

Mat 2:23 וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב בְּעִיר הַנְּקֵרָאָת נִצְרַת לְמִלְאָת אֲתֵדְבָרֵי הַנְּבִיאִים כִּי נִצְרֵי יִקְרָא לוֹ

Mat 3:1 וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיָּבֵא יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל וַיִּקְרָא בַמִּדְבָר וַיְהוּדָה וַיֹּאמֶר

Mat 3:2 שׁוּבוּ בְיַמְלַכּוֹת הַשָּׁמַיִם קִרְבָּה לְבָא

Mat 3:3 הוּא אֲשֶׁר נָבֵא עָלָיו וַשְּׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר קוֹל בְּמִדְבָר פָּנּוּ הֲרָף וַיְהוּה יִשְׂרוּ מְסֻלוֹתָיו

Mat 3:4 וַיּוֹחֲנָן הָיָה לְבוּשׁ שַׁעַר גַּמְלִים וְאֹזֶר עוֹר אֹזֶר בְּמַתְנָיו וּמֵאֲכָלוֹ חֲנֻבִים וְדָבַשׁ מִעֵדֶר

Mat 3:5 וַיִּצְאֹ אֵלָיו יְרוּשָׁלַיִם וְכָל־יְהוּדָה וְכָל־כַּפְר הַיַּרְדֵּן

Mat 3:6 וַיִּטְבְּלוּ עֲלֵיהֶם בַּיַּרְדֵּן בַּהֲתוֹדוֹתָם אֶת־חַטְאֵיהֶם

Mat 3:7 אַךְ כַּאֲשֶׁר רָאָה רַבִּים מִן־הַצְּדוּקִים וּמִן־הַפְּרוּשִׁים וּמִן־הַצְּדוּקִים בָּאִים אֵלָיו לְהִטְבֵּל וַיֹּאמֶר לָהֶם וְלִרְי צַפְעָנִים מִי הוֹרָה אֲתֶכֶם לְהִמְלֵט עַל־נַפְשְׁכֶם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף הַבָּא

Mat 3:8 לָכֵן עֲשׂוּ פְרִי טוֹב לְחַשׁוּבָה

Mat 3:9 וְאַל־תִּחְשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם לֵאמֹר אֲבָרְהָם לֵנוּ לְאָב כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם נִם מִן־אַבְרָהָם אֵלֶּה תִּשְׂנוּ וְיִרְאַלְהִים לְהִקְיִם בְּנִים לְאַבְרָהָם

Mat 3:10 וְנִם־כִּכְר נְטִי הַנְּרוֹן עַל־שֹׁשֶׁבֶת הַעֲצִים וְלָכֵן כָּל־עֵץ אֲשֶׁר לֹא יֵעֲשֶׂה פְרִי טוֹב וְיִנְדַע וְהִשְׁלַךְ בְּמוֹאֵשׁ

Mat 3:11 וְאֲנִי הֵנִי מְטַבֵּל אֲתֶכֶם בַּמַּיִם לְחַשׁוּבָה אֲךָ הַבָּא אַחֲרַי חֹסֵן הוּא מְמַנֵּי אֲשֶׁר קִמְנְתִי מִשָּׂאת אֲתִינְעָלָיו הוּא יְטַבֵּל אֲתֶכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבָאֵשׁ

Mat 3:12 אֲשֶׁר מוֹרְהוּ בְּיָדוֹ וְלִזְרוֹת וְלִהְבֵּר אֲתִינְעוּ וְאֶסֶף אֶת־הַחֲטָאִים אֶל־תוֹךְ אֶסְמִי וְאֶת־הַמַּיִם יִשְׂרָף בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה

Mat 3:13 אָז וָבֹא יֵשׁוּעַ מִן־הַגַּלִּיל אֶל־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יוֹחָנָן לְהִטְבֵּל עֲלֵיהֶם

Mat 3:14 וַיִּנְעֲצְרֵמוּ יוֹחָנָן לֵאמֹר הֲלֹא נָכוֹן לִי לְהִטְבֵּל עֲלֶיךָ וְאַתָּה בָּאת אֵלַי

Mat 3:15 וַיַּעֲנֶה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲרָף כִּי־נִם כִּי־נִם וְאַתָּה לֵנוּ לְמִלְאָ כָל־צְדָקָה וְיִרָף מִמֶּנּוּ

Mat 3:16 וַיִּטְבְּלוּ יֵשׁוּעַ וַיִּמָּהַר וַיַּעַל מִן־הַמַּיִם וַהֲנִה נִפְתְּחוּ־לּוֹ הַשָּׁמַיִם וַיֵּרָא אֶת־רוּחַ אֱלֹהִים יֹרֵד בְּדְמוּת־יוֹנָה וַתִּנָּח עָלָיו

Mat 3:17 וַהֲנִיָּה קוֹל קֹרָא מִשָּׁמַיִם זֶה הוּא בְנִי וְדִידִי בּוֹ רֵצָה נִפְשִׁי

Mat 4:1 אָז הוֹבֵל יֵשׁוּעַ בְּרוּחַ הַמִּדְבָרָה לְבַעֲבוֹר וַיִּסְחֹר שֵׁם הַשָּׁטָן

Mat 4:2 וַיִּצָּע אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּרְעַב

Mat 4:3 וַיִּנְשֵׂא הַמְּנַסֵּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בְּיִרְאַלְהִים אַתָּה אֹמֵר וְאַבְרָהָם אֵלֶּה תִּהְיוּן לְלֶחֶם

Mat 4:4 וַיַּעֲנֶה וַיֹּאמֶר כָּתוּב כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִּי־יְהוָה

Mat 4:5 וַיִּקְחֵהוּ הַשָּׁטָן אֶל־עִיר הַקִּדְשׁ וַיַּעֲמֵדְהוּ עַל־פִּנְתַּי נֹגַ בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ

Mat 4:6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בְּיִרְאַלְהִים אַתָּה תִּהְיֶה אֲרָצָה כִּי כָתוּב כִּי מִלְאָכָיו יַצְוֶה־לְךָ עַל־כַּפְּיִם וַיִּשְׁאַנְךָ פְּרִי־חַנֵּף בְּאַבְנֵי כְנָעַן

Mat 4:7 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ וַעֲדוֹר כָּתוּב לֹא תִנְסֶה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

Mat 4:8 וַיּוֹסֶף הַשָּׁטָן וַיִּקְחֵהוּ אֶל־הַר גִּבְתֵּי מָאֵד וַיִּרְאֵהוּ אֶת־כָּל־מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ וּבִכְבוֹדָן

Mat 4:9 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־כָּל־אַלֶּה אֲתוֹן־לְךָ אִסְחַפֵּל וְחַשְׁתַּחֲוֶיהָ לִי

Mat 4:10 אָז אָמַר אֵלָיו יֵשׁוּעַ גִּשְׁהֲלֵאָה הַשָּׁטָן כִּי כָתוּב לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאַחַד לִבְדּוֹ תַעֲבֹד

Mat 4:11 וַיִּרְף מִמֶּנּוּ הַשָּׁטָן וַיִּנְשׂוּ אֵלָיו מִלְאָכִים וַיִּשְׂרַחֵהוּ

Mat 4:12 וַיְהִי כִשְׁמַעוֹ יֵשׁוּעַ כִּי נִסְגַר יוֹחָנָן וַיֵּשֶׁב הַגַּלִּילָה

Mat 4:13 וַיֵּשׁוּב אֶת־נִצְרַת וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב בְּכַפְר־נַחֻם עַל־שַׁפַּת הַיָּם בְּגִבּוּלֵי זְבֻלוֹן וּנְפַתְלִי

Mat 4:14 אֶת־לְמִלְאָת אֶת־אֲשֶׁר־נֹאמַר בְּיַד־יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר

Mat 4:15 אֲרָצָה זְבֻלוֹן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי הֲרָף הַיָּם עֲבַר הַיַּרְדֵּן גַּלִּיל הַגּוֹיִם

Mat 4:16 הָעַם הַהַלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אֹר גְּדוֹל יִשְׂבִי בְּאֶרֶץ צֹלְמוֹת אֹר נִגַּה עֲלֵיהֶם

Mat 4:17 מִמָּהֵמַת הָיָה הַחַל יֵשׁוּעַ לִקְרֹא וּלְאֹמַר שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם כִּי מַלְכּוֹת הַשָּׁמַיִם קִרְבָּה לְבָא

Mat 4:18 וַיִּתְחַלֵּךְ יֵשׁוּעַ עֲלֵיד גַּם־הַגַּלִּיל וַיֵּרָא שְׁנֵי אַחִים שָׁמְעוֹן הַנְּקֵרָא פֶּטְרוֹס וְאַנְדְרֵי אַחִיו פֶּרְשִׁים מִכְּמַרְתָּ עַל־פְּנֵי־הַיָּם כִּי הָיִים הָיוּ

Mat 4:19 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אַחֲרַי וְאֶעֱשֶׂה אֲתֶכֶם לְדִיָּי אַדָּם

Mat 4:20 וַיֵּשׁוּבוּ אֶת־מַכְמוֹרוֹתָם כְּרֵנַע וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו

Mat 4:21 וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם וַיֵּרָא שְׁנֵי אַחִים אַחֲרֵים יַעֲקֹב בְּרִי־זְבֻדִי וַיּוֹחָנָן אַחִיו בְּאַנְיָה עִסְרִיבְדִי אֲבִיהֶם מִתְקַנְיִם מִכְּמַרְתָּם וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם

Mat 4:22 וַנִּסְהַמָּה כְּרֵנַע עֲזֹבוּ אֶת־הָאַנְיָה וְאֶת־אַבְיָהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו

Mat 4:23 וַיֵּשֶׁב בְּכָל־הַגַּלִּיל וַיְלַמְדֵם־שֵׁם בְּבִתֵי הַמְּנַסֵּת קֹרָא בְּשַׂרְת הַמְּלַכּוֹת וְרַפָּא כָל־מַחְלָה וְכָל־מַדְוָה בְּעַם

Mat 4:24 וַיִּצְאֹ שָׁמְעוּ בְּכָל־אַרְצֵי וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת כָּל־הַחֲוֹלִים אֲשֶׁר בָּקְרוּ בָם תַּחֲלָאִים שׁוֹנִים וְחֲלָאִים רַעִים אַחֲזוּ רוּחוֹת רַעוֹת מִפִּי יָרַח וְנָכִי עֲצֻמוֹת וַיִּרְפָּאֵם

Mat 4:25 וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו קָהֵל רַב מִן־הַגַּלִּיל וּמִן־דִּפְפֻלַּיִם וּמִן־יְרוּשָׁלַיִם וּיְהוּדָה וְעֵבֶר הַיַּרְדֵּן

Mat 5:1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַמּוֹן הָעַם וַיַּעַל אֶל־הַהָר וַיֵּשֶׁב שָׁם וַיִּנְשׂוּ אֵלָיו תַּלְמוּדָיו

Mat 5:2 וַיִּפְתַּח אֶת־פִּיהוּ וַיֹּרֶה לָהֶם לֵאמֹר

Mat 5:3 אֲשֶׁר־י עָנִי הָרוּחַ כִּי לָהֶם מַלְכּוֹת הַשָּׁמַיִם

Mat 5:4 אֲשֶׁר־י מַחְתָּאבִלִים כִּי־הֵם יִנְחָמוּ

Mat 5:5 אֲשֶׁר־י הַעֲנִיִּים כִּי־הֵם יִרְשׁוּ־אֶרֶץ

Mat 5:6 אֲשֶׁר־י הָרַעֲבִים וְהַצְּמָאִים לְצַדִּיקָה כִּי־הֵם יִרְוּן

Mat 5:7 אֲשֶׁר־י בְּעֵל־רַחֲמִים כִּי־הֵם יִרְחָמוּ

Mat 5:8 אֲשֶׁר־י בְּרִי לֵבַב כִּי־הֵם יַחֲזוּ אֶת־אֱלֹהִים

Mat 5:9 אֲשֶׁר־י עֲשֵׂי שְׁלוֹם כִּי־הֵם יִקְרָאוּ בְּנֵי־אֱלֹהִים

Mat 5:10 אֲשֶׁר־י הַנְּרַדְפִים עֲקֵב צַדִּיקָתָם כִּי לָהֶם מַלְכּוֹת הַשָּׁמַיִם

Mat 5:11 אֲשֶׁר־יכֶם אִסְיִרְדְּפוּ אִסְיִרְדְּפוּ אֲתֶכֶם וּבִשְׂקָר יִבְיֹאוּ דְבַחְכֶם רַעָה בְּעֵבֹר שְׁמִי

Mat 5:12 שִׂישׁוּ וְגִילוּ כִּי שְׂכָרְכֶם הִרְבָּה מֵאֵד בְּשָׁמַיִם כִּי־כֵן רָדְפוּ אֶת־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵיכֶם

Mat 5:13 אתם מלח הארץ ואם תמלח ופוג טעמו במה ימלח תפל לא יצלח לפל כי אם יזרח החוצה והנה למרמס הגל

Mat 5:14 אתם אור העולם עיר ישבת עליה לא תוכל להסתר

Mat 5:15 ואין מדליקים נר לחתו תחת האפה כי אם אלהימננה להאיר לכל אשר בבית

Mat 5:16 מה יאר אורכם לעני בני האדם וראו מעשיכם הטובים ואת אביכם בשמים וכברו

Mat 5:17 אל תחשבו כי באתי להפך התורה או הנביאים לא להפך באתי כי אם למלאה

Mat 5:18 כי הן אמן אנכי מניד לכם עד אשר השמים והארץ יעברו לא תעבר יוד אחת מן התורה אף לא קוץ אחד עד כירכס יקמו

Mat 5:19 לכן כל המפיר אחת ממצוות קטנות אלה והורה כזאת לאנשים נקלה יקרא במלכות השמים והעשה אתן ומלמד לעשותן נכבד יקרא במלכות השמים

Mat 5:20 ואני אמר לכם אם לא תגדל צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו למלכות השמים

Mat 5:21 שמתעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תרצח והאיש אשר ירצח ונתן למשפט בפללים

Mat 5:22 ואני אמר לכם המתעבר באחי חנם ונתן למשפט בפללים ותקרא לאחי ריקה ונתן בידי הסנהדרין ואם נבל יקרא לו ופל לאש גיהנם

Mat 5:23 על-כן אפוא פירתקריב קרבן על-המזבח ולבד יגדלך שם פירדבר ריב לאחיד עמך

Mat 5:24 הנה שם קרבנד לפני המזבח ולך התרפס ורהב אחיד ואז בא והקרב קרבנד

Mat 5:25 מהרי השלם עם-איש ריבד בעודך עמו בדך פון-סניר אהד איש ריבד בידי השפט והשפט יסנירד בוד השטר והוא ותנד לבית הסהר

Mat 5:26 ואני אמר לך כי לא תעלה משם עד אשר תשלם את-הפרושה האחרנה

Mat 5:27 שמתעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תנאף

Mat 5:28 ואני אמר לכם כל-הנתן עינו באשה לחשקבה ברוח-זונוים נאף אתה בלב

Mat 5:29 ואם עינד הימנית תכשילך נקרה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד מהשלך כל-בשרך לגיהנם

Mat 5:30 ואם-ידיד הימנית תכשילך קצצה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד מהשלך כל-בשרך לגיהנם

Mat 5:31 ונאמר כירשלה איש אשתו ונתן בידה ספר כריתת

Mat 5:32 ואני אמר לכם אם ישלח איש אשתו אם לא על-דבר זנות משים אתה לנאפת ותלקח גרושה לו לאשה נאף הוא

Mat 5:33 ועוד שמעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תשבע לשקר ואת-נדרך תשלם ליהוה

Mat 5:34 ואני אמר לכם לא תשבע כל-שבועה לא תשבע בשמים כי-כסא אלהים המה

Mat 5:35 ולא בארץ כיהרם בגליו הוא ולא בירושלים כיהיא קרית מלך רב

Mat 5:36 ולא תשבע בראשך כירלא תוכל להפך שער אחד לכן או שחר

Mat 5:37 אף זה יהי דברכם הן הן לא לא יותר מזה ממקור הרע הוא

Mat 5:38 שמתעתם כי נאמר עין תחת עין וישן תחת ישן

Mat 5:39 ואני אמר לכם לא תתיצב בפני הבא להרע לך אם יכד על-הלחי הימנית תרלו גם-השמאלית

Mat 5:40 וכל-החפיץ לריב עמד לקחת הכתנת מעליך הנה לו גם-מעליך

Mat 5:41 והנגש בד ללכת עמו ככרת ארץ אחת לך עמו שתים

Mat 5:42 תן למבקש ממך ומאת החפיץ ללות מנדך אל-תסתר פניך

Mat 5:43 שמתעתם כי נאמר ואהבת את-רעך ואיבת את-איבך

Mat 5:44 ואני אמר לכם אהבו את-איביכם כרכו את-מקלליכם היטבו לשנאיכם והעתירו בעד מכאיביכם ורדפיכם

Mat 5:45 למען תהיו בני אלהיכם בשמים המאיר שמשו ורעים ולמוזים וממטיר לצדיקים ולרשעים

Mat 5:46 כי אם-תאהבו את-אהביכם מה-שקר לכם הלא גם-המכסים יעשו כמז-כן

Mat 5:47 ואם-תקרו לשלום רק את-אחיכם מה-יתרון לכם פן יעשו גם-המכסים

Mat 5:48 לכן היו תמימים כאשר אביכם בשמים תמים הוא

Mat 6:1 השמרו לכם מעשות צדקה למראה עיני האדם פן שכר לא תשיגו מאת אביכם שבשמים

Mat 6:2 צדקה לא תשמעו קול תרועה לפניך כאשר יעשו החנפים בבתי הכנסת וברחבות למען ישיגו כבוד לעיני בני-האדם אמן אני אמר לכם הנה שכרם לפניכם

Mat 6:3 לכן בעשותך

Mat 6:3 ואתה בעשותך צדקה אל-תדע שמאלך את אשר עשה ימינך

Mat 6:4 למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה בסתך וגמולך בגלוי ושלם-לך

Mat 6:5 אל-תהיו כאנשי חנף האהבים לעמד להתפלל בבתי הכנסת ופנות השוקים למען תיראנה אתם עיני בני-האדם אמן אני אמר לכם הנה שכרם לפניכם

Mat 6:6 וכי תבאו להתפלל

Mat 6:6 ואתה בתפלתך בא בחדריך וסגר דלתך בערך והתפלל אל-אביך אשר סתר סביביו ואביך הראה בסתר וגמולך בגלוי ושלם-לך

Mat 6:7 וכאשר אתם מתפללים אל-תבטאו בשפתים פגזים אשר יחשב לכם כירשמעו בעטרת דברים

Mat 6:8 לכן אל-תשוו למו כי ידע אביכם מה-מחוסרכם טרם תשאלו מידו

Mat 6:9 ואתם מה תתפללו איבנו שבשמים ותקדש שמך

Mat 6:10 תבא מלכותך ועשה רצונך בארץ כאשר נעשה בשמים

Mat 6:11 תרלנו היום לחם חקנו

Mat 6:12 וסלח לנו את-אשמתנו כאשר סלחים אנחנו לאשר אשמו לנו

Mat 6:13 ואל-תביאנו לידי מסה כי אם-יצילנו מן-הרע כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי ועולמים אמן

Mat 6:14 כי אם-תסלחו לבני-אדם את-אשמתם גם-אביכם בשמים יסלח לכם

Mat 6:15 ואם-לא תסלחו לבני-אדם את-אשמתם גם-אביכם לא-יסלח לכם אשמתכם

Mat 6:16 וכי תצומו אל-תהיו כחפזי-לב מקדירי פנים אשר יפילו פניהם להנדע לבני-אדם בתעניתם אמן אני אמר לכם הנה שכרם לפניכם

Mat 6:17 ואתה כי תצום תסוך ראשך ותרחץ פניך

Mat 6:18 וְלֹא תִנְדַּע לְאֵדָם בְּתַעֲנִיחַךְ כִּי אִם לְאָבִיךָ בְּסֵתֶר וְאָבִיךָ הִרְאָה בְּסֵתֶר גַּמּוּלְךָ בְּגִלּוֹי יִשְׁלַם לְךָ

Mat 6:19 לֹא תִאֲצְרוּ לָכֶם אוֹצְרוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ שֶׁשָּׁם יֵאָכַל עֵשׂ וְרֻקֵּב וְנִגְבִּים וְיִחְתְּרוּ וְיִגְנְבוּ

Mat 6:20 אֲפָס אֲצְרוּ לָכֶם אוֹצְרוֹת בְּשָׁמַיִם שֶׁם לֹא יֵאָכַל עֵשׂ וְרֻקֵּב וְנִגְבִּים לֹא יִחְתְּרוּ וְלֹא יִגְנְבוּ

Mat 6:21 כִּי בַּמָּקוֹם אוֹצְרֶךָ שָׁם יִהְיֶה גַם לִבְךָ

Mat 6:22 וְהִנֵּה הַנּוֹף הוּא הָעֵין לְכֵן אִם יִעֲנֶיךָ תְּמוּמָה בְּכַל־חֲדָרֶיךָ בְּטֶנֶף וְהִנֵּה אוֹר

Mat 6:23 וְאִם יִעֲנֶיךָ רָעָה חֹשֶׁךְ בְּכַל־חֲדָרֶיךָ בְּטֶנֶף וְאִם־הָאֹר בְּךָ חֹשֶׁךְ מִה־גְּדוּל חֹשֶׁךְ

Mat 6:24 לֹא־יִוָּכַל אִישׁ לִעֲבֹד אֲדֹנָיִם שְׁנַיִם כִּי אִם־יִשְׁנָא אֶת־הָאֶחָד וְאֶת־הָאֶחָד יֶאֱהָב אוֹ יִרְבֵּק בְּאֶחָד וְהַשֵּׁנִי נִמְאָס בְּעֵינָיו לֹא תוּכְלוּ לִעֲבֹד אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֶת־הַמֶּמּוֹן

Mat 6:25 לְכֵן הִנְנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִדְאָגוּ לְנַפְשְׁכֶם מִה־תֵּאֱכָלוּ מִה־תִּשְׁתּוּ וּמִה־תִּסְתּוּ לְכִסּוֹת בְּשָׂרְכֶם הֲלֹא הַנֶּפֶשׁ יִקְרָה מֵאֵכֶל וּבֶשֶׂר אִישׁ מִכִּסּוֹתוֹ

Mat 6:26 הֲבִישׁוּ אֶל־עוֹף הַשָּׁמַיִם לֹא יִדְרְעוּ לֹא יִקְצְרוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ לְמַגְנוֹת וְאָבִיכֶם בְּשָׁמַיִם מְכַלְכֵּל אֹתָם וְאִתָּם הֲלֹא נַעֲלִיתֶם וְתָר תִּרְבֶּה עֲלֵיהֶם

Mat 6:27 וּמִי הוּא הַחֲרָד מִכֶּם יוּכַל לְהוֹסִיף עַל־קוֹמָתוֹ נִמְדָּא אֶחָד

Mat 6:28 וְלִמָּה תִדְאָגוּ לְכִסּוֹת הַחֲבוּנֵינוּ אֶל־שׁוֹשְׁנֵי הַשָּׂדֶה אֵיכָה יַעֲלוּ וְיִצְיָאוּ וְלֹא יִיגְעוּן וְלֹא יִטְוִנוּ

Mat 6:29 וְאֵינִי אֹמֵר לָכֶם גַּם־שְׁלֹמֹה בְּכַל־חֲדָרָיו לֹא־יָחִיד לְבוֹשׁ כְּאֶתֶּחֱמֵן

Mat 6:30 וְאִם־בְּקֶדֶה יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִצְיָא הַיּוֹם וְלִמָּחָרְתוֹ יִתֵּן בְּתַנּוּר אֵף כִּי־אֲחַכְכֶם קִטְנֵי אֲמִנָּה

Mat 6:31 לְכֵן אֲלִי־תִחְדְּרוּ לְאֹמֵר מִה־נֵּאֱכָל וּמִה־נִּשְׁתֶּה אוֹ מִה־נִּלְבָּשׁ

Mat 6:32 כִּי כֹל־אֵלֶּה מִבְּקִשֵׁי הַנְּהוּיִם וְאָבִיכֶם בְּשָׁמַיִם יֵדַע כִּי אֵלֶּה מַחְסִיכֶם הַמָּה

Mat 6:33 אֲדָךְ בְּקִשׁוֹ רֵאשִׁינָה מַלְכוּת אֱלֹהִים וְצַדִּיקְתוֹ וְכֹל־הַחֲפָצִים הַהֵם וְנִחְנֹה לָכֶם מִתְּנוּת נוֹסְפוֹת

Mat 6:34 לְכֵן אֲלִי־תִדְאָגוּ לְיוֹם מָחָר יוֹם מָחָר יִדְאָ: לַעֲצֻמוֹ הֵי לְיוֹם בְּצִרְתוֹ

Mat 7:1 לֹא תִשְׁפֹּטוּ וְלֹא תִשְׁפָּטוּ

Mat 7:2 כִּי בַּמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר תִּשְׁפֹּטוּ תִשְׁפָּטוּ גַם־אֹתָם וּבַמִּדְוָה אֲשֶׁר תִּמְדוּ יִמְדוּ לָכֶם גַּם־אֹתָם

Mat 7:3 וְלִמָּה תִבְיֹשׁ אֶל־שִׁבְבִים אֲשֶׁר בְּעֵין אֶחָד וְלֹא תִשְׁחַלֵּב אֶל־הַיִּקְוָה אֲשֶׁר בְּעֵינֶךָ

Mat 7:4 אוֹ אֵיךְ תֹּאמַר לְאֶחָד הֲרֵף וְאִסִּירָה שִׁבְבִים מֵעֵינֶךָ וְהִנֵּה קוֹרָה בְּעֵינֶךָ

Mat 7:5 הֲסֵר תִּהְיֶה רֵאשִׁינָה אֶת־הַיִּקְוָה מֵעֵינֶךָ וְאֶחָדִי כֵן רֵאשִׁי תִרְאֶה לְהִסִּיר שִׁבְבִים מֵעֵין אֶחָד

Mat 7:6 לֹא תִחַנּוּ הַקִּרְשׁ לְכֹלְבַיִם וְאֶת־פְּנִינִיכֶם לְחַזִּירִים פְּרוֹרְמָסוֹם בְּרִגְלֵיהֶם וְשָׁבוּ וְטָרְפוּ אֹתְכֶם

Mat 7:7 שְׂאֵלוּ וְיִתֵּן לָכֶם דְּרִשׁוּ וְתִמְצְאוּ דַפְקוּ וּפְתַח לָכֶם

Mat 7:8 כִּי כֹל־הַשְּׂאֵל יִקַּח וְהַדְרֵשׁ יִמְצָא וְהַדַּפֵּק יִפְתַּח לוֹ

Mat 7:9 כִּי מִי אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂאֵל מִמֶּנּוּ לָחֵם וַיִּתְּנוּ לוֹ אֶבֶן

Mat 7:10 אוֹ אִם־בִּקֵּשׁ הֵן וַיִּתְּנוּ לוֹ נֶחֶשׁ

Mat 7:11 וְאֵיךְ כִּי רָעִים אֹתָם תִּדְעוּן לַחַת מִתְּנוּת טְבוּת לְבִנְיָכֶם אֵף כִּי־אָבִיכֶם שִׁבְשָׁמַיִם וְתִרְטוּב לְדִרְשׁוֹ

Mat 7:12 לְכֵן כֹּל אֲשֶׁר תִּחְפְּצוּ שִׁיעֲשׂוּן לָכֶם אֲנָשִׁים עֲשׂוּ לְהֵם כְּמוֹ־כֵן גַּם־אֹתָם כִּי זֹאת הַחֻוּרָה וְהַנְּבִיאִים

Mat 7:13 בָּאוּ בְּשַׁעַר הַצָּר כִּי רָחַב הַשַּׁעַר וְהַדֶּרֶךְ רַחְבָּה הַמּוֹלִיכָה אֶל־הָאֵדָדוֹן וְרַבִּים הֵם הַבָּאִים שָׁמָּה

Mat 7:14 וּמִה־צָר הַשַּׁעַר וְהַדֶּרֶךְ מִה־צָרָה הַמּוֹלִיכָה אֶל־הַחַיִּים וּמִצָּאִיהָ מִתִּי מִסְפֵּר הֵם

Mat 7:15 הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם מִנְּבִיאֵי שִׁקֵּר הַבָּאִים לְפִנְיָכֶם בְּעוֹר פְּבַשִׁים וְהֵם וְאָבִי טָרֶף

Mat 7:16 בְּפָרִים חִכְרוּ אֹתָם הַיּוֹבְצָרוּ עֲנָבִים מֵעֲקֻרְבִים אוֹ תֹאנִים מִצְנִינִים

Mat 7:17 כֵּן כֹּל־עֵץ טוֹב יַעֲשֶׂה פְרִי טוֹב וְעֵץ נִשְׁחָת פְּרִי מִשְׁחָת

Mat 7:18 עֵץ טוֹב לֹא־יִוָּכַל לַעֲשׂוֹת פְּרִי מִשְׁחָת וְעֵץ נִשְׁחָת לֹא־יִוָּכַל לַעֲשׂוֹת פְּרִי טוֹב

Mat 7:19 וְכֹל־עֵץ בְּלֹתִי עֵשֶׂה פְרִי טוֹב יִגְדַע וְיִתֵּן לְמֵאֲכַלְת אִשׁ

Mat 7:20 עַל־כֵּן בְּפָרִים חִכְרוּ אֹתָם

Mat 7:21 לֹא כֹל־הַיִּקְרָא לִי אֲדוֹן אֲדוֹן וְבֹא לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם כִּי אִם־הַעֲשֵׂה רְצוֹן אָבִי אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם

Mat 7:22 וְהִנֵּה בַיּוֹם הַהוּא יֹאמְרוּ אֵלַי רַבִּים אֲדֹנָי אֲדֹנָי הֲלֹא בְשִׁמְךָ נִבְאנוּ בְשִׁמְךָ גִּרְשָׁנוּ שָׂדִים וּבְשִׁמְךָ עֲשִׂינוּ נִפְלְאוֹת רַבּוֹת

Mat 7:23 אָז כֹּה אֹמֵר לְהֵמָּלֵא יְדַעְתִּי אֲחַכְכֶם מֵעוֹדִי סוֹרוּ מִמֶּנּוּ פַעֲלֵי אֵן

Mat 7:24 לְכֵן כֹּל־הַשֹּׁמֵעַ לְדִבְרֵי אֵלֶּה וַעֲשֵׂה אֹתָם אֲעַרְכֵנוּ לְחִכְסֵי־לֵב אֲשֶׁר בְּנָה בֵּיתוֹ עַל־הַסֵּלַע

Mat 7:25 הַנֶּשֶׂם נִתַּף אֲרָצָה נְחָלִי מוּם יִשְׁטַפוּ וְרוּחַ גְּדוּלָה בָּאָה וַיִּפְגְּעוּ בְּבֵית הַהוּא וְלֹא נָפַל כִּי יָסַד בְּסֵלַע

Mat 7:26 וְכֹל־הַשֹּׁמֵעַ לְדִבְרֵי אֵלֶּה וְלֹא יַעֲשֶׂה אֹתָם נִמְשַׁל לְחִסְרֵי־לֵב אֲשֶׁר בְּנָה בֵּיתוֹ עַל־הַחֹל

Mat 7:27 הַנֶּשֶׂם נִתַּף אֲרָצָה נְחָלִי מוּם יִשְׁטַפוּ וְרוּחַ גְּדוּלָה בָּאָה וַיִּפְגְּעוּ בְּבֵית הַהוּא וַיִּפֹּל וַיִּהְיֶה לְמַפְלָה גְּדוּלָה

Mat 7:28 וְהִנֵּה כִּכְלוֹת יִשׁוּעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲמֵהוּ הַמּוֹן הָעַם עַל־חֻוּרָתוֹ

Mat 7:29 כִּי הִנֵּה מוֹרָה אֹתָם כְּהוֹרֵת אִישׁ־שִׁלְטוֹן וְלֹא כְּסוֹפְרִים

Mat 8:1 וַיִּרְדַּם מוֹרְתָהּ וְהַמּוֹן עִם רַב הַלְכִים אֶחָדִי

Mat 8:2 וְהִנֵּה אִישׁ מִצְרַעַב בָּא וַיִּשְׁתַּחֲוֶלֵּוּ לְאֹמֵר אֲדֹנָי אִם־תִּפְּצֵן אֹתָהּ הֲלֹא תוּכַל לְשַׁתְּרֵנִי

Mat 8:3 וַיּוֹשִׁיט אֶת־יָדוֹ וַיַּגִּיעֵבּוּ יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר תִּפְּצֵן אֲנִי וְטָהַר וַיִּשְׁתַּהַר מִצְרַעְתּוֹ כִּרְעֵעַ

Mat 8:4 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ רֵאשִׁי רֵאשִׁי אֵלֶיךָ לֵאמֹר לֵךְ וְהִרְאָה לְעֵינֶיךָ הַכֶּתֶן וְתִקְרַב אֶת־הַקְּרָבָן אֲשֶׁר צָנָה מוֹשֶׁה לְעֹדוֹת לְהֵם

Mat 8:5 וְכֹאֲשֶׁר בָּא יִשׁוּעַ אֶל־כַּפְּרֵי־נַחוּם וַיִּגַּשׁ אֵלָיו שְׂרֵמְאָה אֶחָד וַיִּתְחַנְּנוּ־לוֹ לְאֹמֵר

Mat 8:6 אֲדֹנָי הִנֵּה נַעֲרִי נָפַל לְמִשְׁכַּב בְּבֵיתִי נְכַהֲעֲצֻמוֹת וּמַעֲנָה מֵאֵד

Mat 8:7 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ הִנְנִי בָּא וְרַפְּאֵתִי

Mat 8:8 וַיַּעַן שְׂרֵמְאָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי נִקְלַתִּי מִזֹּאת כִּי אֹתָהּ תְּבֹא בְּצֵל קִרְתִּי אֵךְ רַב הַבְּרָה הַבָּר וְהַנְּעַר יָחִי

Mat 8:9 כִּי גַם־אֲנִי סָר לְמִשְׁמַעַת מִמְּשַׁלָּה וְאֲנָשִׁי סָרִים לְמִשְׁמַעְתִּי וְכִי אֹמֵר לְאֶחָד מֵהֵם לֵךְ וְיִלְךְ וְלֹא־אֶחָד בָּא וְנִבְא וְלַעֲבָדִי עֲשֵׂה־זֹאת וַיַּעֲשֶׂה

Mat 8:10 וישמע ישוע וישתאה ויאמר אליהם אחריו אמן אני מניד לכם אמונה גדולה כמוה גם בשרא לא מצאתי

Mat 8:11 והנני אומר לכם כי רבים יבאו ממזרח וממערב וישבו במסבה עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים

Mat 8:12 ויבני המלכות ידחו אליהם החוצה שם יהיה כבי וחרק שנים

Mat 8:13 ואל שר המאה אומר ישוע לך כאשר האמנת פן יקום לך נוחי הנער מחליו בשעה ההיא

Mat 8:14 ויבא ישוע בית פטרוס וירא את אחתתו שכבת חולת קדחת

Mat 8:15 ויגע בידה ותרף הקדחת ממנה ותקם ותשרת לפניו

Mat 8:16 ויהי בערב ויבאו אליו רבים אשר דבקו במ רוחות רעות ויגרש את הרוחות בדבר פיו ואת כל החולים החיה מחלים

Mat 8:17 למלאת את אשר נאמר בירושעיהו הנביא לאמר חליו הוא נשא ומכאביו סבלם

Mat 8:18 ויהי פראות ישוע המון עם רב סביבילו ויצו לעבר משם אל עבר הים

Mat 8:19 ויבש אליו אחד הסופרים ויאמר לו רבי אלך אחרך אל כל אשר חלך

Mat 8:20 ויאמר אליו ישוע השועלים חורים להם וצפור השמים קן לה ובן האדם אין לו מקום להניח את ראשו

Mat 8:21 ואיש אחר מקרב תלמידיו אמר אליו ארני תנהילי ללכת ולקבר את אבי ראשנה

Mat 8:22 ויאמר אליו ישוע לך אחר ונהנח למתים לקבר את מתיהם

Mat 8:23 ויירד באניה ותלמידיו ירדו עמו

Mat 8:24 והנה סער גדול געור במים עדיפסות הגלים את האניה והוא נרדם

Mat 8:25 ויגשו אליו ויעירוהו ויקראו הושיעה ארנינו כי אכדנו

Mat 8:26 ויאמר אליהם למה אתם חרדים קטני אמנה ונקם ויגער ברוחות ובמים ונחיה דממה גדולה

Mat 8:27 ויתמהו האנשים לאמר מי הוא זה אשר גם הרוחות והים מקשיבים לקלו

Mat 8:28 וארץ החרדים ויפגשוהו שני אנשים אשר דבקו במ רוחות רעות יצאים מבתי הקברות ופניהם זעפים ערמאר עראשר לא וכל איש לעבר בדרך ההוא מפחד

Mat 8:28 ויהי כבאו אל עבר הים אל

Mat 8:29 והנה הם צעקים לאמר מה חלנו ולך ישוע בן האלהים האם באת לענותנו שרם באה העת

Mat 8:30 ויער חזירים רבים היה רעה שם מרחוק להם

Mat 8:31 ויתחננו לרוחות לאמר אם לנרשנו אתה אמר תנהלנו לבוא בער החזירים

Mat 8:32 ויאמר להם לכו ויצאו ויבאו בער החזירים והנה כל העדר שטפו במורד אל תוף הים ויאברו במים

Mat 8:33 והרעים נסו ויבאו העירה ויגידו את כל אשר נהנתה ואת אשר קרה לאשר דבקו במ הרוחות הרעות

Mat 8:34 והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע ויראהו ויפצרו בו לעבר מנובלם

Mat 9:1 ויירד באניה ויעבר ויבא אל עירו

Mat 9:2 והנה הביאו אליו איש נכה עצמות שכב על המטה ובראות ישוע את אמונתם אמר אל נכה העצמות חזק בני נסלח לך חטאתך

Mat 9:3 וישם אנשים סופרים אמרו בלבם האיש הזה מנדה הוא

Mat 9:4 וידע ישוע את מחשבתם ויאמר מדוע תהנו רעות בלבבכם

Mat 9:5 כי מה נקל אם לאמר נסלח לך חטאתך או לאמר קום והתהלך

Mat 9:6 אך למען תדעו כי יש רשיון לבן האדם בארץ לסלח חטאים אז אמר אל נכה העצמות קום שא את מטתך ולך לך אל ביתך

Mat 9:7 ויקם וילך אל ביתו

Mat 9:8 ויראו המון העם וישתוממו ויתנו כבוד לאלהים אשר נתן שלטון כזה לבני אדם

Mat 9:9 ויעבר ישוע משם וירא איש אחר ישב בבית המכס ושמו מתתיהו ויאמר אליו לך אחר ויקם וילך אחריו

Mat 9:10 ויהי בשבתו על הלחם בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו וישבו לאכל עם ישוע ותלמידיו

Mat 9:11 ויראו הפרושים ויאמרו אליהם תלמידיו מדוע יאכל רבכם עם המוכסים וחטאים

Mat 9:12 וישמע ישוע ויאמר אליהם התזקום אין להם דבר עם הרפא כי אסתחולים

Mat 9:13 ואתם לכו למדו לדעת מה היה חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרא לצדיקים לבא כי אסתחטאים לחשובה

Mat 9:14 ויגשו אליו תלמידיו ויחנן ויאמרו מדוע אנחנו עם הפרושים מרבים לצום ותלמידך לא יצמו

Mat 9:15 ויאמר אליהם ישוע היתאבלו קראי החתנה בעוד החתן עמם והנה ימים יבאו ולקח מהם החתן ואז יצמו

Mat 9:16 ואין תפרים טלאה חדשה על שמלה בלה פרהטלאה במלאה תגרע מן השמלה ותסוף על קרעה

Mat 9:17 ותיירוש לא יתן בנאדות בלים פרוקעו הנאדות ונשפך חיון והנאדות יכליון אכל תירוש יתן בנאדות חדשים ושמרים יהיו שניהם

Mat 9:18 ועודנו מדבר אליהם כדברים האלה והנה אחד הראשים בא וישתחילו לאמר בתי מתה עלי בזה אכל בא ושים נא רך עליה ויהי תחיה

Mat 9:19 ויקם ישוע וילך עמו הוא ותלמידיו

Mat 9:20 והנה אשה זבת דם אשר ימי זובה נמשכו שנים עשרה שנה קרבה ותגע בכנף בגדו מאחריו

Mat 9:21 כי אמרה בלבה אם אדאגע בכנףו ואנשעה

Mat 9:22 ויפן ישוע וירא אתה ויאמר חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ובעת ההיא עלתה ארקה לה

Mat 9:23 ויבא ישוע אל בית הראש וירא את המחללים בחללים ואת העם המה

Mat 9:24 ויאמר צאו מזה הילדה לא מתה כי רק ישנה היא וילענו לו

Mat 9:25 וכאשר הוציאו את העם משם ויבא הביתה ויחזק בידה ותקם הנערה על הנליה

Mat 9:26 והשמעה הזאת יצאה בכל הארץ ההיא

Mat 9:27 ויעבר ישוע משם ושני אנשים עורים הלכו אחריו צעקים וקראים חנו בן דוד

Mat 9:28 וכבאו אל הבית ויגשו לפניו העורים ויאמר ישוע אליהם התאמינו כי ישלאל ודי לעשות פזאת ויענו אתו הן ארנינו

Mat 9:29 ויגע בעיניהם ויאמר פאמונתכם פן יקום לכם

Mat 9:30 ותפקחה עיניהם ויעד במ ישוע לאמר ראו לבלתי ורע הדבר לאיש

Mat 9:31 והם יצאו ויצאו את שמעו בכל הארץ והיא

Mat 9:32 אך הם יצאים ואיש אלם הובא לפניו אשר רוח רע דבק בו

Mat 9:33 ויגרוש את הרוח הרע ממנו והאלם החל לדבר ויחמיהו המון העם ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת בישראל

Mat 9:34 ואפס הפרושים אמרו על ידיו שרהשדים הוא מנרש את השדים

Mat 9:35 ויסב ישוע בכל הערים והכפרים ויורה להם בבתי הכנסת מבשר בשורת המלכות ורפא כל מחלה וכל מדונה בעם

Mat 9:36 וכאשר ראה את ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונפצים כצאן אשר אין להם רעה

Mat 9:37 ויאמר אל תלמדו אולם הקציר רב והפעלים מעטים

Mat 9:38 על כן העתירו אל ארון הקציר לשלח פעלים לקצירו

Mat 10:1 ויקרא אליו שנים עשר תלמידיו ויתן בידם כוח על הרוחות הטמאה לנרשן ולרפא כל מחלה וכל מדונה

Mat 10:2 ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון המכנה פטרוס ואנדרי אחיו ועקב בן זבדי ויוחנן אחיו

Mat 10:3 פילפוס וברתלמי תומא ומתתיהו המוכס ועקב בן חלפי ולבי המכנה תדי

Mat 10:4 שמעון הכנעני ויהודה איש קריית הוא המסניר אתו

Mat 10:5 את שנים עשר האלה שלח ישוע ויצו עליהם לאמר אל תשימו לדרך הגוים פעמיכם ואל תערי השמרנים אל תבאו

Mat 10:6 כי אם לצאן אבודות מבית ישראל תלכו

Mat 10:7 וכאשר תלכו קראו לאמר מלכות השמים קרובה לבא

Mat 10:8 רפאו את החולים הקימו את המתים טהרו את המצוקעים ונרשו את הרוחות הרעות חנם לקחתם וחנם תתנו

Mat 10:9 אל תחזקו לכם זהב או כסף או נחשת בכיס

Mat 10:10 ולא ילקוט לדרך ולא חליפות בגדים ולא נעלים ולא מטה כיריבון לפעל די מחיתו

Mat 10:11 ובכל עיר או כפר אשר תבאו דרשו מי הוא שמה הנכבד וישבתם עמו עד פיתעברון

Mat 10:12 ויבבאכם הביתה תפקדו לשלום הבית

Mat 10:13 אם נחשב הבית מאומה וחול שלומכם עליו ואם לא נחשב הבית מאומה שלומכם אליכם ישוב

Mat 10:14 וכל איש אשר לא יאספ אתכם ולא יקשיב לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא או מן העיר ההיא ונערמם את האבק מעל רגליכם

Mat 10:15 אמן אני מגיד לכם נקל יהיה יום המשפט לארץ סדם ועמרה מאשר לעיר הזאת

Mat 10:16 הנה אנכי שלח אתכם כצאן בקרב זאבים עליכן היו ערומים פנחשים ותמימים פיונים

Mat 10:17 רק השמרו לכם מפני בני אדם כי הם יסגירו אתכם לידי הסנהדרין והפיתים בשוטים בבתי הכנסת

Mat 10:18 ולפני משלים ומלכים תוקלו למעני להיות לעדות להם ולגוים

Mat 10:19 וכאשר יסגירו אתכם אל תחזרו לאמר איכה נדבר או מה נדבר כי בעצם העת ההיא יושם בפניכם את אשר תדברון

Mat 10:20 כי לא אתם הם המדברים כי אם רוח אביכם הדבר בכם

Mat 10:21 ואח יסגיר את אחיו למות ואב את בנו וקומו בנים על אבותם והמיתום

Mat 10:22 ואתם שגאים תהיו לכל אדם בעבור שמי אך המחכה עדיהן וישע

Mat 10:23 וכי ירדפו אתכם בעיר אחת נוטו לכם אל עיר אחרת אמן אני אומר לכם לא תכלו לעבר ערי ישראל עד כירבא בן האדם

Mat 10:24 התלמיד איננו רב מרבו ועבד מאדניו

Mat 10:25 די לתלמיד להיות קרבו ולעבד פאדניו אם בעל זבוב קראו לבעל הבית אף כירלאנשי ביתו

Mat 10:26 על כן אל תיראו מפניהם כי אין דבר נסתר אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע

Mat 10:27 אח אשר אנדכם בחשך תגידו לעין השמש ואת אשר תשמעו אזנכם בלחש השמעו עליהננות

Mat 10:28 ואל תיראו מפני הרגי הבשר ולהרג את הגוף לא תשיג ידם כי אם יוראו מפניו אשר נדיו רב לו להרג גם את הגוף וגם את הגוף בגיהנם

Mat 10:29 הלא שתי צפרים נמקרות באסר אחד ואחת מהן לא תפל ארצה בבלי רצון אביכם

Mat 10:30 ואתם גם ישערו ראשכם נמנו למספרם

Mat 10:31 על כן אל תיראו ערככם רב מצפרים רבות

Mat 10:32 לכן כל איש אשר יאמירני לפני בני האדם אאמירנו לפני אבי בשמים גם אני

Mat 10:33 וכל איש אשר יכחשבי לפני בני האדם אכחשבו לפני אבי בשמים גם אני

Mat 10:34 אל תחשבו כי באתי להביא שלום בארץ לא באתי להביא שלום כי אם חרב

Mat 10:35 כי באתי להפריד בין איש לאביו בין בת לאמה ובין בלה לחמותה

Mat 10:36 ואנכי איש אנשי ביתו

Mat 10:37 האהב את אביו או את אמו יותר ממני איננו שונה לי והאהב את בנו או את בתו יותר ממני איננו שונה לי

Mat 10:38 ומי אשר לא ירקה את עיניו וילך אחרי איננו שונה לי

Mat 10:39 המוצא את נפשו תאבד לו והמשליך את נפשו בגלגל ימצאה

Mat 10:40 המקבל פני פני ומקבל פני פני הוא מקבל פני שלחי

Mat 10:41 המקבל פני נביא בשם נביא וישגי שכר נביא ומקבל פני צדיק בשם צדיק וישגי שכר צדיק

Mat 10:42 ומי אשר ישקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים בשם תלמיד אני מגיד לכם כי לא יאבד שכרו

Mat 11:1 ויהי ככלות ישוע לצאת את שנים עשר תלמידיו ויעברו משם ללמד ולהשמיע ישועחו בעריהם

Mat 11:2 ויוחנן בבית האסורים שמע את עלילות המושית וישלח אליו שנים מתלמידיו

Mat 11:3 ויאמר האתה הוא הבא או אם נחכה לאחר

Mat 11:4 ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את אשר שמעתם ואת אשר ראייתם

Mat 11:5 ועודים ראים ופסחים הלכים מצרעים נרפאים וחרשים שמעים מתים קמים ועניים מתבשרים ישועה

Mat 11:6 ואשרי האיש אשר לא יכשל בי

Mat 11:7 ויבֹלְכֶתֶם תחל ישוע לדבר אל־הַמּוֹן הַעַם עַל־יִזְחֵן מִהֵיָה וַיֵּצֵאתֶם מִדְּרֹבָה לְרֵאוֹת הָאֵם קִנְהָ אֲשֶׁר יָנוּע מִפְּנֵי־רוּחַ
Mat 11:8 אַךְ מִהֵיָה וַיֵּצֵאתֶם לְרֵאוֹת הָאֵם אִישׁ לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲמֹדוֹת הִנֵּה לְבוּשֵׁי חֲמֹדוֹת בְּקֵתֵי מַלְכִים הִמָּה
Mat 11:9 אַךְ מִהֵיָה וַיֵּצֵאתֶם הָאֵם לְרֵאוֹת אִישׁ נָבִיא הֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם כִּי גַם־גְּדוּל הוּא מִנְבִיא
Mat 11:10 זֶה הוּא אֲשֶׁר כָּתוּב עָלָיו הִנְנִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וּפְנֵיךָ בְּרַךְ לְפָנֶיךָ
Mat 11:11 אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם לֹא קָם בֵּין יְלִידֵי אִשָּׁה גְדוּל מִיִּזְחֵן הַמַּטְבֵּל וְהַקָּטָן בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם וְגָדֹל מִמֶּנּוּ
Mat 11:12 וַיִּמְיָמוּ יִזְחֵן הַמַּטְבֵּל עַד־הֵנָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם נִחְפָּשָׁה בְּחֻזְקָה וּזְרָעִיכֶם יִחְזִיקוּ בָּהּ
Mat 11:13 כִּי כָל־הַנְּבִיאִים וְהַתּוֹרָה עַד־יִזְחֵן נִבְּאוּ
Mat 11:14 וַאֲסִתְּאֲבוּ לְשִׁמְעָה זֶה הוּא אֱלֹהֵהוּ הַעֲתִיד לְבֹא
Mat 11:15 מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעָה יִשְׁמַע
Mat 11:16 וַאֲלֵמִי אֲדַמָּה אֲתִהְדוֹר הַזֶּה נִדְּמָה הוּא לִילְדִים יִשְׁבִּים בְּשֹׁנָקִים וְקִרְאִים לְרַעֲיָהֶם לֵאמֹר
Mat 11:17 מִזְמֹרִים הָיוּנוּ לָכֶם וְלֹא רָקַדְתֶּם מְקוּנִים וְלֹא סָפַדְתֶּם
Mat 11:18 כִּי־כִּיבֹא יִזְחֵן לֹא אֲכַל וְלֹא שָׁתָה וְאָמְרוּ שֶׁבּוּ
Mat 11:19 וַיִּבְרַךְ־הָאֱדָם בָּא אֲכַל וְשָׁתָה וְהֵם אָמְרִים הִנֵּה אִישׁ זוֹלָל וְסָבֵא וְאֵהָב לְמַכְסִים וְחַטָּאִים אַךְ הַחֲקִמָה הַצַּדִּיק בְּבִנְיָהּ
Mat 11:20 אַי הַחַל לְגַל חֲרָפָה עַל־הַעֲרִים אֲשֶׁר נִעֲשׂוּ בְּחֻזְקָן רַב נִפְלְאוֹתָיו וְלֹא שָׁבוּ
Mat 11:21 אֵיךְ מוֹרְזוֹן אִיךְ בִּית־צִיּוֹרָה כִּי לוֹ נִעֲשׂוּ בְּצוֹר וּבְצִיּוֹרֵי הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר נִעֲשׂוּ בְּחֻזְקָן כִּבְּרָ שָׁבוּ בְּשֶׁק וְאָפַר
Mat 11:22 אָפַס אֲנִי אָמַר לָכֵן נִקְלָ יְהִיֶּה יוֹם הַמַּשְׁפָּט לְצוֹר וּלְצִיּוֹרֵי מִאֲשֶׁר לָכֵן
Mat 11:23 וְאַתָּה כְּפִרְזַחוֹם אֲשֶׁר רוֹמְמֶת עַד־הַשָּׁמַיִם אֶל־שֹׁאֵל תוֹרְדִי כִּי לוֹ נִעֲשׂוּ בְּסֹדֵם הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר נִעֲשׂוּ בְּחֻזְקָי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
Mat 11:24 אָפַס אֲנִי אָמַר לָכֵן נִקְלָ יְהִיֶּה יוֹם הַמַּשְׁפָּט לְאַרְצֹת סֹדֵם מִאֲשֶׁר לָכֵן
Mat 11:25 בְּעֵת הַהִיא עָנָה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אוֹרְךָ אָבִי אֲדוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי הִסְתַּרְתָּ אֲתָאֵלָה מֵעֵינֵי חֲכָמִים וְנִבְוִים וְגִלִּיתָ אֹתָם לְעוֹלָלִים
Mat 11:26 אָבִי כֵן הִנֵּה הַרְצוֹן לְפָנֶיךָ
Mat 11:27 הַכֹּל נִסְסֵר בְּיָדֵי מֵאת אָבִי וְאִין אִישׁ יָדַע אֲתִהְבֵּן זוֹלָתֵי הָאָב וְאֲתִהְאָב אִין אִישׁ יָדַע זוֹלָתֵי הַבֵּן וְהוּא אֲשֶׁר חֲפִץ בּוֹ הַבֵּן לְגַלּוֹתוֹ לוֹ
Mat 11:28 מְנוּרָאֵלִי כָל־עֹמֵל וּמְסַבֵּל וְאֲנִי אֶחָן לָכֶם מְרוּנֵע
Mat 11:29 שָׂאוּ אֲתֵעֲלֵי עֲלֵיכֶם וְלִמְרוֹ מִמֶּנּוּ כִי־עֵינָיו אֲנִכִּי וְשַׁח לְכַבֵּ וְחַמְצָאוֹ מְנוּחָה לְנַפְשֵׁיכֶם
Mat 11:30 כִּי עָלֵיךָ וּמִשָּׂאֵי קַל
Mat 12:1 בְּעֵת הַהִיא הִלֵּךְ יֵשׁוּעַ בְּשֶׁרֶה קָמָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּרְעֲבוּ תַלְמִידָיו וַיִּחַלּוּ לְקַטֵּף מְלֵילַת בְּרֹדֶם וַיֹּאכְלוּ
Mat 12:2 וַיִּרְאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה תַלְמִידֶיךָ עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר לֹא־יִעֲשֶׂה בְּשַׁבָּת
Mat 12:3 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא קִרְאתֶם מִה עָשָׂה דָוִד כִּאֲשֶׁר רָעַב הוּא וְאֵלָה אֲשֶׁר אִתּוֹ
Mat 12:4 אֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וַיֹּאכַל אֶת־לֶחֶם הַפַּנִּים אֲשֶׁר עַל־פִּי הַתּוֹרָה לֹא יֹאכַל הוּא וְנַעֲרָיו בְּלֹתֵי אֲסִיחַתֵּינִים לְבָדֶם
Mat 12:5 וְגַם הֲלֹא קִרְאתֶם בַּתּוֹרָה כִּי הַכֹּהֲנִים בְּמִקְדָּשׁ יִחַלְלוּ אֶת־יְוִם הַשַּׁבָּת וְאִין בְּהֵם עוֹן
Mat 12:6 וְאֲנִי אָמַר לָכֶם כִּי יֵשׁ בְּזֶה גְדוּל מוֹדֵמִקְדָּשׁ
Mat 12:7 וְלוֹ יִדְעֶתֶם מִהֵיָה חֲסֵד חַפְצָתִי וְלֹא זְבַח לֹא הִרְשַׁעְתֶּם אֶת־הַנְּקִימָה
Mat 12:8 כִּי בְּיָהֲרָקֶם גַּם־אֲדוֹן הַשַּׁבָּת הוּא
Mat 12:9 וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם וַיֵּבֵא אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר לָהֶם
Mat 12:10 וְהִנֵּה־שָׁם אִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ יְבֻשָׁה וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר הָאֵם כַּתּוֹרָה לְרַפָּא בְּשַׁבָּת לְמַעַן חַמְצָא יָדָם לְשִׁטְנוֹ
Mat 12:11 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר־לוֹ כְּבֻשָׂה וְהִיא כִּי חָפּוּל אֶל־הַבּוֹר בְּשַׁבָּת לֹא יִחְזִיק בָּהּ וַיַּעֲלֶנָּה
Mat 12:12 וַיֹּמַר־לָהֶם עַדְךָ אֲדָם מוֹדֵמִקְבֹּשׁ עַל־כֵּן כַּתּוֹרָה הוּא לַעֲשׂוֹת טוֹב בְּשַׁבָּת
Mat 12:13 אַךְ אֲמַר אֶל־הָאִישׁ הוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ וַיִּוֹשֵׁט אֹתָהּ וַתִּשָּׁב לְאִיתָנָה כַּאֲחֶרֶת
Mat 12:14 וְהַפְּרוּשִׁים וַיֵּצְאוּ וַיְנִישִׂתוּ עֲצוֹת עָלָיו בְּמַה לְהַשְׁחִיתוֹ
Mat 12:15 וַיִּדְעַע יֵשׁוּעַ וַיִּסְפֵּן וַיִּלָּךְ מִשָּׁם וַיִּלָּךְ אַחֲרָיו הַמּוֹן עִם רַב וַיִּרְפָּא אֶת־כָּלֶם
Mat 12:16 וַיַּעֲדָר בָּם לְבַלְתֵּי יַגְלוּ אִתּוֹ
Mat 12:17 לְמַלְאֲאֵת אֵת אֲשֶׁר־דָּבַר יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר
Mat 12:18 הֵן עַבְדֵי כַּתְרֵתִי בּוֹ יְדִידֵי רַצְתָּה נַפְשִׁי נַחְתִּי רוּחִי עָלָיו מִשְׁפָּט לְנוּסִים יוֹצִיא
Mat 12:19 לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא־יִשְׁמַע בַּחוּץ קוֹלוֹ
Mat 12:20 קִנְהָ רַצְוִין לֹא יִשְׁבוֹר וּפְשִׁתָּה כְּתָה לֹא יִכְבְּנָה
Mat 12:21 עַד־יוֹצִיא לְנִצָּחַ מִשְׁפָּט וְלְשִׁמּוֹ נוּסִים יִחַלּוּ
Mat 12:22 אַךְ הוּבָא לְפָנָיו אִישׁ עוֹר וְאֵלֶם אֲשֶׁר רוּחַ רַע דָּבַק בּוֹ וַיִּרְפָּאֵהוּ וְהַעוֹר הָאֵלֶם דָּבַר וְהָאֵל
Mat 12:23 וַיִּשְׁתְּאוּ כָל־הַמּוֹן הַעַם וַיֹּאמְרוּ הֵכִי זֶה בְּיָהֲרֹד
Mat 12:24 וְהַפְּרוּשִׁים שָׁמְעוּ וַאֲמְרוּ אִין זֶה מְנַרְשׁ אֶת־הַשָּׂדִים כִּי אִם בְּכַעַל־זְבוּב שֶׁר הַשָּׂדִים
Mat 12:25 וַיִּדְעַע יֵשׁוּעַ אֶת־מִחְשַׁבְתָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּל־מַמְלָכָה הַנִּפְלְנָה עַל־נַפְשָׁה תַחֲבֵק וְכַל־עִיר וְבֵית הַנִּפְלְנִים עַל־נַפְשָׁם לֹא יִקְוֹמוּ
Mat 12:26 וַאֲסִיחַתֵּינִי מְנַרְשׁ אֶת־הַשָּׂטָן נַפְלָג הוּא עַל־נַפְשׁוֹ וְאוֹךְ חֲקוּם מַלְכוּתוֹ
Mat 12:27 וַאֲסִיחַתֵּינִי גַרְשׁ אֶת־הַשָּׂדִים בְּכַעַל־זְבוּב בְּנִיכֶם בְּמִי יִנְרָשׁוּ אִתְּם עַל־כֵּן הֵם יְהִיוּ שֹׁפְטִים
Mat 12:28 אָפַס אִם בְּרוּחַ אֱלֹהִים אֲנִי גַרְשׁ אֶת־הַשָּׂדִים מַלְכוּת אֱלֹהִים בָּאָה אֵלֵיכֶם אֶל־נִכּוֹן
Mat 12:29 אִיךְ יוּכַל אִישׁ לְבֹא בֵית הַגְּבוּר וְלִשְׁלַל אֶת־כְּלָיו אִם־לֹא יֹאסֵר אֶת־הַגְּבוּר רֹאשְׁנָה וְאַחַר יִשְׁלַל אֵת אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ
Mat 12:30 מִי אֲשֶׁר אֲיַנְנוּ לִי לְצַרִּי הוּא וּמִי אֲשֶׁר אֲיַנְנוּ מֵאִסְףֵי אִתִּי מִפְּוֹר הוּא
Mat 12:31 עַל־כֵּן אֲנִי אָמַר לָכֶם כָּל־חַטָּא וְגִדּוּפָה וְכַפּוּרָה לְאָדָם אָפַס הַמְנַהֵף אֶת־הַרוּחַ לֹא יִכְפַּר־לוֹ
Mat 12:32 וַיְבַר דָּבַר בְּכֹהֲנֵי־הָאֱדָם וְכַפַּר־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא יִכְפַּר־לוֹ לֹא־יִבְעוּלֵם הַזֶּה וְלֹא־יִבְעוּלֵם הַבָּא

Mat 12:33 או עשו את-העץ טוב ופריו טוב או עשו את-העץ רע ופריו רע כי בפריו נכר העץ

Mat 12:34 ילדיו צפענים אך תוכלו לדבר טבות ברעתכם כי-ממלא הלב וביע הפה

Mat 12:35 מאיש-טוב מאוצרו לבו הטוב יוציא טבות ואיש-רע מאוצרו הרע יוציא רעות

Mat 12:36 ואני אמר לכם כי על כלי-שיח תפל אשר יבטאו בני האדם ותנו חשבון ביום המשפט

Mat 12:37 כי ברברוד תצדק ובברברוד תאשם

Mat 12:38 ויענו אנשים מן-הסופרים והפרושים לאמר רבי חפצנו לראות אות מאותחך

Mat 12:39 ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש אות ואת לא ינתן-לו וזלתי אות וינה הנביא

Mat 12:40 כי כאשר היה יונה במעי הדיג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן-האדם בלב הארץ שלשה ימים ושלשה לילות

Mat 12:41 ואנשי נינוה וקומו במשפט עס-הדור הזה וירשיעו אתו כי שבו בקריאת יונה והנה ישנו כזה גדול מיונה

Mat 12:42 מלכת תימן תקום במשפט עס-הדור הזה ותרשיע אתו כי באה מקצות הארץ לשמע חכמת שלמה והנה ישנו כזה גדול משלמה

Mat 12:43 וירח הממאה בצאתה מן-הארץ תשוטט בארץ תלאובת תבקש ולא-תמצא מרגעה

Mat 12:44 ואי תאמר אשוכה אל-משכני אשר יצאתי משם ובשוכה תמצאנו רק מבלי ישב ומנקה ומפאך

Mat 12:45 ואי תלך ולקחה לה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האיש ההוא רעה מראשיתו וכן יהיה לדור הרע הזה

Mat 12:46 ועודנו מדבר אל-המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ ומבקשים לדבר אתו

Mat 12:47 ויער לו הנה אמך ואחיה עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך

Mat 12:48 ויען ויאמר אל-המניד לו מי אמי ומי אחי

Mat 12:49 ויש את-ידו על-תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי

Mat 12:50 כי איש איש אשר יעשה רצון אבי בשמים הוא אחי ואחתי ואמי

Mat 13:1 ביום ההוא יצא ישוע מן-הבית וישב על-שפת הים

Mat 13:2 והמון עם רב נקטלו אליו ונרד וישב באגנה וכל-העם עמדים על-החוף

Mat 13:3 וישא ודבריו במשלים רבים ויאמר הנה הזרע יצא לזרע

Mat 13:4 ובזרעו פזר מן-הזרע על-יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכלנו

Mat 13:5 ויש מן-הזרע אשר נפל על-אדמת סלע ולא היה שם די אדמה ונמהר לצמח אשר היה לו עמק אדמה

Mat 13:6 והיה כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה-לו שרש למטה

Mat 13:7 ויש אשר נפל אל-הקצים ויעלו הקצים ויבלעו אתו

Mat 13:8 ויש אשר נפל על-החלקה טובה ויעש תבואה זה מאה שערים וזה ששים שערים וזה שלשים שערים

Mat 13:9 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע

Mat 13:10 ויגשו תלמידיו ויאמרו אליו מדוע תמשל להם משלים

Mat 13:11 ויען ויאמר אליהם כי לכם נתן לדעת רזי מלכות השמים ולכם לא נתן

Mat 13:12 כי מי אשר ישלח יתן לו ויעדיף ומי אשר איך-לו יקח ממנו גם את-אשר לו

Mat 13:13 על-כן משלים אמשל להם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו ולא יבינו

Mat 13:14 והיוקם גם דבר הנבואה מפי ישעיהו לאמר שמעו שמעו ואל-תבינו וראו ראו ואל-תחזו

Mat 13:15 השמן לביהעם הזה ואזניו חבדו ועיניו השע פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולקבו יבין וישב וקפא לו

Mat 13:16 ואתם אשרי עיניכם כי ראו ואזניכם כי שמעו

Mat 13:17 כי-ראונו אני אמר לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו

Mat 13:18 על-כן שמעו-נא אתם את משל הזרע

Mat 13:19 כל-השמע דבר המלכות ולא יחבוננו-בו ובא הרע וחסף את אשר זרע בלבבו זה הוא הזרע על-יד הדרך

Mat 13:20 והזרע על-אדמת סלע זה הוא השמע את-הדבר ועד-מהרה יקבלנו בשמחה

Mat 13:21 אפס כי איך-לו שרש בגפשו ובן רע הוא וכי חקרה כל-צורה וקדפו אתו על-דבר אמונתו ופשל כרע

Mat 13:22 והזרע אל-הקצים זה השמע את-הדבר וראת העולם הזה ונקלי העשר מבלעים את-הדבר ולא יעשה-צמח

Mat 13:23 והזרע על-החלקה הטובה הוא השמע את-הדבר ומחבוננו-בו ועשה פרי תבואה ונתן זה מאה שערים וזה ששים שערים וזה שלשים שערים

Mat 13:24 וישא לפניהם משל אחר ויאמר המתה מלכות השמים לאיש הזרע זרע טוב בשדהו

Mat 13:25 ובהיות אנשי יונים בא איבו וזרע זונין בתוך החטים וילך

Mat 13:26 וכאשר צין הקנה והחטה אביב נראו אז גם-הזונין

Mat 13:27 ויגשו העבדים אל-אדניהם ויאמרו אדנינו הלא-זרע טוב זרעת בשדה ומאן שם הזונין

Mat 13:28 ויאמר אליהם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים התחפץ כי-גלף לעקור אתם

Mat 13:29 ויאמר לא כי-בעוד תעקרו את-הזונין פן-תשרשו גם-החטים עמכם

Mat 13:30 הניחו להם ויגדלו שניהם ויחדו עד-הקציר ולעת הקציר אמר לקוצרים לקטו את-הזונין ראשנה ואלמו אתם לאלמים לשרפם ואת-החטים אספו אל-גרני

Mat 13:31 וישא לפניהם משל אחר ויאמר המתה מלכות השמים לגרר חרדל אשר לקח איש וזרע בשדהו

Mat 13:32 הלא קטן הוא מכל-זרע אך כאשר יצמח וגדל מכל-חרק ותה לעץ עד-אשר יבא עוף השמים וקננו בענפיו

Mat 13:33 וימשל להם משל אחר לאמר המתה מלכות השמים לשאר אשר לקחה אשה ותלש בשלש סאים קמח עד-אשר תמצה כל-העריסה

Mat 13:34 כל-אלה דבר ישוע אל-המון העם במשלים ובכלי משל לא דבר אליהם דבר

Mat 13:35 למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני-קדם

Mat 13:36 ואי שלח ישוע את-המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר-נא לנו את-משל הזונין בשדה

Mat 13:37 ויען ויאמר אליהם הזרע הזרע הטוב הוא בן-האדם

Mat 13:38 והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות והזנין בני הרע המה

Mat 13:39 הארב הזרע אתם הוא השטן הקציר קץ העולם והקצרים הם המלאכים

Mat 13:40 וכאשר הזנין ילקטו והיו למאכלת אש כן יהיה בקץ העולם הזה

Mat 13:41 וכן האדם ישלח את המלאכיו והסירו מתוך מלכותו כל מכשלה וכל עשה עולה

Mat 13:42 והשליכו אתם אל כבשן אש שם יהיה בכי וחרק שנים

Mat 13:43 והצדיקים והזרים אז כשמש במלכות אביהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע

Mat 13:44 ועוד המתה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר ומצאהו איש ונצפנהו ובשמחתו ילך וימכר את כל אשר לו ויקנה לו את השדה ההוא

Mat 13:45 ועוד המתה מלכות השמים לאיש סוחר המבקש פנינים וקריות

Mat 13:46 ובמצאו פנינה אחת וקרית ערך ערמאד ילך וימכר את כל אשר לו ויקנה

Mat 13:47 ועוד המתה מלכות השמים למכמתת פרושה על פני הים אשר ואספו בה ממינים שונים

Mat 13:48 ובהמלאה ומשכו אתה אל החוף וישבו ויבחרו את הטובים לשונם אל הפלים ואת הרעים ישליכו חוצה

Mat 13:49 ככה יהיה בקץ העולם כי המלאכים יבאו והבדילו את הרשעים מתוך הצדיקים

Mat 13:50 והשליכו אתם אל כבשן אש שם יהיה בכי וחרק שנים

Mat 13:51 ויאמר אליהם ישוע הכי בנתם כל אלה ויאמרו הן ארנו

Mat 13:52 ויאמר אליהם לכן כל סופר משכיל למלכות השמים נדמה לאיש בעל הבית המוציא מאוצרו חרשות ונס יפנות

Mat 13:53 ויהיו ככלות ישוע את המושלים האלה ויעבר משם

Mat 13:54 ויבא אל ארצו ויורה להם בבית הכנסת והמה כן תמהו לאמר מאן לזה החכמה והנפלאות

Mat 13:55 האין זה בן החקש הכי לא נקראת אמו מרים ואחיו יעקב ויוסף שמעון ויהודה

Mat 13:56 ואחיתיו הלא הנה בלן אתנו ומאין לו כל אלה

Mat 13:57 ויהי להם לאבן נגף וישוע אמר אליהם אין נביא בבלי קבור וזלתי בארץ מולדתו ובתוך ביתו

Mat 13:58 ולא פעל שם נפלאות רבות מפני חסר אמונתם

Mat 14:1 ובעת ההיא שמע הורדוס טטרך את שמע ישוע

Mat 14:2 ויאמר אל עבדיו הלא הוא יוחנן המטביל הוא קם מן המתים על כן נבכה ידו לעשות נפלאות

Mat 14:3 כי הורדוס תפש את יוחנן ויאסרהו ונחון אהו במשמר על דבר הורדוס אשת פילפוס אחיו

Mat 14:4 כי הוכיחו יוחנן באמרו לא כחוקה לקחת אתה לך לאשה

Mat 14:5 ויבקש המיחו אפס כי ירא את העם אשר חשבו אהו לנביא

Mat 14:6 ויהי ביום הלדת את הורדוס ותרקד בת הורדוס במחול לפניהם ותישב בעיני הורדוס

Mat 14:7 ובגלל הדבר הזה נשבע לחתלה כל אשר תשאל ממנו

Mat 14:8 והיא כאשר שומה בפה מאמה אמרה אליו תנה לי בזה בספל את ראש יוחנן המטביל

Mat 14:9 ויצר למלך מאד ואך בעבור שבועתו והישבים במסבו צוה לחתו לה

Mat 14:10 וישלח וישא את ראש יוחנן מעליו במשמר

Mat 14:11 ויבא את ראשו בספל וינתן לידי הנערה והיא הביאהו אל אמה

Mat 14:12 ויבאו תלמידיו וישאו את החלל ויקברוהו ויבאו ויגידו לישוע

Mat 14:13 כשמע ישוע את הדבר הזה ויעבר משם באגניה ויבא אל מקום שם לבדו וישמעו המון העם וילכו אחריו מן הערים הרף היבשה

Mat 14:14 ויצא ישוע וירא המון עסירי ורחמי נכמרו עליהם וירפא את חוליהם

Mat 14:15 ויהי לפנות ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום שם ותיים רד מאד שלח את המון העם וילכו אל הכפרים לקנות להם אכל

Mat 14:16 ויאמר אליהם ישוע לא הטל עליהם ללכת לקנות תנו להם אתם לאכל

Mat 14:17 ויאמרו אליו לא נמצא אהנו פה כי אדחמש פכרות לחם ודנים שנים

Mat 14:18 ויאמר הביאום אלי הנה

Mat 14:19 לשבת שם בנאות דשא וישא את חמשת הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו למרום וברך ויפרס ויתן את הלחם אל התלמידים והתלמידים אל המון העם

Mat 14:20 ויצו את המון העם

Mat 14:21 ויאכלו כלם וישבעו וישאו את הפתות הנותרים שנים עשר סלים מלאים

Mat 14:22 והאכלים היו כחמשת אלפי איש מלבד נשים וטף

Mat 14:23 ויחזק ישוע על תלמידיו למהר לרדת באגניה ולעבר לפניו אל עבר הים עד כי ישלח את המון העם

Mat 14:24 ויהי בשלחו את המון העם ויעל אל ההר בדר ההפלה ויהיערב ויתר שם לבדו

Mat 14:25 והאגניה באה אז בלב הים בצרה גדולה מפני משבריו כי נשף הרוח לקראתם

Mat 14:26 ויהי באשמרה הרביעית בלילה ויבא אליהם ישוע דרך על פני הים

Mat 14:27 וימחר ישוע וידבר על לבם ויאמר חזקו אני הוא אל תיראו

Mat 14:28 וישן פטרוס ויאמר אליו אדני אדאתה הוא צו ואבא אליך על פני המים

Mat 14:29 ויאמר בא וירד פטרוס מן האגניה וילך על פני המים לבא אל ישוע

Mat 14:30 ויבראו את הרוח חזקה ויירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעה נא

Mat 14:31 וימחר ישוע וישלח ידו ויחזקו ויאמר אליו קטן אמונה למה זה פסחת על שתי סעפים

Mat 14:32 ויבאו אל האגניה וישתק הרוח מעפפו

Mat 14:33 ויגשו וישתחוו לו האנשים אשר באגניה לאמר אכן בן אלהים אתה

Mat 14:34 ויעברו ויבאו ארצה גניסרת

Mat 14:35 וַיִּכְיֹרוּ אֹתוֹ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם הַהוּא וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־כָּל־הַכֹּהֵן מַסְבִּיב וַיְבִיאוּ אֵלָיו אֶת כָּל־חֹלֵיהֶם

Mat 14:36 וַיִּתְחַנְּנוּ אֵלָיו לְחַת לָהֶם לַעֲשֵׂת בְּכַנֵּף בְּגָדוֹ וַיְהִי כֹל אֲשֶׁר נִגְעוּבוּ וַחֲוִי

Mat 15:1 מֵאֵץ בָּאוּ לִפְנֵי יֵשׁוּעַ פְּרוּשִׁים וְסוֹפְרִים מִירוּשָׁלַיִם לֵאמֹר

Mat 15:2 מִדַּוְעַת עֵזְבוּ תַלְמִידֵיךָ אֶת קְבֻלַּת הַזִּקְנוֹת כִּי לֹא יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם לֹאכִילַת לֶחֶם

Mat 15:3 וַיַּעֲמֵר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמַדּוּעַ תַּעֲזֹבוּ נְסִיאתֵם אֶת־מִצְוַת אֱלֹהִים בְּעִבּוֹר קְבֻלַּתְכֶם

Mat 15:4 כִּי אֱלֹהִים צִוָּה לֵאמֹר כְּבֹד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ וּמִקַּלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת

Mat 15:5 וַיֹּאחֲזֵם אֹמְרִים אִישׁ כִּי־יֹאמֶר לְאָבִיו אוֹ לְאִמּוֹ קְרָבָן כִּלְהִנָּאֵה אֲשֶׁר תַּהֲנֶה מִמֶּנִּי הֲרֵי זֶה נִדְרָךְ

Mat 15:6 וַיֹּאֵן עָלָיו לְכַבֵּד עוֹד אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְהִפְרַתֶּם אֶת־מִצְוַת אֱלֹהִים בְּקְבֻלַּתְכֶם

Mat 15:7 חֲנֻפֵי־לֵב הֵיטֵב נָבֵא עֲלֵיכֶם וַשְׁעֵיהוּ לֵאמֹר

Mat 15:8 הָעֵמֶם הֵזֶה בְּפִיו וּבִשְׁפָתָיו כְּבָרֹדֵנִי וּלְבוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי

Mat 15:9 וַתִּהְיוּ יְרֵאָתָם אֲחֵי מִצְוַת אַנְשִׁים מְלַמְדִים

Mat 15:10 וַיִּקְרָא אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ וְהִשְׁפִּילוּ

Mat 15:11 מֵאֲשֶׁר יָבֵא אֶל־חוּף הַפֶּה לֹא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם אִפְסֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִחוּץ הַפֶּה הוּא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם

Mat 15:12 וַיִּשְׁמָעוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ הַיְדַעְתָּ כִּי נִכְשְׁלוּ הַפְּרוּשִׁים בְּשִׁמְעָם הַדְּבָר הַזֶּה

Mat 15:13 וַיַּעֲמֵר וַיֹּאמֶר כִּלְמַטֵּעַ אֲשֶׁר אָבִי בְּשָׂמַיִם לֹא נִטְעָו יִשְׂרָאֵל

Mat 15:14 הַיְהִיחֹו לָהֶם הֵם עֹרִים מִנְהַלִּים לְעֹרִים וְכִי עוֹר מִנְהַל לְעוֹר שְׁנֵיהֶם וּפְלוֹ אֶל־הַבּוֹר

Mat 15:15 וַיַּעֲמֵר פְּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּאֵרְלֵנוּ אֶת־הַמַּשָּׁל הַזֶּה

Mat 15:16 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הֲכִי נְסִיאתֵם עוֹד בְּכֵלֵי בִינָה

Mat 15:17 הֲלֹא תִשְׁפִּילוּ כִּי כֹל־אֲשֶׁר יָבֵא אֶל־חוּף הַפֶּה יֵרֵד אֶל־הַבְּרֶשֶׁת וּמִשָּׁם יֵצֵא הַפְּרָשָׁדָנָה

Mat 15:18 מֵאֵץ הַיֵּצֵא מִחוּץ הַפֶּה יָבֵא מִחוּץ הַלֵּב וְהוּא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם

Mat 15:19 כִּי מִחוּץ הַלֵּב יֵצֵאוּ יַעֲרֵי מַחְשָׁבוֹת רַעוֹת רַצָּח נָאֵף וְנִגְנֵב עֲדוֹת שָׂקֵר וְגִדּוּפִים

Mat 15:20 אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִטְמָאוּ אֶת־הָאָדָם אֵךְ אֲכֹל בִּיֵּדִים אֲשֶׁר לֹא רָחֲצוּ לֹא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם

Mat 15:21 וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ מִשָּׁם וַיָּבֵא אֶל־גַּלִּילֹת צוֹר וְצִיּוֹרָן

Mat 15:22 וַיְהִינָה אִשָּׁה כְּנַעֲנִית יֵצֵאת מִגְּבוּלוֹת הָהֵם וַתַּצְעַק אֵלָיו לֵאמֹר חַנּוּי אֲדֹנָי בְּרַחֵם בְּחֵי רֵיחַ רַעְיָה בָּהּ וַעֲנֵנָה מִרְהַ מֵאֵד

Mat 15:23 וַלֹּא־עָנָה אֹתָהּ הַדָּבָר וַיִּשְׁמָעוּ תַלְמִידָיו וַיִּבְקָשׁוּ מִלִּפְנֵי לֵאמֹר שְׁלַח אֹתָהּ כִּי־צָעֲקָתָהּ הִיא אַחֲרֵינוּ

Mat 15:24 וַיַּעֲמֵר וַיֹּאמֶר לֹא שְׁלַחְתִּי כִּי אֲסִלְצָאן אֲבֹדוֹת לְבַיִת יִשְׂרָאֵל

Mat 15:25 וַיְהִיָּא בָּהָּ וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ לֵאמֹר הוֹשִׁיעֵנָה לִי אֲדֹנָי

Mat 15:26 וַיַּעֲמֵר וַיֹּאמֶר לֹא־יָכוֹן לְקַחַת אֶת־לֶחֶם הַבָּנִים וְלְהַשְׁלִיכוֹ לִפְנֵי הַכְּלָבִים

Mat 15:27 וַתֹּאמֶר כִּן אֲדֹנָי אִפְסֵי נְסִי־הַכְּלָבִים יֵאָכְלוּן מִן־הַפִּתּוּחִים הַנּוֹפְלִים מֵעַל־שַׁלְחָן אֲדֹנָיְהֶם

Mat 15:28 וַיַּעֲמֵר וַיִּשְׁמָעוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִשָּׁה דָּוִלָה אֲמוֹנָתְךָ וַיְהִי־לָךְ פֶּאֶשֶׁר עֵסֶלְכְּבֶךָ וַתִּרְפָּא בְּתָהּ בְּעֵת הַהִיא

Mat 15:29 וַיַּעֲבֵר יֵשׁוּעַ מִשָּׁם וַיָּבֵא עַל־יַד יַם הַגַּלִּיל וַיַּעַל אֶל־הַהַר וַיּוֹשֵׁב שָׁם

Mat 15:30 וַיִּבְבְּאוּ לִפְנֵי הַמּוֹן עֹסֵרֵב וְעַמְהֶם פְּסַחִים עוֹרִים חֲרֻשִׁים נְדָפְאִים וְרַבִּים כְּמוֹתֵם וַיִּצְיֹנּוּם לְכַנְיֵי יֵשׁוּעַ וְהוּא רִפָּא אֹתָם

Mat 15:31 וַיְהִי־עֵם כֵּן תַּמְהוֹ בְּרֹאחֲתָם הָאֱלֹמִים מִדְּבָרֵים הַנְּדָפְאִים נְרַפְאִים הַפְּסַחִים הַלְכִים וְהַעוֹרִים רֵאִים וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

יֵשׁוּעַ אֶת־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר מְלֵאתִי רַחֲמִים עַל־הָעָם כִּי עָמְדוּ עִמּוֹי זֶה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאֵין לָהֶם מִתְּלַאכֵל וְאֵין אֶת־נַפְשֵׁי לְשַׁלְחָם רַעֲבִים פְּרוֹת־עַלְפוֹ בַּדְּרָךְ

Mat 15:32 וַיִּקְרָא

Mat 15:33 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו מֵאֵין לָנוּ הֵילֶחֶם בַּמִּדְבָּר לְהַשְׁבִּיעַ הַמּוֹן רַב כְּמַהוֹ

Mat 15:34 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם כְּמַה לָּכֶם לֶחֶם וַיֹּאמְרוּ שְׁבַעֶה וּמַעֲטַת הַיַּיִם קִטְנִים

Mat 15:35 וַיֵּצֵא אֶת־הַמּוֹן הָעָם לְשִׁבְתָּ עַל־הָאֲרֶץ

Mat 15:36 וַיִּקַּח אֶת־שִׁבְעַת הַלֶּחֶם וְאֶת־הַיַּיִם וַיְבָרֵךְ וַיִּפְרֵס וַיִּתֵּן אֶל־תַּלְמִידָיו וְהַתַּלְמִידִים אֶל־הַמּוֹן הָעָם

Mat 15:37 וַיֵּאָכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׁבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַפִּתּוּחִים הַנוֹתְרִים שְׁבַעֶה סִלִּים מְלֵאִים

Mat 15:38 וְהָאֲכָלִים הָיוּ אַרְבַּעַת אֲלָפֵי אִישׁ מִלְּבַד נָשִׁים וְטָף

Mat 15:39 מֵאֵץ שְׁלַח אֶת־הַמּוֹן הָעָם וְהוּא יָרַד בְּאֵנְיָה וַיָּבֵא נְבוּלַת מַגְדוֹן

Mat 16:1 וַיָּבֵאוּ פְרוּשִׁים וְצַדִּיקִים לִפְנֵי לְנִסּוֹתוֹ וַיִּשְׂאָלוּ מִמֶּנּוּ לְהִרְאוֹתָם אוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם

Mat 16:2 וַיַּעֲמֵר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְעַתְדָּעֵרֵב תֹּאמְרוּ הֵנָּה יוֹסֵפֵצַח בָּא כִּי אֲדַמּוּ הַשָּׁמַיִם

Mat 16:3 וַיְבַבְּקֵר תֹּאמְרוּ יוֹסֵפֵעֵרֵה הַיּוֹם כִּי אֲדַמּוּ הַשָּׁמַיִם וְקִרְרוּ חֲנַפִּים יִדְעִים אֹתָם לְבַחַן פְּנֵי הַשָּׁמַיִם וְלְבַחַן אֲחוֹת הַעֲתִים לֹא תוֹכְלוּ

Mat 16:4 הֲרַע וּמִנָּאֵף מִבְּקִשְׁלֹו אוֹת וְאוֹת לֹא יִתְּנֶלְוּ וּזְלַתִּי אוֹת יוֹנֵה הַנְּבִיא וַיַּעֲזֹבֶם וַיֵּלֶךְ לוֹ

Mat 16:5 וַיְכַאֲשֶׁר בָּאוּ תַלְמִידָיו אֶל־עֵבֶר הַיַּם שָׁכְחוּ לְקַחַת אֹתָם צֹדָה לְדֶרֶךְ

Mat 16:6 וַיִּשְׁמָעוּ אֹמְרֵי אֲלֵיהֶם רֵאוּ וְהַשְׁמָרוּ לָכֶם מִשְׂאֵר הַפְּרוּשִׁים וְהַצַּדִּיקִים

Mat 16:7 וַיְהִי־הֵם נְדוּנִים לֵאמֹר כִּי לֹא־לְקַחְנוּ לֶחֶם

Mat 16:8 וַיְדַבֵּר יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם קִטְנֵי אֲמוּנָה לְמַה־זֶּה אֹתָם נְדוּנִים כִּי לֹא־לְקַחְתֶּם לֶחֶם

Mat 16:9 הֲכִי עוֹד לֹא תִשְׁפִּילוּ וְלֹא תוֹכְרוּ אֶת־חֲמִשְׁתַּת הַלֶּחֶם אֲכָלוּ חֲמִשְׁתַּת אֲלָפִים וְכַמּוֹ סִלִּים אֲשֶׁר נִשְׂאתֶם

Mat 16:10 וְנִסִּי־שִׁבְעַת הַלֶּחֶם אֲכָלוּ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְכַמּוֹ סִלִּים אֲשֶׁר נִשְׂאתֶם

Mat 16:11 וַיֹּאֵךְ לֹא תִשְׁפִּילוּ כִּי לֹא עֲלִדְבֵר לֶחֶם אֲמַרְתִּי לָכֶם כִּי אֲסִלְהַשְׁמֵר מִשְׂאֵר הַפְּרוּשִׁים וְהַצַּדִּיקִים

Mat 16:12 מֵאֵץ הִבִּינוּ כִּי לֹא אֲמַר לָהֶם לְהַשְׁמֵר מִשְׂאֵר הַלֶּחֶם כִּי אֲסִי־תוֹרַחַת הַפְּרוּשִׁים וְהַצַּדִּיקִים

Mat 16:13 וַיָּבֵאוּ יֵשׁוּעַ אֶל־גַּלִּילֹת קִיסְרִין אֲשֶׁר לְפִילִפּוֹס וַיִּשְׂאֵל אֶת־תַּלְמִידָיו לֵאמֹר מַה־אֹמְרִים הָאֲנָשִׁים עָלַי מוּ הוּא בְּרִי־הָאָדָם

Mat 16:14 וַיַּעֲנּוּ יֵשׁוּעַ אֹמְרִים יוֹתָנֵן הַמַּטְבֵּל וְיֵשׁ אֹמְרִים אֲלֵיהֶם וְאַחֲרֵים אֹמְרִים וְרַמְיָהוּ אוֹ אַחַד מִן־הַנְּבִיאִים

Mat 16:15 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאַתֶּם מִהֲתֹאמְרוּ עָלַי מִי אֲנִי

Mat 16:16 וַיַּעַן שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ בֶּן־אֱלֹהִים חַיִּים

Mat 16:17 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּמַר אֵלָיו אֲשֶׁרְךָ שְׁמֵעוֹן בְּרִיּוֹנָה לֹא בָשָׂר וְכֵם נִלְחַדְךָ זֶה כִּי אִם־אֲבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם

Mat 16:18 וְגַם־אֲנִי אֵינִי לֶךְ כִּי אֵתָּה הוּא כִּיפֹא וְעַל־הַכֶּף הַזֶּה אֲבִנֶה אֶת־הַקְּהָלְתִּי וְשַׁעֲרֵי שָׁאוֹל לֹא יוּגְבְּרוּ עָלֶיהָ

Mat 16:19 וְנִתְּחִי לְךָ אֶת־מַמְּלַחְתּוֹת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם אֶת־אֲשֶׁר תֹּאסֵר עַל־הָאָרֶץ אֲסוּר יִהְיֶה בַּשָּׁמַיִם וְאֶת־אֲשֶׁר תִּתִּיר עַל־הָאָרֶץ תִּתִּיר וְיִהְיֶה בַּשָּׁמַיִם

Mat 16:20 אָז צִוָּה עַל־תַּלְמִידָיו לְבַלְתִּי הַגִּיד לְאִישׁ כִּי הוּא יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ

Mat 16:21 הַחֵל יֵשׁוּעַ לְהוֹרֹת לְתַלְמִידָיו כִּי עָלָיו לְלַכֵּת וְרוּשְׁלוֹיָמָה לְהִיּוֹת מַעֲנָה עַד־מָאָד עַל־יְדֵי הַזִּקְנִים וְקֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְגַם מוֹת יוֹמָת וְכַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יִקּוּם

Mat 16:22 וַיִּמְהַרְתָּ הַהִיא

Mat 16:22 וַיִּקְחֵהוּ פֶטְרוֹס וַיַּחֲלֵל לְנַעֲרָבוֹ לֵאמֹר חֲלַלְהָ לְךָ אֲדֹנָי חֲלַלְהָ לְךָ מִדְּבַר קִזָּה

Mat 16:23 וַיִּפֹּן וַיֹּאמֶר אֶל־פֶּטְרוֹס סוּר שָׁטָן מֵעַל פִּנִּי לְמוֹקֵשׁ אֵתָּה לִי כִּי לֹא תִשְׁפִּיל אֶת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים כִּי־רֵאם אִתְּךָ אֲשֶׁר לְאָדָם

Mat 16:24 אָז אָמַר יֵשׁוּעַ אֶל־תַּלְמִידָיו מִי הַחֲפִץ לְלַכֵּת אַחֲרַי וְשִׁלְדֵי אֶת־נַפְשׁוֹ מִנְּגַד וַיִּשָּׂא אֶת־צִלְבוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲרַי

Mat 16:25 כִּי מִי הַחֲפִץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּפְרֹתֵלּוֹ וּמִי אֲשֶׁר יִכְרֹת אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַן יִמְצָאָהּ

Mat 16:26 כִּי מִוִּבְצַע לְאִישׁ אֵם יִקְנֹתֶלּוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְנַפְשׁוֹ תִּפְרֹתֶלּוֹ אוֹ מִהֵיִתֵן אִישׁ פְּרִיּוֹן נַפְשׁוֹ

Mat 16:27 כִּי עֲתִיד בְּנֵי־הָאָדָם לָבֵא בְּכֹבוֹד אֲבִיו עִשְׂמֵלְאָקִיו וְאֵז יִשְׁלַם לְכָל־אִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ

Mat 16:28 אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵם יֵשׁ מִתְּהַנְצִיבִים פֹּה אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁעֻמוּ מוֹת עַד כִּי־יִרְאוּ אֶת־בְּנֵי־הָאָדָם בָּא בְּמַלְכוּתוֹ

Mat 17:1 וַיֹּאחֲזֵי שְׁשֶׁת יָמִים לָקַח יֵשׁוּעַ אֹתוֹ אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יִחְזָקָן אֲחָיו וַיַּעַל עִמָּהֶם לְבֶהֱם אֶל־הַר גִּבְתֵּי

Mat 17:2 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעֵינֵיהֶם פָּנָיו הַזֹּהוּרוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ וּלְבוּשָׁיו הַלְּבִינִי כָאֹר

Mat 17:3 וַיִּחְזֹו אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַלְיָהוּ וְהֵגֶם מִדְּבָרִים אֹתוֹ

Mat 17:4 וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֵשׁוּעַ טוֹב לָנוּ אֲדֹנָי לְשִׁכַּת פֹּה אִם יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ נַעֲשֶׂה־פֹּה שְׁלֹשׁ סֻכּוֹת אֲחַת לְךָ אֲחַת לְמֹשֶׁה וְאֲחַת לְאַלְיָהוּ

Mat 17:5 וַתַּעֲרֹבּוּ מִדְּבַר וְהִנֵּה עָנָן בְּהִיר עָנָן סָכַךְ עֲלֵיהֶם וְהִנֵּה קוֹל־קוֹרָא מִן־הָעָנָן זֶה־בְּנִי וְדִידִי אֲשֶׁר רָצִיתָ נִפְשִׁי בּוֹ אֲלֵיוֹ תִשְׁמָעוּן

Mat 17:6 כַּשֶּׁשֶׁמֶע הַתַּלְמִידִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּירָאוּ מָאֹד

Mat 17:7 וַיִּנְשָׂא יֵשׁוּעַ וַיִּנְעֻבֶם וַיֹּאמֶר קוּמוּ אֶל־תִּירְאוּ

Mat 17:8 וַיִּנְשָׂאוּ אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ כִּי אֵין אִישׁ זֹלָתִי יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ

Mat 17:9 וַיְבַרְרָתֶם מִן־הַהֶר צִוָּה עֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אֶל־תִּגְדְּרוּ אֶת־הַמְּרָאָה לְאִישׁ עַד כִּי־יִקּוּם בְּנֵי־הָאָדָם מִן־הַמַּתִּים

Mat 17:10 וַיִּשְׂאֲלוּהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר לְמַה־זֶּה יֹאמְרוּ הַסּוֹפְרִים כִּי אֲלֵיהֶם בֹּא יְבֵא רֵאשׁוֹנָה

Mat 17:11 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבָן אֲלֵיהֶם יְבֵא בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַשִּׁיב אֶת־הַכֹּל

Mat 17:12 אֲפֹס אֲנִי אֹמֵר לָכֵם כִּי אֲלֵיהֶם כִּכֹּר בָּא וְלֹא הִכִּירְהוּ וַיַּעֲשׂוּבּוּ כִּי־צִוּוּם וְכֵן גַּם־בְּנֵי־הָאָדָם יַעֲנֶה תַחַת יְרֵם

Mat 17:13 אָז הִשְׁכִּילוּ הַתַּלְמִידִים כִּי עַל־יִחְזָקָן הַמַּטְבֵּל דְּבַר אֲלֵיהֶם

Mat 17:14 וַיִּהְיֶה כַּבָּאֵם אֶל־הַמּוֹן הָעָם וַיִּנְשָׂא אֲלֵיוֹ אִישׁ וַיִּכְרַע עַל־בְּרַכְוֹ

Mat 17:15 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי חוֹסֵה־נָא עַל־בְּנֵי כִי־מַכַּה יְרַח הוּא וּמַעֲנָה עַד־מָאָד כִּי־פַעֲמִים רַבּוֹת יַפֵּל אֶל־תּוֹךְ רַבּוֹת אֶל־תּוֹךְ הַמָּוִם

Mat 17:16 וַאֲנִי הִבִּיאֹתִיו אֶל־תַּלְמִידֶיךָ וְלֹא מִצָּאָה יְרֵם לְרַפָּא אֹתוֹ

Mat 17:17 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוּי דוֹר לֹא־אָמֵן בּוֹ דוֹר תִּהְיֶהכֶת עַד־מָתִי אֲהִיָּה עִמָּכֶם עַד־מָתִי אֲשָׂא אֶתְכֶם הִבִּיאֹתִיו אֵלַי הִנֵּה

Mat 17:18 וַיִּנְעַרְבּוּ יֵשׁוּעַ וַיִּצָּא הָרוּחַ הָרַע מֵמֵנּוּ וַיִּרְפָּא הַנַּעַר בַּעַת הַהִיא

Mat 17:19 אָז נָגְשׁוּ הַתַּלְמִידִים לְבָדָם אֲלֵיהֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ מִדּוּעַ לֹא מִצָּאָה יְרַנּוּ אֲנַחְנוּ לְנַרְשׁוֹ

Mat 17:20 אֲלֵיהֶם מַפְנֵי חֶסֶד אֲמוּנָתְכֶם כִּי הֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵם אִם־יִזַּח בְּכֶם אֲמוּנָה כְּנַרְנַר חֲרָדֵל וְאֲמַרְתֶּם לְהֵר הִנֵּה הֵעֲתַךְ מִזֶּה שָׁמָּה וַיַּעֲתַךְ מִמָּקוֹמוֹ וְלֹא יִפֹּל מִמֶּם דְּבַר

Mat 17:21 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ

Mat 17:21 מִן רוּחַ קִזָּה לֹא־יִנְגַח כִּי אִם־בְּתַפְלָה וּבְצוּם

Mat 17:22 וַיִּהְיֶה בְּעֶבְרָם בְּגִלְגַל וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הִנֵּה בְּנֵי־הָאָדָם יִסְגֵּר בִּידֵי אַנְשִׁים

Mat 17:23 וְיִהְיֶה וְהִרְגֵהוּ וְכַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקּוּם וַיַּתְעַצְבוּ מָאֹד

Mat 17:24 וַיִּהְיֶה כַּבָּאֵם כְּפֶרֶס־נְחוּם וַיִּנְשׂוּ הַמַּמְנִים עַל־מַחְצִית הַשֶּׁקֶל אֶל־פֶּטְרוֹס וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא יִשְׁלַם בְּכֶם אֶת־מַחְצִית הַשֶּׁקֶל

Mat 17:25 וַיֹּאמֶר הֵן וַיְבֵא הַבִּיטָה וַיִּקְרָאֻהוּ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר מִה־יִּהְיֶה לְךָ שְׁמֵעוֹן מִמִּי יִקְחוּ מִלְּכֵי־הָאָרֶץ מִכֶּסֶם נִמְסִי מִבְּנֵיהֶם אוֹ מִן־תְּזוּרִים

Mat 17:26 וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ מִן־תְּזוּרִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ יֵשׁוּעַ לָכֵן תַּפְשִׂים הֵם הַבָּנִים

Mat 17:27 פְּרִיָתָן מוֹקֵשׁ לְפָנֵיהֶם לְךָ אֲלֵיהֶם וְתִשְׁלַךְ חֲכָה וְלִקְחַת אֶת־הַדֵּג אֲשֶׁר יַעֲלֶה רֵאשׁוֹנָה וּפְתַחְתָּ אֹתִיפִיו וּמִצָּאתָ בּוֹ שֶׁקֶל כֶּסֶף אֹתוֹ קַח וְשִׁלַּם לָהֶם בַּעֲדֵי וּבַעֲדֶךָ

Mat 17:27 אֲפֹס

Mat 18:1 בַּעַת הַהִיא בָּאוּ הַתַּלְמִידִים לְפָנָי יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ מִי הוּא הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם

Mat 18:2 וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ אֶל־יֵלֶד אֶחָד וַיַּצִּיגֵהוּ בְּחוֹכֶם

Mat 18:3 וַיֹּאמֶר אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵם אִם־לֹא תִשׁוּבוּ לְהִיּוֹת כִּי־לְדִים בֹּא לֹא תִבְאוּ לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם

Mat 18:4 לָכֵן מִי אֲשֶׁר יִשְׁפִיל אֶת־נַפְשׁוֹ כִּי־לֵד הִנֵּה הוּא הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם

Mat 18:5 וּמִי אֲשֶׁר יִקְבֹּל יֶלֶד כִּזָּה בְּשֵׁמִי אֲתִי הוּא מִקְבָּל

Mat 18:6 וּמִי אֲשֶׁר יִכְשִׁיל אֶת אֶחָד הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה הַמֵּאֲמִינִים בִּי טוֹב לוֹ כִּי יִחַלֶּה פְּלַח־רֶכֶב עַל־צִנּוּאָרוֹ וַיִּשְׁקַע בְּמַצּוּלוֹת יָם

Mat 18:7 אֲוִי לְעוֹלָם מַפְנֵי מוֹקְשֵׁיָה כִּי־הַמּוֹקְשִׁים בֹּא יְבֵאוּ אֶל־נַכּוֹן אֶךְ אֲוִי לְאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר הַמוֹקֵשׁ בָּא עַל־יְדֵי

Mat 18:8 וְאִם־יִדָּךְ אוֹ כְּגַלְף תִּכְשִׁילֶךָ קִצֵּץ אֹתָהּ וְהִשְׁלִיכָהּ מִמֶּךָ טוֹב לְךָ לָבֵא אֶל־תַּחֲתִים כְּטַעֲנֶךָ אוֹ כְּגַל מוֹהִיּוֹת לְךָ שְׁתֵּי יָרִים וְשְׁתֵּי כְּגָלִים וְלִהְשִׁלְךָ לְאִשׁ עוֹלָם

Mat 18:9 וְאִם־עֵינֶיךָ תִּכְשִׁילֶךָ נִקֵּר אֹתָהּ וְהִשְׁלִיכָהּ מִמֶּךָ טוֹב לְךָ לָבֵא אֶל־תַּחֲתִים בְּעֵין אֲחַת מוֹהִיּוֹת לְךָ שְׁתֵּי עֵינַיִם וְלִהְשִׁלְךָ לְאִשׁ יוֹהֵם

Mat 18:10 הַשְּׁמֹרוּ לָכֵם מִבּוֹזוֹת אֶחָד הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה כִּי הֵנִי אֹמֵר לָכֵם אֲשֶׁר מִלְּאֲכִיהֶם בְּשֵׁמִים רַאִים תְּמִיד אֶת־פָּנָי אֲבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם

Mat 18:11 כִּי בֹא בְּנֵי־הָאָדָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־הָאֲבֵד

Mat 18:12 מהתחשבון אתם כִּי־התינון לאיש מאה צאן ואחת מהן תלך ותטע האם לא יעזוב את־התשעים ואת־התשע וילך בהרים לבקש את־התעה

Mat 18:13 והיה כי ומצאנה הניי אמר לכם כִּי־רוב לשמח עליה מעל התשעים והתשע אשר לא־הטעו

Mat 18:14 וכן אין רצון לפני אביכם בשמים כי יאבד אחד מן־הקטנים האלה

Mat 18:15 וכי ותטאלך אחיד לך והוכיחתיו בינך ובניו לבד אם־יִקְשִׁיב אליך הלא הצלת את־אחיד

Mat 18:16 ואם־לא יקשיב לקולך ולקחת לך עוד אחד או שנים כי על־פי שנים או שלשה עדים יקום כִּלְדָבָר

Mat 18:17 ואם ימאן להקשיב להם והגדת אל־העדה ואם גם־אל־העדה מאן ומאן לשמע והיה לך כגוי וכמוכס

Mat 18:18 אמן אני אמר לכם את אשר תאסרו על־הארץ אסור יהיה בשמים ואת אשר תתירו על־הארץ מתר יהיה בשמים

Mat 18:19 ואוסף אמר לכם אם שנים מכס נוערו וחדו בארץ על־כִּלְדָבָר אשר ישאלו ונתן להם אבי בשמים ככל משאלות לבם

Mat 18:20 כי בכל־מקום אשר שנים או שלשה וקהלו בשמי שמה יהיה אני בתוכם

Mat 18:21 אי נגש פטרוס ויאמר לו אדני ער־כמה פעמים ותטאלו אחי ואסלח לו האם ער־שבע פעמים

Mat 18:22 ויאמר אליו ושוע לא־אמרת לך ער־שבע פעמים כִּי־אם ער־שבעים ושבע

Mat 18:23 לכן המתה מלכות השמים למלך אשר בקש חשבון מן־עבדיו

Mat 18:24 וכאשר החל לחשב ויביאו אליו איש אשר נשה בו עשרת אלפים כפר־כסף

Mat 18:25 ולא היה ברזו לשלם ויצו עליו אדניו כי ימכר הוא ואשתו ובניו וכל־אשר־לו ושלם ושלם

Mat 18:26 ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארדה־נא אפך ואת־כִּלְנִשֵׁי אשלימה

Mat 18:27 ויקמרו רחמי האדון על־העבד ההוא וישלחהו ושמט לו חובו

Mat 18:28 ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא את אחד העבדים איש עמיתו אשר נשה בו מאה כסף ויחפש־בו ויחנקהו לאמר שלם־לי את אשר נשתי

Mat 18:29 ויפל העבד איש עמיתו לפני רגליו ויחננו־לו לאמר הארדה־נא אפך ואשלימה לך הכל

Mat 18:30 ולא אבה אף הַלֵּךְ ויתגהו אל־המשמר ער־אשר ושלם את־נשיו

Mat 18:31 ואחיו העבדים בראותם את־אשר קרה התעצבו ער־מאד ויבאו ויספרו לאדניהם את־כֹּל אשר קרה

Mat 18:32 אי קרא לו אדניו ויאמר אליו עבד בליעל את־כִּלְהַחֹב ההוא שמתתי לך פאשר התחננת לפני

Mat 18:33 הלא היה גם־עליך לרחם על־העבד אחיד פאשר רחמתי עליך אני

Mat 18:34 ויחר אף אדניו ויתגהו ביר־נשנים ער־כִּי־ישלם את־כֹּל־אשר נשה בו

Mat 18:35 ככה יעשה לכם גם־אבי בשמים אם־לא תסלחו בכל־לבכם איש איש לאחיו על־חטאתם

Mat 19:1 והיה פאשר כלה ישוע לדבר את הדברים האלה ויעבר מן־הגליל ויבא גבול יהודה מעבר לירדן

Mat 19:2 והמוון עִסְרָב הלכו אחריו וירפאם שם מחלים

Mat 19:3 ויגשו אליו מן־הפרושים וינסו אהו לאמר הוש ביד איש לשלח את־אשתו על־כִּלְדָבָר

Mat 19:4 ויען ויאמר הלא קראתם כי העשה מקדם זכר ונקבה עשה אתם

Mat 19:5 ואמר על־כן יעזוב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד

Mat 19:6 ולזאת אפוא אינם עוד שנים כי אם־בשר אחד ולכן את אשר חבר אלהים אל־יפרד אדם

Mat 19:7 ויאמרו אליו ולמה־זה צוה משה לחת ספר כריתת ולשלחה

Mat 19:8 ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם נתן לכם משה לשלח את־נשיכם אבל לא היה כן מקדם

Mat 19:9 ואני אמר לכם איש איש ושלח את־אשתו אם לא על־דבר זנות ונשא לו אחרת נאף הוא והנשא את־הגרופה נאף הוא

Mat 19:10 ויאמרו אליו תלמידיו אם דבר איש ואשה ככה הוא לא־טוב לקחת אשה

Mat 19:11 ויאמר אליהם לא כִּלְאִיש רבי־חן הוא לסבל הדבר הזה כִּי־אם רק אלה אשר נתן להם סריסים אשר נולדו כן מרחם אמן ויש אשר נעשו סריסים בירי אדם ויש אשר מנפשם נהיו לסריסים למען מלכות השמים מי אשר כחו רב לו לסבל וסבל

Mat 19:12 כי יש

Mat 19:13 אי הובאו ילדים לפניו לבעבור נשים את־ידיו עליהם ותפלל בעדם ויגער־רובם התלמידים

Mat 19:14 ויאמר ישוע אליהם הניחו לילדים ואל־תקלאו אתם מבא אלי כי מאלה מלכות השמים

Mat 19:15 וישם את־ידיו עליהם ויפן וילך

Mat 19:16 והנה־איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב איזה הטוב אעשה לרשת חיי עולם

Mat 19:17 ויאמר אליו למה־זה קראת לי טוב אין־טוב כי אם־אחד הוא האלהים ואם־תנספת לבא אל־החיים שמר את המצות

Mat 19:18 ויאמר אליו איזה הנה ויען ישוע לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא־תענה עד שקר

Mat 19:19 כבד את־אביך ואת־אמך ואת־בתך לרעה כמוך

Mat 19:20 ויאמר הנער אליו כִּלְאִלה שמרתי מנעורי ומה־יחסר לי עוד

Mat 19:21 ויאמר אליו ישוע אם־תפצת להיות תמים לך ומכר את־כִּלְאִשְׁרְךָ ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ובא ולך אחר

Mat 19:22 והנער כשמעו הדבר הזה התעצב אל־לבו וילך־לו כִּי־נכסים רבים היו לו

Mat 19:23 ויאמר ישוע אל־תלמידיו אמן אני אמר לכם מה־יקשה לאיש עשיר לבא אל־מלכות השמים

Mat 19:24 ויעוד אני אמר לכם כִּי־יִקְלָ לְגַמֵּל לְעֵבֵר דֶּרֶךְ חַר הַמָּחַט מִבֵּא עֹשֵׂי אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Mat 19:25 ותלמידיו שמעו וישתוממו ער־מאד לאמר מי אפוא יוכל להושע

Mat 19:26 ויבטבט ישוע ויאמר אליהם מבני־אדם ופלא הדבר הזה אף מאלהים לא ופלא כִּלְדָבָר

Mat 19:27 ויען פטרוס ויאמר אליו הנה אנחנו עזבנו וכלך אחריך ומה אפוא יהיה־לנו

כי אתם ההלכים אחרי פאשר ישב בן־האדם על־כִּסֵּא כבודו בהתחדש הבריאה גם־אתם תשבו אף על־שנים עשר כסאות לשפט את־שנים עשר שבטי ישׂראל

Mat 19:28 ויאמר ישוע אליהם אמן אני אמר לכם

Mat 19:29 וכִּלְאִיש אשר יעזוב בתים או אחים או אחיות או אב או אם או אשה או בנים או שדות למען שמי ומצא מאה שיערים וחיי עולם ויכש

Mat 19:30 ורבים הם הראשנים אשר יהיו אחרנים והאחרנים ראשנים

Mat 20:1 כי דמחה מלכות השמים לבעלהבות אשר השכים ויצא בבקר וישפר פעלים לכומו

Mat 20:2 וישכר הפעלים נקב שקל ליום וישלח אתם אליהם

Mat 20:3 ויצא בשעה השלישית וירא אנשים אחרים עמדים בבלי מלאכה בשוק

Mat 20:4 ויאמר אליהם לכו אליהם לכו אלפרמי נסיתם ודי שכרם אתן לכם כמשפט וילכו

Mat 20:5 ויוסף ויצא בשעה הששית והתשיעית ועש כמוכן

Mat 20:6 ובשעה העשתי עשרה יצא וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם מדוע תעמדו פה פלהיום

Mat 20:7 ויאמרו אליו כי לאשכר אתנו איש ויאמר אליהם לכו אליהם לכו אלפרמי נסיתם ושכרם יתן לכם כמשפט

Mat 20:8 ויהי לפנות ערב ויאמר אדון הכרם אלפקידו קרא אתהפעלים ותן להם שכרם החל מןהאחרנים עד הראשנים

Mat 20:9 ויבאו הנשכרים בשעה עשתי עשרה ויקחו שקל לאיש איש

Mat 20:10 והראשנים באו ויאמרו בלבם כי ושינו יותר אך נסיהמה השינו רק שקל אחד לאיש

Mat 20:11 ויקחו וילנו עלבעל הבית לאמר

Mat 20:12 האחרנים האלה עבדו שעה אחת וחשו אתם כמנו אשר היינו פלהיום לשאת סבל והחרב אכלנו

Mat 20:13 וישן ויאמר לאחד מהם רעי לא עשיתך הלא שקל נקבת לי שקרך

Mat 20:14 מה את אשרלך ולך ואני עסלבי לתת לזה האחרון כמוך

Mat 20:15 האין נכון לי לעשות בשלי פאשר עסלכבי או האם רעה עיך פאשר טוב אנכי

Mat 20:16 ככה יהיו האחרנים ראשנים והראשנים אחרנים כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים

Mat 20:17 ויהי פעלות ישוע וירושלמה ויקח אתשנים עשר התלמידים לבהם ויאמר אליהם בדרך

Mat 20:18 הנה אנה אנחנו עלים וירושלמה ובנהאדם יסגר בירי ראשי הכהנים והספרים והרשיעו אתו למות

Mat 20:19 והסגירו אתו לגוים להעללבו ליסרו בשוטים ולצלב אתו וביום השלישי יקום

Mat 20:20 אן נגשה אליו אם בני ובדי עסבניה להשתחות לו ולבקש מידו דבר

Mat 20:21 ויאמר אליה מהבקשתך ותאמר אליו צרנא ושני בני אלה ישבו אחד לימיןך ואחד לשמאלך במלכותך

Mat 20:22 וישן וישוע ויאמר לא ידעתם את אשר תשאלון התוכלו לשחוח אתהכוס אשר אני אשתה ולהטבל טבילה אשר אני נטבל ויאמרו אליו נוכל

Mat 20:23 ויאמר אליהם כוסי שחה תשחו וטבילה אשר אני נטבל תטבלו אכל לשבח לימיני ולשמאלי אין בנדי לתת כי אם לאלה אשר יעד אתם אבי

Mat 20:24 והעשרה בשמעם פזאת חרה אפם בשני האחים

Mat 20:25 ויקרא ישוע ויאמר אליהם הן ידעתם כיהמשלים בגוים ומשלו כם פשרים בעבדים וגדוליהם שלשים עליהם

Mat 20:26 ולא יהיה כן בקרבכם כי אם מיהתפזן להיות גדול בכם יהיה לכם למשרת

Mat 20:27 ומימכם תפזן להיות לראש יהיה לכם לעבד

Mat 20:28 פאשר גם בנהאדם לא בא למען ושרתו אחרים כי אסלשרת הוא ולתת אתנפשו כפר בעד רבים

Mat 20:29 ויצאו מירחו והמון עסרכ הלכים אחריו

Mat 20:30 והנה שניעורים ישבו עלהדרך ובשמעם כי ישוע עבר שם ויצעקו לאמר הושיעהנא אדנינו בנהדוד

Mat 20:31 וינעורם העם להשתותם והם הוסיפו לקרא ולאמר הושיעהנא אדנינו בנהדוד

Mat 20:32 ויעמד ישוע ויקרא אליהם ויאמר מהתבקשון ואעשה לכם

Mat 20:33 ויאמרו אליו אדנינו כי תפקחנה עינינו

Mat 20:34 ויכמרו רחמי ישוע עליהם ויגע בעיניהם ועדמהרה הושב להם אור עיניהם וילכו אחריו

Mat 21:1 ויהי פאשר באו מקרוב לירושלים אלביתפני אלחר היתים וישלח ישוע שנים מתלמידיו

Mat 21:2 ויאמר אליהם לכו אליהם אשר מנגד ומצאתם שם אתון אסורה ועיר אצלה התירום והביאום אלי

Mat 21:3 וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם הארון ושילו תפזן כם ועד מהרה ישלחם

Mat 21:4 וכלזאת היה למלאת את אשר נאמר בנדהנביא לאמר

Mat 21:5 אמרו לבתציון הנה מלכך ובוא לך עני ורכב עלחמור ועלעיר בנהאחנות

Mat 21:6 וילכו התלמידים ויעשו פאשר צנה אתם ישוע

Mat 21:7 ויביאו אתהאחון ואחדהעיר ושימו עלגבם אתבגדיהם והוא ישב עליהם

Mat 21:8 ורבים מןהעם פרוו אתבגדיהם עלפני הדרך ויש מהם אשר פרתו זמרות מןהעצים וישטחו אתן שמה

Mat 21:9 והמון העם החלך מלפניו ומאחריו ענו לאמר הושיעהנא לבנהדוד ברוך הלא הושיעהנא בשמי מרום

Mat 21:10 ויבאו וירושלים ותהום פלהעיר לאמר מי הוא זה

Mat 21:11 ויאמרו המון העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל

Mat 21:12 ויבוא ישוע אלמקדש האלהים ונגח משם פלהמוכרים והקונים במקדש ונהפך אתשלחנות מחלפי הכסף ואתמושבות מכרי היונים

Mat 21:13 ויאמר אליהם הן פחוב כי ביתי ביתהפלה יקרא ואתם עשיתם אתו למערת פריצים

Mat 21:14 ויגשו אליו עורים ופסחים בבית המקדש וירפאם

Mat 21:15 ויראו ראשי הכהנים והספרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים קראים וענים במקדש הושיעהנא לבנהדוד ויחר להם

Mat 21:16 ויאמרו אליו הכי שמעת מה אלה אמרים ויאמר אליהם ישוע הן הלא קראתם מפי עוללים וזנקים וסרת עו

Mat 21:17 ויעזובם ויצא אלמחוז לעיר אלביתעניה וילן שם

Mat 21:18 וישב העיר בבקר והוא רעב

Mat 21:19 וירא תאנה אחת בדרך ויקרב אליה ולאמצא בה מאומה וזלתי עלים לבהם ויאמר לה לאיתעשי עוד פרי מעתה ועדעולם ותיכש התאנה פתאם

Mat 21:20 והתלמידים ראו ויחמרו לאמר איך ובשה התאנה פתאם

בכם אמנה ואינכם פסחים עלשתי הסעפים לא לבד כמעשה הזה אשר נעשה לתאנה תעשו כי אסנים תאמרו להר הנה הנשא והתנפל אליהו והיה כן

Mat 21:21 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַמֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם-יִשׂוּעַ
 Mat 21:22 וַיִּכְלַדְבָּר אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ בַחֲפֻלָּה אִם רַק בְּאִמּוֹנָה שְׁאַלְתֶּם יִתֵּן לָכֶם
 Mat 21:23 וַיִּבֹא אֶל-הַמִּקְדָּשׁ וַיְנַשּׁוּ אֵלָיו רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזִקְנֵי הָעָם בְּעוֹדוֹ מִלְמַד לָעָם וַיֹּאמְרוּ בְּאִזְוָה רִשְׁיוֹן אֵתָה עֲשֵׂה אֵלֶּה וּמִי־נִתֵּן לָךְ הַרְשִׁינָה הַזֶּה
 Mat 21:24 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲשַׁאל מִכֶּם גַּם-אֲנִי שְׁאֵלָה אַחַת וְאִם-תִּתְּנוּ לִי גַם-אֲנִי אֲנִיד לָכֶם בְּאִזְוָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עֲשֵׂה אֵלֶּה
 Mat 21:25 טְבִילַת יוֹחָנָן מִפְּרִי הַיְהוּדָה מִצְוָתָה מִן-הַשָּׁמַיִם אוּ מִבְּנֵי-אָדָם וַיְהִי הֵם שֹׁקֵלִים בְּרַעְתָּם לֵאמֹר אִם נֹאמֵר מִן-הַשָּׁמַיִם יֹאמְרוּ לָנוּ וּמַדּוּעַ לֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ
 Mat 21:26 וַיֹּאם נֹאמֵר מִבְּנֵי אָדָם וְרֵאִים אֲנַחְנוּ אֶת-הַמִּזְבֵּן הָעָם כִּי-כֻלָּם חֲשָׁבוּ אֶת-יוֹחָנָן לְנָבִיא
 Mat 21:27 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אֶת-יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִדְעֵנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גַּם-אֲנִי לֹא אֲנִיד לָכֶם בְּאִזְוָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עֲשֵׂה אֵלֶּה
 Mat 21:28 אֲבָל מִהֲיִחָשֵׁב לְבַכֶּם אִישׁ הָיָה וְלוֹ שְׁנֵי בָנִים וַיִּבֹא אֶל-הָאֶחָד וַיֹּאמֶר לְכֹה-בְנִי וְעַבְדֵה הַיּוֹם אֶת-כַּרְמִי
 Mat 21:29 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא חָפְצָתִי וְאֶחָדֵיכֶם נִהְפֵךְ עָלָיו לְבוֹ וַיֵּלֶךְ
 Mat 21:30 וַיִּבֹא אֶל-הַשְּׁנַיִם וַיְדַבֵּר פְּדָבָר הַזֶּה וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲנִי אֲרִיד וְלֹא הֵלֶךְ
 Mat 21:31 מִי מִשְׁנֵיהֶם מֵלֵא אַחַר רְצוֹן אָבִיו וַיֹּאמְרוּ הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר עֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אַמֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי הַמוֹכְסִים וְהַזִּנְתִּים יִקְדְּמוּ לָבֹא לְמַלְכוּת הַאֱלֹהִים מִכֶּם
 Mat 21:32 כִּי יוֹחָנָן בָּא אֵלֵיכֶם בְּדֶרֶךְ צְדָקָה וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְהַמוֹכְסִים וְהַזִּנְתִּים הֶאֱמִינוּ לוֹ וְאַתֶּם רֵאִיתֶם כְּלוּזָת וְלֹא תִשְׁיבְתֶם אֶל-לְבַבְכֶם לְהֶאֱמִין לוֹ
 Mat 21:33 שְׁמַעְנוּ מִשְׁלַח אַחַר אִישׁ הָיָה בַעַל-בַּיִת אֲשֶׁר נִשַׁע כְּרֹם וַיַּעֲזֹבֵהוּ מִסְּבִיב וַיִּקַּב חֶצֶב בּוֹ וַיִּכֶן מִנְהַל בְּתוֹכוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ לְנֹטְרִים וְהֵלֶךְ מֵחוּץ לְאֶרֶץ
 Mat 21:34 כִּבְיָ עַת הַבְּצִיר שָׁלַח אֶת-עַבְדָּיו אֶל-הַנֹּטְרִים לְהִבִּיא אֶת-פְּרִי
 Mat 21:35 וַיִּחַפְּשׂוּ הַנֹּטְרִים בְּעַבְדָּיו וַיִּכּוּ אֶת-אֶחָד מֵהֶם וְאֶת-אֶחָד הֲרִגוּ וְאֶת-אֶחָד סָקְלוּ
 Mat 21:36 וַיִּזְכֹּף וַיִּשְׁלַח עַבְדָּים אֲחֵרִים רַבִּים מִן-הָרִאשׁוֹנִים וְגַם-לָהֶם עָשׂוּ כֵן
 Mat 21:37 וַיֶּאֱחָזְרִיכֵם שָׁלַח אֲלֵיהֶם אֶת-בְּנֵי כִּי אָמַר אֶת-בְּנֵי וַיִּקְרוּ
 Mat 21:38 וְהַנֹּטְרִים כִּרְאוּתָם אֶת-הַבָּן וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ לָנוּ וְנִהְרָגָהוּ וְנִירֶשׁ לָנוּ אֶת-יְרֵשָׁתוֹ
 Mat 21:39 וַיִּחַפְּשׂוּ בּוֹ וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶל-מַחוּץ לְכָרֶם וַיִּהְרָגוּהוּ
 Mat 21:40 וַיַּעֲתָה קְבֵא בַעַל הַכָּרֶם מִהֲיַעֲשֶׂה לְנֹטְרִים הָהֵם
 Mat 21:41 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַשֹּׂמֵד וְשֹׂמֵד אֶת-בְּנֵי הַבַּלְיַעַל הָאֵלֶּה וַיִּתֵּן כְּרֹמוֹ לְנֹטְרִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר יִתְּנוּ לוֹ אֶת-פְּרִי בְעֵתוֹ
 Mat 21:42 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֲלֹא קִרְאתֶם בְּכַתּוּבִים אֲבָן מֵאִסֵּי הַבּוֹנִים הַיְהוּדָה לְרֵאשׁ פִּנְהָ מֵאֵת הַיְהוּדָה הַיְהוּדָה זֹאת הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ
 Mat 21:43 עַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי תוֹסַר מַלְכוּת הַאֱלֹהִים מִכֶּם וְתִתֵּן לְנוֹי אֲשֶׁר יִתֵּן אֶת-פְּרִי
 Mat 21:44 וְהַנֹּפֵל עַל-הָאֲבָן הַזֹּאת יִחְפוֹרֵר וְכֹל-מִי אֲשֶׁר תִּפֹּל עָלָיו תִּדְכָּאנוּ לְעַפָּר
 Mat 21:45 וְרֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים בְּשִׂמְעָם אֶת-מִשְׁלֵיו וַדְּעוּ כִּי עֲלֵיהֶם דָּבַר
 Mat 21:46 וַיִּבְקְשׂוּ לְחַפְּשׂוֹ אֲךָ יָרְאוּ מִפְּנֵי הַמּוֹן הָעָם כִּי חֲשָׁבוּ אֹתוֹ לְנָבִיא
 Mat 22:1 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּשַׁע עוֹד וַיִּשָּׂא לָהֶם מִשְׁלוֹ לֵאמֹר
 Mat 22:2 הַמִּתְנָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמַלְךְ אֲשֶׁר הִכִּין חֲתֻנָּה לְבָנוּ
 Mat 22:3 וַיִּשְׁלַח אֶת-מְשֻׁרְתָיו לְקַרְא אֶת-הַקְּרֹאִים אֶל-הַמִּשְׁתָּה וְלֹא אָבוּ לָבֹא
 Mat 22:4 וַיִּזְכֹּף וַיִּשְׁלַח מְשֻׁרְתִים אֲחֵרִים לֵאמֹר הִנֵּה הַכֵּינּוֹתִי הַכֵּרָה הַבָּקָר וְהַמְרִיאִים טְבוּחִים וְהַכֵּל עֲרוֹךְ בֹּא-רְגָא אֶל-מִשְׁתַּה הַחֲתֻנָּה
 Mat 22:5 וְהֵם לֹא-שָׁתוּ לָבֹא גַם-לְזֹאת וַיִּלְכוּ לָהֶם אִישׁ אֶל-יִשְׁדֵּהוּ וְאִישׁ אֶל-מִסְכְּרוֹ
 Mat 22:6 וְהַנֹּשְׂאָרִים מֵהֶם חָפְשׂוּ בַמְּשֻׁרְתָיו וַיִּזְדוּ עֲלֵיהֶם וַיִּהְרָגוּם
 Mat 22:7 וַיִּחַפְּשׂוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶת-עַבְדָּיו וַיִּשְׁמַד אֶת-הַמְרַצְחִים הָאֵלֶּה וְאֶת-עֵרֵם שָׁלַח בָּאֵשׁ
 Mat 22:8 אֲנִי אָמַר אֶל-מְשֻׁרְתָיו מִשְׁתַּה-הַחֲתֻנָּה עֲרוֹךְ וְהַקְּרֹאִים לֹא-יִמְצְאוּ כֵן
 Mat 22:9 מֵלָכֵן לְכֹה-רְגָא אֶל-פֶּתַח עֵינִים בְּרֵאשׁ נְחִיבוֹת וְכֹל-אִישׁ אֲשֶׁר תִּמְצְאוּ קְרָאוּ אֹתוֹ אֶל-הַמִּשְׁתָּה
 Mat 22:10 וַיִּצְאוּ הַמְּשֻׁרְתִים הָהֵם אֶל-הַנְּחִיבוֹת וַיֹּאסְפוּ מִכָּל אֲשֶׁר מְצָאוּ גַם-רְעִים וְגַם-טוֹבִים וַיִּמְלֵא בֵית-הַחֲתֻנָּה אֶת-הַקְּרֹאִים
 Mat 22:11 וַיְהִי כְבוֹד הַמֶּלֶךְ לְרֹאוֹת אֶת-הַבָּאִים וַיִּרְא אִישׁ מֵהֶם אֲשֶׁר אֵינוֹ מְלֻבָּשׁ לְבוּשׁ הַחֲתֻנָּה
 Mat 22:12 וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַעִי אֵיךְ בָּאתָ הֵלֶם בְּלֹחֵי מְלֻבָּשׁ לְבוּשׁ הַחֲתֻנָּה וַיְהִי כַּמְחַרֵּשׁ
 Mat 22:13 וַיִּצֵּו הַמֶּלֶךְ אֶת-מְשֻׁרְתָיו לֵאמֹר אֲסֹרוּ אֹתוֹ וְנִדְּוּ וְנִלְוִי וְנִשְׁאָתָם וְהַשְׁלִיכֵהוּ אֶל-מִקְדָּם אֲפֹל וְצַלְמֹת שָׁם יִהְיֶה כִּי וְחָרַק שְׁנַיִם
 Mat 22:14 כִּי רַבִּים הֵם הַנִּקְרָאִים וְהַנִּבְקָרִים מֵעַתָּה
 Mat 22:15 אֲנִי הִלְכוּ הַפְּרוּשִׁים וַיִּנְעֲצוּ יַחְדוֹ אֵיךְ יִנְקְשׂוּהוּ בְּדַבְּרוֹ
 Mat 22:16 אֵלָיו אֶת-תְּלִמְדֵיהֶם עֹסְאֲנֵי הוֹרְדוֹס לֵאמֹר רַבִּי וַדְּעֵנוּ כִּי-אִישׁ נֹאמֵן אֵתָה וְאֶת-דְּרֶךְ אֱלֹהִים תוֹרָה בְּמִישְׁרִים לֹא תִגּוֹר מִפְּנֵי-אִישׁ כִּי לֹא תִשָּׂא פָנֵי-נֶבֶר
 Mat 22:17 וַיִּשְׁלַחוּ
 Mat 22:18 לָכֵן הִגִּדְלֵנוּ מִהֲיִהְיֶה לָכֶד הַנִּכּוֹן הוּא לָתֵת מִסַּ לְקִיסַר אִם-אֵין
 Mat 22:19 וַיִּשְׁוֹעַ וַדַּע אֶת-מִזְמוֹתָם וַיֹּאמֶר חֲנֻפִים לְמַהֲיָה תִּנְסוּנִי
 Mat 22:20 הֲרֵאוּנִי אֶת-כֶּסֶף הַמִּסַּ וַיִּבִּיאוּ אֵלָיו אֶת-הַכֶּסֶף
 Mat 22:21 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמִי תִתְּמוּנָה וְהַכְּתַבְתֶּם הַהֲנָה
 Mat 22:22 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְקִיסַר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל-כֵּן הָבוּ לְקִיסַר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסַר וְלֵאלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים
 Mat 22:23 וַיִּשְׁמַעוּ וַיִּשְׁתָּאוּ וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וַיִּלְכוּ לָהֶם
 Mat 22:24 בַּיּוֹם הַהוּא נִשְׁוּ אֵלָיו צִדּוּקִים הֶאֱמַרִים כִּי אֵין תְּקוּמָה לְמֹתִים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר
 Mat 22:25 רַבִּי הִנֵּה מֹשֶׁה אָמַר אִישׁ כִּי-יָמוּת וּבָנָיו אֵין-לוֹ וַיִּבֶם אָחִיו אֶת-אֲשֵׁתוֹ וְהַקִּים זָרַע עֲלֵי-שָׁם אָחִיו
 Mat 22:26 וְאֵתְנוּ הָיוּ שְׁבַעַה אֲחִים הֲרֵאוּנִי לְקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת וְזָרַע לֹא הָשָׂאִיר אֲחֵרָיו וַיַּעֲזֹב אֶת-אֲשֵׁתוֹ לְאָחִיו
 Mat 22:27 וַיִּכְמוּ-כֵן גַּם-הַשְּׁנַיִם וְגַם-הַשְּׁלִישִׁי עַד הַשְּׁבִיעִי
 Mat 22:28 וַיֶּאֱחָזְרִי כָלֶם מִתָּה הָאִשָּׁה

Mat 22:28 ועתה למי מן השבעה תהיה לאשה בתקומה אחרי אשר היתה אשת כלם

Mat 22:29 וינעו וישעו ויאמר אליהם שניתם כי לא ידעתם את התורה ולא את נבוכדנצר האלהים

Mat 22:30 כי בתקומה לא יבעלו ולא תבעלנה כי אסיהו כמלאכיאל בשמים

Mat 22:31 ועל דבר תקומת המתים הלא קראתם את אשר נאמר לכם מפי האלהים לאמר

Mat 22:32 אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב ויהוה איננו אלהי המתים כי אלהי החיים

Mat 22:33 וישמעו המון העם ויאמרו מה נפלאה תורתו

Mat 22:34 והפרושים שמעו כי סכר פי הצדוקים וינערו שם וחדו

Mat 22:35 ותלמיד אחד מהם שאל אתו וינסהו לאמר

Mat 22:36 רבי איזו היא המצוה הגדולה בתורה

Mat 22:37 ויאמר ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעתך

Mat 22:38 וזו היא המצוה הגדולה והראשונה

Mat 22:39 והשנייה דמתה לה ואהבת להעך כמוך

Mat 22:40 ועל שתי המצוות האלה תלוים כל התורה והנביאים

Mat 22:41 ויהי בהתאסף הפרושים שאל אתם ישוע לאמר

Mat 22:42 מה תאמרונו על המשוח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד

Mat 22:43 ויאמר אליהם אספן אפוא איך קרא לו הוד ברוח אדון באמרו

Mat 22:44 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איבך הרם להגליף

Mat 22:45 ואסדוד קרא לו אדון איך הוא בנו

Mat 22:46 ולא יכל איש להשיב אתו דבר נסלא העו עור איש להחנכח אתו בדברים מהיום והוא נמקלה

Mat 23:1 אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר

Mat 23:2 הסופרים והפרושים ישיבים על כסא משה

Mat 23:3 ולכן כל אשר יאמרו אליכם לשמור תשמרו ועשייתם אך כמעשיהם אל תעשו כי הם אמרו ואינם עשים

Mat 23:4 כי קשרים משא קשה כבד מנשא ועמסים על שכם אנשים ואין את נפשם להניע אתו נס באצבעם

Mat 23:5 וכל מעשיהם יעשו להראות בס לעיני בני אדם ורחיבו להם תפלין והציצית ונדילון

Mat 23:6 ואת המקומות הנכבדים בבתי המשתה ואת המושבות הראשנים בבתי הכנסת

Mat 23:7 שאלת שלום להם בשוקים ולהקרא בשם רבי בפי האנשים

Mat 23:8 ואכן אתם אליקרא לאיש מכס רבי כי רב אחד לכם המשיח ואתם כלכם אחים

Mat 23:9 ואל תאמרו לאיש בארץ אבי אתה כי אב אחד לכם הוא אשר בשמים

Mat 23:10 ואליקרא לאיש מכס מורה דרך כי מורה אחד לכם המשיח

Mat 23:11 והגדול ביניכם יהיה למשרת לכם

Mat 23:12 והמתנשא בגאוןו ישפל ושפל רוח ינשא

Mat 23:13 ואף אי לכס סופרים ופרושים חנפים כי תסגרו מלכות השמים מפני בני אדם אתם לא תבאו שמה ואת הבאים לא תתנו לבא

Mat 23:14 ואלו לכס סופרים ופרושים חנפים כי תאכלון את דבתי האלקנות ולמראה עין תרבו תפילה ולכן נסכו המשפט ונשה עליכם פירשנים

Mat 23:15 ואלו לכס סופרים ופרושים חנפים כי תסבנו ים ויבשה לעשות גר אחד ואחרי אשר נעשה כן תעשהו לבן גיהנם כפלים יותר מכס

Mat 23:16 ואלו לכס מנהלים עורים האמרים כי ישבע איש בהיכל איך דבר וכי ישבע בזהב ההיכל שבועתו עליו

Mat 23:17 ואלו סכלים ועורים מה הוא הגדול הנהב או ההיכל המקדש את הנהב

Mat 23:18 וכי ישבע איש במזבח איך דבר וכי ישבע בקרבן אשר על גבו שבועתו עליו

Mat 23:19 ועורים מה הוא הגדול הקרבן או המזבח המקדש את הקרבן

Mat 23:20 ולכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר על גבו

Mat 23:21 והנשבע בהיכל נשבע בו ובשכן בו

Mat 23:22 והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים וכי ישב עליו

Mat 23:23 חנפים כי תעשו את המנותח ואת השבת ואת הכמון ותעזבו את הנכבדות בתורה את המשפט את החסד ואת האמונה אלה עליכם לעשות ואת אלה אל תעזבו

Mat 23:24 ואלו לכס סופרים ופרושים

Mat 23:24 מנהלים עורים המסננים את התוש ובלעים את הנבל

Mat 23:25 ואלו לכס סופרים ופרושים חנפים המטהרים את הכוס ואת הקערה מחוץ ומבפנים מלאות הן עשק ועולה

Mat 23:26 פרוש עור טהר ראשונה ואת הקערה מבפנים ואז תטהרנה גם מחוץ

Mat 23:27 ואלו לכס סופרים ופרושים חנפים הדמים לקברים מלבנים בשר הנראים יפים מחוץ ומבפנים מלאים הם עצמות אדם וכל טמאה

Mat 23:28 כן נראים גם אתם מחוץ כצדוקים לעיני אנשים ומבפנים הנכם מלאים חנה ואון

Mat 23:29 ואלו לכס סופרים ופרושים חנפים הבנים את קברי הנביאים ואת המצבות קברת הצדוקים תפארונו

Mat 23:30 ותאמרונו אסיהונו בימי אבותינו לא היתה רנו עמקם לשפך דם הנביאים

Mat 23:31 ועל כן עדים אתם כס כייבנים הנכם לאשר הרנו את הנביאים

Mat 23:32 ונס אתם מלאו כיום את מדת אבותיכם

Mat 23:33 ונחשים ודרי צפענים איכה תנצלו מדין גיהנם

Mat 23:34 ועל כן הנני שלח אליכם נביאים חכמים וסופרים ומתם תהרנו ותצלבו ומתם תיסרו בבתי הכנסת אשר לכם ותרדפום מעיר לעיר

Mat 23:35 לבעבור ובה עליכם כל דם נקי השפוך עליהם עד דם זכריה בן ברכיה אשר הנתם אתו בין ההיכל ולמזבח

Mat 23:36 אמנו אני אמר לכם כי כל אלה נבאו על הדור הזה

ירושלים ההרנית אתה הנביאים והסקלת את השלוחים אליך עד רבמה פעמים חפצתי לקבץ את רבנך כאשר תקבץ תרנגלת את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביחם
Mat 23:37 ירושלים

Mat 23:38 הנה ביתכם ישאר לכם הרבה

Mat 23:39 כי אני אמר לכם לא תראוני עוד מן היום הזה עד פיראתמרון ברוך הלא בשם זהוה

Mat 24:1 ויצא ישוע מן ההיכל וילך לדרך ויגשו אליו תלמידיו להראתו את בניני ההיכל

Mat 24:2 וינען ישוע ויאמר אליהם הלא ראיתם כל אלה אמן אני אמר לכם כי כלם יחרסו ולא יתשאר אבן על אבן

Mat 24:3 ויבשבתו עליהר הזיתים ויגשו אליו תלמידיו לבדם ויאמרו הנדנא לנו מתי תקראנה אלה ומה אית בואך וקץ העולם

Mat 24:4 וינען ישוע ויאמר אליהם השמרו לכם פרוצתעה אתכם איש

Mat 24:5 כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו את רבים

Mat 24:6 והיהה פירתשמעו מלחמה או שמעות מלחמה ראו אלה תהלו כי כל אלה תקראנה ועוד לא הקץ

Mat 24:7 כי יקום נזי עליו וממלכה על ממלכה והנה רעב ודבר ועש במקומות רבים

Mat 24:8 וכל אלה רק ראשית החבליים

Mat 24:9 אז יציקו לכם מסביב והרנו ככם ושנואים תהיו לכל העמים בעבור שמי

Mat 24:10 ורבים יפשלו אז והסגירו איש את רעהו ואיש את אחיו וישנאו

Mat 24:11 ויקמו נביאי שקר רבים והתעו רבים אחריהם

Mat 24:12 ויאחזו אשר ירבה הפשע תפוג אהבת רבים

Mat 24:13 אך המהפה עד הקץ הוא ינשע

Mat 24:14 ויבשרת המלכות הזאת תקרא בכל הארץ לערות לכל העמים ואחר יבא הקץ

Mat 24:15 לכן כאשר תראו את השקוץ המשמש האמור בנבואת הנביא עמד במקום קרש והמשכיל יבין

Mat 24:16 אז אלה אשר ביהודה ינוסו אליהרים

Mat 24:17 וימי אשר עליהנג לא ירד לקחת דבר מביתו

Mat 24:18 וימי אשר בשדה לא ישוב לביתו לשאת את שמלתו

Mat 24:19 ואך ראו להרות ולמיניקות בנימים ההמה

Mat 24:20 ואתם התפללו לבלתי תהיו מנוסחכם בחרף ולא בשבת

Mat 24:21 כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נהיתה מראשית ימות עולם ועד היום הזה וכמוה לא תחסף

Mat 24:22 ולולא יקצרו הנמים האלה לא ינצל כל בשר אך למען הבחורים הנמים האלה יקצרו

Mat 24:23 ואז אסיאמר אליכם איש הנה המשיח פה או הנה ישם אל תאמינו

Mat 24:24 כי משיח שקר ונביאי שקר יקומו ונתנו אותות ומופתים גדלים לנסות אם ישלאל ידם להתעו נסאת הבחורים

Mat 24:25 ראו כי מראש הנהתי לכם

Mat 24:26 לכן פיראמרו לכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחדרים אל תאמינו

Mat 24:27 כי ככרק יצא ממזרח ויראה עד אחרית ים כן תהיה ביאת פני בן האדם

Mat 24:28 באשר פגרים שם יקבצו הנשרים

Mat 24:29 ויאחזו צוק העתים האלה פתאם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו הכוכבים יפלו מן השמים וצבא המרום יזעו

Mat 24:30 אז יראה אות בן האדם בשמים וספרו כל משפחות האדם וראו את בן האדם בא בענני השמים בעז ובחזק גדול

Mat 24:31 והוא ישלח את מלאכיו בקול שופר חזק וקבצו את בחיריו מארבע הרוחות מקצה השמים עד קצה השמים

Mat 24:32 קחו לכם משל מן התאנה אם רטוב ענפה ועלית צמחו ידעים אתם כי קרוב הקיץ

Mat 24:33 וכן נסכאשר תראו כל אלה ידוע תדעו פירקוב הוא לפתח

Mat 24:34 אמן אני אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יקומו כל אלה

Mat 24:35 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון

Mat 24:36 ועל מועד היום ההוא והשעה ההוא אין איש ידע ולא מלאך בשמים בלתי האב לבדו

Mat 24:37 וכימי נח כן ביאת בן האדם

Mat 24:38 כי כאשר לפני ימי המבול אכלו ושתו בעלו נשים ונשים נבעלו עדיהם אשר בא נח אליהם

Mat 24:39 והם לא ידעו עד פירבא המבול וימח את כלם כן תהיה ביאת בן האדם

Mat 24:40 אז יהיו שנים בשדה אחד ואסף ואחד יעזב

Mat 24:41 שתים טחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב

Mat 24:42 לכן התיצבו על משמרתכם כי אינכם ידעים שעה בוא אדניכם

Mat 24:43 רק זאת שימו עלי לב כי לוי דע בעל הבית את האשמורה בה יבוא הנגב היה עמד על משמרתו ולא נתן לחת את ביתו

Mat 24:44 לכן נסאתם היו נכנים כי בן האדם יבוא בשעה אשר לא תשמו עלי לב

Mat 24:45 ומי ראפוא הוא עבד נאמן ונבון אשר אדניו הפקירו עלי בני ביתו לתת להם אכלם בעתו

Mat 24:46 אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ומצאנו כי כן עשה

Mat 24:47 אמן אני אמר לכם כי יפקדוהו על כל אשר ישלול

Mat 24:48 ואם עבד רע יאמר בלבו בשש אדני לבוא

Mat 24:49 והחל להכות את אחיו העבדים ולאכל ולשתות עסהסבאים

Mat 24:50 בוא בוא אדני העבד הזה ביום אשר לא יצפה לו ובשעה אשר לא ידע

Mat 24:51 ואז יאסף אתו ונתן את חלקו עסהתנפים שם יהיה ככי וחרק שנים

Mat 25:1 אז תרמה מלכות השמים לעשר בחולות אשר לקחו את גרתיהן ותצאנה לקראת החתן

- Mat 25:2 חמש מהן בנות־כסל וחמש בנות תבונה
- Mat 25:3 והכסילות לקחו את־נרותיהן ולא־לקחו עמהן שמן
- Mat 25:4 והנבונות לקחו שמן בכליהן עִס־נרות
- Mat 25:5 וכאשר אחר החתן לבא נמו ישנו כלן
- Mat 25:6 ויהי בחצי הלילה ותעבר הרעה והנה החתן בא צאִינה לקראתו
- Mat 25:7 אז הקיצו פל־הבחולות האלה ותיטבנה את־נרותיהן
- Mat 25:8 ותאמרנה הכסילות אל־הנבונות הנינה לנו משמנכן פרו־כבו נרתינו
- Mat 25:9 והנבונות ענו לאמר לא כן פו־לא ישפק לנו ולכן לכנה אל־מכרי שמן וקנינה לכן
- Mat 25:10 ויהי בלכתן לקנות והנה החתן בא ואלה אשר נכנו באו אתו אל־חתנתו והדלת נסגרה
- Mat 25:11 ואחר־כן באו יתר הבחולות ותאמרנה אִדנינו אִדנינו פתח־נא לנו
- Mat 25:12 והוא ענה ואמר אמן אני אמר לכן כי לא ידעתי אִתכן
- Mat 25:13 על־כן עמדו על־משמרתכם כי אינכם ידעים את־היום ואת־השעה אשר יבא בן־האדם
- Mat 25:14 כי כמו־איש נסע אל־מחוז לארץ אשר קרא לעבדיו ויפקד בידם את־הונו
- Mat 25:15 לאחד מהם נתן חמש פקרים לאחר שתיים ולאחר אחת לאיש איש כפי וכלת ידו וימהר ויסע לדרך
- Mat 25:16 וזה אשר לקח חמש הפקרים הלך ויסחר בהן ויעש חמש פקרים אחרות
- Mat 25:17 וכן זה אשר לקח שתיים רכש שתיים אחרות
- Mat 25:18 וזה אשר לקח את־הכסף האחת אזל לו ויחפר באדמה ויטמן את־כסף אִדניו
- Mat 25:19 ואחר־ימים רבים שב אִרון העבדים האלה מדרך ויחשב עמהם
- Mat 25:20 ויגש זה אשר לקח חמש הפקרים ויבא חמש פקרים אחרות לאמר אִדני חמש פקרים נתת בְּרִי והנה רכשתי עוד חמש פקרים אחרות
- Mat 25:21 ויען אתו אִדניו היטבת עבד טוב ונאמן נאמן היית במעט ואני אפקודך על־הרבה בא אל־שמחת אִדניך
- Mat 25:22 וזה אשר לקח פקרים נגש גם־הוא ויאמר אִדני שתי פקרים נתת לי והנה רכשתי עליהן עוד פקרים
- Mat 25:23 ויען אתו אִדניו היטבת עבד טוב ונאמן נאמן היית במעט ואני אפקודך על־הרבה בא אל־שמחת אִדניך
- Mat 25:24 ויגש גם־זה אשר לקח פקר אחד ויאמר אִדני ידעתך כִּי־איש קשה אִתה קצר באִשך לא זרעת וכנס באִשך לא פזרת
- Mat 25:25 ואִרְאָה ואלך ואטמן פקדך באדמה ועתה האלך את אִשְׁר־לך
- Mat 25:26 ויען אִדניו ויאמר אליו עבד רע ועצל ידעת כִּי־קצר אני באִשך לא זרעתי וכנס אני באִשך לא פזרתי
- Mat 25:27 ועל־כן היה עִלְדך לתת כספי למחליפ־כסף ואני בבאי היתי מצא את אִשְׁר־לי בתרבות
- Mat 25:28 לכן קחו את־הכסף מידו ותנו לזה אִשְׁר־לו פקרים עשר
- Mat 25:29 כי מי אשר ישלח ויערף ויערף ומי אשר אין־לו יקח ממנו גם את אשר ישלח
- Mat 25:30 ואת העבד הזה אשר לא יצלה לכל השליכו אל־אפל וצלמֹות שם יהיה כבי וחרק שנים
- Mat 25:31 והיה כי יבוא בן־האדם בנדלחו וכל־המלאכים הקדשים עמו אז ישב על־כסא כבודו
- Mat 25:32 וינקצו לפניו פל־הגוים והפריד ביניהם בין אחד לאחד פאִשך ופריד הרעה את־הכשבים מבין העוים
- Mat 25:33 והעמיד את־הכשבים לימינו ואת־העוים לשמאלו
- Mat 25:34 אז יאמר המלך לאִשך מימינו באו ברוכי אבי ורשו את־המלכות אשר התעתדה לכם למן־הנסד עולם
- Mat 25:35 כי העבתי ותאכלני צמאתי ותשקוני ארֶח היתי ותאספוני
- Mat 25:36 ערם ותכסני חליתי ותבקרני עצור בכלא היתי ותבאו אלי
- Mat 25:37 אז יענו אתו הצדיקים לאמר אִדנינו מתי ראינוך רעב ונשביעך או צמא ונשקך
- Mat 25:38 ומתי ראינוך ארֶח ונאספך או ערם ונכסך
- Mat 25:39 ומתי ראינוך חלה או עצור בכלא ונבא אליך
- Mat 25:40 והמלך יענה אִתם לאמר אמן אני אמר לכם את אשר עשיתם לאחד הקטנים האלה לנפשי עשיתם
- Mat 25:41 אז יאמר גם־לאִשך משמאלו לכו מעלי ארורים אל־אש עולם אשר התעתדה לשטן ולמלאכיו
- Mat 25:42 כי העבתי ולא נתתם לי לאכל צמאתי ולא נתתם לי לשחות
- Mat 25:43 ארֶח היתי ולא אספתוני ערם ולא כסיתוני חלה היתי ועצור בכלא ולא בקרתוני
- Mat 25:44 והם גם־הם יענו אליו לאמר אִדנינו מתי ראינוך רעב או צמא או ארֶח או ערם או חלה או עצור בכלא ולא באנו לעזרך
- Mat 25:45 והוא יענה אִתם לאמר אמן אני אמר לכם את אשר לא עשיתם לאחד הקטנים האלה לנפשי לא עשיתם
- Mat 25:46 וכן גלכו אלה לדראון עולם והצדיקים לחיי עולם
- Mat 26:1 ויהי כאשר פלה ישוע לדבר פל־הדברים האלה ויאמר אל־תלמידיו
- Mat 26:2 הלא ידעתם כי אִתרי יומים יהיה הפסח ואת בן־האדם יסגרו להצלב
- Mat 26:3 ויחקלו ראשי הכהנים והסופרים וזקני העם אל־הצד הכהן הגדול ושמו קנפא
- Mat 26:4 ויניעצו לחפש את־ישוע בערמה ולהמיתו
- Mat 26:5 אך אמרו לא בִּתְנֵי פְּרִי־תתער מהוּמָה בעם
- Mat 26:6 ויהי בהיות ישוע בבית־עניה בבית שמעון המצוקע
- Mat 26:7 ותבא אליו אשה וביתה צלחית שמן יקר־ערך מאד ותצק על־ראשו במסבו
- Mat 26:8 ויראו התלמידים ויחר להם לאמר על־מה נבלע השמן הזה
- Mat 26:9 הלא טוב היה לתתו בכסף רב ולחלק מכרו לעניים
- Mat 26:10 ויבדע ישוע ויאמר אליהם למה־זה תלאו את־האשה הלא טוב גמלתני
- Mat 26:11 כי את־העניים תמצאו לפניכם תמיד ואותי לא תמצאו תמיד לפניכם

Mat 26:12 כי באשר יצקה השמן הזה עלינו היתה הכונה אתי לקברתי

Mat 26:13 אמר אני אמר לכם בכל מקום אשר תשמעו הבשורה הזאת בכל הארץ יספר גם אשר עשתה היא לה לזכרון

Mat 26:14 קם אחד משנים העשר ושמו יהודה איש קריות וילך אל ראשי הכהנים

Mat 26:15 ויאמר מה התאמרו לתת לי כי אסגיר אתו בידכם וישקלוהו שלשים כסף

Mat 26:16 וימרהעת ההיא בקשלו התנה המסגיר אתו

Mat 26:17 ולפני הראשון לחג המצות באו התלמידים לפני ישוע לאמר איפה תרצה פירנכין לך לאכל את הפסח

Mat 26:18 ויאמר לכו העירה לפלני אלמני והנחתם לו כה אמר רבנו הן עתי באה והנני לחג אתיחג הפסח עמיתלמירי בביתך

Mat 26:19 ויעשו התלמידים כאשר צוה אתם ישוע ויכינו את הפסח

Mat 26:20 ויהי בערב וישב במסבו עמשים עשר

Mat 26:21 ויבעוד הם אכלים ויאמר אמן אני אמר לכם פיראחד מכם יסגיר אתי

Mat 26:22 ויתעצבו אל לבם עד מאד ויחלו לאמר לו האני הוא אדני

Mat 26:23 וישן ויאמר הטבל את ידו עמי בקערה הוא המסגיר אתי

Mat 26:24 הן ביהאדם הלך פכתוב עליו אך אוי לאיש ההוא אשר יסגיר את ביהאדם ביד מבקשי נפשו טוב היה לאיש ההוא אסלא יצא מרתם

Mat 26:25 ויהודה המסגיר אתו ענה ואמר האני הוא רבי ויאמר אליו אתה אמת

Mat 26:26 ויבאקלם ויחך ישוע אתהלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי

Mat 26:27 ויחך אתהכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו כלכם ממנה

Mat 26:28 כי זה הוא דמי דםיהברית החדשה השפוך בעד רבים לסליחת חטאתם

Mat 26:29 ואני מניד לכם כי מעתה לא אשתה עוד מפני הנפן הזה עד היום ההוא אשר חדש אשתהו עמכם במלכות אבי

Mat 26:30 ויקראו אתההלל ויצאו אלהה היותים

Mat 26:31 ואמר אליהם ישוע הן כלכם תפשו בי בלילה הזה כי כתוב אכה אתהרעה ותפוצין הצאן

Mat 26:32 ואחרי תקומתי מן המתים אלך לפניכם הגלילה

Mat 26:33 וישן פטרוס ויאמר אליו אף אספלים יפשו בך אני לא אפשל לעולם

Mat 26:34 ויאמר אליו ישוע אמן אני אמר לך כי בלילה הזה תרם יקרא התרגל תכחשבי שלש פעמים

Mat 26:35 ויאמר אליו פטרוס אף אסיהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן דברו גם כל התלמידים

Mat 26:36 ואחריכן בא ישוע עמם אל המקום הנקרא גתשמנה ויאמר אל התלמידיו שבו לכם פה עד כי אלך והתפללתי שמה

Mat 26:37 ויחך אתו אתפטרוס ואתשני בני זבדי ויחל להתנפח ולהשומם

Mat 26:38 ויאמר אליהם נפשי מרהלי מאד עדמות עמרו בזה ושקרו עמי

Mat 26:39 ויעבר הלאה מעממותער ויפל עלפניו ויתפלל ויאמר אבי אסיתכן הדבר תעברנא הכוס הזאת מעלי אך לא כרצוני כי אספאשר רצית אתה

Mat 26:40 ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים ויאמר אלפטרוס האם לאאתה לאל ידכם לשקד עמי שעה אחת

Mat 26:41 שקרו והתפללו פותבאו למטה הן הרוח חפצה אך הבשר רפה

Mat 26:42 ויוסף וילדלו שנית ויתפלל ויאמר אבי אם זאת לא תחכן לעבר בלתי אסשתיתי אותה ועשה רצונך

Mat 26:43 וישב וימצאם ישנים עוד כי עיניהם היו כבדות

Mat 26:44 ויעזב אתם וילך עוד ויתפלל שלישיית וידבר פדברים האלה

Mat 26:45 אז שב אל התלמידיו ויאמר אליהם תנו שנה לעיניכם ומנוחה הנה באה השעה וכן האדם נסגר בירו חטאים

Mat 26:46 קמו ונלכה הנה המסגיר אתי הלך וקרב

Mat 26:47 עודנו מדבר והנה יהודה אחד משנים העשר בא ועמו המון רב בתרבות ובמטות מאת ראשי הכהנים וזקני העם

Mat 26:48 ויהמסגיר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אנשקלו זה הוא תפשו אתו

Mat 26:49 וימהר ויש אל ישוע ויאמר השלום לך רבי וישקהו

Mat 26:50 ויאמר אליו ישוע רעי עלמה באת והם נפלו על ישוע וישלחו בו את ידיהם ויתפשוהו

Mat 26:51 והנה אחד מאנשי ישוע שלח את ידו וישלף את חרבו ונך את עבר הפהן הגדול ונקצץ את אזנו

Mat 26:52 ויאמר אליו ישוע השב חרבך אל מקומה כי כל חפשי חרב בחרב יאבירו

Mat 26:53 או התאמר בלבך כי לא אוכל לשאל מאת אבי אשר ישלח לי גסעתה רב משנים עשר גדודים מלאכים

Mat 26:54 אבל איך יפנו הכתובים כי כל אלה תקראנה

Mat 26:55 בעת ההיא אמר ישוע אל המון העם הבתקבות ובמטות באתם לתפש אתי כפרין ויום יום ישבתי להזרת לכם במקדש ולא שלחתם בי יד

Mat 26:56 אבל כל זאת היתה למלאכת אתי כחבי הנביאים או עזבו אתו תלמידו כלם ונטו

Mat 26:57 ותפשי ישוע הולכו אתו אל קניפת הפהן הגדול אשר בביתו נקחלו הסופרים והזקנים

Mat 26:58 ופטרוס הלך אחרי מרחוק עד לחצר הפהן הגדול ונבוא וישב שם עמיתמשרתים לדאות איך יפל דבר

Mat 26:59 וראשי הכהנים והזקנים וכל הסנהדרין בקשו עדות שקר על ישוע להמיתו ולא מצאו

Mat 26:60 ואף כי עדי שקר רבים באו שם לא מצאו ואתריכן נגשו שנים עדי שקר

Mat 26:61 ויענו כי זה אמר נדי רב לי להרס אתהיכל האלהים ולבנותו בשלשת ימים

Mat 26:62 ויחם הפהן הגדול ויאמר אליו הלא תענה דבר משתנה זאת העידו בך אלה

Mat 26:63 ויחם ישוע ויאמר אליו הפהן הגדול הנני משיבעך באלהים חיים כי תגיד לנו אסאתה הוא המשיח ביהאליהם

Mat 26:64 ויאמר אליו ישוע אתה אמת אכן אני מניד לכם כי מעתה תראו את ביהאדם ישב לימין הגבורה ובא בעני השמים

Mat 26:65 אז יקח הפהן הגדול את בנידיו לאמר מנחף הוא מהילנו עוד ולעדים הנה זה שמעתם גדופו מפיו

Mat 26:66 אמרו מה דעתכם ויענו ויאמרו משפטמת לו

Mat 26:67 אז ירדו בפניו ונכחו באגרף ויש מהם אשר מחאו אתו מפת לחי

Mat 26:68 וַיֹּאמְרוּ הַנְּבִיאִים לֵנוּ מִשִּׁית מִי זֶה הַמַּכֶּה אֶתְךָ
Mat 26:69 וַיִּפְטְרוּם יֹשֵׁב מְחוּץ בְּחוּץ הַחֹצֵר וַתֵּגֶשׁ אֵלָיו שְׂפָתָהּ אַחַת לֵאמֹר נִסְּאֶתָהּ הַיּוֹת עֲשִׂישׁוּעַ הַגְּלִילִי
Mat 26:70 וַיִּכְחַשׁ לַעֲנִי כֻלָּם לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי מַה־אַתָּה אֵמַרְתָּ
Mat 26:71 וַיֵּצֵא אֶל־הָאוֹלָם וַתִּרְאֶהוּ שְׂפָתָהּ אַחֶרֶת וַתֹּאמֶר אֶל־הַעֲמֻדִים שֵׁם נִסְּיָהּ הַזֶּה עֲשִׂישׁוּעַ הַנְּצֻרִי
Mat 26:72 וַיִּזְכֹּף לְכַחַשׁ וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת־הָאִישׁ
Mat 26:73 וַיַּעֲדֵנוּ מַעַשׂ וַיִּגְשׁוּ הַעֲמֻדִים שֵׁם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּטְרוֹס אוֹלָם נִסְּאֶתָהּ אַחַד מֵהֵם כִּי נִסְּבִשְׂפָתָהּ תִּתְנַכֵּר
Mat 26:74 וַיִּחַל לַעֲנוֹת בְּאֵלָהּ וּבִשְׁבָעָהּ לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת־הָאִישׁ וּבִרְנַע זֶה קָרָה הַתְּרַנְּגֵל
Mat 26:75 וַיִּזְכֹּר פְּטְרוֹס אֶת־דְּבָרֵי יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אָמַר כִּי־תִרְבֶּם וַיִּקְרָא הַתְּרַנְּגֵל תְּכַחֲשִׁיבִי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיֵּצֵא הַחוּצָה וַיִּמָּרַר בְּבִכּוֹ
Mat 27:1 הַבְּקָר אֹר וְכָל־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזָקְנֵי הָעָם נִסְּדוּ וַחֲדַר עַל־יֵשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ
Mat 27:2 וַיֹּאסְרוּ אֹתוֹ וַיִּלְכְּהוּ וַיִּסְּגִירוּהוּ בִּידֵי פּוֹנְטִיוֹס פִּילָטוֹס הַפָּתָה
Mat 27:3 וַיִּרְאֵהוּ וְהוֹדָה הַמַּסְנִיר אֹתוֹ כִּי הִרְשִׁיעָהוּ וַיִּנְחַם וַיִּשָּׁב אֶת־שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף אֶל־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַזִּקְנִים
Mat 27:4 וַיֹּאמֶר חֲטֵאתִי בְּאֲשֶׁר הִסְּגַתִּי דָם נָקִי וְהֵם אָמְרוּ מַה־לָּנוּ וְלִזְמַת רָאָה אַתָּה
Mat 27:5 וַיִּשְׁלַף אֶת־הַכֶּסֶף בְּהִיכָל וַיֵּצֵא וַיִּלְךָ וַיִּחַנֵּק
Mat 27:6 וַיִּקְחוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת־הַכֶּסֶף וַיֹּאמְרוּ לֹא־תִתְּרָהּ הוּא לְחַתּוֹ אֶל־הָאוֹצָר כִּי־שָׂכַר דָּמִים הוּא
Mat 27:7 וַיִּזְעַצְעוּ וַיִּקְנוּ בְּכֶסֶף הַזֶּה אֶת־שָׂדֶה הַיּוֹצֵר לְקַבֹּרֶת גֵּרִים
Mat 27:8 עַל־כֵּן וַיִּקְרָא לְשָׂדֶה הַהוּא שָׂדֶה דָּמִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה
Mat 27:9 אָז הוֹקֵם הַדָּבָר אֲשֶׁר נֹאמַר בְּיַד־נְבִיאֵי לֵאמֹר וַיִּקְחוּ אֶת־שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף אֶדֶר הַיּוֹקֵר אֲשֶׁר יִקָּר מַעַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Mat 27:10 וַיִּתְּנוּם בְּעַד־שָׂדֶה הַיּוֹצֵר כֹּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֲדֹנָי
Mat 27:11 וַיֵּשׁוּעַ עַמֵּד לִפְנֵי הַפָּתָה וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ הַפָּתָה לֵאמֹר הַאֲתָהּ הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אַתָּה אֵמַרְתָּ
Mat 27:12 וַיִּרְאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים הִבִּיאוּ עָלָיו שְׂמָנְתָם וְלֹא עָנָה אִתָּם דְּבָר
Mat 27:13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס הֲלֹא שָׁמַעְתָּ אֵתָּה עַד־כִּמְהָה הַכְּבִירוֹ לַעֲנוֹת בְּךָ
Mat 27:14 וְלֹא נָתַן לוֹ מַעֲנָה אִף לֹא דָבָר אַחַד עַד אֲשֶׁר־הִיָּה לְפָלֵא בְּעֵינֵי הַפָּתָה
Mat 27:15 וַיִּבְחַת הַזֶּה הַסֵּכֶן הַסֵּכֶן הַפָּתָה לְשַׁלַּח אֶחָד מֵהָאֲסִירִים אֲשֶׁר יִבְחָרוּ כִּי הָעָם לִחְפְּשֵׁי
Mat 27:16 וַיִּבְעַת הַהִיא הִיָּה לָהֶם אִישׁ אֲסִיר נֹדֵעַ לָעָם וּשְׁמוֹ בַר־אֲבָא
Mat 27:17 וַיְהִי בְּהַקְּהֵלָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס בְּמִי תִבְחָרוּ וַאֲשַׁלְּחֶהוּ לָכֶם בְּבַר־אֲבָא אוֹ בִישׁוּעַ הַנִּקְרָא מְשִׁית
Mat 27:18 כִּי יָדַע אֲשֶׁר מְקַנְאֵתֶם כִּי הִסְּגִירוֹ
Mat 27:19 וַיִּנְסִיב־שִׁבְחָתוֹ בְּמַקוֹם הַמְּשַׁפֵּט שְׁלָחָה לוֹ אֲשֶׁתּוֹ לֵאמֹר אֶל־תִּתְּעַבֵּב בְּדָבָר הַצָּדִיק הַזֶּה כִּי זֶה הַיּוֹם עֲנִיתִי בְּחַלּוֹם עַד־מָאֵד עַל־אֲדוֹתָיו
Mat 27:20 וַיִּרְאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים הִסִּיתוּ אֶת־הַמּוֹן הָעָם לְשַׁאֵל לָהֶם אִתּוֹ בַּר־אֲבָא וְלַהֲשִׁימוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ
Mat 27:21 וַיִּעַן הַפָּתָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲחִימוֹ מִן־הַשְּׂנִים תִּחַפְּצוּ וַאֲשַׁלְּחֶהוּ לָכֶם וַיֹּאמְרוּ אִתּוֹ בַּר־אֲבָא
Mat 27:22 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס וְמַה־אֲעֲשֶׂה לְיֵשׁוּעַ הַנִּקְרָא מְשִׁית וַיֹּאמְרוּ כֻלָּם יִצְלַב
Mat 27:23 וַיֹּאמֶר וְלָמָּה מִהֲרַעְיָה עֲשֵׂה וְהֵם הוֹסִיפוּ לְצַעֵק וְלֵאמֹר יִצְלַב
Mat 27:24 וַיִּרְאֵהוּ פִּילָטוֹס כִּי לֹא־יִכָּל לָהֶם אִךְ עוֹד הוֹסִיף מִהוֹמָה וַיִּקַּח מוֹם וַיִּרְחֹץ אֶת־יָדָיו לַעֲנִי הָעָם וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִי מִדָּם הַצָּדִיק הַזֶּה רְאוּ אֵתָּה
Mat 27:25 וַיַּעֲנֵנוּ כָּל־הָעָם לֵאמֹר דָּמוֹ עָלֵינוּ וְעַל־בְּנֵינוּ
Mat 27:26 אָז שַׁלַּח לָהֶם אִתּוֹ בַּר־אֲבָא וְאֵת יֵשׁוּעַ יִסַּר בְּשׁוּטִים וַיִּתְּנֶהוּ לְהַצְלַב
Mat 27:27 וַיִּקְחוּ אֲנִשֵׁי צְבָא הַפָּתָה אֶת־יֵשׁוּעַ אֶל־חֹצֵר הַמְּשַׁפֵּט הוּא פְּטְרוֹרִין וַיַּעֲשִׂקוּ עָלָיו אֶת כְּלֵי־הַגִּדּוּד
Mat 27:28 וַיַּפְשִׁיטוּ אֹתוֹ וַיִּלְבְּשׁוּהוּ מְעִיל אֲרָגְמָן
Mat 27:29 וַיִּשְׁרְטוּ כַּתָּר קוֹצִים וַיִּשְׂמִימוּ עַל־רֵאשׁוֹ וַקְּנָה בִּימִינוֹ וַיִּכְרְעוּ לִפְנָיו עַל־בְּרִכְיָהִם וַיִּתְחַלּוּ כִּי לֵאמֹר יְהִי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים
Mat 27:30 וַיִּרְדּוּ בְּפָנָיו וַיִּקְחוּ אֶת־הַקַּנָּה וַיִּבְהוּ עַל־רֵאשׁוֹ
Mat 27:31 וַאֲחֶרֶת אֲשֶׁר תְּחַלּוּ כִּי הַפְּשִׁיטוּ אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל וַיִּלְבְּשׁוּהוּ אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְכְּהוּ וַיִּצְלַב אֹתוֹ
Mat 27:32 וַיָּצֵאוּ כֹּאֲשֶׁר יָצָאוּ פְּנֵי בְּאִישׁ קִדְרִינִי וּשְׁמוֹ שָׁמְעוֹן אֹתוֹ אֲלֻצוּ לְהַלְךָ אִתָּם וְלִשְׂאֵת לוֹ אֶת־צְלָבוֹ
Mat 27:33 וַיָּבֵאוּ אֶל־הַמַּקוֹם הַנִּקְרָא גִּלְגֹּלְתָא אֲשֶׁר יֹאמַר מַקוֹם הַגִּלְגֹּלֶת
Mat 27:34 וַיִּתְּנוּ־לוֹ יַיִן מְהוּל בְּרָאשׁ לְשַׁחֹת וַיִּטְעַם וְלֹא אָבָה לְשַׁחֹתוֹ
Mat 27:35 וַיִּצְלְבוּ אֹתוֹ שֵׁם וַיִּחַלְקוּ אֶת־בְּגָדָיו וַיַּפְּסִילוּ עֲלֵיהֶם גּוֹרֵל לְמַלְאֲכַת אֵת אֲשֶׁר־נֹאמַר בְּפִי הַנְּבִיאִים וַיִּחַלְקוּ בְּנֵדֵי לָהֶם וְעַל־לְבוּשֵׁי יַפְּסִילוּ גּוֹרֵל
Mat 27:36 וַיִּשְׁבּוּ וַיִּשְׁמְרוּ אֹתוֹ שָׁמָּה
Mat 27:37 וַיִּשְׂמִימוּ דָבָר אֲשֶׁמַּחֲתוּ בְּכַתְּבַת מַעַל לְרֵאשׁוֹ זֶה הוּא יֵשׁוּעַ מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים
Mat 27:38 וַאֲחֶרֶיֶן נִצְלְבוּ עִמּוֹ שְׁנֵי אַנְשֵׁי־חַמַס אַחַד מִימִינוֹ וְאַחַד מִשְׂמָאלוֹ
Mat 27:39 וְהַעֲבָרִים שֵׁם גְּדַפּוֹ אֹתוֹ וַיִּנְיַעוּ אַחֲרָיו אֶת־רֵאשֵׁם
Mat 27:40 וַיֹּאמְרוּ אַתָּה הוּא הַתְּהִס אֶת־הַיִּכָּל וַתְּבוּנָה אֹתוֹ בְּשִׁלְשַׁת יָמִים הוֹשִׁיעָה אֶת־נַפְשָׁךְ אִם בְּרֵאָלֵהִים אַתָּה רְבֵה מִן־הָעֵץ
Mat 27:41 וַיִּכֵּן נִסְּיָחָקוֹ עָלָיו רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים עַם־הַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים לֵאמֹר
Mat 27:42 אַתָּה־אֲחֵרִים הוֹשִׁיעַ וְאַתְּנַפְשׁוֹ לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ אֶם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַתִּרְיָא עִמָּה מִן־הָעֵץ וַנִּאֲמִין כִּי
Mat 27:43 בַּשָּׂמַח בְּאַלְהִים יִצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ כִּי הֲלֹא אָמַר בְּרֵאָלֵהִים אָנִי
Mat 27:44 וַיִּנְסִיב־חַמַס אֲשֶׁר נִצְלְבוּ עִמּוֹ חָרְפָהוּ כְּמוֹ־כֵן
Mat 27:45 וַחֲשָׁךְ כֶּסֶה אֶת־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ מִן־הַשָּׁעָה הַשְּׁשִׁית עַד הַשָּׁעָה הַחֲשִׁיעִית
Mat 27:46 וּבִשְׁעָה הַחֲשִׁיעִית צָעַק יֵשׁוּעַ בְּקוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לְמָה שָׁבַקְתָּנִי אֲשֶׁר וַיֹּאמֶר אֵלָי לְמָה עֲזַבְתָּנִי
Mat 27:47 וּמִן־הַעֲמֻדִים שֵׁם כֹּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָמְרוּ הוּא קָרָא אֶל־אֱלֹהֵיהוּ
Mat 27:48 וַיִּמָּהֵר אַחַד מֵהֵם וַיִּרְץ וַיִּקַּח סָפוֹן אֲשֶׁר מוֹלֵא חֲמִץ וַיִּשְׂמִימֵהוּ עַל־קַנְיָהּ וַיִּשְׁקָהוּ

Mat 27:49 וַיִּתֵּר הָאֲנָשִׁים אֶמְרוּ הֲרָף וְנִרְאָה אִסְיָבָא אֵלָיוּהוּ לְהוֹשִׁיעַ לוֹ
Mat 27:50 וַיִּשְׁוֹעַ הַסִּיף וַיִּקְרָא בְקוֹל גְּדוֹל וַיִּפְקֵד אֶתְרוּחוֹ
Mat 27:51 וַהֲנֵה פְרִיַת הַהֵיכָל נִקְרְעָה לְשָׁנַיִם קָרְעִים מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה אַרְצָן רַעֲשָׁה וְצוּרִים הִתְבַּקְּעוּ
Mat 27:52 וַיִּקְבְּרוּם נִפְתְּחוּ וַיִּקְצֹוּ רַבִּים מֵעֲצָמוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצָן וַשְּׁנַיִם מֵהֶם
Mat 27:53 וַיֵּצְאוּ מִקְבְּרֵיהֶם אַחֲרֵי חֲקוּמָתוֹ וַיִּבְאוּ אֶל־עֵיר הַקִּדְשׁ וַיִּרְאוּ לְרַבִּים
Mat 27:54 וַיִּשְׂרֵה־מֵמָּה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ הַשְּׂמֵרִים אֶת־יִשׁוּעַ בְּרֹאוֹתָם אֶת־הֶרְעֵשׂ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרָה חֲרָדוֹ עֲד־מֵאֲדָר וַיֹּאמְרוּ אָכֵן זֶה הָיָה בְּרֹאֲלֵהֶם
Mat 27:55 וַיִּשְׁמֵי רַבּוֹת אֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרָיו יִשׁוּעַ מִן־הַגְּלִיל לְשָׂרְתוֹ הָיָה רֹאוֹת אֶת־הַנִּעְשָׂה שָׁם מִחֻזֵּק
Mat 27:56 וַיִּבְנִיחֻהוּ הַיְתָה מַרְזֵם הַמַּנְדְּלִית וּמַרְזֵם אִסְיָעֻקֵּב יוּסִי וְאִם בְּנֵי זָבְדִי
Mat 27:57 וַיְהִי בְּעֶרֶב וַיִּבָּא אִישׁ עֲשִׂיר מִן־הַרְמָתַיִם וְשֵׁמוֹ יוֹסֵף וְנִסָּהוּא הָיָה אַחֵד מִתְלַמְּדֵי יִשׁוּעַ
Mat 27:58 הוּא כֹּא אֶל־פִּילָטוֹס וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ אֶת־דִּנּוֹף יִשׁוּעַ וַיְצַו פִּילָטוֹס כִּי־יִתֵּן לוֹ
Mat 27:59 וַיִּקְחָה יוֹסֵף אֶת־הַדִּנּוֹף וַיַּעֲטֵהוּ בְּתַכְרִיף־בַּד טְהוֹר
Mat 27:60 וַיִּשְׂמֵהוּ בְּקֶבֶר חָדָשׁ אֲשֶׁר הֻצַּב־לוֹ בְּצוּר וַיִּגַּל אָכֵן גְּדוּלָּה עַל־פִּי הַקֶּבֶר וַיִּלְךָ
Mat 27:61 וּמַרְזֵם הַמַּנְדְּלִית וּמַרְזֵם הָאֲחֵרֶת הָיָה יוֹשְׁבוֹת שָׁם מִמּוֹל הַקֶּבֶר
Mat 27:62 וַיְהִי מִמְּחֻרָת אַחֲרָי עֶרֶב הַשַּׁבָּת וַיִּקְהָלוּ רַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶל־פִּילָטוֹס
Mat 27:63 וַיֹּאמְרוּ אֲנִינֵנוּ זָכְרֵנוּ כִּי בַעֲדֵנוּ חָי אִמָּר הַמַּחְשָׁה הַהוּא מִקְצֵה שְׁלֹשַׁת יָמִים אָקוּם
Mat 27:64 לָכֵן צוּהֵנָּה לְנַצֵּר אֶת־הַקֶּבֶר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי־יִבְאוּ תְלַמְּדָיו בַּלַּיְלָה וַיַּנְבְּהוּ וַאֲמָרוּ אֵלֵיהֶם הַנְּהַדְקֵם מִן־הַמַּחְשָׁה וְרַעֲהַ מְרַמְּהָה אֶת־חַרְבָּהּ מִן־הָרֵאשֶׁנָּה
Mat 27:65 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם פִּילָטוֹס הֲאֵלֵיכֶם אֲנִשִׁי מִשְׁמֵר לָכוּ וְנַצְרוּ כַּאֲשֶׁר תִּדְעוּן
Mat 27:66 וַיִּלְכוּ וַיְצַרוּ אֶת־הַקֶּבֶר וַיַּחֲתִמוּ אֶת־הָאָבֶן וַיַּעֲמִידוּ עָלָיו אֶת־הַמַּשְׂמֵר
Mat 28:1 וַיְהִי אַחֵר הַשַּׁבָּת לַפְּנֹת־בֹּקֶר בְּאַחֲר־בִּשְׁבַּת וַחֲבָא מַרְזֵם הַמַּנְדְּלִית וּמַרְזֵם הָאֲחֵרֶת לְרֹאוֹת אֶת־הַקֶּבֶר
Mat 28:2 וַיְהִי רַעֲשׁ גְּדוֹל כִּי־מִלְּאָף יוֹרֵה יָרַד מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּבָּא וַיִּגַּל אֶת־הָאָבֶן מִן־הַפַּתַּח וַיֵּשֶׁב עָלָיָהּ
Mat 28:3 וַיִּמְרָאוּהוּ כְּבָרְק וּלְבוּשׁוֹ לָכֵן כָּשְׁלוּ
Mat 28:4 וַיִּמְאִיחֻהוּ אֲנִשִׁי הַמַּשְׂמֵר נִבְהָלוּ וַיְהִיו כַּמְתִּים
Mat 28:5 וַיִּשְׁעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הַנְּשִׁים אֶל־חִירָאן הֵן יִדְעַתִּי כִּי אֶת־יִשׁוּעַ הַנִּצְלָב הִתְבַּקְּשֵׁנָה
Mat 28:6 וַאֲנִינוּ פֹּה כִּי הוּא קָם כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּאֵנָה וַרְאִינָה אֶת־הַמַּקּוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב־שָׁם הָאֲדוֹן
Mat 28:7 וַיִּמְהַרְתֶּן אֶל־תְּלַמְּדָיו וַאֲמַרְתֶּן כִּי הוּא קָם מִן־הַמַּחְתִּים וַהֲנֵה הוּא הוֹלֵךְ לַפְּנֵיכֶם הַגְּלִילָה וְשָׁם תִּרְאוּ אִתּוֹ הֵנָּה אֲמַרְתִּי לָכֵן
Mat 28:8 וַתִּחַצְּצֵנָה כִּרְנַע מִן־הַקֶּבֶר בִּרְאָה וּבְשִׁשׁוֹן רַב וַתִּרְצַעְנָה לְהַגִּיד לַתְּלַמְּדָיו
Mat 28:9 וַהֲנֵה הַלְכוֹת לְסַפֵּר אֶל־תְּלַמְּדָיו וַיִּרְא אֵלֵיהֶן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם וַתִּנְשָׁנָה וַתִּאחַזְּנָה בְּרַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחֲוֶינן לוֹ
Mat 28:10 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶן יִשׁוּעַ אֶל־חִירָאנָה לָכֵנָה הַדְּנֵנָה לֵאחִי כִּי יִלְכוּ הַגְּלִילָה וְשָׁם יִרְאוּנִי
Mat 28:11 וַיְהִי בְּלִקְתָן וַהֲנֵה אֲנָשִׁים מַאֲנִשִׁי הַמַּשְׂמֵר כֹּאוּ הַעִירָה וַיִּצְרוּ לְרַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת־כָּל אֲשֶׁר קָרָה
Mat 28:12 וַיִּקְהָלוּ עִסְדֵּיזְקִינִים וַיִּנְעֲצוּ וַיַּחֲנוּ־כֹסֶף רַב אֶל־אֲנָשִׁי הַצִּבָּא לֵאמֹר
Mat 28:13 אֲמָרוּ כִּי־בָאוּ תְלַמְּדָיו לַיְלָה וַיַּנְבְּהוּ בַעֲדוֹ אֲנַחְנוּ וַיִּשְׁנֵם
Mat 28:14 וְכִי־יִשְׁמַע הַדְּבָר לְאֻזְנֵי הַפַּחַח אֲנַחְנוּ נְדַבֵּר עַל־לְבוֹ וְהָיִינוּ לְמַנְן לָכֶם מִקְלָרַע
Mat 28:15 וַיִּקְחוּ אֶת־הַכֹּסֶף וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר שָׁמוּ בְּפִיהֶם וַתִּשְׁמַעַה הַזֹּאת יִצְאָה בֵּין הַיְהוּדִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה
Mat 28:16 וַאֲחֵד עֶשֶׂר הַתְּלַמְּדִים הִלְכוּ הַגְּלִילָה אֶל־הַהָר הַהוּא אֲשֶׁר יַעֲד לָהֶם יִשׁוּעַ
Mat 28:17 וַיְהִי בְּרֹאוֹתָם אִתּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶיֻּלוּ וַיֵּשׂ מֵהֶם פְּסָחוּ עַל־שִׁתֵּי סַעֲפִים
Mat 28:18 וַיִּנְשׂ יִשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם לֵאמֹר נַחֲלִי כָל־מַמְשָׁל בְּשָׁמַיִם וּבְאַרְצָן
Mat 28:19 לָכוּ אֶל־כָּל־הָעַמּוֹת לְהוֹרָתָם וְלַעֲשֹׂתָם לִי לַתְּלַמְּדִים וּלְטַבַּל אַתֶּם בְּשֵׁם הָאָבִי וְהַבֵּן וְרוּחַ הַקִּדְשׁ
Mat 28:20 וְלַמְּרָתָם אַתֶּם לְשִׁמֵּר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם וַהֲנֵה אֲנִכִי אֵהְיֶה עִמָּכֶם עַד־אַחֲרֵית הַשָּׁנִים לַעֲת קֵץ הָעוֹלָם אָמֵן
Mar 1:1 תְּחַלַּת הַבְּשׂוּרָה לְיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּרֹאֲלֵהֶם
Mar 1:2 כְּכַחוּב בְּדַבְּרֵי הַנְּבִיאִים הִנְנִי שֹׁלַח מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וּפְנֹה־הַרְפֵּךְ לְפָנֶיךָ
Mar 1:3 קוֹל קוֹרָא בְּמַדְבָּר פִּנּוּ הַרְף יְהוָה וַיִּשְׂרוּ מִסְלוֹתָיו
Mar 1:4 וַיִּבָּא יוֹחָנָן לְטַבַּל בְּמַדְבָּר וְהוּא קָרָא אֶל־הָעָם לְשׁוּב מִדְּרָכָם וּלְהִטָּבַל לְסַלִּיחַת עֲוֹנָם
Mar 1:5 וַיֵּצְאוּ אֵלָיו כָּל־אַרְצָן יְהוּדָה וְכָל־יִשְׁבֵּי יְרוּשָׁלַיִם וַיִּטְבְּלוּ עַל־יְדוֹ בַחֹדֶף הַיְרֵדָן בְּהַתְּנֻדָּתָם אֶת־חַטְּאוֹתֵיהֶם
Mar 1:6 וַיּוֹחֲנֵן לְבוּשׁוֹ שַׁעַר גַּמְלִים וְאוֹזֵר עוֹר אוֹזֵר בְּמַחְתָּיו וּמֵאֲכָלוּ חֲנַבִּים וְדָבַשׁ מִיעֵר
Mar 1:7 וַיִּקְרָא לֵאמֹר הֵנָּה חֲסִין מִמֶּנּוּ כֹּא אַחֲרָי אֲשֶׁר קָל־עַרְךָ אֲנִי מִכְּרַע לְפָנָיו לְהַחֲרִי שְׂרוּךְ נַעֲלָיו
Mar 1:8 אֲנִי מְטַבַּל אֲתֶכֶם בְּמַיִם אֵךְ הוּא יְטַבַּל אֲתֶכֶם בְּרוּח־הַקִּדְשׁ
Mar 1:9 וַיְהִי בְּיָמִים הֵהָם וַיִּבָּא יִשׁוּעַ מִנְּצָרֶת מִן־הַגְּלִיל וַיְטַבַּל עַל־יְדוֹ יוֹחָנָן בַּיְרֵדָן
Mar 1:10 וְהוּא אֶדְרָעֵלָה עָלָה מִן־הַמַּיִם וַיִּרְא וַהֲנֵה נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְהָרוּחַ יָרַדָה עָלָיו בְּרִמּוֹת יוֹנָה
Mar 1:11 וַיְהִי קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם אֶתָּה הוּא בְּנִי יְדִידִי בְּךָ רַצְחָה נִפְשִׁי
Mar 1:12 וַאֲחֲרֵי־כֵן נִשְׂאוּ הָרוּחַ וַיִּנְחֵהוּ בְּמַדְבָּר
Mar 1:13 וַיְהִי בְּמַדְבָּר אַרְבַּעִים יוֹם עִסְתִּית הַשָּׂרָה וַיִּנְסָהוּ הַשָּׂטָן וּמַלְאָכֵי אֱלֹהִים שָׂרְתָהוּ
Mar 1:14 וַאֲחֲרָי אֲשֶׁר הִסְגֵּר יוֹחָנָן כֹּא יִשׁוּעַ הַגְּלִילָה וַיִּקְרָא אֶת־בְּשׂוּרַת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים
Mar 1:15 וַיֹּאמֶר הֵנָּה מְלֹאוּ תַיִמּוֹם וּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים קִרְבָּה לְבָא שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם וְהִאֲמִינוּ בְּבְשׂוּרָה
Mar 1:16 וַיְהִי בְּלִקְתָּהוּ עַל־שִׁפְתַי יִסְתַּגְּלִיל וַיִּרְא אֶת־שְׁמֵעוֹן וְאֶת־אַנְדֵּרָי אַחֵי שְׁמֵעוֹן פְּרָשִׁים מִכְּמַרְתַּת עַל־פְּנֵי הַיָּם כִּי בָּנִים הָיוּ
Mar 1:17 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יִשׁוּעַ לָכוּ אַחֲרָי וַאֲעֲשֶׂה אֲתֶכֶם לְדִבְנֵי אֲדָם

Mar 1:18 וַיַּעֲזֹבוּ אֶת־מַכְמֻרְתָּם כִּרְנֵעַ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו

Mar 1:19 וַיַּעֲבֹר מֵעִטְמוֹזֶעֶר וַיָּרָא אֶת־יַעֲקֹב בְּרִי־זְבוּדִי וְאֶת־יוֹחָנָן אָחָיו וְגַם־הֵם בְּאֵנִיה עִם־הַפְּעֻלִים הַשְּׂכִירִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו

Mar 1:20 וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם פֹּתָאֵם וַיַּעֲזֹבוּ אֶת־זְבוּדֵי אֲבֵיהֶם בְּאֵנִיה עִם־הַפְּעֻלִים הַשְּׂכִירִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו

Mar 1:21 וַיָּבֹאוּ אֶל־כַּפְּרֵנְחוֹם וַיַּחֵשׁ לְבָא בְיוֹם הַשַּׁבָּת אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיְלַמֵּד שָׁמָּה

Mar 1:22 וַיַּחֲמֹדוּ עַל־חֻזְקוֹ כִּי יָדַע לְלַמְּרָם כַּאֲשֶׁר שְׁלוֹטָן בְּיָדוֹ וְלֹא כַסּוּפְרִים

Mar 1:23 וַיִּשֶׁם נִמְצָא אִישׁ בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר דָּבַק בּוֹ רוּחַ טְמָאָה וַיִּצְעַק לֵאמֹר

Mar 1:24 מַה־לָּנוּ יִשׁוּעַ הַנְּצִיר מַה־לָּנוּ וְלָךְ הָאֵם לְהַשְׁמִידֵנוּ כֹּאתָ הֲלֹא יָדַעְתִּיךָ מִי אַתָּה קְרוֹשׁ הָאֱלֹהִים

Mar 1:25 וַיַּנְּעִרְבּוּ יִשׁוּעַ לֵאמֹר דֵּם וָצַא מִמֶּנּוּ

Mar 1:26 וַיִּשְׁרַף אֹתוֹ רוּחַ הַטְּמָאָה וַיִּצְעַק צְעָקָה גְדֹלָה וַאֲחֵרֵיכֶן יָצָא מִמֶּנּוּ

Mar 1:27 וַיִּשְׁתַּאֲפוּ כָלֶם וַיַּחֲמֹדוּ אִישׁ אֶל־אָחָיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת מַה־חֻזְקָה חֲזָקָה אֹתוֹ כִּי גַם־אֶת־הַרוּחֹת הַטְּמָאוֹת הוּא מְצַוֵּז בְּעֻזּוֹ וְהֵן שְׁמֵעוֹת בְּקִלּוֹ

Mar 1:28 וַיִּשְׁמְעוּ יָצָא עַד־מַהֲרָה בְּכָל־הַכִּפָּר וּמִסְבִּיב לְגַלִּיל

Mar 1:29 וַיִּצְאוּ מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיָּבֹאוּ בֵּיתָה שְׁמֵעוֹן וַאֲנָדְרִי וְעַמְתָּה גַם־יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנוּ

Mar 1:30 וַיַּחֲתִינָה שְׁמֵעוֹן שְׂכָבָה חוֹלַת־קֶדַחַת וַכְּבֹאוּ סָפְרוּ לוֹ עַל־דְּבַר מַחֲלָתָהּ

Mar 1:31 וַיִּנְגַשׁ וַיַּחֲזֹק בְּיָדָהּ וַיִּקְיָמָהּ וַתִּקְדַּחַת רַפְתָּהּ מִמֶּנָּה וַתִּקָּם וַתְּשַׁרַח אִתָּם

Mar 1:32 בְּעֶרְבַּ אַחֲרָי בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת כָּל־הַחֹלִים וְאֶת אֲשֶׁר רוּחַ רָעָה מְכַעֲתָם

Mar 1:33 וְכָל־יְוִשְׁבֵי הָעִיר נֶאֱסָפוּ וַיָּחֲדוּ פֶתַח הַבַּיִת

Mar 1:34 וַיִּרְפָּא רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר חָלוּ בַחֲתָלָיִם שׁוֹנִים וְרוּחֹת רָעוֹת רַבּוֹת גַּרְשׁ וְלֹא־נָתַן לְרוּחֹת הַרְעוֹת לְדַבֵּר דְּבָר כִּי יָדַע מִי הוּא

Mar 1:35 וַיִּשְׁכַּם מִמַּחֲרַת טְרָם עָלָה הַשַּׁחַר וַיִּצָּא וַיִּפְגַּע בְּמַקּוֹם חֶרֶב וַיַּחֲפֹל שָׁמָּה

Mar 1:36 וַיִּשְׁמְעוּן וַהֲאֻנְשִׁים אֲשֶׁר אֹתוֹ חָרְדוּ אַחֲרָיו

Mar 1:37 וַיִּמְצְאוּהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה כָלֶם מִבְּקָשִׁים פֹּגִיךָ

Mar 1:38 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְנִסְרוּהָ מִזֶּה אֶל־עָרֵי הַפְּרוּצוֹת הַקְּרֹבוֹת לָנוּ וְקִרְאתִי גַם־שָׁמָּה כִּי עַל־כֵּן וַצָּאתִי מִבֵּיתִי

Mar 1:39 וַיֵּסֶר אֶל־בַּחֲרֵי־הַכְּנֶסֶת בְּכָל־הַגַּלִּיל וַיִּקְרָא שָׁם וַיִּנְגַּשׁ אֶת־הַשְּׂרִידִים

Mar 1:40 וַיָּבֹא אֵלָיו אִישׁ מְצַרְעַ וַיַּחֲתֵן וַיִּכְרַע לְפָנָיו וַיֹּאמֶר אִסְחָפִץ אֶתָּה הֲלֹא חוֹכֵל לְטַהֲרֵנִי

Mar 1:41 וַיִּרְחַם עָלָיו יִשׁוּעַ וַיּוֹשֶׁט אֶת־יָדוֹ וַיַּנְּעִיבּוּ וַיֹּאמֶר חָפִץ אָנִי וַיִּטְהַר

Mar 1:42 עוֹד הַדְּבָר בְּפִיו וַהֲצַרְעַת סָרָה מִבְּשָׂרוֹ כִּרְנֵעַ וַיִּטְהַר

Mar 1:43 וַיַּנְּעִרְבּוּ וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעַל־פָּנָיו

Mar 1:44 לֵאמֹר רָאֵה אֶל־חֵגְדֵךְ לֹא־יִחַדְךָ לֹא־יִחַדְךָ וְהִרְאָה לְעֵינֵי הַכֹּהֵן וְהַקְּרָב אֶת־הַקְּרָבָן עַל־שִׁהֲרַחֲדֶךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה לְעֵדוֹת לָהֶם כַּצָּאתוֹ וַיַּחֲלֵל לְהַגִּיד וְלִהְיוֹת שְׂמֵעַ אֶת־הַדְּבָר בְּרַבִּים עַד אֲשֶׁר לֹא־יָכֹל עוֹד יִשׁוּעַ לְבָא כְּעוֹר בְּגָלוֹ כִּי אִם־הַתְּנוּרָה בַּחוּץ בְּצִיָּה וְעֶרְבָה וַיָּבֹאוּ אֵלָיו מִכָּל־עֶבֶר וּפְנֵה

Mar 1:45 וַיַּיְהִי

Mar 2:1 וַיְהִי מִיָּמָיו וַיִּשָּׁב אֶל־כַּפְּרֵנְחוֹם וְהַקּוֹל נִשְׁמַע לֵאמֹר הִנֵּה הוּא יֹשֵׁב בְּבֵית

Mar 2:2 וַיִּקְהֵלוּ אֵלָיו רַבִּים מַהֲרָה עַד־אֲשֶׁר לֹא־יָנֹשָׁא אִתָּם הַמַּקּוֹם לְעֹמְדוֹ וַיָּחֲדוּ אֶת־לֵבָבָהּ הַפֶּתַח מַחוּץ וַיִּדְבַּר אֲלֵיהֶם אֶת־דְּבָרָיו

Mar 2:3 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו אַנְשִׁים מִבְּרִיאִ אִישׁ נֹכַח עֲצָמוֹת וַאֲרָבְעָה נְשָׂאִים אֹתוֹ

Mar 2:4 וַכְּאֲשֶׁר לֹא יָכֹלוּ לְנִשֵּׂת אֵלָיו מֵרַב הַעָם הַסִּירוּ אֶת־הֵנָּה מֵעַל־הַבַּיִת אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בּוֹ וַיִּוִּידוּ דַרְךָ שָׁם אֶת־הַמַּשְׂקָב אֲשֶׁר נָכַח הַעֲצָמוֹת שְׂכַב עָלָיו

Mar 2:5 כִּי־רָאוּת יִשׁוּעַ אֶת־אֲמוֹנָתָם וַיֹּאמֶר אֶל־נֹכַח הַעֲצָמוֹת בְּנֵי נִסְלַחְוֹלְךָ חֲטָאתֶיךָ

Mar 2:6 וַאֲנָשִׁים מִן־הַסּוּפְרִים יָשְׁבוּ שָׁם מִדְּבָרִים אֶל־לִבָּם לֵאמֹר

Mar 2:7 לָמָּה מְדַבֵּר גְּדוּפִים כֹּאֲלֵה מִי יוּכַל לְסַלַח חֲטָאִים בְּלֹתִי הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ

Mar 2:8 וַעַד־מַהֲרָה יָדַע יִשׁוּעַ בְּרוּחוֹ כִּי־כֵן חָשְׁבוּ בְּלִבָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה־זֶּה תִּהְיוּ קְזֹאת בְּלִבָּכֶם

Mar 2:9 מִי מִה נִקַּל אִם־לֵאמֹר אֶל־נֹכַח הַעֲצָמוֹת נִסְלַחְוֹלְךָ חֲטָאתֶיךָ אוֹ לֵאמֹר קוּם שָׂא אֶת־מַשְׂכָּבְךָ וְהִתְחַלֵּךְ

Mar 2:10 וְאֵךְ לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ רִשְׁיוֹן לְבָר־הָאָדָם בְּאָרֶץ לְסַלַח חֲטָאִים אִי אָמַר אֶל־נֹכַח הַעֲצָמוֹת

Mar 2:11 הִנֵּה אָנִי אֹמֵר לְךָ קוּם שָׂא אֶת־מַשְׂכָּבְךָ וְלֵךְ־לְךָ אֶל־בֵּיתֶךָ

Mar 2:12 וַיִּוְמָתוּר וַיִּקָּם וַיִּשָּׂא אֶת־מַשְׂכָּבוֹ וַיִּצָּא לְעֵינֵי כָלֶם וּפְלִצוֹת אֲחֻזָּה אֶת־כָּלֶם וַיַּחֲתֵן כְּבוֹד לֵאלֹהִים לֵאמֹר מֵעוֹלָם לֹא־רָאִינוּ קְזֹאת

Mar 2:13 וַיִּוְסֹף וַיִּצָּא אֶל־שַׁפַּת הַיָּם וְכָל־הָעָם בָּאוּ אֵלָיו וַיִּשֶׁם אֶת־חֻזְקוֹ לְפָנֵיהֶם

Mar 2:14 כַּאֲשֶׁר עָבַר מִשָּׁם רָאֵה אֶת־לְוִי בְּרִי־חַלְפֵי יֹשֵׁב בְּבֵית הַמַּכְס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ אַחֲרָי וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו

Mar 2:15 וַיְהִי בְּשַׁבְתּוֹ עַל־הַלְחָם בְּבֵיתוֹ וַיִּשְׁבּוּ מוֹכְסִים וְחַטָּאִים רַבִּים עִם־יִשׁוּעַ וַתִּלְמִידָיו כִּי רַבִּים הָיוּ אֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרָיו

Mar 2:16 וַיִּרְאוּ הַסּוּפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים כִּי הוּא אֹכֵל עִם־הַחַטָּאִים וְהַמּוֹכְסִים וַיֹּאמְרוּ אֶת־תְּלִמִּידָיו מַדּוּעַ הוּא אֹכֵל וְשַׁתָּה עִם־הַמּוֹכְסִים וְהַחַטָּאִים

Mar 2:17 וַיִּשְׁמַע יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַחֲזִיקוּ אֵין לָהֶם דְּבָר עִם־הַרְפָּא כִּי אִם־הַחֹלִים לֹא־בָאתִי לְקַרָּא לְצַדִּיקִים לְבָא אֵלַי כִּי אִם־לְחַטָּאִים לְחַשׁוּבָה

Mar 2:18 וַתִּלְמִידָיו וַיַּחֲתֵן וְהַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר עָנוּ בְּצוּם נִפְשָׁם בָּאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַל־מָה תִּלְמִידֵי וַיַּחֲתֵן וְהַפְּרוּשִׁים צְמוּם וַתִּלְמִידָיו לֹא יִצְמּוּ

Mar 2:19 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֲכִי יִצְמּוּ בְּנֵי הַחַתָּנָה בְּעוֹד הַחַתָּן עִמָּהֶם כִּלְעוֹד אֲשֶׁר הַחַתָּן בְּחוּבָם לֹא יוּכֹלוּ לְצוּם

Mar 2:20 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְלִקַח מֵהֶם הַחַתָּן וְאִי יִצְמּוּ בְּיָמֵם הָאֵלֶּם

Mar 2:21 וַאֲיִן־הַפְּרוּשִׁים טִלְאָה חֲדָשָׁה עַל־שְׂמִלָּה כֹּלָה פְּרִי־הַטִּלְאָה הַחֲדָשָׁה בְּמַלְאָתָהּ תִּגְרַע מִן־הַשְּׂמִלָּה הַבְּלָה וְחוֹסִיף עַל־קַרְעָהּ

Mar 2:22 וְתִירוּשׁ לֹא יִתֵּן בְּנֵאדוֹת בָּלִים פְּרִי־בִקְעַת הַתִּירוּשׁ אֶת־הַנֵּאדוֹת וְנִשְׁפַךְ הַיַּיִן וְהַנֵּאדוֹת יִכְלִיוּן אֶבֶל תִּירוּשׁ יִתֵּן בְּנֵאדוֹת חֲרָשִׁים

Mar 2:23 וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּלֶךְ בְּשַׁדָּה קָמָה בְּשַׁבָּת וַתִּלְמִידָיו בְּעִשְׂתָּם דַּרְכָּם שָׁם חָחֵלוּ לְקַמֵּף מְלִילוֹת בְּרָבָם

Mar 2:24 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים רָאֵה מַדּוּעַ הֵם עֹשִׂים אֶת אֲשֶׁר־לֹא יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּת

Mar 2:25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא קִרְאתָם אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה דוֹד בְּהִיּוֹתוֹ בְּחֶסֶר וּבְכַפָּן הוּא וְאֵלָה אֲשֶׁר אֹתוֹ

Mar 2:26 אֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים בִּימֵי אֲבֹתֶךָ הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וַיֹּאכֵל אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים וַיִּתֵּן גַּם־לְאַנְשָׁיו אֲשֶׁר עַל־פִּי הַתּוֹרָה לֹא יֹאכֵל בְּלֹתִי אִם־הַפָּנִים לְבָדָם

Mar 2:27 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן הַשַּׁבָּת הוּכַח בְּעִבּוּר הָאָדָם וְלֹא הָאָדָם בְּעִבּוּר הַשַּׁבָּת

Mar 2:28 עַל־כֵּן בְּיְהוָה גִּם־הָאָדָם נִסְאָדוֹן הַשַּׁבָּת הוּא

Mar 3:1 וַיּוֹסֶף וַיֵּבֵא אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וְשָׁם־אִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ יָבִישָׁה

Mar 3:2 וְהֵם אָרְבוּ לוֹ אֲסִיר־פָּאֵהוּ בַשַּׁבָּת לִמְעַן תִּמְצָא יָדָם לְשִׁטְנוֹ

Mar 3:3 וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ יָבִישָׁה קוּם וְעַמֵּד בְּתוֹךְ הַקְּהָל

Mar 3:4 מֵאָז אָמַר אֲלֵיהֶם הַכִּי כַדָּת לְהִיטִיב בַּשַּׁבָּת אוֹ לְהַרְעַל לְהַצִּיל נַפְשׁ אוֹ לְשַׁחֲתָהּ וַיַּחְרִישׁוּ

Mar 3:5 וַיִּשְׁקֶף אֲלֵיהֶם מִסְבִּיב בְּפָנָיו זַעֲפִים כִּי מִרְלוּ מֵאֵד מִקְּשֵׁי לִבָּם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ הַהוּא הוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ וַיִּשָּׂט אֶתָּה וְתִשָּׂב יָדוֹ לְאִתְּנָה כְּאַחֲרָת

Mar 3:6 וְהַפְּרוֹשִׁים וַצָּאוּ וַיַּחֲשׂוּ לְהִנְעִץ עִם־אֲנָשֵׁי הוֹרְדוֹס בְּמַה לְהַשְׁחִיתוֹ

Mar 3:7 וַיִּפֶן וַיִּשׁוּעַ וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם עִם־תַּלְמִידָיו הַרְבֵּה הֵימָּן וְהָמוֹן עִסְרֵיב הִלְכוּ אַחֲרָיו מִן־הַגְּלִיל וּמִן־יְהוּדָה

Mar 3:8 וּמִירוּשָׁלַיִם וּמֵאֲדוּם וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן וּמִסְבִּיבוֹת צָר וַצִּידוֹן קָהָל גָּדוֹל בָּאוּ אֵלָיו כִּי שָׁמְעוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה

Mar 3:9 וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו לְהִכְרִילוּ אֵינָה קִטְנָה מִפָּנָי הַמוֹן הַעַם לְבַלְחֵי וְדַחְקוּן אִתּוֹ

Mar 3:10 כִּי הַעֲלָה אֲרָכָה לְרֵבִים עַד־אֲשֶׁר תִּחְמַלְאוּ עָלָיו כִּלְהִמְנַעִים בְּרִצּוֹתָם לִנְגַע בּוֹ

Mar 3:11 וַיֹּאלֶה אֲשֶׁר רוּחַ טְמָאָה בָּם בְּרֹאוֹתָם אִתּוֹ נָפְלוּ לְפָנָיו וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר אַתָּה הוּא בְּיַהֲוֵה־אֱלֹהִים

Mar 3:12 וְהוּא נֶעַר נֶעַר בָּם לְבַלְחֵי וַיֹּדִיעוּ מִי הוּא

Mar 3:13 וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיִּקְרָא אֶל־אֵלֶּהָ אֲשֶׁר חָפְצִי בָּם וַיָּבֹאוּ אֵלָיו

Mar 3:14 וַיִּשְׁקֶף שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנָשִׁים לְהוֹיֹת אֲצֵלוֹ וְלִקְרֹא אֶת־בְּשׂוֹרְחוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵם

Mar 3:15 וַיִּכַח נֶתָן בְּיָדָם לְרַפָּא אֶת־הַחֲחַלְאִים לְגַרְשׁ רוּחוֹת רְעוּת

Mar 3:16 וַיִּכְנָה אֶת־שְׁמֵעוֹן בְּשֵׁם שְׂטָרוֹס

Mar 3:17 וַאֲחִי־עֵקֶב בְּיֹזְבֵד וְאֲחִי־יִתְנָן אַחִי עֵקֶב כְּנָה בְּשֵׁם בְּנֵי־רֵגֶשׁ אֲשֶׁר הוּא כְּשֵׁם בְּנֵי־רֵעַם

Mar 3:18 וְאֶת־אַנְדְרִי וְאֶת־פִּילְפּוֹס וְאֶת־בְּרַתְלַמִּי וְאֶת־מַתְתִּיָּהוּ וְאֶת־תּוֹמָא וְאֶת־יִזְבֵּק בְּיַחֲלָפִי וְאֶת־יִסְחָרְיָ וְאֶת־שְׁמֵעוֹן הַכְּנַעֲנִי

Mar 3:19 וְאֶת־יְהוֹדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת הוּא הַמִּסְגִּיר אִתּוֹ וַיֵּבֵא הַבִּיחָה

Mar 3:20 וְהַמוֹן הַעַם נִקְבְּצוּ שָׁם לְרֵב עַד כִּי־לֹא יָכְלוּ לְאַכֵּל־לֶחֶם

Mar 3:21 וַיִּכְאֶשֶׁר שָׁמְעוּ בְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ וַצָּאוּ לְהַחֲזִיק בּוֹ כִּי אָמְרוּ סָר טַעֲמוֹ

Mar 3:22 וְהַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר יָרְדוּ מִירוּשָׁלַיִם אָמְרוּ כִּי בְעַל־זִבּוּב דִּבַּק בּוֹ וְכִי עֲלִיָּדֵי שְׂרֵי־הַשְּׂרִידִים הוּא מְגַרֵּשׁ אֶת־הַשְּׂרִידִים

Mar 3:23 וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם לֵבָא אֵלָיו וַיַּפְתַּח בְּמַשָּׁל פִּיו לֵאמֹר אִיךָ יוֹכַל הַשֵּׁטָן לְגַרְשׁ אֶת־הַשֵּׁטָן

Mar 3:24 הֲלֹא מִמְּלֶכָה הַנְּפִלְגָה עַל־נַפְשָׁהּ הַמִּמְלָכָה הַהִיא לֹא תִקּוּם

Mar 3:25 וְכִי־נָתַן הַנְּפִלְגָה עַל־נַפְשׁוֹ הַבַּיִת הַהוּא לֹא־יוֹכַל לְקוּם

Mar 3:26 וְאִם־הַשֵּׁטָן קָם עַל־נַפְשׁוֹ כִּי נַפְלִיגָה רוּחוֹ לֹא־יוֹכַל קוּם כִּי בָא עַד־קִצּוֹ

Mar 3:27 לֹא יוֹכַל אִישׁ לֵבָא בֵּית הַגִּבּוֹר וְלִשְׁלַל אֶת־כִּלָּיו אִם־לֹא יֵאָסֵר אֶת־הַגִּבּוֹר רֵאשִׁנָה וְאַחַר יִשְׁלַל אֶת־אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ

Mar 3:28 אֲמֹן אֵינִי אָמַר לָכֵם הֵן יֵשׁ סְלִיחָה לְבְנֵי אָדָם עַל־כִּלְעִוּוֹתָם וְנִדְפַחֵם אֲשֶׁר וַיַּחֲפּוּן

Mar 3:29 אֲפָס הַמַּגְדַּף אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא תִהְיֶה־לּוֹ סְלִיחָה עַד־יָעֵד כִּי יִנְתֵן לְמַשְׁפַּט בַּפְּלִיִּים לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים

Mar 3:30 כִּי־יִהְיֶה אֲמָרוּ רוּחַ טְמָאָה דִּבְקָה בּוֹ

Mar 3:31 וַיָּבֹאוּ אִמּוֹ וְאָחָיו וַיַּעֲמְדוּ מִחוּץ וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו לְצַאת אֲלֵיהֶם

Mar 3:32 וַעֲסִרֵיב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ סְבִיב לוֹ אָמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אֲמִךָ וְאָחִיךָ מִחוּץ מִבְּקָשִׁים לְרֹאוֹתְךָ

Mar 3:33 וַיַּעֲנֶן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אִמִּי וּמִי אָחִי

Mar 3:34 וַיַּבִּט כִּה נִכְה אֶל־הַיֹּשְׁבִים סְבִיב לוֹ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִמִּי וְאָחִי

Mar 3:35 כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רְצוֹן הָאֱלֹהִים הוּא אָחִי וְאָחָתִי וְאִמִּי

Mar 4:1 וַיֵּשֶׁב וַיַּחַל לְלַמֵּד עוֹד הַפַּעַם עַל־שִׁפְתַי הֵימָּן וְהַמוֹן עִסְרֵיב נִקְהָלוּ אֵלָיו עַד אֲשֶׁר־יָרַד וַיִּשָּׁב בְּאַגְיָה בְּחוּף הַיָּם וְכָל־הָעַם עָמְדִים עַל־הַחוּף בְּיַבֵּשָׁה

Mar 4:2 וַיֹּאמְרוּ דִבְרֵים רַבִּים בְּמִשְׁלָיו וַיִּשַׁף אֲלֵיהֶם לְקַחוּ

Mar 4:3 הַאֲזִינוּ לְאֲמַרְרֵפִי הִנֵּה הַזֵּרַע יֵצֵא לְזֵרַע

Mar 4:4 וַיְהִי בְּזִרְעוֹ וַיַּפְזֹר מִן־הַזֵּרַע עַל־יַד הַדְּרָךְ וַיָּבֵא עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיֹּאכְלֵנוּ

Mar 4:5 וַיֵּשׁ מִן־הַזֵּרַע אֲשֶׁר נָפַל עַל־אֲדָמַת סֵלַע וְלֹא הָיָה שָׁם דִּי עֵפֶר וַיִּמְהַר לְצַמַּח מִבְּלֵי אֲשֶׁר הָיָה לוֹ עִמֵּק אֲדָמָה

Mar 4:6 וַיְהִי כִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּצְרַב וַיִּיבֶשׁ כִּי לֹא הָיָה־לוֹ שָׂרֵשׁ לְמַטָּה

Mar 4:7 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל אֶל־הַקְּצִיִּים וַיַּעֲלֵוּ הַקְּצִיִּים וַיַּבְלַעְהוּ וְלֹא עָשָׂה תְבוּאָה

Mar 4:8 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עַל־חֲלָקָה טוֹבָה וַיּוֹצֵא פְרִי תְבוּאָה הַלֵּךְ הַלּוֹךְ וְקָב עַד אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלִשִׁים שְׁעָרִים וְשָׁשִׁים שְׁעָרִים וּמֵאָה שְׁעָרִים

Mar 4:9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשָׁמַע וְשָׁמַע

Mar 4:10 וַיְהִי בַשַּׁבָּת לְבַדּוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלָהָ אֲשֶׁר דִּבְקָו בּוֹ עִם־שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיִּשְׁאַלְהוּ עַל־דְּבַר מִשְׁלָיו

Mar 4:11 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֵם נֶתָן לְרַעַת רְצוֹ מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֵלֶּהָ אֲשֶׁר מִבְּחוּץ רַק מִשְׁלִים וְשָׁמְעוּ בְּכֹל

Mar 4:12 לְמַעַן רְאוּ וְיָדְעוּ וְלֹא יִדְעוּ וְשָׁמוּעַ וְשָׁמְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ פֶן־יִשׁוּבוּ וְנִסְלַח לָהֶם

Mar 4:13 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם־תִּחְמַשְׁלֵל תִּהְיֶה לֹא תִבְיַנְתֶּם אִיךָ תִּבְיַנּוּ שְׂאֵר הַמִּשְׁלִים

Mar 4:14 הַזֵּרַע הֵלֵא הוּא הַזֵּרַע אֶת־דְּבַר הַמַּלְכוּת

Mar 4:15 וְאֲשֶׁר עַל־יַד הַדְּרָךְ הֵם אֵלֶּהָ אֲשֶׁר יִקְבְּלוּ אֶת־הַזֵּרַע בְּשָׁמְעָם אֶת־אֲשֶׁר נֹאמַר לָהֶם אִךְ הַשֵּׁטָן יַחֲשִׁי לְבֹאֵה וְנִשָּׂא אֶת־הַזֵּרַע הַזֵּרַע בָּם

Mar 4:16 וְכֵן הַזֵּרַע הַזֵּרַע עַל־חֲלָקַת סֵלַע הֵם אֵלֶּהָ אֲשֶׁר יִמְהַרוּ לְשָׁמַע אֶת־דְּבַר הַמַּלְכוּת בְּשִׂמְחָה

Mar 4:17 אֲפָס כִּי־אִין לָהֶם שָׂרֵשׁ בְּנַפְשָׁם וְרַק כִּמְעַט הֵנַע וַעֲמָדוֹ וְאַחֲרֵי־כֵן כִּי תִקְרָה כְּלִי־זֶרֶה וְרָדְפוּ אֹתָם עַל־דְּבַר אֲמוּנָתָם וַיִּפְשְׁלוּ כְּרַנַּע

Mar 4:18 וְהַזֵּרַע הַזֵּרַע אֶל־הַקְּצִיִּים הֵם אֵלֶּהָ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ דְבַר־הַמַּלְכוּת

Mar 4:19 וְהָאֲזִנוֹת הָעוֹלָם הֵנָּה וְנִכְלֵי הַעֲשָׂר וְחַפְצִים אַחֲרֵים בָּאִים וּמִכְלָעִים אֶת־הַדְּבַר וְלֹא יַעֲשֶׂה־צַמַּח

Mar 4:20 והזרע הזרוע בחלקה הטובה הם השמעים את־הדבר ויצפנהו עד אשר־ינוב תנובה שלשים שערים וששים שערים ומאה שערים

Mar 4:21 ויאמר אליהם הויבא הנר לשומו תחת האיפה או תחת המטה ולא להעלותו אלהמנורה

Mar 4:22 כי אין־דבר נעלם אשר לא־יגלה ואין נסתר אשר־לא יצא לאור

Mar 4:23 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע

Mar 4:24 ויאמר אליהם שימו לבכם לאשר אתם שומעים במדה אשר אתם תמדו בה ומד לכם גם־אתם ועוד יתן לכם נוספות

Mar 4:25 כי מי אשר ישלח יתן לו עוד ומי אשר אין־לו יקח ממנו גם אשר ישלח

Mar 4:26 ויאמר עוד נמשלה מלכות האלהים כאיש השת זרע בארץ

Mar 4:27 והלדלו לישון וקם לילה ויום והזרע יצמח ויגדל אך איכה נעשתה כזאת הוא לא ידע

Mar 4:28 כי הארץ תוציא צמחה מאליה את־הקנה ראשנה אחר־כן את־השבלת ואחר־כן את־החטה בשבלת המלאה

Mar 4:29 ויאז יחיש ינוף מנל על־תבואת הקמה כי בשל קציר

Mar 4:30 ויוסף ויאמר מה־דמות למלכות האלהים ומה־משל נשוה־לה

Mar 4:31 דמיונה לנגר חרדל אשר הושת בארץ והוא קטן מכל־זרע אשר על־פני הארמה

Mar 4:32 ואחרי אשר נזרע יצין ויגדל מכל־זרע וענפים גדולים ויציא עד־אשר עוף השמים יקנו בצלו

Mar 4:33 ובמשלים רבים פאלה הטרף אליהם מלחו כפיר־אשר וכלו שאת

Mar 4:34 ולא דבר אליהם דבר בבלי משל ובשבתו עם־תלמידיו לבדם באר להם את־המשלים כלם

Mar 4:35 במיום ההוא לעת ערב אמר אליהם נעברה־נא אל־עבר הים

Mar 4:36 וישלחו את־המון העם ויעבירו אתו באניה ההיא אשר ישב בה מאז ואניות אחרות סביב לו

Mar 4:37 ותקם סופה וסערה גדולה בים והגלים שטפו אלהאניה עד־למאותה מים

Mar 4:38 והוא נרדם ברכתי האניה והפסחות מראשתי ויעירו אתו לאמר רבנו הכי לא תחוש לנו כי אבדים אנחנו

Mar 4:39 ויעור ויעזר ברוח ויאמר אליהם דם והקנע וישתק הרוח ויהי דממה גדולה

Mar 4:40 מאז אמר אליהם מדוע פה תחרדון העור אין אמן בכם

Mar 4:41 והם יראו וראו גדולה ויאמרו איש אל־אחיו מי הוא זה אשר גם־הרוח והים מקשיבים לקולו

Mar 5:1 ויבאו אל־עבר הים אל־מקום מושב הגרוזים

Mar 5:2 והוא יצא מן־האניה והנה־איש יוצא לקראתו מן־הקברים אשר־רוח טמאה מבעתו

Mar 5:3 וימושבבו הנה בין הקברים ולא יכל עוד איש לאסר אתו ואף לא בזקים

Mar 5:4 כ־רפעים רבות נאסר בזקים ובכבלי ברזל ונתק את־הזקים ואת־הכבלים שבר ולא הנה לאל יד־איש לכבשו

Mar 5:5 והנה צעק תמיד לילה ויוםם בין הקברים והתרים וטרף באבנים נפשו

Mar 5:6 ויהי פראתו את־ישוע מחזק ונרץ וישתחו לו

Mar 5:7 ויצעק בקול גדול ויאמר מה־לי ולך ישוע בן־אל עליון הנני משביעך באלהים כי לא תענני

Mar 5:8 כי הוא אמר אליו צא רוח טמאה מן־האיש הנה

Mar 5:9 וישאלהו לאמר מה־שמך ויאמר מחנים שמי כ־רבים אנחנו

Mar 5:10 ויפצרו־בו מאד לבלתי שלחם אל־מחוזין לארץ

Mar 5:11 ועקר חזירים רבים הנה רעה שם מצלע הנה

Mar 5:12 ויתחננו־לו לאמר שלחנינא אל־החזירים ונבואה בהם

Mar 5:13 וינח להם ישוע והרוחות הטמאות האלה יצאו ותבאנה אל־חוף החזירים וישטף כלהעקר במוךר אל־חוף הים והם כלם כאלפים טבעו בים

Mar 5:14 ורעי החזירים נסו וניסו את־הדבר בעיר ובשדה ויצאו בני המקום לראות את אשר נהיתה

Mar 5:15 ויבאו אל־ישוע ויראו את־האיש בעל מעון השדים בעל מחנים והוא ישב מלכש בגדים ובעתו ישרה וייראו

Mar 5:16 והראים את־המעשה בעיניהם ספרו להם את־אשר נעשה לבעל מעון השדים ולעקר החזירים

Mar 5:17 ויחלו לפצרו־בו כי יעבר מנבוליהם

Mar 5:18 ויחך אל־האניה ובעל מעון השדים פגע בו לתחו להיות אצלו

Mar 5:19 ולא נתנו ישוע אך אמר אליו שוב לביתך ולמולדתך והגד להם מה־עשה לך והנה ומה־כבו רחמיך אליך

Mar 5:20 ויחל להשמיע בדפוליס את אשר עשה לו ישוע ויתפלאו כלם

Mar 5:21 והשב ישוע ויעבר באניה אל־עבר הים ועסר־ב נקבצו אליו והוא עמד על־שפת הים

Mar 5:22 והנה אחר ראשי בית־הכנסת בא אליו ושמו יאיר וכראתו אתו נפל לכנליו ארצה

Mar 5:23 ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הילדה הניעה עד־שערי מות הואל־נא ובא שים ידך עליה ושבה ותחי מחללה

Mar 5:24 ויחלך אתו והמון עסר־ב הלכו אחריו וידחקוהו

Mar 5:25 ואשה זבה היתה שם אשר ימי זכה נמשכו שנים עשרה שנה

Mar 5:26 והיא נשאה מכאובים רבים מירי רפאים שונים וכל אשר־לה פזרה בלתי הועיל כי ננעה הלך הלוך וקשה

Mar 5:27 ויהי כשמעה את־שמע ישוע ותבא בקרב המון העם מאחרי ונענע בכנף בגדו

Mar 5:28 כי אמרה בלבה אם רק־אגע בכנריו ואושעה

Mar 5:29 וייבש מקור המיה פתאם ותכר כי נרפא הננע בבשרה

Mar 5:30 וישוע ידע בנפשו כקנע כי נבוכה וצאה ממנו ויפן בחוף העם ויאמר מירנע בכנריו

Mar 5:31 ויאמרו אליו תלמידיו הנה ראה כי העם ידחקון מסביב ואתה תשאל מירנע בכנריו

Mar 5:32 ויבט מסביב לראות אתה אשר עשתה כזאת

Mar 5:33 והאשה ראה וחרדה כי ידעה את־אשר נעשה לה ותבא ותפל לפניו ארצה ותגדלו האמת

Mar 5:34 ויאמר אליה בתי אמנתך הושיעה לך לכי לשלום ותותה נפשך מתחלואיכי

Mar 5:35 מערנו מדבר ואנשי ראש בית הכנסת באו מביתו ויאמרו מתה בתך ולמה זה תלך עור אתה תבוי

Mar 5:36 כשמוע ישוע את הדבר האמור ויאמר אל ראש בית הכנסת אליה איה אתה האמן

Mar 5:37 ולא נתן לאיש ללכת עמו בלתי לפטרוס ויעקב ויוחנן אחי ויעקב

Mar 5:38 ויבאו בית ראש בית הכנסת וירא את מהומת הבכים ואת המיללים הרבים

Mar 5:39 ויבא ויאמר אליהם מה תהמו ומה תבכו הילדה לא מתה כי אסישנה היא

Mar 5:40 וילענו לו אך הוא הוציא את כלם מן הבית ויחזק את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החרה אשר הנערה שמה

Mar 5:41 ויחזק ביד הנערה ויאמר שלחא קומי אשר ואמר נערה קומי

Mar 5:42 ותקם הנערה פתאם ותהלך והיא בת שתים עשרה שנה ותפלאו הפלא ופלא

Mar 5:43 ויציצו עליהם ויזהירו לבלתי וידע הדבר לאיש אז אמר לתתלה לאכל

Mar 6:1 ויצא משם ויבא אל ארץ מולדתו ותלמידיו הלכו אחריו

Mar 6:2 ויהי ביום השבת ויחל ללמד בבית הכנסת ורבים שמעו ויחממו לאמר מאין לזה כלאה מהימנת חכמתו ואיך נפלאות כאלה תעשינה ויהי

Mar 6:3 הלא זה הוא החרש בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון וגם אחיותיו הלא כלן אהנו פה כי הוא היה להם לאבן נגף

Mar 6:4 ויאמר אליהם ישוע אין נביא בבלי כבוד זולתי בארץ מולדתו בקרב משפחתו ובתוך ביתו

Mar 6:5 ולא יכל לעשות נפלאות שמה בלעדי חולים אחרים אשר שם יהיו עליהם וירפאם

Mar 6:6 ושמעו ההוזהקתו מפני חסר אמונתם וילך ויסב ללמד בכפרים

Mar 6:7 ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אתם שנים שנים וכח נתן בידם על רוחות הטמאה

Mar 6:8 ויצו אתם לבלתי ישאו צדה לדרךם וזלתי מטה לבדו ולא לחם ולא ילקוט ולא כסף בכיס

Mar 6:9 כי אסילתניעיל סנדל לכף רגלם וחליפות בגדים בלי לבשו

Mar 6:10 ויאמר אליהם כי תבאו לאחד הבתים באחד המקומות שבו בבית שהוא ער אשר תעברון אתכם הביתה ולא ישמעו בקלכם צאו משם ונערתם את האבק מעל רגליכם לערות להם אמן אני אמר לכם לסרם ולעמרה וקל ביום הדין מן העיר תהיה

Mar 6:11 ויכל אשר לא יאספו

Mar 6:12 ויצאו ויקראו אליהם לשוב

Mar 6:13 ויגרשו רוחות רעות רבות ואת חולים רבים סכו בשמן וירפאו אתם

Mar 6:14 וישמעו המלך הורדוס על ישיעו כי נודע היה שמו בארץ ויאמר כי יוחנן המטביל קם מן המתים על כן נבחה ונדו לעשות נפלאות

Mar 6:15 ויש אשר אמרו כיהוא אליהו ואחרים אמרו כיהוא נביא או כאחד הנביאים

Mar 6:16 והורדוס שמע ויאמר זה הוא יוחנן אשר נשאתי את ראשו מעלי הוא קם מן המתים

Mar 6:17 והוא הורדוס אשר שלח ויחפש ביוחנן ויאסרהו ויתנהו בבית הסתר על דבר הורויה אשת פילפוס אחיו אשר אתה לקח לו לאשה

Mar 6:18 כי יוחנן אמר אל הורדוס לא כתורה לקחת אשת אחיך לך לאשה

Mar 6:19 ותחשטם אתו הורדוס ותבקש להמיתו ולא יכלה לו

Mar 6:20 כי הורדוס היה ירא את יוחנן באשר נדע כי איש צדיק וקדוש הוא ויגן עליו ורבות עשה לפי דברו אשר אנה לשמע לו

Mar 6:21 ויהי היום הוא יום הקדש את הורדוס ונעש משתה לגדלי לשרי אלפיו ולקראשי הגליל

Mar 6:22 ותבא בת הורדוס ותקראשם במקול ותישב בעיני הורדוס ובעיני הישבים במסבו ויאמר המלך אל הנערה שאלי ממני ואתן לך כל בקשתך

Mar 6:23 וישבע לה לאמר כלאשר תשאלי ממני גם ערתי המלכות כן אעשה לך

Mar 6:24 ותצא ותאמר אל אמה מה אשאל ותען לאמר את ראש יוחנן המטביל

Mar 6:25 ותמהר ותשב אל המלך ותאמר שאלתי כי תתן לי כיום בספל את ראש יוחנן המטביל

Mar 6:26 ויתחשב המלך ערמאד אפס בעבור השבועה והישבים עמו במסבו לא אבה להשיב את פניה

Mar 6:27 וימהר המלך וישלח אחר מן השבחים ויצוהו להביא את ראש יוחנן וילך ויכרת את ראשו בבית הסתר

Mar 6:28 ויביאהו בספל ויתנהו ונערה והנערה נתנה אתו לאמה

Mar 6:29 וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את החלל ויקברוהו במדבר

Mar 6:30 ויקבצו השליחים אלישוע ויגידו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו

Mar 6:31 ויאמר אליהם לכו ונלכה אל מקום שמים ותרגיעו שם מעט כי רבו הבאים והשבים ער אשר לא מצאו להם עת לאכל להם

Mar 6:32 וילכו באניה לבדם אל מקום שמים

Mar 6:33 כראות המון העם אתם הלכים הכירו אתו רבים מהם וירוצו דרך היבשה מקל הערים ויקדימו לבא אליו

Mar 6:34 ויצא ישוע וירא המון עם רב ורחמיו נכמרו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל להורותם דברים שונים

Mar 6:35 ויהי כירפנה היום ויבאו אליו תלמידיו ויאמרו המקום שמים והיום רד מאד

Mar 6:36 שלחם מעל פניו וילכו אל הערים וחצרותן מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה שיאכלו

Mar 6:37 וינען ויאמר אליהם תנו להם אתם לאכל ויאמרו אליו וכי נלך לקנות להם לחם במאתים דינר ומצא להם

Mar 6:38 ויאמר אליהם כמה כפורות להם לכם לכו וראו ויראו ויאמרו חמשה לחם ודגים שנים

Mar 6:39 ויצו אתם כי ישבום פלם חבל חבל בגאות דשא

Mar 6:40 וישבו להם שורה על שורה מאה מאה איש וחמשים חמשים איש

Mar 6:41 ויחזק את חמשת הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו למרום ויברך ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שני הדגים חלק לכלם

Mar 6:42 ויאכלו כלם וישבעו

Mar 6:43 וישאו שנים עשר סלים מלאים מן הפתות הנותרים ומן הדגים

Mar 6:44 ואלה אשר לחמו בלחם ההוא היו פתמשת אלפי איש

Mar 6:45 אז חזק דברו על תלמידיו לרדת באניה ולעבר לפניו אל עבר הים אל בית צידה בעוד הוא ישלח את העם

Mar 6:46 ויחרי אשר פטר אתם עלה על החרה להחפיל

Mar 8:8 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁבְּעוּ וַיֵּשְׂאוּ אֶת־הַפִּתּוּחִים הַנּוֹתְרִים שְׂבָעָה סֵלִים
Mar 8:9 וְהֵם הָיוּ כְּאַרְבַּעַת אַלְפֵי־אִישׁ וְאַחֲרֵי־כֵן שִׁלַּח אֶת־הֵעָם
Mar 8:10 אַז יָרַד בְּאֵינָה עִסְתִּלְמִידֵי וַיָּבֵא שָׂדֶה רַב־לֶמְנוּחָא
Mar 8:11 וַיִּצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיְחַלּוּ לְהַתְּנֹכַח אֹתוֹ וּלְבַעֲבוֹר נִסּוּתוֹ שָׁאָלוּ לָתֵת לָהֶם אוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם
Mar 8:12 וַיֹּאמְרָה בְּמִרְרוֹת רֹחוֹ לֵאמֹר מִדּוּעַ יִבְקַשׁ הַדּוֹר הַזֶּה אוֹת אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אוֹת לֹא יִתֵּן לַדּוֹר הַזֶּה
Mar 8:13 וַיַּעֲזֹב אֹתָם וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲבֹר בְּאֵינָה אֶל־עֵבֶר הַיָּם
Mar 8:14 וְהֵם שָׁכְחוּ לִקְחַת אִתָּם צֶדֶה לַדֶּרֶךְ וְלֹא־נִמְצָא בְּאֵינָתָם בְּלֵתי כִּכְרִלְחָם אֶחָת
Mar 8:15 וַיְהוּא הַזֹּהִיר אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ הַשָּׁמַיִם לָכֶם מִחֻמַּצַּת הַפְּרוּשִׁים וּמִשָּׂאֵר הַדּוֹרֹס
Mar 8:16 וַיְהִי הֵם נְדוּנִים אִישׁ אֶת־אֲחִיו לֵאמֹר עַל כִּי־לָחֶם אֵין אִתְּנוּ
Mar 8:17 וַיַּדְעֵ שְׂוֹעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמָה־זֶּה אִתָּם נְדוּנִים עַל כִּי־אֵין לָכֶם לָחֶם הֲכִי לֹא תָבִינוּ וְלֹא תִשְׁפִּילוּ וּלְבָכֶם קָבַד עַד־כַּה
Mar 8:18 מַרְעִינִים לָכֶם וְלֹא תִרְאוּ וְאֲנִינִים לָכֶם וְלֹא תִקְשִׁיבוּ וְלֹא תִזְכּוּרוּ
Mar 8:19 מִכֹּאֲשֶׁר פָּרַסְתִּי אֶת־חֻמַּשַׁת הַלֶּחֶם לְחֻמַּשַׁת אַלְפִים כִּמָּה סֵלִים מְלֵאִים פִּתּוּחִים נִשְׂאָתָם מִמֶּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׁנַיִם־עָשָׂר
Mar 8:20 וַיִּמְדַּשְׁבַּע לֵארוּבַעַת הָאֲלָפִים כִּמָּה סֵלִים מְלֵאִים פִּתּוּחִים נִשְׂאָתָם מִמֶּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׂבָעָה
Mar 8:21 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲכִי עוֹד לֹא תִשְׁפִּילוּ עַד־כַּה
Mar 8:22 וַיָּבֵאוּ אֶל־בֵּית צִידָה וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אִישׁ עוֹר וַיִּבְקֶשְׁהוּ לְתַתּוֹ לַנֶּעֱת בּוֹ
Mar 8:23 וַיַּחֲזֹק בְּיַד הָעוֹר וַיּוֹצִיָּאָהוּ אֶל־מַחוּץ לְעִיר וַיִּרְקַ בְּעֵינָיו וְאַחֲרָיו שֵׁם עָלָיו וַיִּשְׁאַלְהוּ אִסְחָוּא רָאָה מֵאֻמָּה
Mar 8:24 וַיֵּשֶׂא אֶת־עֵינָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי רָאָה אָנְשִׁים כִּי אֲנִי רָאָה אֹתָם הַלְכִים כְּמוֹ־עֵצִים
Mar 8:25 וַיִּשֶׂם אֶת־רֵגְלָיו שְׁנֵית עַל־עֵינָיו וַיִּפְקַח אֶתָּן אַז הִתְּרַפָּא וַיֵּרָא כְּלִדְבָר אֶל־יָכוֹן
Mar 8:26 וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־תַּבָּא בְּעִיר וְאַל לְהִגִּיד לְאִישׁ דְּבָר בְּעִיר
Mar 8:27 וַיִּצְא שְׂוֹעַ מִשָּׁם וַיִּלְךְ עִסְתִּלְמִידֵי אֶל־הַכְּפָרִים בְּקִיסְרִין אֲשֶׁר לְפִילִפּוּס וַיְהִי בְּדֶרֶךְ וַיִּשְׂאֵל אֹתָם לֵאמֹר מֵה־אֻמָּרִים הָאֲנָשִׁים עָלֶי מִי־אֲנִי
Mar 8:28 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל וַיֵּשׂ אֻמָּרִים אֵלָיו וְאַחֲרֵים אֻמָּרִים אֶחָד מִן־הַנְּבִיאִים
Mar 8:29 וַיִּשְׂאֵל אֹתָם לֵאמֹר וְאַתֶּם מֵה־תֹּאמְרוּ עָלֶי מִי־אֲנִי וַיַּעֲנוּ פֶטְרוּס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ
Mar 8:30 וַיִּצְוּ עֲלֵיהֶם לְבַלְתִּי הִגִּיד לְאִישׁ עַל־אֲדוּתוֹ
Mar 8:31 אַז הִחַל לְהוֹרֹתָם לֵאמֹר רַבִּים מְכַאֲבִים לְכֹן־הָאֲדָם וְהַזְקִינִים וְהַסּוֹפְרִים וַיִּמָּסּוּ בּוֹ וַיִּמְתְּהוּ וּמִקְצָה שְׁלֹשַׁת יָמִים יָקוּם
Mar 8:32 וְאַחֲרֵי־כֵן הָיָה הַגִּיד בְּאֵר הַיָּם וַיִּקַּח אֹתוֹ פֶטְרוּס וַיַּחֲל לְהוֹכִיחוֹ בְּדָבָרִים
Mar 8:33 וַאֲדָךְ הוּא כִּנָּה פֶה וְכֵה וַיִּבַּט אֶת־תִּלְמִידֵי וַיִּנְעַר בְּפֶטְרוּס לֵאמֹר סוּר שָׁטָן מֵעַל־פִּנִי כִּי לֹא תִשְׁכִּיל אֶת־אֲשֶׁר לְאֲדָם
Mar 8:34 וַיִּקְרָא אֶל־הֵעָם וְאֶת־תִּלְמִידֵי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי־תִחְפֶּז לְלַקַּח אַחֲרָיו וְשִׁלְיָד אֶת־נַפְשׁוֹ מִגֵּד וַיֵּשֶׂא אֶת־עַלְבּוֹ וַיִּלְךְ אַחֲרָיו
Mar 8:35 כִּי מִי־תִחְפֶּז לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּתְּחַלּוּ וּמִי־אֲשֶׁר־יִכְרֹת אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי וְלִמְעַן הַבְּשׂוּרָה וּמִצְאָנָה
Mar 8:36 כִּי מֵה־בְּצַע לְאִישׁ אִסִּיקֶנָה־לוֹ אֶת־כָּל־הָאֲרֶץ וְנַפְשׁוֹ תִּתְּחַלּוּ
Mar 8:37 אִוּ מֵה־יִתֵּן אִישׁ פְּדִיּוֹן נַפְשׁוֹ
Mar 8:38 כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹשׂ מִמֶּנִּי וּמִדְּבָרֵי בְּדוֹר הַבְּגֵד וְהַפֶּשַׁע הַזֶּה אֶךְ בְּיָהֳרָם יָבוֹשׂ מִמֶּנִּי נִסְחָוּא כֹּאֲשֶׁר יָבֵא בְּכּוֹד אָבִיו עִסְתִּלְאֲכִי הַקְּדוּשִׁים
Mar 9:1 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם יֵשׁ מִן־הַנְּעֻבִים פֶּה אֲשֶׁר לֹא־יִטְעַמּוּ מִנֵּחַ עַד כִּי־יָרְאוּ צֹאת מַלְכוּת אֱלֹהִים בְּנְבוּרָה
Mar 9:2 וְאַחֲרֵי שְׁשַׁת יָמִים לִקַּח שְׂוֹעַ אֶת־פֶּטְרוּס וְאַתִּי־עֵקֵב וְאַתִּי־יוֹחָנָן אֹתוֹ וַיָּבִיֵאם אֶל־הַר גְּבוּה לְבָרֵם וַיִּשְׁתַּנֶּה לְעֵינֵיהֶם
Mar 9:3 וַיִּבְנְדְרוּ נֹצֵצוֹ וְהַלְבִּינוּ אֵין כּוֹכַב בְּאֲרֶץ יוֹכַל לְכַבֵּס בְּנְדִים לְבָנִים כְּמוֹהֶם
Mar 9:4 וַהֲנֵה אֱלֹהֵי וּמִשָּׁה נִרְאוּ אֲלֵיהֶם מִהַבָּרִים עִסְתִּשְׂוֹעַ
Mar 9:5 וַיַּעֲנוּ פֶטְרוּס וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂוֹעַ רַבִּי טוֹב לָנוּ לְשָׁכַח פֶּה נַעֲשֶׂה־נָּא שְׁלֹשׁ סָכוֹת אֶחָת לָךְ אֶחָת לְמִשָּׁה וְאַחַת לְאֵלֵיהֶו
Mar 9:6 כִּי הוּא לֹא־יָרֵעַ מֵה־לְדַבֵּר כִּי נִפְלָה עֲלֵיהֶם אִיקְמָתָה וְנִפְחַד
Mar 9:7 וַהֲנֵה עָנָן סָפַד עֲלֵיהֶם וְקוֹל יֵצֵא מִן־הָעָנָן לֵאמֹר זֶה בְּנִי יְדִידִי אֵלָיו תִּשְׁמְעוּן
Mar 9:8 וּפְתָחָם הִבִּיטוּ מִסְבִּיב וְלֹא־רָאוּ עוֹד אִישׁ וּזְלַתִּי שְׂוֹעַ לְבַדוֹ אֹתָם
Mar 9:9 וַיְהִי בְּרִדְתָם מִן־הַהֵר וַיִּצְוּ אֹתָם לְבַלְתִּי הִגִּיד לְאִישׁ אֶת־אֲשֶׁר רָאוּ עַד כִּי־יָקוּם בְּיָהֳרָם מִן־הַמַּתִּים
Mar 9:10 וְהֵם שָׁמְרוּ אֶת־הַדְּבָר בְּלִבָּם וַיַּחֲקְרוּ בִּינֵיהֶם מֵה־הִיָּא תִּתְּקוּמָה מִן־הַמַּתִּים
Mar 9:11 וַיִּשְׂאָלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר לְמָה־זֶּה יֹאמְרוּ הַסּוֹפְרִים כִּי אֵלֵיהֶו בָּא יָבֵא רֵאשׁוּנָה
Mar 9:12 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲכֹן אֵלֵיהֶו יָבֵא רֵאשׁוּנָה וְהַשִּׁיב אֶת־הַכֹּל וְכִמוֹ שִׁכְחוּב עַל בְּיָהֳרָם כִּן נִסְחָוּא נְכוֹן לְהִיֹּת מַעֲנָה וּמִדָּבָר וְנִגְנַר מֵאֲרֶץ חַיִּים
Mar 9:13 אֶפְסֵ אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי נִסְחָוּאֵיהֶו כְּכָר בָּא וַיַּעֲשׂוּרְבוּ כְּרֻצוֹנִים כְּפָחוּב עָלָיו
Mar 9:14 וַיְהִי כַּכָּאם אֶל־שָׂאֵר הַתִּלְמִידִים וַיִּרְאוּ עִסְרֵב סְבִיבוֹתָם וְסוֹפְרִים מִתְּנַבְּחִים עִמָּהֶם
Mar 9:15 וְכָל־הֵעָם כִּרְאוּתָם אֹתוֹ הִשְׁתָּאוּ תִמְהוּ וַיִּרְצוּ וַיִּשְׂאָלוּ־לוֹ לְשִׁלּוּם
Mar 9:16 וַיְהוּא שָׂאל אוֹתָם מֵה־אֹתָם מִתְּנַבְּחִים עִמָּהֶם
Mar 9:17 וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ אֶחָד מִן־הֵעָם רַבִּי הַבֹּאֲתִי לָךְ בְּזֶה אֶת־בְּנֵי אֲשֶׁר־רוּחַ אֱלֹם מִבְּעַתָּה
Mar 9:18 וַלְעַתָּה יַחֲזִיק בּוֹ וַיִּשְׁפָּנוּ יוֹרִיד רִירוֹ וְשִׁנְיוּ יִתְּרַב עַד־אֲשֶׁר יָבֵשׂ כַּחַו וַאֲמַר אֶת־תִּלְמִידֵי לְנִקְשׁוֹ וְלֹא יָכְלוּ
Mar 9:19 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּי דוֹר לֹא אֲמֵן בּוֹ עַד־מַתִּי אֲהִיָּה עִמָּכֶם עַד־מַתִּי אֲשֶׁא אַחֲכֶם הִבִּיָּאָהוּ אֵלָי הֲנֵה
Mar 9:20 וַיָּבִיֵאָהוּ לְפָנָיו וְכֹאֲשֶׁר רָאָהוּ תְרוּם וַיַּחֲתַף אֹתוֹ חֲתָף וַיִּתְּרַף וַיַּפֵּל אֶרְצָה וַיַּחְגַּלֵּל בְּרִירוֹ
Mar 9:21 וַיִּשְׂאֵל אֶת־אָבִיו מֵאִיזָה יוֹם דְּבִק בּוֹ זֶה וַיֹּאמֶר מִימֵי נְעוּרָיו
Mar 9:22 וַיַּפְעֵמִים רַבּוֹת הִפִּילוּ כְּאֵשׁ וּבִמִים לְהַאֲבִירוֹ אֶךְ אִם יִשְׁלָאֵל יִרְדַּךְ לְעֵשׂוֹת דְּבָר חוֹסֶה־נָּא עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
Mar 9:23 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂוֹעַ אִם יִשְׁלָאֵל יִרְדַּךְ לְהֶאֱמִין אַתָּה לְמֵאֲמִין כְּלִדְבָר יַעֲשֶׂה
Mar 9:24 וַיַּצְעֵק אָבִי הַיֵּלֵד וַיֹּאמֶר בְּדַמְעוֹת הִנְנִי מֵאֲמִין אֲדַנִּי הוֹשִׁיעָה לְחַסֵּר אֲמוּנָה כְּמוֹנִי
Mar 9:25 וַיֵּרָא שְׂוֹעַ כִּי הֶעֱמוֹן הַלֶּךְ הַלּוֹךְ נִקַּב וַיִּנְעַר בְּרוּחַ הַטְּמָאָה לֵאמֹר אֲנִי מִצְוָךְ צָא מִמֶּנּוּ רוּחַ אֱלֹם וְחַרַּשׁ אֶת־חוֹסֶף לְבוֹא־בוֹ עוֹד

Mar 9:26 וַיִּצְעַק וַיִּטְרַף אֶת־נַפְשׁוֹ בְּאָפוֹ וַיֵּצֵא וַהֲנֵעַר נִשְׂאָר כַּמֶּת וְרַבִּים אָמְרוּ כִּי־נִנְעַ

Mar 9:27 וַיִּשְׁוֹעַ הַחֲזִיק בְּיָדוֹ וַיִּקְיַמְהוּ וַיִּקֶּם

Mar 9:28 וַיְהִי כִּבְאוֹ הַבֵּיתָה וַיִּשְׂאָלוּ אֹתוֹ תַלְמִידָיו וְהֵם לִבְרָם אֵתוֹ מִדּוּעַ לֹא מֵצָאָה יָדְנוּ אֲנַחְנוּ לְגָרְשׁוֹ

Mar 9:29 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִיִּן רוּחַ רָע כָּזֶה לֹא־יִגָּרֵשׁ כִּי אִם־בְּתַפְלָה וּבְצִוּם

Mar 9:30 וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם וַיַּעֲבְרוּ בְּגָלִיל וְלֹא אָבָה שָׁם לְהִנָּדַע לְאִישׁ

Mar 9:31 כִּי הַקָּדִישׁ עִתּוֹ לְלַמֵּד לְתַלְמִידָיו וְלִשְׁמֵי לְפָנֵיהֶם אֵיךְ בְּרַחֲמֵיהֶם יִסְגֵּר בִּידֵי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִמְתְּחוּ וַאֲחֵרֵי אֲשֶׁר יִמַּת יָקוּם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְחִי

Mar 9:32 וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת־דִּבְרֵי וַיִּירָאוּ לְשֹׂאֵל אֹתוֹ

Mar 9:33 וַיָּבֹאוּ אֶל־כַּפְרֵנְחוֹם וַיְהִי בֵּיתוֹ וַיִּשְׂאֵל אֹתָם מֵהַדִּין וְדַרְכֵּים הֵיוּ בִּינֵיכֶם בְּדַרְךְ

Mar 9:34 וְלֹא עָנוּ דָבָר כִּי רָבוּ בִּינֵיהֶם בְּדַרְךְ מִי הוּא הַגְּדוֹל בָּהֶם

Mar 9:35 וַיּוֹשֶׁב וַיִּקְרָא אֶל־שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי־הַחֲפִיץ לְהִיּוֹת רִאשׁוֹן עָלָיו לְהִיּוֹת אַחֲרוֹן לְכֻלָּם וּמִשְׂרַת לְכֻלָּם

Mar 9:36 וַיִּקְחָה יְלֵד וַיִּצְיָנְהוּ בְּתוֹכָם וַאֲחֵרֵי אֲשֶׁר חִבְּקִלוּ אָמַר אֲלֵיהֶם

Mar 9:37 מִי־הוּא הַמְּקַבֵּל בְּשְׁמֵי אֶחָד הַיְלָדִים כִּזֶּה אֹתוֹ הוּא מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אֹתוֹ אֵינְנוּ מְקַבֵּל אֹתוֹ כִּי אִם־פָּנֵי שְׁלַחִי

Mar 9:38 וַיֹּאמֶר יוֹחָנָן אֵלָיו רַבִּי רָאִינוּ אִישׁ מְגַרֵּשׁ רוּחוֹת רָעוֹת בְּשִׁמְךָ וְנִכְלָא אֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא־הִלְךְ אַחֲרֵינוּ

Mar 9:39 וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁוֹעַ אֶל־תַּחֲלָאוֹ אֹתוֹ כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר פֶּה עָשָׂה בְּשְׁמִי נִפְלְאוֹת וְכֵה וַיִּשׁוּב וַיְדַבֵּר־בִּי סָרְהָ

Mar 9:40 כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ לְצָרֵינוּ לָנוּ הוּא

Mar 9:41 וַיְכַל־הַנְּתָן לָכֶם בְּשְׁמֵי כּוֹס מִים לְשָׁחֹת עֵקֶב אֲשֶׁר תִּכְסּוּ עַל־הַמְּשִׁיחַ אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא־יֵאבֹד שְׁכָרוֹ

Mar 9:42 וַיְכַל־הַנְּתָן מִכְּשֵׁל לָפָנַי אַחַר הַקְּטִינִים הַמְּאֻמְיָנִים כִּי טוֹב לוֹ כִּי יִחַלְהַ פְּלַח־רֶכֶב עַל־צִנְאוֹ וְהִשְׁלַךְ בָּיִם

Mar 9:43 וְאִם־יִדְרֹךְ לְמַכְשׁוֹל לֶךְ קַצֵּץ אֹתָהּ טוֹב לֶךְ לִבֹּא אֶל־הַחַיִּים קְטוּעֵ־יָד מֵהִיּוֹת לֶךְ שְׁתֵּי יָדַיִם וְלִבֹּא אֶל־צִיּוֹנָם אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַד־עוֹלָם תוֹקֵד

Mar 9:44 וְאֲשֶׁר־שָׁם תוֹלַעְתֶּם לֹא תִמּוֹת וְאֲשָׁם לֹא תִכְבֶּה

Mar 9:45 וְאִם־יִרְגֵלְךָ לְמַכְשׁוֹל לֶךְ קַצֵּץ אֹתָהּ טוֹב לֶךְ לִבֹּא אֶל־הַחַיִּים קְטוּעֵ־רֶגֶל מֵהִיּוֹת לֶךְ שְׁתֵּי רַגְלַיִם וְלִבֹּא אֶל־צִיּוֹנָם אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה

Mar 9:46 וְאֲשֶׁר־שָׁם תוֹלַעְתֶּם לֹא תִמּוֹת וְאֲשָׁם לֹא תִכְבֶּה

Mar 9:47 וְאִם־עֵינֶיךָ תִּכְשִׁילְךָ נָקֵר אֹתָהּ טוֹב לֶךְ לִבֹּא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּעֵינַי אַחַת מֵהִיּוֹת לֶךְ שְׁתֵּי עֵינַיִם וְלִהְשִׁלְךָ אֶל־צִיּוֹנָם

Mar 9:48 וְאֲשֶׁר־שָׁם תוֹלַעְתֶּם לֹא תִמּוֹת וְאֲשָׁם לֹא תִכְבֶּה

Mar 9:49 כִּי כָל־אֶדָם בְּאֵשׁ יִצְרָף כְּמוֹ כָל־קַרְבֵּן בַּמִּלַּח וְיִמְלַח

Mar 9:50 וְהַמִּלַּח טוֹב הוּא אֵיךְ אִם־יִפּוֹג טַעַם הַמִּלַּח בְּמֵה תוֹכְלוֹ לְחַקֵּן אֹתוֹ שָׁמְרוּ אֶת־הַמִּלַּח בְּתוֹכְכֶם וְאַחֲרֵי־שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ וּבֵין אַחֲיוֹ

Mar 10:1 וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל־גַּבּוּל יְהוּדָה וְאֶל־מַעְבַּר לְיַרְדֵּן וְהָמוֹן רַב הוֹסִיפוּ לְהַקְבִּץ אֵלָיו וַיִּזְרַח לָהֶם כַּפִּי מִשְׁפָּטוֹ

Mar 10:2 וַיִּנְגְּשׁוּ אֵלָיו פְּרוּשִׁים לְנִסּוֹתוֹ וַיִּשְׂאָלְהוּ אִם יֵשׁ בְּיָד אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ

Mar 10:3 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִהֲצָנָה אַחֲכֶם מֹשֶׁה

Mar 10:4 וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה נָתַן לָנוּ לְכַתְּבֵי־לֶה סֵפֶר כְּרִיתַת וְלִשְׁלַחָהּ

Mar 10:5 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ בַּעֲבוּר קָשִׁי לְכַבְּכֶם פָּתַח לָכֶם אֶת־הַמְצִנָּה הַזֹּאת

Mar 10:6 אֲבָל בַּיּוֹם הַבְּרִיאָה מִקֶּדֶם זָכַר וַנִּקְבְּהָ עָשָׂה אֹתָם

Mar 10:7 עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ

Mar 10:8 וְהָיוּ שְׁנַיִם לְבָשָׂר אֶחָד וְאִם־כֵּן אֵינֶם עוֹד שְׁנַיִם כִּי אִם־בָּשָׂר אֶחָד

Mar 10:9 מִלְכָּן אֵת אֲשֶׁר־חָבַר אֱלֹהִים אֶל־יִפְרֹד אֶדָם

Mar 10:10 וַיְכַבֵּית שְׂאֵלוֹ אֹתוֹ תַלְמִידָיו שְׁנֵית עַל־הַדָּבָר הַזֶּה

Mar 10:11 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי־יִשְׁלַח אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיִּנְשָׂא לוֹ אַחֲרַת נֶאֱמַר הוּא

Mar 10:12 וְאִשְׁהָ כִּי־תִצָּא מִבֵּית בַּעֲלָהּ וְהִיָּתָה לְאִישׁ אַחֵר נֹאפֶת הִיא

Mar 10:13 וַיָּבִיאוּ אֵלָיו יְלָדִים לְבַעֲבוּר וַיִּשִׂים אֶת־יְדָיו עֲלֵיהֶם וְתַלְמִידָיו נִעְרוּ בְּמִבְיָאֵיהֶם

Mar 10:14 וַיִּזְרֹא יִשׁוּעַ וַיַּחֲרִלוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַנִּיחוּ לְיְלָדִים לִבֹּא אֵלַי וְאֶל־תַּחֲלָאוֹ אֹתָם כִּי מֵאלֹהֵי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Mar 10:15 מֵאֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם מִי אֲשֶׁר־לֹא יִקְבַּל אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּי־לֵד בֹּא לֹא־יָבֹא בָּהּ

Mar 10:16 וַיַּחֲבִקֶם בְּזַרְעֵתוֹ וְאֶת־יְדָיו שָׁם עֲלֵיהֶם וַיְבָרְכֶם

Mar 10:17 וַיְהִי בְּצֵאתוֹ לְדַרְכּוֹ וַיְרַץ אֵלָיו אִישׁ וַיַּכְרַע לְפָנָיו לֵאמֹר רַבִּי הַטוֹב מִהַלִּי לְעִשׂוֹת לְרֵשֶׁת חַיֵּי עוֹלָם

Mar 10:18 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לְמַהֲרָה תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי אִם־אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים

Mar 10:19 וְאַתָּה יְדַעַת אֶת־הַמְצִוֹת לֹא תִרְצָח לֹא תִנְאֵף לֹא תִגְנֹב לֹא תִשְׁעַק כִּבְדֵּר אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ

Mar 10:20 וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי אֶת־כָּל־אַלֹּהִים שָׁמַרְתִּי מִנְעוּרִי

Mar 10:21 וַיִּזְרָאוּ יִשׁוּעַ וַיִּתְאַבְּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו עוֹד אַחַת אֹתָהּ חָסֵר לֶךְ מְכַר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לְךָ וְתֵן לְעֲנִיִּים וְהִיָּתֶיךָ אוֹצֵר בְּשָׂמַיִם וּבֹא שָׂא אֶת־הַצֶּלֶב וְלֶךְ אַחֲרַי

Mar 10:22 וַיִּפְּלוּ פָּנָיו עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּחַעֲצֵב אֶל־לְבוֹ וַיִּלְךְ־לוֹ כִּי־נִכְסִים רַבִּים הֵיוּ לוֹ

Mar 10:23 וַיִּבְטַשׁ יִשׁוּעַ מִסָּבִיב וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו מִהֲקִשְׁהָ לְבַעֲלִי נְכִסִּים לִבֹּא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Mar 10:24 וַיִּשְׁתוּמְמוּ תַלְמִידָיו עַל־דִּבְרָיו וַיִּוְסַף יִשׁוּעַ וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי מִהֲקִבְדֵּר לְבִטְחִים עַל־חֵילָם לִבֹּא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Mar 10:25 מַגְלָל לְמַגֵּל לְעַבְדֵּי הַדָּרַךְ חַר הַמַּחַט מִבֹּא עֲשִׂיר אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Mar 10:26 וַיִּוְסִיפוּ לְהִשְׁתוּמָם יְתֵר מְאֹד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אַחֲיוֹ וּמִי אִפּוֹא יוֹכֵל לְהַנְשִׁיעַ

Mar 10:27 וַיַּבְטִשְׁבָם יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מִבְּנֵי אֶדָם יִפְּלֹא הַדָּבָר אֵיךְ לֹא מֵאֱלֹהִים כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְּלֹא כָל־הַדָּבָר

Mar 10:28 וַיַּחֲל פְּטוּס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹזְבֵנוּ אֶת־כָּל וְנֵלֶךְ אַחֲרֶיךָ

Mar 10:29 וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר עֹזֵב בֵּית אוֹ אָחִים אוֹ אֶחָיוֹת אוֹ אָב אוֹ אִם אוֹ אֶת־אִשְׁתּוֹ אוֹ בְּנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן הַבְּשׂוּרָה

Mar 10:30 אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא לְרַגְלֵי הַרְדִּיפּוֹת בַּעַת הַזֹּאת מֵאֶה שְׁעָרִים בְּתַיִם וְאֶחָיוֹת וְאִמּוֹת וּבְנִים וְשְׂדוֹת וְלַעֲתִיד לִבֹּא חַיֵּי עוֹלָם

Mar 10:31 וְרַבִּים הֵם הָרָאשִׁים אֲשֶׁר יְהִיוּ אַחֲרָיִם וְהָאֲחֵרִים רִאשִׁים בְּהַרְדָּף לַעֲלוֹת וְרוּשְׁלִימָה וְיַלְדָּף יִשׁוּעַ לְפָנֵיהֶם וְהֵם הַלְכוּ אַחֲרָיו בְּמַגֵּד וּפְחַד וְנִקָּח אֵלָיו שְׁנַיִם אֲתֵשִׁים הַעֲשֶׂר וַיַּחַל לְהַגִּיד לָהֶם אֲתֵּיָאֲשֶׁר יִקְרָה אֹתוֹ לֵאמֹר

Mar 10:32 וַיְבַקְרוּהֶם

Mar 10:33 הִנֵּה אֲנֹחֵנוּ עֹלִים וְרוּשְׁלִימָה וּבְיָרְדֵן יִסָּגֵר בְּיַדִּי רֵאשִׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַרְשִׁיעוּ אֹתוֹ לְמוֹת וַנְּחַן אֹתוֹ בְּיַדִּי הַגּוֹיִם

Mar 10:34 וְהֵם וַהֲתִלּוּ בּוֹ וְיִרְדּוּ בְּפָנָיו וַיִּכְּחוּ בְּשֵׂטִים וַיְמַיְתְּחוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם וַיָּחִי

Mar 10:35 וַיִּנְשְׂאוּ אֵלָיו יוֹחָנָן וַיַּעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן בְּנֵי־זִבְדִּי לֵאמֹר רַבֵּנוּ חַפְצִים אֲנֹחֵנוּ כִּי־תַעֲשֶׂה לָנוּ אֵת אֲשֶׁר־נִשְׂאָל מִמֶּךָ

Mar 10:36 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה־חַפְצְכֶם כִּי־תַעֲשֶׂה לָכֶם

Mar 10:37 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תְּהַדְּלֵנוּ לְשִׁבְתָּ אַחַד לְיַמִּינְךָ וְאַחַד לְשִׁמְלֶךָ בְּכַבּוֹדְךָ

Mar 10:38 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ לֹא יִדְעֶתֶם אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁאַלֹן הַתּוֹכְלוֹ לְשַׁתּוֹת אֶת־הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי אֹשֶׁתָּה וְלִהְיֶיבָל בְּטַבִּילָה אֲשֶׁר אֲטַבֵּל אִנִּי

Mar 10:39 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נוּכָל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אֶת־הַכּוֹס אֲשֶׁר אֹשֶׁתָּה תִּשְׁתּוּ וּבְטַבִּילָה אֲשֶׁר אֲטַבֵּל תִּטְבְּלוּ

Mar 10:40 אָבֵל לְשִׁבְתָּ לְיַמִּי וְלְשִׁמְאַלִּי אֵין בְּיָדִי לַחַת כִּי אִסְיִנְתָּן לְאֲשֶׁר נָכוֹן לָהֶם

Mar 10:41 וַיַּעֲשֶׂהָ בְּשִׂמְעָם זֹאת חָרָה אַפָּם בְּיַעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן

Mar 10:42 וַיִּקְרָא יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן יִדְעֶתֶם כִּי הַנְּבִחְרִים לְמַשַׁל בְּגוֹיִם מְשָׁלִים בָּם כְּעֲשָׂרִים בַּעֲבָדִים וַיְהִי־לֵיהֶם שְׁלֹשִׁים עֲלֵיהֶם

Mar 10:43 וְלֹא יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם כִּי אִסְיִי חֲפִצָּן לְהִיּוֹת גְּדוֹל בְּכֶם וְיִהְיֶה לָכֶם לְמַשְׁרַת

Mar 10:44 וַיְמַיְתְּחוּ מִכֶּם חֲפִצָּן לְהִיּוֹת לְרֹאשׁ יִהְיֶה עֲבַד לְכָל

Mar 10:45 כִּי גַם בְּיָרְדֵן יִשְׁרַתְּחוּ אַחֲרָיִם כִּי אִסְלַשְׁרַת וְלַחַת אֲתִנְפְּשׁוּ כַּפָּר בַּעֲד־רַבִּים

Mar 10:46 וַיָּבִאוּ אֲלֵיהֶם וַיְהִי בְצֵאתוֹ מִן־הַעִיר וַתִּלְמִדָיו וְהַמּוֹן עִסְרָב אַחֲרָיו וְהִנֵּה בְרִשְׁמִי בְרִשְׁמִי עוֹר מִבְּקַשׁ נְדָבוֹת יֹשֵׁב עַל־גֵּד הַדֶּקֶף

Mar 10:47 וַיִּבְשְׂמֵנוּ כִּי יִשׁוּעַ הַנְּצַרִי עִבַר שֵׁם וַיַּחַל לְצַעֵק וּלְקַרְא רַחֲסָנָא עָלָי יִשׁוּעַ בְּיָרְדֵן

Mar 10:48 וַיִּנְעַנְדְּרוּ רַבִּים לְהַחֲשׁוֹתוֹ וְהוּא קָרָא בִּיחָר אֲמִין לֵאמֹר בְּיָרְדֵן רַחֲסָנָא עָלָי

Mar 10:49 וַיִּנְעַמְדוּ יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר קְרֹאדִלו וַיִּקְרְאוּ לַעֲוֹר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲזַק קוּסִילְךָ הִנֵּה הוּא קְרֹאךָ

Mar 10:50 וַיִּשְׁלַךְ אֶת־בְּגָדָיו מֵעַלָיו וַיָּקָם וַיָּבֵא לְפָנָי יִשׁוּעַ

Mar 10:51 וַיִּנְעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה־חַבְּבֶשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ וַיֹּאמֶר הָעוֹר רַבּוּנִי לְהַשִּׁיב לִי אֹר עֵינַי

Mar 10:52 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לְךָ אֲמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לְךָ וְאוֹר עֵינָיו שָׁב אֵלָיו כִּרְנַע וַיַּלְדָּף אַחֲרָיו בְּהַרְדָּף

Mar 11:1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיבוּ לְבָא וְרוּשְׁלִימָה אֲצֵל בֵּית־פָּנִי וּבֵית־עֲנָנָה בְּהַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתִּלְמִדָיו

Mar 11:2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ אֶל־הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגַד וְהִנֵּה כְּבֹאֲכֶם שָׂמָה תִּמְצְאוּ לְפָנֵיכֶם עוֹר אֲסוֹר אֲשֶׁר לֹא־רָכַב עָלָיו אִישׁ תְּתִירוּ אֹתוֹ וְהִבְיֵאוּהוּ אֵלָי

Mar 11:3 וְכִי־יֹאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ לְמָה תַּעֲשׂוּ כֹזֵאת וַאֲמַרְתֶּם אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ וְאִי חָשִׁי לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה

Mar 11:4 וַיָּבִיאוּ וַיִּמְצְאוּ אֶת־הָעוֹר אֲסוֹר מוֹחוּץ לְשַׁעַר עַל־פֶּתַח עֵינַים וַתִּתְרוּ אֹתוֹ

Mar 11:5 וַיֹּאנְשִׂים מִן־הַעַמָּדִים שֵׁם אָמְרוּ אֲלֵיהֶם לְמָה תַּעֲשׂוּ כֹזֵאת כִּי תְתִירוּ אֶת־הָעוֹר

Mar 11:6 וַיַּעֲנוּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יִשׁוּעַ וַיַּבִּיחוּ לָהֶם

Mar 11:7 וַיְבִיאוּ אֶת־הָעוֹר אֶל־יִשׁוּעַ וַיְשִׂימוּ עָלָיו אֶת־בְּגָדֵיהֶם וְהוּא יֹשֵׁב עֲלֵיהֶם

Mar 11:8 וְרַבִּים פָּרְשׁוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם עַל־פָּנָי הַדֶּקֶף וַאֲנָשִׁים אַחֲרָיִם שָׁטְחוּ לְרַגְלָיו זְמֵרוֹת עֲצִים אֲשֶׁר כָּרְתוּ בַּשָּׂדֶה

Mar 11:9 וַיַּהֲלִיכִים לְפָנָיו עִסְתֵּבָאִים אַחֲרָיו עָנוּ וַקְרֹאוּ הוֹשַׁעֲנָא בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יְהוָה

Mar 11:10 מְרוּכָה מְלֻכּוֹת דְּוֹר אָבִינוּ תְּבָאָה בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשַׁעֲנָא בְּשֵׁם מְרוֹם

Mar 11:11 וַיָּבֵא יִשׁוּעַ וְרוּשְׁלִימָה אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּרָא אֶת־כָּל־אֲשֶׁר שָׁם מִסְבִּיב וּלְפָנֹת־עֵרֶב וַצֹּא אֶל־בֵּית־עֲנָנָה עִסְתֵּינִים הַעֲשֶׂר

Mar 11:12 וַיְהִי מִמְּחַרְתָּ בְצֵאתָם מִבֵּית־עֲנָנָה וַיַּרְעֵב הָאֲנָה אַחַת מִכְּרוּחֵי אֲשֶׁר הוֹצִיָּאה עֲלֵיהֶם וַיָּבֵא לְרֹאֹת אִסְיִמְצָא בֵּה פְרִי־מֵאֲכָל וַיִּקְרַב אֲלֵיהָ וּלְאִי־מִצָּא בֵּה זִילְתִּי עֲלִים לְבָדָם כִּי עַת הִתְאַנְּוּ עוֹד לֹא הִנִּיעָה

Mar 11:13 וַיִּרְא

Mar 11:14 וַיִּנְעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֵה לֹא יֵאכַל עוֹד אִישׁ מִפֶּהֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם וַתִּלְמִדָיו שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר

Mar 11:15 וַיָּבִאוּ וְרוּשְׁלִימָה וַיַּלְדָּף יִשׁוּעַ אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיַּחַל לְגַרֵּשׁ מִשָּׁם אֶת־הַמְּוֹקְרִים וְאֶת־הַקּוֹנִים וְאֶת־שְׁלֹחַנֹת מַחֲלִיפֵי הַכֶּסֶף הַפָּךְ וְאֶת־מוֹשְׁבוֹת מִכְרֵי הַיּוֹנִים

Mar 11:16 וְלֹא נָתַן לְאִישׁ לְהַעֲבִיר כָּלִים הַדֶּקֶף הַמִּקְדָּשׁ

Mar 11:17 וַיִּזְרְקָה לָהֶם לֵאמֹר הֲלֹא כְתוּב כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה וַקְרָא לְכָל־הָעַמִּים וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעֲרַת פְּרָצִים

Mar 11:18 וַיְוֹרְאִישִׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים שָׁמְעוּ וַיַּתְּנַכְלוּ לְהַאֲבִידוֹ כִּי נָרְאוּ מִפָּנָיו אַחֲרָיִם אֲשֶׁר כָּל־הָעָם הִתְפַּלְאוּ עַל־תּוֹכְרָתוֹ

Mar 11:19 וַיּוֹם יוֹם כְּבֹא הָעֶרֶב וַצֹּא אֶל־מַחוּץ לְעִיר

Mar 11:20 וַיְהִי בְּבִקֵּר וַיַּעֲבְרוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־הַתְּאֵנָה כִּי גִבְשָׁה מִעֲנַף וְעַד־שָׁשׁ

Mar 11:21 וַיִּזְכַּר פֶּטְרוּס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הִנֵּה גִבְשָׁה הַתְּאֵנָה אֲשֶׁר אִרְרָת

Mar 11:22 וַיִּנְעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רָעוּ אֲמוּנָה בְּאַלְהִים

Mar 11:23 אֲמִין אִנִּי אֹמֵר לָכֶם כִּלְאִישׁ אֲשֶׁר יֹאמֶר אֶל־הַהָר הַזֶּה תִּנְשָׂא וְתִתְּנַפֵּל אֵלָיו תֵּינֵס וְלֹא יִפְלֹג בְּלִבּוֹ כִּי אִסְיִמְּוּ כִּי יְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר כֵּן וַיְהִי־לִדּוֹ

Mar 11:24 עַל־כֵּן אִנִּי אֹמֵר לָכֶם עַל־כָּל־אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ וְתִתְּנַפְּלוּ בְּטַחוּ כִּי יַעֲשֶׂה לָכֶם וְכֵן יַעֲשֶׂה

Mar 11:25 וְכִי־תַעֲמְדוּ לְהַתְּפַלֵּל סִלְחוּ לְכָל־אִישׁ אֵת אֲשֶׁר חָטָא לָכֶם לְמַעַן גַּם־אֲבִיכֶם בְּשִׂמְיֹם יִסְלַח לָכֶם אֶת־חַטְאֹתֵיכֶם

Mar 11:26 וַיֹּאסֵל־לָא תִסְלְחוּ אֹתָם גַּם־אֲבִיכֶם שְׁבִשְׂמִים לֹא־יִסְלַח לָכֶם אֶת־חַטְאֹתֵיכֶם

Mar 11:27 וַיָּשׁוּבוּ וַיָּבִאוּ וְרוּשְׁלִימָה וַיְהִי הוּא מִתְּחִלָּה בְּמִקְדָּשׁ וַיָּבִאוּ אֵלָיו רֵאשִׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים

Mar 11:28 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּאִיזָה רְשִׁיוֹן אַתָּה עֹשֶׂה אֵלֶּה וּמִי־נָתַן לְךָ הַרְשִׁיוֹן הַזֶּה לַעֲשׂוֹת אֵלֶּה

Mar 11:29 וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אֲשַׁל מִכֶּם דְּבַר וְתִנּוּ לִי מַעֲנָה וְאִי אֲנִיד לָכֶם בְּאִיזָה רְשִׁיוֹן אִנִּי עֹשֶׂה אֵלֶּה

Mar 11:30 הַיְהִידוּ לִי טְבוּלָת יוֹחָנָן מִפְּרִי הַיְהוּה מִצְוָתָה מִן־הַשָּׁמַיִם אוּ מִבְּנֵי־אָדָם תִּנּוּ לִי מַעֲנָה

Mar 11:31 וַיְהִי הֵם שָׁקִלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִסְיִמְּוּ מִן־הַשָּׁמַיִם יֹאמֶר וּמַדּוּעַ לֹא הֵאֲמַנְתֶּם לוֹ

Mar 11:32 ואם נאמר מבני אדם והאם אנחנו אתה עם כיר כלם חשבו אתיוחנן לנביא נאמן

Mar 11:33 ויענו אתישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם ישוע גם אני לא אניד לכם באיזה רשיון אני עשה אלה

Mar 12:1 ויפתח במשל פיו ויאמר אליהם איש נטע כרם ויעקרוהו מסביב ויקב חצב בו ויכן מגדל בחוכו ונתן אתו לנשרים והלך בדרכו למרחוק

Mar 12:2 ולעלת הבציר שלח אתעבדו לקחת מידי הנשרים מפרי הכרם

Mar 12:3 ויחפשו בו ויבחו וישלחו אתו ריבם

Mar 12:4 ויוסף וישלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו באבנים ויפצעו אתראשו וישלחוהו בחרפה גדולה

Mar 12:5 וישלח אליהם עוד אחר ואתו הרגו וכן אחרים רבים מהם אשר הכו ומהם אשר הרגו

Mar 12:6 ויהיו עוד בן נחיד אשר אהב ואתו שלח אליהם אחרי כלם כי אמר אתבני ויראו

Mar 12:7 והנשרים ההם ראו ויאמרו איש אל אחיו הנה היורש לבו ונתרגוהו ולנו חסב הנחלה

Mar 12:8 ויחפשו בו וינהרגו וישליכוהו אל מחוץ לכרם

Mar 12:9 וימה אפוא ועשה בעל הכרם הוא יבא והאביר אתעבדו האדמה ואתפרמו יתן בידי אחרים

Mar 12:10 הלא קראתם אתהכתוב שהוא אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה

Mar 12:11 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו

Mar 12:12 ויבקשו לחפש אפס כי יראו מפני העם באשר הבינו כי עליהם דבר אזהמשל הזה ויעזבו אתו וילכו להם

Mar 12:13 וישלחו אליו אנשים מן הפרושים ומאנשי הורדוס לצוד אתו בדרכיו

Mar 12:14 ודענו כראש נאמן אתה ולא תגור מפני איש כי לא תשא פני גבר ואתה דרך אלהים תורה במישרים הנכון הוא לכת מס לקיסר אם אין נתן או לא נתן

Mar 12:15 ויבאו ויאמרו אליו רבנו

Mar 12:15 והוא בראתו אתהנפתם אמר אליהם למה זה תנסוני הביאו לי דינר אחד וראתה

Mar 12:16 ויביאו ויאמר אליהם למי התמונה והכתבת ההנה ויאמרו לקיסר

Mar 12:17 ויאמר וישוע אליהם הבו אפוא לקיסר את אשר לקיסר ולא להים את אשר לאלהים ויתמהו עליו עד מאד

Mar 12:18 ויבאו אליו צדוקים האמרים כראין תקומה למתים וישאלוהו לאמר

Mar 12:19 רבנו הנה משה כתב לנו כי ימות אחר משני אחים ועזב אשה ובן אין לו יבמה ובא עליה והקים זרע עליהם אחריו

Mar 12:20 ואתנו היו שבעה אחים הראשון מהם לקח לו אשה וימת ולא השאיר זרע אחריו

Mar 12:21 והשני יבם אתה וימת גם הוא לא בנים וכמו כן השלישי

Mar 12:22 עד אשר כל השבעה בעלוה וימותו וזרע לא השאירו אחריהם ואחרי כלם מתה גם האשה

Mar 12:23 ויעתה למי מהם תהיה לאשה בתקומה אחרי אשר היתה אשת כל השבעה

Mar 12:24 ויאמר אליהם וישוע הוא הדבר אשר שניתם בו כי אתהתורה לא ידעתם ולא אתהנפלאות אל

Mar 12:25 כי בתקומתם מן המתים לא יבעלו ולא תבעלנה כי אסיהו כמלאכי השמים

Mar 12:26 ויעל דבר המתים כירקיעו הלא קראתם בספר משה כאשר דבר אליו האלהים בסנה לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב

Mar 12:27 והוא איננו אלהי המתים כי אסיהו החיים שניתם הרבה מאד

Mar 12:28 ואחר מן הסופרים בא וישמע אתם נדברים יחדי ובראתו כי היטב ענה על דבריהם וישאלוהו מה ראשית פלהמזנות

Mar 12:29 ויען וישוע הראשנה הלא היא שמע ושראל יהוה אלהינו יהוה אחד

Mar 12:30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאדך זאת היא המצוה הראשנה

Mar 12:31 והשניה הלא היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוה גדולה משתים אלה

Mar 12:32 ויאמר אליו הסופר אמן רבי אמת דברת כי אחד הוא ואין עוד מלבדו

Mar 12:33 וילאהבה אתו בכל לב ובכל מדע ובכל מאד וילאהב איש אתהתעהו כנפשו היא גדלה מקלעלה ונזכ

Mar 12:34 וירא ישוע כירשכיל לענות אתו ויאמר אליו הנה לא ירחוק ממלכות אלהים ולא העזו עוד איש להתנזח עמו בדברים מהיום והוא נמעה

Mar 12:35 ויהי בהות ישוע במקדש ויען ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח בן דוד הוא

Mar 12:36 ודוד הלא הוא אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית אויבך הדם להגליף

Mar 12:37 ואם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו ורב העם הקשיבו לדבריו בענירב

Mar 12:38 ויוסף ללמד ויאמר השמרו לכם מן הסופרים המתענגים על לכתם מלכשים מעיל ועל שאלת שלום להם בשוקים

Mar 12:39 על המושבות הראשנים בבתי הכנסת ועל המקומות הנכבדים בבתי המשתה

Mar 12:40 האכלים אתבתי אלמנות ולמראה עין ורבו הפלה אלה הם אשר נטשו עליהם קו המשפט פי שנים

Mar 12:41 וכאשר ישוע בשב לנכח ארון האוצר וירא אתהעם נחנים בו מעות ורבים עשירים נתנו הרבה

Mar 12:42 ואשה אלמנה עניה באה ותשם שם שתי פרוטות הן רבע אפר

Mar 12:43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם האלמנה העניה הזאת הרבהה לתת מקלהנתנים פה אל ארון האוצר

Mar 12:44 כי כלם נתנו ממותרם והיא ממותרה נתנה את כל אשרלה את כל מחותה

Mar 13:1 ויצא מן ההיכל ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה אתהאבנים ואתהבנינים האלה מהנהדרו

Mar 13:2 ויאמר אליו ישוע הראית אתהבנינים הנשגבים האלה פלם והרסו לאחשאר פה אבן על אבן

Mar 13:3 ובשבתו עליהם הויתים לנכח ההיכל וישאלוהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי בהיותם אתו לבדם לאמר

Mar 13:4 מהנהדר נא לנו מתי תקראנה אלה ומההוא האות למועד ההוא כי כל אלה תכלינה

Mar 13:5 ויחל ישוע לרבר אליהם לאמר השמרו לכם פרויחעה אהכם איש

Mar 13:6 כי רבים יבאו בשמי ויאמרו כי אני הוא והתעו את רבים

Mar 13:7 וכי יחשמו קרבות ושמועות מלחמה אל תבהלו כל אלה התינה ועוד לאזה תקן

Mar 13:8 כירקיע גוי עלינו וממלכה על ממלכה ורעש על רעש יבא ורעב מהומות וכל אלה רק ראשית החבלים

Mar 13:9 ואתם השמרו בנפשותיכם כירקיעו אהכם בידי הסנהדרין והכו בבתי הכנסת ובעבורי תעמדו לפני משלים ומלכים לעדות להם

Mar 13:10 והבשורה תקרא ראשנה בקרב כל־הגוים
בידי המשפט אלת־דאגו ואל־תחשבו בשׂרם בא המועד מהת־דברו כי כאשר יושם בפניכם בעת ההיא פן ת־דברון כי לא אתם המְדַבְּרִים כי אסירות הקֶשֶׁת
Mar 13:11 וכי־יוליכו אתכם להסגירכם
Mar 13:12 ויאח ויסגר את־אחי למוֹת ואב את־בנו וקמו בנים על־אבותם והמיתו אתם
Mar 13:13 ואתם שנואים תהיו לכל־אדם למען שמי אך המתקה עדי־הקֶץ הוא וישע
Mar 13:14 וכי תראו את־השקוץ המשמש הנאמר ביד־הנביא עמד במקום אשר לא נכון לו הקרא ובין אז אלה אשר ביהודה ינוסו אל־ההרים
Mar 13:15 וימי אשר על־הנג לא ירד הבִּזְיָה ולא יבא לקחת מתוכו מאומה
Mar 13:16 וימי אשר בשׂדה לא ישוב לביתו לקחת את־שמלתו
Mar 13:17 אך אוי להרות ולמיניקות בימים ההמה
Mar 13:18 ואתם התפללו לבלתי תהיו זאת בחרף
Mar 13:19 כי הימים האלה ימי צרה הם אשר קמוה לא־היתה מראשית ימי הברואה אשר ברא אלהים עדי־היום הזה וקמוה לא־תספ
Mar 13:20 ולולא וקצר יהוה את־הימים האלה לא־ינצל כל־בשר אך למען בחייו אשר רצה גם וקצר את־הימים האלה
Mar 13:21 ויאז אסיאמר אליכם איש הנה המשיח פה או הנו שם אל־תאמינו
Mar 13:22 כי משיחי שקר ונביאי קזב וקמו ונתנו אחות ומופתים לנסות אם ישלאל ידם להתעות נס־את־הבְּחִירִים
Mar 13:23 ואתם השמרו בנפשותיכם ראו כי מראש הגדתי לכם את־כל
Mar 13:24 אך בימים ההם כעבור הצרה ההיא תחשף השמש והיָרֵחַ לא־יגיה אורו
Mar 13:25 הכוכבים יפלו מן־השמים וצבא המרום יזעו
Mar 13:26 ויאז יראו את־בְּרֵאֲרָם בא בעננים בעז ובהרר גדול
Mar 13:27 והוא ישלח את־מלאכיו ויקבץ את־בְּחִירֵי מֵאֲרָבֶּע הַרְּוּחֹת מִקְצֵה הָאָרֶץ עַד־קְצֵה הַשָּׁמַיִם
Mar 13:28 ויקחו לכם משל מן־התאנה אם רטוב ענפה ועליה צמחו ידעים אתם כי קרוב הקוץ
Mar 13:29 וכן נס־אתם כאשר תראו כי קמו כל־אלה ידוע תדעו כִּי־קרוב הוא לפתח
Mar 13:30 אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר־יִקְוֹמוּ כָּל־אֵלֶּה
Mar 13:31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון
Mar 13:32 ועל־מועד היום ההוא והשעה ההיא אין איש ידע ולא מלאך בשמים ולא הבן בלתי האב
Mar 13:33 על־כן שימו לבבכם שקרו והתפללו כי אינכם ידעים מתי יבא המועד הזה
Mar 13:34 הלא הוא פאיש נסע אל־מחוז לארץ אשר עוב את־ביתו ויחלק את־המשכה לעבדיו לאיש איש את־מלאכתו ואת־השער צנה לשקד על־השער
Mar 13:35 לכן התיצבו על־משמרתכם כי לא תדעו מתי יבא בעל הבית אם־בערב או־בצהי הלילה אם־לעת קרא התרנגל או כאור הבקר
Mar 13:36 פְּרִיבֵא פתאם ומצא אתכם ישנים
Mar 13:37 ואת אשר אני אומר לכם הנני אומר לכל שקרו
Mar 14:1 ויהי יומים לפני הפסח וחינהמעות ויבקשו ראשי הכהנים והסופרים לתפשו בערמה ולהמיתו
Mar 14:2 אך אמרו לא בתינתערר מהומה בעם
Mar 14:3 ויהי בשבת במסכה בבית שמעון המצרע בבית־עניה ותבא אשה ובגדה צלחית שמן גרד דף ויקר־ערך מאד ותשבר את־הצלחית ותצק אתו על־ראשו
Mar 14:4 וירע הדבר בעיני אנשים מן־הישבים שם ויאמרו בנפשם על־מה נבלע השמן הזה
Mar 14:5 הלא טוב היה לתתו בכסף בערכו יותר משלש מאות דינר ולחלק מכוז לעניים וילנו עליה
Mar 14:6 ויאמר ישוע הניחו לה למה־זה תלאו אתה הלא טוב נְמַלְתִּי
Mar 14:7 כי את־העניים תמצאו לפניכם תמיד ובכל־עת אשר תרצו תוכלו להיטיב להם ואתי לא־תמצאו לפניכם תמיד
Mar 14:8 והיא עשתה כאשר מצאה ודה כי הקדימה ותמשח את־בשרי לקבורה
Mar 14:9 אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם בְּכָל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמַע הַבְּשׂוּרָה בְּכָל־הָאָרֶץ יספר נס־אשר עשתה היא לה לזכרון
Mar 14:10 ויהודה איש־קריית אחר משנים העשר הלה אל־ראשי הכהנים ויאמר להסגיר אתו בָּרְדָם
Mar 14:11 והם פשמעם פן שמתו ויבטיחו לתת־לו כסף ויבקש תאנה להסגיר אתו
Mar 14:12 ויהי בראשון לחג המעות למועד זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תרצה כי גלף להכין לך לאכל את־הפסח
Mar 14:13 וישלה שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה ופגעו בכסם איש נשא כדמים לכו אחריו
Mar 14:14 ויפתח אשר יבא תאמרו שם אל־בעל הבית כה אמר רבנו איזה חדר הארחים לי ולתלמידי לאכל שם את־הפסח
Mar 14:15 והוא יראה לכם עליה גדולה רצופה כסתות וערוכה בכל ושם תכינו לנו
Mar 14:16 ויצאו התלמידים ויבאו העירה וימצאו כאשר דבר להם ויכינו את־הפסח
Mar 14:17 ויהי בערב ויבא שם עש־שנים העשר
Mar 14:18 ויבועוד הם אכלים במסכה ויאמר ישוע אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֶחָד מִכֶּם הֹאֵכֵל עִמָּדִי וְסִגְרָנִי
Mar 14:19 ויצר להם מאד ויאמרו איש איש מהם אליו האני הוא הלא
Mar 14:20 ויאמר אליהם אחד משנים העשר הטבל את־ידו עמי בקעה
Mar 14:21 הן בְּרֵאֲרָם הִלֵּךְ פְּחוּב עָלָיו אֵךְ אוי לאיש ההוא אשר ויסגר את־בְּרֵאֲרָם בִּד מִבְּקָשֵׁי נַפְשׁוֹ טוֹב הָיָה לְאִישׁ הַהוּא אִם לְאִי־צָא מִרְחָם
Mar 14:22 ויהי באכלם וישק ישוע את־הלחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי
Mar 14:23 וישק את־הכוס ויברך ויתן להם וישתו כלם
Mar 14:24 ויאמר אליהם זה הוא דמי דם־הברית החדשה השפוך בעד רבים
Mar 14:25 אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֶשְׁתֶּה עוֹד מִפְּרִי תִּנְפֵן עַד־הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר חָרַשׁ אֶשְׁתֶּהוּ בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים
Mar 14:26 ויקראו את־הלל ויצאו אל־הר הזיתים

Mar 14:27 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֵן כָּלְכֶם תִּכְשְׁלוּ בִּי בַלַּיְלָה הַזֶּה כִּי כָתוּב אַחַר אֲתֵרְעָה וְתִפְּצוּן הַצֶּאֱן
Mar 14:28 וַיֹּאחֲזֵי תְּקוּמָתִי מִן־הַמַּתָּחִים אֵלַי לְפָנֶיכֶם הַגִּילָה
Mar 14:29 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פֶּטְרוֹס אַף אִם־כֹּלְכֶם יִכְשְׁלוּ בְּךָ אֲנִי לֹא אֶכְשֵׁל
Mar 14:30 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָךְ כִּי עַתָּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה טָרַם יִקְרָא הַתְּרַנְגֵּל פְּעָמַיִם תִּכְחַשְׁבִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמַיִם
Mar 14:31 וְהוּא הוֹסִיף לְדַבֵּר בְּיַתֵּר אֲמֵן אַף אִם־יִהְיֶה עָלַי לְמוֹת אַתָּה פָּחַשׁ לֹא־אֶכְחַשׁ בְּךָ וְכֵן דִּבְרוּ גַם־כֹּלְכֶם
Mar 14:32 וַיָּבֹאוּ אֶל־מִקְוֹם נַדְרֵי הַנִּקְרָא נַתְּשִׁמְנָה וַיֹּאמֶר אֶל־תִּלְמִידָיו שְׁבוּ־לְכֶם פֹּה עַד כִּי אֶחְפָּלֵל
Mar 14:33 וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן וַיַּחֲלֵל הַשְׁתוֹחַח וּלְהַשְׁתַּמֵּן
Mar 14:34 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נַפְשֵׁי מְרָה־לִּי עַד מָאד עַד־מוֹת עַמְדוּ־בְּזָה וּשְׁקֻדוּ
Mar 14:35 וַיַּעֲבֹר הַלָּאָה מֵעַט מְזֵר וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיַּחְפָּלֵל לְהַעֲבִיר מַעְלֵיו אֶת־הַשְּׂעָה אִם־יִתְכַן הַדָּבָר
Mar 14:36 וַיִּקְרָא אָבָא אָבָא הֵן כֹּל תּוֹכֵל הַעֲבֹר־נָא מַעְלֵי אֲתֵּיכֹס הַזֹּאת אֲדִילֹא כְּרַצוּנִי כִּי אִם־פֶּאֶשֶׁר רְצִיתָ אֲתָהּ
Mar 14:37 וַיָּבֹא וַיִּמְצָאם יְשׁוּעַם וַיִּפֵּן אֶל־פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּן הֲכִי תִישָׁן הַכִּי־לֹא וְכֹלֵת לְשַׁקֵּד שְׂעָה אֶחָת
Mar 14:38 שְׁקֻדוּ וְהַחְפָּלְלוּ פְּתֻבָּאוּ לְמִסָּה הֵן הַרוּחַ חִפְצָה אֵךְ הַבָּשָׂר רָפָה
Mar 14:39 וַיִּפֵּן וַיִּגְדַּל־לוֹ עוֹד וַיַּחְפָּלֵל בְּדָבָרִים הָרָאשִׁימִים
Mar 14:40 וַיִּשָּׁב וַיִּמְצָאם יְשׁוּעַם עוֹד כִּי הָיוּ עֵינֵיהֶם כְּבָדוֹת וְלֹא יָדְעוּ מַה־לַּעֲנוֹת אֹתוֹ
Mar 14:41 וַיָּבֹא פַעַם שְׁלִישִׁית וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲנִי שְׁנָה לְעֵינֵיכֶם וּמְנוּחָה רַב־לְכֶם הִנֵּה בָּאָה הַשְּׂעָה וּבְנֵי־הָאָדָם נֹסֵר בִּידֵי חַטָּאִים
Mar 14:42 קוּמוּ וּנְלַכְהָ הִנֵּה הַמַּסְנִיר אֹתִי הֵלֶךְ וְקַרְבּ
Mar 14:43 עֲלֵנוּ מְדַבֵּר וַיְהוּדָה אֶחָד מִשְׁנֵים הַעֲשָׂר בָּא פְתָאם וַעֲמוּ הַמְּוֹרָב בְּחֻרְבּוֹת וּבְמַטּוֹת מֵאֵת רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים
Mar 14:44 וְהַמַּסְנִיר אֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר הַיֵּשׁ אֲשֶׁר אֲנִישְׁקִילוּ זֶה הוּא חִפְשׁוֹ אֹתוֹ שִׁימוּ עָלָיו מַשְׁמֵר וְהוֹלִיכֻהוּ
Mar 14:45 וַיָּבֹא וַיִּגַּשׁ אֲלֵיהֶם פְתָאם וַיֹּאמֶר רַבִּי רַבִּי וַיִּשְׁקָהוּ
Mar 14:46 וַיִּשְׁלַח־יָדָיו אֶת־יְדֵיהֶם וַיַּחֲפְשֵׂהוּ
Mar 14:47 וַאֲחֵר מִן־הַנְּעֻבִים עָמוּ שְׁלַף אֶת־יָדָיו וַיִּגְדַּל וַיִּקְצֹץ אֶת־אֶזְנוֹ
Mar 14:48 וַיַּעַן וַיֵּשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבְּחֻרְבּוֹת וּבְמַטּוֹת בָּאֵתָם לְחַפֵּשׂ אֹתִי כְּפָרוּץ
Mar 14:49 וַיּוֹם יוֹם וַיִּשְׁבְּחֵי הַלוֹרֵת לְכֶם בְּמַקְרָשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם בִּי יָד אֵךְ לְהַקִּים אֶת־הַכְּתוּבִים עֲשִׂיתֶם כְּזֹאת
Mar 14:50 וְהַתִּלְמִידִים עָזְבוּ אֹתוֹ כֹּלָם וַיָּנֹסוּ
Mar 14:51 וַיַּעַר אֶחָד הֵלֶךְ אַחֲרָיו וְהוּא לְבוּשׁ כְּתָנִי־בָד עַל־בָּשְׂרוֹ וַיִּאֲחֲזֵהוּ
Mar 14:52 וַיַּעֲזֹב אֶת־כְּתָנֵיתוֹ בְּיָדָם וַיָּנֹס עָרָם
Mar 14:53 וַיִּזְלִיכוּ אֶת־יֵשׁוּעַ אֶל־הַכֶּתֶן הַגָּדוֹל וַיִּקְהָלוּ עָלָיו כְּלִי־רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים וְהַסּוֹפְרִים
Mar 14:54 וּפֶטְרוֹס הֵלֶךְ אַחֲרָיו מְרוּחָק עַד־לְחֻצֵר הַכֶּתֶן הַגָּדוֹל פָּנִימָה וַיִּשָּׁב שָׁם עִם־הַמְּשֻׁרְחִים וַיַּחֲתֶמֶם נֶגֶד הָאוֹר
Mar 14:55 וְרֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְכָל־הַסַּנְהֶדְרִין בִּקְשׁוּ עֲדוֹת עַל־יֵשׁוּעַ לְהַמְיָחוֹ וְלֹא מָצְאוּ
Mar 14:56 כִּי עֲדוֹת־שְׁקֵר עָנוּ כּוּ רַבִּים אִפְסַ עֲדוֹתָם לֹא נִמְצְאוּ כֵן
Mar 14:57 וַיִּקְוּמוּ אַנְשֵׁים וַיַּעֲנוּ עֲדוֹת־שְׁקֵר בְּפִנְיָ לֵאמֹר
Mar 14:58 שָׁמְעָנוּ אֹתוֹ אָמַר אֲנִי אֶהְרֵס אֶת־הַיִּכָּל הַזֶּה מַעֲשֵׂה יְדָיִם וּבַשְּׁלֶשֶׁת יָמִים אֲבַנֶּה הַיִּכָּל אַחַר אֲשֶׁר אֵינְנוּ מַעֲשֵׂה יְדָיִם
Mar 14:59 אֵךְ גַּם־זֹאת דִּבְרֵי עֲדוֹתָם יַחְדוֹ לֹא נָכְנוּ
Mar 14:60 וַיִּקַּם הַכֶּתֶן הַגָּדוֹל בְּחוּכְם וַיִּשְׁאַל אֶת־יֵשׁוּעַ לֵאמֹר הֲלֹא תַעֲנֶה דָבָר מַה־זֹּאת הַעִידוּ בְּךָ אֵלָה
Mar 14:61 וַיִּדָּם וְלֹא עָנָה מֵאוּמָה וַיּוֹסֶף הַכֶּתֶן הַגָּדוֹל וַיִּשְׁאַלְהוּ עוֹד לֵאמֹר הַאֲתָה הוּא הַמְּשֻׁרְחִים בְּנֵי־הַמְּבַרְכָּךְ
Mar 14:62 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲנִי הוּא וְאַתֶּם תִּרְאוּ אֶת־בְּנֵי־הָאָדָם יֹשֵׁב לִימִין הַיְּמִינָה וְכֹא בְּעֵינֵי הַשָּׁמַיִם
Mar 14:63 וַיִּקְרַע הַכֶּתֶן הַגָּדוֹל אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר מַה־לִּנִּי עוֹד וְלַעֲדִים
Mar 14:64 הֲלֹא שָׁמַעְתֶּם גְּדוּפוֹ אֲמָרוּ מַה־הִעֲתַכְתֶּם וַיִּרְשִׁיעוּ אֹתוֹ כֹּלָם כִּי־מִשְׁפָּט־מִנּוֹת לוֹ
Mar 14:65 וַיַּחֲלֹו אַנְשֵׁים מֵהֶם לְרַק כּוּ וַיַּחֲפוּ אֶת־פְּנֵי וַיְגִדוּ בְּאָזְנָךְ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הֲנִבְּא לָנוּ וְהַמְּשֻׁרְחִים קָדְמוּ אֹתוֹ בְּמִכּוֹת לְחֵי
Mar 14:66 וַיְהִי בְהִיּוֹת פֶּטְרוֹס בְּחֻצֵר מִתַּחַת וַתְּבֹא אֶחָת הַשְּׂפָחוֹת מִבֵּית הַכֶּתֶן הַגָּדוֹל
Mar 14:67 וַתִּקְרָא אֶת־פֶּטְרוֹס מִתַּחַת וַתִּבַּט בְּפִנְיָ וַתֹּאמֶר וְאֶף־אַתָּה הִייתָ עִם־יֵשׁוּעַ הַנְּצָרִי
Mar 14:68 וַיִּכְחַשׁ לֵאמֹר לֹא אָדַע וְלֹא אֲבִין אֵת אֲשֶׁר תִּדְבְּרֵי וַיֵּצֵא חֲחוּצָה אֶל־הָאוֹלָם וַיִּקְרָא אֵץ הַתְּרַנְגֵּל
Mar 14:69 וַתִּרְאֶהוּ הַשְּׂפָחָה עוֹד וַתּוֹסֶף וַתֹּאמֶר אֶל־הַעֲמִידִים שָׁם זֶה הוּא אֶחָד מֵהֶם
Mar 14:70 וַיִּכְחַשׁ פַּעַם שְׁנִית וְעוֹד מֵעַט וְגַם־הַעֲמִידִים שָׁם אֲמָרוּ אֶל־פֶּטְרוֹס אָכֵן הִנֵּךְ מֵהֶם כִּי גִילִי אֲתָה וְלִשׁוֹנְךָ כָּל־שׁוֹנֵם
Mar 14:71 וַיַּחֲלֵל לַעֲנוֹת בְּאֵלָה וּבַשְּׂבָעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת־הַיֵּשׁ אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם
Mar 14:72 וַיִּקְרָא הַתְּרַנְגֵּל שְׁנִית וַיִּזְכֹּר פֶּטְרוֹס אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבְרָלוּ יֵשׁוּעַ כִּי טָרַם יִקְרָא הַתְּרַנְגֵּל פְּעָמַיִם תִּכְחַשְׁבִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמַיִם וַיִּשֶׁם עַל־לְבוֹ וַיִּבְכֶּךְ
Mar 15:1 וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשֶּׁחַר וְרֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים נוֹסְדוּ־יַחַד עִם־הַזִּקְנִים וְהַסּוֹפְרִים וְכָל־הַסַּנְהֶדְרִין וַיֹּאסְרוּ אֶת־יֵשׁוּעַ וַיִּזְלִיכֻהוּ וַיִּסְנִיָּהוּ בִּידֵי פִילָטוֹס
Mar 15:2 וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ פִּילָטוֹס הַאֲתָה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲתָה אֲמַרְתָּ
Mar 15:3 וְרֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים הִבִּיאוּ עָלָיו שְׁטוֹת רְבוֹת וְהוּא לֹא־נָתַן מַעֲנָה אֶף־לֹא דָבָר אֶחָד
Mar 15:4 וַיּוֹסֶף פִּילָטוֹס וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר הֲאֵם לֹא תַעֲנֶה דָבָר רָאָה כְּמָה שְׁטוֹת הִבִּיאוּ עָלֶיךָ
Mar 15:5 וַיֵּשׁוּעַ לֹא־נָתַן מַעֲנָה אֶף־לֹא דָבָר אֶחָד עַד אֲשֶׁר־יְהִי לְפָלֵא בְּעֵינֵי פִילָטוֹס
Mar 15:6 וַיִּבְתֵּג הַזֶּה הַסֵּן הַסֵּן לְשַׁלַּח לָהֶם אֶחָד מִהַאֲסִירִים חִפְשֵׁי אֶת־הָאֶחָד אֲשֶׁר יִבְקָשׁוּן
Mar 15:7 וַיְהִי אִישׁ וּשְׁמוֹ בְּרִיאָבָא אֲסוּר עִם־הַמְּרָדִים אֲשֶׁר רָצְחוּ נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַמָּוֶד
Mar 15:8 וַיִּשְׂא הַמְּמוֹן אֶת־קוֹלוֹ וַיַּחֲלֹו לְשַׁאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם פֶּאֶשֶׁר עֲשֵׂה לָהֶם כְּפַעַם כְּפַעַם
Mar 15:9 וַיַּעַן אֹתָם פִּילָטוֹס וַיֹּאמֶר הַחֲפִצּוּ כִּי־אֲשַׁלַּח לְכֶם אֶת־מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים
Mar 15:10 כִּי הַכִּיר אֲשֶׁר מִקְנָאתֶם כּוּ הַסִּנִּיָּהוּ רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים

Mar 15:11 וַתִּשְׁמַע הַכֹּהֲנִים הַסּוּתוֹת אֶת־הַתְּמוֹן כִּי יִבְקָשׁוּהוּ לְשַׁלַּח לָהֶם רַק אֶת בְּרֵאשֵׁי
Mar 15:12 וַיֹּסֶף פִּילָטוֹס וַיֵּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמָה אַעֲשֶׂה לָּזֶה אֲשֶׁר אַתֶּם קְרֹאִים מֶלֶךְ הַיְהוּדִים
Mar 15:13 וַיֹּסִיפוּ לְצַעֵק לֵאמֹר הַצֵּלֵב אֹתוֹ
Mar 15:14 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס וְלָמָּה זֶה רָעָה עִשָּׂה וְהֵם הוֹסִיפוּ לְצַעֵק עוֹד וְחַר הָרַבָּה הַצֵּלֵב אֹתוֹ
Mar 15:15 וַיֹּאמֶר פִּילָטוֹס לְעַשׂוֹת כְּרִצּוֹן הַתְּמוֹן וַיִּשְׁלַח לָהֶם אֶת בְּרֵאשֵׁי וְאֵת יְשׁוּעַ וְסָר בְּשׁוֹטִים וַיִּתְּנֵהוּ לְהַצֵּלֵב
Mar 15:16 וַיִּזְלִיכֵהוּ אֲנָשִׁי הַצֵּבָא אֶל־הַחֲצַד הַפְּנִימִית הוּא פְּרַטוֹרִין וַיִּזְעִיקוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הַנְּדוּדִים
Mar 15:17 וַיִּזְלַבְשׁוּהוּ מַעִיל אֲרָנָן וַיִּשְׂרְנוּ כְּחַר קוֹצִים וַיְשִׂימוּ עַל־רֹאשׁוֹ
Mar 15:18 וַיַּחֲלוּ לְפָקְדוֹ לֵאמֹר וְחִי מֶלֶךְ הַיְהוּדִים
Mar 15:19 וַהֲבֵנו אֹתוֹ בְּקִנְיָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וְעַל־בְּרִיחֵיהֶם כָּרְעוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ
Mar 15:20 וַאֲחֵרֵי אֲשֶׁר הִחֲלוּ בּוֹ הַפְּשִׂיטוֹ אֹתוֹ אֶת־מַעִיל הָאֲרָנָן וַיִּזְלַבְשׁוּהוּ אֶת־בְּנֵדְרָיו וַיִּזְלַכֵּהוּ לְצֵלֵב אֹתוֹ
Mar 15:21 וַיֵּאִישׁ אֶחָד עִבֵר שֵׁם בְּבֹאוֹ מִן־הַשָּׂדֶה הוּא שְׁמַעוֹן הַקַּדְרִינִי אָבִי אֶלְכַסְנַדְרוֹס וְרוֹפֹס אֹתוֹ אֶלְצוּ לְהַלֵּךְ אַתֶּם וְלִשְׂאת לוֹ אֶת־צֵלְבוֹ
Mar 15:22 וַיִּבְיֹאוּ אֹתוֹ אֶל־גִּלְגַּלְתָּא אֲשֶׁר יֹאמֶר מְקוֹם הַגִּלְגַּלְתָּ
Mar 15:23 וַיַּחְגְּרוּ לוֹ יוֹן מְהוּל בְּמַר וְלֹא שָׂתָה
Mar 15:24 וַיִּזְלַבּוּ אֹתוֹ וַיַּחֲלָקוּ אֶת־בְּנֵדְרָיו לָהֶם לְפִי הַגּוֹרֵל אֲשֶׁר הִפִּילוּ עֲלֵיהֶם לְקַח אִישׁ אִישׁ חֵלְקוֹ
Mar 15:25 וַהֲעִתָּה אֲשֶׁר צִלְבוֹ אֹתוֹ הַיְחָה הַשְּׂעֵה הַשְּׁלִישִׁית
Mar 15:26 וַיְכַתְּבָת דְּבַר־אֲשַׁמְתּוּ שְׁמוֹ מִלְּמַעְלָה עַל־הָעֵץ לֵאמֹר מֶלֶךְ הַיְהוּדִים
Mar 15:27 וְגַם־שָׂנִי אֲנָשִׁי חָמָס נִצְלָבוּ עִמּוֹ אֶחָד מִימֵינוּ וְאֶחָד מִשְׂמָאלוֹ
Mar 15:28 וַיִּמְלֵא הַכְּתוּב הָאֵמֶר וְאֶחֶפְשֵׁעִים נִמְנָה
Mar 15:29 וַהֲעֵבְרִים שֵׁם נְדָפוֹ אֹתוֹ וַיִּנְיַעוּ אַחֲרָיו אֶת־רֹאשֵׁם לֵאמֹר הוּי אַתָּה הַמְּתָרִיב אֶת־הַיִּיכָל וְהַבּוֹנֶה אֹתוֹ בְּשַׁלְשֶׁת יָמִים
Mar 15:30 הַחֲשִׁיעָה לְנַפְשָׁךְ וַיִּרְדֵּה מִן־הָעֵץ
Mar 15:31 וַיְכַן גַּם־רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים שָׁחֲקוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֵאמֹר הוּא הַמוֹשִׁיעַ לְאַחֲרֵים וְלִנְפְשׁוֹ לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ
Mar 15:32 הַמְּשִׁיחַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא יִרְדֵּה עִתָּה מִן־הָעֵץ וְנִרְאָה וְנִאֲמָיוּן בּוֹ וְגַם־הַנְּצַלְבִים עִמּוֹ כְּמוֹ־כֵן חָרְפוּהוּ
Mar 15:33 וַיְהִי בַשְּׂעֵה הַשְּׁשִׁית וַחֲשָׁךְ כִּפְסָה אֶת־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ עַד הַשְּׂעֵה הַחֲשִׁיעִית
Mar 15:34 וּבַשְּׂעֵה הַחֲשִׁיעִית צָעַק יְשׁוּעַ בְּקוֹל גְּדוֹל אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לָמָּה שְׁבַקְתָּנִי אֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵי לָמָּה עָזַבְתָּנִי
Mar 15:35 וּמִן־הָעֵמֻדִים שֵׁם פֶּאֶשֶׁר שְׁמַעוֹ אָמְרוּ הִנֵּה הוּא קְרָא אֶל־אֱלֹהָיו
Mar 15:36 וַיִּרְעַץ אֶחָד מֵהֶם וַיִּקַּח סַפּוֹן אֲשֶׁר מְלֹאוֹ חֲמִץ וַיִּשְׂמְהוּ עַל־קִנְיָה וַיִּשְׁקְהוּ וַיֹּאמֶר הֲרָף וְנִרְאָה אִם־יָבֹא אֱלֹהָיו לְהוֹרִיד אֹתוֹ
Mar 15:37 וַיִּשְׁוֹעַ קְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל וַיִּפְקַד אֶת־רוּחוֹ
Mar 15:38 וַהֲנֵה פְּרִכַת הַיִּיכָל נִקְרְעָה לְשָׁנִים קָרְעִים מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה
Mar 15:39 וְשֶׁר־הַמַּאֲהָה הַעֵמֻד מִמְּלוֹ בְּרֹאחֹו פֶּאֶשֶׁר צָעַק וְכֹאֲשֶׁר נָעַ וַיֹּאמֶר אָבֵן הַאִישׁ הַזֶּה הִיָּה בֶן־אֱלֹהִים
Mar 15:40 וְגַם־נִשְׁמַע הָיוּ רֹאוֹת שָׁמָּה מִרְחֹוק וּבִינְהֵן מִרְיָם הַמַּגְדַּלִּית וּמִרְיָם אִסְכֵּרִיבָה הַקַּטָּן וַיֹּסִי וּשְׁלָמִית
Mar 15:41 הָלֵא הִנֵּה אֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרָיו וַיִּשְׁרַחְתְּהוּ בְּהִיתוֹ בְּגִלְגַּל יַעֲזוּר אַחֲרוֹת רַבּוֹת אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ יְרוּשָׁלַיִמָה
Mar 15:42 וַיְהִי בַעֲרֵב בְּיוֹם הַהֲכִנָּה הַהוּא כִּי עָרַב שַׁבַּת הָיָה
Mar 15:43 וַיָּבֹא יוֹסֵף מִן־הַקַּמְתִּים הוּא יוֹעֵץ נִכְבֵּד וְגַם־הוּא חָפֵז לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיָּבֹא אֶל־פִּילָטוֹס בְּאֲמִין־לֵב וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ אֶת־גּוֹרֵף יְשׁוּעַ
Mar 15:44 וַיִּשְׁתָּאָה פִּילָטוֹס לֵאמֹר הַאֵם הוּא כְּבָר מֵת וַיִּקְרָא אֵל שֶׁר הַמַּאֲהָה וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם כְּבָר מֵת
Mar 15:45 וַיְכֹאֲשֶׁר שְׁמַע מִן־שֶׁר הַמַּאֲהָה כִּי־כֵן הוּא וַיַּתֵּן אֶת־הַגּוֹרֵף אֶל־יוֹסֵף
Mar 15:46 וַהוּא לָקַח תְּכָרִיד־בּוּץ וַיְרִידְהוּ מִן־הָעֵץ וַיַּעֲטֵהוּ בַתְּכָרִיד וַיִּשְׂמְהוּ בַּקֶּבֶר אֲשֶׁר הֻצַּבְלוֹ בְּצוּר וַיִּגַּל אָבֵן עַל־פִּי הַקֶּבֶר
Mar 15:47 וּמִרְיָם הַמַּגְדַּלִּית וּמִרְיָם אִם יוֹסִי רֵאוּ אֶת־הַמְּקוֹם בַּאֲשֶׁר הוֹשֵׁם שָׁמָּה
Mar 16:1 וַיָּכַמַעַשׂ עָבַר הַשַּׁבָּת וּמִרְיָם הַמַּגְדַּלִּית וּמִרְיָם אִם וַעֲקֵב וּשְׁלָמִית קָנוּ סַמִּים לֵבָא וְלַמְּשַׁח אֹתוֹ
Mar 16:2 וַיִּבְאָחֶד בַּשַּׁבָּת בְּבִקְרַת הַשֶּׁכֶם בָּאוּ אֶל־הַקֶּבֶר עֹסֵעֵלוֹת הַשֶּׁמֶשׁ
Mar 16:3 וַתִּתְּמַרְנָה אִשָּׁה אֶל־אַחֻזָּתָה מִי נִגְלַלְנוּ אֶת־הָאָבֵן מֵעַל פִּי־הַקֶּבֶר
Mar 16:4 וַתִּשְׁתָּאָנֵה אֶת־עֵינֵיהֶן וַתִּרְאֶינָה כִּי הָאָבֵן נִגְלָה כִּי גְדוּלָה הִיָּתָה מֵאֵד
Mar 16:5 וַתִּבְתָּאָנֵה אֶל־חֹדֶף הַקֶּבֶר וַתִּרְאֶינָה נַעַר אֶחָד עֹטָה מַעִיל לָבָן יָשֵׁב מַעְבַר הַיָּמִין וַתִּבְתָּלְנָה
Mar 16:6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אֶל־תִּבְתָּלְנָה הִנֵּה אַתֶּן מִבְּקָשׁוֹת אֶת־יְשׁוּעַ הַנְּצַרִי אֲשֶׁר נִצְלַב הֲלֹא הוּא קָם וַאֲיִנְנוּ פֹה רְאִינָה אֶת־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר שְׁמוּהוּ שָׁמָּה
Mar 16:7 אַךְ־לִכְנָה וְהַגְדַּנָּה לְחַלְמוֹדֵיו וּלְפִטְרוֹס כִּי הוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם וְנִגְלִילָה וְשֵׁם תִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם
Mar 16:8 וַתִּתְמַרְנָה לִצְאֹת מִן־הַקֶּבֶר וַתִּנְסֹכְנָה כִּי חִיל נִפְחַד אֶחָזוֹן וְלֹא־הִגִּידוּ לְאִישׁ הַדָּבָר כִּי נִרְאוּ מֵאֵד
Mar 16:9 וַיְהִי בַאֲחָד בַּשַּׁבָּת בְּבִקְרַת אַחֲרֵי תְקוּמָתוֹ וַיִּרְאֵה אֶל־מִרְיָם הַמַּגְדַּלִּית רֹאשׁוֹנָה הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֻעֵבֵר מִמֶּנָּה שֶׁבַע רִחוֹת רַעוֹת
Mar 16:10 וַהֲיָא הִלְכָה וַתַּגִּיד לְאֲנָשֵׁי בְרִיתוֹ אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ וְהֵם מְתָאבְּלִים וּבְכִים
Mar 16:11 וַאֲחֵרֵי אֲשֶׁר שְׁמַעוּ כִּי הוּא חָי וְכִי נִרְאָה אֲלֵיהֶם לֹא הֵאֱמִינוּ לָהּ
Mar 16:12 וַאֲחֵרֵי־כֵן נִרְאָה בְּדַמּוֹת אַחֲרַת אֲלִישָׁנִים מֵהֶם עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה פֶּאֶשֶׁר הִלְכוּ לְדַרְכֵם
Mar 16:13 וַיִּשְׁוּבוּ וַיִּגִּידוּ לְאַחֲרֵים וְלֹא הֵאֱמִינוּ גַם־בְּדַבְרֵיהֶם
Mar 16:14 וַיִּרְאֵה אַחֲרֵי־כֵן אֶל־אֶחָד הַעֲשָׂר בַּשַּׁבָּת עַל־הַשְּׁלֵחָן וַיִּזְכִּיחֶם עַל־חֲסֵר אֲמוּנָתָם וְעַל־קִשְׁי לָבָם כִּי לֹא־הֵאֱמִינוּ לְאֵלָה אֲשֶׁר רֵאוּ אֹתוֹ אַחֲרֵי תְקוּמָתוֹ
Mar 16:15 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וְקִרְאוּ אֶת־הַבְּשׂוּתָה לְכָל־בִּשָּׂר
Mar 16:16 מִי אֲשֶׁר יֵאָמֵן וַיִּשְׁבַּל וַיִּשָּׁע וּמִי אֲשֶׁר לֹא־יֵאָמֵן וַאֲשֶׁם
Mar 16:17 וְאֵלָה הַחַחֹת אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ בְיַדִּי הַמֵּאֱמִינִים רִחוֹת רַעוֹת יַעֲבִירוּ בְּשָׁמַי וּבְלִשְׁנוֹת תְּחַשׁוֹת וַיְדַבְּרוּן
Mar 16:18 וַחֲשָׁשִׁים כִּי־יִשְׁאוּ אוֹ כִי־יִשְׁחוּ סַמִּים אֲשֶׁר מֵת בָּם לֹא יִהְיֶה וְלֹא יִשְׁחִיתוּ לָהֶם וַיִּדְרִיחֵם יְשִׁימוּ עַל־חוּלָיִם וְחָיוּ מִחֲלָלִים
Mar 16:19 וַיְהִי פֶאֶשֶׁר כִּלְהַ אֶדְרוֹן יְשׁוּעַ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיַּעַל הַשְּׁמוּקָה וַיִּשָּׁב לַיָּמִין הָאֱלֹהִים

Mar 16:20 והם יצאו ויבשרו את הבשורה בכל מקום וידהאדון היתה עםם במלאכתם ויקם את דברו באות אשר נעשו בידיהם אמן

Luk 1:1 הן ירו רבים כתבו על ספר את מערכי הדברים אשר כוננו בתוכנו אל נכון

Luk 1:2 כפאשר מסרו לנו אלה אשר היו עדים ראים מראש ומשקתי דברי יהוה

Luk 1:3 ויבכין נבאני אשר בחנתי הישב את הדברים ההם מראשיתם הכינתי את לבי לכתבם אליך תאפילוס גבור החיל דבר דבר על אפניו

Luk 1:4 לבעבור תדע כי חזרת אמת למדת מפי מלמדך

Luk 1:5 אשר איש כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה ושמו זכריהו ומשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן אלישבע שמה

Luk 1:6 ושניהם היו צדיקים לפני האלהים והלכים בדרך כל מצותיו וחקתיו

Luk 1:7 ולא היה להם ולד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בנימים

Luk 1:8 ויהי היום ככהנו לפני האלהים בסדר משמרתו

Luk 1:9 ויבא אל היכל יהוה להקטיר קטרת לפינהולו כמשפט עבדת הפתנים

Luk 1:10 ויכלקהל העם מתפללים אז מחוץ בעת הקטר הקטרת

Luk 1:11 וירא אליו מלאך יהוה עמד אצל מזבח הקטרת לימינו

Luk 1:12 וירא זכריהו ויחדר ואימה נפלה עליו

Luk 1:13 ויאמר אליו המלאך אתירא זכריהו כי תפלתך עלתה לקצון ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן

Luk 1:14 והיה לך לשמחה ולששון ורבים בהולדו ועליו

Luk 1:15 כי יונתל לפני יהוה וינון ושקר לא ישחה ורוח הקדש ימלא בעוד היותו בבטן אמו

Luk 1:16 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם

Luk 1:17 והלך לפניו ברוח אליהו ובגבורתו להשיב לב אבות על בנינים ולפשעים רוח הטהר ושקרה ודעמיד לפני יהוה עם אשר לבו נכון עמו

Luk 1:18 ויאמר זכריהו אל המלאך במה אדע זאת הן אני זקנתי ואשתי באה בנימים

Luk 1:19 וישען המלאך ויאמר אליו אנכי נבריאל מלאך לפני האלהים שלחתי לדבר אליך ולבשרך קזאת

Luk 1:20 והנה אתה תאלם ולא תוכל דבר עד אשר יקום הדבר הזה עקב אשר לא האמנת לדברי אשר יקומו בעתם

Luk 1:21 והעם הוחילו לזכריהו עדיבוש ותפלאו כי התמהמה בהיכל

Luk 1:22 וכצאחור לא יכל דבר אליהם ויכירו כי יחזיון חזה בהיכל וינע להם בראשו כי הוא אלם

Luk 1:23 וכאשר מלאו ימי עבדתו וילך וישב אל ביתו

Luk 1:24 ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותסתור חמשה חודשים לאמר

Luk 1:25 לכה עשה לי יהוה בנימים אשר פקדני ואסף את חרפתי לעיני בני אדם

Luk 1:26 ובהחיש הששי שלח נבריאל המלאך מלפני אלהים אל עיר בגליל ושמה נצרת

Luk 1:27 אל עלמה בתולה מארשה איש ושמו יוסף מבית דוד והעלמה שמה מרים

Luk 1:28 ויבא המלאך אליה בתוסה ויאמר שלום לך הבת רחמה יהוה עמך ברוכה את בנישים

Luk 1:29 והיא בראותה ותחלחל לדברו ותאמר בלבה מה הבקרה הזאת

Luk 1:30 ויאמר אליה המלאך אתירא מרים כי מצאת חן בעיני האלהים

Luk 1:31 והנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישוע

Luk 1:32 והוא גדול ויהיה וכן עליון יקרא ונתן לו יהוה אלהים את כסא דוד אביו

Luk 1:33 ומלאך על בית יעקב לעולם ועד ולמלכותו אין קץ

Luk 1:34 ותאמר מרים אל המלאך איכה תהיה קזאת ואני איני ידעת איש

Luk 1:35 וישען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבא עליך וכח עליון יסד לך עליך נביתך הילוד יקרא בן אלהים

Luk 1:36 והנה אלישבע מודעתך הנקראת עקרה הרה נבית ללח בן בזקנתה וזה הלה החדש הששי

Luk 1:37 כי מאלהים לא יפלא כל דבר

Luk 1:38 ותאמר מרים הנני שפחה יהוה יהי לי כדברך וילך המלאך מאתה

Luk 1:39 ותקם מרים בנימים ההם ותחש ללכת ההרה אל עיר יהודה

Luk 1:40 ותבא בית זכריה ותפקד את אלישבע לשלום

Luk 1:41 ויהי כשמע אלישבע פקודת שלום מפי מרים וירקד הילד בקרבה ותמלא אלישבע רוח הקדש

Luk 1:42 ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנישים וברוך פרי בטןך

Luk 1:43 ומאין באתני קזאת כראם אדני אלי תבא

Luk 1:44 כי פאשר שמעה אזני קול פקודת שלום מפיך רקד הילד בקרבי מרב שמחה

Luk 1:45 אשרך כי תאמיני כי יקום הדבר האמור לך מפיה יהוה

Luk 1:46 ותען מרים ותאמר תגדל נפשי את יהוה

Luk 1:47 ותגל רוחי באלהי ישעי

Luk 1:48 כי ראה בעיני שפחתו מהיום הזה נמעלה ואשרוני כל הדרות

Luk 1:49 גדלות עשה עמדי אדיר הוא וקרדו שמו

Luk 1:50 ותסדו על יראיו בכל ידוד ודוד

Luk 1:51 בורעו עשה נפלאות הפיץ גאים במזמת לבם

Luk 1:52 שלטים הדף מכסאותם וישם שפלים למרום

Luk 1:53 רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם

Luk 1:54 החזיק בישראל עבדו ויזכרו לו את רחמיו

Luk 1:55 כפאשר דבר לאבותינו לאבתהם ולזרעו עדיעולם

Luk 1:56 ותשב עמה מרים כשלישת ירחים ותשב אל־ביתה

Luk 1:57 וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן

Luk 1:58 ושכניה וקרוביה שמעו כיהנדיל יהוה חסדו עליה וישמחו אתה

Luk 1:59 ויהי ביום השמיני ויבאו למול את־הילד ויקראו לו זכריהו על־שם אביו

Luk 1:60 ותען אמו ותאמר לא־כן כי הוא יוחנן ויקרא

Luk 1:61 ויאמרו אליה הלא אירבמשפחתך איש נקרא בשם הזה

Luk 1:62 ויתנו אות לאביו לאמר מה־עם לָבְבו מה־יקרא־לו

Luk 1:63 וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו כלם

Luk 1:64 ופתאם נפתח פיהו ומלתו על־לשנו ויברך את־האלהים

Luk 1:65 ותפל וראה על־פִל־שכניהם מסביב והדברים האלה ספרו בכל־הרי יהודה

Luk 1:66 וכל־השמעים דברו על־לבם לאמר מה יהיה אפוא הילד הזה ויהיה־הזה היתה עליו

Luk 1:67 וימלא זכריהו אביו רוח הקדש ויבא לאמר

Luk 1:68 ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד ושלח פדות לעמו

Luk 1:69 וירם לנו קרן ישועה בבית־דוד עבדו

Luk 1:70 כִּאֲשֶׁר דָּבַר בְּפִי־נְבִיאָיו הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר מִקְּדָם

Luk 1:71 להושיע לנו מיד איבוינו ומפֶּה כְּלִישָׁאֵינוּ

Luk 1:72 לַנְּמִלְחָסָד עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְלִזְכֹּר אֶת־בְּרִית קְדוֹשׁוֹ

Luk 1:73 אֶת־בְּרִית הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם אָבִינוּ

Luk 1:74 כִּי יַצִּילֵנוּ מִיַּד־צָר וְיִתְּנֵנוּ לְעַבְדוֹ בְּבִלְיָפְתָר

Luk 1:75 וְנַחֲתֵלֶךְ בְּקֶדֶשׁ וּבְצַדִּיקָה לְפָנָיו כְּלִי־מִי חַיִּינוּ

Luk 1:76 וְנִסְמָאֲתָה הַיֶּלֶד נְבִיא־עֲלִיּוֹן חֲקָא כִּי לִפְנֵי יְהוָה תֵּלֵךְ וְאֶת־דַּרְכָּיו תִּפְנֶה

Luk 1:77 וְנִתְּחַת דַּעַת יְשׁוּעָה לְעַמּוֹ הִיא הַסְּלִיחָה לַחַטָּאתָם

Luk 1:78 בְּזֶרַח לְנוֹ אֲוִר־בְּקָר מְמָרוֹם מִמְקוֹר חַמְמֵי אֱלֹהֵינוּ

Luk 1:79 לְהַאִיר לְיִשְׂרָאֵל לְיִשְׁכֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמוֹת וּלְיִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרֵינוּ בְּמַעֲלֵי שְׁלוֹם

Luk 1:80 וַיִּנְדַּל הַיֶּלֶד הוֹלֵךְ וְחֹזֵק בְּרוּחַ וְנִתְּנָהוּ בְּמִדְבַר בְּמִדְבַר עַד־יוֹם הַרְאָתוֹ אֶל־יִשְׂרָאֵל

Luk 2:1 ויהי בימים ההם ויצא דבר מלכות מלפני הקיסר אוגוסטוס למנות כל־ישיבי הארץ

Luk 2:2 הוא המפקד הראשון אשר נעשה בימי קורניליוס פתח ארם

Luk 2:3 וילכו כלם להמנות איש איש לעירו

Luk 2:4 ויעל גסיוסף מן־הגליל מעיר נצרת אל־עיר דוד היא בית־לחם כי ממשפחת בית דוד הוא

Luk 2:5 ויבא עִם־מָרְיָם הַמֵּאֲרָשָׁה לוֹ לְבָא עַל־הַפְּקוּדִים וְהִיא הָרָה

Luk 2:6 ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת

Luk 2:7 ותלד את־בנה הבכור ותחמלהו בתחולות ותשם אתו באבוס כי לא־מצאו מקום להם במלון

Luk 2:8 ורעים היו לנים בשדה בארץ התיא ונטרים את־עֲרֻבֵיהֶם בְּאֲשְׁמֵרוֹת הַלְּיָלָה

Luk 2:9 והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה זרח להם מסביב ויראו וראה גדולה

Luk 2:10 ויאמר אליהם המלאך אל־תיראו מבשר טוב אני לכם ורב ששון לכל־העם

Luk 2:11 כי מושיע ילד לכם היום הלא הוא המשיח האדון בעיר דוד

Luk 2:12 וזה לכם האות כי חמצאו ילד בתחולתו שכב באבוס

Luk 2:13 ופתאם נראו עִם־הַמְּלֹאךְ הַמּוֹן צְבָא שְׁמַיִם מְזַמְּרִים לֵאלֹהִים וְאִמְרִים

Luk 2:14 כְּבוֹד לֵאלֹהִים בְּמָרוֹם שְׁלוֹם עֲלֵי־אַרְצָן וְלְבָנֵי אָדָם רַעְיוֹן

Luk 2:15 ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמיימה ויאמרו הרעים איש אל־העהו נלכה־נא עד בית־לחם ונראה את־הקבר הנעשה שם אשר הודיע לנו יהוה

Luk 2:16 ויחישו ויבאו וימצאו את־מרים ואת־יוסף והילד שכב באבוס

Luk 2:17 ויראו וישמעו את־הקבר אשר הגד להם על־הילד הזה

Luk 2:18 ויתמהו השמעים על־הדברים אשר־הגידו להם הרעים

Luk 2:19 ומרים שמרה את־פִל־הדברים האלה ותהנה בס בלבָה

Luk 2:20 והרעים שבו ויתנו כבוד ועו לאלהים על־כֹּל אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְרָאוּ כִּפִּי־אֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהִים

Luk 2:21 וכמלאת שמונת ימים להמולו ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא־לו המלאך טרם נוצר בבטן

Luk 2:22 וכאשר מלאו להם ימי טהרה לפי תורת משה ויעלו אחר וירושלמה להעמידו לפני יהוה

Luk 2:23 ככתוב בחורת יהוה קל־זָכַר פֶּטֶר חָסֵם קְרוֹשׁ וְיִקְרָא לִיהוָה

Luk 2:24 ולהקריב קרבן כמצות תורת יהוה שתי־תרים או שני בני יונה

Luk 2:25 והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון איש צדיק וחסיד ומחכה לנחמת ישראל ורוח הקדש נחה עליו

Luk 2:26 ודבר נגלה לו ברוח הקדש כי לא יראה־מות עַד־אֲשֶׁר יֵרָאֵה אֶת־מִשִּׁיחַ יְהוָה

Luk 2:27 ויבא ברוח אל־המקדש והאבות הביאו את־הילד ישוע לעשות לו כפרי־משפט התורה

Luk 2:28 וינקחוהו על־זרעתיו ויברך את־האלהים ויאמר

Luk 2:29 כדברך יהוה היום תאסף את־עַבְדְּךָ בְּשִׁלוֹם

Luk 2:30 כי ישועתך ראו עיני

Luk 2:31 אֲשֶׁר הִכִּינֹתָ לִפְנֵי כָּל־הָעַמִּים

Luk 2:32 אֹרֹךְ הַיָּמִים וְכַבֹּד יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

Luk 2:33 וַיִּחְמְמוּ יוֹסֵף וְאִמּוֹ עַל־הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים עָלָיו

Luk 2:34 וַיִּבְרָךְ אֹתָם שְׂמֵעוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֵרְיָם אִמּוֹ הֵילֵךְ הַזֶּה נֹצֵב לְמַפְלַת רַבִּים בְּיִשְׂרָאֵל וְלִחְקוֹמָתָם וְלֵאוֹת מִדְּבָרִים

Luk 2:35 וַיִּבְנֶפֶשֶׁךְ תַּעֲבֹר חֶרֶב חֲדָרָת לְהַתְּנַלּוֹת חֲקַרְיָלָב רַבִּים

Luk 2:36 וַיֹּאשְׁרֵה וַיְבַיֵּא הַיְהוָה שָׁם חָנָה בַת־פְּנוּאֵל לְמִטָּה אֲשֶׁר הָיָה זָקְנָה בָּהָּ בְּיָמָיו וְשִׁבְעַת שָׁנִים יָשְׁבָה עִם־בַּעֲלָהּ מִיּוֹם אֲשֶׁר לָקְחָהּ בַּבְּתוּלָיִת

Luk 2:37 וְהָאֵלְמָנָה הַזֹּאת כָּבַת אַרְבַּע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה לֹא מָשָׂה מִבֵּית הָאֱלֹהִים בְּעַבְדָּתָהּ לִפְנֵי בָצוּם וּבַתְּפִלָּה לַיְהוָה יוֹם

Luk 2:38 וַתֵּקֶם בַּעַת הַהִיא וַתִּבְרָךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַתְּדַבֵּר עָלָיו אֶל־כָּל־אֲשֶׁר חָפְזָה לְנֶאֱמָר וַרוּשָׁלָיִם

Luk 2:39 כִּכְלוֹתָם לַעֲשׂוֹת כָּל־הַמִּצְוָה כַּפִּי־חֹרֶת יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ הַנְּלִילָה אֶל־נֶצֶרֶת עִירָם

Luk 2:40 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶךְ וַיִּחַזַּק בְּרוּחַ וַיִּמְלֵא חֵכְמָה גִּסְחֹן אֱלֹהִים הוֹצֵק עָלָיו

Luk 2:41 וַיֵּעַל וַיַּעֲלוּ אֲבוֹתָיו יְרוּשָׁלַיִמָּה מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְחַג הַמִּנְחָסֹת

Luk 2:42 וַיִּבְהִיחֻהוּ בְּנֵי־שָׁתַיִם עֲשָׂרָה שָׁנָה וַיַּעֲלוּ עִמּוֹ כַּמְּשַׁפֵּט הַחֵן

Luk 2:43 וַיִּמְלֵאוּ הַיָּמִים וַיָּשׁוּבוּ לְדָרְכָם וַיִּנְתֵּר הַנַּעַר יֵשׁוּעַ בִּירוּשָׁלַיִם יוֹסֵף וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ

Luk 2:44 וַיִּבְחָשְׁבָם כִּי עִם־חֶבֶל אֲדָחִים הֵלֶךְ וַיִּלְכוּ כְּדָרְכֵי־יוֹם וַיִּבְקְשֵׁהוּ בֵּין קְרוֹבוֹתָיִם וּמִיַּד־עֵינָם

Luk 2:45 וַיֹּאחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא מָצְאוּ אֹתוֹ שָׁבוּ וַיִּבְקְשֵׁהוּ בִירוּשָׁלַיִם

Luk 2:46 וַיְהִי אַחֲרָי שְׁלֹשַׁת יָמִים וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ יוֹשֵׁב בַּחֹף הַמִּזְרָיִם בְּמַקְדָּשׁ שֹׁמֵעַ אֶת־חֲתוּרָתָם וְשֹׂאֵל אֹתָם שְׂאֵלוֹת

Luk 2:47 וְכָל־שֹׁמְעֵי תִמְחוּ עַל־חֲכָמָתוֹ וְעַל־חֲשׂוֹבוֹתָיו

Luk 2:48 וַיְהִי כִּרְאוּתָם אֹתוֹ וַיִּשְׁתְּאוּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִמּוֹ מַה־זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ בְּנֵי הֵלֵל בְּקִשְׁנוֹךְ גִּם־אֲבִיךָ גִּם־אֲנִי בְּרֹאנָה גְדוּלָה

Luk 2:49 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ בְּקִשְׁתֶּם אֹתִי הֲאִם לֹא יָדַעְתֶּם כִּי עָלַי לְהִיחַת בְּבֵית אָבִי

Luk 2:50 וְלֹא הִבִּינוּ אֶחָד־הֵבֶר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם

Luk 2:51 וַיִּזְכֹּר אֹתָם וַיִּבְאֵר אֶל־נֶצֶרֶת וַיְהִי סֵר אֶל־מִשְׁמַעְתָּם וְאִמּוֹ שָׂמְרָה אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּלִבָּהּ

Luk 2:52 וַיִּשְׁוַע הַלֶּכֶךְ וַיִּגְדַּל בְּחֵכְמָה וּבְקוֹמָה וּבְחֵן עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים

Luk 3:1 לְמַלְכוּת טַבְּרִיּוֹס קִיסָר בְּיָמֵי פּוֹנְטִיּוֹס פִּילָטוֹס פַּחַת יְהוּדָה וְהוֹרְדוֹס טַטְרָרֶךְ בְּגִלְגַּל וּפִילִפּוֹס אַחִיו טַטְרָרֶךְ בְּפֶלֶךְ יַטוּר וּפֶלֶךְ טְרוֹכַנָּה וְלוּסִינֹס טַטְרָרֶךְ בְּאַבֵּל

Luk 3:2 וַיִּבְהִיחֻהוּ חֵן וְקִפְּאָה הַכְּהֵנִים הַגְּדוּלִים הָיָה הַזֶּה דָּבַר אֱלֹהִים אֲלֵי־יֹחָנָן בְּרִזְכַּרְיָהוּ בְּמִדְבָּר

Luk 3:3 וַיִּבְאֵר אֶל־כָּל־כֹּפֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם לְשׁוּבַת מַדְרָכָם וְלַהֲטָבֵל לְסִלְיַחַת עֲוֹנָם

Luk 3:4 כַּכְּתוּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי יִשְׁעִיָהוּ הַנְּבוֹיָא קוֹל קְרָא בְּמִדְבָּר פִּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יִשְׂרוּ מַסְלֹחֵי

Luk 3:5 כָּל־כְּלִיָּא יִנְשֵׂא וְכָל־חֵר וְנִבְעָה וַיִּשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמַשׁוֹר וְהָרְקָסִים לְבִקְעָה

Luk 3:6 וַיִּרְאוּ כָּל־בָּשָׂר אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ

Luk 3:7 וַיֹּאמֶר אֶל־הַמּוֹן הֵעָם אֲשֶׁר בָּא אֵלָיו לְהַטְבֵּל יִלְדֵי צַפְעָנִים מִי הוֹרָה אֹתְכֶם לְהַמְלִיט עַל־נַפְשְׁכֶם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף הַבָּא

Luk 3:8 לָכֵן עֲשׂוּ פְּרִי־טוֹב לְחַשְׁבוֹהָ וְאַל־תִּהְיוּ בְּלִבְבְּכֶם לֵאמֹר אֲבָרְתָם לָנוּ לֵאבִי כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם גִּם מִן־אַתְּנִים אֱלֹהִים לְהִקְיָם בְּנִים לְאַבְרָהָם

Luk 3:9 וְגִם־בְּכֶר נְטִי הַנְּרוֹן עַל־שֶׁרֶשׁ הַעֲצִים וְלָכֵן כָּל־עֵץ אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פְּרִי־טוֹב יִגְדַע וְהִשְׁלַךְ בְּמַדְאֵשׁ

Luk 3:10 וַיִּשְׂאֲלוּ אֹתוֹ הַמּוֹן הֵעָם לֵאמֹר וּמָה לָנוּ לַעֲשׂוֹת

Luk 3:11 וַיַּעֲנֵם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אֲשֶׁר־לוֹ כְּתָנוֹת שְׁתִּים יַחַלַּק עִם־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵין־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר־לוֹ מִזֶּן יַעֲשֶׂה כְּמוֹ־כֵן

Luk 3:12 וַיִּבְאֵר אֵלָיו גִּם־מַדְכָּסִים לְטַבִּילָתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבְּנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה

Luk 3:13 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יַחַד עַל־מַכְס הַנְּקוּב לָכֶם אֲלֵת־נִגְנוֹשׁ

Luk 3:14 וַיִּשְׂאֲלוּ אֹתוֹ גִּם־אֲנָשֵׁי הַצִּבְּאָ לֵאמֹר וְאַנְחֵנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲלֵת־עֲשִׂקוּ וְאַל־תִּהְיוּ אִישׁ וְדִי לָכֶם כִּי תִשְׁנִי שְׂכָרְכֶם

Luk 3:15 וַיִּבְעוֹר הֵעָם הָיוּ מְחַפְּסִים וְכָל־ם דְּבָרִים בְּלִבָּם אִם לֹא יוֹחֲנָן הוּא הַמְּשִׁיחַ

Luk 3:16 וַיַּעֲנֵם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הָיָא מִטְּבַל אֹתְכֶם בְּמַיִם אֵךְ בֹּא יָבֵא חֶסֶן מִמֶּנִּי אֲשֶׁר קָטַנְתִּי מִהַתֵּר אֶת־שְׂרוּךְ נַעֲלָיו וְהוּא יְטַבֵּל אֹתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבָאֵשׁ

Luk 3:17 אֲשֶׁר מְזַרְהוּ בְּיָדוֹ לִזְרוֹת וּלְהַבֵּר אֶת־זֵרְנוֹ וְאֶסֶף אֶת־הַחֲטָיִים אֲלֵי־חֹף אֶסְמִי וְאַת־הַמַּיִן יִשְׂרָף בָּאֵשׁ לֹא־תִכְבֶּה

Luk 3:18 כִּתְּנָה וְכַתְּנָה הַזִּהוּר מִכְּשָׂר טוֹב הַזֶּה אֶת־הָעָם

Luk 3:19 וְהוֹרְדוֹס טַטְרָרֶךְ אֲשֶׁר הוֹכַח עַל־דְּבַר הוֹרְדוּיָה אֲשֶׁת אַחִיו וְעַל־כָּל־הַרְעוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הוֹרְדוֹס

Luk 3:20 הוֹסִיף עַל־כָּל־אֵלֶּה וַיִּסְגֵּר אֶת־יֹחָנָן בְּבֵית הָאֲסוּרִים

Luk 3:21 וַיְהִי וַיִּבְהִיחֻהוּ כָּל־הָעָם וַיִּטְבַּל גִּם־יֵשׁוּעַ וְהַשְּׂמַיִם נִפְתְּחוּ בְּהַתְּפִלָּה

Luk 3:22 וַיִּזְכֹּר עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּרִמּוֹת נֹף וַיִּנֶּה וַהֲנֵה קוֹל קְרָא מִן־הַשְּׂמַיִם אֹתָהּ הוּא בְּנֵי יוֹדִי בְּךָ רְצָתָה נִפְשִׁי

Luk 3:23 וַיִּשְׁוַע הָיָה כְּבָשׂוּלִשִׁים שָׁנָה בְּהַחֲלוֹ אֶת־עַבְדָּתוֹ וַיִּחְשְׁבֵהוּ לְבָרְיוֹסָף בְּנֵי־עֵלִי

Luk 3:24 בְּרִימַתָּת בְּרִילִי בְּרִימַלְכִי בְּרִינִי בְּרִיֹּסָף

Luk 3:25 בְּרִימַתְּהוּ בְּרִיאֲמוּן בְּרִינְחוּם בְּרִיחֲסִילִי בְּרִינִי

Luk 3:26 בְּרִימַחַת בְּרִימַתְּהוּ בֵּן שְׁמַעִי בְּרִיֹּסָף בְּרִיִּידָה

Luk 3:27 בְּרִיֹּתָנָן בְּרִירִישָׂא בְּרִיִּירְבֵּבֵל בְּרִישְׂאֵלְתִּיאֵל בְּרִיגְרִי

Luk 3:28 בְּרִימַלְכִי בְּרִיאֲדִי בְּרִיקוֹסָם בְּרִיאֲלִמוּדָם בְּרִיעַר

Luk 3:29 בְּרִיִּישׁוּעַ בְּרִיאֲלִיעֶזֶר בְּרִיִּירִידִים בְּרִימַתָּת בְּרִילִי

Luk 3:30 בְּרִישְׂמֵעוֹן בְּרִיִּיהוּדָה בְּרִיֹּסָף בְּרִיִּינָם בְּרִיאֲלִיקִים

Luk 3:31 בְּרִימַלְכִיא בְּרִימִינָא בְּרִימַתְּהָ בְּרִינָתָן בְּרִידוֹר

Luk 3:32 בְּרִיִּישִׁי בְּרִיעוֹבֵר בְּרִיבַעַז בְּרִישְׁלִמוֹן בְּרִינַחְשׁוֹן

Luk 3:33 בְּרֵעֵינֶיךָ בְּרֵאֲרָמִי בְּרֵחָצְרוֹן בְּרֵפְרֵז בְּרֵיְהוּדָה
Luk 3:34 בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי
Luk 3:35 בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי
Luk 3:36 בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי
Luk 3:37 בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי
Luk 3:38 בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי בְּרֵינְעָבִי
Luk 4:1 וַיְשׁוּעָה שָׁב מִן־הַיַּרְדֵּן כִּלְא רִיחַ הַקִּדְשׁ וַיּוֹבִילֵהוּ הַרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
Luk 4:2 וַיֵּשֶׁב נֶסֶח אִתּוֹ הַשְּׁטָן אַרְבַּעִים יוֹם וְלֹא־אָכַל מְאוּמָה עֲדִיתָם כָּל־הַיָּמִים הֵהָם וַיִּרְעַב
Luk 4:3 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשְּׁטָן אִם בְּרֵה־אֱלֹהִים אַתָּה אֲמַרְנָא אֶל־הָאֲבָן הַזֹּאת וְתִהְיֶה לֶחֶם
Luk 4:4 וַיַּעֲנֶה אִתּוֹ וַיֹּשֶׁב הוּא כְּתוּב כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ וַחַיֵּה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִּי־יְהוָה
Luk 4:5 וַיַּעֲנֶה לֵהוּ וַיִּרְאֶהוּ אֶת־כָּל־מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ בְּרַגְעַת אֶחָד
Luk 4:6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשְּׁטָן לֵךְ אֲתָן אֶת־כָּל־הַמְּשָׁלָה הַזֹּאת וְאַתָּה־כָּל־כְּבוֹדָהּ כִּי לִי נְתוּנָה וְלֹא־אֶשֶׁר אַחֲפָז אַחֲנֶנָּה
Luk 4:7 וַעֲלֵכֶן אִם תִּשְׁתַּחֲוֶה לִּפְנֵי כָל־הַכְּבוֹד הַזֶּה לֵךְ וְיִהְיֶה
Luk 4:8 וַיַּעֲנֶה וַיֹּשֶׁב וַיֹּאמֶר אֵלָיו סוּר מִמֶּנִּי הַשְּׁטָן כִּי כְּתוּב לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאִתּוֹ לִבְדּוֹ תַעֲבֹד
Luk 4:9 וַיִּבְיָאֵהוּ וּרְשָׁלַיִם וַיַּעֲמֵדֵהוּ עַל־פֶּתַח בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בְּרֵה־אֱלֹהִים אַתָּה הַתְּנַפֵּל מִזֶּה אַרְצָה
Luk 4:10 כִּי כְּתוּב כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה־לְךָ לְשִׁמְרֶךָ
Luk 4:11 עַל־כָּפֹסִים וְשִׂאֲוֹדָה פְּרִתְנָה בְּאָבָן הַגִּלְגָּל
Luk 4:12 וַיַּעֲנֶה וַיֹּשֶׁב וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן נֹאמַר לֹא תְנַסֶּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
Luk 4:13 וַיִּכְאֶשֶׁר כִּלְא הַשְּׁטָן אֶת־הַמַּסּוֹת וַיִּרְף מִמֶּנּוּ עַד־עַתָּה
Luk 4:14 וַיֵּשֶׁב וַיֹּשֶׁב בְּנִבְרַחַת הַרוּחַ אֶל־הַגִּלְגָּל וַשְּׁמַעוּ יֵצֵא בְּכָל־הַכְּפָר
Luk 4:15 וְהוּא הוֹרָה לָהֶם בְּכַתְּיֵהֶנְסֹת וְכָלֶם נְתָנוּ לוֹ כְּבוֹד
Luk 4:16 וַיִּבְיָא אֶל־נִצְרַת אֲשֶׁר הוּא גֵדֵל שָׁם וַיִּלְךְ אֶל־בֵּית־הַמְּנַסֵּת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת כְּמִשְׁפָּטוֹ וַיִּקָּם לִקְרֹא
Luk 4:17 וַיִּתְּנוּ לוֹ סֵפֶר וַיִּשְׁעִיָה הַנְּבִיא וַיִּפְתַּח אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּמְצָא אֶת־הַדָּבָר הַכְּתוּב שָׁמָּה
Luk 4:18 רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלַי וַיַּעַן מִשַׁח יְהוָה אִתִּי לְבַשׂ עַנּוּיִם שְׁלַחְנִי לְקָרֵא לְשׁוֹבוֹיִם דָּרוֹר וְלַעֲרִוִים פַּחַד־קוֹחַ לְשַׁלַּח רְצוּצִיִם תְּפָשִׂים
Luk 4:19 לְקָרֵא שְׁנַת־רְצוֹן לִיהוָה
Luk 4:20 וַיִּגְדַּל אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּתְּנֵהוּ בְיַד הַמְּשַׁרְתַּת וַיֵּשֶׁב וַעֲנִי כָל־אֲשֶׁר בְּבֵית־הַמְּנַסֵּת נִשְׂאוֹת אֵלָיו
Luk 4:21 וַיַּעֲנֶה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוֹקֵם הַכְּתוּב הַזֶּה הַיּוֹם בְּאָזְנוֹכֶם
Luk 4:22 וְכָלֶם נִשְׂאוּ לוֹ עֹדוֹת כִּי נִפְלְאוּ בְעֵינֵיהֶם דְּבַר־יְחִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה הוּא בְּרֵי־יוֹסֵף
Luk 4:23 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַכֵּן תֹּאמְרוּ לִי אֶת־הַמְּשָׁל הַהוּא רַפָּא רַפָּא אֶת־נַפְשָׁךְ וְכָלֶם אֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ כִּי נַעֲשֶׂה בְּכַפְרֵי־נַחֲוִים עֲשֵׂה־כֵן גַּם־הֵלֶם בְּעִירֶךָ
Luk 4:24 וַיֹּאמֶר הֵן דְּבַר אֲמַת אֲנִי מְגִיד לָכֶם אֵין מִיָּד רַצּוֹי בְּאָרְצָךְ מוֹלְדָתְךָ
Luk 4:25 אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֲלֵמֶנֶת רַבּוֹת הִיוּ בְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם אֵלֵיהוּ בְהַעֲזָר הַשְּׂמִיִם שֶׁלֹּשׁ שָׁנָיִם וַשְּׁשָׁה חֳדָשִׁים וְרַעַב גָּדוֹל הָיָה בְּכָל־הָאָרֶץ
Luk 4:26 וְלֹא שָׁלַח אֵלֵיהוּ אֶל־אֲחַת מֵהֵן בְּלַחֵי אֶל־אִשָּׁה אֲלֵמֶנָה בְּצַרְפַּת אֲשֶׁר לְצִדּוֹן
Luk 4:27 וּמְצַרְעֵיִם רַבִּים הִיוּ בְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם אֵלֵישָׁע הַנְּבִיא וְלֹא נִרְפָּא אַחַד מֵהֶם בְּלַחֵי אֲסִינְעֵמֶן הָאֲרָמִי
Luk 4:28 וַיִּמְלֵאוּ כָלֶם חִמָּה בְּבֵית־הַמְּנַסֵּת בְּשִׁמְעֵם אֶת־אֵלָה
Luk 4:29 וַיִּקְוֹמוּ וַיִּצְיָאֵהוּ אֶל־מַחוּץ לְעִיר וַיִּבְיָאֵהוּ אֶל־גֵּב הַהָר אֲשֶׁר עֵירָם בְּנוּיָה עָלָיו לְהַשְׁלִיכוֹ אֶל־מַתְחַת לְהָר
Luk 4:30 אֲדָהוּא עָבַר בְּחוּכְסֵם וַיִּלְךְ לְחָרְבוֹ
Luk 4:31 וַיִּתְּרַד אֶל־כְּפַר־נַחֲוִים עִיר הַגִּלְגָּל וַיִּלְמַד לָעָם מִדֵּי שַׁבָּת כְּשִׁבְתוֹ
Luk 4:32 וַיִּתְחַמְּדוּ עַל־חֹרְתוֹ כִּי כִדְבַר שְׁלֹמֹן הָיָה דְבָרָו
Luk 4:33 וַיֹּאשִׁיב הָיָה בְּבֵית־הַמְּנַסֵּת וְבוֹ דְּבַק רוּחַ טָמֵא וַנְחַעֲבֵב וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל
Luk 4:34 הֲרָף מִמֶּנּוּ מוֹהֲלֵנוּ וְלֵךְ וַיֹּשֶׁב הַנְּצַרִי הָאֵם לְהַשְׁמִידֵנוּ בְּאֵת הֵלֵא יְהַעֲתִיד מִי אַתָּה קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים
Luk 4:35 וַיַּנְעִירֵבוּ וַיֹּשֶׁב לֵאמֹר דּוּם וַצֵּא מִמֶּנּוּ וַיִּפְלְאוּ הַרוּחַ הַרַע כְּחוּד הַסֵּקֶל וַיִּצָּא מִמֶּנּוּ וְרַעַה לֹא עֲשֶׂה לוֹ
Luk 4:36 וַיִּפְלְצוֹת אַחֲרָה כָלֶם וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מַה הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־בְשֵׁלֹמֹן וּבְנִבְנוּרָה הוּא מְצַוָּה אֶת־רוּחֹת הַטָּמֵאָה וְהֵן יִצְאוֹת מִבְּעֻלְיֵיהֶן
Luk 4:37 וַיִּצָּא שְׁמַעוּ בְּכָל־הַכְּפָר לְכָל־קְצוּתָיו
Luk 4:38 וַיִּקָּם וַיִּצָּא מִבֵּית־הַמְּנַסֵּת וַיָּבֵא בֵּיתָה שְׁמַעוֹן וַחֲתָנָת שְׁמַעוֹן שְׁכֵבֶת חוֹלַת קִדְחַת אֲנוּשָׁה וַיִּפְנְעוּרָבוּ בְּעָדָה
Luk 4:39 וַיִּתְחַצֵּב עָלֶיהָ וַיַּנְעֵר בְּקַדְחַת וַתִּרְף מִמֶּנָּה וְכַרְנַע קָמָה וַתִּשְׁרַח אֹתָם
Luk 4:40 וַיִּכְבַּא הַשְּׁמַשׁ הַבִּיאוֹ אֵלָיו כָּל־אֵלָה אֲשֶׁר אֲנִישִׁי מְכַאבוֹת לָהֶם וַיִּדְוַעִי חֲלוּיִם שׁוֹנִים וַיִּשֶׁם אֶת־יָדָיו עַל־כָּל־אֶחָד מֵהֶם וַיִּרְפָּאֵם
Luk 4:41 וַגַּם־רוּחֹת רָעִים וַצֵּאוּ מֵרַבִּים קְרָאִים וְאֲמָרִים אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ בְּרֵה־אֱלֹהִים אֵךְ הוּא גַּם וְעַד כֵּן וְלֹא נִתְּנָם לְדַבֵּר כִּי גָדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הַמְּשִׁיחַ
Luk 4:42 וַיִּכְעַלּוֹת הַשַּׁחַר וַצֵּא וַיִּלְךְ אֶל־מִקְדוֹם חֶרֶב וְהַמּוֹן הָעָם בְּקִשְׁהוֹ וַיָּבֵאוּ אֵלָיו וַיִּתְּוִיִּקְרָבוּ לְבַלְחֵי יַעֲבֹר מֵהֶם
Luk 4:43 אֲךְ הוּא אֹמֵר אֲלֵיהֶם הֵן עָלַי לְהַשְׁמִיעַ אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים גַּם־בְּעָרִים אַחֲרוֹת כִּי עַל־כֵּן שְׁלַחְתִּי
Luk 4:44 וַיְהִי קוֹרָא אֶת־בְּשַׂרְתּוֹ בְּכַתְּיֵהֶנְסֹת אֲשֶׁר בְּגִלְגָּל
Luk 5:1 וַיְהִי בְּעָמְרוֹ עַל־יַד יַם־גִּנְנַסָר וְהַמּוֹן הָעָם יִדְחֻקוֹן אִתּוֹ וַיִּשְׁמַעוּ אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים
Luk 5:2 וַיִּרְא שְׁתֵּי אַנְיוֹת עַמְדוֹת עַל־שַׁפַּת הַיָּם וְהַדְּגָיִם וַצֵּאוּ מֵהֵן לְכַבֵּס אֶת־הַמַּמְכָּרוֹת
Luk 5:3 וַיִּתְּרַד אֶל־אֲחַת מִן־הָאֲנִיּוֹת אֲשֶׁר לְשַׁמְעוֹן וַיִּבְקָשְׁהוּ לְהַעֲבִירוֹ מַעֲט מִן־הַיָּבֵשָׁה וַיֵּשֶׁב וַיִּלְמַד לְהַמּוֹן הָעָם מַחוּד הָאֲנִיָּה
Luk 5:4 וְכַתְּיָמוֹ לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר אֶל־שַׁמְעוֹן נְהַג אֶל־פָּנָי הַמְּצוּלָה וְהַשְׁלִיכוּ מַמְכָּרוֹתֶיכֶם לְצוּר שְׁמָה
Luk 5:5 וַיַּעֲנֶה וַיֹּשֶׁב וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי וַעֲנֵנו כָּל־הַלִּילָה וְלֹא לְכַדְנוּ מְאוּמָה אֵךְ עַל־דְּבַרְךָ אֲשִׁלִּיד אֶת־הַמַּמְכָּרוֹת
Luk 5:6 וַיַּעֲשׂוּרְכֵן וַיִּלְכְּדוּ דָגִים רַבִּים מְאֹד עַד־אֲשֶׁר מַמְכָּרוֹתָם נִקְרְעוּ

Luk 5:7 ויחננו אות לחבריהם אשר באנה השנית לבא ולעזר להם ויבאו וימלאו את־שתי האניות עד־לשקע

Luk 5:8 וירא שמעון פטרוס ופיל לרגלי ישוע ויאמר אדני לך מעלי כיראיש חטא אנכי

Luk 5:9 כי חיל אחו אתו ואת־ככל אשר אתו על־ציד הדגים אשר צדו

Luk 5:10 וכן גם־התחלחלו ועקב ויחנן בני זבדי חברי שמעון ויאמר ישוע אל־שמעון אל־תירא כי מהיום ומעלה תצוד אנשים

Luk 5:11 והם הוליכו את־האניות אל־תיבשה ויעזבו את־כל וילכו אחריו

Luk 5:12 בלכתו באחת הערים והנה־איש לקראתו אשר בשרו מלא צרעת ובקראתו את־ישוע נפל על־אפיו ויחנן־לדו לאמר אדני אס־תפץ אתה הלא תוכל לטהרני

Luk 5:12 ויהי

Luk 5:13 וישט את־ידו ויגע־בו ויאמר תפץ אני וטהר והצרעת סרה ממנו כרגע

Luk 5:14 ויצו עליו לבלתי הגד לאיש רק לך והראה לעיני הכהן והקרב את־הקרבן על־שִׁהֲרֵף כפֶּאֶשֶׁר צוה משה לעדות להם

Luk 5:15 ויבִּכְלִיזֹת שמעו וצא ונדל ועס־רב נקתלו לשמע דברו ולמצא מזור למחלתם

Luk 5:16 אך הוא חמק עבר אל־המדבר להחפלא

Luk 5:17 והיו היום בחורו את־העם וישבו לפניו פרושים ומורי התורה אשר באו מכל־כפרי הגליל מיהודה ומירושלים ונבוכת והנה התנססה בו לרפאותם

Luk 5:18 ויהנה אנשים נשאים איש נכה עצמות במטה ומבקשים להביאו לפניו הביתה

Luk 5:19 ולא־מצאו דרך להביאו מרב העם ויעלו על־הגג ויזרידו אתו על־מטתו דרך הארבה בספון אל־תוך הבית לפני ישוע

Luk 5:20 ויברא את־אמונתם ויאמר בן־אדם נסלח־לך חטאתך

Luk 5:21 ויחלו הסופרים והפרושים להגות בלבם לאמר מי הוא זה המדבר גדופים מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו

Luk 5:22 וירא ישוע את־הגויגים ויען ויאמר אליהם למה־זה תהנו בלבכם

Luk 5:23 כי מה־נקל אם לאמר נסלח־לך חטאתך או לאמר קום והתהלך

Luk 5:24 אך למען תדעו כי יש רשיון לבן־האדם בארץ לסלח חטאים אז אמר אלינכם העצמות הנה אני אמר לך קום שא את־מטתך וילך־לך אל־ביתך

Luk 5:25 וימהר ויקם לפניהם וישא את־משכבו ויילך אל־ביתו ויחנן כבוד לאלהים

Luk 5:26 ויפלצות אחזה את־כלם ויחננו כבוד לאלהים ולבם מלא יראה ויאמרו היום ראינו נפלאות

Luk 5:27 ויהי אחרי הדברים האלה ויצא וירא מוכס אחד יושב בבית־המכס ושמו לוי ויאמר אליו לך אחרי

Luk 5:28 ויעזב את־כל ויקם וילך אחריו

Luk 5:29 ויעש־לו לוי משתה גדול בביתו ומוכסים רבים עם־אנשים אחרים ישבו אתם אל־השולחן

Luk 5:30 וילוו הפרושים והסופרים אשר בהם על־תלמידיו לאמר מדוע אתם אכלים ושתים עם־המוכסים והחטאים

Luk 5:31 ויען ישוע ויאמר אליהם החזקים אין להם דבר עם־הרפא כי אס־תחולים

Luk 5:32 לא באתי לקרא צדיקים כי אס־חטאים לחשובה

Luk 5:33 ויאמרו אליו למה תלמדי ויחנן מכבירים לצום ומרבים להחפלא וכן יעשו גם־תלמידיו הפרושים ותלמידיו אכלים ושתיים

Luk 5:34 ויאמר אליהם ישוע איך תוכלו לאלץ את־בני החתונה לצום בעוד החתן עמם

Luk 5:35 הנה הנה ימים באים ולקח מהם החתן ואז יצמו בימים ההם

Luk 5:36 את־המשל הזה אין איש קרע בגד חדש לתפר הקרעים על־שמלה בלה כי אם־כן הבגד החדש יהיה קרע וגם־השמלה תהיה לשמלה הבלה

Luk 5:36 וישא אליהם גם

Luk 5:37 ותיירוש לא ימן בנאדות בלים פן־יבקע התיירוש את־הנאדות ונשפך היין והנאדות ויכליון

Luk 5:38 אך תירוש ימן בנאדות חקשים ושניהם יחדו ישמרו

Luk 5:39 ואין איש שתה יין וישן ויחוש ויחנן מיד לתירוש כי יאמר הלא תישן טוב ממנו

Luk 6:1 ויהי ביום השבת אחרי תנופת העמר וילך בשדה קמה ותלמידיו קטפו מליזות ויביתו בידיהם ויאכלו

Luk 6:2 ויאמרו אנשים פרושים מדוע אתם עשים את אשר לא יעשה בשבת

Luk 6:3 ויען אתם ישוע ויאמר הלא קראתם את אשר עשה דוד כפֶּאֶשֶׁר רעב הוא ואלה אשר אתו

Luk 6:4 כפֶּאֶשֶׁר בא אל־בית האלהים ויקח את־לחם הפנים ויאכל ויתן גם־לאלה אשר אתו אשר לא־כתובה להם לאכל בלתי לכבדים לבדם

Luk 6:5 ויאמר אליהם עוד כי בן־האדם אדון השבת הוא

Luk 6:6 ויהי ביום שבת אחר ויבא וילמד בבית־הכנסת ושם איש אשר ידו הימנית גבשה

Luk 6:7 והסופרים והפרושים ארבים לו לראות אס־יפא בשבת לבעבור ומצאו עליו שטנה

Luk 6:8 וירא את־מחשבותם ויאמר אל־האיש אשר ידו גבשה קום ועמוד בתוך הקהל ויקם ויעמד

Luk 6:9 ויאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם שאלה הכי בדת להיטיב בשבת או להרע להציל נפש או לשחתה

Luk 6:10 וישקף אליהם מסביב ויאמר אליו הושיט את־ידך ויעש כן ותשב ידו לאיתנה כפחתה

Luk 6:11 וימלאו חמה גדולה ויאמרו איש אל־רעהו מה־לעשות לישוע

Luk 6:12 ויהי בימים ההם ויצא אל־ההר להחפלא ויאריך בתפלתו לאלהים כלה־לילה

Luk 6:13 וכאור הבקר ויקרא אל־תלמידיו ויבחר מהם שנים־עשר אשר קרא אתם בשם שליחים

Luk 6:14 את־שמעון אשר קרא לו בשם פיפא ואת־אנדרי אחיו את־יעקב ואת־יוחנן את־פילפוס ואת־ברתלמי

Luk 6:15 את־מתתיהו ואת־תומא את־יעקב בן־חלפי ואת־שמעון אשר קרא לו תקנאי

Luk 6:16 את־יהודה בן־יעקב ואת־יהודה איש־קריות הוא המכריז אתו

Luk 6:17 וקר אתם ויעמד במישור בקרב קהל גדול מתלמידיו וקבוץ עס־רב מכל־יהודה וירושלים וחוץ צור וצידון הבאים לשמע דבריו ולמצא מזור למחלתם

Luk 6:18 ואלה הבאים אשר העביר מהם רוחות השממה המבעתות אתם

Luk 6:19 ויהי־המוון כלם מבקשים לגעת בו כי גבוכה וצאה מאתו להעלות ארבה כלם

Luk 6:20 והוא נשא עיניו אל תלמידיו ויאמר אשריכם העניים כירלכם מלכות האלהים

Luk 6:21 אשריכם הרעבים כיום כי שבע תשבועון אשריכם הבכים כיום כי שחק תשחקון

Luk 6:22 אשריכם אם אנשים ישנאו וידו או יגדפו אתכם ואת שמכם כשם רע וימחו בעבור בן האדם

Luk 6:23 שמחו וגילו ביום ההוא כי שכרכם רב בשמים כי כן עשו אבותיהם אל הנביאים מקדם

Luk 6:24 אך אי לכם עשירים כיהשנתם תנחומתיכם

Luk 6:25 אי לכם השבעים היום כי אחריו תרעבו או לכם המצחקים היום כי ינוערתם לאבל ובכי

Luk 6:26 אי לכם המהללים בפי כל בני האדם כי ככה עשו אבותיהם גם לנביאי שקר

Luk 6:27 אבל אתם המקשיבים לקולי לכם אני אמר אהבו את איביכם היטיבו לשנאיכם

Luk 6:28 ברכו את ארריכם והעתירו בעד רדפיכם

Luk 6:29 המקדף על לחו אחת שהגילו גם האחרת הנשא מעילך מעילך לא תמנע ממנו גם תתנתך

Luk 6:30 תנה לקל שאל ממך ומאת הלזה לא תבקש

Luk 6:31 וכל אשר תחפצו שיעשו לכם אנשים כן תעשו להם גם אתם

Luk 6:32 אם תאהבון את אהביכם מה צדקה לכם הלא גם החטאים את אהביהם ואהבון

Luk 6:33 וכי תעשו טוב למטיביכם מה צדקה לכם הלא כמו כן עשו גם החטאים

Luk 6:34 ואם תלוו את אנשים בתקותכם כי ישלמו לכם מה צדקה לכם גם החטאים מלוים חטאים כי גמולם יושב להם

Luk 6:35 אך אהבו את איביכם היטיבו להם חנם ולא תחפצו לגמול אז יגדל שכרכם והייתם בני עליון כי טוב הוא לרעים ולאשר טובה לא יפירו

Luk 6:36 היו מרחמים כי אביכם הוא רחום

Luk 6:37 לא תשפטו אחרים ולא תשפטו מלפניהם לא תאשימו אתם ולא יאשימו אתכם הצדיקים וצדיקו אתכם

Luk 6:38 תנו ונתן לכם מדה מלאה על כל גדוהתה ישיבו אל חיקכם אשר יעיקו תחתיה ואשר יניעו אתה כי כסאסאה אשר תמדו בה ימד לכם

Luk 6:39 וישא משלו ויאמר הונית עור את העור הלא יפלו שניהם אל הבור

Luk 6:40 התלמיד לא יגדל מרבו ואם שלם הוא יהי כרבו

Luk 6:41 למה תביט אל שבבים אשר בעין אחיד ולא תשתלב אל הקורה אשר בעינך אחי ואסירה שבבים מעינך ולא תשית לב אל הקורה אשר בעינך גם אתה הסר חנף ראשונה את הקורה מעינך ואחריו תראה להסיר שבבים מעין אחיד

Luk 6:42 ואך תאמר לאחיד הניחני

Luk 6:43 אין עץ טוב אשר יעשה פרי משחת ואין עץ נשחת אשר יעשה פרי טוב

Luk 6:44 כי כל עץ ועץ במורפרו יתנפר תאנים לא יאספו מעננים ולא ענבים מעקרבם

Luk 6:45 איש טוב מאוצר לבו הטוב יוציא טוב ואיש רע מאוצר לבו הרע יוציא רע כי ממלא הלב יביע כל פה

Luk 6:46 ומידוע אתם קראים לי בשם ארון ארון ולא תעשו את אשר אני מצוה אתכם

Luk 6:47 כל האבא אלי ושמע דברי ועשה אתם הנה אנני לכם למי הוא דומה

Luk 6:48 הלא דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר ויתן יסודותו בסלע וכבא מטר סחף ונחל פרץ עליהבות לא נכל להניע אתו כי בסלע יסודתו

Luk 6:49 השמע דברי ואחס איננו עשה דומה הוא לאיש בנה ביתו עליהעפר ואין לו יסוד מתחת ובעבר עליו שטף מים נפל הבית פתאם והיה למפלה גדולה

Luk 7:1 פכלתו לדבר את דבריו באוני העם ויבא אלי פפר נחום

Luk 7:2 ושם עבר לשר מאה אחד חלה למות והוא זקר הנה בעיני ערמאד

Luk 7:3 ובשמועו את שמע ישוע וישלח אליו מקצות זקני היהודים לבקשו לבא ולרפא את עבדו

Luk 7:4 ויבאו אל ישוע ויפצרו בו לאמר כי יאחה לו למלא את דבקשתו

Luk 7:5 כי אהב הוא לעמו ובית הקנסת בנה לנו

Luk 7:6 אתם ישוע וכאשר הקריב אליהבות ורחל לא רחוק ביניהם וישלח לו שרהמאה רעים לאמר אדני אליהלאה את נפשך נקלתי מואת כי אתה תבא בצל קרתי

Luk 7:7 ויבא ויבא אל לבו נפשי בעיני לבא לפניך אך תנה אמר ונערי יחי

Luk 7:8 כי גם אנכי עמד תחת יד ממשלה ואנשי צבא תחת יד וכי אמר לאחד מהם לך ויגדלך ולאחר בא ויבא ולעבדי עשה זאת ויעשה

Luk 7:9 וישמע ישוע וישתאה ויפן ויאמר אליהם ההלך אחריו הנני מגיד לכם אמונה גדולה כמוה גם בן ישראל לא מצאתי

Luk 7:10 וישבו השלוחים אליהבות וימצאו כי נרפא העבד החלה

Luk 7:11 ויהי מקהרת וילך אל עיר ושמה נעין ותלמידיו הלכו אחריו והמוון עסר

Luk 7:12 וכאשר קרב אל עיר העיר והנה אנשים מוציאים משם איש מת בן חידר לאמו והיא אשה אלמנה ורבים מן העיר עמה

Luk 7:13 ויבא ויבא אהה הארון ורחמי נכמרו אליה ויאמר לה אליהבכי

Luk 7:14 ויניח ויניע במשכב ונשאו עמרו ויאמר הנה אני מדבר אליך קום בחור

Luk 7:15 ויניח המת וישב ויחל לדבר והוא נתנו אל אמו

Luk 7:16 ויחל אחו את פלם ויחללו את האלהים ויאמרו כי יבוא גדול קם בקרבנו וכיפקד אלהים את עמו

Luk 7:17 ושמענת הדבר הזה יצאה בכל יהודה ובכל תפכר מסביב

Luk 7:18 וליהתן הגידו תלמידיו את כל אלה

Luk 7:19 ויבא אליו ויתן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר האתה הוא הבא או אנסתה לאחר

Luk 7:20 ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטבל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא או אנסתה לאחר

Luk 7:21 ובעת ההיא העלה ארבעה רבנים מחללים ונענים ומרוחות רעות ולעורים רבים השיב אור עיניהם

Luk 7:22 ויהיו ליהתן את אשר ראתם ואת אשר שמעתם כי עורים ראים פסחים הלכים מצרעים נרפאים חרשים שמעים מתים קמים ונענים מתבשרים ישועה

Luk 7:23 וַיֹּאמְרוּ הַיּוֹשֵׁב אֵשֶׁר לֹא יוֹכֵשֶׁל בִּי

Luk 7:24 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִלְכוּ מִלְאָכֵי יוֹחָנָן וַיַּחַל לְדַבֵּר אֶל-הַמּוֹדֵעִים עֲלֵיהֶן מֵהַיּוֹם וַיֵּצְאוּם הַמְדַבְּרָה לְרֵאוֹת הָאֵם קִנְיָה אֲשֶׁר יוֹנֵעַ מִפְּנִירוֹת

Luk 7:25 וַאֲךָ מֵהַיּוֹם וַיֵּצְאוּם לְרֵאוֹת הָאֵם אִישׁ לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲמָדוֹת הִנֵּה לְבָשֵׁי חֲמָדוֹת וּמְתַעַדְנִים בַּעֲרָנִים בְּחֻצְרוֹת מְלָכִים הֵמָּה

Luk 7:26 וַאֲךָ מֵהַיּוֹם וַיֵּצְאוּם לְרֵאוֹת הָאֵם אִישׁ נָבִיא הֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם כִּי גַם-גְּדוּל הוּא מְנַבֵּיא

Luk 7:27 כִּי זֶה הוּא אֲשֶׁר כָּתוּב עָלָיו הִנְנִי שֹׁלֵחַ מִלְאָכֵי לְפָנָי וּפְנֵה-דִרְכְּךָ לְפָנָי

Luk 7:28 וַאֲנִי אָמַר לָכֶם לֹא קָם בֵּין יְלוֹדָי אִשָּׁה גְדוּל מִיּוֹחָנָן וְהִקְטַן בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיִּגְדַּל מִמֶּנּוּ

Luk 7:29 וַיְכַלֶּה-הֵעָם וְהַמְכֹּסִים עִמָּהֶם כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כֹּזֵאת נָתַנוּ לְאֱלֹהִים צָרָק וַיִּטְבְּלוּ בְּטַבִּילַת יוֹחָנָן

Luk 7:30 וַאֲךָ-הַפְּרוּשִׁים וְחַכְמֵי הַתּוֹרָה נֹאצּוּ אֶת-עֲצַת אֱלֹהִים וְלֹא נִטְבְּלוּ בְּטַבִּילַתוֹ

Luk 7:31 וַיֹּאמְרוּ הָאֲדוֹן וְאַל-מִי אֲדַמָּה בְּנֵי הַדּוֹר הַזֶּה וְלָמִי הֵם דְּמִים

Luk 7:32 הֵם לִילָדִים יֹשְׁבִים בְּשִׁנְיָם וְזֶה אֶל-זֶה קְרָאוּם וְאָמְרוּ מִזְמָרִים הִיוּנוּ לָכֶם וְלֹא רָקְדְתֶם מְקוֹנָנִים וְלֹא סָפַדְתֶם

Luk 7:33 כִּי בָּא יוֹחָנָן הַמִּטְבֵּל לֹא אָכַל לֶחֶם וְלֹא-שָׁתָה וְיִן וְתַאמְרוּ כִּי שָׂר בּוֹ

Luk 7:34 וַיְבַרְכֵהֶם בָּא אָכַל וְשָׁתָה וְתַאמְרוּ הִנֵּה אִישׁ זוֹלָל וְסָבֵא וְאֵהָב לְמוֹכְסִים וְלַחֲטָאִים

Luk 7:35 וַאֲךָ הַחֲכָמָה הַצַּדִּיק בְּמַעֲשֵׂי בְנֵיהֶם כָּלֵם

Luk 7:36 וַיֵּאחֲד הַפְּרוּשִׁים קָרָא לוֹ לְבָא לְאָכַל אִתּוֹ לֶחֶם וַיָּבֵא אֶל-בֵּית הַפְּרוּשׁ וַיּוֹשֵׁב בְּמִסְבּוֹ

Luk 7:37 וַיְהִינָה אִשָּׁה חַטָּאת בְּעִיר וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעָה כִּי-הוּא יֹשֵׁב בְּמִסְבָּה בְּבֵית הַפְּרוּשׁ וַחֲקָח צִלְחִית שֶׁמֶן הַמָּר וַתַּעֲמֵד מֵאַחֲרָיו לְגֹכַח רַגְלָיו וַתִּבְרַךְ וַתַּחַל לְשַׁפֵּךְ דַּמְעוֹתֶיהָ עַל-רַגְלָיו וְלַמַּחֹת אֶת-הַדְּמָעָה מֵעַל-רֶגְלֵהּ בְּשַׁעֲרוֹת רַאשָׁה וַתִּשַׁק אֶת-רַגְלָיו וּמְשוח אוֹתָן בְּשֶׁמֶן

Luk 7:38 וַתִּבֵּא

Luk 7:39 וַיְהַפְרוּשׁ אֲשֶׁר קָרָא לְאָכַל אִתּוֹ רָאָה וַיֹּאמֶר אֶל-לְבוֹנוֹ לוֹ הִנֵּה נָבִיא אֲזַי יָבֵעַ מִי-הִיא וּמֵה-הִיא הִנֵּנֶנֶת בּוֹ כִּי אִשְׁתׁ חַטָּא הִיא

Luk 7:40 וַיַּעֲנֵן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמַעוּן הַכְּרִילִי אֵלָיךָ וַיֹּאמֶר דַּבֵּר רַבִּי

Luk 7:41 וַיֹּאמֶר נִשֵּׂה אַחַר הַיּוֹדֵלִי שְׁנֵי בַעֲלֵי-חַיִּב חוֹב הָאֲחֵד חֲמֵשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחוֹב הַשְּׁנִי חֲמִשִּׁים

Luk 7:42 וַיַּעֲנֵן כִּי לֹא הִשְׁנִיָּה יָרֵם לְשִׁלְסֵלֵנוּ וַיִּשְׁמַט מִשָּׁה יָדוֹ מִשְׁנִיָּהֶם וְעַתָּה אֵיזָה מִשְׁנִיָּהֶם וְיֹסִיף לְאַהֲבָה אִתּוֹ

Luk 7:43 וַיַּעֲנֵן שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר זֶה הוּא לְפִי מַחֲשַׁבְתִּי אֲשֶׁר שָׁמַט לוֹ הַרְבֵּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֵּן חֲרַצְתָּ

Luk 7:44 וַיֹּאמֶר אֲלֵי-שְׁמַעוֹן הִרְאָה אֶתָּה אֶת-הָאִשָּׁה הַזֹּאת הִנֵּה בָאתִי לְבִיתְךָ וּמִים לֹא נָתַתְּ לְרַגְלִי וְהִיא דַּמְעוֹתֶיהָ שִׁפְכָה עַל-רַגְלֵי וַתִּמַּח אֶת-הַדְּמָעָה מֵעַל-רֶגְלֶיהָ בְּשַׁעֲרוֹתֶיהָ

Luk 7:45 וַיִּשֶׁן אֶל-הָאִשָּׁה

Luk 7:46 וַיִּנְשִׂיקוֹת פִּיד אֶתָּה לֹא נִשְׁקַתְנִי וְהִיא מֵאֵז בָּאתִי לֹא חִדְלָה מִנִּשְׁקֵךְ אֶת-רַגְלֵי

Luk 7:47 וְאַתָּה לֹא מִשְׁחַתְתָּ בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי וְהִיא מִשְׁחָה רַגְלֵי בְּשֶׁמֶן הַמָּר

Luk 7:48 וְעַל-כֵּן אֲנִי אָמַר אֵלָיךָ חַטָּאתֶיהָ הַרְבּוֹת נִסְלַחְוִלָהּ כִּי אֵהָבְתָהּ רַבָּה וּמִי אֲשֶׁר מְעַט מְעַט מְזַעֵר

Luk 7:49 וַיֹּאמֶר אֵלָיָה נִסְלַחְוִלָךָ חַטָּאתֶיךָ

Luk 7:50 וַיַּתִּישִׁיבִים אִתּוֹ בְּמִסְבָּה הַחֲלוֹ לְדַבֵּר עַל-לִבָּם מִי הוּא זֶה הֵנָּם סֹלַח לְעוֹנוֹת הוּא

Luk 7:51 וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה אֲמוֹנְתֶךָ הוֹשִׁיעָה לָךְ לְכִי לְשִׁלוֹם

Luk 8:1 וַיְהִי אַחֲרָיֶכֶן וַיַּעֲבֵר בְּעָרִים וּבְכַפְרִים קוֹרָא וּמְשַׁמְעֵ אֶת-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַעֲמוּ שְׁנַיִם הָעָשָׂר

Luk 8:2 וַיֵּשְׁבוּ אֲשֶׁר נִרְפְּאוּ מִחֲלָוִים וּמְרוּחֹת רַעוֹת מְרִים הַנִּקְרָאת מַגְדַּלִּית אֲשֶׁר גִּרְשׁוּ מִמֶּנָּה שְׁבַע רֹחוֹת רַעוֹת

Luk 8:3 וַיּוֹחַנָה אִשְׁתׁ כּוֹזָא סִכּוּן הוֹרְדוֹס וְשׁוֹשֶׁנָה וְרַבּוֹת אַחֲרוֹת אֲשֶׁר כָּלְכְלוּ אִתּוֹ מְרַכּוֹשָׁן

Luk 8:4 וַיְהִי בְּהַקְבֵץ אֵלָיו הַמוֹן עֹסְרָב אֲשֶׁר בָּאוּ מִכְּלֵי-עִיר וְעִיר וַיִּשְׂא אֶת-מִשְׁלוֹ

Luk 8:5 הַזֹּרֵעַ וַיָּצֵא לְזֵרַע וּבִזְרָעוֹ פּוֹר מוֹן-הַזֹּרֵעַ עַל-יַד הַדֶּרֶךְ וַיְהִי לְמַרְמָס רַגֵּל וְלַמְאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם

Luk 8:6 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עַל-פָּנָיו הַסֵּלַע וַיַּעֲשֶׂה צִמָּח וַיִּיבֶשׁ כִּי לֹא הִתְהַלֵּל לַח

Luk 8:7 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל אֶל-הַקוֹצִים וַיַּעֲלֵו הַקוֹצִים עִמּוֹ וַיִּכְבְּלוּהוּ

Luk 8:8 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עַל-הַחֲלָקָה טוֹבָה וַיַּעֲלֵ וַיַּעֲשֶׂה פְרִי תְבוּאָה מֵאַף שְׁעָרִים וּמֵהִי דַבְּרוּ כֹּזֵאת קָרָה מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַ וְשָׁמַע

Luk 8:9 וַיִּשְׂאָלוּ אִתּוֹ תַלְמִידָיו לֵאמֹר מַה הַמִּשְׁלֵל הַזֶּה

Luk 8:10 וַיֹּאמֶר לָכֶם נָתַן לְרַעַת רַזֵּי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְלֹא-אֲחֵרִים רַק-בְּמִשְׁלָיִם לְמַעַן בְּרֵאוֹתְכֶם לֹא יֵרְאוּ וּבְשִׁמְעֶם לֹא יִבִּינוּ

Luk 8:11 וְזֶה הוּא הַמִּשְׁלֵל הַזֶּה הוּא דְּבַר הָאֱלֹהִים

Luk 8:12 וַאֲשֶׁר עַל-יַד הַדֶּרֶךְ הֵם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְהִשְׁטָן בָּא וַיִּטְרַף דְּבַר הָאֱלֹהִים מִלִּבָּם פְּרִי-אֲמִינוֹ וַיִּנְשְׁעוּ

Luk 8:13 וַאֲשֶׁר עַל-הַסֵּלַע הֵם הַשְּׁמַעִים הַמְקַבְּלִים אֶת-הַדְּבַר בְּשִׂמְחָה אֲךָ אֵין לָהֶם שִׁרְשׁ וְרַק לְמַצַּעַר וַיֵּאמְנוּ וּבִיּוֹם מִסָּה וְסִנּוּ אַחֹר

Luk 8:14 וַיִּהְיֶה נָפַל אֶל-הַקוֹצִים הֵם הַשְּׁמַעִים הַחֲלָקִים לְדֶרֶכָם וּבְכַלְעִים בְּרַב דְּאָנָה בַּעֲשָׂר וּבְחַעֲנָנוֹת בְּנִי-אֲרָם וְלֹא-יַעֲשׂוּ פְרִי

Luk 8:15 וַאֲשֶׁר עַל-הַחֲלָקָה טוֹבָה הֵם הַשְּׁמַעִים אֶת-הַדְּבַר בְּלֵב טוֹב וּבְרוּחַ נְכוֹן וַחֲלוֹלָתָם אִתָּם עַד-אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן פְּרִי

Luk 8:16 וַאֲיִן-אִישׁ מוֹדֵלִיק נֵר לְכַסְחוֹ בְּמִסְכָּה אוֹ לְחַתּוֹ מִתַּחַת לְמִטָּה כִּי אִסִּיתְהוּ אֶל-הַמְנוּרָה וְכִלְיָה-בָּאִים יֵרְאוּ בְּאוֹרוֹ

Luk 8:17 כִּי אִי-יִנְעֵלֵם אֲשֶׁר לֹא יִגְלֵה וְאֵין נִסְתָּר אֲשֶׁר לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא יֵצֵא לְאוֹר

Luk 8:18 וְעַל-כֵּן שִׂימוּ לְבַבְכֶם אֶל-אֲשֶׁר תִּשְׁמַעוּן כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלֹו יָתֵן לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אֵי-יָלוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת-אֲשֶׁר יַחֲשֵׁב כִּי יִשְׁלֹו

Luk 8:19 וַיָּבֵאוּ אֵלָיו אַמּוֹ וְאֶחָיו וְלֹא יָכְלוּ קָרֵב אֵלָיו מִפְּנֵי רַב הָעָם

Luk 8:20 וַיִּגְדַּלְו לֵאמֹר אֲמַךָ וְאֶחָיךָ עֹמְדִים בְּחוּץ וּמִבְקָשִׁים לְרֵאוֹתְךָ

Luk 8:21 וַיַּעֲנֵן וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֵלָה הֵם אֲמִי וְאֶחָי הַשְּׁמַעִים אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים וְהַעֲשִׂים אִתּוֹ

Luk 8:22 וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּרְדַּ אֶל-כַּלִּי שֵׁיט הוּא וַתַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם נַעֲבֹר-נָא אֶל-עֵבֶר הַיָּם וַיְהִינֵנוּ אֶת-כַּלִּי הַשֵּׁיט

Luk 8:23 וְהוּא שָׁכַב וַיִּירָדֵם בְּעוֹד הֵם שָׁמִים וְרוּחַ סַעֲרָה הַתְּעוֹרְרָה בָּם וַיִּשְׁטַפוּ עֲלֵיהֶם מִים כַּבִּירִים וַיַּנִּיעוּ עַד-שְׁעָרֵי מִנַּת

Luk 8:24 וַיִּנְשְׂו וַיַּעֲשׂוּ אִתּוֹ לֵאמֹר אֲרִינּוּ אֲרִינּוּ הֵן אֲבָדִים אֲנַחְנוּ וַיַּעֲזֵר וַיַּעֲזֵר בְּרוּחַ וּבְשִׂאוֹן הַיָּם וַיִּשְׁתַּקּוּ וַחֲסַעְרָה קָמָה לְדַמְמָה

Luk 8:25 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֵיזָה אַפּוּיָה הוּא אֲמוֹנְתְכֶם וְהֵם פְּחָרוּ וְתַמְהוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רַעֲוֵנוֹ מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר יַעֲזֹר גַּם-אֶת-הַיָּם וְהֵם שְׁמַעִים בְּקוֹלוֹ

Luk 8:26 וַיָּבֹאוּ אֵרֶץ הַנְּדָרִים אֲשֶׁר מִמּוֹל הַנְּלִיל

Luk 8:27 וַיֵּצֵא אֱלֹהֵינוּשָׁה וַיַּפְגֵּשׂהוּ אִישׁ מִן־הָעִיר אֲשֶׁר רוּחוֹת רָעוֹת בּוֹ וְהוּא עָרַם בְּלִי לְבוּשׁ מִיָּמִים רַבִּים וּבְבוּת לֹא שָׁכַן כִּי אִם־בְּקַבְרִים

Luk 8:28 וַיְכַרְאוּהוּ אֲחֵירוּשָׁע וַיַּפֵּל לִפְנֵי וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל מִהִלְלֵי וַלֵּךְ יֵשׁוּעַ בְּרֹאֵל עָלָיוֹן הִנְנִי מִתְחַנֵּן אֵלָיָה תַעֲנֵנִי
אֲחֵרוֹת הַטְּמֵאָה לְצֵאת מִן־הָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר פְּעָמַי רַבּוֹת תִּפְשׁ בּוֹ וְהוּא אָסוּר בְּזֻקִים וְשִׁמּוֹר בְּכַבְלֵי בְרָזָל וַיִּנְתַּק אֲתִימוֹסְרוֹתָיו וּבְכַח הַרוּחַ הַרְעָה נִדַח הַמַּדְבָּרָה
Luk 8:29 כִּי הוּא צָנָה

Luk 8:30 וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר מִה־שָּׁמַךְ וַיֹּאמֶר מִחַנּוּם כִּרְשִׁים רַבִּים שָׁכְנוּ בְּקַרְבּוֹ

Luk 8:31 וַיַּפְצְרוּבּוֹ לְבַלְתִּי וַיְצַוֵּם לְהִרְתָּ אֱלֹהֵיהֶם

Luk 8:32 וַעֲדָר חַזִּירִים רַבִּים הָיָה רָעָה שָׁם בְּהָר וַיִּתְחַנְנֵנּוּלוֹ לְחַתֵּם לְבָא אֱלֹהֵיכֶם וַיִּנַּח לָהֶם

Luk 8:33 וַיֵּצֵאוּ הַשָּׂדִים מִן־הָאִישׁ וַיָּבֹאוּ אֶל־חֹדֶף הַחַזִּירִים וַיִּשְׁטַף הָעֵקֶר בַּמוֹרֶד וַיִּטְבְּעוּ בַחֹדֶף הַיָּם

Luk 8:34 וַיהֲרֵעִים בְּרָאוּתָם אֵת אֲשֶׁר קָרָה וַיִּגְוֹסוּ וַיִּגְדּוּ אֶת־הַהֶבֶר בְּעִיר וּבַשָּׂדֶה

Luk 8:35 וַיֵּצֵאוּ כִּנֵּי הַמְּקוֹם לְרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיָּבֹאוּ אֲלֵי־יֵשׁוּעַ וַיִּמְצְאוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר יָצָאוּ הַשָּׂדִים מִמֶּנּוּ מְלַבֵּשׁ בְּגָדִים וְדַעְתּוֹ יִשְׂרָה וַיִּשָּׁב לְרַנְלֵי יֵשׁוּעַ וַיִּיקְרָאוּ
8:35

Luk 8:36 וַיהֲרֵאִים אֶת־הַמַּעֲשֶׂה בַעֲיֵנֵיהֶם סָפְרוּ לָהֶם אֵיךְ נִרְפָּא בַעַל מַעוֹן הַשָּׂדִים

Luk 8:37 וַיִּקְלֵבֵנִי הַמְּקוֹם מֵאַרְצֵי הַנְּדָרִים וּמִסְבִּיבֹתֶיהָ בִּקְשׂוֹ מִמֶּנּוּ לְלַקֵּת מֵאַתָּם כִּי־זִלְעָפָה אֶתְחַתֵּם וַיִּכַּד אֶל־כְּלֵי שֵׁיט וַיִּשָּׁב לְהַרְכֹּבוֹ

Luk 8:38 וַיהֲאִישׁ אֲשֶׁר הַשָּׂדִים יָצָאוּ מִמֶּנּוּ הַפְּצִיר בּוֹ לְחַתּוֹ הַלְּיּוֹת אֲצִלוֹ אֵךְ יֵשׁוּעַ שְׁלַחֹ לְאֹמֶר

Luk 8:39 לָשׁוּב אֶל־בֵּיתְךָ וּסְפֹר אֶת־הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר עָשִׂהְלֶךָ הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּד בְּכָל־הָעִיר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה־לוֹ יֵשׁוּעַ

Luk 8:40 וַיָּבֹשׁוּב יֵשׁוּעַ וַיֵּצֵא הָעָם לְקַבֵּל פָּנָיו כִּי חָפוּ לוֹ כָּלָם

Luk 8:41 וַהֲיָה אִישׁ בָּא וְשָׂמוּ יָאִיר רֹאשׁ בֵּית־הַפְּנֹסֶת וַיַּפֵּל לְרַנְלֵי יֵשׁוּעַ וַיִּתְחַנֵּן לְבָא אֶל־בֵּיתוֹ

Luk 8:42 כִּי בָתוּ וַיְחִידְתּוּ קַבֵּת שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה שָׁנָה נִשְׁתָּה לְמוֹת וַיְהִי בְלִכְתּוֹ וַיִּדְרָקְהוּ הַמּוֹן הָעָם

Luk 8:43 וַאֲשֶׁה וַאֲשֶׁה אֲשֶׁר יָמִי זָכָה נִמְשָׁכוּ שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה שָׁנָה וְכִלְרֹכּוּשָׁה הוֹצִיאָה לְרַפָּאִים וַיָּד אָרָם לֹא הִשְׁנִיָּה לְהַבִּיאָ לָהּ מִרְפָּא

Luk 8:44 הָאִשָּׁה הַזֹּאת קָרְבָה אֵלָיו מֵאַחֲרָיו וַתַּנַּע בְּכַנְף בְּגָדוֹ וַזֹּכֵב הַמִּיָּה עִמָּד קָרְנַע

Luk 8:45 וַיִּשְׁוֹעַ שָׁאל לֵאמֹר מִי־זָה נַעֲבִירִי וַיִּכְתְּשׂוּ כָּלָם אֵךְ פְּטְרוֹס עָנָה וַאֲלֵה אֲשֶׁר אֹתוֹ אֲדֵנִי הַמּוֹן הָעָם לְחַצִּים וְדַחְקִים אַחַךְ מִסְבִּיב וְאַתָּה חֹמֶר מִי־זָה נָנַע בִּי
8:45

Luk 8:46 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ נָנַע בִּי אַחַד כִּי יָדַעְתִּי כַּנְּפִשִׁי כִּי גְבוּרָה יָצָאה מֵאַתִּי

Luk 8:47 וַתִּקְרָא הָאִשָּׁה כִּי לֹא־נִסְתַּרָה מִיָּגֶד עֵינֶי וַתִּבֹּא בַחֲרָקָהּ וַתַּפֵּל לִפְנֵי וַתַּגֵּד לִפְנֵי כָל־הָעָם עַל־מָה נָנַעָה בּוֹ וְכִי נִרְפָּאה לְפַתַּח פִּתְאֵם

Luk 8:48 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ חֲזִקִי בָתִּי אֲמוֹנְתְךָ הוֹשִׁיעָה לְךָ לְכִי לְשָׁלוֹם

Luk 8:49 וַדַּעְנוּ מִדְּבַר וַאִישׁ מֵאֲנָשֵׁי רֹאשׁ בֵּית־הַפְּנֹסֶת בָּא וַיֹּאמֶר מִתָּה בַחֲךָ וְאֶל־תִּלְאַה עוֹד אֶת־הַרְבִּי

Luk 8:50 כַּשְׂמַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל־תִּירָא אֶךְ־הָאֵמֵן וְלֵה תְהִיָּה תִשׁוּעָה

Luk 8:51 וַיָּבֹא הַבִּנְיָה וְלֹא־נָתַן לְאִישׁ לְבָא אֹתוֹ בְּלָתִי לְפִשְׁרוֹס וַיִּוְחַנְן וַיַּעֲבֹד וַאֲבִי הַיְלָדָה וַאֲמָה

Luk 8:52 וַיִּכְלַם בְּכִים וּסְפָרָם לָהּ וְהוּא אָמַר אֶל־חַבְּכּוֹ כִּי הִיא לֹא מִתָּה כִּי אִם־יִשְׁנָה

Luk 8:53 וַיִּלְעָנּוּ לוֹ כִּי הֵם יָדְעוּ כִּי־מִתָּה

Luk 8:54 וַהֲוִיא הוֹצִיא אֶת־כָּלָם מִן הַבַּיִת וַהַחַזִּיק בְּיָדָה וַיִּקְרָא לְאֹמֶר קוּמִי לֵךְ נַעֲרָה

Luk 8:55 וַתִּשָּׁב רֹחַה אֵלֶיהָ וַתִּקַּם פִּתְאֵם וַיְצִו לְחַתֵּלָה לְאָכֵל

Luk 8:56 וַיִּתְפַּלְאוּ אֲבוֹתֶיהָ עַד־מָאֵד וְהוּא צָנָה עֲלֵיהֶם לְבַלְתִּי הַגֵּד לְאִישׁ אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה

Luk 9:1 וַיִּקְרָא אֶל־שְׁנַיִם הָעֶשֶׂר וַיִּתֵּן לָהֶם גְּבוּרָה וּמִמְשָׁלָה עַל־כָּל־רוּחוֹת רָעוֹת וְלִרְפָּא כָּל־מַחְלָה

Luk 9:2 וַיִּשְׁלַחֵם לְקָרָא אֶת־מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וְלַחְקִים אֶת־הַחֹלִים

Luk 9:3 וַיֵּצֵאוּ אֵלֵיהֶם לְאֹמֶר לֹא תַחֲרוּ מֵאוּמָה לְהַרְךָ לֹא מִשָּׂה וְלֹא יִלְקוּט וְלֹא חֶקֶט וְלֹא חֲלִיפוֹת בְּגָדִים

Luk 9:4 וּבְבוּת אֲשֶׁר תִּבְאוּ שָׁם תִּשְׁכְּנוּ וּמִשֵּׁם תִּצְאוּ

Luk 9:5 וַהֲיָה אִם לֹא יֵאָסְפוּ אֲחֵכֶם הַבִּיָּתָה צָאוּ מִן־הָעִיר הַהִיא וַנַּעֲרַתֶם אֶת־הָאֵבֶק מֵעַל כַּנְּלִיכֶם לַעֲרוֹת לָהֶם

Luk 9:6 וַיֵּצֵאוּ וַנַּעֲבְרוּ בְּכַפְרַיִם וּבְכָל־מְקוֹם קְרֵאִים אֶת־הַבְּשׂוּרָה וְרַפָּאִים אֶת־הַחֹלִים

Luk 9:7 וַהֲוֹרְרוֹס טַטְרַךְ שָׁמַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַתַּפְעֵם רוּחוֹ כִּי־יֵשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ יוֹחַנָן קָם מִן־הַמַּתִּים

Luk 9:8 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי נִנְלָה אֲלֵיהוּ וְאַחֲרַיִם אָמְרוּ כִּי קָם נָבִיא אַחַד מִן־הַנְּבִיאִים הַקְּדָמִיִּים

Luk 9:9 וַיֹּאמֶר הוֹרְרוֹס הֵן רֹאשׁ יוֹחַנָן נִשְׁאָתִי מִעָלָיו וּמִי־אֶפֹּאוּ הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי שָׁמַע עָלָיו קְזֹאת וַיִּבְקֶשׁ לְרֹאוֹתוֹ

Luk 9:10 וַיָּבֹשׁוּב הַשְּׁלִיחִים הַנִּירוּ לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּקְחֶם וַיֵּלֶךְ עִמָּהֶם לְבָדֵם אֶל־עִיר הַנִּקְרֵאת בֵּית־צִיְדָה

Luk 9:11 וַהֲמוֹן הָעָם יָדְעוּ וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו וְהוּא קָבַל פָּנֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם עַל־מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וַרְפּוּא אֶת־הַיְדוּרִשִׁים לְהַרְפָּא

Luk 9:12 רָפָה הַיּוֹם לַעֲרִב וַיָּבֹאוּ שְׁנַיִם הָעֶשֶׂר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׁלַח אֶת־הַמּוֹן הָעָם וַיִּלְכוּ אֶת־הָעִירִים וַחֲצִירֵיהֶן מִסְבִּיב לְמַצָּא אֶכָל וּמְקוֹם לְלוֹן כִּי־פָה בְּמְקוֹם שְׁמֵם אָנַחְנוּ
8:12

Luk 9:13 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם תְּנוּ לָהֶם אֶתֶם לְאָכֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא נִמְצָא אֲתָנוּ בְּלָתִי חֶמְשָׁה לֶחֶם וְדָגִים שְׁנַיִם אוֹ הַנְּלֶךְ לְקַנּוֹת אֶכָל לְכָל־הָעָם הַזֶּה

Luk 9:14 אֲשֶׁר הָיָה כְּחַמְשַׁת אַלְפִּירֵאִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־תְּלַמִּידָיו הוֹשִׁיבוּ אֶתֶם שׁוּרוֹת שׁוּרוֹת כַּחֲמֵשִׁים אִישׁ בַּשּׁוּרָה

Luk 9:15 וַיַּעֲשׂוּכֶן וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת־כָּלָם

Luk 9:16 וַיִּקַּח אֶת־חַמְשַׁת תְּלַחֵם וַאֲדָשְׁנֵי הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו לְמַרוֹם וַיְבַרְךְ וַיַּפְרֹס וַיִּתֵּן לְחַתְּלִמִּידָיו לְשׁוּם לִפְנֵי הָעָם

Luk 9:17 וַיֹּאכְלוּ כָּלָם וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר סָלִים מִן־הַפַּתּוּחִים הַנּוֹתָרִים לָהֶם

Luk 9:18 וַהֲיָה בַהֲתַפְּלָלוֹ לְבַדּוֹ חַתְּלִמִּידָיו כָּאוּ לִפְנֵי וַיִּשְׁאַל אֶתֶם לֵאמֹר מִה־אֲמַרִים עָלִי הַמּוֹן הָעָם מִי־אֲנִי

Luk 9:19 וַיַּעֲנֵנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחַנָן הַמַּטְבֵּל וַיֵּשׁ אֲמַרִים אֲלֵיהוּ וְאַחֲרַיִם אָמְרוּ נָבִיא אַחַד קָם מִן־הַנְּבִיאִים הַקְּדָמִיִּים

Luk 9:20 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם וְאַתָּם מַה תֹּאמְרוּ עָלִי מִי־אֲנִי וַנַּעַן פְּטְרוֹס וַיֹּאמֶר מִשִּׁית הָאֱלֹהִים

Luk 9:21 אָז הָעִיד כֶּם וַיְצַוֵּם לְבַלְתִּי הַגֵּד הַדְּבָר לְאִישׁ

Luk 9:22 וַיֹּאמֶר רַבִּים מְכַאֲבִים נִכְנֹו לְבַן־הָאָדָם וְהַזְקִינִים וְהָאֲשִׁי הַפְּתָנִים וְהַסּוֹפְרִים וּמְאֹסִיבֵי וּמִיתָהוּ וּבְיָוִם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם

Luk 9:23 וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־מִי הַחֲפִץ לְלַכֵּת אַחֲרַי וְשַׁלֵּיךְ אֶת־נַפְשׁוֹ מִגֵּד וַיֵּשֶׂא אֶת־לְבָבוֹ יוֹם יוֹם וּלְלֶךְ אַחֲרַי

Luk 9:24 כִּי מִי הַחֲפִץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּפְקֶתְלוּ וּמִי אֲשֶׁר יִכְרֹת אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַן יִמְצָאֶנָּה

Luk 9:25 כִּי מִהֲצַעַע לְאִישׁ אִם יִקְנֶה־לוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְאֶת־נַפְשׁוֹ יֵאבֵד אוֹ יִשְׁחִיתָנָה

Luk 9:26 כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹשׂ מִמֶּנִּי וּמִדְּבָרֵי אֶף בְּן־הָאָדָם וּבֹשׂ מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר יָבֹא בְּכַבּוּד וּבְכַבּוּד אָבִיו וְהַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים

Luk 9:27 וַיֹּאמֶן אֵי אִמֵּר לְכֶם וְשׂ מִן־הַנְּצֻבִים פֹּה אֲשֶׁר לֹא־יִטְעֶמּוּ מוֹת עַד כִּי־יָרְאוּ אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Luk 9:28 וַיְהִי כַּשְּׂמַנְתַּי יָמִים אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יוֹחָנָן וְאֶת־יַעֲקֹב וַיַּעַל אֵל־הַהָר וַיִּחַפְּלֵל

Luk 9:29 וַיִּשְׁנֶה מֵרֹאה פָּנָיו בְּהַחֲפִלְלוֹ וּלְבוּשׁוֹ נִהַפֵּךְ לְלֶבֶן וּבְהִיר עַד־מֵאֵד

Luk 9:30 וַהֲנִיחָה שְׁנֵי אַנְשִׁים דְּבָרוּ אֹתוֹ מִשָּׁה וְאַלְהֵו

Luk 9:31 אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּכַבּוּדָם וְנִדְּבָרוּ עַל־אֲשֶׁר עָלָיו לְהַשְׁלִים חֲקוֹ בִּירוּשָׁלַיִם לְהִיּוֹת נִגְזָר מֵאָרֶץ חַיִּים

Luk 9:32 וַתִּדְרָמָה נִפְלָה עַל־פֶּטְרוֹס וְעַל־אֲשֶׁר אֹתוֹ וּכְאֲשֶׁר הִקְיָצוּ רְאוּ אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הַנְּצֻבִים עָלָיו

Luk 9:33 וַיְהִי בַעֲלוֹתָם מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֶל־יֵשׁוּעַ אֲדֹנָי טוֹב לָנוּ לְשֹׁבֵת פֹּה נַעֲשֶׂה־נָּא שְׁלֹשׁ סָבּוֹת אַחַת לָךְ אַחַת לְמִשָּׁה וְאַחַת לְאַלְהֵו כִּי לֹא יָדַע מִהֲלִדְבָר

Luk 9:34 עוֹדוֹנוּ מְדַבֵּר קְזֹאת וְהִנֵּה עֵנָן סָבַף עֲלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ בַתּוֹךְ הָעֵנָן וַיִּירָאוּ

Luk 9:35 וַהֲנִיחָה קוֹל יֵצֵא מִתּוֹךְ הָעֵנָן לֵאמֹר זֵה־בְנֵי יִדִידֵי אֱלֹו תִשְׁמַעוּן

Luk 9:36 וַיְבַהֲשֶׁמֶת הַקּוֹל עִמָּד וַיִּשׁוּעַ לְבָדוֹ וְהֵם הִחְרִישׁוּ לֹא־הִנִּירוּ דָבָר לְאִישׁ בְּיָמִים הָהֵם מִכָּל אֲשֶׁר רָאוּ

Luk 9:37 וַיְהִי מִמְּחִקַּת בְּרִדְתָם מִן־הַהָר וַיִּפְגְּשׁוּ אֹתוֹ רַבִּים מִן־הַעַם

Luk 9:38 וַהֲנִיחָה אַחֵר מִהֶם קָרָא לֵאמֹר אָנָּה רַבִּי הַבְּטָנָא לְבָנִי כִּי בְנֵי יַחֲדָיו הוּא

Luk 9:39 וַיְרֹת דְּבַק בּוֹ וְהוּא צִעַק פְּתָאֵם כִּי יִטְרַפְנוּ עַד־אֲשֶׁר יוֹרִיד רִירוֹ וְלֹא יָרַף מִמֶּנּוּ עַד־אֲשֶׁר וַיִּשְׁיִבְנוּ עַד־הַכָּא

Luk 9:40 וַאֲשָׁאֵל מִתְּלִמִּידָי לְנִרְשׁוֹ וְלֹא יָכֹלוּ

Luk 9:41 וַיַּעֲנֵן וַיִּשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוּי דוֹר לֹא־אָמֵן בּוֹ דוֹר תִּהְפַּכֵת עַד־מָתִי אֲהִיָּה עִמְכֶם עַד־מָתִי אֲשָׂא אֶתְכֶם הֵבֵא אֶתְבְּנֵךְ הֵנָּה

Luk 9:42 וַיְהוּא טְרַם בָּא וַיִּרְעַשׂ אֹתוֹ הַרוּחַ וַיִּטְרַפְהוּ וַיִּשׁוּעַ נֶעַד בְּרוּחַ הַטְּמָאָה וְאֶת־הַנְּעַד הַחַיָּה מִחֲלָיו וַיִּשָּׁב אֹתוֹ לְאָבִיו

Luk 9:43 וַיְהִימָהוּ כָל־עַל־גִּדְלָ עוֹ הָאֱלֹהִים וּבַעֲדוֹר הֵם מִתְּפִלָּאִים עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶל־תְּלִמִּידָיו

Luk 9:44 וַיִּשְׁמִי אֹתָם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיכֶם כִּי הִנֵּה בְּן־הָאָדָם יִסְגֵר בְּיַדֵי אַנְשִׁים

Luk 9:45 וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת־דְּבָרָו כִּי סָחוּם הָיָה לָהֶם מִהֲבִין אֹתוֹ וְנִסְיָרָאוּ לְשָׂאֵל אֹתוֹ עַל־הַדְּבָר הַזֶּה

Luk 9:46 אָז עָלָה עַל־לְבָבָם לְדוֹן מִי הוּא הַגִּדּוֹל בָּהֶם

Luk 9:47 וַיִּשׁוּעַ בְּרֹאוֹתוֹ מִחֲשֻׁבוֹת לְבָם וַיִּקַּח יֶלֶד וַיַּעֲמֵדְהוּ אֶצְלוֹ

Luk 9:48 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי הוּא הַמְּקַבֵּל יֶלֶד כְּזֶה בְּשֵׁמִי אֹתִי הוּא מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אֹתִי הוּא מְקַבֵּל פָּנֵי שְׁלַחִי וְהַקָּטָן בְּכָלְכֶם הוּא הַגִּדּוֹל בְּכֶם

Luk 9:49 וַיַּעֲנֵן וַיִּחַנֵּן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי רֵאִינוּ אִישׁ מְנַרֵשׂ רוּחוֹת רַעוֹת בְּשֵׁמֶךְ וְנִכְלָא אֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא־תִלְךְ עִמָּנוּ בְּלִכְתָּנָה אַחֲרַיָךְ

Luk 9:50 וַיֹּאמֶר אֱלֹו וַיִּשׁוּעַ אֶל־תִּכְלָאוֹ אֹתוֹ כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ לְצָרֵינוּ לָנוּ הוּא

Luk 9:51 וַיְהִי פֶּאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים לְהִלְקָחוֹ וַיִּשֶׂם אֶת־פָּנָיו בְּחִזְקָה לְעֵלוֹת יְרוּשָׁלַיִם

Luk 9:52 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים לְפָנָיו וַיַּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֶחָד הַכֹּהֲנִים בְּשֵׁמֶרּוֹן לְהַכִּין לוֹ מִלּוֹן

Luk 9:53 וְלֹא פָּחַחוּ לוֹ דְלַתָם בְּרֹאוֹתָם כִּי פָּנָיו מְעֻדוֹת יְרוּשָׁלַיִם

Luk 9:54 וַיִּירָאוּ וַיַּעֲקֹב וַיִּחַנֵּן תְּלִמִּידָיו וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָינוּ הַחֲפִץ אֹתָהּ כִּי־נֹאמֵר וְתַדְרַ אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹו

Luk 9:55 וַיַּפֵּן וַיַּעֲרִיבָם אֵינְכֶם יוֹדְעִים מֵאֵן מְקוֹר רוּחְכֶם

Luk 9:56 כִּי לֹא בָּא בְּן־הָאָדָם לְהַשְׁמִיד גֶּשֶׁם כִּי אִם־לְהוֹשִׁיעַ לָהֶן וַיַּלְכוּ אֶל־כַּפַּר אַחַר

Luk 9:57 וַיְבַלְכָתָם בְּהַרְף וַיֹּאמֶר אֱלֹו אִישׁ אֶלְכָה אַחֲרַיָךְ אֶל־אֲשֶׁר תִּלְךְ

Luk 9:58 וַיֹּאמֶר אֱלֹו וַיִּשׁוּעַ הַשּׁוֹעֲלִים חֲרִים לָהֶם וַצִּפּוֹר שְׁמוֹם קָן לָהּ וּבֶן־הָאָדָם אֵינְלוֹ מְקוֹם לְהִנִּיחַ אַחֲרָאֵשוֹ

Luk 9:59 וְאֶל־אִישׁ אַחַר אָמַר לָךְ אַחֲרַי וַיֹּאמֶר אֱלֹו הָאִישׁ אֲדֹנָי תְּנֵה־לִי לְלַכֵּת וּלְקַבֵּר אֶת־אָבִי רֵאשֻׁנָה

Luk 9:60 וַיֹּאמֶר אֱלֹו וַיִּשׁוּעַ הִנֵּה לְמַתִּים לְקַבֵּר אֶת־מֵתֵיהֶם וְאַתָּה לָךְ וְהַשְּׁמַע מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּאָרֶץ

Luk 9:61 וְעוֹד אִישׁ אַחַר אָמַר אֱלֹו אֶלְכָה אַחֲרַיָךְ אֲדֹנָי אֶפֶס תְּנֵה־לִי רֵאשֻׁנָה לְהַפְרֵד מִבְּנֵי בֵיתִי בְּדַבְרֵי שְׁלוֹם

Luk 9:62 וַיֹּאמֶר אֱלֹו וַיִּשׁוּעַ כִּי־אִישׁ הַשֵּׁם יָדוֹ עַל־מִחְרַשְׁתּוֹ וּמִבֵּית אַחֲרֵיתִי אֵינְנוּ נִכְוֹן לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Luk 10:1 אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּדִיל הָאֲדוֹן עוֹד שִׁבְעִים אַנְשִׁים וַיִּשְׁלַחֵם שְׁנַיִם שְׁנַיִם לְפָנָיו אֶל־כָּל־עִיר וּמְקוֹם אֲשֶׁר שָׁם פָּנָיו לְבֹא שְׁמָה

Luk 10:2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַקְצִיר רַב וְהַפְּעִלִים מְעַשִׂים עַל־כֵּן הַעֲתִירוּ אֶל־אֲדוֹן הַקְצִיר לְשַׁלַּח פְּעִלִים לְקַצִּירוֹ

Luk 10:3 וַאֲתָם לְכֹרֵנָא הִנֵּה אֲנִי שְׁלַח אֶתְכֶם כְּצֹאן בְּקֶרֶב זֹאבִים

Luk 10:4 לֹא תִשְׂאוּ כִס וְנִלְקוֹשׁ אוֹ נַעֲלִים וְלֹא תִשְׂאֲלוּ לְשְׁלוֹם־אִישׁ בְּהַרְף

Luk 10:5 וְאֶל־כָּל־בֵּית אֲשֶׁר תִּבְאוּ בּוֹ אַמְרוּ בְּפִתַח דְּבָרֵיכֶם שְׁלוֹם לְבֵית הַזֶּה

Luk 10:6 אִם אִישׁ שְׁלוֹם שָׁכֵן שָׁם שְׁלֹמְכֶם וְשָׁכֵן עָלָיו וְאִם־לֹא שְׁלֹמְכֶם אֲלֵיכֶם וְשׁוּב

Luk 10:7 וּבֵיתֵיהֶם הוּוּא תִשְׁבוּ וְתִאכְלוּ וְתִשְׁחֹו מֵאֲשֶׁר נָתַן לְכֶם כִּי נִכְוֹן לְפַעַל דֵּי שְׁכָרוֹ וְלֹא תִצְאוּ מִבֵּית לְבֵית

Luk 10:8 וְאֶל־כָּל־עִיר אֲשֶׁר תִּבְאוּ וַיִּשְׁבְּיָהּ יַחֲזִיקוּ בְכֶם אַכְלוּ שָׁם מֵאֵת אֲשֶׁר יוֹשֵׁם לְפָנֵיכֶם

Luk 10:9 וְאֶת־הַחֲלוּלִים אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ תִרְפְּאוּן וְכֹה תֹאמְרוּן אֲלֵיהֶם הִנֵּה קָרְבָה אֲלֵיכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Luk 10:10 וּבְכָל־עִיר אֲשֶׁר תִּבְאוּ וְלֹא יַחֲזִיקוּ בְכֶם צֹאוּ אֶל־רַחֲבֹתֶיהָ וְאֹמְרוּ

Luk 10:11 וְנִסְעֵר עִירְכֶם הַמְדַבֵּק בְּהַנְּלִינוּ נַעֲר אֲלֵיכֶם אֵךְ דַּעוּ זֹאת כִּי קָרְבָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Luk 10:12 וְאֵי הִנְנִי מְגִיד לְכֶם כִּי יִקַּל הַמְשַׁפֵּט לְסָרִם בְּיָוִם הַהוּא מִן־הַעִיר הַזֵּאת

Luk 10:13 אוּי־לָךְ מוֹרְוִין אוּי־לָךְ בֵּית־צִיּוֹרָה כִּי לֹא נַעֲשׂוּ בְצוֹר וּבְצִיּוֹרֹן הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּחֹוֹכְכֶן כִּכָּר שָׁבוּ וְהַחֲפִלְשׁוּ בְּשֶׁךְ וְאֹפֵר

Luk 10:14 אֵךְ לְצוֹר וּלְצִיּוֹרֹן יִקַּל יוֹם הַמְשַׁפֵּט מֵאֲשֶׁר לְכֶן

Luk 10:15 וְאַתָּה כְּפָרֵינְחִים אֲשֶׁר רוּמְמֶת עַד־הַשָּׁמַיִם אֶל־שְׂאוֹל תּוֹרְדִי

Luk 10:16 הַשְּׁמַע אֵלֶיכֶם אֵלֵי הוּא שְׁמַע וְהִמָּאס בְּכֶם בִּי הוּא מָאס וְהִמָּאס בִּי מָאס הוּא בְּשִׁלְחִי

Luk 10:17 וַיֵּשְׁבוּ הַשְּׂבָעִים בְּשִׂמְחַת לֵבָם לֵאמֹר אֲדֹנָינוּ בְּשִׂמְךָ נִכְבְּשׁוּ גִבְיֵה־שָׂדִים תַּחַת יָדֵינוּ

Luk 10:18 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאִיתִי אֶת־הַשָּׁטָן נָפֵל כַּכָּרְק מִן־הַשָּׁמַיִם

Luk 10:19 וַאֲנִי הֵנְנִי נֹתֵן מְשָׁלָה בְיֹדְכֶם לְרַמֵּס נַחְשִׁים וְעַקְרָבִים וְכָל־גְּבוּרַת אוֹיֵב וְאִין נֹעַ בְּכֶם לְרַעָה

Luk 10:20 אֲךָ אֶל־הַשְּׂמַחוּ עַל כִּי־תִרְוַחוּת נִכְבְּשִׁים תַּחַת יֹדְכֶם כִּי אִם־שְׂמַחוּ עַל אֲשֶׁר־נִכְתְּבוּ שְׂמוֹתֵיכֶם בְּשָׂמַיִם

Luk 10:21 הַהִיא עֲלֶיךָ לֵב יְשׁוּעָה בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיֹּאמֶר אוֹרְדָה אֲבִי אֲדֹנָי הַשָּׁמַיִם וְהֶאֱרַץ כִּי הַסְתַּרְתָּ אֶת־אֵלֶּה מִחַכְמַיִם וְגַבְנִים וְגַלִּיתָ אֹתָם לְעוֹלָלִים אֲכֹן אֲבִי כִּי־רָצִיתָ אֹתָהּ

Luk 10:22 הַכֹּל נִסְמַר בְּיַד־יְמִינֵי מַתָּה אֲבִי וְאִין אִישׁ יֵדַע מִי הוּא הַבֵּן זֹולְתִי הָאֵב וְיִמִּי הוּא הָאֵב אִין אִישׁ יֵדַע זֹולְתִי הַבֵּן וְהוּא אֲשֶׁר חָפֵץ בּוֹ הַבֵּן לְגַלּוּתוֹ לֹא

Luk 10:23 וַיִּפֶן אֶל־תַּלְמִידָיו לְבַדָּם וַיֹּאמֶר אֲשֶׁרֵי הַעֵינַיִם הִרְאוּת אֶת אֲשֶׁר אֹתָם רְאִים

Luk 10:24 כִּי אֲנִי מְנַיֵד לְכֶם רַבִּים גְּבוּיָאִים וּמְלָכִים נִכְסְפוּ לְרְאוּת אֶת אֲשֶׁר אֹתָם רְאִים וְלֹא רְאוּ וְלִשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר אֹתָם שְׁמָעִים וְלֹא שְׁמָעוּ

Luk 10:25 וַיִּקְרָא תַלְמִידֵי חָכָם אֶחָד לְנִסְחוֹתוֹ וַיֹּאמֶר רַבִּי מַה עָלַי לַעֲשׂוֹת לְרִשְׁתָּ תַּי עוֹלָם

Luk 10:26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה־פְתוּבֵי בַתּוֹרָה אֵיךְ קָרַאתָ כֵּה

Luk 10:27 וַיַּעֲנֶה וַיֹּאמֶר וְאֵהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַאֲדְךָ עוֹבֵד־כָּל־מַדְעָא וְלִרְעֵדָה כְּמוֹד

Luk 10:28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו טוֹב עֲנִיתָ עֲשֶׂה־כֵּן וְתַחֲיָה

Luk 10:29 וַיִּזְאָל לְהַצְדִּיק נַפְשׁוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו־שׁוּעָה וְיִמִּי הוּא רַעִי

Luk 10:30 וַיַּעֲנֶה וַיֹּשׁוּעָה וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד רַבֵּד מִירוּשָׁלַם לִירִיחוֹ וַיִּפֹּל בִּירְדֵי שָׂרְדִים אֲשֶׁר הַפְּשִׁיטְהוּ הִכְהוּ וַיִּפְּגוּ וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וְכַמְעַט לֹא נִוְתַרְהִיבוּ נְשָׁמָה

Luk 10:31 וַיִּקְרָא לְאִישׁ כַּתָּן מִקְרָהוֹ לֵבָא בְּדַרְךָ הַהוּא וַיִּרְאֶהוּ וַיֵּשׁ מִפָּנָיו

Luk 10:32 וַיִּנְסֵם־אִישׁ לֹוי נִקְרָה בְּמִקְוֵם הַהוּא וַיִּנְשׂ וַיִּרְאֶהוּ וַיַּעֲבֵר מֵעָלָיו

Luk 10:33 אֲךָ אִישׁ שְׂמְרוּנִי בְּלַכְתּוֹ לְמִסְעָיו נִנְשׂ אֵלָיו וַיִּרְאֶהוּ וַיִּקְמְרוּ חֲקִיּוֹ

Luk 10:34 וַיִּקְרָב וַיַּחְבֵּשׁ אֶת־פְּעָעָיו וְשָׂמָן וַיִּזֵּן יָצַק עָלָיו וַיִּרְכַּבְהוּ עַל־בַּהֲמַתּוֹ וַיִּבְאֶהוּ אֶל־הַמְּלוֹן וַיַּחֲשׂ לוֹ לְכָל־מַחְסְרָיו

Luk 10:35 וְלִמְלַחְתָּת בְּנִסְעוֹ הוֹצִיא שְׁנֵי דִינָרִים וַיִּתֵּן לְבַעַל הַמְּלוֹן וַיֹּאמֶר חוּשָׁה לוֹ לְכָל־מַחְסְרָיו וְכִי תוֹסִיף לְהוֹצִיא עָלָיו אֲנִי בְּשׂוּבִי אֲשַׁלְּמָה

Luk 10:36 וַיַּעֲתָה מִהֵתְאֵמַר מִי מַשְׁלָשָׁה אֱלֹהִים הִנֵּה רַע לְאִישׁ אֲשֶׁר נָפֵל בִּירְדֵי הַשָּׂרְדִים

Luk 10:37 וַיַּעֲנֶה וַיֹּאמֶר זֶה הוּא אֲשֶׁר נָמַל עָמוֹ חָסֵד וַיֹּאמֶר אֵלָיו וַיִּשׁוּעָה לָךְ וַעֲשֶׂה גַם־אֶתָּה כְּמָהוּ

Luk 10:38 וַיִּבְנֶסְעֶם וַיָּבֹא אֶל־אֶחָד הַכְּפָרִים וְשָׁם אִשָּׁה אַחַת וַשְּׂמָה מַרְתָּא אֲשֶׁר אָסְפָה אֹתוֹ אֶל־בֵּיתָהּ

Luk 10:39 וַלְהָ אַחוֹת וַשְּׂמָה מַרְדֵּם אֲשֶׁר יָשְׁבָה לְרַגְלָיו וַיִּשׁוּעָה לְשָׁמַע אֶל־דְּבָרוֹ

Luk 10:40 וַמַּרְתָּא עֵיפָה נִפְשָׁה מְרַב עַבְדֻתָהּ וַחֲנַשׂ אֵלָיו וַחֲמָרָה הֵלֵא חַחֲשׂ לִי אֲדֹנָי כִּי אַחוֹתִי עֹבְדַתִּי לְשֶׁרַת לְבָדִי אֲמַרְנָא אֵלָיָה לְשׁוֹר עַל־יָדֵי

Luk 10:41 וַיַּעֲנֶה וַיֹּשׁוּעָה וַיֹּאמֶר אֵלָיָה מַרְתָּא עֵיפָה וַיַּעֲנָה אֶת מַעֲנִינַיִם רַבִּים

Luk 10:42 וַאֲיִן דְּבָר נְחוּץ בְּלַתִּי עֵנָן אֶחָד וּמְרִים בְּחַרְהָ בַחֲלֵק הַטוֹב אֲשֶׁר לֹא־יִקַּח מִיָּדָהּ

Luk 11:1 וַיְהִי כַּכִּלְתּוֹ אֶת־הַתְּפִלָּה בְּמִקְוֵם אֶחָד וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד מִתַּלְמִידָיו וַלְמַרְנֵנוּ אֲדֹנָינוּ לְהַתְּפַלֵּל כַּאֲשֶׁר הוֹרָה כֵּן גַּם־יִוְחָנָן לְתַלְמִידָיו

Luk 11:2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כַּה תִּאמְרוּן בְּחַפְלָתְכֶם אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמַיִם וַתְּקַדֵּשׁ שְׁמֵךְ תְּבֵא מִלְכוּתְךָ וַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ בְּאֶרֶץ כַּאֲשֶׁר נַעֲשֶׂה בְּשָׂמַיִם

Luk 11:3 וַתְּרַלְנוּ לָחֵם חֲקֵנוּ יוֹם בְּיוֹמוֹ

Luk 11:4 וַיִּסְלַח לָנוּ אֶת־אֲשַׁמּוֹתֵינוּ כִּי גַם־אֲנַחְנוּ סִלְחִים לְכָל־אֲשֶׁר אָעָם לָנוּ וְאֶל־חַבְיָאנוּ לִירְדֵי נִסְיוֹן כִּי אִם־הִצְלִינוּ מִן־הַרְעָה

Luk 11:5 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי־בְכֶם אֲשֶׁר לֹא אֵהָב וְהוּא כָּא אֶל־בֵּיתוֹ בְּחַצוֹת הַלַּיְלָה וַקְרָא אֵלָיו קוֹמָה רַעִי הַלּוֹנֵר־נָא שְׁלַשׁ כְּפֹרוֹת־לָחֶם

Luk 11:6 כִּי־אֵהָבֵי עֲבַר אֶרֶץ כָּא אֶל־בֵּיתִי וְאִין־לִי פַתְלָחָם לְתַתּוֹ לְפָנָיו

Luk 11:7 וַיְהַשְׁכֵּן בְּבֵית עֵנָה וַאֲמַר אֶל־תַּלְמִידָהּ אֶתִּי כִי הִדְלַת כְּבֵד סִנְרָה וַיִּלְדִּי עָמִי בְּמַשְׁתִּי לֹא־אוּכַל לָקוּם לְתַת לָךְ

Luk 11:8 הֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּי הוּא יִקְוֶם וַיִּתְּנֵלּוּ כְּכֹל אֲשֶׁר וַחֲסָר לֹא בַעֲבוּר כִּי אֵהָבֵנוּ הוּא כִּי אִם־מֵאֲשֶׁר וַפְּצִירְבוּ וְלֹא וַחֲשָׁד

Luk 11:9 וַיִּנְסֵם־אֲנִי אֹמֵר לְכֶם שְׂאֵלוּ וַיִּתְּנוּ לְכֶם דְּרָשׁוּ וַתִּמְצְאוּ דַּפְקוּ וַיִּפְתַּח לְכֶם

Luk 11:10 כִּי כָל־הַשְּׂאֵל יִקַּח וְהַדְרֵשׁ יִמְצָא וְהַדְּפַק יִפְתַּח לוֹ

Luk 11:11 וְיִמִּי אֵב בְּכֶם אֲשֶׁר בְּנוּ שְׂאֵל מִמֶּנּוּ לָחֵם וְהוּא וַתְּרַלְוּ אֲכֹן אִם־בְּקֵשׁ דָּג וַתַּחַת דָּג וַתְּרַלְוּ נַחֲשׁ

Luk 11:12 אוֹ בִיעָה כִּי־שְׂאֵל וְהוּא וַתְּרַלְוּ עַקְרָב

Luk 11:13 וְאֹתָם כִּי רַעִים הֵנְכֶם אֹתָם יְרַעִים לְתַת מַתְנוֹת טְבוֹת לְבַנְיֹכֶם אֲדִי־כִי הָאֵב מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֵּן רוּחַ קִדְשׁוֹ לְדַרְשָׁיו

Luk 11:14 וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּנְרַשׁ רוּחַ רַע מֵאִישׁ אֶלֶם וְאַחֲרָי אֲשֶׁר יָצָא הַרוּחַ הִרְעָה הַחַל הָאֶלֶם לְדַבֵּר וַיְהִי לְפָלֵא בְּעֵינֵי הָעָם

Luk 11:15 וַיֵּשׁ מִמֶּם אֶמְרוּ בְּכַעַל זָבוּב שְׂרֵי־הַשָּׂדִים הוּא מְנַרְשׁ אֶת־הַשָּׂדִים

Luk 11:16 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר רָצוּ לְנִסְחוֹתוֹ וַיִּשְׂאֵלוּ מִמֶּנּוּ אוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם

Luk 11:17 וְהוּא יָדַע אֶת־מַחְשַׁבְתָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּל־מַמְלָכָה הַנּוֹפֵלָה עַל־נַפְשָׁה תַּחְרַב וּבַתְּיָה בַתּוֹכָהּ בֵּית עַל־בֵּית וַיִּפְּלוּ

Luk 11:18 וְאִם גַּם־הַשָּׁטָן נָפֵל עַל־נַפְשׁוֹ אוֹךְ תִּקְוֶם מִלְכוּתוֹ כִּי אֲמַרְתֶּם בְּכַעַל־זָבוּב אֲנִי מְנַרְשׁ אֶת־הַשָּׂדִים

Luk 11:19 וְאִם־אֲנִי מְנַרְשׁ אֶת־הַשָּׂדִים בְּכַעַל־זָבוּב בְּנִיכֶם בְּמִי וַיִּנְרָשׁוּ אֹתָם עַל־כֵּן הֵם יְהִיוּ שְׂפָטִים־כֶּם

Luk 11:20 וְאִם־בְּאֲנָעֵב אֱלֹהִים אֲנִי מְנַרְשׁ אֶת־הַשָּׂדִים מִלְכוּת הָאֱלֹהִים בָּאָה אֵלֵיכֶם אֶל־נִכּוֹן

Luk 11:21 בְּשִׂמְרַת הַגְּבוּר אֶת־אֲרָמוֹנוֹ וְכֹלִי נִשְׁקוּ עָלָיו שְׁלוֹם וְהִנֵּה לְכָל־קִנְיָנוּ

Luk 11:22 וְאִם־תִּקְרָא מִמֶּנּוּ וְבֹא עָלָיו וְיִכְלַל לוֹ יִשָּׂא מִמֶּנּוּ אֶת־נִשְׁקוֹ אֲשֶׁר בְּטַחֲבוֹ אַחַר וַחֲלַק שְׁלָלוֹ

Luk 11:23 מִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ לִי לְצַרִּי הוּא וְיִמִּי אֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאֲסָף אֹתִי מִפְּנֵי הוּא

Luk 11:24 וְרוּחַ הַשְּׂמָמָה בְּצִאתָהּ מִן־הָאָדָם תְּשׁוּטֵט בְּאֶרֶץ תְּלֹאוּבַת תְּבַקֵּשׁ וְלֹא־תִמְצָא מִן־נַעֲמָה אִז תֵּאמַר אֲשׁוּבָה אֶל־מַשְׁכְּנִי אֲשֶׁר נְצָאתִי מִשָּׁם

Luk 11:25 וְכִשְׁבוּבָה תִּמְצְאוּ מִן־הָאָדָם וּמִפְּאָר

Luk 11:26 אִז תִּלְךְ וְלִקְחָהּ לָהּ שְׁבַע רוּחוֹת אַחֲרוֹת רַעוֹת מִמֶּנּוּ וּבָאוּ וַשְׁכְּנוּ שָׁם וְהִיתָה אַחֲרֵיתָּ הָאִישׁ הַהוּא רַעָה מְרַאשִׁיתוֹ

Luk 11:27 וַיְהִי כַּכְּבָרוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַחֲשָׂא אִשָּׁה אַחַת מִחוּץ הָעָם אֶת־קוֹלָהּ וַחֲמָרָה אֵלָיו אֲשֶׁרֵי חָכָם הוֹרְחָךְ וְהַשָּׂדִים אֲשֶׁר נִקְרָתָהּ

Luk 11:28 וַיֹּאמֶר אִם כִּי־אֲשַׁרֵי הַשָּׁמַיִם אֲתִדְבֹר הָאֱלֹהִים וְשֹׁמְרֵים אֲתוּ
Luk 11:29 וַיִּבְהַקֵּץ אֵלָיו עֹסֵרְב וַיְחַל לְדַבֵּר הַדּוֹר הַזֶּה דּוֹר רָע הוּא וּמְבַקֵּשׁ אוֹת וְאוֹת לֹא יִתְּנוּ לוֹ וְזוֹלָתוֹ אוֹת יוֹנָה הַנְּבִיא
Luk 11:30 כִּי פֶאֶשֶׁר הָיָה יוֹנָה לְאוֹת לְאִנְשֵׁי נִינּוּה כֵּן יִהְיֶה גַם־בְּךָ הָאָדָם לְדוֹר הַזֶּה
Luk 11:31 מִלְכַת תִּימָן תִּימָן תִּקּוֹם בְּמִשְׁפָּט עַם־אִנְשֵׁי הַדּוֹר הַזֶּה וְתִרְשִׁיעַ אִתָּם כִּי בָּאָה מִקְצוֹת הָאָרֶץ לִשְׁמֹעַ חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה יִשְׁנֵנו בְּזֶה גְדוֹל מִשְׁלֹמֹה
Luk 11:32 לְאִנְשֵׁי נִינּוּה יִקְוּנוּ בְּמִשְׁפָּט עַם־הַדּוֹר הַזֶּה וַיִּרְשִׁיעוּ אֲתוֹ כִּי שָׁבוּ בְקִרְיַת יוֹנָה וְהִנֵּה יִשְׁנֵנו בְּזֶה גְדוֹל מִיוֹנָה
Luk 11:33 אֵין מְדַלְקִינֵךְ וּמְשִׂים אֲתוֹ בְּמִסְתָּר אוֹר־מִתְחַת לְאִיפָה כִּי אִם אֶל־הַמְּנוּרָה לְבַעֲבוֹר יִרְאוּ הַבָּאִים אֶת־אוֹרוֹ
Luk 11:34 זֶר הַנוֹף הוּא הָעֵין אִם־עֵינֶךְ תְּמַיִקָה בְּכַל־חֲדָרָי בְּטֶנֶף יִהְיֶה אוֹר וְאִם־עֵינֶךְ רָעַב חֲשֶׁךְ בְּכַל־חֲדָרָי בְּטֶנֶף
Luk 11:35 עַל־כֵּן הַשְּׂמַרְלֶךְ לְבַלְתִּי וְחֲשֶׁךְ הוֹאֵר אֲשֶׁר בְּקֶרֶךְ
Luk 11:36 אִם כִּלְנוֹפֶךְ מָלֵא אוֹר וְאֵין חֲשֶׁךְ בְּכַל־חֲדָרָיו אִזְּנִיה לֶךְ כִּלְפִיד בְּהִיר בְּמֵלֵא אוֹרוֹ
Luk 11:37 עוֹדוֹנוּ מְדַבֵּר וּפְרוֹשׁ אֶחָד קָרָא־לוֹ לֵאכֹל אֲתוֹ לֶחֶם וַיָּבֵא וַיִּשָּׁב אֶל־שֻׁלְחָנוֹ
Luk 11:38 וַיִּירָא הַפְּרוֹשׁ וַיַּחֲמָה כִּי לֹא־רָחַץ אֶת־יָרְוֵי לִפְנֵי אֶכְלוֹ
Luk 11:39 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאָדוֹן הֵנָּה אִתָּם הַפְּרוֹשִׁים חֲטֵהְרוּ אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַקַּעֲרָה מַחוּץ וְקֶרְבָּכֶם מְלֵא עֲשֶׂךְ וְאֵין
Luk 11:40 וְכִסְלִים הֲלֵא עֲשֵׂה הַחִיצוֹן הוּא עֲשֵׂה גַם אֶת־הַקֶּרֶב
Luk 11:41 אֶכְלִיתֵנוּ מֵאֲשֶׁר בְּקֶרְבָּכֶם לֶחֶן עֲנִים וְהַכֹּל שְׂהוֹר וְהָיָה לָכֶם
אוֹ לָכֶם פְּרוֹשִׁים כִּי תַעֲשִׂרוּ אֶת־הַמְּנוּחָה וְאֶת־הַפִּינֵס וְאֶת־כְּלֵי־רֶקֶת הַשָּׂדֶה וְתַעֲזְבוּ אֶת־הַמִּשְׁפָּט וְאֶת־הַחֶבֶת הָאֱלֹהִים אֵלֶּה עֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת וְאֶת־אֵלֶּה אֶל־תַּעֲזְבוּ
Luk 11:42 אֶךְ
Luk 11:43 אוֹ לָכֶם פְּרוֹשִׁים כִּי אֵהָבִים אִתָּם אֶת־הַמּוֹשְׁבוֹת הַרְאִשִׁים בְּכַתִּיבֵי־הַכֶּסֶת וּשְׂאֵלַת שְׁלֹמֹכֶם בְּשִׁנְיֹתָם
Luk 11:44 אוֹ לָכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנֻפִים כִּי כַקְבָּרִים כְּמוֹסִים מַעֵין אִתָּם וּבְנֵי אֶרֶם דְּרָכִים עֲלֵיהֶם מִבְּלִי־רַחֲמַת
Luk 11:45 וַיַּעֲזֵב אֶחָד מִבְּעָלֵי הַתּוֹרָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבְּנוּ בְּרַבְרֶךְ אֵלֶּה חֲרַפְתֶּךְ גַּם־אֲתֵנוּ
Luk 11:46 וַיֹּאמֶר אוֹ לָכֶם בְּעָלֵי הַתּוֹרָה גַּם־אֲתֵם כִּי תַעֲמִסוּ עַל־שִׁכְם אִנְשִׁים כְּבֹד מִנְשָׂא וְאֵין אֶת־נַפְשְׁכֶם לְהַנִּיעַ אֲתוֹ גַּם־בְּאַחַת מֵאֲצָבוֹעוֹתֵיכֶם
Luk 11:47 אוֹ לָכֶם כִּי חֲבֹנוּ אֶת־קַבְרֵי הַנְּבִיאִים וְאִבּוֹתֵיכֶם הֲרִגוּ אִתָּם
Luk 11:48 וַיִּבְכּוּ אִתָּם מְעִידִים לְמַעֲשֵׂי אֲבוֹתֵיכֶם וְנִשְׂיִם אַחֲרֵיהֶם כִּי הֵם הֲרִגוּ אִתָּם וְאִתָּם בּוֹנִים אֶת־קַבְרֵיהֶם
Luk 11:49 וַבְּעִבּוֹר זֹאת כֹּה אָמְרָה חֲכַמַת הָאֱלֹהִים הִנְנִי שֹׁלַח אֵלֵיהֶם נְבִיאִים וְשִׁלְיָחִים וּמַהִם יַהֲרִגוּ וּמַהִם יַרְדּוּפוּ
Luk 11:50 לְמַעַן יִדְרֹשׁ מִן־הַדּוֹר הַזֶּה דָם כְּלֵה־נְבִיאִים הַשְּׁפוּךְ לְמִן־הַנֶּסֶד הָאָרֶץ
Luk 11:51 מִדָּם־הַקֶּבֶל עַד־דָּם זְכָרְיָה אֲשֶׁר נִהְרַג בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּלְבֵית אֶכָן אֲנִי מַגִּיד לָכֶם כִּי כְרוֹשׁ יִדְרֹשׁ מִן־הַדּוֹר הַזֶּה
Luk 11:52 אוֹ לָכֶם בְּעָלֵי הַתּוֹרָה כִּי־לִקְחִיתֶם לָכֶם אֶת־מִפְתַּח הַדַּעַת אִתָּם לֹא תִבְאוּ שָׁמָּה וְאֶת־הַבָּאִים מִבֵּא תִכְלְאוּ
Luk 11:53 וַיְהִי בְצֵאתוֹ מִשָּׁם וַיְחַלּוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים לְהַעֲקֹלוֹ וּלְהַתְּנִירוֹת בּוֹ עַד אֲשֶׁר־יִדְבֹר קִשּׁוֹת
Luk 11:54 וַיִּיאָרְבוּ לוֹ לְצוֹר דָּבָר מִפּוֹי לְמַעַן יִמְצְאוּ עָלָיו שְׂטָנָה
וַהֲמֹן הָעָם הַתְּאֻסָּפוּ לְרַבּוֹת עַד אֲשֶׁר־דָּרְכוּ אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְהוּא חָחַל לְדַבֵּר אֶל־תְּלִמּוּדָיו לֵאמֹר בְּרַאשִׁית כֹּל הַשְּׁמָרוֹ לָכֶם מִשָּׂאֵר הַפְּרוֹשִׁים הֲלֵא הוּא הַחֲנֻפָה
Luk 12:1 וַיְהִי בִיּוֹצֵה נֶחֶד
Luk 12:2 וַאֲיֵן הָבָר נִסְתָּר אֲשֶׁר לֹא יִגְלֶה וְאֵין נְעֵלָם אֲשֶׁר לֹא יִבְרַע
Luk 12:3 לָכֵן אֶת־אֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בַּחֲשֶׁךְ וְשִׁמְעוּ לְעֵין הַשֶּׁמֶשׁ וְלַחַשׁ שְׂפֹתֵיכֶם הַשְּׁמַעְתֶּם לְאֵזֶן חֲדָר בְּחִדָּר וּקְרָא עַל־הַגִּינוֹת
Luk 12:4 וַאֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֵהָבִי אֶת־תִּירְאוֹ מִפְּנֵי מִמִּיתִי הֵנוּ אֲשֶׁר אַחֲרָי כֵּן אֵין־לֵאלֹהִים יָרֵם לְהַרְעוֹ לוֹ עוֹד
Luk 12:5 אֶךְ אֲנִי מַחֲנֶה לָכֶם אֶת־מִי תִירְאוּ וִרְאוּ אֲתוֹ אֲשֶׁר נָדְוֵי רַב לוֹ לְהַשְׁלִיךְ אֶת־הַמּוֹמָת אֶל־גִּיהֵנּוּם אֶכָן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֲתוֹ תִירְאוּ
Luk 12:6 הֲלֵא תִמְכְּרוּנָה חֲמֵשׁ צְפָרִים בְּשֵׁנֵי אֶסְרִים וְאֵין־אַחַת מֵהֶן נִשְׁפָּחַת לִפְנֵי אֱלֹהִים
Luk 12:7 וְאֵתֶם גַּם־שִׁשְׁעֵרוֹת רֵאשָׁשׁ גִּמְנוּ בְּמִסְפָּד כֶּלֶן אֶת־תִּירְאוֹ עֶרְכָּכֶם רַב מִצְפָּרִים רַבּוֹת
Luk 12:8 וַאֲנִי הִנְנִי מַגִּיד לָכֶם כְּלֵאִישׁ אֲשֶׁר יוֹדֶה בִּי לִפְנֵי בְנֵי־הָאָדָם גַּם־כֵּן בְּנֵי־הָאָדָם יוֹדֶה בּוֹ לִפְנֵי מִלְּאֲכֵי הָאֱלֹהִים
Luk 12:9 וַיִּמַּי אֲשֶׁר וְכַחֲשִׁיבֵי לִפְנֵי בְנֵי אָדָם אִכְחָשׁ־בוֹ לִפְנֵי מִלְּאֲכֵי הָאֱלֹהִים גַּם־אֲנִי
Luk 12:10 כְּלֵאִישׁ אֲשֶׁר יִדְבֹר וְיִדְבֹר בְּכַל־הָאָדָם יִפְלַח לוֹ אֶךְ הַמְּנַדֵּף אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לוֹ לֹא יִפְלַח לוֹ
Luk 12:11 וַיִּכְאֹשֶׁר יִבְיֵאוּ אִתְּכֶם אֶל־בְּתֵי־הַכֶּסֶת וּלְפָנֵי הַרְאִשִׁים וְהַשִּׁלְיָחִים אֶל־תִּחַדְרוּ לֵאמֹר אֵיכָה יִדְבֹר אוֹ מַה־יִּדְבֹר
Luk 12:12 כִּי־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיְחַה לָכֶם בְּעֵצֶם הָעַת הַהִיא אֲתֵ אֲשֶׁר תִּדְבְּרוּן
Luk 12:13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד מִן־הָעָם רַבִּי צִו אֶת־אֲחֵי לְחַלֵּק אֲתֵי אֶת־הַיִּתְּהָשָׁה
Luk 12:14 וַיַּעֲזֵב אֲתוֹ וַיֹּאמֶר בְּנֵי־אָדָם מִי שְׂמִנִי לְשַׁפֵּט עֲלֵיכֶם אוֹ לְמַחֲלַק
Luk 12:15 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם רָאוּ וְהַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִכְּלֵב־צַע מַעֲשָׂקוֹת כִּי לֹא בָרַב נִכְסִים תְּחִי אָדָם
Luk 12:16 וַיִּשְׂא אֵלֵיהֶם מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אִישׁ עֲשִׂיר הָיָה אֲשֶׁר שָׂדֵהוּ עֲשָׂה פְרוֹי חֲבוּאָה לְמַכְבִּיר
Luk 12:17 וְהוּא דָבָר עַל־לִבּוֹ מַה־אֲעֲשֶׂה כִּי אֵין־לִי מָקוֹם לְהַכִּיל אֶת־חֲבוּאָתִי
Luk 12:18 וַיֹּאמֶר זֶה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אֵהָרִס אֶת־בְּתֵי הַמַּסְכְּנוֹת וְגִדּוּלִים מַהִם אֲבַנְהָ וְשִׁמְהָ אֲאֻסֵּף דָּגְנִי וְכָל־שׁוֹבֵי
Luk 12:19 וַיִּכֶּה אֹמֵר לְנַפְשִׁי יִשְׁלַךְ נַפְשִׁי טוֹבָה הַרְבֵּה צְבוּרָה לְיָמִים רַבִּים הַרְנֵעוּ אֲכָלִי שְׂחֵי וְנִילִי
Luk 12:20 אֶךְ אֱלֹהִים אֹמֵר לוֹ סָכַל בְּלִילָה הַזֶּה וַיִּרְדְּשׁוּ אֶת־נַפְשֶׁךְ מִמֶּךָ וּלְמִי יִהְיֶה אֲשֶׁר הַכִּינּוֹת
Luk 12:21 כֵּן הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר יֵאָצֵר לוֹ אֲצֻרוֹת לְבָדוֹ וְאֵין לוֹ עֲשֵׂר לְאֱלֹהִים
Luk 12:22 וַיֹּאמֶר אֶל־תְּלִמּוּדָיו עַל־כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תַחֲוֹשׁוּ לְנַפְשְׁכֶם לֵאמֹר מַה־נֹּאכַל אוֹ לְבָשְׂרְכֶם מַה־נִּלְבָּשׁ
Luk 12:23 הֵן עֶרְךָ תִּנְפָשׁ רַב מֵאֲכָל וְעֶרְךָ הַנוֹף מִלְּבוּשׁוֹ
Luk 12:24 הַחֲבוּנוֹ אֶל־הָעֲרָבִים אֲשֶׁר לֹא יוֹרְעוּ וְלֹא יִקְצְרוּ וְאֵין לָהֶם מַנוּחָה אוֹ נֶחֶן וְאֱלֹהִים נִתָּן לָהֶם לְחַמֵּם וְמַה רַב עֶרְכָּכֶם מֵעוֹף כָּנָף
Luk 12:25 וַיִּמַּי מִכֶּם וַיִּכַּח לְהוֹסִיף עַל־קוֹמָתוֹ גִּמְד אֶחָד עָקֵב דֵּאֲנַתוֹ
Luk 12:26 וְעַל־כֵּן אִם דָּבָר קָטָן לֹא תוּכְלוּ עֲשׂוֹת מִהַחֲוִיעֵלוֹ כִּי־נִתְחַבֵּם לִיחַר הַיְדִבְרִים
Luk 12:27 הַבִּישׁוּ אֶל־הַשּׁוֹשְׁנִים אֵיכָה יַעֲלֶוּ וַיַּצִּיעוּ וְלֹא יוֹעִינּוּ וְלֹא יִשְׁוֹנוּ וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם גַּם שְׁלֹמֹה בְּכַל־חֲדָרָיו לֹא־הָיָה לְבוּשׁ כְּאֶחָד מִהֵנָּה

Luk 12:28 ואם־ככה ועטה אלהים את־עשב השדה אשר יצוץ היום ולמחרתו יתן בתנור אף כירא־חכם קטני אִמְנָה

Luk 12:29 וְגַם־אַתֶּם לֹא חֲבַקְשׁוּ מִה־תֵּאָכְלוּ וּמִה־תִּשְׁתּוּ וּלְכֶם לֹא יִנְעוּ הַנֶּהַּ וְהַנָּה

Luk 12:30 כִּי פֶאֱלֵה מִבְּקָשִׁים נוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְאֲבִיכֶם יֵדַע כִּי־אֵלֶּה צְרִיכְכֶם הַמָּוֶה

Luk 12:31 אָךְ בְּקָשׁוֹ אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְהַחֲפָצִים הֵם וְנָחְנוּ לְכֶם מִתְּנוֹת נוֹסְפוֹת

Luk 12:32 אֲלֵ־תִירָא עֵדֶר קָטָן כִּי חָפֵץ אֲבִיכֶם הוּא לְחַת לְכֶם אֶת הַמַּלְכוּת

Luk 12:33 מִכְרוּ אֵת אֲשֶׁר לְכֶם וְתָנוּ לְאֲבִיוֹנִים עֲשׂוּ לְכֶם צָרוֹת אֲשֶׁר לֹא יִבְלוּ וְאוֹצֵר בְּשָׂמִים אֲשֶׁר לֹא יִנְרַע מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם נִגְבַּ לֹא־יִנְשׂ שָׂמָה וְעַשׂ לֹא יֵאָכְלוּ

Luk 12:34 כִּי בַקְמוֹם אוֹצְרֶכֶם שָׁם יְהִי גַם־לְבַבְכֶם

Luk 12:35 הִתְיַצְבוּ בְּמִתְנִים חֲגָרִים וְנִרוֹת הַלְקִים

Luk 12:36 וְהָיִו כְּאֲנָשִׁים מְחִמִּים לְשׁוֹב אֲרֵינֵהֶם מִן־חֲתָנָם וְכֹאשֶׁר יָבֵא וְיִרְפַּק וּפְתַחֲוּלוֹ כִּרְנַע

Luk 12:37 אֲשֶׁרֵי הַעֲבָדִים הֵם אֲשֶׁר בְּשׁוֹב אֲרֵינֵהֶם וּמִצְאָם שֹׁקְדִים עַל־מִשְׁמֶרְתֶּם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּי הוּא יַחַר מִתְּנִיו יוֹשִׁיבֵם אֲלֵ־שִׁלְחָן וְיִקְרַב וְיִשְׂרַת אִתָּם

Luk 12:38 אֲסִי־בַאשְׁמֶרְהָ הַשְּׁנִית יָבֵא אוֹ אֲסִי־בְשִׁלִּישִׁית וְכֵן יִמְצָאֵם אֲשֶׁרֵי הַעֲבָדִים הֵם

Luk 12:39 וְזֹאת שִׁימוּ עֲלֵיכֶם כִּי־לֹא יָדַע בַּעַל הַבַּיִת אֶת־הַשְּׂעֵה בַּהּ יָבֹוא הַנֹּגֵב הִיָּה עֹמֵד עַל־מִשְׁמֶרְתּוֹ וְלֹא־יָתֵן לְחַתֵּר בְּבֵיתוֹ

Luk 12:40 לָכֵן גַּם־אַתֶּם הָיִו נֹכְנִים כִּי בִן־הָאָדָם יָבֹוא בְּשַׁעֲהָ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁימוּ עֲלֵיכֶם

Luk 12:41 וַיֹּאמֶר פְּטְרוֹס הֲלֵנוּ אֲרֵינּוּ נִשְׂאָת אֶת־הַמַּשָּׁל הַזֶּה אוֹ אֲסִי־נָם לְכֶלֶם

Luk 12:42 וַיֹּאמֶר הָאָדָם וּמִי־הוּא אִישׁ נֶאֱמָן וְנִבּוֹן אֲשֶׁר אֲרֵינִי הַפְּקִידוֹ עַל־בְּנֵי בֵיתוֹ לְחַת לְהֵם אֶת־אֲכָלֶם בַּעֲתוֹ

Luk 12:43 אֲשֶׁרֵי הַעֲבָד הֵהוּא אֲשֶׁר כִּבְאוּ יִמְצָאוּ אֲרֵינִי כִּי כֵן עָשָׂה

Luk 12:44 אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּי יִפְקְדוּהוּ עַל־כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלִי

Luk 12:45 וְאִם־הַעֲבָד הַהוּא יֵאמֵר בְּלִבּוֹ בְּשֵׁשׁ אֲרֵינִי לְבֵא וְתַחַל לְחַפּוֹת אֶת־הַעֲבָדִים וְאֶת־הַשְּׂפֹחוֹת וְלֵאכֹל וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂכַר

Luk 12:46 יָבֵא אֲרֵינִי הַעֲבָד הַהוּא בַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא־יָצְפָה לוֹ וּבְשַׁעֲהָ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע וְיִשְׁסַף אִתּוֹ וְאֶת־הַסּוֹדִיִּים וְתָן חֶלְקוֹ

Luk 12:47 וְהַעֲבָד הַיָּדַע מַה רָצוֹן אֲרֵינִי וְלֹא יַחֹשׁ וְלֹא יַעֲשֶׂה כִּרְנַעוֹ וְיִסַּר בְּמַכּוֹת קִשׁוֹת

Luk 12:48 יֵדַע וְעָשָׂה חָטָא מִשְׁפַּט מִכּוֹת וְיִסַּר בְּמַכּוֹת קִלּוֹת כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִתְיָרְלוֹ הַרְבֵּה וְדָרַשׁ מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה וְיֵאִשׁ אֲשֶׁר הַפְּקִד בְּיָדוֹ פְּקָדוֹן רַב כֵּן יִבְקַשׁ מִיָּדוֹ בְּכֵן יַחַר

Luk 12:49 וְהוּא אֲשֶׁר אֵינְנוּ

Luk 12:49 וְאֲנִי בֹאִי לְהַבְעִיר אֵשׁ בְּאָרֶץ וּמִה־חָפְצִי עוֹד אִם כִּבֵּר בַּעֲרַת

Luk 12:50 וְגַם־טְבִילָה עָלַי לְהַטְבִּילָהּ וּמִה־צָר לִי עַד בִּירְחָתִם

Luk 12:51 הֲאֵם תַּחֲשׁבוּן כִּי בֹאִי לְחַת שְׁלוֹם בְּאָרֶץ אֲנִי אֹמֵר לְכֶם לֹא־כֵן כִּי אֲסִי־חַלֶּקֶת

Luk 12:52 כִּי אֲסִי־מִשְׁחָה וְהָיִו בְּבֵית אָחִד וְקִימוּ מֵעַתָּה שְׁלֵשָׁה עַל־שְׁנַיִם וּשְׁנַיִם עַל־שְׁלֹשָׁה

Luk 12:53 וְקוֹם וּבְנֵו וּבֵן בְּאֲבִיו אִם בְּבַתָּה וּבַת בְּאִמָּה חִמוֹת כְּכֹלְתָהּ וְכֹלְתָהּ בְּחַמְתָּהּ

Luk 12:54 וַיֹּאמֶר גַּם אֲלֵ־הַמּוֹן הַעַם פֹּאשֶׁר תִּרְאוּ עֵינֵן עֲלֶיהָ מִמּוֹעַרְב תַּחֲשִׁיבוּ לְהַגִּיד כִּי יָבֵא וְהָיָה

Luk 12:55 וְאִם־רוּחַ נִגְבַּ נִשְׁבַּת תֹּאמְרוּ כִּי חֵם יָבֵא וְכֵן וְהָיָה

Luk 12:56 הֵן יִדְעַתֶּם חֲנֻפִים לְבַחֵן אֶתְּפִנִי הָאָרֶץ וְאֶתְּפִנִי הַשָּׁמַיִם וְאִיךְ לֹא יִדְעַתֶּם לְבַחֵן גַּם אֶת־הַעֲרַת הַזֹּאת

Luk 12:57 וְגַם מִרוּחַ מִבְּנִתְכֶם לְמַה לֹא תוֹצִיאוּ מִשְׁפַּט יִשְׂרָאֵל

Luk 12:58 כֹּאשֶׁר תִּלְךְ עִם־אִישׁ רִיבֵךְ אֲלֵ־הָרֹאשׁ תַּחֲאֲמִץ לְהַנְצִל מִיָּדוֹ עוֹרֶךְ בְּהֶרֶךְ פְּרִי־יִבְלִיךְ לִפְנֵי הַשֹּׁפֵט וְהַשֹּׁפֵט יִסְגִּירֶךְ בְּיַד הַשּׁוֹטֵר וְהַשּׁוֹטֵר יִתְּנֶךָ לְבֵית הַסֵּהר

Luk 12:59 וְאֲנִי אֹמֵר לָךְ כִּי לֹא תַעֲלֶה מִשָּׁם עַד אֲשֶׁר־תִּשְׁלַם אֶת־הַפְּרוּשָׁה הָאֲחֵרָה

Luk 13:1 קָבַעַת הָיָה בָּאוּ אַנְשִׁים וַיִּגִּדוּ לוֹ אֶת־דְּבַר הַגִּלְגָּלִים אֲשֶׁר פִּילְטוֹס מִסָּךְ הָמָם עַל־יְבִיחָהֶם

Luk 13:2 וַיַּעַן וַיִּשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲאֵם תַּחֲשָׁבוּ כִּי־הַגִּלְגָּלִים הֵם הָיִו חֲטָאִים מִכְּפִלְיֵשְׁבֵי הַגִּלְגָּל אַחֲרֵי אֲשֶׁר־נִשְׂאוּ עִנְשׂ זֶה

Luk 13:3 אֲנִי אֹמֵר לְכֶם לֹא־כֵן וְאִם אַתֶּם לֹא תִשׁוּבוּ כְּלַכֶּם כְּמוֹ־כֵן תֵּאבְדוּ

Luk 13:4 אוֹ שְׂמֵנָה עֶשֶׂר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָפַל עֲלֵיהֶם הַמַּגְדַּל בְּשִׁלַּח נַחְמוּ תַּחֲשָׁבוּ כִּי־אֲשָׁמִים הָיִו מִכְּפִלְיֵשְׁבֵי וְרוּשְׁלָיִם

Luk 13:5 אֲנִי אֹמֵר לְכֶם לֹא־כֵן וְאִם אַתֶּם לֹא תִשׁוּבוּ כְּלַכֶּם כְּמוֹ־כֵן תֵּאבְדוּ

Luk 13:6 וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אִישׁ אָחִד הָיָה אֲשֶׁר־לוֹ תֵּאנָה נְטוּעָה בְּכַרְמוֹ וַיָּבֵא לְבַקַּשׁ אֶת־פְּרִיָּהּ וְלֹא מִצָּא

Luk 13:7 וַיֹּאמֶר אֲלֵ־הַכְּרֵם הַנִּהְיָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים בֹּאִי אֲלֵ־תִתְּאנָה הַזֹּאת לְבַקַּשׁ אֶת־פְּרִיָּהּ וְלֹא מִצָּאתִי כִּרַת אֶתָּה כִּי לְמַה־זֶּה תִּשְׁחִית אֶת־אֲרָמְתִי

Luk 13:8 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲרֵינִי הִנֵּחַ לָהּ עוֹד הַשָּׁנָה הַזֹּאת עַד כִּי־צֹעֵד וְאַתָּן דִּמְוִן מִסְבִּיב לָהּ

Luk 13:9 אוֹלֵי תַעֲשֶׂה פְרִי בְשָׁנָה הַבָּאָה וְאֲסִי־אֵן תִּכְרַת אֶתָּה

Luk 13:10 וַיְהִי בַיּוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּלְמַד בְּאֲחֵד בְּתֵי־הַכְּנֶסֶת

Luk 13:11 וַיִּשֶׁם אִשָּׁה אֲשֶׁר כְּתָתָה רוּחָהּ וְתַחֲלַשׁ זֶה שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְהָיָה כְּפּוֹפָה וְאֵין סוּמָךְ וְאֵין זֶקֶף לָהּ

Luk 13:12 וַיִּרְא אֶתָּה וַיִּשׁוּעַ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ אִשָּׁה הִנֵּה חֲלַצְתָּ מִתְּחִילֶךָ

Luk 13:13 וַיִּשֶׁם אֶת־יָרְדֵי עֲלֵיהָ וְתַמְתָּה וְתַעֲמַד בְּמֵלֵא קוֹמְתָה וְתַתֵּן כְּבוֹד לְאֱלֹהִים

Luk 13:14 אָךְ רֹאשׁ בֵּית־הַכְּנֶסֶת חָרְהִירוֹ כִּי רָפָא וַיִּשׁוּעַ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שֶׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה כְּלִי־מַלְאכָה בְּאֵלֶּה בָּאוּ וְהִכְפָּאוּ וְלֹא בַיּוֹם הַשַּׁבָּת

Luk 13:15 וַיַּעַן הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו חֲנַפִּים הֲלֹא אִישׁ אִישׁ מִכֶּם יִתִּיר אֶת־שׁוֹרוֹ וְאֶת חֲמֹרוֹ מִן־הָאֲבוֹס וַיּוֹלִיכֵנוּ לְהַשְׁקִחוֹ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת

Luk 13:16 וּבֵית־אֲבִרְהֶם זֹאת אֲשֶׁר אִכְרָ אֶתָּה הַשָּׁטָן זֶה שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לֹא חָתַר מֵאֲסוּרֵיהָ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת

Luk 13:17 וַיִּמְדֵי דַבְרוֹ כִּזְאת חֲפְרוּ כְּלִי־מִתְקוֹמְתֵי וַיִּשְׁמַח כְּלֵי־הָעַם עַל־כִּי־הִנְדִּלוֹת אֲשֶׁר עָשְׂתָה יָדוֹ

Luk 13:18 וַיֹּאמֶר מִה־דַּמּוֹת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְכֵה אֲשֶׁר לָהּ

Luk 13:19 וַיִּדְמִינָה כְּנַגְרֵד חֲרָדֵל אֲשֶׁר לָקַח אִישׁ וַיִּתְּנָהוּ בְּנֵנוּ וַיִּצְמַח וַיְהִי לַעֵץ גָּדוֹל עַד־אֲשֶׁר עוֹף הַשָּׁמַיִם קָנְנוּ בַעֲנָפוֹ

Luk 13:20 וַיִּוֹסֶף וַיֹּאמֶר מִה־דַּמּוֹת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Luk 15:2 ויילנו הפרושים והסופרים לאמר האיש הלזה פני חטאים הוא ונאכל עמהם

Luk 15:3 וינשא אליהם אתהמשל הזה לאמר

Luk 15:4 מי איש מכם אשר-לו מאה צאן ואבדה לו כבשה אחת מהן והוא לא יעזב אתהחששים וחשע במרדף ללכת ולבקש עד כיימצא אתהאבדה

Luk 15:5 ואליהו כי ומצאנה ישיש עליה ישאנה בכחה

Luk 15:6 ואליביתו ובא ויקרא לאחביו ולשכניו לאמר יששו אתי כי מצאתי אתהאבדה אתהכבשה הזאת

Luk 15:7 ואני אמר לכם ככה תרבו השמחה בשמים עלהטא אחד השב מחטאי מעלהשעים ותשעה אנשי צדק אשר אין להם דבר להנחם עליו

Luk 15:8 או מי האשה אשר-לה עשרה כסף ואחד מהם נפל ונסתר מעיניה והיא לא תרליק נר ותפנה אתהבית ותחפש בחפש מחפש עד כיימצאנו

Luk 15:9 והיה כיימצא אתהטא אתה עשרה ולשכנותיה לאמר שמחנה בשמחתי כי מצאתי אתהאבדה את הכסף

Luk 15:10 ואני אמר לכם ככה תהיה שמחה לפני מלאכי אלהים עלהטא אחד השב מחטאי

Luk 15:11 וינסף ויאמר איש אחד היה לו שני בנים

Luk 15:12 והקטן מהם אמר אל-אביו תנהילי אבי חלק הנחלה אשר ופל לחבלי ויחלק להם אתהנכסיו

Luk 15:13 ואחרי ימים אחדים אסף הבן הקטן אתהכל אשר לו ונסע אל-ארץ רחוקה והיה שם לזולל עד אשר פזר כל-כספו

Luk 15:14 ואחרי אשר בלע כל-אשר היה לו בא רעב גדול בארץ ההיא והוא החל להיות חסר-לחם

Luk 15:15 וילך וינסתח באחד מישובי הארץ ההיא וישלחהו השדה לרעות חזירים

Luk 15:16 ויחאו למלא אתהגרשו חרובין מאשר יאכלון החזירים ופרש אין לו

Luk 15:17 וישב אל-לבו ויאמר מהרבו השכירים תחת יד אבי אשר להם לחם הי והותר ואני מת פה ברעב

Luk 15:18 ויקום אלך אל-אבי ואמר אליו אבי חטאתי נסלשמים נסלפניך

Luk 15:19 קלתי מהקרא בך עוד שימיניא פאחד השכירים בביתך

Luk 15:20 ויקם ובא אל-אביו ועודנו מרחוק ראה אתו אביו ונקמרו רחמי אליו ורץ ופל על-צוואריו וישק לו

Luk 15:21 והבן ענה ואמר אבי חטאתי נסלשמים נסלפניך קלתי מהקרא בך עוד

Luk 15:22 ויאמר האב אל-עבדיו מהרו הביאו והלבישו אתהמעיל הטוב ותנו טבעת על-ידו ונעליים לרגליו

Luk 15:23 ואתהעל המרבק קחו ומבחו ונאכל ונעליה

Luk 15:24 כי זהבני מת היה והנה הוא חי אבד והוא נמצא אתנו ונקומו כלם להתעלס

Luk 15:25 ויבנו הגדול בא ממלאכתו בשדה ויקרב אליהבית וישמע קול שיר ומחול

Luk 15:26 ויקרא אל-אחד הנערים וישאל מה-זאת

Luk 15:27 ויאמר אליו הלא אחיד בא ויזבח לו אביך אתהעל המרבק אחרי אשר שב אליו בשלום

Luk 15:28 ויחר אפו ולא אבה לבא הביתה ויצא אביו וידבר על-לבו

Luk 15:29 וינען ויאמר אל-אביו הנה זה שנים רבות עבדתיך ומעודי לא עברתי ממצותיך ועוד לא יצאת לי נדוי מןהצאן לאכל ולהתעלס עמ-רעי

Luk 15:30 וכבא בך זה רעה זנות אשר השחית אתהנחלתך וזבחתי לו אתהעל המרבק

Luk 15:31 ויאמר אליו בני הלא תמיד אתה עמדי וכל אשר-לי לך הוא

Luk 15:32 ואבל נאנה לנו לשמח ולהתעלס כי זה-אחיד מת היה והנה הוא חי אבד והוא נמצא אתנו

Luk 16:1 ויאמר גם אתהממדי איש עשיר היה ולו סכן על-ביתו אשר הביאו אליו דבחו רעה לאמר כי הוננו הוא מפזר

Luk 16:2 ויקרא אליו ויאמר מהזאת אנכי שמע עליך הבה חשבון פקדתיך כי לא תוכל עוד להשאיר סכן עלהבית

Luk 16:3 ויאמר הסכן אל-לבו מה אעשה כיילקח אתהממדי ממני לעבד אתהאדמה לא-תוכל לחם נרבות חרפה היא לי

Luk 16:4 וידעתי את אשר אעשה עד נס-אחרי אשר אהדל מהיות סכן ואספוני אל-בתיים

Luk 16:5 ויקרא אל-איש איש אשר נשד בם אדניו ויאמר אל-הראשון מה חוב עליך לשלם לאדני

Luk 16:6 ויאמר מאה בת שמן ויאמר אליו מהר קח אתהשטר החוב שב וכתב חמישים

Luk 16:7 ואלהשני אמר ואתה כמה עליך לשלם ויאמר מאה כר חטים ויאמר קח אתהשטר החוב וכתב שמיים

Luk 16:8 וישבח האדון אתהבןהעולה אתהסכן אשר שכל אתהמשוהו כי בני העולם הנה משפילים הם מעל בני האור בדרתם

Luk 16:9 ויארף-אני אמר לכם קנו לכם אהבים בכסף מקור העולה וכאשר יבא עדיקצו או יאספו אתכם אל-משכנות עולם

Luk 16:10 מי אשר נאמן בדבר קטן נאמן יהיה נס-בדבר גדול ומי אשר יעול בדבר קטן יעול נס-בדבר גדול

Luk 16:11 ועליכן אם לא-נאמנים הייתם בהון משחת מי נפקיד אתכם עליהון אמת

Luk 16:12 ואם נאמנים לא הייתם בקטן עבר לאתרים קטן עמד לנפשכם מי יתן לכם

Luk 16:13 עבד לא יוכל לעבד אדנים שנים כי אם-ישנא אתהאחד ואתהאחר יאהב או ירדק באחד והשני נמאס בעיניו לא תוכלו לעבד אתהאלהים ואתהממון

16:13

Luk 16:14 וישמעו הפרושים אתהבי כסף אתהכל-אלה וישחקו עליו

Luk 16:15 ויאמר אליהם אתם הם אשר תצדיקו נפשכם לעיני אנשים ואלהים ידע אתהלבכם כי המתנשא לעיני אנשים תועבה הוא בעיני אלהים

Luk 16:16 התורה והנביאים עדיותכן תקופתם ומעת היתה החלה בשבת מלכות האלהים וכל-איש רץ אחריה לתפש-בה בתוקה

Luk 16:17 אך נקל יהיה לשמים או לארץ לחלף מאשר ופל קוץ אחר מןהתורה

Luk 16:18 כל-איש אשר ישלח אתהאשתו ויכת לו אחרת נאף הוא והלקח לו אשה נרזשה מאישה נאף הוא

Luk 16:19 איש עשיר היה אשר לבש שש וארגמן ויעלו בתענוגים יום יום

Luk 16:20 ואיש אביון אלעזר שמו שכב לנכה פתח ביתו מלא שחין ואבעבעת

Luk 16:21 והוא מתאנה למלא רעבון נפשו מהפתחים הנפלים מעל שלחן העשיר וכלבים באים ומלקקים זוב ונעיו

Luk 16:22 ויהי פאשר מת האביון וישארו המלאכים אל-חיק אברהם ונס-העשיר מת ויקבר

Luk 16:23 וישא אתהעיניו מחבלי שאול אשר סבהו וירא אתהאברהם מרחוק ואתאלעזר בחיקו

Luk 16:24 וינעק ויאמר אבי אברהם חנניא ושלה אתהאלעזר לטבל אתהקצה אצבעו במים להקר אתהלשוני כי בער אנכי עלהמוקר הזה

Luk 16:25 וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם וְזָרְבָנִי כִּי נָתַן לְךָ כָּל־טוֹבָךְ בְּחַיֶּיךָ וְאַל־עָזַר בְּאַחֲרָיו כְּלִרְעָה וְעַתָּה הוּא מֵצֵא תַחֲנוּמַי וְאַתָּה בְּמִצּוֹן

Luk 16:26 וּבִלְבָבְךָ כָּל־זֹאת נִיא עִמָּךְ מִבְּדוּל בְּיָמָיו וּבְיָמֶיךָ וְאִי־לֵאלֹהֵי יְדֹ אִישׁ מִמֶּנּוּ לְעִבֵר אֵלֶיכֶם וְאִין אִישׁ מִכֶּם עִבֵר אֵלָיו

Luk 16:27 וַיֹּאמֶר אֲסִיֵּן אֲבִי הֲנִי מִבְּקֵשׁ מִלְּפָנֶיךָ לְשַׁלַּח אֹתוֹ אֶל־בֵּית אָבִי

Luk 16:28 כִּי יִשְׁלַח אֹתוֹ חֲמִישָׁה וְהוּא יַעֲדֵר בָּם לְבַלְתִּי יָבֹאוּ נִסְחָם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה הִנֵּה

Luk 16:29 וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם הֲלֹא יֵשׁ לָהֶם מִשָּׂה וְהַנְּבִיאִים וְשָׁמְעוּ אִפְּאֵ אֵלֵיהֶם

Luk 16:30 וַיֹּאמֶר לֹא־כֵן אֲבִי אֲבָרְהָם אֶךְ אֲסִיֵּחֵר מִן־הַמֵּתִים וְבֹא לְהַעֲדֵר בָּם אִזּוֹ וְשׁוּבוּ

Luk 16:31 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם לְמִשָּׂה וְהַנְּבִיאִים אֵינָם שֹׁמְעִים לֹא וְאִמְנוּ אֶף אֲסִיֵּקוּם אַחַר מִן־הַמֵּתִים

Luk 17:1 וַיֹּאמֶר אֶל־הַלְּמִידָיו אִין שְׁלִישׁ לְכֹלֹא אַחֲמוֹקְשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ אֶךְ אוֹי לְאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר עַל־רֹדוֹ וְבֹאוּ

Luk 17:2 לֵטוֹב לוֹ כִּי־יִתְּלֶה פֶלַח־רֶכֶב עַל־צִנְאוֹרוֹ וְהַשְׁלֵךְ בֵּינָם מִתַּת מוֹקֵשׁ לְאַחַד הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה

Luk 17:3 וְאַתֶּם הַשְּׁמָרוּ לִנְפְשֵׁיכֶם אֲסִיֵּחֵטָא לְךָ אַחִיד הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֹתוֹ וְאֲסִיֵּיחָם סִלְחֵלוּ

Luk 17:4 וְאֲסִיֵּשְׁבַע פְּעָמִים בַּיּוֹם וְחֵטָא לְךָ לְךָ וְשְׁבַע פְּעָמִים יָשׁוּב אֵלֶיךָ וַיִּמַר נַחְמֵנִי וְסִלְחֵת לּוֹ

Luk 17:5 וַיֹּאמְרוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל־הָאֲדוֹן הוֹסֵף לָנוּ אָמוּנָה

Luk 17:6 וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן אֲסִיֵּישׁ בְּכֶם אָמוּנָה כַּגִּדְגַר חֲרָדֵל וְנֹאמְרָתָם אֶל־הַשְּׁקִמָּה הַזֹּאת הַעֲקָרִי מִשְׁרָשֶׁף וְהַנְּטָעִי בֵּינָם וְהִיא חֲשֵׁמֶה בְּקִלְכֶם

Luk 17:7 וַיִּמְנוּ מִכֶּם אֲשֶׁר לּוֹ עֵבֶד חֲרַשׁ אוֹ רֵעֵה בְּשָׂרָה וּבְשׁוּבוֹ מִשָּׁם יֹאמֶר אֵלָיו מַהֵר בֹּא וְשִׁב אֶל־הַשְּׁלֵחָן

Luk 17:8 וְלֹא יֹאמֶר אֵלָיו הַכִּי־לִי לָחֵם הַעֲרֹב וְחָגֵר מִתְּנוּךְ לְשָׂרְחֵנִי עַד כִּי־אֲכַל וְאַשְׁתָּה וְאַחַר תֹּאכַל וְחֲשֵׁתָה נִסְחָתָה

Luk 17:9 וְהִתֵּן תּוֹרָה לְעִבְדֵךְ הַזֶּה בְּעִבּוֹר כִּי עָשָׂה אֹת אֲשֶׁר צִוִּיתוֹ נִדְמָה לִי שְׁלֹא

Luk 17:10 וְכֵן נִסְחָתָם פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתָם כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתָם אֲמָרוּ עֲבָדִים מִבְּלִי וְתָרוּן אֲנָחְנוּ כִּי רַק אַתָּה אֲשֶׁר עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת עֲשִׂינוּ

Luk 17:11 וַיְהִי בְּנִסְעוֹ וְרוֹשְׁלִימָה וַיַּעֲבֵר הַדֶּךְ שְׁמָרוֹן וְהַגְּלִיל

Luk 17:12 וַיָּבֹאוּ אֶל־כַּפַּר אַחַד וְשָׁם פָּגְעוּ בּוֹ עֲשָׂרָה אָנָשִׁים מַצְרָעִים וַיַּעֲמָדוּ מִרְחֹק

Luk 17:13 וַיִּשְׁאוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּקְרְאוּ יְשׁוּעַ רַבְּנוּ חַנּוּן

Luk 17:14 וַיִּזְרֵא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ וְהִרְאוּ לַעֲיֵנֵי הַכֹּהֲנִים וַיְהִי בְּלִכְתָּם וַיִּשְׁתָּרוּ

Luk 17:15 וַיֵּאָחֵד מֵהֶם בְּרֵאשִׁיתוֹ כִּי נִרְפָּא מַצְרָעָתוֹ וַיִּשָּׁב וַיִּשְׁבַּח אֶת־הָאֱלֹהִים בְּקוֹל עַז

Luk 17:16 וַיִּפְּל לְכַנְלֵיו עַל־אֶפְיוֹ אֶרְצָה וַיִּתְּנֵלוֹ תּוֹרָה וְהוּא אִישׁ שְׁמָרוֹנִי

Luk 17:17 וַיַּעֲנֵן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא עֲשָׂתָה נִרְפָּאוֹ וְאַיִה הַחֲשֵׁשָׁה

Luk 17:18 הֲכִי לֹא־נִמְצָא אַחַד מֵהֶם שֶׁב לָחַת כְּבוֹד לֵאלֹהִים בְּלִחֵי הַנְּקָרִי הַזֶּה

Luk 17:19 וַיֹּאמֶר אֵלָיו קוּם וְלֵךְ אָמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לְךָ

Luk 17:20 וַיִּשְׁאַלְהוּ הַפְּרוֹשִׁים לֵאמֹר מַתִּי תְבֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיַּעֲנֵן אֹתָם וַיֹּאמֶר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים לֹא תְבֹא לַעֲיֵנֵי הַמַּבִּישִׁים

Luk 17:21 וְלֹא יֹאמְרוּ הַנְּהַיִיא פֹה אוֹ הַנְּהַיִיא שָׁם כִּי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּקִרְבְּכֶם הַנֵּה

Luk 17:22 וַיִּמַר אֶל־הַתְּלַמִּידִים הַנֵּה יָמִים בָּאִים וְחַבְקֶשׁוּ לְרֵאוֹת יוֹם אַחַד מִיּוֹמֵי בְּנֵי־הָאָדָם וְלֹא תֵרְאוּ

Luk 17:23 וַיְכִי־יֹאמְרוּ אֵלֶיכֶם הַנְּהַיִיא שָׁם אוֹ הַנְּהַיִיא פֹה אֶל־תִּצְאוּ וְאֶל־תִּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם

Luk 17:24 כִּי כְּבָרְק כְּרָק מַקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִזֶּה וְהַלֵּךְ נְאוֹר עַד־קֶצֶה הַשָּׁמַיִם מִזֶּה כֵּן יִרְאֶה בְּנֵי־הָאָדָם בְּיוֹמוֹ

Luk 17:25 וְכִי־אֵךְ בְּרֵאשִׁיתָה עָלָיו לְהִיּוֹת מַעֲנֵה עַד־מָאֵד וְנִמְאָס עַל־פִּי בְּנֵי הַדּוֹר הַזֶּה

Luk 17:26 וְכִי־אֲשֶׁר הָיָה בְּיָמָיו נַח כֵּן יִהְיֶה נִסְחָתָם בְּנֵי־הָאָדָם

Luk 17:27 כִּי אֲכָלוּ וְשָׁתוּ בְּעֵלּוֹ נָשִׁים וְנָשִׁים נִבְעֵלוּ עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר־בָּא נַח אֶל־הַחֲתָבָה וַיִּבֹא הַמַּבּוּל וַיִּמַח אֶת־כָּל־כֵּלִים

Luk 17:28 וְכִי־אֲשֶׁר הָיָה נִסְחָתָם לּוֹט כִּי אֲכָלוּ וְשָׁתוּ קָנוּ וּמָכְרוּ נִטְעוּ וּבָנוּ

Luk 17:29 וַיְהִי בַיּוֹם אֲשֶׁר־יִצְאָ לּוֹט מִסָּדֵם וַיִּמְטֵר אֲדָמָי אֵשׁ וְנִפְרִית מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁחַת אֹת כָּל־כֵּלִים

Luk 17:30 כֵּן יִהְיֶה בַיּוֹם אֲשֶׁר בְּנֵי־הָאָדָם יִרְאֶה

Luk 17:31 בַּיּוֹם הַהוּא מִי אֲשֶׁר יִהְיֶה עַל־הַנֵּגַב וְכָלְיוֹ בְּבֵית לֹא יִרְדַּ לְשֹׂאת אֹתָם וְגַם מִי־אֲשֶׁר בְּשָׂרָה לֹא יִפְנֶה לְהַבִּישׁ אַחֲרָיו

Luk 17:32 וְזָכְרוּ אֶת־אֲשֶׁת לּוֹט

Luk 17:33 מִי הַחֲפִיץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּכְרַת־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנֵי יְחִיָּה אֹתָהּ

Luk 17:34 וַיֹּאֲנִי אֲמַר לְכֶם בְּלִילָה הַהוּא יִשְׁכַּבוּ שְׁנַיִם בְּמִטָּה אַחַת אַחַד וְאֲסָף וְאַחַד וַיַּעֲזֹב

Luk 17:35 שְׁתֵּי־תַיִם טַחְנוֹת בְּרַחֲמִים אַחַת תֹּאסֵף וְאַחַת תַּעֲזֹב

Luk 17:36 שְׁנַיִם יִהְיוּ בְּשָׂרָה אַחַד וְאֲסָף וְאַחַד וַיַּעֲזֹב

Luk 17:37 וַיַּעֲנֵנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדָנֵינוּ וְאַיִה תִּכְרַתֶּנָּה כֹּאֵלֶּה וַיֹּאמֶר בְּאֲשֶׁר פָּגְרִים שָׁם יִקְבְּצוּ הַנְּשָׁרִים

Luk 18:1 וַיִּזְכֹּף שֹׁאֵת מִשְׁלוֹ אֲלֵיהֶם לְחַלּוֹת פָּנָי אֶל תְּמִיד וְלֹא יִתְּנוּ דָמוֹ לּוֹ

Luk 18:2 וַיֹּאמֶר שֹׁפֵט אַחַד הָיָה בְּעִיר אֲשֶׁר לֹא יָרָא אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֶל־פָּנָי אָדָם לֹא פָנָה

Luk 18:3 וְאֶל־מִנְעָה הִיחָה שָׁם בְּעִיר וְתִבְּא אֵלָיו לֵאמֹר שֹׁפֵט־יִנָּא מֵאִישׁ רִיבִי

Luk 18:4 וְלֹא אָבָה לְשׁוּמֵעַ בְּקוֹלָהּ יָמִים מִסָּפֵר וְאַחֲרֵי־כֵן אָמַר בְּלִבּוֹ אֶף כִּי אֵינְנִי יָרָא אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֶל־פָּנָי אָדָם לֹא אֶפְנֶה

Luk 18:5 וְהֲנִי לְרִיב רִיב הָאֲלֵמִנָּה הַזֹּאת כִּי־תִלְאַה אֹתִי וְתִבְּא לְהַצִּיגֵנִי בְּדִבְרֵיהָ יוֹם יוֹם

Luk 18:6 וְעַתָּה שֹׁמְעֵנָא נֹאם הָאֲדוֹן אֹת אֲשֶׁר אֲמַר הַשֹּׁפֵט הַבְּלִיעֵל

Luk 18:7 וְאֵלֵיהֶם הֵאָם לֹא רִיב רִיב בְּחִירָיו הַקְּרֵאִים אֵלָיו יוֹמָם וְלַיְלָה וְנַחְמֵנוּ אֲלֵיהֶם וְתִאֲפָקוּ

Luk 18:8 הֵן אֲנִי אֲמַר לְכֶם כִּי־יִחַשׁ לְרִיב רִיבִים אֶךְ בְּנֵי־הָאָדָם בְּבֹאוֹ הִימָצֵא אָמוּנָה עַל־יִצְרָקִין

Luk 18:9 וַיִּמְשַׁל גַּם אֶת־הַמְּשַׁל הַזֶּה אֶל־הַבְּטָחִים בְּנַפְשָׁם כִּי צְדִיקִים הֵם וְאַחֲרֵים בְּעֵינֵיהֶם כַּאֲפָס נַחְשָׁבוּ

Luk 18:10 וַיִּשְׁנֵי אָנָשִׁים עָלוּ אֶל־הַיְיָ לְהַחֲפִלֵּל אַחַד פְּרוֹשׁ וְאַחַד מוֹכֵס

Luk 18:11 וַיִּגַּשׁ הַפְּרוֹשׁ וַיִּתְפַּלֵּל בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה אוֹרְךָ אֱלֹהֵי כִּי אֵינְנִי כַּשָּׂאֵר בְּנֵי אָדָם בְּעֵלְי חַמְס בְּנֵי עוֹלָה וּמְנַאֲפִים וְאַף לֹא כְמוֹכֵס הַזֶּה

Luk 18:12 וְאֲנִי צָם יוֹמָם בְּשָׁבוּעַ וּמַעֲשֵׂר אֲנִי אֶת־כָּל־תְּבוּאוֹתִי

Luk 18:13 והמוכס עמד מחזק ולא העז לשאת את עינו למרום ויוסף על לבו ויאמר חסדנא אלהים על חטא כמני
Luk 18:14 הן אני אמר לכם כייצדק שב האיש הזה לביתו מן האיש הוא כי המתנשא בנאותו וישל וישל רוח ינשא
Luk 18:15 ויביאו אליו גם את הילדים לבעבור וישם את ידיו עליהם ויראו התלמידים וינערו בם
Luk 18:16 וישוע קרא אתם אליו ויאמר הניחו לילדים לבא אלי ואל תמנעו אתם כי מאלה מלכות האלהים
Luk 18:17 ואמן אני אמר לכם מי אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד בא לא יבא בה
Luk 18:18 וישאל אותו אחר השרים לאמר רבי הטוב מה לי לעשות להשת חיי עולם
Luk 18:19 ויאמר אליו ישוע למה זהה תקרא לי טוב אין טוב כי אם אחר הוא האלהים
Luk 18:20 ואתה ידעת את המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר כבוד את אביך ואת אמך
Luk 18:21 ויאמר את כל אלה שמרתי מנעורי
Luk 18:22 וישמע ישוע ויאמר עוד אחת אתה חסר לך מבר את כל אשר לך ונתן לעניים והיה לך אוצר בשמים ובא וליך אחר
Luk 18:23 ויהי כשמעו את אלה ויחעצב אל לבו כי עשרו היה רב מאד
Luk 18:24 וירא אותו ישוע ויאמר מה קשה לבעלי עשר לבא אל מלכות האלהים
Luk 18:25 ונקל להבל לעבר הרך חר המחט מבר עשיר אל מלכות האלהים
Luk 18:26 ויאמרו השמעים ומי איפוא יוכל להנשע
Luk 18:27 ויאמר אשר יפלא מבני אדם לא יפלא מאלהים
Luk 18:28 ויאמר פטרוס הנה אנחנו עובדי את צבתינו ונלך אחרך
Luk 18:29 ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם כי אין איש אשר עוב בית או אשה או אחים או אבות או בנים למען מלכות האלהים
Luk 18:30 אשר לא ישיג גמולו פעמים הרבה לעת הזאת ולעתיד לבא חיי עולם
Luk 18:31 ויבטח אליו את שנים העשר ויאמר אליהם הנה אנחנו עלים ורושלים וכל הדברים המתחברים בידי הנביאים על בן האדם וקמו ערפתם
Luk 18:32 כי יסגר בידי הגוים ובו יחללו ויתעללו וירקו בפניו
Luk 18:33 בששים יסרוו אתו אחר כך ימיתו וביום השלישי יקום
Luk 18:34 והם לא הבינו דבר מכל אלה כי צפון היה הדבר מעיניהם ולא ידעו את אשר דבר אליהם
Luk 18:35 ויהי כאשר הקריב לבא אל יריחו והנה איש עור ישב על הדרך ומבקש נקבות
Luk 18:36 וישמע קול המון עברים וישאל לאמר מה זאת
Luk 18:37 וינידו לו כיישוע הנצרי עבר
Luk 18:38 ויצעק לאמר חסדנא עלי ישוע בן דוד
Luk 18:39 וינערו בו החלכים לפניו להחשוחו והוא קרא עוד בותר אמן בן דוד חסדנא עלי
Luk 18:40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו וכאשר הקריב לבא וישאלו
Luk 18:41 מה תבקש מני לעשות לך ויאמר אדני להשיב לי אור עיני
Luk 18:42 ויאמר אליו ישוע אור עיניך שב אליך אמונתך הושיעה לך
Luk 18:43 ויפתחם נפקחו עיניו וילך אחריו ונתון כבוד לאלהים וירא כל העם ויברכו את האלהים
Luk 19:1 ויהי כאשר בא ועבר הרך וירחו
Luk 19:2 ויבא איש ושמו זכי ראש המוכסים והוא איש עשיר
Luk 19:3 ויבקש לראות את ישוע מה תארו ולא יכל מפני העם כיישפל קומה היה
Luk 19:4 ויבטח לפניו ויעל על עץ שקמה לראותו כי הוא הרך אשר יעבר שמה
Luk 19:5 וישוע אל המקום ההוא וישא את עינו ויראהו ויאמר אליו זכי מה זהה רדה כי הנני לשכן היום בביתך
Luk 19:6 וימהר וירד ויאספו אל ביתו בשמחת לבו
Luk 19:7 וילינו כל הראים לאמר אל בית איש חטא נטה ללון
Luk 19:8 ויעמד זכי ויאמר אל הארון ראה אדני הנני נתן מחצית כספי לעניים ואם עשיתי איש מאומה אשוב לו ארבעתים
Luk 19:9 ויאמר לו ישוע היום היתה חסודת לבית הזה באשר גם הוא בן אברהם
Luk 19:10 כי בן האדם בא לבקש ולהושיע את האדם
Luk 19:11 וכאשר שמעו את הדברים האלה ויוסף וימשל להם משל כי קרוב היה לירושלים והם חשבו כי ערמה תגלה מלכות האלהים
Luk 19:12 ויאמר איש נריב הלך אל ארץ רחוקה לקחת לזו ממלכה ולשוב
Luk 19:13 ויקרא אל עשרה מעבדיו ויתן להם עשרת מנים ויאמר אליהם סחרו בזה עד באי
Luk 19:14 ואנשי עירו שגאו אתו וישלחו אחריו מלאכים לאמר אין את נפשנו כי זה ימלך עלינו
Luk 19:15 ויהי אחר שובו והממלכה נכונה בידו ויצו לקרא אליו את העבדים ההם אשר נתן להם את הכסף לראות מה עשה איש במסחרו
Luk 19:16 ויבא הראשון ויאמר אדני המנה נתת לי העלה ויתרון עשרת מנים
Luk 19:17 ויאמר אליו היטבת עבד טוב בכסף מעט נאמן היית הזה שליט מהיום על עשר ערים
Luk 19:18 ויבא השני ויאמר אדני המנה נתת לי העלה ויתרון חמשת מנים
Luk 19:19 ויאמר גם אליה ואתה היה על חמש ערים
Luk 19:20 ואתה מהם בא ויאמר האלף אדני המנה נתת לי אשר צרור היה במטפחת
Luk 19:21 כי ידאתי מפניך אחרי אשר איש קשה אתה נשא באשר לא נתת וקוצר באשר לא זקעת
Luk 19:22 ויאמר אליו עליפך אשפט אתך עבד רע הלא ידעת כשה נשא באשר לא נתתי וקוצר באשר לא זקעת
Luk 19:23 ולמה זה לא נתת את כספי למחלפי כסף ואני בבאי השגתי אתו בחרבית
Luk 19:24 ויאמר אל העמדים עליו קחו מידו את המנה ותנו לזה אשר לו עשרת המנים
Luk 19:25 ויאמרו אליו אדנינו הלא הוא ישלנו עשרת מנים

Luk 19:26 אני אמר לכם כל-איש אשר ישלחו ויתתלו עוד וימי אשר אין לו יקח ממנו גם את-אשר-בגדו

Luk 19:27 אבל איביו אלה אשר לא-אביו כי אמלך עליהם הביאו אתם הנה והמיתום לפני

Luk 19:28 ואחרי אשר דבר את-הדברים האלה הלך לפניהם ויעל וירושלמה

Luk 19:29 ויהי כאשר הקריב לבא אצל בית פני ובית-עניה בחר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר

Luk 19:30 לכו אליהכפר אשר מנגד והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא-רכב עליו איש תתירו אתו והביאהו

Luk 19:31 וכי-ישאל אחכם איש למה-זה תתירו אתו כה תאמרו אתו ועד הארון לחפצו

Luk 19:32 וילכו המלאכים וימצאו כאשר דבר אליהם

Luk 19:33 ויתירו את-העיר ויאמר אליהם בעליו למה-זה תתירו את-העיר

Luk 19:34 ויענו אתו ועד הארון לחפצו

Luk 19:35 ויביאו אתו אל-ישוע וישמו את-בניהם על-העיר וירפיו עליו את-ישוע

Luk 19:36 וירכב וילך והם פרו את-בניהם על-הדרך

Luk 19:37 ויהי כאשר הקריב אל-מורד הר הזיתים ויחלו כל-קהל תלמידיו לבקר את-האלהים בחרוה ובקול רנה על כל-הנפלאות אשר ראו לאמר

Luk 19:38 ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרמי-על

Luk 19:39 ואנשים מן-הפרושים אשר בקרב העם אמרו אליו רבי גער בתלמידך

Luk 19:40 ויען ויאמר הגני אמר לכם אם-אלה יחשו אבנים ויעקו

Luk 19:41 וירקב וירא את-העיר ויבך עליה לאמר

Luk 19:42 לוי נדעת גם-את ביוםך זה מאין יבא שלומך אך נסתר הוא מנגד עיניך

Luk 19:43 כי הנה ימים באים וישפכו עליך אבנים סללה מסביב והקיפוה וצרו עליך מקל-עבר

Luk 19:44 ונפצו אתך ואת-בניך בקרבך עד-עפר ולא-ישאירו כד אבן על-אבן תחת אשר לא נדעת עת פקדתך

Luk 19:45 ויבא אל-ההיכל ויחל לגרש מקרבו את-המכרים שם

Luk 19:46 ויאמר אליהם כתוב כי ביחי בית-הפילה הוא ואתם עשיתם אתו למערת פריצים

Luk 19:47 ויהי מורה יום יום בהיכל אך ראשי הכהנים והסופרים ושרי העם בקשו להשמידו

Luk 19:48 ולא מצאו מה-לעשות כי כל-העם דבקו אחריו לשמע אתו

Luk 20:1 ויהי היום בהיותו בהיכל להורות לעם תורה ודבר הבשורה ויגשו אליו ראשי הכהנים והסופרים עס-הזקנים

Luk 20:2 וידברו אליו לאמר אמר לנו באיזה-זה רשיון אתה עשה אלה ומי הוא אשר נתן לך את-הרשיון הזה

Luk 20:3 ויען ויאמר אליהם אשאל מכם גם-אנכי דבר אם תגידו לי

Luk 20:4 טבילת יוחנן מפירמי היתה מצותה מן-השמים או מבני-אדם

Luk 20:5 ויהי הם שקלים בדעתם לאמר אם-נאמר מן-השמים יאמר לנו ומדוע לא האמנתם לו

Luk 20:6 ואם-נאמר מבני אדם יסקלנו כל-העם כי נכון היה להם הדבר אשר יחנן נביא היה

Luk 20:7 ויענו ויאמרו לא ידענו מפירמי

Luk 20:8 ויאמר ישוע גם-אני לא אניד לכם באיזה רשיון אני עשה אלה

Luk 20:9 ויחל לדבר אליהם את-המשל הזה איש אחר נטע פקס ויתן את-הפקס לנטרים וילך חוצה לארץ לזמן כמים

Luk 20:10 ולעת הבציר שלח את-עבדו אל-הנטרים אשר יביא לו מפרי פקמו והנטרים הכוהו וישלחוהו ריקם

Luk 20:11 ויוסף וישלח עבד אחר וגם-אתו הכו ושלחו ריקם

Luk 20:12 וישלח אליהם עוד עבד שלישי ויכהו ויפצעו ויגרפו אתו למדחפות

Luk 20:13 ויאמר ארון הַקָּרָם מה-אעשה אשלח את-בני את-ידידי אולי ייראו מפניו

Luk 20:14 וקראות אתו הנטרים נוסדו וחד לאמר הנה היורש בא לכו ונתנהו ולנו חשב הנחלה

Luk 20:15 ויהרפו אתו אל-מחוזן לַקָּרָם ויחרגו ומה אפוא יעשה להם ארון הַקָּרָם

Luk 20:16 הוא יבא והאביד את-הנטרים ההם ואת-פקמו יתן בידי אחרים וישמעו ויאמרו חלילה לא תהיה כזאת

Luk 20:17 ויתן עיניו גם ויאמר ומה דבר הכתוב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה

Luk 20:18 כל-הנפול על-האבן הזאת יחפורר וכל-מי אשר תפל עליו תדכאנו לעפר

Luk 20:19 ויבקשו הסופרים וראשי הכהנים לשלח בו יד בעת ההיא כי ראו אשר עליהם הוא נשא את-המשל הזה אפס כי יראו מפני העם

Luk 20:20 ויארכבו-לו וישלחו מרגלים מתחפשים פאנשי-צדק לצדד אתו בדבריו ולהסגירו לידי המשפט וידי הפקה

Luk 20:21 וישאלו אתו לאמר רבנו ידענו כי נכון תהיה ותלמד לא-תשא פני-איש ואת-הדרך האלהים תורה במישרים

Luk 20:22 והנכון לנו לתת מס לקיסר אם-אין

Luk 20:23 ויכר את-נכליהם ויאמר אליהם מה-תנסוני

Luk 20:24 והראו לי דינר אחד למי תמנונה ותכתבת ההנה ויאמרו לקיסר

Luk 20:25 ויאמר אליהם על-יכן תבו לקיסר את אשר לקיסר ולא-להים את אשר לאלהים

Luk 20:26 ולא יכלו לצדד אתו בדברו לפני העם ויחפלאו על-המענה ויחרשו

Luk 20:27 ויגשו אנשים מן-הצדוקים האמרים פיראין תחית המתים וישאלוהו לאמר

Luk 20:28 רבנו הנה משה כתב לנו כי ימות אחר משני אחים והוא בעל אשה ובין איילו אשת המת ויבמה יבא עליה ותקים זרע על-שם אחיו

Luk 20:29 ואתנו היו שבעה אחים הראשון לקח לו אשה ונתן וכן איילו

Luk 20:30 והשני יבם אתה

Luk 20:31 וכן גם-השלישי וכן כל-השבעה וכלם מחו לאיבנים

Luk 20:32 ויבאחרונה מתה גם-האשה

Luk 20:33 ועתה למי מהם תהיה לאשה בתחית המתים אחרי אשר היתה אשת כל-השבעה

Luk 20:34 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה אֲנָשִׁים יִקְבְּלוּ וְנָשִׂים תִּבְעַלְנָה

Luk 20:35 אַךְ הַעֲמִידִים לְרֵשֶׁת אֶת־הָעוֹלָם הַבֹּא וְלַחֲיוֹת מִן־הַמַּתִּים לֹא יִקְבְּלוּ וְלֹא תִבְעַלְנָה

Luk 20:36 וְלֹא יִכְלוּ לָמוֹת עוֹד כִּי רוֹמִים הֵם לְמַלְאָכִים כִּי בַּחַיּוֹתָם בְּנֵי הַתְּחִיָּה בְּנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה

Luk 20:37 וְהַמַּתִּים כִּי יִקְוֹמוּ גַם־לְמִשְׁחָה הַגֵּד מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה כַּאֲשֶׁר קָרָא יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

Luk 20:38 וְהָאֱלֹהִים אֵינְנוּ אֱלֹהֵי הַמַּתִּים כִּי אִם־אֱלֹהֵי הַחַיִּים כִּי כָל־סֵם חַיִּים לְפָנָיו

Luk 20:39 וַיַּעֲנוּ סוֹפְרִים אֲחֵרִים וַיֹּאמְרוּ רַבִּי הֵיטֵב דִּבַּרְתָּ

Luk 20:40 וְלֹא־הָעֵז עוֹד אִישׁ מֵהֶם לְשַׁאל אֹתוֹ דִּבְרֵי

Luk 20:41 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ יֹאמְרוּ כִּי הַמְּשִׁיחַ בְּיַדְדוֹ הוּא

Luk 20:42 וְיִדְוֹד הַלֵּל הוּא אִמֵּר בְּסֵפֶר תְּהִלִּים נָאִם יְהוָה לְאֹדְנִי שֶׁב לִימִינִי

Luk 20:43 עַד־אֲשִׁית אֵיבֹדֶךָ הָרֶם לְרַגְלֶיךָ

Luk 20:44 וְיֵאֵם הַיּוֹד קָרָא לוֹ אֲדוֹן אֵיךְ הוּא בְּנֵי

Luk 20:45 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִדְּוִי בְּאֵזְנֵי כְלֵי־הַעֵם

Luk 20:46 הַמִּתְעַנְּגִים עַל לִבְתָּם מִלְּבָשִׁים מְעִיל וְאֶהְבִּים אֶת־שֹׂאֵלֵת שְׁלוֹם לָהֶם בְּשִׁנְקֵים וְאֶת־הַמּוֹשְׁבוֹת הַרְאִשִׁים בְּכַתֵּי־הַכִּנְסוֹת וְאֶת־הַמְּקוֹמוֹת הַנִּכְבָּדִים בְּכַתֵּי הַמִּשְׁחָה

Luk 20:47 הַשְּׂמֵרוֹ לָכֶם מִן־הַסּוֹפְרִים

Luk 20:47 הָאֲכֹלִים אֶת־בְּתֵי אֲלֻמָּנוֹת וְלִמְרָאֵה־עֵינַי וְרַבּוֹ תִּפְלֵה אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִנְטָה עֲלֵיהֶם קִרְהַמְשַׁפֵּט פִּי שְׂנִים

Luk 21:1 וַיֵּשֶׁא אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא עֲשִׂיר־עָם נֹתְנִים מִתְּנַת יָדָם אֶל־אֲרוֹן הָאֹצֵר

Luk 21:2 וַיֹּאשֶׁה אֲלֻמָּנָה עֲנִיָּה רָאָה נֹתְנַת בּוֹ שְׁתֵּים פְּרוּטוֹת

Luk 21:3 וַיֹּאמֶר אָמֵן אֵינִי אֹמֵר לָכֶם הָאֲלֻמָּנָה הַעֲנִיָּה הַזֹּאת נֹתְנָה יוֹתֵר מִכֶּלֶם

Luk 21:4 כִּי כְלֵי־אֱלֹהִים נֹתְנוּ לְאֱלֹהִים מִתְּנַת יָדָם מִמּוֹתְרָם וְהִיא מִמּוֹסְרָהּ נֹתְנָה אֶת־כָּל־מִחְתָּהּ

Luk 21:5 אַךְ נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כִּי נֶאֱדָר הַהִיכָל בְּאַבְנִים נְפוֹת וְנִדְבּוֹת יִקְרוּת

Luk 21:6 וַיֹּאמֶר הֲרַאִים אַתֶּם אֵלֶּה הַנּוֹה יָמִים בָּאִים וְלֹא תִשָּׂאֵר פֹּה אֶבֶן עַל־אֶבֶן אֲשֶׁר לֹא תִתֵּן

Luk 21:7 וַיֵּשֶׂאֻלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר רַבְּנוּ מִתִּי תִקְרִינָה אֵלֶּה וּמָה אוֹת לַעֲת בְּאֵן

Luk 21:8 וַיֹּאמֶר הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם פְּרוֹיִתְתֵּה אֶתְכֶם אִישׁ כִּי רַבִּים יָבֹאוּ בְּשֵׁמִי לֵאמֹר אֲנִי הוּא וְקִרְבוּ הַמוֹעֵד לְבֹא אֶל־תְּלַכּוּ אַחֲרֵיהֶם

Luk 21:9 וְכִי־תִשְׁמַעְנוּ קְרוֹבוֹת וּפְרֻצוֹת אֶל־תַּחְתּוּ כִּי אֵלֶּה תְּהִינָה רֵאשִׁוֹנָה וְעוֹד לֹא תִתֵּן

Luk 21:10 וַיִּזְכָּר לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם הַנּוֹה גּוֹי יִקּוּם עַל־גּוֹי וּמַמְלָכָה עַל־מַמְלָכָה

Luk 21:11 וְהָאֶרֶץ תִּנְעַשׂ תִּרְעַשׂ מִעֲבָרֶיהָ מוֹדָה וּמִזֶּה וּרְעָב יָבֹא וְרָבֵד וּמַפְתִּים גְּדוֹלִים וּנְוָאִים מִן־הַשָּׁמַיִם

Luk 21:12 וּבְשֶׁרֶם יָבֹאוּ כְלֵי־אֱלֹהִים וְיִשְׁלַחוּ בְכֶם מַנְדִּיכִים יָד וְרַדְפוּ אֶתְכֶם וְהִסְגִּירוּכֶם לְכַתֵּי הַכִּנְסוֹת וּלְכַתֵּי כְלָאִים וְהוֹבִילוּ אֶתְכֶם לְפָנֵי מַלְכִים וּמַשְׁלִים לְמַעַן שְׁמִי

Luk 21:13 וְזֹאת תְּהִיָּה לְעֵדוּת לָכֶם

Luk 21:14 עַל־כֵּן שִׁימוּ עַל־לִבְכֶם לְבַלְתִּי הַכֵּן מֵרֵאשִׁית מֵה תִּשְׁבּוּ לְהַצְדִּיק נַפְשְׁכֶם

Luk 21:15 כִּי אֲנֹכִי אֲתֹן לָכֶם פֶּה וְחִקְמָה עַד אֲשֶׁר כָּל־מִתְקוֹמְמִיכֶם לֹא יוֹכְלוּ לַעֲמֹד לְפָנֵיכֶם וְלִשֹׁם לְאֵל מַלְיָכִים

Luk 21:16 וְאַף אַתֶּם תִּמְסְרוּ עַל־יְדֵי אֲבוֹת וְאֲחִים וְקִרְוִבִים וְרַעִים וְגַם־יְמִיתוּ מִכֶּם

Luk 21:17 וְאַתֶּם שְׂנוּאִים תְּהִיוּ לְכָל־אָדָם לְמַעַן שְׁמִי

Luk 21:18 וּבְכָל־זֹאת לֹא יִפֹּל מִשְׁעַרְתִּי רֵאשֶׁכֶם אֶרְצָה

Luk 21:19 וְהָאֶרֶץ רֹחֶכֶם אֶת־נַפְשְׁכֶם תִּשְׁמְרוּ

Luk 21:20 וְכַאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת־יְרוּשָׁלַיִם כִּי תִתְּנָה עֲלֶיהָ מַחְנֶה מִסְבִּיב יָדַעַתְּ תִדְעוּ כִּי שְׂמַמְתָּהּ בָּהָה

Luk 21:21 אַךְ אֵלֶּה אֲשֶׁר בִּיהוֹדָה יִנְסוּ אֶל־הַתְּרִים וְאֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָעִיר יִבְרָחוּ מִמֶּנָּה וְאֲשֶׁר בְּשָׂדֵה בְלִי־יָבֹאוּ בָּה

Luk 21:22 כִּי־יָמִי נִקְמָה הֵם לְמַלְאֵת כָּל־דְּבַר הַתְּחֹב

Luk 21:23 אֲוִי לְהַרּוֹת וְלִמְוִינִיקוֹת בְּיָמִים הַהֵמָּה כִּי צָרָה גְדוֹלָה תְּהִיָּה בְּאֶרֶץ וּקְצָף עַל־הָעָם הַזֶּה

Luk 21:24 וְנִפְּלוּ לְפִי־חֶרֶב וְהִגְלוּ אֶל־כָּל־הָעַמִּים וִירוּשָׁלַיִם תִּתְּנָה לְמַרְמָס הַגּוֹיִם עַד אֲשֶׁר־תִּמְלֹאנָה עִתּוֹת הַגּוֹיִם

Luk 21:25 וְיִמּוּפְתִּים יִתְּנֵנוּ בְּשָׁמַשׁ וְרוּחַ וְכוֹכָבִים וְהַגּוֹיִם וְחַתּוּ בְּאֶרֶץ וּמִבּוֹכָה תָּבֹא עֲלֵיהֶם מִשָּׁאוֹן הַיָּם וּמִשִּׁבְרֵי

Luk 21:26 וּבְנִי־אָדָם נַפְשָׁם תִּתְעַטֵּף עֲלֵיהֶם מִפְּחַד וּמִעֲתִידוֹת לְבֹא בַחֲבַל אֶרְצָה כִּי־מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְנוּ

Luk 21:27 וְאֵין יִרְאוּ אֶת־בְּנֵי־אָדָם בָּא בְּעֵן בְּעַז וּבְהִדְרֵר גְּדוֹל

Luk 21:28 וְכֵהָחַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְקוֹם תִּתְעוֹדְדוּ וְתִרְיָמוּ רֵאשׁ כִּי פְרוֹת־נַפְשְׁכֶם קְרוֹבָה

Luk 21:29 וַיֵּשֶׂא אֲלֵיהֶם מִשְׁלוֹ הַחֲבוּנָנוּ בַתְּאֵנָה וּבְכָל־עֵצֵי הַשָּׂדֶה

Luk 21:30 כַּאֲשֶׁר יוֹצִיאוּ פֶּרֶחַ תִּבְשִׂי וְחִבְיָנוּ בְּנַפְשְׁכֶם כִּי קְרוֹב הַקּוֹץ

Luk 21:31 וְגַם־אַתֶּם כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ כִּי קָמוּ כְלֵי־אֱלֹהִים יָדַעַתְּ תִדְעוּ כִּי קְרוֹבָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Luk 21:32 אָמֵן אֵינִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר יִקְוֹמוּ כְלֵי־אֱלֹהִים

Luk 21:33 הַשָּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ יַעֲבֹרוּ וְדְבָרִי לֹא יַעֲבֹרוּ

Luk 21:34 אַךְ הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם פְּרוֹיִטְתֵּי לְבַבְכֶם מֵרַב מִשְׁחָה וְשִׁפְרוֹן אוֹ מוֹדָאוֹת מַחְסְרֵי הַחַיִּים וּלְפַתַּע פְּתָאִם יָבֹא עֲלֵיכֶם הַיּוֹם הַהוּא

Luk 21:35 כִּי כַּפַח יִקּוֹשׁ וּפֹל עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ

Luk 21:36 עַל־כֵּן תִּתְעוֹדְדוּ וְהַעֲתִירוּ תְּמִיד לְהִנָּחֵן לָכֶם הֵי־כַח הַמַּלְטָה מִקְּלִפְנֵעַ הַבָּא וְלַעֲמֹד הַכֵּן לְפָנֵי בְּנֵי־הָאָדָם

Luk 21:37 וְהָיָה יוֹם יוֹם מִשְׁפָּטוֹ לְלַמּוֹד בְּהִיכָל וּבְלִילָה יֵצֵא לָלוֹן בְּהָר הוּא הַר הַזֵּיתִים

Luk 21:38 וְכָל־הָעָם הַשִּׁכְּמוּ בְּבִקְרָ וּבֹאֹו אֲלֵיו לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ לְשִׁמַּע אֹתוֹ

Luk 22:1 וַיִּקְרַב חַג הַמַּצּוֹת הוּא חַג הַפֶּסַח

Luk 22:2 וְרֵאשִׁי הַכְּהֵנִים וְהַסּוֹפְרִים בִּקְשׂוּ בְמָה אֶת־נַפְשׁוֹ לְקַחְתָּה כִּי יִרְאוּ מַפְנֵי הָעָם

Luk 22:3 ויהודה אשר כנוהו איש־קריות אחר ממספר שנים העשר בא בו השטן

Luk 22:4 ויגיד וידבר את־ראשי הכהנים ואת־ראשי הצבא איכה ויסגיר אתו ביום

Luk 22:5 וישמחו ויאתו לתת־לו כסף

Luk 22:6 והוא הבטיחם למלא דברו ותאנה בקשלו להסגירו ביום בסתר ולא בהמון

Luk 22:7 ויבא יום חג המצות הוא יום זבח הפסח

Luk 22:8 וישלח את־פטריוס ואת־יוחנן לאמר לכו הכינו לנו לאכל את־הפסח

Luk 22:9 ויאמרו אליו איפוא תרצה כִּי־נגיד לְהִכִּין

Luk 22:10 ויאמר אליהם הנה כבאכם העירה ופגע בכם איש נשא כד מים לכו אחריו אל־הבית אשר יבא שמה

Luk 22:11 ונאמרתם אל־בעל הבית כה אמר רבנו איה חדר הארחים לי ולתלמידי לאכל שם את־הפסח

Luk 22:12 והוא יראה לכם עליה גדולה רצופה כסחות ושם תכינו לנו

Luk 22:13 ויילכו וימצאו כאשר דבר להם וכינו את־הפסח

Luk 22:14 וכאשר הגיע המועד וישב במסבו הוא ושנים־עשר השליחים אתו

Luk 22:15 ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל את־הפסח הזה עמכם טרם חגגה נפשי

Luk 22:16 כי אני אמר לכם כי לא אכל ממנו עד מועד האכלו במלכות האלהים

Luk 22:17 וייקח את־הכוס ויברך ויאמר קחו זאת וחלקוה ביניכם

Luk 22:18 כי אני אמר לכם כי לא־אשתה עוד מפרי הגפן עד כִּי־תבוא מלכות האלהים

Luk 22:19 וייקח את־הלחם ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה הוא בשרי הנתון בעדכם עשו כן לזכרון לי

Luk 22:20 וכן גם־את־הכוס לקח אחריו אכלם ויאמר הכוס הזאת היא הברית החתומה בקמי השפוך בעדכם

Luk 22:21 אך יד־מסגירני הנה אתי על־השליחן

Luk 22:22 הן כִּי־האדם הלך כאשר נגזר עליו אכל או לאיש ההוא אשר יסגיר אתו ביד מבקשי נפשו

Luk 22:23 והם החלו לחקר ולדרש ביניהם מִי־הוא זה אשר יעשה כזאת

Luk 22:24 ונס־דברי ריבת היו ביניהם מי נחשב הגדול בהם

Luk 22:25 ויאמר אליהם מלכי הגוים שלטים הם והשליט נקרא רב חסד

Luk 22:26 ואתם לא־כן אך הגדול הישב בכם יהי כצעיר והאדון כמשרת

Luk 22:27 כי מי הגדול הישב לאכל או העמד לשרת הלא הישב לאכל ואני בחוכם כמשרת

Luk 22:28 ואתם הם אשר עמדתם עמדי ולא עזבתוני במסות אשר עברו עלי

Luk 22:29 ונס־אני מנחיל אתכם את־המלכות אשר הנחילני אבי

Luk 22:30 ובמלכותי תאכלו ותשתו על שליחתי ותשבנו על־כסאות לשפט אח־שנים עשר שבטי ישראל

Luk 22:31 ויאמר האדון שמעון שמעון שאל שאלכם השטן לזרוקם פִּזְרוֹת החטים

Luk 22:32 ואני החטנתי בעדך לבלי תחבל אמונתך ונס־אתה כה־שיבך אל־לבך ראה לחזק את־אחיך

Luk 22:33 והוא ענה ואמר אדני נכון אנכי ללכת עמך גם־לבית פלא וגם־לשערי מות

Luk 22:34 ויאמר הנני אמר לך כיפא לא־יקרא התרגיל היום עד אשר־תשקר שלש פעמים לאמר כי לא־ידעתני

Luk 22:35 ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי־צדור בלי־זקוק ובלי־נעלים תחסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו דבר

Luk 22:36 ויאמר אליהם אפס כיום מי אשר־לו צדור ושארו עמו וכן זקוק ומי אשר לא־חשיג ידו ימכר גם־את־בגדו ויקנה לו חרב

Luk 22:37 כי אני אמר לכם כי יקום אשר כחוב עלי ואח־פשעים נמנה כי כל־הכתוב עלי יקום עד־תמו

Luk 22:38 ויאמרו אדנינו הנה־פה אתנו חרבות שנים ויאמר אליהם רב לנו

Luk 22:39 ויצא ויגיד כדרךכו מאז אל־הר הזיתים וגם־תלמידיו הלכו אחריו

Luk 22:40 ויפגע במקום ויאמר אליהם התפללו ולא תבאו לידי נסיון

Luk 22:41 והוא נפרד מהם הרחק פקלע אבן ויכרע ויתפלל לאמר

Luk 22:42 אבי העברינא מעלי את־הכוס הזאת אם כן רצית אתה אך לא כרצוני כי אם־כרצונך יהי

Luk 22:43 ויקרא אליו מלאך מן־השמים ויחזקהו

Luk 22:44 וכאשר אפפו אתו חבלי־מות התפלל בחזקה ונטפי זעמו כנטיפים גדולים ורדו ארצה

Luk 22:45 ויקם מתפלחו ויבא אל־תלמידיו וימצאם ישנים מעצבון

Luk 22:46 ויאמר אליהם למה־זה תישנו קומו והתפללו ולא־תבאו לידי נסיון

Luk 22:47 ערנו מדבר והנה המון־עם ואחד משנים־העשר הנקרא יהודה הלך בראשם ויש אל־ישוע לנשקלו

Luk 22:48 ויאמר אליו ישוע יהודה תסגיר את־בן־האדם בנשיקה

Luk 22:49 ואנשיו אשר אתו בראותם את אשר תקרינה אמרו אדנינו הנפה בחרב

Luk 22:50 ואחד מהם היה את־עבד הכהן הגדול ויקצין־לו אֶזְנוֹ הַיְמִינִית

Luk 22:51 וישען ישוע ויאמר הרפו אל־תוסיפו ויעב באזני ויבראפאהו

Luk 22:52 ויאמר ישוע אל־ראשי הכהנים ושרי הויכל והזקנים הבאים עליו העל פרוץ וצאתם בחרבות ובמטות

Luk 22:53 ויום יום הייתי עמכם בהיכל ולא־שלחתם בי יד אך זאת היא עתכם וממשלת החשך

Luk 22:54 ויחזיקו־בו ויליכוהו ויביאהו אל־בית הכהן הגדול ופטריוס הלך אחריו מרחוק

Luk 22:55 וכאשר בערו אש בחוף החצר ובשבתם יחדו וישב גם־פטריוס בחוקם

Luk 22:56 ויקרא אתו שפחה אחת ישב נגד האור ותחזו־בו והאמר גם־זה הנה עמו

Luk 22:57 ויכחשיבו ויאמר אשה לא ידעתי אתו

Luk 22:58 ועוד־מעט ויקראו איש אחר ויאמר גם־אתה אחר מהם וישען פטריוס בן־אדם לא מהם אנכי

Luk 22:59 וַיִּכְשַׁע אַחַת אַחֲרֵיהֶן עֵנָה אִישׁ וְהוֹכִיחַ עָלֶיהָ לֵאמֹר אַכֵּן נִסְיָה הָיָה עִמּוֹ כִּי הוּא גִלְלִי

Luk 22:60 וַיֵּאמֶר פֶּטְרוֹס בְּרִיאָדָם אֵינִי יָדַע מִה אַתָּה מְדַבֵּר וְעוֹד דִּבְרוּ בְּפִי וּפְתָאם קְרָא הַתְּרַנֵּל

Luk 22:61 וַיִּשֶׁן וַיִּשְׁן הָאֲדוֹן וַיִּזְחַח בְּפָנָיו פֶּטְרוֹס וַיִּזְכֹּר פֶּטְרוֹס אֶת־דִּבְרֵי הָאֲדוֹן אֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ כִּי־בִשְׂרָם יִקְרָא הַתְּרַנֵּל הַיּוֹם תִּכְחַשְׁבִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

Luk 22:62 וַיִּצָא הַחוּצָה וַיִּמְרַר בִּבְכִי

Luk 22:63 וַיְהַאֲנְשִׂים הַתַּפְשִׂים אֶת־יְשׁוּעַ הַכּוֹ אַחַד וְהַתְּעַלְלוּ־בּוֹ

Luk 22:64 חָפוּ אֶת־פָּנָיו וְשָׁאל לֹו לֵאמֹר הֲנֹבָא לָנוּ מִי הוּא הַמִּכָּה אֶתְךָ

Luk 22:65 וַיַּעֲדוּ הוֹסִיפוּ דְבָרִים פְּאֵלָה לְנֹאֲץ אַחַד

Luk 22:66 וַיִּכְאֹר הַבֶּקֶר וַנִּקְהָלוּ זָקְנֵי הָעָם רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיְבִיאֵהוּ לִפְנֵי הַסֵּנֶדְרִין לֵאמֹר

Luk 22:67 הֲאֵם אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ הַגִּידְלָנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם אֲנִיד לָכֶם לֹא תֵאֱמִינוּ

Luk 22:68 וְגַם אִם־אֶשְׁאֵל לֹא תַעֲנוּ וְלֹא תִשְׁלַחוּנִי

Luk 22:69 הֲנִהּ מַעֲתָה עֲלֶיהָ בְּיַהֲרֹק לְשִׁבְתָּ לִימִין גְּבוּרַת הָאֱלֹהִים

Luk 22:70 וַיֹּאמְרוּ כָלָם הַכִּי־אַתָּה הוּא בְּיַהֲרֹק לֵאמֹר אֲלֵיהֶם אַתֶּם אֹמְרִים כִּי־אֲנִי הוּא

Luk 22:71 וַיֹּאמְרוּ מַה־לָּנוּ וְלַעֲדוּת עוֹד הֲלֹא שָׁמַעְנוּ עֲדוּת פִּיהוּ

Luk 23:1 וַיִּקְדְּמוּ כָל־הַקְּהָל שָׁם וַיִּלְכְּדוּ אֶל־פִּילָטוֹס

Luk 23:2 וַיִּתְּלוּ לְשִׁמּוֹ לֵאמֹר מִצָּאנוּ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה מְסֻלָּף אֶת־עַמּוּנוֹ וּמִשְׁנָה אֶתֶם מַתַּח מִסַּ לְקִיסָר בְּאֶמְרוֹ כִּי הוּא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

Luk 23:3 וַיִּשְׁאֵל אַחַד פִּילָטוֹס לֵאמֹר הַאֲתָה מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיַּעֲנוּ אַחַד וַיֹּאמֶר אַתָּה אֹמֶרְתָּ

Luk 23:4 וַיֹּאמֶר פִּילָטוֹס אֶל־רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַמּוֹן הָעָם אֲנִי לֹא מִצָּאִי עוֹן בְּאִישׁ הַזֶּה

Luk 23:5 אֲךָ הֵם הוֹסִיפוּ בְּיָתֵר עַל לֵאמֹר כִּי מַדִּיחַ הוּא אֶת־הָעָם בְּחֹרְתוֹ בְּכָל־יְהוּדָה הַחֵל בְּגִלְלִי וְעַד־הִנֵּה

Luk 23:6 וַיִּכְשַׁמְעוּ פִּילָטוֹס אֶת־שֵׁם הַגִּלְלִי וַיִּשְׁאֵל אִם־הָאִישׁ הוּא גִלְלִי

Luk 23:7 וַיִּכְאֹשֶׁר יָדַע כִּי־לְמַמְשַׁלַּת הוֹרְדוֹס וַיִּחַשְׁבֵּ וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל־הוֹרְדוֹס אֲשֶׁר נִסְיָהוּ וַיִּשָּׁב בִּירוּשָׁלַיִם בְּיָמִים הָאֵלֶּם

Luk 23:8 וַיְהִי כִּרְאוּת הוֹרְדוֹס אֶת־יְשׁוּעַ וַיִּשְׁמַח מְאֹד כִּי נִכְסַף לְרְאוּתוֹ מִיָּמִים רַבִּים פֶּאֶשֶׁר שָׁמַע אֶת־שְׁמֵנוּ וַיִּקֶן כִּי יַעֲשֶׂה אוֹת לְעֵינָיו

Luk 23:9 וַיִּשְׁאֲלֵהוּ שְׂאֵלוֹת שְׁנוֹת אֲךָ הוּא לֹא־עֲנֶהוּ דְבָר

Luk 23:10 וַיִּקְדְּמוּ רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיִּסִּיפוּ לְשִׁמּוֹ בְּכָל־מַאֲמָצֵי כֹחַם

Luk 23:11 וַיִּכְזּוּ אַחַד הוֹרְדוֹס וַחִיל צָבָאוּ וַיִּלְבַּשׁ אַחַד מַעֲלֵ אֶרְמֹן לְהַחֲלִיבוֹ וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל־פִּילָטוֹס

Luk 23:12 בְּיָדָם הָיוּ הַחֲרָצוֹ הוֹרְדוֹס וּפִילָטוֹס אִישׁ אֶל־אֹחִיו כִּי עַד־כִּה הָיְתָה מִשְׁטֵמָה בֵּינֵיהֶם

Luk 23:13 וַיִּקְרָא פִּילָטוֹס אֶל־רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׂרִים וְהָעָם

Luk 23:14 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבֹּאֲתֶם אֵלַי אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כִּמְסֻלָּף אֶת־הָעָם וְהִנֵּה תִקְרָתוּ וְלֹא־מִצָּאִי בְּאִישׁ הַזֶּה שְׁמֵן דְּבָר מִכָּל אֲשֶׁר תִּרְשִׁיעוּ אַחַד

Luk 23:15 וַיֹּאמְרוּ לֹא הוֹרְדוֹס כִּי הוּא הָשִׁיבוּ אֵלֵינוּ מִבְּלִי מִצָּא בּוֹ חַטָּא מִשְׁפַּט־מִוֹת

Luk 23:16 וְעַל־כֵּן יִסֹּר אִסְרֵנוּ וְאֶחָדֵינוּ כֵּן אֲשַׁלַּח אַחַד

Luk 23:17 וַיַּעֲלֵיו לְשַׁלַּח לָהֶם אֶחָד מֵהָאִסְרִים תַּפְשֵׁי בִימֵי הַחַג

Luk 23:18 אֲךָ הֵם קְרָאוּ וַחֲדוּ לֵאמֹר אִסְף אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה וְשַׁלַּח לָנוּ אֶת־בְּרִיאָדָא

Luk 23:19 הוּא אֲשֶׁר עָצוּר הֵיחָ בְּכֹלָא בְּעִבּוּר מִרְדָּ אֲשֶׁר־נִמְצָא בְּעִיר וְרִצְחָ

Luk 23:20 וַיִּזְכֹּר פִּילָטוֹס וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי־חַפֵּץ לְשַׁלַּח אֶת־יְשׁוּעַ

Luk 23:21 וְהֵם צָעֲקוּ לֵאמֹר הַצֵּלֵב הַצֵּלֵב אַחַד

Luk 23:22 וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שְׁלִישִׁית וְלָמָּה מַה רָעָה עָשָׂה זֶה לֹא־מִצָּאִי לוֹ מִשְׁפַּט־מוֹת עַל־כֵּן אִסְרֵנוּ וְאֲשַׁלְּחֵנוּ

Luk 23:23 אֲךָ הֵם הִרְיוּמוּ קוֹלָם וַיִּשְׁאֲלוּ וַיַּפְצְרוּ־בּוֹ כִּי יַצֵּלֵב וַיִּכְרַע קוֹלָם וַיִּקְוֵל רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים

Luk 23:24 וּפִילָטוֹס הוֹצִיא מִשְׁפָּט כִּי תַעֲשֶׂה שְׂאֵלָתְכֶם

Luk 23:25 וַיִּשְׁלַח לָהֶם אֶת־הַעֲצוּר בְּכֹלָא בְּעִבּוּר מִרְדָּ וְרִצְחָ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר שְׁאֵלוּ וְאֶת־יְשׁוּעַ וַתֵּן לְרִצְוָנָם

Luk 23:26 וַיִּזְלִיכֵהוּ מִשֵׁם וַיַּחֲזִיקוּ בְּאִישׁ אֶחָד אֲשֶׁר בָּא מִיַּהֲרֹק וּשְׁמוֹ שְׁמֵעוֹן אִישׁ־קוֹרִינִי וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו אֶת־הַצֵּלֵב לְשַׂאת אַחַד וְאֶחָד וַיִּשְׁעוּ

Luk 23:27 וְהַמּוֹן עִסְרֵב הִלְכוּ אַחֲרָיו וְהַמּוֹן נָשִׂים נִשְׂאוֹת עָלָיו מִסַּפֵּד וַיִּקְיֶנָה

Luk 23:28 וַיִּשְׁעוּ יְשׁוּעַ אֲלֵיהֶן וַיֹּאמֶר בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם אֲלֵי־תִבְכְּיֶנָה לִי כִּי אִם־בְּכִינָה לָכֵן וְלִבְנִיכֵן

Luk 23:29 כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים וַיֹּאמְרוּ אֲשֶׁרֵי הַעֲקֹרֹת וְהַבְּטָן אֲשֶׁר לֹא יִלְדָה וְהַשָּׂדִים אֲשֶׁר לֹא הֵינִיקוּ

Luk 23:30 אֵין וְחָלוּ לֵאמֹר לְהָרִים נִפְלוּ עָלֵינוּ וְלִנְבָעוֹת כְּסוּנוּ

Luk 23:31 כִּי אִם־כִּיָּה יַעֲשׂוּ בְּעֵץ לַח מַה־יַּעֲשֶׂה בְּעֵץ רֹבֵשׁ

Luk 23:32 וְגַם־שְׂנִים אַחֲרֵים פְּעֵלֵי אֵין הוֹבִילוּ אַחַד לְמוֹת

Luk 23:33 וַיָּבֵאוּ אֶל־הַמַּקְוֶה הַנִּקְרָא גִלְגֵּלְתָא וַיַּצִּלְבוּ אַחַד וְאֶחָד עָלָיו וְאֶחָד לְשִׁמְאֵלוֹ

Luk 23:34 וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֲבִי סֵלַח לָהֶם כִּי אֵינִם יָדְעִים מַה הֵמָּה עֹשִׂים וַיִּחַלְקוּ לָהֶם אֶת־בְּגָדָיו וַיְפִילוּ עֲלֵיהֶם נוֹהֵל

Luk 23:35 וַיְהִי עִמָּדוֹ הַבִּיטוּ בּוֹ וַיִּסְחַרְשׁוּ לְעַנּוּלּוֹ לֵאמֹר אֶת־אֲחֵרִים הוֹשִׁיעַ יוֹשִׁיעַנָא אֶת־נַפְשׁוֹ אִם־הוּא הַמָּשִׁיחַ בְּחִיר הָאֱלֹהִים

Luk 23:36 וַיִּכֵּן גַּם־אֲנָשִׁי הַצָּבָא שָׁחֲקוּ עָלָיו וַיִּבְאוּ וַיִּנְיִשוּ לוֹ חֲמִץ

Luk 23:37 וַיֹּאמְרוּ אִם־אַתָּה הוּא מֶלֶךְ הַיְהוּדִים הוֹשִׁעַ אֶת־נַפְשְׁךָ

Luk 23:38 וַיִּשְׁיִמוּ כְתָבַת מַמְעַל לוֹ בְּכַתֵּב וַיִּנְי וְרוֹמִי וְעִבְרִי זֶה הוּא מֶלֶךְ הַיְהוּדִים

Luk 23:39 וְאֶחָד מִפְּעֵלֵי הַמּוֹן הַנִּתְּלִים אֶצְלוֹ חֲרַף אַחַד לֵאמֹר הֲלֹא אַתָּה הַמָּשִׁיחַ הוֹשִׁעַ אֶת־נַפְשְׁךָ וְאֶת־נַפְשֵׁנוּ

Luk 23:40 וַיַּעֲנוּ הָאֲחֵר וַיַּעֲרִיבוּ לֵאמֹר הֲאֵם לֹא תִירָא אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרָי אֲשֶׁר־הִעֲנֵנִי הֲנִי הוֹשֵׁת גַּם־עַלְדִּיךָ

Luk 23:41 אֲכֵן עָלֵינוּ הוֹשַׁת כְּמוֹשְׁפֵט כִּי כְמוֹעֵשָׂה יָרִינוּ הוֹשֵׁב לָנוּ אֲךָ זֶה לֹא־עָשָׂה דְבָר רַע

Luk 23:42 וַיֹּאמֶר אֶל־יְשׁוּעַ זְכַרְנִינָא אֲדִי כְּאֲשֶׁר תָּבֵא בְּמַלְכוּתְךָ

Luk 23:43 וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֵלָיו אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָךְ הַיּוֹם תִּהְיֶה עִמִּי בְּגַן־עֵדֵן

Luk 23:44 ויהי כשעה הששית וחשך כסה אתפני כל־הארץ עד השעה החשיעית

Luk 23:45 השמש חשכה ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים

Luk 23:46 ויִקְרָא וישוע בקול גדול ויאמר בְּרַךְ אָבִי אֲפָקִיד רוחי ויִקְרָאוּ כֹּזֵאת הוֹצֵא אֶת־נַשְׁמָתוֹ

Luk 23:47 וישרהמָהָא רָאָה אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּתֵּן כְּבוֹד לֵאלֹהִים לֵאמֹר אֲכֵן צְדִיק הָיָה הָאִישׁ הַזֶּה

Luk 23:48 וְכָל־הַמַּעֲרֹבִים עִמּוֹ אֲשֶׁר נִקְהָלוּ לַמַּרְאָה הָיָה אַחֲרָיו אֲשֶׁר רָאוּ אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה סָפְקוּ עַל־לִבָּם וַיִּשׁוּבוּ

Luk 23:49 וְכָל־מַדְרֵעֵיו עָמְדוּ מִרְחוֹק וְהַנָּשִׂים אֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרָיו מִן־הַלַּיִל רָאוּ אֶת־אֵלֶּהָ

Luk 23:50 ויהי איש אחר ושמו יוסף איש טוב וצדיק מן־יעצי המדינה

Luk 23:51 אֲשֶׁר לֹא נָטָה אַחֲרָיו עֲצָתָם וּמַעֲשֵׂיהֶם וְהוּא מִן־הַמַּתְמִים עִיר־הַיְהוּדִים וּמַחֲבָה לַמַּלְכוּת הָאֱלֹהִים

Luk 23:52 הוּא כָּא לִפְנֵי פִילָטוֹס וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ אֶת־גּוֹפֶת יְשׁוּעַ

Luk 23:53 ויִּקְרָא אֹתוֹ וַיַּעֲשֶׂהוּ בְּחַרְדֵּי־בֶד וַיְשִׁימֵהוּ בְּקֶבֶר חֲצוּב בְּצוּר אֲשֶׁר עוֹד לֹא נִקְבְּרוּ בוֹ אָדָם

Luk 23:54 וַיּוֹם עֶרֶב שָׁבַת הָיָה וְהַשַּׁבָּת קָרֵב וְכֹא

Luk 23:55 וְהַנָּשִׂים אֲשֶׁר בָּאוּ עִמּוֹ מִן־הַלַּיִל הָלְכוּ אַחֲרָיו וַתִּרְאֶינָה אֶת־הַקֶּבֶר פֶּאֶשֶׁר הוֹשְׁמִיבוּ גּוֹפֶת יְשׁוּעַ

Luk 23:56 וַאֲחֵרֵיכֵן שָׁבוּ וַהֲכִינוּ בְּשָׂמִים וַיָּנִים מִרְקָחִים וּבַשַּׁבָּת שָׁבְתוּ כַּמִּצְוָה

Luk 24:1 וּבַיּוֹמָא בַשַּׁבָּת טָרַם וַבֶּקֶע הַשַּׁחַר בָּאוּ אֶל־הַקֶּבֶר וַהֲבִיאוּ אֶת־הַבְּשָׂמִים אֲשֶׁר הֲכִינוּ וַעֲמָהֶן עוֹד אַחֲרוֹת

Luk 24:2 וַהֲנִיחָה מִצְאוֹ אֶת־הָאֲבָן גְּלוּלָה מִן־הַקֶּבֶר

Luk 24:3 וַתִּבְאֶנָּה אֶל־תּוֹכּוֹ אַךְ אֶת־גּוֹפֶת הָאֶדוֹן יְשׁוּעַ לֹא מִצְאוּ

Luk 24:4 וַיִּכְאֶשֶׁר נִבְכוּ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַהֲנִיחָ שְׁנֵי אַנְשִׁים בְּבֶרֶךְ זֶהָר בְּנֵיהֶם נָצְבִים עֲלֵיהֶן

Luk 24:5 וַיִּרְאֶה אֹתָהּן אִתָּן וַפְּנִיתֵן שָׁחַ אֶרְצָה וְהֵם אָמְרוּ אֵלֶיהֶן לִמְהֵרָה לְמַקְשָׁנָה אַחֲרֵיהֶן בֵּין הַמַּתְמִים

Luk 24:6 הוּא אֵינְנוּ פֹה כִּי קָם מִן־הַמַּתְמִים זְכַרְנָה אִתָּן אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֵיכֶן בְּעוֹד הַיּוֹתוֹ בַּלַּיִל לֵאמֹר

Luk 24:7 כִּי נִכְוֹן לְבָר־הָאֲדָמָה לְהַנְחִין בְּיַדִּי אַנְשִׁים חֲסָאִים וּלְהַצְלֵב וּבָיִם תְּשַׁלְּשִׁי יָקוּם

Luk 24:8 אַךְ זָכְרוּ אֶת־דִּבְרֵי

Luk 24:9 שָׁבוּ מִן־הַקֶּבֶר וַתִּגְדַּלְנָה אִתָּן כִּלְהַדְבָּרִים הָאֵלֶּה לְאַחַר הָעֶשֶׂר וּלְכָל־זוֹלָתָם

Luk 24:10 וַאֲלֵהֶן הֵן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־הַשְּׁלִיחִים מִרְגַּם הַמַּגְדָּלִית וַיּוֹתְנָה וּמְרִים אִם יַעֲקֹב וְעוֹד נָשִׁים אַחֲרוֹת עִמָּהֶן

Luk 24:11 אַךְ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיוּ בְּעֵינֵיהֶם כְּדַבְרֵי־חַפְל וְלֹא הֵאֱמִינוּ לָהֶן

Luk 24:12 וַיִּקָּם פֶּטְרוֹס וַיִּרְצֵן אֶל־הַקֶּבֶר וַיִּשַׁח לְרֵאוֹת אֶל־תּוֹכּוֹ וְלֹא־רָאָה כִּי אִסְתַּחֲקְרִיכִים לְבָדָם וַיִּשָּׁב לְבֵיתוֹ מִשְׁתָּאָה עַל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה

Luk 24:13 וַיִּזְכַּר הָיָה הַלְכוֹ שְׁנַיִם מֵהֶם אֶל־הַכֶּפֶר הַנִּקְרָא עִמָּאוֹס הַרְחֵק כְּשִׁשִׁים מַעֲנוֹת צְמֵד שְׂדֵה מִן־ירוּשָׁלַיִם

Luk 24:14 וַהֲמָה נִדְּבְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ עַל כִּלְהַקְרַת הָאֵלֶּה

Luk 24:15 וַיְהִי פֶאֶשֶׁר שָׂאֲלוּ וַחֲקְרוּ בְּדָבָר וַיִּגַּשׁ גַּם־יְשׁוּעַ וַיִּלְךְ עִמָּהֶם

Luk 24:16 וְהֵם לֹא הִכִּירוּהוּ כִּי טָחוּ עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת

Luk 24:17 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם מְדַבְּרִים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ פֹה עַל־יֶרֶחַ וַיַּעֲמְדוּ וַפְּנִיהֶם זַעֲפִים

Luk 24:18 וַאֲחֵר מֵהֶם וַשְּׂמוּ קְלִיפֹס עָנָה וַאֲמַר הַאֲתָה הוּא לְבַדְךָ אֵתָּה בִירוּשָׁלַיִם מִבְּלִי־דַעַת אַחֲרֵי־מַעֲשֵׂים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּתוֹכָהּ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה

Luk 24:19 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְמַה הֵמָּה הַמַּעֲשֵׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַל־אֲרוֹת יְשׁוּעַ הַנִּצְרִי אֲשֶׁר נָבִיא גְבוּר חָלַל לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וּלְפָנֵי כָל־הָעָם גַּם־בְּמַעֲשָׂיו וְגַם־בְּדַבְרָיו

Luk 24:20 אֲשֶׁר הִסְתַּיְרָהוּ רֹאשֵׁי כְהֵנִינוּ וּשְׂרִינוּ לְמַשְׁפַּט־מוֹת וַיַּצְלִבוּ אֹתוֹ

Luk 24:21 וַאֲנַחְנוּ חֲכִינוּ כִּי־זֶה הוּא אֲשֶׁר יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹם הַזֶּה יוֹם שְׁלִישִׁי הוּא מַעַת נַעֲשׂוּ אֵלֶּהָ

Luk 24:22 וְגַם־נָשִׂים מִקְרַבְנוּ הִבְהִילוּ אֹתָנוּ כִּי־הִשְׁכִּימוּ לָבֹא אֶל־הַקֶּבֶר בְּבֶקֶר

Luk 24:23 וְלֹא מִצְאוּ אֶת־גּוֹתוֹתָו וַתִּבְאֶנָּה וַתֹּאמַרְנָה כִּי חָזוּ מַלְאָכִים בְּמַתְחָה אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי־הוּא הִי

Luk 24:24 וַאֲנָשִׁים מְשַׁלְּנוּ הָלְכוּ אֶל־הַקֶּבֶר וַיִּמְצְאוּ כֵן פֶּאֶשֶׁר הַגִּידוּ הַנָּשִׁים אַךְ אֹתוֹ לֹא רָאוּ

Luk 24:25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּי חֲסְרֵי חֲבוּנָה וְקָשִׁי לֵב מֵהָאֱמִין בְּכָל־אֲשֶׁר־דִּבְרוּ הַנְּבִיאִים

Luk 24:26 הָאֵם לֹא־נִכְוֹן הָיָה לְמַשִּׁיחַ לְשֹׂאת אֶת־עֲנִיו וְלָבֹא אֶל־כְּבוֹדוֹ

Luk 24:27 וַיִּזְאֵל לְבָאָר לָהֶם כִּלְהַנְּחִיבִים הַחַל מִמֹּשֶׁה וְעַד כִּלְהַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְרוּ עֲלָיו

Luk 24:28 וַיִּקְרְבוּ אֶל־הַכֶּפֶר אֲשֶׁר פְּנִיהֶם הָיוּ מַעֲדוֹת לְלַכַּת שָׂמָה וְהוּא נָטָה פָּנָיו כְּהַלֵּךְ לוֹ מִזֶּה וְהִלָּאָה

Luk 24:29 וַיִּפְצְרוּ־בוֹ לֵאמֹר שְׂבִינָא פֹה אֲתָנוּ כִּי־הָעֶרֶב הַיַּעַץ וְכִי־פָנָה הַיּוֹם וַיִּבֹא הַבַּיִתָּה לְשַׁבַּת אַתֶּם

Luk 24:30 וַיְהִי בְּשִׁבְתוֹ אַתֶּם אֶל־הַשְּׁלֵחַן וַיִּקַּח אֶת־הַלֶּחֶם וַיְבָרֵךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם

Luk 24:31 אַךְ נִקְחוּ עֵינֵיהֶם וַיִּכְירוּ אֹתוֹ וְהוּא חִמַּק עֶבֶר מִפְּנֵיהֶם

Luk 24:32 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחָיו הָאֵם לָבְנוּ לֹא הָיָה בְעַר בְּקַרְבְּנוּ כְּדַבְּרוּ אֵלֵינוּ בְּדָבָר וְכִבְּאָרוּ לָנוּ אֶת־הַנְּחִיבִים

Luk 24:33 וַיִּקְוֹמוּ בַעַת הַהוּא וַיִּשׁוּבוּ וַיִּשְׁלִימָה וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲחֵר הָעֶשֶׂר וְאֶת־אֲשֶׁר אַתֶּם נִקְהָלִים וַיְהִי

Luk 24:34 וַיֹּאמְרוּ כִּי קָם הָאֶדוֹן אֶל־נִכְוֹן וְכִי נִרְאָה אֶל־שְׂמֵעוֹן

Luk 24:35 וַיִּסְפְּרוּ גַם־הֵם אֶת אֲשֶׁר קָרָה לָהֶם בְּדָבָר וְכִי הִכִּירוּהוּ פֶּאֶשֶׁר בְּצַע אֶת־הַלֶּחֶם

Luk 24:36 עוֹד הֵם מְדַבְּרִים כְּאֵלֶּה וַהֲנִי הוּא יְשׁוּעַ עַמְד בְּחוּכָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁלוֹם עֲלֵכֶם

Luk 24:37 וַהֲמָה חָתוּ נִקְהָלוּ וַיַּחֲשִׁבוּ כִּי־רָאוּ רוח

Luk 24:38 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִמְהֵרָה מִפְּחָדִים אַתֶּם וְלִמְהֵרָה תַעֲלִינָה מִחֲשָׁבוֹת בְּלִבְכֶם

Luk 24:39 רָאוּ אֶת־יָדָיו וְאֶת־גְּלוּלֵי כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא מִשְׁשֵׁנִי וְרָאוּ כִּי רוח אֵין לוֹ כְּשֶׁר נַעֲצְמוֹת פֶּאֶשֶׁר אַתֶּם רֹאִים בִּי

Luk 24:40 וַאֲחֵרֵי אָמְרוּ כֹּזֵאת הָרָאָה אַתֶּם אֶת־יָדָיו וְאֶת־גְּלוּלֵי

Luk 24:41 וַיַּבְעוֹד לֹא הֵאֱמִינוּ מִשְׁמַחָה וּמִתְמַהוֹן לִקְבֹּב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַנְּשַׁלְּכֶם פֹּה אֲכַל

Luk 24:42 וַיִּתְּנוּ לוֹ מִקְצַת דֶּגַּן צִלִּיאֵשׁ וּמִנֶּפֶת צוּפִים

Luk 24:43 וַיֵּקַח וַיֹּאכַל לְעֵינֵיהֶם

Luk 24:44 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵלֶּה דְבָרֵי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם בְּעוֹד הָיִיתִי עִמָּכֶם כִּי הִמְלֵא וַיִּמְלֵא כָּל־הַפְּתוּב עָלַי בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וּבְמִצְוֹתַי וְהַלְלִים

Luk 24:45 וַיִּפְתַּח אֶת־לִבְכֶם לְהַשְׁכִּיל אֶת־הַפְּתוּבִים

Luk 24:46 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֵּן כָּתוּב עַל־עֲנוֹת הַמָּשִׁיחַ וְעַל־תְּקוּמָתוֹ מִן־הַמֵּתִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

Luk 24:47 וַיֵּכֵי בְשֵׁמוֹ וַיִּקְרְאוּ הַקְּרֹאִים לְחִשּׁוּבָה וּלְסִלּוּחַת עוֹן בְּכָל־הַגּוֹיִם הַחַל מִן־יְרוּשָׁלַיִם

Luk 24:48 וַיָּאחֶס עִדִים עַל־אֵלֶּה

Luk 24:49 הִנֵּה אֲנִכִי שֹׁלַח אִתְּךָ אֶת־הַבְּשִׂיחַ לָכֶם אֲבִי וְאַחֶם הוֹחִילוּ בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם עַד כִּי־תִלְבְּשׁוּ עֵז מִמְרוֹם

Luk 24:50 וַיִּזְוִצִיאוּם אֶל־מַחוּצוֹן לְעִיר עַד־בֵּית עֲנָה וַיֵּשֶׂא אֶת־יָדָיו וַיְבָרְכֵם

Luk 24:51 וַיְהִי בְּבָרְכֵם אַחֶם וַיִּפָּרֵד מֵהֶם וַיֵּנְשֵׂא הַשָּׁמַיְמָה

Luk 24:52 וְהֵם הִשְׁתַּחֲוּוּלוּ וַיִּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה

Luk 24:53 וַיְהִי בְּהִיכַל מְהֻלָּלִים וּמְבָרְכִים אֶת־הָאֱלֹהִים תָּמִיד אָמֵן

Joh 1:1 בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר וְהַדָּבָר הָיָה אֶת־הָאֱלֹהִים וְהוּא הַדָּבָר הָיָה אֲלֵהֶם

Joh 1:2 הוּא הוּא הָיָה מְרֹאשׁ אֶת־הָאֱלֹהִים

Joh 1:3 כָּל־הַמְּעֻשִׂים נָהוּ עֲלֵידוֹ וְאֵין דָּבָר אֲשֶׁר נִעְשָׂה מִבְּלִעֲדֵיו

Joh 1:4 בּוֹ נִמְצָא חַיִּים וְחַיִּים הֵם אוֹר הָאָדָם

Joh 1:5 וְהָאוֹר זֶרַח בְּחֹשֶׁךְ וְהַחֹשֶׁךְ לֹא יָכִילֵנוּ

Joh 1:6 אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ יוֹחָנָן שָׁמוּ אֲשֶׁר שָׁלַח אֲלֵהֶם

Joh 1:7 הוּא הוּא בָּא לְעֲרוֹת לְהַעֲדִיר עַל־הָאוֹר לְמַעַן וְאִמְיֵנוּ כָּל־עֲלֵידוֹ

Joh 1:8 וְלֹא הוּא הוּא הָיָה הָאוֹר כִּי אִם־בָּא לְהַעֲדִיר עַל־הָאוֹר הוּא

Joh 1:9 הוּא הוּא אוֹר אֲמַת אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָם לְהַאִיר לְכָל־אָדָם

Joh 1:10 הוּא הוּא הָיָה בְּעוֹלָם וְהָעוֹלָם נָהוּ עֲלֵידוֹ וְהָעוֹלָם אִחוּ לֹא יָדַע

Joh 1:11 הוּא הוּא בָּא אֶל־עַמּוֹ שְׁלוֹ וְעַמּוֹ שְׁלוֹ לֹא הִחֲזִיקוּבּוֹ

Joh 1:12 וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הִחֲזִיקוּבּוֹ נִתְּנָה בְּיָדָם לְהוֹיֵת בְּנִים לֵאלֹהִים הֵלֵא הֵם הַמֵּאֲמִינִים בְּשֵׁמוֹ

Joh 1:13 אֲשֶׁר לְרַתֵּם לֹא מֵהֶם וְלֹא מִחַטָּאת בְּשֶׁר וְלֹא מִרוּחַ נְבֵר כִּי אִם־מֵאֱלֹהִים

Joh 1:14 וְהַדָּבָר לְבָשׁ בְּשֶׁר וַיִּשְׁכַּן בְּתוֹכֵנוּ וְאֶת־כְּבוֹדוֹ רֵאִינוּ כְּכּוֹד בֶּן יָחִיד לְאֲבִיו מִלֵּא חֶסֶד וְאֲמַת

Joh 1:15 וַיִּוָּחַן הַעִיד עָלָיו וַיִּקְרָא לֵאמֹר זֶה הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו כִּי הוּא בָּא אַחֲרַי וְהִנֵּה הוּא לִפְנֵי כִי רֵאשׁוֹן־לִי הָיָה

Joh 1:16 כִּי מִמְּלֹא נִשְׁאֲנוּ כְּלֵנוּ חֶסֶד עַל־חֶסֶד

Joh 1:17 כִּי הַתּוֹרָה נִתְּנָה בְיַד־מֹשֶׁה וְחֶסֶד וְאֲמַת מִמְּקוֹר יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ יֵצֵא

Joh 1:18 אֵת הָאֱלֹהִים לֹא־רָאָה אָדָם מֵעוֹלָם וְהַבֵּן הַיָּחִיד בְּחִיק הָאָב הוּא הַגִּיד חֲכוּנָתוֹ

Joh 1:19 וְזֹאת עֲרוֹת יוֹחָנָן בְּשִׁלַּח הַיהוּדִים פְּתִינִים וּלְנִים מִירוּשָׁלַיִם לְשָׂאֵל אִחוּ מִי הוּא

Joh 1:20 וְהוּא הוֹדָה וְלֹא כָחַד כִּי הַגִּיד לֵאמֹר אֲנִכִי אֵינִי הַמָּשִׁיחַ

Joh 1:21 וַיִּשְׁאָלוּ אִחוּ מִי אַפּוֹא אֵתָה הַאֲתָה אֲלֵיהוּ וַיֹּאמֶר אֵינִי אֲלֵיהוּ הַאֵם הַנְּבִיא אֵתָה וַיַּעַן לֹא

Joh 1:22 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי אַפּוֹא אֵתָה כִּי עָלִינוּ לְהַשִּׁיב דְּבַר אֶת־שְׁלֹחֵינוּ מִהַחֲאֲמָר עַל־נִפְשֶׁךָ

Joh 1:23 וַיֹּאמֶר אֲנִכִי קוֹל קוֹרָא בְּמִדְבָר פְּנֵי הַרְדֵּף וְהוּהוּ פֶּאֶשֶׁר דְּבַר יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא

Joh 1:24 וְהַשְּׁלֹחִים הָאֵלֶּה הָיוּ מִן־הַפְּרוּשִׁים

Joh 1:25 וַיִּשְׁאָלוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִם־אֵינְךָ הַמָּשִׁיחַ וְלֹא אֲלֵיהוּ וְלֹא הַנְּבִיא לְמַהֲרָה מִטְּבַל הַנָּהָר

Joh 1:26 וַיַּעַן אַחֶם יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲנִכִי מִטְּבַל בְּמַיִם אֵךְ אִישׁ עֹמֵד בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתֶּם אִחוּ

Joh 1:27 זֶה הוּא הַבָּא אַחֲרַי אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵי וְאִנִּי קִלְחִי מִהַתְּרִילוֹ שְׂרוּף נִעְלִיו

Joh 1:28 וְזֹאת הָיְתָה הַיְתָה בְּבֵית הָעֵרְבָה מֵעַבְרָה לִירְדֵן אֲשֶׁר יוֹחָנָן הָיָה מִטְּבַל שָׁמָּה

Joh 1:29 וַיְהִי מִמְּחֻרָת נִרְאָה אֶת־יְשׁוּעַ בָּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁהָאֱלֹהִים הִנְשֵׂא אֶת־חַטָּאת הָעוֹלָם

Joh 1:30 וְהוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו הִנֵּה אִישׁ בָּא אַחֲרַי וְהִנֵּה הוּא לִפְנֵי כִי רֵאשׁוֹן־לִי הָיָה

Joh 1:31 וְאִנִּי לֹא יָדַעְתִּי אִחוּ אֵךְ לְמַעַן יִעֲלֶה לִישְׁרָאֵל בְּאִתִּי אֲנִי לְטְבַל בְּמַיִם

Joh 1:32 וַיַּעֲד יוֹחָנָן לֵאמֹר רֵאִיתִי אֶת־הַרוּחַ כְּיוֹנָה יֹרֵדַת מִן־הַשָּׁמַיִם וְתָנַח עָלָיו

Joh 1:33 וְאִנִּי לֹא יָדַעְתִּי אִחוּ אֵךְ הִשְׁלַח אִתִּי לְטְבַל בְּמַיִם אֲמַר אֵלָי אֶת־הַלֵּזִי אֲשֶׁר תִּרְאֶה הַרוּחַ יֹרֵדַת וְתָנַח עָלָיו זֶה הוּא מִטְּבַל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ

Joh 1:34 וְאִנִּי רֵאִיתִי וְאֵעִיד כִּי־זֶה הוּא בְּנֵי־הָאֱלֹהִים

Joh 1:35 וַיְהִי מִמְּחֻרָת וַיַּעֲמֵד יוֹחָנָן עוֹד עִם־שְׁנַיִם מִתְּלָמִידָיו

Joh 1:36 וַיִּרְאָה אֶת־יְשׁוּעַ מִתְּהַלֵּךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁהָאֱלֹהִים

Joh 1:37 וַיִּשְׁמַעְנוּ שְׁנֵי תְּלָמִידָיו אֶת־אֲשֶׁר דִּבַּר וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו יְשׁוּעַ

Joh 1:38 וַיִּפְּן יְשׁוּעַ וַיִּרְאֵם הַלְכִימֵם אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־תִּבְקָשׁוּן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רָבִי אֲשֶׁר וַיֹּאמֶר מוֹרִי אֵיךְ מִקוֹם מוֹשְׁבֶךָ

Joh 1:39 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֹּאוּ וְרֵאוּ וַיִּבְאוּ וַיִּרְאוּ אֶת־מִקוֹם מוֹשְׁבוֹ וַיִּשְׁבוּ אִחוּ בַיּוֹם הַהוּא וְהָעַת הָיְתָה פְּשָׁעָה הָעִשְׂרִית

Joh 1:40 וַיִּתְּנֵם מִן־הַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מֵאֵת יוֹחָנָן וְהִלְכוּ אַחֲרָיו הָיָה אַנְדְּרִי אֲחִי שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס

Joh 1:41 הוּא הוּא מִצָּא אֶת־אֲחָיו אֶת־שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִצָּאנוּ אֶת־הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּלְשׁוֹן יְנָן כְּרִיסְטוֹס

Joh 1:42 וַיִּבְרָאָהוּ אֶל־יְשׁוּעַ וַיִּרְאָהוּ וַיֹּשַׁע וַיֹּאמֶר אֵתָה שְׁמַעוֹן בְּרִיּוֹנָה לָךְ וַיִּקְרָא כִּיפָא וּבִלְשׁוֹן יְנָן פֶּטְרוֹס

Joh 1:43 וַיְהִי מִמְּחֻרָת וַיֹּאֵל לְלֵכַת הַגִּלְגָּלָה וַיִּמְצָא אֶת־פִּילְפּוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ לָךְ אַחֲרַי

Joh 1:44 וַיִּפְּלוֹס הָיָה מִבֵּית־צִיְדָה עִיר אַנְדְּרִי וּפֶטְרוֹס

Joh 1:45 וַיִּמְצָא פִּילְפּוֹס אֶת־נִתְנָאֵל וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִצָּאנוּ אִחוּ אֲשֶׁר כָּתַב עָלָיו מֹשֶׁה בְּתוֹרָה וְהַנְּבִיאִים אֶת־יְשׁוּעַ כְּרִיסְטוֹס מִנְצֵחַת

Joh 1:46 וַיֹּאמֶר אֵלָיו נְתַנְאֵל הֲכִי מִנְצֵרֶת וְבֵא טוֹב וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילְפּוֹס בֵּא וְרָאָה

Joh 1:47 וַיֹּוֹרָא וַיִּשְׁוֶע אֲתֵּנְתָנְאֵל בָּא לְקִרְאָתוֹ וַיֹּאמֶר עָלָיו אוֹלָם זֶה הוּא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֵינְבוּ רְמִיָּה

Joh 1:48 וַיֹּאמֶר אֵלָיו נְתַנְאֵל מֵאֵין דְּרֵעַת אֲחִי וַיִּשְׁוֶע וַיֹּאמֶר אֵלָיו טְרַם קְרָא לְךָ פִּילְפּוֹס בְּהִיחֹדֶף תַּחַת הַתְּאֵנָה רְאִיתִיךָ

Joh 1:49 וַיִּנְעַן אֹתוֹ נְתַנְאֵל רַבִּי אֲתָה הוּא בְּיִהוּדָאֵימִים אֲתָה הוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

Joh 1:50 וַיִּנְעַן וַיִּשְׁוֶע וַיֹּאמֶר אֵלָיו וְעַן אֲשֶׁר הֵאֱמַנְתָּ בִּי בַעֲבוּר אֲמָרִי לְךָ תַּחַת הַתְּאֵנָה רְאִיתִיךָ לָכֵן גְּדֹלוֹת מֵאֵלָה תִּרְאָה

Joh 1:51 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵם כִּי תִרְאוּ אֶת־הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים וּמִלֵּאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים עַל בְּיִהוּדָאֵימִים

Joh 2:1 וַיְבִיִּים הַשְּׁלִישִׁי הַיּוֹתָה חֲתֻנָּה בְּקִנְיָה אֲשֶׁר לְגַלִּיל וְאִם וַיִּשְׁוֶע הַיּוֹתָה שָׁמָּה

Joh 2:2 וְגַם־יִשְׁוֶע וְתַלְמִידָיו הָיוּ מִן־קִרְוֵאֵי הַחֲתֻנָּה

Joh 2:3 וַיֹּאחֲזִי אֲשֶׁר תָּם הָיִין אֲמָרָה אִם וַיִּשְׁוֶע אֵלָיו הִנֵּה אֵין לָהֶם וַיִּן

Joh 2:4 וַיֹּאמֶר אֵלָיָה וַיִּשְׁוֶע מִהֲלִי וְלָךְ אִשָּׁה עוֹד לֹא־בָאָה עִתִּי

Joh 2:5 וַתֹּאמֶר אִמּוֹ אֶל־הַמְּשֻׁרְתִּים אֲתֵּי־אֲשֶׁר יֹאמֵר לָכֵם תַּעֲשׂוּ

Joh 2:6 וַיִּשֶׁם נִמְצְאוּ שֵׁשׁ כִּדֵּי־אֶבֶן עֲרֻכּוֹת לְשֹׁהַר אֲתֵּי־אֲשֶׁר לֹא טְהוֹר בֵּין הַיְהוּדִים כַּמְּשֻׁפֵּט שְׁתִּים אוֹ־שְׁלֹשׁ בַּתִּים תְּכִיל כָּל־כֶּדֶר

Joh 2:7 וַיֹּאמֶר אֵלָיִהם וַיִּשְׁוֶע מֵלֹא אֲתֵּי־כַפְדִּים מִים וּמֵלֹאֹן עַד־הַשָּׁפָה

Joh 2:8 וַיֹּאמֶר שְׂאֵבְרֵנָא עֲתָה וְהִבִּיאוּ אֶל־פְּקִיד הַמְּשֻׁפָּה וַיְבִיאוּ

Joh 2:9 וַיִּשְׁמַע פְּקִיד הַמְּשֻׁפָּה אֲתֵּי־הַמִּים אֲשֶׁר נִהְפְּכוּ לַיִּין מִבְּלִי דַעַת מֵאֵין בָּא רַב הַמְּשֻׁרְתִּים אֲשֶׁר־שָׂאֵבוּ אֲתֵּי־הַמִּים וְדַעַת וַיִּקְרָא רַב בֵּית הַמְּשֻׁפָּה אֶל־הַחֲתָן

Joh 2:10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל־אִישׁ יָשִׁים וַיִּן טוֹב רֵאשׁוּנָה וְאֲחֵרִי שְׁתֵּי הַקְּרָאִים לְרִנְוָה יָשִׁים וַיִּן שְׁפַל־עַרְךָ לְפָנֵיהֶם וְאֲתָה צָפַנְתָּ אֲתֵּי־הַיִּין הַטּוֹב עַד־לֹא־חֲרָנָה

Joh 2:11 וְזֹאת רֵאשִׁית הָאֲתָחַת אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁוֶע בְּקִנְיָה אֲשֶׁר לְגַלִּיל וַיִּשֶׁם גִּלְיָה כְבוֹדוֹ וַיֹּאמִינוּ בּוֹ תַלְמִידָיו

Joh 2:12 וַיֹּאחֲזִיבֵן יָכַד אֶל־כַּפֵּר נַחוּם הוּא וְאִמּוֹ וְאֲחִיו וְתַלְמִידָיו וַיִּשְׁבוּ שָׁם יָמִים לֹא רַבִּים

Joh 2:13 וַיִּקְרַב חֲנֻה־הַפֶּסַח לַיהוּדִים וַיַּעַל וַיִּשְׁוֶע יְרוּשָׁלַיִם

Joh 2:14 וַיִּמְצָא אֲנָשִׁים יוֹשְׁבִים בְּהֵיכַל מְכָרִים בָּקָר וְצֹאן וַיּוֹנִים וּמַחְלָפֵי כֶסֶף

Joh 2:15 וַיִּנְיֹק חֲבָלִים וַיִּשְׁוֶע אֲתָם לְמַלְקָה בִּירוֹ וַיִּנְרַשׁ אֲתֵּי־בָלֵם אֶל־מַחוּץ לְהֵיכַל גַּם אֲתֵּי־צֹאן גַּם אֲתֵּי־בָקָר וַיִּשְׁלַךְ אֲתֵּי־כַסְפָּם הַמַּחְלָפִים אַרְצָה וְאֲתֵּי־שְׁלֵחַנְתֵּיהֶם הִפְךָ

Joh 2:16 וַאֲלֵ־מְכָרֵי הַיּוֹנִים אֲמָר הוֹצִיאוּ אֲתֵּי־אֵלָה מִזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ אֲתֵּי־בֵית אָבִי לְבֵית מִקְח וּמִמְכָר

Joh 2:17 וְזָכוּ תַלְמִידָיו אֹת אֲשֶׁר־כָּתוּב קִנְיַת בֵּיתְךָ אֶכְלָחֲנִי

Joh 2:18 וַיִּנְעַן הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מָה אוֹת הִרְאִיתָ לָנוּ כִּי תַעֲשֶׂה כִּזֹּאת

Joh 2:19 וַיִּנְעַן וַיִּשְׁוֶע וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הֲרָסוּ אֲתֵּי־הֵיכַל הַזֶּה וְאֲנִי בְּשִׁלְשַׁת יָמִים אֶקִּימֶנּוּ

Joh 2:20 וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים אַרְבַּעִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים נִבְנָה הַהֵיכַל הַזֶּה וְאֲתָה תְּקִימֶנּוּ בְּשִׁלְשַׁת יָמִים

Joh 2:21 וַיֹּהִי וְדָבָר דִּבְרוּ עַל־הֵיכַל וַיִּזְחַל

Joh 2:22 וְעַל־כֵּן אַחֲרֵי חֲקוּמָתוֹ מִן־הַמִּיתִים זָכְרוּ תַלְמִידָיו כִּי־כֹה אָמַר לָהֶם וַיֹּאמִינוּ בְּכָתוּב וּבְדָבָר וַיִּשְׁוֶע אֲשֶׁר דָּבָר

Joh 2:23 וַיִּהְיֶה בְּהַיּוֹתוֹ בִּירוּשָׁלַיִם בְּחֲנֻה־הַפֶּסַח וַיֹּאמִינוּ רַבִּים בְּשִׁמּוֹ כִּי רָאוּ אֲתֵּי־הָאֲתָחַת אֲשֶׁר עָשָׂה לַעֲיֵנֵיהֶם

Joh 2:24 וַיִּשְׁוֶע לֹא הֵאֱמִין לָהֶם וַעַן יָדַע אֲתֵּי־צָר כָּלֵם

Joh 2:25 וַיִּבְנֶעַן לֹא בִקֵּשׁ עוֹדוֹת אִישׁ בְּאִישׁ כִּי אֲתֵּי־מַחְשְׁבוֹת אֲדָם הוּא הָיָה מִבֵּין

Joh 3:1 וַיִּהְיֶה אִישׁ מִן־הַפְּרוּשִׁים וְשִׁמּוֹ נְקַדִּימוֹן קָצִין הַיְהוּדִים

Joh 3:2 בָּא אֶל־וִישׁוֹע לִלְמָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי וְדַעַנּוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים בָּאתָ לְמוֹרָה לָנוּ כִּי אֵין לֹאֵל וְיִדְאִישׁ לַעֲשׂוֹת אֲתֵּי־הָאֲתָחַת אֲשֶׁר אֲתָה עָשָׂה בְּלֵתִי אִם־אֱלֹהִים עִמּוֹ

Joh 3:3 וַיִּנְעַן וַיִּשְׁוֶע וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְךָ אִם־לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִמְּקוֹר עַל לֹא־יִוֹכַל לְרֹאוֹת אֲתֵּי־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Joh 3:4 וַיֹּאמֶר אֵלָיו נְקַדִּימוֹן אֵיכָה יוֹכַל אִישׁ לְהַגְלֹד וְהוּא זָקֵן הֲכִי יוֹכַל לָשׁוּב לְרַחֵם אִמּוֹ וּלְהַגְלֹד שְׁנֵית

Joh 3:5 וַיִּנְעַן וַיִּשְׁוֶע אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְךָ אִם־לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִן־הַמַּיִם וּמִן־הָרוּחַ לֹא־יִוֹכַל לָבֵא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

Joh 3:6 הַנּוֹלֵד מִן־הַבֶּשֶׂר בֶּשֶׂר הוּא וְהַנּוֹלֵד מִן־הָרוּחַ רוּחַ הוּא

Joh 3:7 וְאֶל־תַּחְמָמָה עַל־אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי לְךָ כִּי נָכוֹן לָכֵם לְהַגְלֹד מִמְּקוֹר עַל

Joh 3:8 הָרוּחַ נֹשֶׁבֶת אֶל־אֲשֶׁר תַּחְפִּץ וְאֲתָה שִׁמְעַת אֲתֵּי־קוֹלָהּ וְלֹא תִדַּע מֵאֵין בָּאָה וְאֵן הִיא הֹלֶכֶת כְּמוֹ כֵן כָּל־הַנּוֹלֵד מִן־הָרוּחַ

Joh 3:9 וַיִּנְעַן נְקַדִּימוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵיכָה תִּקְרִינָה כִּאֲלֵה

Joh 3:10 וַיִּנְעַן וַיִּשְׁוֶע וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲתֵּי־אֵלָה לֹא יָדַעַת

Joh 3:11 וְאֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְךָ כִּי אֹת אֲשֶׁר־דַּעַנּוּ נְדַבֵּר וְאֹת אֲשֶׁר־רָאִינוּ נַעֲדֵר וְאֲתָם לֹא תַשְׁמַעוּ לַעֲדוּתֵנוּ

Joh 3:12 אִם בְּדַבְרִים שְׁפָלִים לֹא הֵאֱמַנְתֶּם לִי אוּךְ תֹּאמִינוּ לִי כִּי אֲנִיד רֵאמוֹת

Joh 3:13 וַיֹּאשִׁי לֹא־עֵלָה לְמָרוֹם בְּלֵתִי הוּא אֲשֶׁר־יָכַד מְמָרוֹם הִלָּא הוּא בְּיִהוּדָאֵימִים אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם

Joh 3:14 וַיִּכְאֶשֶׁר נִשְׂא מִשָּׁה בַמִּדְבָר אֲתֵּי־נַחֵשׁ עַל־הַנֶּסֶס כֵּן יִנְשֵׂא בְּיִהוּדָאֵימִים

Joh 3:15 וְלִמְעַן אֲשֶׁר לֹא יֵאבֹד כָּל־הַמֵּאֲמִין בּוֹ כִּי אִם יִמְצָא בּוֹ חַיִּי עוֹלָם

Joh 3:16 וְכִי־יִכֵּן אֱהֵב אֱלֹהִים אֲתֵּי־הָעוֹלָם עַד־אֲשֶׁר נָתַן בְּעִדּוֹ אֲתֵּי־בְנוֹ אֲתֵּי־יְחִידוֹ וְכָל־הַמֵּאֲמִין בּוֹ לֹא־יָאבֹד כִּי בּוֹ יִמְצָא חַיִּי עוֹלָם

Joh 3:17 וְכִי לֹא־שָׁלַח אֱלֹהִים אֲתֵּי־בְנוֹ אֶל־הָעוֹלָם לְהַרְשִׁיעוֹ בְּהַשְׁפָּטוֹ כִּי אִם לְמַעַן יִנְשַׁע בּוֹ הָעוֹלָם

Joh 3:18 וְהַמֵּאֲמִין בּוֹ לֹא יֵאָשֶׁם וְאֲשֶׁר לֹא־יֵאֲמִין בּוֹ אֲשַׁמּוֹ עָלָיו מִנִּי אֵז כִּי לֹא־הֵאֲמִין בְּשֵׁם הַבֵּן הַיְחִיד לֵאלֹהִים

Joh 3:19 וְזֹה הוּא הַמְּשֻׁפֵּט כִּי הָאוֹר בָּא אֶל־הָעוֹלָם וּבְגִי הָאֲדָם אֲהָבוּ אֲתֵּי־חֹשֶׁךְ מִן־הָאוֹר כִּי רָעִים מַעֲשֵׂיהֶם

Joh 3:20 וְכִי כָל־פֶּעַל אֲוֵן שָׂנֵא הוּא אֲתֵּי־הָאוֹר וְלֹא יָבֵא אֶל־הָאוֹר לְבָלִי וּבְחַטָּה מַעֲשָׂיו

Joh 3:21 וְכִי אֲמַת יָבֵא אֶל־הָאוֹר לְמַעַן יִנְדַעוּ מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה לְפָנֵי הָאֱלֹהִים

Joh 3:22 וְאֲחֵר הַדַּבְרִים הָאֵלֶּה הִלְךְ וַיִּשְׁוֶע וְתַלְמִידָיו אֶל־אֶרֶץ וְהוֹדָה וַיִּשְׁבַּע עִמָּהֶם וַיִּטְבַּל שָׁם

Joh 3:23 וְגַם־יִזְחַן הָיָה מִטְבַּל בַּעַת הַחַיּוֹת בְּעֵנּוּן בְּאֶכָה שָׁלֵם כִּי מִים רַבִּים נִמְצְאוּ שָׁם וְהַבָּאִים נִטְבְּלוּ

Joh 3:24 כי עוד לא נתן יוחנן אל־בית הכלא

Joh 3:25 ויהויריב בין תלמידיו יוחנן ובין אחד היהודים על־דבר הטהרה

Joh 3:26 ויבאו אל־יוחנן ויאמרו אליו רבנו האיש אשר היה עמך בעבר הנהך אשר העידת לו הנה הוא מטבל וכלם באים אליו

Joh 3:27 וינען יוחנן ויאמר לא־יוכל איש לקחת דבר אם לא נתן־לו מקורם

Joh 3:28 ואתם עדי אשר הנהייתם כי לא־אנכי המשיח כי אם־שליח לפניו

Joh 3:29 מי אשר־לו הכלה הוא החתן ואהב החתן בעמרו וכשמעו אתו שוש ישיש לקול החתן על־כן מלאה שמחתי

Joh 3:30 והוא ילך הלוך ויב ויאני אלף הלוך וחסור

Joh 3:31 והבא מקורם רם הוא מכל והבא מארץ מעפר הוא ועל־עפר ידבר הבא משמים רם הוא על־כל

Joh 3:32 וכאשר ראה ושמע כן יתן עדותו ולעדוהו אין שמע

Joh 3:33 והשמע לעדותו וחתם בחותם ידו כי האלהים אמת

Joh 3:34 כי הוא אשר שלחו אלהים דברי אלהים הוא מדבר כִּי־לא במשורה נתן את־דברו

Joh 3:35 והבא אהב את־הבן ואת־כל נתן בידו

Joh 3:36 מי אשר יאמין בן יש־לו חיי עולם ומי אשר לא יאמין בן לא יראה חיים כי אם־חרון אף אלהים עליו והול

Joh 4:1 וכאשר נודע לאדון כי הפרושים שמעו לאמר ישוע העמור וטבל תלמידים רבים מיוחנן

Joh 4:2 אף כִּי־ישוע לא טבל אתם רק תלמידיו

Joh 4:3 וישעב את־יהודה וישב ניסע הגלילה

Joh 4:4 והיה נכון לו לעבר הדרך שמרון

Joh 4:5 ויבא אל־עיר בארץ שמרון ושמה סוכר ממול חלקת השדה אשר־נתן יעקב לבנו ליוסף

Joh 4:6 ושם באר יעקב וישוע עיפה נפשו בהרף וישב־לו על־הבאר פשעה הששית

Joh 4:7 והנה אשה שמרנית באה לשאב־מים ויאמר אליה ישוע תנינא לי לשחת

Joh 4:8 כי תלמידיו הלכו העירה לשבר להם אכל

Joh 4:9 ותאמר אליו האשה השמרנית הלא יהודי אתה ואיך תשאל ממני לשחת ואני אשה שמרנית כִּי־אין דבר ליהודים עס־השמרנים

Joh 4:10 וינען ישוע ויאמר אליה לו רבעת את־מתת אלהים ומי האמר לך חני לי לשחת או שאלת את ממני ונתן לך מים חיים

Joh 4:11 ותאמר אליו האשה אדני הן איך־לך במה לשאב ותבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים

Joh 4:12 והנדול אתה מיעקב אבינו אשר נתן־לנו הבאר הזאת אשר ממנה שתה הוא ובניו ובעירו

Joh 4:13 וינען ישוע ויאמר אליה פל־השתה מן־המים האלה יצמא עוד

Joh 4:14 וכ־לא אשר ישתה מן־המים אשר אני נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אשר אני נתן בו למקור מים נבעים לחיי עולם

Joh 4:15 ותאמר אליו האשה תנה־לי אדני את־המים ההם ולא־אצמא עוד ולא אבא הנה לשאב

Joh 4:16 ויאמר אליה ישוע לִכי קראי לאישך ובאי הנה

Joh 4:17 ותנען האשה ותאמר אליו איך־לי איש ויאמר אליה ישוע כן דברת כי איך־לך איש

Joh 4:18 חמשה בעלים היו לך והוא אשר עמך פיוס איננו בעלך ובזאת אמת דברת

Joh 4:19 ותאמר אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה

Joh 4:20 אבתינו השתחוו בהר הנה ואתם אמרים כי וירושלים המקום להשתחוות

Joh 4:21 ויאמר אליה ישוע האמיני לי אשה כי תבא עת אשר לא־בהר הנה ולא בירושלים תשתחוו ולא

Joh 4:22 אתם משתחווים אל־אשר לא חרעון ואנחנו משתחווים אל־אשר נדע כי תישועה באה ממקור היהודים

Joh 4:23 אך תבא עת ונס־היא באה והמשתחווים הנאמנים ישתחוו לאב ברות ובאמת כי במשתחווים פאלה תפין האב

Joh 4:24 האלהים הוא רוח והמשתחווים לו עליהם להשתחוות ברות ובאמת

Joh 4:25 ותאמר אליו האשה ידעתי כִּי־נבא משיח עתקרא כריסטוסא וכאשר נבא יגיד לנו את־כל

Joh 4:26 ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך

Joh 4:27 עוד דברו בפיו ותלמידיו באו ונתמחו על־דברו עס־אשה אך איש לא אמר מה־תבקש או למה תדבר אליה

Joh 4:28 והאשה עזבה את־פדה ותלך העירה ותאמר אליהם

Joh 4:29 באו וראו איש אשר הגיד לי כ־לא־אשר עשיתי האין זה הוא המשיח

Joh 4:30 ויצאו מן־העיר לבא אליו

Joh 4:31 והיה עדי־כּה ועד כה ויאמרו אליו תלמידיו רבי אכל

Joh 4:32 ויאמר אליהם אני יש־לי לאכל אכל אשר לא ידעתם

Joh 4:33 ויאמרו התלמידים איש אל־רעהו האם הביא לו איש מאכל לאכלה

Joh 4:34 ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא עשות רצון שלחי ולכלות את־פעלו

Joh 4:35 הן אתם אמרים עוד ארבעה ח־שים טרם נבא הקציר ואני אומר לכם שאו את־ענינם וראו אל־השדות אשר הלבנו לקציר

Joh 4:36 הקוצר ימצא שקרו ותבואה יאסף לחיי עולם והזהר והקוצר ישמחו ויחדו

Joh 4:37 למלאה דבר המשל אחד זרע ואחר קצר

Joh 4:38 ואנכי שלחתי אתכם לקצר במקום לא עמלתם שם אחרים עמלו ואתם באתם על־עמלם

Joh 4:39 ורבים מן־השמרנים בעיר ההיא האמינו בו בעבור דבר האשה אשר העירה לאמר הוא הגיד לי את־כל־אשר עשיתי

Joh 4:40 ויבאו אליו השמרנים ויקראו לו לשבת אתם וישב שם יומים

Joh 4:41 ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברי פיהו

Joh 4:42 ויאמרו אל־האשה עתה אנחנו מאמינים בו לא־בעבור דברך כי נס־אנחנו שמענו נדע כִּי־אמן זה הוא המשיח מושיע העולם

Joh 4:43 והיה אחרי שנים ניסע למסעיו הגלילה

Joh 5:45 אל־תחשבו כי אני אביא שטנה עליכם לפני האב יש אחר מביא שטנה עליכם משה אשר בשחתם בו
 Joh 5:46 כי לו האמנתם במשה האמנתם גם־בי כי עלי הוא קרב
 Joh 5:47 אך אִם־בכתבו לא תאמינו איך תאמינו בדברי
 Joh 6:1 ויהי אחר־יכן ויעבר ישוע אל־עבר ים־הגליל הוא ים טיבריה
 Joh 6:2 והמון עִסֵרֵב הִלְכוּ אַחֲרָיו כִּי רָאוּ אֶת־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה לְחֹלִים
 Joh 6:3 ויעל ישוע אל־ההר וישב־שם עִסֵת־מִדְרֵיו
 Joh 6:4 ומועד הפסח חג היהודים קרב לבוא
 Joh 6:5 וישא ישוע את־עֵינָיו וירא המון עִסֵרֵב בָּא אֵלָיו ויאמר אל־פִּילֹפּוֹס מֵאֵן נִשְׁבֵר לָהֶם לֶחֶם לֵאכֹל
 Joh 6:6 והוא דבר קזאת לנסותו כי הוא ידע את־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 Joh 6:7 ויען אתו פִּילֹפּוֹס מֵאֲתִים דִּינָר לֶחֶם לֹא־יִשְׁפֹּק לָהֶם לֵאכֹל מִמֶּנּוּ אִישׁ אִישׁ פַּת קֶטֶנָה
 Joh 6:8 והאחד מתלמידיו אנדריו אחי שמעון פֶּטְרוֹס אָמַר אֵלָיו לֵאמֹר
 Joh 6:9 ישנו פה נער אחד ולו חֲמֵשֶׁה לֶחֶם שְׁעִרִים ודגים שנים אך מה אלה לעִסֵרֵב כֵּן
 Joh 6:10 ויאמר ישוע הושיבו את־הָאֲנָשִׁים וישבו כחֲמֵשֶׁת אֲלֵפִים אִישׁ לְמִסְפָּרָם בְּנֹאוֹת דָּשָׁא אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם לְמַכְבִּיר
 Joh 6:11 ויקח ישוע את־כַּפּוֹת הַלֶּחֶם וַיְבָרֵךְ וַיַּחַלֵּק לְתַלְמִידָיו וְהַתְּלָמִידִים לְכָל־הַיֹּשְׁבִים שָׁמָּה וְגַם מִן־הַדָּגִים נָתַן לָהֶם כָּאוֹת נַפְשָׁם
 Joh 6:12 ואחרי אשר שָׁבְעוּ אָמַר אֶל־תְּלָמִידָיו אֲסֹפוּ אֶת־הַפְּתוֹתִים הַנּוֹחֲרִים לְבָלִי יֵאבֵד מֵאֹמֶה
 Joh 6:13 ויאספו וימלאו שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵה סִלִּים פְּתוֹתִים אֲשֶׁר הוֹתִירוּ הַאֲכָלִים מִן־חֲמֵשֶׁה לְחֵמֵי הַשְּׁעִרִים
 Joh 6:14 ויהי כראות העם את־הָאוֹת הַזֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה וישוע ויאמרו אֲמֵנָה זֶה הוּא הַנְּבִיא הַבָּא לְחַבֵּל אֶרֶץ
 Joh 6:15 וידע ישוע כִּי־יָבֹאוּ וְחִפְּשׂוּהוּ לַעֲשׂוֹתוֹ לְמַלְךְ עַל־בְּנֵי חֵלְץ מִהֶם עוֹד הַפַּעַם אֶל־הַהֵר לְבָדוֹ
 Joh 6:16 ויהי לעת ערב וילכו תְּלָמִידָיו אֶל־הֵימָּה וַיֵּרְדוּ בָּאֵנָה וַיַּעֲבְרוּ אֶל־עַבְרָה הַיָּם אֶל־כַּפַּר נַחוּם
 Joh 6:17 והנה חשך בא וישוע עוד לא־בָּא אֲלֵיהֶם
 Joh 6:18 ויהי סער גדול עבר ותיים הלך וסער
 Joh 6:19 ויחחרו כִּמְרַחֵק עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אוֹ שְׁלֹשִׁים מֵעֵנֹת וַיֵּרְאוּ אֶת־יֵשׁוּעַ הוֹלֵךְ עַל־פְּנֵי הַיָּם הַלֹּךְ וְקָרַב אֶל־הָאֵנָה וַיִּירָאוּ
 Joh 6:20 ויאמר אֲלֵיהֶם אֵי הוּא אֶל־חִירָאוּ
 Joh 6:21 ויאילו לקחת אתו אֶל־הָאֵנָה והנה פתאם הניעה הָאֵנָה אֶל־הַיִּבְשָׁה אֶל־מַחֲזוֹ חֲפָצָם
 מעבר לים כי מבִּלְעָדֵי הָאֵנָה לֹא הָיְתָה שָׁם אֵנָה אַחֶרֶת כִּי אִם־אֶחָת אֲשֶׁר נְרִיבָה תְּלָמִידָיו וְכִי לֹא־יָכַר ישוע בה עִסֵת־מִדְרֵיו כִּי אִם־תְּלָמִידָיו עָבְרוּ לְבָרֵם
 Joh 6:22 ויהי מִמְּחֶרֶת וַיֵּרָא הַמּוֹן הָעָם הַעֲמוּד
 Joh 6:23 רק אֵיזוֹת אַחֲרוֹת הֵינִיעוּ מִטִּיבֶרְיָה מִקְרֹב לְמִקּוֹם אֲשֶׁר אָכְלוּ־שָׁם אֶת־הַלֶּחֶם כַּאֲשֶׁר בִּרְךְ הָאֲדוֹן
 Joh 6:24 ויעלֵבֵן בְּרֹאוֹת הַמּוֹן הָעָם כִּי ישוע איננו שָׁם וְאִף־לֹא תְּלָמִידָיו וַיֵּרְדוּ נִסְחָמָה בָּאֵיזוֹת הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ כַּפְּרֵנַחוּם לְבַקֵּשׁ אֶת־יֵשׁוּעַ
 Joh 6:25 וַיִּמְצְאוּהוּ מֵעַבְרָה לִים וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ מִתִּי בָּאתָ הֵנָּה
 Joh 6:26 ויען אתם ישוע לאמר אֲמֵן אֲמֵן אֵי אֵמַר לָכֶם הֵן לֹא בִקְשַׁתֶּם אֹתִי יַעַן אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֶת־אֹתוֹתַי כִּי אִם־יַעַן מַכְּפֹרוֹת הַלֶּחֶם אֲכַלְתֶּם וּשְׁבַעְתֶּם
 Joh 6:27 אֶל־תַּעֲמִלוּ בַעַד אֲכָל אֵבֶד כִּי אִם־בַּעַד לֶחֶם עֹמֵד לְחַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָהֲאָרְם וְהֵן לָכֶם כִּי־עָלְיוֹ חַתֵּם הַאֵלֵהִים הָאֵב אֶת־חַתְמוֹ
 Joh 6:28 ויאמרו אֵלָיו מִה־נַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַפְעַל פְּעֻלוֹת אֱלֹהִים
 Joh 6:29 ויען ישוע ויאמר אֲלֵיהֶם זֹאת פְּעֻלַת אֱלֹהִים כִּי־תֵאֱמִינוּ בְּאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֲלֵיכֶם
 Joh 6:30 ויאמרו אֵלָיו ומה־הָאוֹת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּי נֵרְאָה וְנִאֲמִין בְּךָ מִה־תַּפְעֵל
 Joh 6:31 אֲבוֹתֵינוּ אָכְלוּ אֶת־הַמָּן בַּמִּדְבָּר כְּכֹתוֹב לֶחֶם שָׁמַיִם נָתַלְמוּ לֵאכֹל
 Joh 6:32 ויאמר אֲלֵיהֶם ישוע אֲמֵן אֲמֵן אֵי אֵמַר לָכֶם מִשֶּׁה לֹא נָתַן לָכֶם לֶחֶם שָׁמַיִם כִּי אִם־אֲבִי נָתַן לָכֶם לֶחֶם אֱמֵת מִן־הַשָּׁמַיִם
 Joh 6:33 כִּי־לֶחֶם אֱלֹהִים הוּא הֵיכָר מִן־הַשָּׁמַיִם וְהַנּוֹתֵן חַיִּים לְעוֹלָם
 Joh 6:34 ויאמרו אֵלָיו אֲדִינֵנו תְּנֵה־לָנוּ אֶת־הַלֶּחֶם הַזֶּה תָּמִיד
 Joh 6:35 ויאמר אֲלֵיהֶם ישוע אֲנֹכִי הוּא לֶחֶם חַיִּים כִּלֵּי־בָא אֵלַי לֹא יָרָעַב וְכִלֵּי־מָאֵמִין בִּי לֹא יִצְמָא עוֹד לְעוֹלָם
 Joh 6:36 ויאמר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֹתִי וְלֹא הֵאֲמַנְתֶּם בִּי
 Joh 6:37 כִּלֵּי־אִישׁ אֲשֶׁר אֹתוֹ יִתְּלֵי הָאֵב וְבֹא אֵלַי וְהָבֵא אֵלַי לֹא אֲנַרְשֶׁנוּ מִפְּנֵי
 Joh 6:38 כִּי נִרְדֵּיתִי מִן־הַשָּׁמַיִם לֹא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי כִּי אִם־רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי
 Joh 6:39 וְזֶה רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי כִּי אֶת־אֲשֶׁר נָתַן לִי לֹא־יֵאבֵד לִי אֵף אֶחָד כִּי אֶקִּימֵנוּ בַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן
 Joh 6:40 כִּי זֶה רְצוֹן אָבִי מִי אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבֶּן וּמֵאֲמִין בּוֹ וְהַיּוֹדֵלֹ חַיֵּי עוֹלָם וְאֵי אֶקִּימֵנוּ בַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן
 Joh 6:41 וילנו עליו היהודים על כִּי־אָמַר אֲנֹכִי הוּא לֶחֶם הַיֵּכָר מִן־הַשָּׁמַיִם
 Joh 6:42 ויאמרו הֲלֹא זֶה הוּא יֵשׁוּעַ בְּרִיּוֹסָף אֲשֶׁר יָדַעְנוּ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְאִיךָ יֹאמַר הוּא מִן־הַשָּׁמַיִם וְנִרְדֵּיתִי
 Joh 6:43 ויען ישוע ויאמר אֲלֵיהֶם אֵל־נָא תְהִי תְלוּנָה בִּינֵיכֶם
 Joh 6:44 לֹא־יִכְבֵּל אִישׁ לְבֹא אֵלַי בְּלֹתִי אִם־יִמְשָׁכֵהוּ הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי וְאֵי אֶקִּימֵנוּ בַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן
 Joh 6:45 הֲלֹא כָתוּב בְּנְבִיאִים וְכִלֵּי־בְנֵיךְ לְמוֹדֵי יְהוָה כִּלֵּי־שִׁמְעַת מִן־הָאֵב וְלִמַּד מִמֶּנּוּ וְבֹא אֵלַי
 Joh 6:46 וְלֹא כִי־רָאָה אָרַם אֶת־הָאֵב כִּי רַק זֶה אֲשֶׁר מֵאֵת יְהוָה הוּא רָאָה אֶת־הָאֵב
 Joh 6:47 אֲמֵן אֲמֵן אֵי אֵמַר לָכֶם כִּלֵּי־מָאֵמִין בִּי יִשְׁלּוּ חַיֵּי עוֹלָם
 Joh 6:48 אֵי הוּא לֶחֶם חַיִּים
 Joh 6:49 אֲבוֹתֵיכֶם אָכְלוּ אֶת־הַמָּן בַּמִּדְבָּר וַיָּמָתוּ
 Joh 6:50 וְזֶה הוּא הַלֶּחֶם הַיֵּכָר מִן־הַשָּׁמַיִם לְבַעֲבוֹר יֵאכְלֵי־אָרַם מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמוֹת
 Joh 6:51 אֲנֹכִי לֶחֶם חַיִּים הֵיכָר מִן־הַשָּׁמַיִם אָרַם כִּי־יֵאכֵל מִלֶּחֶם הַזֶּה וְחַיֵּי לְעוֹלָם וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן בְּשָׂרִי הוּא אֲשֶׁר אֲתַנֶּנוּ בַּעַד חַיֵּי הָעוֹלָם
 Joh 6:52 וְהַיּוֹנֵנו הַיְהוּדִים בִּינֵיהֶם לֵאמֹר אִיכָּה יִכְבֵּל זֶה לְחַתְּלָנוּ אֶת־בְּשָׂרוֹ לֵאכֹל

Joh 6:53 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם-לֹא תֹאכְלוּ מִבֶּרֶךְ בְּרֵהָאֲדָמָה וּמִדָּמָה לֹא תִשְׁתּוּ לֹא יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים בְּעַצְמוֹתֵיכֶם

Joh 6:54 הַאֲכִיל מִבֶּשְׂרִי וְהִשְׁתַּח מִדָּמִי וְשִׁלְלוּ חַיִּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקְיְמוּ בְיָוֶם הָאֶחָדָן

Joh 6:55 כִּי בִשְׂרִי הוּא אֶכֶל אֶמֶת וְדָמִי שְׁקִי אֶמֶת

Joh 6:56 הַאֲכִיל אֶת-בֶּשְׂרִי וְהִשְׁתַּח אֶת-דָּמִי הוּא יִשְׁכַּן-בִּי וְאֲנִי בּוֹ

Joh 6:57 כִּי כִּמוֹ הָאֵב הַחַי שְׁלַחְנִי וְאֲנִכִּי חַי בְּגִלְלוֹ כֵּן הֵאֱכִיל אֹתִי גַם-הוּא יִחְיֶה בְּגִלְלוֹ

Joh 6:58 זֶה הוּא הַלֶּחֶם הַיֶּהוּדִי מִן-הַשָּׁמַיִם לֹא כִּמֹּן אֲשֶׁר אֶכְלוּ אֲבוֹתֵיכֶם וּמָתוּ הַאֲכִיל מִן-הַלֶּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם

Joh 6:59 כְּדִבְרֵיהֶם הָאֵלֶּה דִּבֶּר בְּלִמְדוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכַפְרֵי-נַחֻם

Joh 6:60 וְרַבִּים מִתַּלְמִידָיו שָׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ קִשָּׁה הַדָּבָר הַזֶּה מִי יוּכַל לִשְׁמָעוֹ

Joh 6:61 וַיֵּשׁוּעַ יָדַע בְּנַפְשׁוֹ כִּי תַלְמִידָיו מֵלִינִים עַל-זֶה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַזֶּה הִנֵּה לָכֶם לְמוֹקֵשׁ

Joh 6:62 וְיִמָּה-יִהְיֶה כִּי-תֵרְאוּ אֶת-בְּרֵהָאֲדָמָה עַל-הָאֲשֶׁר הָיָה-שָׁם לִפְנֵי

Joh 6:63 הַרוּחַ הוּא הַמְּחַיֶּה וְהַבֶּשֶׂר לֹא-יַצִּילָח לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם רוּחַ הַסֵּם וְחַיִּים

Joh 6:64 אֵינֶי-יֵשׁוּעַ אֲנִישִׁים בְּכֶם אֲשֶׁר אֵין אָמֵן בָּם כִּי יֵשׁוּעַ יָדַע מֵרֵאשִׁי מִי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמִינוּ וּמִי הוּא אֲשֶׁר יִסְגִּירוּהוּ

Joh 6:65 וַיֹּאמֶר בְּעֵבֹר זֶה הִגְדַּתִּי לָכֶם כִּי לֹא-יִוָּכַל אִישׁ לִבֹּא אֵלַי בְּלֹתִי אִם-נִחְוֶה-לוֹ מֵאֵת הָאֵב

Joh 6:66 וַיִּבְעֹבֹר הַדָּבָר הַזֶּה שָׁבוּ אַחֹר רַבִּים מִתַּלְמִידָיו וְלֹא הִלְכוּ עִוְד עִמּוֹ

Joh 6:67 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל-שְׁנַיִם הָעֹשֵׂר הַיֵּשׁ אֶת-לִבְכֶם לְשׁוּב מֵאַחֲרַי גַּם-אַתֶּם

Joh 6:68 וַיַּעֲנֶה אֹתוֹ שַׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס אֲדֹנָי אֱלֹהֵי נַלְךָ וְדִבַּרְתִּי חַיִּי עוֹלָם עִמָּךְ

Joh 6:69 וַיֹּאנְחֵנוּ הָאָמֵנוּ וְנִסְיָדְעֵנוּ כִּי אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ בְּרֵהָאֵל חַי

Joh 6:70 וַיַּעֲנֶה אֹתָם יֵשׁוּעַ הֲלֹא שָׁנִים עֹשֵׂר בְּחַרְתִּי בְכֶם וְאַחַר מִכֶּם שָׁטָן הוּא

Joh 6:71 וְזֹאת דִּבַּר עַל-יְהוּדָה בֶּן-שַׁמְעוֹן אִישׁ-שְׂקִירִיּוֹת כִּי זֶה נִכְוֵן הִנֵּה לְהַסְגִּירוֹ וְהוּא אַחַר מִשְׁנַיִם הָעֹשֵׂר

Joh 7:1 אַחֲרָיִכֶן נִסַּע יֵשׁוּעַ הֵנָּה וְהֵנָּה בְּגִלְלוֹ כִּי לֹא אָבָה לְנִסַּע בִּיהוּדָה אַחֲרָיִךְ אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ הַיְהוּדִים לְהִרְגוֹ

Joh 7:2 וַיִּקְרַב חַג הַיְהוּדִים חַג הַסִּפּוֹת

Joh 7:3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַחֲיוּ עֲלֵה מִזֶּה וְלִךְ-לֵךְ אֶל-אַרְצָךָ וְהוּדָה לְמַעַן יִרְאוּ תַלְמִידֶיךָ גַּם-שָׁם אֶת-הַעֲלִילָה אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה

Joh 7:4 כִּי אִין-אִישׁ עֹשֶׂה דָבָר בְּסֵתֵר וּמִבְקֵשׁ הוּא לְהוֹדֵעַ גַּם הַשָּׁמַיִשׁ וְאִם כֵּן אַתָּה עֹשֶׂה קוֹם הַיָּדַע בְּאַרְצָךָ

Joh 7:5 כִּי-אֲחִיו גַּם-הֵם לֹא הָאֱמִינוּ בּוֹ

Joh 7:6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ עוֹד לֹא-בָאָה עִתִּי עֲדַתְהֶנָּה וְעַתְכֶם הִיא אַתְכֶם תָּמִיד

Joh 7:7 הָעוֹלָם לֹא-אֶחְוֶכַח לְשָׂנֵא אַתְכֶם וְאֹתִי חֲשָׂנָא עִקֵּב עֲדוּתִי בָּהּ כִּי רַעִים מַעֲשִׂיָה

Joh 7:8 עָלוּ אַתֶּם לַעַת הַחֵג וְאֲנִי לֹא אֵעֲלֶה לַעַת הַחֵג עִתָּה כִּי לֹא מְלָאָה עִתִּי עֲדִיכָה

Joh 7:9 כְּדִבְרֵיהֶם הָאֵלֶּה דִּבֶּר וַיִּתְחַמֶּמֶה בְּגִלְלוֹ

Joh 7:10 וְאַחֲרָיִךְ אֲשֶׁר עָלוּ אַחֲיוּ לַעַת הַחֵג עֲלֵה גַם-הוּא לֹא בְּגִלְלוֹ כִּי אִם-כִּמְסַתֵּר

Joh 7:11 וַיִּבְקְשׁוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים בְּחֵג וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אֵיפֹא הוּא

Joh 7:12 וַיַּחֲזִיק הָעָם נְדוּן הַרְבֵּה אֵלֶּה אֲמָרִים כִּי-טוֹב הוּא וְאֵלֶּה אֲמָרִים לֹא כִי-מַחְמֵה הוּא אֶת-הָעָם

Joh 7:13 אֶפְסֵי אִין-אִישׁ מִדְּבַר עָלָיו בְּגִלְלוֹ מִפְּנֵי נְרָאֵת הַיְהוּדִים

Joh 7:14 וַיַּחֲזִיק בַּחוּץ יְמֵי הַחֵג וַיַּעַל יֵשׁוּעַ וַיִּלְמַד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

Joh 7:15 וְהַיְהוּדִים תִּמְהוּ לֵאמֹר מֵאֵין יָדַע זֶה סֵפֶר וְהוּא לֹא לְמַד

Joh 7:16 וַיַּעֲנֶה אֹתָם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא תוֹרַתִּי שְׁלִי אֲנִי מוֹרֶה כִּי אִם-תּוֹרַת שְׁלַחִי

Joh 7:17 מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ הוּא יָדַע תּוֹרַתִּי אִם-מֵאֵת אֱלֹהִים הִיא אוֹ מִלְבִּי אֲנִי מוֹרֶה

Joh 7:18 הַמּוֹרֶה מִלְבּוֹ אֶת-כְּבוֹדוֹ הוּא מִבְקֵשׁ וְהַמִּבְקֵשׁ כְּבוֹד שְׁלַחוֹ נֶאֱמָן הוּא וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ

Joh 7:19 הֲלֹא מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת-תּוֹרַתְוֹ וְאִין-אִישׁ מִכֶּם שָׁמַר אֶת-תּוֹרַתְוֹ מִדּוּעַ תִּבְקְשׁוּ לְהִרְגֵנִי

Joh 7:20 וַיַּעֲנֶה הָעָם וַיֹּאמֶר רוּחַ רָעָה בָּךְ מִי אֵיפֹא מִבְקֵשׁ לְהִרְגֶךָ

Joh 7:21 וַיַּעֲנֶה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פַּעֲלָה אַחַת פַּעֲלַתִּי וְכָלכֶם תִּתְחַמְדוּ

Joh 7:22 הֵן מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת-הַמּוֹלַת אֵף כִּי-לֹא מִמִּשְׁהָ הִיא כִּי אִם מִן-הָאֲבוֹת וְעַל-כֵּן בִּשְׁבַת תִּמּוֹלוּ בְּיָזְכֶר

Joh 7:23 וְעַתָּה אִם-בִּשְׁבַת הַמּוֹל יִמּוֹל בְּיָזְכֶר לְבַעֲבֹר לֹא תוֹפֵר תּוֹרַת מֹשֶׁה לְמַד-זֶה תַּחֲבֵרְוּבִי עַל כִּי-רַפְאֲתִי אִישׁ כָּלוּ בִּשְׁבַת

Joh 7:24 אֶל-חֲשַׁפְטוֹ לְעֵינַיִם כִּי אִם-מִשְׁפַּט-צָרָךְ שָׁפַטוּ

Joh 7:25 וַיֹּאמְרוּ אַחֲרָיִם מִיִּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר הֵם מִבְקָשִׁים לְהַמִּיתוֹ

Joh 7:26 וְהֵנָּה הוּא מִדְּבַר בְּרַבִּים וְהֵם אֵינֶם אֲמָרִים לוֹ דָּבָר הַנָּאף אֲמַנֶם הַכִּירוּ שְׂרִינוּ כִּי-בִאֶמֶת הוּא הַמְּשִׁיחַ

Joh 7:27 אֵף אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה יָדַענוּ מֵאֵין הוּא אֲבָל הַמְּשִׁיחַ בְּבֹאוֹ לֹא-יָדַע אֲדָם מֵאֵין בָּא

Joh 7:28 אִין יִלְמַד יֵשׁוּעַ בְּמִקְדָּשׁ וַיִּקְרָא לֵאמֹר אֲכֵן יָדַעְתֶּם אֹתִי גַם-יָדַעְתֶּם מֵאֵין אֲנִכִּי אֵף מִלְבִּי לֹא-בָאֲתִי כִּי יֵשׁ נֶאֱמָן אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי וְאַתֶּם לֹא יָדַעְתֶּם אֹתוֹ

Joh 7:29 וְאֲנִי יָדַעְתִּי אֹתוֹ כִּי מֵאִתּוֹ אֲנִכִּי וְהוּא שְׁלַחְנִי

Joh 7:30 וַיִּבְקְשׁוּ לְחַפְשׁוֹ וְאִישׁ לֹא-שָׁלַח בּוֹ יָד כִּי עוֹד לֹא-בָאָה עִתּוֹ

Joh 7:31 וְרַבִּים מִן-הָעָם הָאֱמִינוּ-בּוֹ וַיֹּאמְרוּ הִכִּי הַמְּשִׁיחַ בְּבֹאוֹ יַעֲשֶׂה אַחֹת רַבִּים מֵאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה

Joh 7:32 וַיִּשְׁמְעוּ הַפְּרוּשִׁים כִּי הָעָם מִתְלַחֲשִׁים כְּזֹאת עַל-אֲדוּתָיו וַיִּשְׁלַחוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים מְשַׁרְתִּים לְחַפְשׁוֹ

Joh 7:33 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ עוֹד מַעַט מְזַעַר אֶתְהִי עִמְכֶם וְאֵלֶיךָ לִי אֶל-שְׁלַחִי

Joh 7:34 תִּבְקְשֵׁנִי וְלֹא תִמְצְאוּנִי וּבִאֲשֶׁר אֶתְהִי אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אַתֶּם לִבֹּא שָׁמָּה

Joh 7:35 וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים אִישׁ אֶל-אֲחָיו אֵנָּה יֵלֵךְ זֶה כִּי לֹא נִמְצָא אֹתוֹ הַגִּלְגָּל אֶל-הַנְּפוּצִים בְּאַרְצָךָ וַעַן וְלִלְמַד אֶת-הַיְהוּדִים

Joh 7:36 מִדֵּה-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַר תִּבְקְשֵׁנִי וְלֹא תִמְצְאוּנִי וּבִאֲשֶׁר אֶתְהִי אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אַתֶּם לִבֹּא שָׁמָּה

Joh 7:37 וַיַּחֲזִיק בְּיָוֶם הָאֶחָדָן הַגְּדוֹל בְּחֵג וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא הוּי כִּלְצִמָּא לְכוּ אֵלַי וּשְׁתּוּ

Joh 7:38 המאמין כי כדבר הכתוב מקרבו וזלו נחלי מים חיים

Joh 7:39 כזאת דבר על־הרוח אשר תחן על־המאמינים בו כי עוד לא־נשפך רוח הקדש בְּכֶם לְקַח יְשׁוּעַ אַחַר כְּבוֹד

Joh 7:40 וְיֵשׁוּעַ מְדַבֵּר עִמָּם כְּשֶׁמַּעַם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אָמְרוּ אָכֵן זֶה הוּא הַנְּבִיא

Joh 7:41 וְיֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אָמְרוּ זֶה הוּא הַמָּשִׁיחַ וְאַחֵרִים אָמְרוּ הַמִּן־הַגִּלְגַּלִּי וְבָא הַמָּשִׁיחַ

Joh 7:42 הַלֵּאל הַכְּתוּב אָמַר כִּי מִזְרַע דָּוִד מִבֵּית־לְחָם הָעִיר תִּנְהַר דָּוִד מִשָּׁם יֵצֵא הַמָּשִׁיחַ

Joh 7:43 וַיַּחֲלֹק הָעָם בֵּהֲצָתָם עָלָיו

Joh 7:44 וְיֵשׁוּעַ מֵהֶם אֲשֶׁר רָצוּ לְחַפְּשׂוֹ וְאִישׁ לֹא־שָׁלַח בּוֹ יָדוֹ

Joh 7:45 וַיִּשְׁכַּחוּ הַמְּשֻׁרְתִּים אֶל־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים וְהֵם אָמְרוּ אֵלֵיהֶם מִדּוּעַ לֹא־הִבְאַתֶּם אֹתוֹ

Joh 7:46 וַיַּעֲנוּ הַמְּשֻׁרְתִּים לֵאמֹר מֵעוֹלָם לֹא־דִבֶּר אִתְּכֶם כְּמָהוּ

Joh 7:47 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם הַפְּרוּשִׁים הֲכִי נִדְחַתֶּם גַּם־אַתֶּם

Joh 7:48 הֲכִי הָאֵמִין בּוֹ אֶחָד הַשָּׂרִים אוֹ אֶחָד הַפְּרוּשִׁים

Joh 7:49 הַלְבַּד הַהֵמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר אֵינֶם יֹדְעִים אֶת־הַתּוֹרָה אֲרוּרִים הֵמָּה

Joh 7:50 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם נְקִימוֹן הוּא אֲשֶׁר־כָּא אֵלָיו לִפְנֵים וְהוּא אֶחָד מִן־הַפְּרוּשִׁים

Joh 7:51 הֲכִי תִשְׁפֹּט תוֹרַתְנוֹ אֶת־הָאֲדָמָה בְּכֶם וְשִׁמְעַתְּ מִהַדְּבָרִים וּבְכֶם יִרְדֶּעַ מִהַעֲשָׂה

Joh 7:52 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַמִּן־הַגִּלְגַּלִּי גַם־אַתָּה דֹרֵשׁ וְחָקֵר כִּי לֹא־כֶם נְבִיא מִן־הַגִּלְגַּלִּי

Joh 8:1 וַיַּלְכּוּ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיִּשְׁוֹעַ הַלֵּךְ אֶל־הַר הַזֵּיתִים

Joh 8:2 וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיָּבֹא עוֹד אֶל־הַיַּכְּלָל וְכֹל־הָעָם בָּאוּ אֵלָיו וַיֹּשֶׁב וַיְלַמְדֵם

Joh 8:3 וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הִבִּיאוּ לִפְנֵי אִשָּׁה אֲשֶׁר נִתְּפְשָׁה בְּנֶאֱפֹפִיָּה וַעֲמִידוֹת בַּתּוֹךְ

Joh 8:4 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ הַאִשָּׁה הַזֹּאת נִתְּפְשָׁה בְּנֶאֱפֹפִיָּה כִּינָבִים בְּמַחְתָּרָת

Joh 8:5 וּבַתּוֹרָה צִוְּהֵלְנוּ מִשָּׁה לִסְקַל בְּאֲבָנִים אִשָּׁה כְּזֹאת וּמַה־תֹּאמַר אַתָּה

Joh 8:6 וְכֹזֵאת אָמְרוּ לְסוֹתוֹ לְמִצַּא עָלָיו דְּבַר לְשִׁטְנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁוֹעַ וַיִּתֵּן בְּאָזְנוֹ עַל־הָאָרֶץ

Joh 8:7 וְכֹאֲשֶׁר הוֹסִיפוּ לְשַׁאֵל אֹתוֹ וַיִּקַּם וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מִי־כֶם נָקוּ מִשֵּׁן וְדַהֲבָה אָבִן רֵאשׁוֹנָה

Joh 8:8 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שֵׁנִית וַיִּתֵּן עוֹד עַל־הָאָרֶץ

Joh 8:9 וְהֵם כְּשֶׁמַּעַם אֶת־זוֹת וַיֵּךְ לָבָס אִתָּם וַיֵּצְאוּ אִישׁ אִישׁ מִקֶּוֶן וְעַד־צִעִיר וַיִּחַר וַיִּשְׁוֹעַ לְבַדּוֹ וְהָאִשָּׁה עִמָּתָּ בַתּוֹךְ

Joh 8:10 וַיִּקַּם וַיִּשְׁוֹעַ וַיֹּאמֶר כִּי אֵין אִישׁ בְּלַחֵי הָאִשָּׁה לְבַדָּה וַיֹּאמֶר אִשָּׁה הֵם שְׁמַנְךָ הֲכִי לֹא הִרְשִׁיעַךְ אִישׁ

Joh 8:11 וְהָאֵמַר אֵין גַּם־אֲחֶד אֲדִנִּי וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם וַיִּשְׁוֹעַ גַּם־אֲנִי לֹא אֲרִשִׁיעַךְ לְכִי לְבִיתְךָ וְאֶל־תַּחֲטְאֵי עוֹד

Joh 8:12 וַיִּזְכֹּף וַיִּשְׁוֹעַ וַיִּדְבַּר אֵלֵיהֶם לֵאמֹר אֲנִי אֹר הָעוֹלָם הַהַלֵךְ אַחֲרַי לֹא יִלְךְ בַּחֹשֶׁךְ כִּי־לֹא אֹר הַחַיִּים

Joh 8:13 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים אַתָּה מַעֲרִיד עַדוֹת לְנַפְשֶׁךָ עַדוֹתָ לֹא נֶאֱמַנָה

Joh 8:14 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם אַף אִם־אֲנִי מַעֲרִיד לְנַפְשִׁי עַדוֹתַי נֶאֱמַנָה כִּי־יִדְעַתֵּי מֵאֵין בָּאֲחֵי וְלֵאֵין אֲנִי הֵלֵךְ וְאַתֶּם אֵינְכֶם יֹדְעִים מֵאֵין בָּאֲחֵי וְלֵאֵין אֲנִי הֵלֵךְ

Joh 8:15 וְהֵם אֶתֶּם הַיָּמִים לַעֲנִי כִּשֶׁר וְאֲנִי אֵינְנִי דָן אֶף לֹא־לְאֲחֶד

Joh 8:16 וְאֶף לִדְוֶן הַיָּמִים דִּינִי דָן אֶתֶּם כִּי אֵינְנִי לְבַדִּי כִּי אִם־אֲנִי וְהָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי

Joh 8:17 וְהֵם בַּחֲוָרְתְּכֶם כְּתוּב כִּי עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים יִקּוּם דְּבַר

Joh 8:18 וְאֲנִי הוּא הַמַּעֲרִיד עַדוֹת לְנַפְשִׁי וְאֲבִי אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי גַם־הוּא לִי לְעַד

Joh 8:19 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲבִיךָ אֵין וַיַּעֲנוּ וַיִּשְׁוֹעַ לֹא יִדְעַתֶּם גַּם־אֲחֵי וְגַם־אֲחֵי לֹא יִדְעַתֶּם אֲחֵי אֵין יִדְעַתֶּם גַּם־אֲחֵי

Joh 8:20 וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִבֶּר וַיִּשְׁוֹעַ בְּבֵית הָאוֹצֵר כְּאֲשֶׁר לְמַד בְּהִיכָל וְלֹא־חָפְּשׂוֹ אִישׁ כִּי עוֹד לֹא־בָאָה עִתּוֹ

Joh 8:21 וַיִּזְכֹּף וַיִּשְׁוֹעַ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֲנִי אֵלֵךְ לִי וְאַתֶּם תִּבְקָשׁוּן וּבַחֲטָאֲתִיכֶם תִּמְוֹתוּ וְאֶל־אֲשֶׁר אֲנִי הֵלֵךְ אַתֶּם לֹא־תוֹכְלוּ לָבֹא שָׁמָּה

Joh 8:22 וַיֹּאמְרוּ הַיהוּדִים הַיֹּאבֵד נִפְשׁוּ בְּיָדֵים כִּי אֵמַר אֶל־אֲשֶׁר אֲנִי הֵלֵךְ אַתֶּם לֹא־תוֹכְלוּ לָבֹא שָׁמָּה

Joh 8:23 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אַתֶּם מִשְׁכְּנֵי מִשָּׁה וְאֲנִי מִשְׁכְּנֵי מַעֲלָה אַתֶּם מִן־הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי אֵינְנִי מִן־הָעוֹלָם הַזֶּה

Joh 8:24 וְלָכֵן אֲמַרְתִּי לָכֶם כִּי תִמְוֹתוּ בַחֲטָאֲתִיכֶם כִּי אִם־לֹא תִאֲמִירוּכִי כִּי־אֲנִי הוּא תִמְוֹתוּ בַחֲטָאֲתִיכֶם

Joh 8:25 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי־זֶה אַתָּה וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם וַיִּשְׁוֹעַ אֲנִי הוּא כְּאֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֵלֵיכֶם מֵרֵאשִׁית

Joh 8:26 וַיִּשְׁלַח רַבּוֹת לְדַבֵּר וּלְשַׁפֵּט עֲלֵיכֶם אָכֵן שְׁלַחְנִי נֶאֱמָן הוּא וְאַחֲדֵהֶבֶר אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע מִמּוֹנוֹ אֲחֵי אֲדַבֵּר אֶל־הָעוֹלָם

Joh 8:27 וְהֵם לֹא הִבִּינוּ זֹאת כִּי עַל־הָאֵב דִּבֶּר אֵלֵיהֶם

Joh 8:28 וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁוֹעַ כְּאֲשֶׁר תִּנְבִּיאוֹ אֶת־בְּנֵי־הָאָדָם לְמַעַלָּה אֹז תִּכְרִי כִּי־אֲנִי הוּא וְלֹא עֲשִׂיתִי מֵאוּמָה מַלְבִּי כִּי אִם־הַדְּבַר אֲשֶׁר הוֹרֵנִי הָאֵב אֲחֵי מְדַבֵּר

Joh 8:29 וַיִּשְׁלַח עִמָּדִי הוּא לֹא זָנַח אֲחֵי גַלְמוּד כִּי אֶת־הַטּוֹב בְּעֵינָיו אֲנִי עֹשֶׂה תְּמִיד

Joh 8:30 וַיְהִי כַּדְּבָרוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּאֲמִינוּ־בּוֹ רַבִּים

Joh 8:31 וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁוֹעַ אֶל־הַיהוּדִים הַמֵּאֲמִינִים בּוֹ אִם־תִּעַמְדוּ בְּדַבְּרֵי אֹז תִּהְיוּ תַלְמִידַי בְּאֶמֶת וּבְתִמְתִּים

Joh 8:32 כִּי תִשְׁכַּחוּ אֶת־הָאֶמֶת וְהָאֶמֶת תַּעֲשֶׂה אַתְּכֶם תִּפְשִׁים

Joh 8:33 וַיַּעֲנוּ וַיִּשְׁוֹעַ אֲחֵי הֵן זָרַע אֲבֹתְכֶם אֲנַחְנוּ וְלֹא־הִיוּנוּ עֲבָדִים לְאָדָם מֵעוֹלָם וְאֵיךְ תֹּאמַר אַתָּה כִּי־תִפְשִׁים תִּהְיוּ

Joh 8:34 וַיַּעֲנוּ אַתֶּם וַיִּשְׁוֹעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֵמַר לָכֶם כִּי־אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה חַטָּא עֲבָד לְחַטָּא הוּא

Joh 8:35 וְהַעֲבָד לֹא־יִשָּׁב בְּבֵית עַד־עוֹלָם אֵךְ הַבֵּן יִשָּׁב שָׁם עַד־עוֹלָם

Joh 8:36 וְלָכֵן אִם־הִבֵּן יַעֲשֶׂה אַתְּכֶם תִּפְשִׁים תִּהְיוּ אֶל־נְכוֹן

Joh 8:37 וַיִּדְעַתִּי כִּי־זָרַע אֲבֹתְכֶם אַתֶּם וּבְכֹל־זוֹת תִּבְקָשׁוּן אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ כִּי לְדַבְּרֵי אֵין מְסֻלוֹת בְּלִבְכֶם

Joh 8:38 וְאֲנִי מְדַבֵּר אֶת־אֲשֶׁר רָאִיתִי וְאֶל־הָאֵב וְאַתֶּם עֹשִׂים אֹת אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵאֵת אֲבִיכֶם

Joh 8:39 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲבִינוּ הוּא אֲבֹתְכֶם וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם וַיִּשְׁוֹעַ לֹא הִיוּתֶם בְּנֵי אֲבֹתְכֶם כְּמַעֲשֵׂי אֲבֹתְכֶם עֲשִׂיתֶם

Joh 8:40 וְאַתֶּם מִבְּקָשִׁים אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ בְּאֲשֶׁר אֶמֶת אֲנִי לָכֶם אֹת אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲלֹהִים כְּזוֹת לֹא עֹשֶׂה אֲבֹתְכֶם

Joh 8:41 כַּמְעַשֵׂי אֲבִיכֶם אִתְּכֶם עֲשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא יִלְדֵי זְנוּנִים אֲנַחְנוּ וְשִׁלְנוּ אֵב אֶחָד אֱלֹהִים

Joh 8:42 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אִם אֱלֹהִים אֲבִיכֶם תֵּאֱהָבוּנִי כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצְאֹתִי וּמֵאֵתוֹ בָּאתִי וְלֹא־מִלְבִּי כִּי־הוּא שֶׁלְּחִנִּי

Joh 8:43 מִדּוּעַ לֹא תִבְנִינִי נִיב שִׁפְתָי אֵין זֶה כִּי אִם לֹא־תוֹכְלוּן לְהַשְׁכִּיל אֶל־תּוֹרָתִי

Joh 8:44 לַעֲשׂוֹת כְּתֹאוֹת אֲבִיכֶם הוּא הֵיחָד רֹצֵחַ נַפְשׁוֹת מֵרֵאשׁ וּבְמִדְאֻמַּת לֹא עֹמֵד כִּי אִמַּת אֵינְבוּ כַּאֲשֶׁר יִדְבַר קֶזֶב מִלְבּוֹ הוּא דִבֵּר כִּי־מִשְׁקֶר הוּא וְאֵבִי קִלְמִשְׁקֶר

Joh 8:44 וְאַתֶּם מֵאֵת אֲבִיכֶם הַשֵּׁטֵן הֵנֶכֶם וְתִתְמַכְרוּ

Joh 8:45 וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר אָמַת אֲנִי דִבֵּר לֹא תֵאֱמִינּוּ לִי

Joh 8:46 מִדְּמַכְסֵי יְכוּזִיבִי עַל־שִׁמְךָ דְּבַר וְאִם דִּבֵּר אָמַת אֲנִי מִדּוּעַ לֹא־תֵאֱמִינּוּ לִי

Joh 8:47 מִי אֲשֶׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא יִשְׁמַע דְּבָרֵי אֱלֹהִים וְאַתֶּם לֹא תִשְׁמַעֲנִי כִּי לֹא מֵאֵת אֱלֹהִים אַתֶּם

Joh 8:48 וַנִּעֲנֶנּוּ הַיהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֵלֵא הַיּוֹטֵב דִּבְרָנּוּ כִּי שִׁמְרוּנִי אַתָּה וְרוּחַ רְעָה בְּךָ

Joh 8:49 וַנִּעֲנֶנּוּ יְשׁוּעַ רוּחַ רְעָה אֵינְרִבִּי כִּי אִם־מִכְבֹּד אֲנִי אֶת־אֲבִי וְאַתֶּם תִּבְנִי

Joh 8:50 וַאֲנִי לֹא אֶת־כְּבוֹדִי אֲנִי מִבְּקֵשׁ יֵשׁ אֶחָד אֲשֶׁר הוּא מִבְּקֵשׁ וְנִסְיִפֵּט

Joh 8:51 אֲמִן אֲמִן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דְּבָרֵי לֹא יֵרָאֶה־מּוֹת לְעוֹלָם

Joh 8:52 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיהוּדִים עַתָּה יִדְעֶנּוּ כִּי־רוּחַ רְעָה בְּךָ גַם־אֲבָרְהָם מֵת גַם־הַנְּבִיאִים וְאַתָּה אָמַרְתָּ אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דְּבָרֵי לֹא יִשְׁעַם־מּוֹת לְעוֹלָם

Joh 8:53 הַהַנְּדוּל אַתָּה מֵאֲבָרְהָם אֲבִינִי אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים כִּי מֵתוּ מֵהַ תַּעֲשֶׂה בְּנַפְשְׁךָ

Joh 8:54 וַנִּעֲנֶנּוּ יְשׁוּעַ אִם־אֲנִי אֶתֶּן לְנַפְשִׁי כְּבוֹדִי לְנַפְשִׁי כְּבוֹדִי אֵךְ אֲבִי הוּא מִכְּבֹדִנִי אֲשֶׁר עָלָיו תֵּאֱמָרוּן כִּי הוּא אֱלֹהִים

Joh 8:55 וְאַתֶּם לֹא יִדַּעְתֶּם אֹתוֹ אֵךְ אֲנִי יָדַעְתִּי אֹתוֹ וְכִי־אֹמֵר לֹא יִדַּעְתִּי אֹתוֹ מִכּוּז כְּמוֹכֶם אֵכֵן יִדַּעְתִּי וְאַתֶּם־דְּבָרוּ אֲנִי שֹׁמֵר

Joh 8:56 אֲבָרְהָם אֲבִיכֶם הַתַּעֲלֵס לְרֵאוֹת אֲתִיּוּמִי וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַח

Joh 8:57 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיהוּדִים אֵינְךָ עוֹד בְּרַחֲמִשִּׁים שְׁנָה וְאַתֶּם־אֲבָרְהָם רֵאִיתָ

Joh 8:58 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אֲמִן אֲמִן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֲנִי הָיִיתִי עוֹד עַד לֹא־הָיָה אֲבָרְהָם

Joh 8:59 וַיִּשְׁאֲרוּ אֲבָנִים לְרֹגֵם אֹתוֹ אֵךְ יְשׁוּעַ הִסְתַּתֵּר מֵעֵינֵיהֶם וַיֵּצֵא מִן־הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּעֲבֹר בְּתֹכֶם וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ

Joh 9:1 וַיִּהְיֶה בְּעֵבְרוֹ וַיֵּרָא אִישׁ אֲשֶׁר נוֹלַד עוֹר מִרְחֵם אִמּוֹ

Joh 9:2 וַיִּשְׁאֲלוּהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבֵּנוּ מִי חֲטָא הָאִישׁ הַזֶּה אוֹ יִלְדָיו כִּי נוֹלַד עוֹר

Joh 9:3 וַנִּעֲנֶנּוּ יְשׁוּעַ לֹא הוּא חֲטָא וְלֹא יִלְדָיו אֵךְ לְבַעֲבוֹר וְקָרִיבוּ מֵעַל־יְרֵאֵל

Joh 9:4 וְעָלִי לְעוֹלָל עֲלָלוֹת שְׁלַחִי בְּעוֹד יוֹם כִּי־יִבֹא לַיְלָה וְאֵן לֹא־יוֹכֵל אִישׁ לַעֲשׂוֹת מֵאוּמָה

Joh 9:5 וְכַעֲדוֹ אֲנִי בְּעוֹלָם אוֹר הָעוֹלָם הַנִּנִּי

Joh 9:6 הַדְּבַר יָצָא מִפִּי וַיִּרְקַק רַק בְּעַפְרֵי הָאֲרָמָה וַיִּגְבַּל־חֲמֹר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו

Joh 9:7 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַלֵּךְ וְתִחַצֵּת בְּבִרְכַת הַשְּׁלַח אֲשֶׁר יֹאמֵר שְׁלוֹחַ וַיֵּלֶךְ וַיִּרְחֹץ וַיָּבֵא בְּעֵינָיו פָּקָחוֹת

Joh 9:8 וַיֹּאמְרוּ שְׂכֵנָיו הִירְעִים אֹתוֹ מֵאֵן הַלֵּאזֶה הוּא הַיֹּשֵׁב הַמִּבְּקֵשׁ נְדָבוֹת

Joh 9:9 אֵלָה אָמְרוּ כִּי־זֶה הוּא וְאֵלָה לֹא־כֵן רַק דּוּמְהִילּוֹ וְהוּא אָמַר אֲנִי הוּא

Joh 9:10 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיכָה אִפּוּא נִפְקָחוּ עֵינֶיךָ

Joh 9:11 וַנִּעֲנֶנּוּ אִישׁ אֲשֶׁר שָׁמָּה יְשׁוּעַ נִבַּל חֲמֹר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו וְכֵה אָמַר אֵלָי הַלֵּךְ וְתִחַצֵּת בְּבִרְכַת הַשְּׁלַח וְאֵלֶךְ וְאֶרְחֹץ וְעֵינֵי נִפְקָחוּ

Joh 9:12 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֵינִי וַיֹּאמֶר לֹא יִדַּעְתִּי

Joh 9:13 וַיִּבְיִאוּ אֶת־הָעוֹר הָרֵאָה הַזֶּה אֶל־הַפְּרוּשִׁים

Joh 9:14 וְהַיּוֹם אֲשֶׁר לֹשׁ יְשׁוּעַ אֶת־הַטִּית וְאַתֵּינִי פָקַח הֵיחָד יוֹם הַשַּׁבָּת

Joh 9:15 וַיִּוִּסְפוּ גַם־הַפְּרוּשִׁים לְשַׁאֵל אֹתוֹ אֵיךְ נָתַן לוֹ אוֹר עֵינָיו וַיַּגִּד לָהֶם כִּי שֵׁם טִיחַ עַל־עֵינָיו וְאֶרְחֹץ וְהִנֵּה עֵינֵי רֵאוֹת

Joh 9:16 וַיּוֹשׁ מִן־הַפְּרוּשִׁים אֶמְרוּ הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ אִישׁ אֱלֹהִים כִּי אֵינְנוּ שֹׁמֵר אֶת־הַשַּׁבָּת וְנֹשׁ אֶמְרוּ הַיּוֹכֵל אִישׁ חֲטָא לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים כְּאֵלָה וַיְהִי מְדוֹן בִּינֵיהֶם

Joh 9:17 וַיִּוִּסְפוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעוֹר וּמֵה־חֲתָמָר אַתָּה עָלָיו כִּי פָקַח אֶת־עֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר כִּי נָבִיא הוּא

Joh 9:18 וְלֹא־הֵאֱמִינּוּ לוֹ הַיהוּדִים כִּי עוֹר הָיָה וְאוֹר עֵינָיו נָתַן לוֹ עַד־אֲשֶׁר קָרְאוּ לִילְדֵי הָעוֹר הָרֵאָה

Joh 9:19 וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתָם לֵאמֹר הַזֶּה כִּנְכֹס אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם כִּי נוֹלַד עוֹר וְאֵיךְ הוּא רֵאָה עַתָּה

Joh 9:20 וַנִּעֲנֶנּוּ אֹתָם יִלְדָיו וַיֹּאמְרוּ יִדְעֶנּוּ בְּנֵנוּ הוּא זֶה וְגַם נוֹלַד עוֹר

Joh 9:21 אֲבָל לֹא יִדְעֶנּוּ אֵיךְ הוּא רֵאָה עַתָּה וְלֹא יִדְעֶנּוּ מִי פָקַח אֶת־עֵינָיו הֵלֵא כֹּא בְּיָמַי הוּא שְׂאֵלוֹ אֹתוֹ וְהוּא בְּפוּי יָגִיד לָכֶם

Joh 9:22 פְּזוֹת דְּבָרוֹ יִלְדָיו מִדְּרֹאֲתָם אֶת־הַיהוּדִים אֲשֶׁר כָּכָר חָרְצוּ לְנִדּוֹת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יוֹדֵה כִּי הוּא הַמְּשִׁיחַ

Joh 9:23 עַל־כֵּן אָמְרוּ יִלְדָיו כִּי כֹּא בְּשָׂנִים הוּא שְׂאֵלוֹ אֶת־פִּיהוֹ

Joh 9:24 אָן קָרְאוּ שְׁנֵית לְעוֹר הָרֵאָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שִׁים־נָא כְּבוֹד לֵאלֹהִים אֲנַחְנוּ יִדְעֶנּוּ כִּי־הָאִישׁ הַזֶּה חֲטָא הוּא

Joh 9:25 וַנִּעֲנֶנּוּ וַיֹּאמֶר אִם־חֲטָא הוּא לֹא יִדַּעְתִּי רַק אַחַת יִדַּעְתִּי כִּי עוֹר הָיִיתִי וְעַתָּה הִנֵּנִי רֵאָה

Joh 9:26 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵה־עַשָּׂה לָךְ אֵיךְ פָּקַח אֶת־עֵינֶיךָ

Joh 9:27 וַנִּעֲנֶנּוּ אֹתָם הֵלֵא אֲמַרְתִּי לָכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וּמֵה־לָּכֶם לִשְׁמַע שְׁנֵית הִנֵּם אַתֶּם חַפְצִים לְהִיּוֹת תַלְמִידָיו

Joh 9:28 וַנִּגְדַּפוּ אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אַתָּה הוּא תַלְמִידוֹ וְאַנְחֵנוּ תַלְמִידֵי מֹשֶׁה אֲנַחְנוּ

Joh 9:29 וַיִּדְעֶנּוּ כִּי אֶל־מֹשֶׁה דִּבֵּר אֱלֹהִים וְזֶה הָאִישׁ לֹא יִדְעֶנּוּ מֵאֵן הוּא

Joh 9:30 וַנִּעֲנֶנּוּ הָאִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דִּבֵּר פֶּלֵא הוּא אַתֶּם לֹא יִדַּעְתֶּם מֵאֵן הוּא וְהוּא אֶת־עֵינֵי פָקַח

Joh 9:31 וְאַנְחֵנוּ יִדְעֶנּוּ כִּי חֲטָאִים לֹא־יִשְׁמַע אֱלֹהִים כִּי אִם־תִּרְא אֶת־הָאֱלֹהִים וְהַעֲשֶׂה אֶת־דְּבָרוֹ אֹתוֹ וְיִשְׁמַע

Joh 9:32 מִי שְׁמַע מֵעוֹדוֹ כִּי־פָקַח אִישׁ אֶת־עֵינָיו הַנּוֹלַד עוֹר מִרְחֵם

Joh 9:33 וְלֹלֵא הָיָה זֶה אִישׁ אֱלֹהִים לֹא־יִכְלַע עֲשׂוֹת דְּבַר

Joh 9:34 וַנִּעֲנֶנּוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֵן בְּעוֹן חוֹלְלָתָ וְאַתָּה תַלְמִד אֲתָנוּ וַיִּדְחַפוּ אֹתוֹ מֵעַל־פְּנֵיהֶם

Joh 9:35 וַיִּשְׁוֵעַ שְׁמַע כִּי דַחְפוּ אֹתוֹ מֵעַל־פְּנֵיהֶם וַיִּפְנֶהוּ וַיֹּאמֶר תַּחֲמִין בְּכִן־הָאֱלֹהִים

Joh 9:36 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר וְיָמִי הוּאֵהָ אֲדֹנָי וְאֲמִין בּוֹ
Joh 9:37 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ הֲלֹא רָאִיתָ אֹתוֹ וְהִנֵּה הוּא הַמְּדַבֵּר אֵלֶיךָ זֶה הוּא
Joh 9:38 וַיֹּאמֶר הֲנִי מֵאֲמִין אֲדֹנָי וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ
Joh 9:39 וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֲנִי לְדִין בָּאִיתִי לְמַעַן תַּעֲרֹם וְהֵיוּ רְאִים וְהָרְאִים יִהְיוּ עֹרֹם
Joh 9:40 וַיִּמְדַּהֲפֹרְשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ וְשָׁמְעוּ אֶת־דִּבְרָיו אָמְרוּ הֲנֵם אֲנַחְנוּ עֹרֹם
Joh 9:41 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ לוֹ עֹרֹם הֵייתֶם לֹא־יִהְיֶה בְכֶם עֹן אֲבָל אַתֶּם אֹמְרִים כִּי הֲנִיכֶם רְאִים לְכֵן נִמְצָא עֹן בְּכֶם
Joh 10:1 אֲמִין אֲמִין אֲנִי אֹמֵר לְכֶם אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יֹבֵא דֶרֶךְ הַשְּׁעַר אֶל־מִקְלָאוֹת הַצֹּאן כִּי אֲסִינְעֵלָה בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְגַב הוּא וְשֹׁרֵר
Joh 10:2 וְאִישׁ הַבָּא דֶרֶךְ הַשְּׁעַר הוּא רֹעֵה הַצֹּאן
Joh 10:3 וְלֹא יִפְתַּח הַשְּׁעַר וְהַצֹּאן תִּשְׁמַעְנָה בְּקוֹלוֹ וְהוּא בְּשֵׁמוֹת יִקְרָא אֶל־צֹאֲנוֹ וַיּוֹצִיאֵן
Joh 10:4 וְהַבּוֹצִיאִי אֶת־קְלֹצֹאֲנוֹ יַעֲבֹר לִפְנֵיהֶן וְהִלְכוּ אַחֲרָיו הַצֹּאן כִּי יָדְעוֹת אֶת־קוֹלוֹ
Joh 10:5 וְהַיֹּאחֲרִי זֶר לֹא תִלְכְּנָה כִּי תִנוֹסְנָה מִפְּנֵי יַעַן קוֹל זָרִים לֹא יָדְעוּ
Joh 10:6 אֶת־הַמְּשִׁלֵּל הַזֶּה נִשָּׂא עֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ וְהֵם לֹא הִבִּינוּ מִהֵיזָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם
Joh 10:7 וַיּוֹסֶף יְשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֲמִין אֲמִין אֲנִי אֹמֵר לְכֶם אֲנִי הַשְּׁעַר הַצֹּאן
Joh 10:8 וְכֹל אֲשֶׁר בָּאוּ לִפְנֵי נִגְבִים הֵם וְשׁוֹרְדִים וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲלֵיהֶם הַצֹּאן
Joh 10:9 אֲנִי אֲנִי הַשְּׁעַר אִישׁ כִּי־יֹבֵא דֶרֶךְ בִּי וַיִּשַׁע וּבָא וַיּוֹצֵא וּמְצָא מִרְעֵה
Joh 10:10 הַנִּגְבֵּב לֹא יָבֵא כִּי אֲסִלְגֵּב לְשַׁחַט וְלִהְשֹׁמֵד וְאֲנִי בָאִיתִי לְמַעַן יִמְצְאוּ חַיִּים וְחַיַּת נַפְשָׁם לְרוּחַ
Joh 10:11 וְאֲנִי הוּא הַרְעָה הַטּוֹב הַרְעָה הַטּוֹב יִתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַד הַצֹּאן
Joh 10:12 וְהַשְּׂכִיר אֲשֶׁר אֵינּוּ רֹעֵה וְלֹא־לוֹ הַצֹּאן יִרְאֶה אֶת־הַזֹּאֵב כִּי יָבוֹא אֶת־הַצֹּאן וְנוֹגֵס וְהַזֹּאֵב יִחַטֵּף וַיִּפְּיץ אֶת־הַצֹּאן
Joh 10:13 וְהַשְּׂכִיר נֹס כִּי שְׂכִיר הוּא וְלֹא יִדְאֵן לְצֹאן
Joh 10:14 וְאֲנִי הוּא הַרְעָה הַטּוֹב וְדַעֲתִי אֵת אֲשֶׁר־לִי וְנִדְעַתִּי לְאֲשֶׁר לִי
Joh 10:15 כִּי־אֲשֶׁר נִסְהָאָב יָדַע אֹתִי וְאֲנִי יָדַע אֶת־הָאָב וְאֶת־נַפְשִׁי אֶתֵּן בְּעַד הַצֹּאן
Joh 10:16 וְעוֹד צֹאן אַחֲרוֹת יִשְׁלִי אֲשֶׁר אֵינֶן מִן־הַמִּכְלָה הַזֹּאת וְעַלִּי לִנְתֵּן נִסְאֵתָן וְהִנֵּה בְּקוֹלִי תִשְׁמַעְנָה וְהִנֵּה עֹרֵר אֶתֵּר וְרֹעֵה אֶתֵּר
Joh 10:17 עַל־כֵּן יִאֲהַבְנִי הָאָב כִּי אֶת־נַפְשִׁי אֶתֵּן וְאֲשִׁיב וְאֶקְחֶיהָ
Joh 10:18 אִישׁ לֹא יִקַּח נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי אֲסִיֵּא אֶתְנַתֵּן יִשְׁלָאֵל דְּרִי לְחַטָּה וַיִּשְׁלָאֵל לְהַשִּׁיבָה אֵלַי זֹאת הַמִּצְוָה צִוִּיתִי מֵאֵת אָבִי
Joh 10:19 וַיִּחְלְקוּ הַיְהוּדִים עוֹד הַפַּעַם עַל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
Joh 10:20 רַבִּים מֵהֶם אָמְרוּ רוּחַ רַע בּוֹ וּמִשְׁנַע הוּא לְמַהֲזֵה תִשְׁמַעְנוּ אֵלָיו
Joh 10:21 וְאַחֲרֵיהֶם אָמְרוּ אֵין הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דְבָרֵי בַעַל רוּחַ רַע הַיֵּשׁ עֲסֹרוֹת רַע לִפְקַח עֵינֵי עֹרֹם
Joh 10:22 וַיִּזְהִי בַיּוֹם הַהַנִּכְבָּה בַּיּוֹם הַחֲרֹף בִּירוּשָׁלַיִם
Joh 10:23 וַיִּחַתְּהֵלֶךְ יְשׁוּעַ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּאוֹלָם שְׁלֹמֹה
Joh 10:24 וַיִּסְבּוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ עַד־אָנָּה תִמְשַׁכְנוּ בְּנַפְשֵׁנוּ אֲסִיֵּא הוּא הַמְּשִׁיחַ הַגִּדְּלָנוּ לְעֵין הַשֶּׁמֶשׁ
Joh 10:25 וַיַּעַן אַתֶּם יְשׁוּעַ הֵן הַגִּדְתִּי לְכֶם וְלֹא הֲאִמַּנְתֶּם בִּי הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה בְּשֵׁם אָבִי הֵם לִי לְעֹדוֹת
Joh 10:26 וְכִּי אַתֶּם לֹא תֵאֱמִינוּ כִּי לֹא מִצֹּאֲנִי אַתֶּם כִּי־אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי לְכֶם
Joh 10:27 וְצֹאֲנִי שִׁמְעוֹת אֶת־קוֹלִי וְאֲנִי יָדַע אֶתֵּן וְהִנֵּה הִלְכוֹת אַחֲרָי
Joh 10:28 וְחַיִּי עוֹלָם אֶתֵּן לָהֶן לֹא תִאֲבֹדְנָה לְנֶצַח וְלֹא יִחַטֵּף אֹתָן אִישׁ מִיַּדִּי
Joh 10:29 אֲשֶׁר יִחַטֵּן לִי אֲדִיר הוּא מִכֹּל וְאֵין אִישׁ אֲשֶׁר־יוֹכֵל לְחַטֵּף אֶתְהֵן מִיַּד הָאָב
Joh 10:30 וְאֲנִי וְהָאָב אֶתֵּר
Joh 10:31 וַיּוֹסִיפוּ הַיְהוּדִים וַיִּשְׂאוּ אָבְנִים לְסַקְלוֹ
Joh 10:32 וַיַּעַן אַתֶּם יְשׁוּעַ הֵן מַעֲשִׂים רַבִּים טוֹבִים רָאִיתִי לְכֶם מֵאֵת הָאָב עַל־אִיזָה מִן־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה תִסְקְלוּ
Joh 10:33 וַיַּעַן אֹתוֹ הַיְהוּדִים לֵאמֹר עַל־מַעֲשֵׂה טוֹב לֹא נִסְקַלְךָ כִּי אֲסִיֵּא־לְלוֹל הַשֶּׁם בְּאֲשֶׁר כִּי אֲדָם אֶתָּה וְהִנֵּה אֹמֵר לְנַפְשֶׁךָ אֱלֹהִים אַתָּה
Joh 10:34 וַיַּעַן אַתֶּם יְשׁוּעַ הֲלֹא כָחוּב בְּחֹרְתְכֶם אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם
Joh 10:35 וְעַתָּה אֲסִיֵּאֲנִישִׁים נִקְרָאוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים אַתֶּם וְדַבֵּר הַכָּחוּב אֵין לְהַשִּׁיב
Joh 10:36 אִיךָ תִאֲמָרוּן עַל־זֶה אֲשֶׁר קִדְשׁוֹ הָאָב וַיִּשְׁלַחְהוּ בָאֶרֶץ מִגִּדְף אֶתָּה וְעַן אֲמַרְתִּי בְּיְהוָה אֱלֹהִים אֲנִי
Joh 10:37 וְאֲסִיֵּא עֲשִׂיתִי אֶת־מַעֲשֵׂי אָבִי לֹא תֵאֱמִינוּ לִי
Joh 10:38 וְאֲסִיֵּאֲעֲשִׂיתִים אִף כִּי לֹא־אֲבִיתֶם לְהֵאֱמִין בִּי הֲאִמִּינוּ בְּמַעֲשֵׂי דְרִי לְמַעַן תִּדְעוּ וְחֵאֱמִינוּ כִּי הָאָב בִּי וְאֲנִי בָאָב
Joh 10:39 וַיּוֹסִיפוּ וַיִּבְקְשׁוּ לְחַפְשׂוֹ אִךְ הוּא נִמְלֵט מִיָּדָם
Joh 10:40 וַיּוֹצֵא וַיִּשָּׁב אֶל־עֵבֶר הַיַּרְדֵּן אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יוֹחֲנָן הָיָה מְטַבֵּל שָׁם בְּתַחֲלָה וַיֵּשֶׁב שָׁם
Joh 10:41 וַיָּבִיאוּ אֵלָיו רַבִּים וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹחֲנָן לֹא־נָתַן מוֹפֵת אֲבָל כִּלְאֲשֶׁר דִּבֶּר עַל־הָאִישׁ הַזֶּה אִמַּת הוּא
Joh 10:42 וַיֵּאֱמִינוּ־בּוֹ רַבִּים בְּמִקּוֹם הַהוּא
Joh 11:1 וַיִּזְהִי אִישׁ חֵלָה וְשֵׁמוֹ אֲלֵעָזַר מִבֵּית־עֲנַנָּה מִקּוֹם מוֹשֵׁב מְרִים וּמִרְתָּא אַחֻתָּהָ
Joh 11:2 הוּא מְרִים אֲשֶׁר מִשְׁחָה אֶת־הָאֲדוֹן בְּשֵׁמֶן רַקֵּחַ וּבִשְׁעֵרְתִּיהָ נִגְבָּה אֶת־כַּנְּלָיו וְאֲלֵעָזַר הוּא אַחִיָּה אֲשֶׁר חָלָה
Joh 11:3 וַתִּשְׁלַחְנָה הָאֲחֻיּוֹת אֵלָיו לֵאמֹר אֲדֹנָי הִנֵּה זֶה אֲשֶׁר נִפְשָׁךְ אֶהְבַּתְהוּ חֵלָה הוּא
Joh 11:4 וַיִּשְׁמַע יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר תִּפְחַלְהָ הַזֹּאת לֹא לְמוֹת כִּי אֲסִילְכַבּוֹד הָאֱלֹהִים לְמַעַן וַיְקַבְּרֶיהָ בְּיְהוָה אֱלֹהִים
Joh 11:5 וַיִּשְׁוַע אֶתָּה אֶת־מִרְתָּא וְאֶת־אַחֻתָּהָ וְאֶת־אֲלֵעָזַר
Joh 11:6 וַיִּזְהִי בְּשָׁמְעוֹ כִּי חָלָה וַיִּתְמַהֲמַה וַיֵּשֶׁב יוֹמִים בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־הוּא שָׁם
Joh 11:7 וַאֲחֵרִיכֵן אָמַר לְתַלְמִידָיו לָכוּ וְנִשׁוּבָה אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה
Joh 11:8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תַלְמִידָיו רַבְנוּ הֲלֹא זֶה עָתָה בִקְשׁוּ הַיְהוּדִים לְסַקְלְךָ וְאַתָּה עוֹד תִּשׁוּב שָׁמָּה

Joh 11:9 וַיִּשְׁעַן יֵשׁוּעַ הֲלֵא שְׁתַּיִם־עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת בַּיּוֹם אִישׁ הַהֶלֶךְ בַּיּוֹם לֹא יִכְשַׁל כִּי יֵרָאֶה אֹרַח הָעוֹלָם הַזֶּה

Joh 11:10 אָבָל הַהֶלֶךְ בַּלַּיְלָה יִכְשַׁל כִּי הָאֹר אֵינְנוֹרֹב

Joh 11:11 וַיֹּאחֲזֵי דְבָרוֹ כִּזְאת אָמַר אֲלֵיהֶם אֲלַעֲזֶר וַיְדַרְנֵנוּ וְשֵׁן וְאֵנִי הֶלֶךְ לְהַעִיר אֹתוֹ מִשְׁנָתוֹ

Joh 11:12 וַיִּשְׁעֵנוּ תַלְמִידָיו אֲדֹנָי אֵם־יִשְׁעֵן הוּא שְׁנָחוּ תַחֲלִימָהוּ וְחִי

Joh 11:13 וַיִּשְׁוֹעַ דְּבַר כֵּן עַל־מוֹתוֹ וְהֵם חָשְׁבוּ כִּי עַל־מוֹתוֹתוֹ בַּשָּׁנָה הוּא מְדַבֵּר

Joh 11:14 וַיֹּא אָמַר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ בְּשֶׁפֶה בְּרוּכָה אֲלַעֲזֶר מֵת

Joh 11:15 וַיֹּאנִי שָׁמַח לְמַעַנְכֶם כִּי לֹא־הוִיִּיתִי שָׁמַח לְבַעֲבוֹר תַּאֲמִינוּ אֶךְ גַּלְכֶּה־נָּא אֵלָיו

Joh 11:16 וַיֹּאמֶר תּוֹמָא הַנִּקְרָא דִּידוֹמוּס אֶל־חֻבְרָיו הַתַּלְמִידִים גַּלְכֶּה־נָּא גַם־אֲנַחְנוּ וְנִמְוֹתָה עִמּוֹ

Joh 11:17 וַיִּבֶא יֵשׁוּעַ וַיִּמְצָא כִּי זֶה כָּבֵד אֲרַבְּעָה יָמִים שָׁכַב בַּקֶּבֶר

Joh 11:18 וּבֵית־עֵנְיָה קִרְבָּה לִירוּשָׁלַיִם כַּחַמֶּשׁ עָשָׂר מֵעֻנֹת צְמֵד שָׂדֶה

Joh 11:19 וַיַּהֲדוּדִים רַבִּים בָּאוּ אֶל־מָרְתָא וּמְרִים לְנַחֲמֵן עַל־אֲחִיהֶן

Joh 11:20 וַיְהִי כַּשֶּׁמַע מָרְתָא כִּי יֵשׁוּעַ בָּא וַחֲצָא לְקִרְאָתוֹ וּמְרִים יִשְׁבַּח בְּבֵית

Joh 11:21 וַתֹּאמֶר מָרְתָא אֶל־יֵשׁוּעַ אֲדֹנָי לֹו הֵייתָ פֹה עִמָּנוּ וְלֹא־מָת אָחִי

Joh 11:22 וְנִסְעָתָה וְדַעְתִּי כִּי כָל־אֲשֶׁר תִּשְׁאַל מֵאֵת הָאֱלֹהִים כֵּן יִתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים

Joh 11:23 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶּ יֵשׁוּעַ הֲלֵא יָקוּם אָחִיךָ

Joh 11:24 וַתֹּאמֶר אֵלָיו מָרְתָא וְדַעְתִּי כִּי יָקוּם בַּיּוֹם הַתְּקִימָה בַּיּוֹם הַאֲחֵרוֹן

Joh 11:25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶּ יֵשׁוּעַ אֲנֹכִי הַתְּקִימָה וְהַחַיִּים הַמֵּאֲמִין בִּי אִף כִּי־הוּא מֵת יָקוּם וְחִי

Joh 11:26 וַיִּכְלִי־ו אֲשֶׁר יֵאמְרוּ־בִי לֹא יָמוּת לְעוֹלָם הַתַּאֲמִינִי זֹאת אֵת

Joh 11:27 וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדֹנָי הֵן אֲנֹכִי הָאֲמַנְתִּי כִּי־אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ בְּיַהֲלֹהִים הֵבֵא אֶל־הָעוֹלָם

Joh 11:28 וַיְבַדְּבַרְהָ כִּזְאת הִלְכָה וְקִרְאָה לְמִרְיָם אַחֻוֹתָהּ בַּסֶּתֶר לֵאמֹר הִנֵּה בָּא הַרְבִּי וְהוּא קִרָא לָךְ

Joh 11:29 וַתִּשְׁמַע וַחֲסָמַע כִּרְנַע וַחֲבָא אֵלָיו

Joh 11:30 וַיִּשְׁוֹעַ טָרֵם וַבֵּא אֶל־הַכֶּפֶר כִּי אִם־עוֹרְנוּ עִמָּד בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר פָּנְשָׁה־בו מָרְתָא

Joh 11:31 וַתַּהֲדוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתָּהּ בְּבֵית לְנַחֲמָה בְּרֹאוֹתֶם כִּי־קָמָה מְרִים וַיִּצְאָה פָּתָאם הִלְכוּ אַחֲרֶיהָ בַּחֲשֶׁכִּים כִּי־לִבְכוֹת אֶל־הַקֶּבֶר הִיא הִלְכָת

Joh 11:32 וּמְרִים בָּאָה אֶל־הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ עִמָּד שָׁם וַתִּרְאֶהוּ וַחֲפַל לְכַלְלֵיו וַתֹּאמֶר לֹו אֲדֹנָי לֹו הֵייתָ פֹה עִמָּנוּ וְלֹא־מָת אָחִי

Joh 11:33 וַתִּרְאוֹת יֵשׁוּעַ אֶתָּה בְּכִיָּה וְאֵת־הַיְהוּדִים בְּכִים עִמָּה וַיִּמַּר רוּחוֹ בְּקִרְבוֹ וַיִּסְעֶר לְבוֹ

Joh 11:34 וַיֹּאמֶר אֵן קִבְרָתָם אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בֵּא אֲדֹנָיִנוּ וְרֹאֶה

Joh 11:35 וַיִּבְכֶּה יֵשׁוּעַ

Joh 11:36 וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים רָאוּ מַה־נִּפְלְאָה לֹו אֶתְבַּתּוֹ

Joh 11:37 וַיֵּשׁ מֵהֶם אֶמֹן הוּוּא אֲשֶׁר פָּקַח עֵינֵי הָעוֹר לֹא יִכַל לְעַצֵּר גַּם אַחֲרָה מִמֶּנּוּ

Joh 11:38 וַיִּשְׁוֹעַ בְּמַר נִפְשׁוֹ בֵּא אֶל־הַקֶּבֶר וְהוּא מְעַרְהָ וְאָבֵן מְעַרְהָ עַל־פִּיהָ

Joh 11:39 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ גַּלּוֹ אַתְּהָאָבֵן וַתֹּאמֶר אֵלָיו מָרְתָא אַחֻוֹת הַמָּת אֲדֹנָי הִנֵּה הוּא נִבְאָשׁ כִּי־זֶה לֹו יָמִים אֲרַבְּעָה

Joh 11:40 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶּ יֵשׁוּעַ הֲלֵא אֲמַרְתִּי לָךְ אִם־תַּאֲמִינִי אִזְ תִּרְאִי אֶת־כְּבוֹד הָאֱלֹהִים

Joh 11:41 וַיִּגְלֹו אַתְּהָאָבֵן אֲשֶׁר הַמָּת הוֹשֵׁם שָׁם וַיִּשְׁוֹעַ נִשָּׂא אֶת־עֵינָיו לְמִרְיָם וַיֹּאמֶר אוֹדָךְ אָבִי כִּי עֵנִיתִנִי

Joh 11:42 וַיֹּאנִי וְדַעְתִּי כִּי מֵדִי אֲדַבֵּר אֶתָּה חַעֲנָה אֶפֶס בַּעֲבוֹר הָעַם הַעַמֵּד עָלַי דְּבַרְתִּי כֵּן לְבַעֲבוֹר יֵאֲמִינוּ כִּי אַתָּה שַׁלַּחְתָּנִי

Joh 11:43 וַיִּכְלַחֻו לְדַבֵּר כֵּן וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל אֲלַעֲזֶר עוֹרָה וַיִּצְאָה

Joh 11:44 וַיִּצְאָה הַמָּת וַיְרִיּוּ וַיִּכְלִיּוּ אֶסְרוֹת בְּתַקְרִיכִין וּפְנִיּוֹ קִשּׁוּרִים בְּמִטְפַּחַת וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הַתִּירְהוּ וַחֲנּוּ לֹו לְלַכָּת

Joh 11:45 וַיִּרְבִּים מִן־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל־מְרִים כִּרְאוֹתֶם אַתְּהָאֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֵּאֲמִינוּ־בו

Joh 11:46 וַיִּמְקַצּוֹתֶם הִלְכוּ אֶל־הַפְּרוּשִׁים וַיְגִידוּ לָהֶם אַתְּהָאֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ

Joh 11:47 וַיִּקְהִילוּ רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אַתְּהַסְּתִּירְדִין וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה הֲלֵא הָאִישׁ הַזֶּה עָשָׂה מוֹפְתִים רַבִּים

Joh 11:48 וַיֹּאם־יַחֲזֵקֵל מִמָּנוּ בַּיּוֹם הֲלֵא כָלֶם יֵאֲמִינוּ־בוּ וּבֵאוּ הַרוֹמִיִּים וְלִקְחוּ אֶת־מִקּוֹמָנוּ וְאֶת־עִמָּנוּ

Joh 11:49 וַיֹּאחֲד מֵהֶם קִנְפָא שָׁמוּ אֲשֶׁר הָיָה כַּחַן גְּדוֹל בַּשָּׁנָה הַהִיא אָמַר אֲלֵיהֶם אַתֶּם לֹא־תִבְיִנוּ דְבַר

Joh 11:50 וְגַם לֹא־תִשְׁכִּילוּ כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר יָמוּת אִישׁ אַחֲד בַּעַד הָעַם מֵאָבְדֵן הָעַם כָּלּוֹ

Joh 11:51 וְלֹא מִלְבוֹ דְּבַר כִּזְאת כִּי אִם־בְּהוֹתוֹ כַּחַן גְּדוֹל בַּשָּׁנָה הַהִיא נִבָּא בְּפִיו כִּי־יֵשׁוּעַ יָמוּת בַּעַד הָעַם

Joh 11:52 וְלֹא־לְבַד בַּעַד הָעַם כִּי אִם־גַּם־לְקַבֵּץ אַתְּבְּנִי הָאֱלֹהִים הַנִּפְצִים וְהָיוּ לְאַחֲדִים

Joh 11:53 וּמִן־הַיּוֹם הַהוּא נִוְעַצּוּ עָלָיו יַחֲדוּ לְהַמִּיתוֹ

Joh 11:54 וְעַל־כֵּן לֹא־תַחֲתַלֵּךְ יֵשׁוּעַ עוֹד בֵּין הַיְהוּדִים בְּגִלּוֹי כִּי אִם־נִטָּה מִשָּׁם עַד־הַכֶּפֶר הַקְּרוּבָה לְמִדְבַּר אֶל־עִיר וּשְׁמָה אֶפְרַיִם וַיְגַר־שָׁם עַם־תַּלְמִידָיו

Joh 11:55 וַיִּקְרַב חַג־הַפֶּסַח לַיְהוּדִים וְרַבִּים מִן־הָאֲרָץ עָלוּ יְרוּשָׁלַיִמָה לְפָנֵי הַפֶּסַח לְהַתְּקַחֵשׁ שְׁמָה

Joh 11:56 וַיִּבְקָשׁוּ אַתְּהָאֲשֶׁר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הַעֲמִיד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ מַה־יִּהְיֶה לָכֶפֶס הַאֵם לֹא־יָבֵא אֶל־הַחַג

Joh 11:57 וְרֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים נַחְנוּ פִקְדָה כִּי אִם־יָבֵעַ אִישׁ אַתְּמִקּוֹמוֹ אִזּוּ נָבֵא וַיְגִיד לְמַעַן יַחֲפִשְׁהוּ

Joh 12:1 וַחֲשֵׁשׁ יָמִים לְפָנֵי חַג־הַפֶּסַח בָּא יֵשׁוּעַ אֶל־בֵּית־עֵנְיָה וְשָׁם אֲלַעֲזֶר הַמָּת אֲשֶׁר הַחֲנָה מִן־הַמַּתִּים

Joh 12:2 וַיַּעֲשׂוּ־לוֹ שָׁם מִשְׁתָּה בְּעֶרְבַּ מִשְׁרַת אֹתוֹ וְאֲלַעֲזֶר הָיָה אַחֲד מִן־הַיֹּשְׁבִים אֶל־הַשְּׁלֶחֶן

Joh 12:3 וַתִּחַק מְרִים מִן־קַחַת גִּרְדַּי וַיִּקְרַע־עָרְךָ מֵאֵד לְטָרָא אַחַת מִשְׁקָלָהּ וַתִּמְשַׁח אַתְּבְּנָלִי יֵשׁוּעַ וּבִשְׁעֵרְתֶיהָ נִבְבָּה אַתְּבְּנָלִי וְהַבֵּית מִלֵּא רִיחַ הַמִּרְקַחַת

Joh 12:4 וַיֹּאחֲד מִתַּלְמִידָיו הוּא יְהוּדָה בְּרַשְׁמַעוֹן אִישׁ־קְרִיּוֹת אֲשֶׁר אַתְּבְּיָבֵן הַסְּגִירוֹ אָמַר לֵאמֹר

Joh 12:5 וְעַל־מָה לֹא־תִחַמְכֶר הַמִּרְקַחַת הַזֹּאת בְּשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת דִּינָר לְחַת לְעֵנִיִּים

Joh 12:6 וְהוּא דְבַר כִּזְאת לֹא מַדְאָחֻו לְעֵנִיִּים רַק יַעַן כִּי־נִבְבַּ הָיָה וְאֲרוֹן אוֹצְרֶם בְּיָדוֹ וְנִשָּׂא מֵאֲשֶׁר נַחְנוּ בּוֹ

Joh 12:7 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הַחֲזִילָה לַיּוֹם קִבְרָתִי הַכִּינָה זֹאת

Joh 12:8 כי את־העניים תמצאו לפניכם תמיד ואתי לא תמצאו תמיד לפניכם
 Joh 12:9 ורבים מן־יהודים שמעו כי הוא ישם ויבאו לא־בעבור ישוע לבדו כי אסגס־לקראות את־אלעזר אשר החיה מן־המתים
 Joh 12:10 ויועצו ראשי הכהנים להרג גם את־אלעזר
 Joh 12:11 כי בגללו אלו יהודים רבים ויאמינו בישוע
 Joh 12:12 ויהי מן־הקרת פשע רבים מן־העם מן־עולי הרגל כי ישוע בא וירושלמה
 Joh 12:13 ויחקו כפות תמרים בידם ויצאו לקראתו ויריעו הושענא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישאל
 Joh 12:14 וימצא ישוע עיר וירכב עליו כפחוב
 Joh 12:15 אל־תיראי בתציון הנה מלכך יבוא לך רכב על־עיר בן־אתנות
 Joh 12:16 ויכל־זאת לא־הבינו תלמידיו בתחילה אך כאשר לקח ישוע אחר כבוד זכרו אז כירכה כתוב עליו וכה נסעו לו
 Joh 12:17 והעם אשר היו אתו העידו בפיהם כי קרא את־אלעזר מן־קברו ויחיהו מן־המתים
 Joh 12:18 ועל־כן יצאו העם לקראתו אחרי שמעם כי עשה את־האות הזה
 Joh 12:19 והפרושים אמרו איש אל־אחיו הראיתם כי ידיתם לא תעשינה תושבה ואחרי כן־אדם ומשך
 Joh 12:20 ויכתוך עולי הרגל להשתחות נמצאו נסיונים
 Joh 12:21 והם באו אל־פילפוס איש בית־צורה מן־הגליל ויחלו את־פניו לאמר ארנינו חפצים אנחנו לקראת את־ישוע
 Joh 12:22 ויבא פילפוס ויגיד לאנדריו ואנדריו ופילפוס הגידו הדבר לישוע
 Joh 12:23 וישען אתם ישוע לאמר הנה בא המועד ובן־האדם נאדר יהיה בכבודו
 Joh 12:24 ואמן אמן אני אמר לכם נרגד הן אם לא־יפל ומת בתוך הארץ ישאר לבדו ואם ימות ויצא זרע רב
 Joh 12:25 האהב את־נפשו תהרס־לו והשנא את־נפשו בעולם הזה שמרה תהיה־לו לחי ער
 Joh 12:26 מן־החפץ לשרתני ולך בעקבותי ובאשר אהיה אני ישם יהיה נס־משרחי וכי איש ישרת אתי אהו יכבד האב
 Joh 12:27 עתה נבדלה נפשי ומה אמר הצילני אבי מן־עת המועד הזה אך על־כן באתי למועד הזה
 Joh 12:28 אבי נהל כבוד שמך והנה קול ענה משמים גדלתי כבודו וגם־אנלנו עוד
 Joh 12:29 והעם העמרים שם שמעו ויאמרו קול רעם הוא ויש מהם אמרו כי מלאך דבר אליו
 Joh 12:30 וישען ישוע ויאמר לא למעני הנה הקול הזה כי אסלמענכם
 Joh 12:31 עתה נחריך משפט העולם הזה ושר העולם הזה נחרי למרחפות
 Joh 12:32 ואני כאשר אנשא מעל־הארץ אמשך כן־אדם אחרי
 Joh 12:33 והמליך האלה הוציא כי ירמון באיזה מות ימות
 Joh 12:34 וישענו אהו העם שמענו מפי התורה כי המשוח חי הוא לעולם ואיך תאמר אתה כי נשא ונשא בן־האדם מי הוא זה בן־האדם
 Joh 12:35 ויאמר אליהם ישוע עוד מעט מזער ואיר האור לעיניכם לכו לאורו בהמצאו פניכסם אתכם החשך וההלך בחשך ולך אל־אשר לא ירע
 Joh 12:36 האמינו באור כל־עוד הוא זרח עליכם למען תהיו בני האור ואחרי הדברים האלה הלך ישוע ויסתר מפניהם
 Joh 12:37 והם לא האמינו לו אף כ־עשה אחות רבים לפניהם
 Joh 12:38 למלאכת דבר ושעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמעטנו וזרוע יהוה עלי מי נגלתה
 Joh 12:39 ועל־כן להאמין לא וכלו כי ושעיהו הוסיף לאמר
 Joh 12:40 השע עיניהם והשמון את־לבכם פן־יראו בעיניהם ולבכם יבין וישבו ורפאתי להם
 Joh 12:41 הדברים האלה דבר ושעיהו בחזונו את־כבודו וינבא עליו
 Joh 12:42 גם מן־השרים האמינו־בו רבים אך בעבור הפרושים לא הודו בפיהם לבלתי יגדו מתוך קהלם
 Joh 12:43 כי כבוד אנשים יקר בעיניהם מכבוד אלהים
 Joh 12:44 ויכרא ישוע ויאמר המאמין בי לא־בי הוא מאמין כי אסבשלחי
 Joh 12:45 והראה אתי הוא ראה את־שלחי
 Joh 12:46 ואני לאור באתי אל־העולם אשר כל־המאמין בי לא ישכן בחשכה
 Joh 12:47 ואיש כי ישמע את־דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אהו כי לא־לשפט את־העולם באתי כי אסלהושיע את־העולם
 Joh 12:48 וכי ומאס בי איש ולא יקח אמרי יש שפט אשר־ישפטנו הדבר אשר דברתי הוא וישפטנו ביום האחרון
 Joh 12:49 כי אני לא מלבי דברתי כי אסהאב אשר שלחני הוא צוני את־אשר אמר ואת־אשר אדבר
 Joh 12:50 וידעתי כי חיי עולם מצוחו ועל־כן את־אשר אמר אלי האב לדבר אתו אשמר לדבר
 Joh 13:1 ויהי לפני חג־הפסח וידע ישוע כי בא זמנו לעלות מן־הארץ אל־האב ואת־בחייו אשר אהב בארץ מאז כן אהבם עד־אחרית
 Joh 13:2 אחרי סיום סעודת המצנה ואחרי אשר נתן השטן בלב יהודה בן־שמעון איש־קריות לחסגור אתו
 Joh 13:3 וידע ישוע כי האב נתן בידו את־כל וכי הוא מאת אלהים יצא ואל־אלהים ישוב
 Joh 13:4 ויקם מעל השלחן ויפשט את־בגדיו ויחגר מטפחת על־מתיניו
 Joh 13:5 ויאתר יצק מים בכיור ויחל לרחץ כגלי תלמידיו ולמחותן במטפחת אשר־הוא חגור בה
 Joh 13:6 ונבא אל־שמעון פטרוס והוא אמר אליו האתה ארני תרחץ את־כנלי
 Joh 13:7 וישען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה בזה לא־תדע עתה אך אחר־כן תשכיל
 Joh 13:8 ויאמר אליו פטרוס לא־תרחץ כגלי לעולם וישען אתו וישען אסלא ארחצך איך־לך חלק עמדי
 Joh 13:9 ויאמר אליו שמעון פטרוס בי ארני לא לבד את־כנלי כי אסגס את־ידי ואת־ראשי
 Joh 13:10 ויאמר אליו ישוע תרחץ איך־לו לרחץ עוד זולתי את־כנליו כי כלו טהור הוא ואתם הנכם טהורים אבל לא כלכם
 Joh 13:11 כי ידע אתו אשר וסנינו על־כן אמר לא כלכם טהורים
 Joh 13:12 ואחרי אשר רחץ את־כנליהם ולבש את־בגדיו שב וישב ויאמר אליהם הידעתם מה־זאת עשיתי לכם
 Joh 13:13 אתם קראים־לי רבי וארון והיטבתם לקראלי כן כ־אני הוא

Joh 13:14 ועל-כן אס-אני האדון והרבי תצתי את-רגליכם עליכם גם-אתם לרחץ איש איש את-רגלי אחי

Joh 13:15 כי אני הוא מופתכם למען תעשו גם-אתם כאשר עשיתי לכם אני

Joh 13:16 ואמן אמן אני אמר לכם אין העבד גדול מאדוני ואין השליח רב משלחו

Joh 13:17 ואם-ידעתם זאת אשר-יכם אם-כן תעשו

Joh 13:18 ולא על-בלבד דברתי כן כי ידעתי את-אשר בחרתיכם אך למען יקום הכתוב אוכל לחמי הנדיל עלי עקב

Joh 13:19 מעתה אני מניד לכם דבר טרם באו למען תאמינו אחרי באו כי אני הוא

Joh 13:20 ואמן אמן אני אמר לכם המקבל את-מי אשר שלח פני הוא מקבל פני שליח

Joh 13:21 ויהי כדבר ישוע את-הדברים האלה ותפעם רוחו בקרבו ויגד להם לאמר אמן אמן אני אמר לכם כי אחד מכם יסגיר אתי

Joh 13:22 ויתראו התלמידים פנים בפנים כי לא ידעו על-מי דבר

Joh 13:23 ואחד מתלמידיו אשר ישוע אהבו נשען על-חיקו

Joh 13:24 וירמזלו שמעון פטרוס ויאמר אליו אמר-נא מיהוא זה אשר דבר עלי

Joh 13:25 ויפל על-צווארי ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא

Joh 13:26 וישען ישוע זה הוא אשר אטבל-לו פרוסה ונתתיה לו ויטבל את-הפרוסה ויקחה ויתנה אל-יהודה בן-שמעון איש-קריות

Joh 13:27 ואחרי אכלו את-הפרוסה בא השטן אל-קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר-תעשה מהר ועשה

Joh 13:28 ולא-ידע איש מן-הישבים שם במסיבה על-מה דבר אליו כזאת

Joh 13:29 כי יש אשר חשבו בהיות צורך הכסף ביד יהודה על-כן אמר אליו ישוע קנה-נא את-אשר יחסר לנו לחג או תנא דבר לעניים

Joh 13:30 והוא בקחתו את-הפרוסה אל-פיו יצא פתאם ויהי לילה

Joh 13:31 ויהי כאשר יצא ויאמר ישוע עתה נאדר בן-האדם בכבוד וכו' אלהים בכבוד נאדר

Joh 13:32 ואלהים הוא יאדיר אתו בכבודו ונס-יחיש להאדירו

Joh 13:33 היקרים עוד-מעט מזער אשב עמכם ואתם תבקשוני וכאשר אמרת אל-יהודים כי אל-אשר אני הלך לא תוכלו לבא שמה כן אני אמר עתה גם-אליכם

Joh 13:34 הנה מונה מצוה חרשה אני נתן לכם לאהבה איש את-רעהו כאשר אהבתי אתכם כן גם-אתם איש את-רעהו תאהבו

Joh 13:35 בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם אם אהבת רעים תלין ביניכם

Joh 13:36 ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני הנה אתה הלך וישע אל-אשר אני הלך לא-תוכל ללכת אחרי כיום אך הנה ימים באים והלכת אחרי

Joh 13:37 ויאמר אליו פטרוס אדני על-מה לא-אוכל ללכת אחרך כיום הלא אתנפשי אתן בערך

Joh 13:38 וישען ישוע התתן את-נפשו בעדי אמן אמן אני אמר לך לא יקרא התרגל ער-אשר תכחש-בי שלש פעמים

Joh 14:1 אל-ליחת לבכם האמינו באלהים וכמו-כן האמינו בי

Joh 14:2 מעונות רבות נמצאות בבית אבי כי לולא כן הייתי מניד לכם ואני הלך להכין לכם מקום

Joh 14:3 ואחרי אשר אלך ואכין מקום לכם שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען תהיו עמי שם כאשר אהיה

Joh 14:4 ואתם ידעתם אגא אני הלך ונס את-הדרך ידעתם

Joh 14:5 ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיכה נדע את-הדרךך

Joh 14:6 ויאמר אליו ישוע אנכי הדרך והאמת והחיים ואיש לא-יבא אל-האב בלתי על-ידי

Joh 14:7 לו אתי ידעתם ידעתם גם את-אבי ומעתה ידעתם אתו ונס-דאיחם אתו

Joh 14:8 ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את-האב ורב לנו

Joh 14:9 ויאמר אליו ישוע הלא ימים רבים הייתי עמכם הטרם תדע אתי פילפוס הראה אתי ראה את-האב ולמה-זה תאמר הראנו את-האב

Joh 14:10 הכי לא תאמין כי אני באב והאב בי הדברים אשר אני דבר אליכם לא-מלבי אני דבר כי האב השכן בי הוא פעל בי פעלותיו

Joh 14:11 האמינו לי כיראני באב והאב בי ואם-לא האמינו לי בגלל הפעולות האלה

Joh 14:12 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי את-המעשים אשר אני עשה ועשה גם-הוא וגדלות מאלה ועשה כי אל-אבי אנכי הלך

Joh 14:13 וכל-אשר תשאלו בשמי אתו אעשה לבעבור ויגדל כבוד האב בבני

Joh 14:14 כל-דבר אשר תשאלו בשמי אני אעשנו

Joh 14:15 אם-אהבתם אתי את-מצתי תשמרו

Joh 14:16 ואני אחלה פני האב ויתן לכם מליץ אחר אשר-ישכן אתכם עדיעד

Joh 14:17 הלא הוא רוח האמת אשר העולם לא-יכל לקבלו כאשר לא יראנו ולא ידענו ואתם ידעתם אתו כי הוא שכן ואף-היה והיה בתוכם

Joh 14:18 ואני לא אעזבכם יתומים כי בא אבא אליכם

Joh 14:19 עוד מעט מעט מזער והעולם לא יוסף לראות אתי ואתם תראני כיראני חי וכן גם-אתם תחיו

Joh 14:20 ביום ההוא תדעו כיראני באבי ואתם בי ואני בכם

Joh 14:21 מי אשר מצויתי אתו ושמר לעשותן זה הוא אשר ואהבני ואהבי אהוב לאבי ואני אהבתי ואליו אתודע

Joh 14:22 ויאמר אליו יהודה לא איש-קריות ואיכה אדני תקרניה כאלה כי תבא להתודע אלינו ולא לעולם

Joh 14:23 וישען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ושמר את-דברי ואבי יאהב אתו ואליו נבא ושכנו אתו

Joh 14:24 ואיש אשר לא יאהבני הוא לא ישמר את-דברי ותדברים אשר שמעתם לא מלבי יצאו כי אם-מפי האב אשר שלחני

Joh 14:25 את-אלה דברתי אליכם בעוד שבתי עמכם

Joh 14:26 והמליץ הוא רוח הקדש אשר-ישלחתי האב בשמי ולמדתם את-כל ואז תזכרו כל אשר-הגדתי לכם

Joh 14:27 ועתה שלום אני מניח לכם את-שלומי אני נתן לכם לא כאשר יתן העולם אני נתן לכם אל-ידי לבכם ואל-ידיחת שמעתם את אשר-אמרת אליכם כי אלך מכם ועוד אשוב אליכם לו אהבתם אתי הייתם שמחים באמרי לכם כיראני אני אל-האב גדול ממני

Joh 14:28 הלא

Joh 14:29 ועתה הגדתי לכם הדבר טרם באו לבעבור תאמינו אחרי באו

Joh 14:30 ואני לא אוכל עוד להרבות אמרים עמכם מפני שר־העולם אשר יבא והוא ינילו חלק בי כ־מאומה

Joh 14:31 רק לבעבור ודע העולם כי אני אהב את־האב ועשה אני ככל אשר צוני האב לכו ונלכה מזה

Joh 15:1 ואנכי הנפן הנפן אמת ואבי הכרם

Joh 15:2 כ־ל־זמורה ממני אשר לא תעשה ענבים וקר־תנה ואשר תעשה ענבים וק־מנה להרבות את־פריה

Joh 15:3 ואתם זכים הנכם כיום על־פי דברי אשר דברתי אליכם

Joh 15:4 יהיו דבקים בי ואני ככם כי כאשר הזמרה פרי בל־תעשה מאליה אס־לא דבקה בנפן כן גם־אתם אס־לא תדבקו בי

Joh 15:5 ואנכי הנפן ואתם הזמרות הדבק בי ואני בו הוא ישנה רב פרי כי בלעדי לא תוכלו עשות מאומה

Joh 15:6 מי אשר לא ידבק בי ישליכהו כנצר אשר ייבש ומקשש וקששנו ונתנו לאש והיה לבער

Joh 15:7 אס־בי אתם דבקים ודברי שמרים ככם תשאלו ויעשה לכם כ־ל־משאלות לבכם

Joh 15:8 וזאת יגדל כבוד אבי כ־י־תעשו רב פרי והייתם לי לתלמידים

Joh 15:9 כ־אשר אהב אתי האב כן אהבתי אתכם חסו באהבתי תמיד

Joh 15:10 אם את־מעו־תי תשמרו חסו באהבתי תמיד כ־אשר גם־אנכי מצות אבי שמרתי ואחסה באהבתי תמיד

Joh 15:11 את־הדברים האלה דברתי אליכם לבעבור תהיה שמחתי עליכם ושמחתכם תמלא נפשכם

Joh 15:12 וזאת היא מצו־תי לאהבה איש את־אחיו כ־אשר אנכי אהבתי אתכם

Joh 15:13 אין לאיש אהבה רבה מאשר אם יתן את־נפשו בעד ידידיו

Joh 15:14 ואתם ידידי הנכם רק אס־תעשו את אשר־אנכי מצוה אתכם

Joh 15:15 לא עוד עבדים אקרא לכם כי העבד אינו ידע את־אשר אדוני עשה אך לכם קראתי ידידי כי הודעתו אתכם כל אשר שמעתי מפי אבי

Joh 15:16 לא אתם בחרתם בי וכ־אני בחרתי בכם ואני מניתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יעמד לעד וכל־דבר אשר תשאלו מאת האב בשמי אתו יתן לכם

Joh 15:17 וזאת היא המצוה אשר אני מצוה אתכם כי איש את־רעהו תאהבון

Joh 15:18 אס־העולם ישנא אתכם הלא ידעתם כי אתי שנא לפניכם

Joh 15:19 לולו הייתם מן־העולם העולם יאהב את אשר־לו אך יען כ־אין אתם מן־העולם ואני בחרתי בכם מן־העולם על־כן ישנא אתכם העולם

Joh 15:20 וזכרו את־הדבר אשר אמרתי לכם העבד אינו גדול מאדוני אס־רפו אתי גם־אתכם ורדפו אס־שמרו את־דברי גם את־דברים ישמרו

Joh 15:21 אכל כ־ל־אלה יעשו לכם בעבור שמי כי אינם ידעים את־שליחי

Joh 15:22 לולו באתי והגדתי להם לא הושת עליהם חטא אכל עתה אין מענה בפיהם על־חטאתם

Joh 15:23 השנא אתי הוא שנא גם־את־אבי

Joh 15:24 עשיתי לפניהם המעשים אשר לא עשה איש אחר לא־הושת עליהם חטא אכל עתה ראו את־מעשי וישנאו גם־אתי וגם את־אבי

Joh 15:25 אך למלאת הדבר הכתוב בתורתם ושינאת הנם שנאוני

Joh 15:26 אך כ־אשר יבא המליץ אשר אשלחנו אליכם מאת האב הלא הוא רוח האמת היצא ממקור האב הוא יעד־לי

Joh 15:27 וגם־אתם תעידו לי כי הייתם עמדי מראש

Joh 16:1 את־אלה דברתי אליכם למען לא תכשלו

Joh 16:2 הם יגידו אתכם מתוך הקהל ואף הגיע הזמן אשר כ־ל־הרג אתכם יחשב בלבו כי קר־כן הוא מקריב לאלהים

Joh 16:3 ואת־אלה יעשו לכם כי גם־את־אבי וגם־אתי לא ידעו

Joh 16:4 ואניד לכם את־אלה למען תזכרו אתם בעתם כי אני המדבר אליכם ולא הקדמתי להגיד לכם כ־ל־זה מראש בעבור כי הייתי עמכם

Joh 16:5 ועתה הגי הלך אל־שליחי ואין עוד איש מכם שאל אתי אנה אתה הלך

Joh 16:6 רק לבכם מלא עשב בדברי אליכם הדברים האלה

Joh 16:7 אולם אמת אניד לכם כי טוב לכם אשר אלך כי אס־לא אלך לא־יבא המליץ אליכם וכ־אלך אשלחנו אליכם

Joh 16:8 והוא בבוא יוכח את־העולם על־דבר חטא צדקה ומשפט

Joh 16:9 על־חטא על־אשר לא האמינו בי

Joh 16:10 על־צדקה על־כי הלך אני אל־אבי ולא תראני עוד

Joh 16:11 ועל־משפט על־כי ירשיע את־שר העולם הזה בהשפטו

Joh 16:12 ועוד לי מלין רבות להודיעכם אך לא־חוככם שאת אותן כיום

Joh 16:13 ורוח האמת בבוא יגה אתכם אל־האמת כלה כי לא מלבו ידבר כי אם את־אשר ישמע ושמיע ויגיד את־האמתות לאחור

Joh 16:14 הוא יגדל כבודי כי יקח משלי והגיד לכם

Joh 16:15 כל אשר לאבי לי הוא על־כן אמרתי משלי יקח והגיד לכם

Joh 16:16 עוד כמעט רגע ולא תראני עוד ועוד כמעט רגע ותראני כי אני הלך אל־אבי

Joh 16:17 ויש מתלמידיו אשר נדברו אז איש אל־רעהו מה־זה אשר אמר אליו עוד כמעט רגע ולא תראוני ועוד כמעט רגע ותראוני וכי אני הלך אל־האב

Joh 16:18 ויאמרו מה־זה כמעט רגע אשר אמר ואנחנו לא נדע מה הוא מדבר

Joh 16:19 ויבא ישוע כי מבקשים הם לשאל את־פיהו ויאמר אליהם התקדו־ן זה אח־זה על כ־י־אמרתי עוד כמעט רגע ולא תראני ועוד כמעט רגע ותראני

Joh 16:20 אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תכזו ותילילו ובני העולם יגילו אתם תתאבלו אך אכלכם יתפד לששון

Joh 16:21 ואת־אשה תחיל בחבלית כי באה עתה ואת־י אשר המלטיה את־הנולד לא־תזכר עוד חבלה משמחתה כ־איש נולד בעולם

Joh 16:22 וגם־אתם מלאים גיון כיום אך עוד אשוב אראה אתכם ויש לבכם ושמחתכם לא־יזכר מכם גבר

Joh 16:23 וביום ההוא לא תשאלו לי כ־ל־שאלה אמן אמן אני אמר לכם אם תבקשו דבר מאת האב יתן לכם בשמי

Joh 16:24 ער־עתה לא־בקשתם דבר בשמי בקשו ותקחו ונפשכם תמלא שמחה

Joh 16:25 את־אלה דברתי אליכם אך הגיע המועד ולא אדבר אליכם עוד במשלים כי אס־במלים ברורות אנדכם על־דבר האב

Joh 16:26 ביום ההוא משאלותיכם בשמי תשאלו ואיני אמר לכם כי אני אעתיר בעדכם אל־האב
Joh 16:27 כי־האב נס־הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתם אתי ותאמינו כי־מאת האב יצאתי
Joh 16:28 יצאתי מאת האב ובאתי בעולם ועתה אשוב אשוב את־העולם ואלך־לי אל־האב
Joh 16:29 ויאמרו תלמידיו הנך מדבר עתה במלים ברורות ולא תביע משל
Joh 16:30 עתה ונדענו כי־אתה ידע כל ואין מחסר לך אשר ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת
Joh 16:31 וישנן אתם ישוע הכי תאמינו עתה
Joh 16:32 הנה הזמן בא וכבר הניע כי־תפוצו איש לביתו ואתי תעזבו לבדי אך איני לבדי כי אבי עמדי
Joh 16:33 ואני בדברים האלה באתי להגיד לכם כי בי שלום יהיה־לכם בעולם צרה תבואתכם אך־התאזרו עו אני נצחתי את־העולם
Joh 17:1 את־אלה דבר ישוע וישא עיניו למרום ויאמר אבי נהל כבוד בנך כי בא מועד ובנך ונהל כבודך
Joh 17:2 כִּאֲשֶׁר אתה תמשיליהו בכל־בשר לתת חיי עולם לכל אשר־נתתה לו
Joh 17:3 ומה חיי עולם אשר ודעו אתך כי אתה לבדך אל־אמת ואתי־ישוע המשיח אשר שלחת
Joh 17:4 את־כבודך גדלתי בארץ כליתי את־המלאכה אשר נתתה לי לעשותה
Joh 17:5 ועתה כבודי־נא עמך אבי ככבוד אשר הוֹדִיתִי עמך טרם נעשו שמים וארץ
Joh 17:6 הודעתני את־שמי לאנשים אשר אתם נתתה־לי מן־העולם לך היו ואתה נתתם לי והם אמרתך ויצרו
Joh 17:7 וידעו הם פיוס כי־כלם אשר נתתה לי מאתך הנה
Joh 17:8 כי שמתי לפניכם את־הדברים אשר שמתי בפי והם שמעו ויכירו באמת כי מאתך יצאתי ותאמינו כי אתה שלחתני
Joh 17:9 ואני בעדכם מפניע לא בעד העולם אפניע בך כי אם־בעד אלה אשר נתתה לי כי־לך הנה
Joh 17:10 וכל־שלי שלך ושליך שלי אשר גם אתפאר
Joh 17:11 לא אגור עוד בארץ והם גרים בארץ ואני בא אליך אבי קדשי שמר בשמך את־אלה אשר נתתה לי למען יהיו אחד כמני
Joh 17:12 בהיותי עמכם בעולם שמרתי אתם בשמך כל אשר נתתה לי שמרתי ולא־אבד אחד מהם וזלתי בן־האבדון למלאת דברי־הכתוב
Joh 17:13 ועתה הניני בא אליך ותדברים האלה דברתי בארץ למלאת נפשם שמחתי
Joh 17:14 ואני נתתי להם דברך והעולם שגא אתם ועו כי לא מן־העולם הם כִּאֲשֶׁר נס־אני לא מן־העולם אני
Joh 17:15 ואני איני מפניע בעדכם כי תקחם מן־העולם רק כי אם־תצילם מן־הרע
Joh 17:16 לא מן־העולם הם כִּאֲשֶׁר נס־אני לא מן־העולם אני
Joh 17:17 קדש אתם באמתך דברך אמת
Joh 17:18 כִּאֲשֶׁר אתה שלחתני בעולם כן אני שלחתים בעולם
Joh 17:19 ובְעֵדְכֶם הקדשתי את־נפשי וכן נס־הם את־נפשם באמת וקדישו
Joh 17:20 אולם לא בעד־אלה לבדם אני מעתיר לך כי אם־נס־בעד אלה אשר ואמינו כי על־פי דברים
Joh 17:21 למען יהיו כלם לאחד כִּאֲשֶׁר אתה אבי בי ואני בך כן יהיו נס־הם בני לבעבור ואמין העולם כי אתה שלחתני
Joh 17:22 ואני נתתי להם את־הכבוד אשר נתתה לי לבעבור יהיו לאחד כִּאֲשֶׁר גם אנחנו אחד
Joh 17:23 ואני בהם ואתה בי למען יהיו תמים באחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני וכי אהבת אתם כִּאֲשֶׁר אהבתני
Joh 17:24 ואני חפצתי אבי כי אלה אשר נתתה לי יהיו עמי נס־הם כִּאֲשֶׁר אהיה למען יראו את־כבודי אשר נתתה לי כי אהבת אתי טרם תנסו ארץ
Joh 17:25 ואבי הצדיק הן העולם אינו ידע אתך ואני ובעתיד ואלה ידעו כי אתה שלחתני
Joh 17:26 הודעתני להם את־שמי וכן אוסיף להודיעם למען יהיו־בהם האהבה אשר אהבתני ונס־אני אהיה בתוכם
Joh 18:1 ויכל ישוע לדבר את־הדברים האלה ויצא עִסְתִּלְמִידָיו אֶל־עֵבֶר לַחַל קְרוּן וַיבֹא לִנְ אֶשֶׁר שֵׁם הוּא וְתִלְמִידָיו
Joh 18:2 ויהודה המסגיר ידע את־המקום ההוא כי ישוע ותלמידיו פעמים רבות נועדו שם
Joh 18:3 ויחך ויהודה את־הגדוד ואת־המשורתיים אשר לקאשי הכהנים והפרושים ויבא שם בגרות ולפידים וכלי־נשק
Joh 18:4 וישוע ידע את כל־אשר ויבאנו ויצא ויאמר אליהם אתמי תבקשו
Joh 18:5 וישענו אחו את־ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא ויהודה המסגיר עמד אצלם
Joh 18:6 ויהי כִּאֲשֶׁר אמר אליהם ישוע אני הוא ויסגו אחור ויפלו ארצה
Joh 18:7 ויזכר וישאל אתם אתמי תבקשו ויאמרו את־ישוע הנצרי
Joh 18:8 וישנן ישוע הלא אמרתי לכם כי אני הוא על־כן אם־אתי תבקשו הניחו לאלה ויילכו
Joh 18:9 להקים הדבר אשר אמר מאלה אשר נתתה לי לא־אבד לי אף־אחד
Joh 18:10 וחרב היתה בידי שמעון פטרוס וישלף אתה נדף את־עבד הכהן הגדול ויקצץ את־אזנו תימנית ושם העבד מלכוס
Joh 18:11 ויאמר ישוע אל־פטרוס חשב דברך אל־נגנה האם את־כוס אשר נתתי לי אבי אני לא־אשתנה
Joh 18:12 ותגדודו ושר האלף ומשרתי היהודים תפשו או את־ישוע ויאסרוהו
Joh 18:13 ויליכוהו כראשונה אל־חנן כי הוא היה חנן קנפא הכהן הגדול בשנה ההיא
Joh 18:14 הוא קנפא אשר בעצתו ליהודים הגיד כי טוב אשר יאבד איש־אחד בעד כל־העם
Joh 18:15 ושמעון פטרוס ותלמיד אחר תלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא נזקע היה לכהן הגדול ויבא עִסְתִּלְמִידָיו לַחַצֵר הכהן הגדול
Joh 18:16 ופטרוס עמד מחוץ לשער ויצא התלמיד האחר הנזקע לכהן הגדול וידבר אליהשערה ויבא את־פטרוס הביתה
Joh 18:17 ותאמר האמה השערה אל־פטרוס הלא נס־אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר לא אני
Joh 18:18 ושם עמדו העבדים והמשורתיים ויבערו נחלים להתחמם מפני הקר ויעמד נס־פטרוס עמם ויתחמם
Joh 18:19 וישאל הכהן הגדול את־ישוע על־תלמידיו ועל־תורתו
Joh 18:20 וישוע ידע את־העולם ויבית הכנסת ובבית המקדש אשר שם כל־היהודים נקהלים ולא־דברתי דבר בסתר
Joh 18:21 ולמה־זה תשאלני שאלני את־האנשים אשר שמעו דברי הנם ידעו את־אשר הוריתי

Joh 18:22 ויהי כדברו את־הדברים האלה ניד אחר המשרתים העמד שם את־ישוע על־הלחי ויאמר הכזאת תענה את־הכהן הגדול

Joh 18:23 וישע אתו וישוע אסרעה דברתי ענה כי את־הרעה ואס־נכונה על־מה הכיני

Joh 18:24 וחקן שלח אתו אסור אל־קפא הכהן הגדול

Joh 18:25 וישמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא נס־אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר לא אני

Joh 18:26 ואחר מעברי הכהן הגדול מודע לאיש שהוא אשר קצין פטרוס את־אזנו אמר אליו הלא אני ראיתוך עמו בגן

Joh 18:27 ויוסף פטרוס ויכחש וברגע זה קרא התרגל

Joh 18:28 ויוליכו את־ישוע מבית קפא אל־בית המשפט פעלות הבקר והם לא באו לתוך בית המשפט לבלתי ישמאו ולא יוכלו לאכל את־הפסח

Joh 18:29 ויצא פילטוס אליהם ויאמר מה־שיטנה תביאו על־האיש הזה

Joh 18:30 וישעו ויאמרו אליו לולא היה זה פעל־אנן לא הסגרנו אתו בנדיך

Joh 18:31 ויאמר אליהם פילטוס קחו אתו אתם ושיפטהו על־פי תורתכם ויאמרו אליו היהודים אין־לנו כח להמית נפש אדם

Joh 18:32 למלאת דבר ישוע אשר הניד מה־יהיה מותו אשר יומת

Joh 18:33 וישב פילטוס אל־בית המשפט ויקרא אל־ישוע ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים

Joh 18:34 וישעו וישוע המלכך אתה דבר כן או כן הנודילך עלי אחרים

Joh 18:35 וישעו פילטוס הכי יהודי אנכי הן עמך וראשי הכהנים הסגורף בנדי מה עשתה

Joh 18:36 וישעו מלכותי איננה מן־העולם הזה אלו מן־העולם הזה היתה מלכותי משרתי ולחמי לי לבלתי אנתן בידי היהודים אך עתה מלכותי איננה מפה

Joh 18:37 אליו פילטוס אסכן מלך אתה וישעו אתה אמרת כ־מלך אני לזאת נולדתי ולזאת באתי בעולם להעיד עליהאמת מי אשר לאמת ישמע את־קולי

Joh 18:38 ויאמר

Joh 18:39 ויאמר אליו פילטוס מה היא האמת ואחרי דברו קזאת שב אל־היהודים ויאמר אליהם אני לא־מצאתי בו עון

Joh 18:40 והנה זה החק מאז לשלח לכם בפסח אחד מהאסורים לחפשי ועתה אס־טוב בעיניכם אשלח לכם את־מלך היהודים

Joh 18:41 ויוסיפו ויצעקו לאמר לא את־זה כי אם את־בר־אבא ובר־אבא היה שורד

Joh 19:1 ואז וקח פילטוס את־ישוע וייסר אתו בשוטים

Joh 19:2 ויאנשי הצבא שרגו כתר קוצים ושימו על־ראשו ויגבישוהו מעיל ארגמן

Joh 19:3 וישעו אליו ויקראו וחי מלך היהודים ויכהו על־הלחי

Joh 19:4 וישב פילטוס ויצא החוצה ויאמר אליהם הנה אוציאנו לפניכם לבעבור תדעו כי לא־מצאתי בו עון

Joh 19:5 ויצא וישוע החוצה נשא כתר הקוצים ומעיל הארגמן עליו ויאמר אליהם פילטוס הנה הנגר

Joh 19:6 ויראשי הכהנים והמשרתים כראותם אתו צעקו לאמר הצלב הצלב אתו ויאמר אליהם פילטוס קחו אתו אתם והצליבוהו כי אני לא־מצאתי בו עון

Joh 19:7 וישעו אתו היהודים הנה ישלנו תורה ולפי תורתנו משפט־מות לו כ־מתאמר לאמר בן־האלהים הוא

Joh 19:8 כששמע פילטוס את־הדבר הזה נירא וחר מאד

Joh 19:9 וישב ויבא אל־בית המשפט ויאמר אל־ישוע אי מזה אתה וישוע לא־ענה אתו מאומה

Joh 19:10 ויאמר אליו פילטוס האלי לא תדבר הלא תדע כי ירי רבילי לשלחך ורבילי לצלבך

Joh 19:11 וישעו אתו ישוע אין־לך כח עלי לולא נתן־לך מעל על־כן עון מסגירי בנדי גדול מעונך

Joh 19:12 זאת בקש פילטוס לשלחו והיהודים צעקו ואמרו אסתשלח את־האיש הזה אינך אהב את־הקיסר כי המתקומם להיות למלך הוא מתקומם על־הקיסר

Joh 19:13 כששמע פילטוס את־הדברים האלה הוציא את־ישוע החוצה וישב על־כסא המשפט במקום הנקרא מרצפת אבנים ובעברית גב־תא

Joh 19:14 ויאמר אל־היהודים בערב הפסח ההוא פשעה הששית הנה מלככם

Joh 19:15 ויצעקו הוצא הוצא אתו צלב אתו ויאמר אליהם פילטוס הצלב אצלב את־מלככם וישעו ראשי הכהנים אין־לנו מלך כי אסתקיסר

Joh 19:16 ואז נתנו בידם לצלב אתו ויקחו את־ישוע ויוליכוהו

Joh 19:17 וישאו אתו את־עץ צלבו וביאהו אל־המקום הנקרא מקום הגלגל ובעברית גלגלתא

Joh 19:18 ויצלבו אתו שם ושני אנשים אחרים עמו מעבר מזה ומזה וישוע בין שניהם

Joh 19:19 ויכתב פילטוס על־לוח ושימהו על־הצלב וישוע הנצרי מלך היהודים

Joh 19:20 ויהודים רבים קראו את־הכתוב כי המקום אשר נצלב־שם ישוע קרוב לעיר והכתוב כתובה עברית רומית ויונית

Joh 19:21 ויאמרו ראשי כהני היהודים אל־פילטוס אל־תכתוב מלך היהודים רק כי אמר אני מלך היהודים

Joh 19:22 וישעו פילטוס את־אשר כתבתי כתבתי

Joh 19:23 צלבו אנשי הצבא את־ישוע ויקחו את־בגדיו ויחלקום ארבעה רבע לאיש איש וגם את־כתנתו והכתנת לא היתה תפורת כי אס־מעשה ארג משפה עדי־השפה

Joh 19:24 ויהי כאשר

Joh 19:25 ויאמרו

Joh 19:26 ויעל־יד צלב ישוע עמדו אמו ואחות אמו ומרים אשת קלו־פס ומרים המגדלית

Joh 19:27 וירא וישע את־אמו ואת־תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל־אמו אשה ראי זה בגד

Joh 19:28 ואחר אמר אל־תלמידו ראה זאת אמך ואספה התלמיד אל־ביתו מהיום ההוא ומעלה

Joh 19:29 וישוע בדעתו אחר־יכן כי נשלם כל־דבר אך למלאת את־הכתוב אמר צמאתי

Joh 19:30 ושם עמד כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ ושימו על־ראש אוב ויניעוהו אל־פיו

Joh 19:31 וישעם וישוע מן־החמץ ויאמר נשלם ויש את־ראשו ויפקד את־רוחו

Joh 19:32 השאר את־הפגרים על־העץ ביום השבת כ־יערב שבת הנה והשבת הוא גדול הוא על־כן שאלו מפלטוס לשבר את־שוקיהם כי ימותו ולהוריקם מן־העץ

Joh 19:31 ויהיהודים חשו לבלתי

Joh 19:32 ויבאו אנשי הצבא וישברו את־שוקי האחד ואת־שוקי השני אשר נצלבו עמו

Joh 21:10 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֵבִיאוּ הֵלֶם מִן־הַדֵּגִים אֲשֶׁר לָכְרַתְּם עִתָּה

Joh 21:11 וַיַּעַל שָׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס וַיִּמְשֹׁךְ אֶת־הַמַּכְמֶרֶת אֶל־הַיָּבֵשָׁה וְהָיָה מִלֵּאָה דָגִים גְּדוֹלִים מְאֹד וְחֲמִישִׁים וּשְׁלֹשָׁה וּבְכִלְיוֹתָא לֹא נִקְרְעָה הַמַּכְמֶרֶת מִרַב הַדָּגִים

Joh 21:12 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ בָּאוּ אֲכָלוּ אֶרְחֹת הַבֶּקֶר וְאֵין גַּם־אֶחָד בְּתַלְמִידָיו אֲשֶׁר מִלֵּאוּ לְבוֹ לְשֹׂאֵל מִי אֵתָהּ כִּי יָרְעוּ אֲשֶׁר הוּא הָאָדוֹן

Joh 21:13 וַיָּבֹא וַיִּשׁוּעַ וַיִּקַּח אֶת־הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לָהֶם וְגַם אֶת־הַדֵּגָהּ

Joh 21:14 וְזֹאת הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית אֲשֶׁר־נִרְאָה וַיִּשׁוּעַ אֶל־תַּלְמִידָיו אַחֲרֵי קוֹמוֹ מִן־הַמַּתִּים

Joh 21:15 אֶרְחֹתָם וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֶל־שִׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס שָׁמְעוֹן בְּרִיּוֹנָה הֲאֵהָב אֵתָהּ אֲתָהּ אֲנִי וְתָר מֵאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ הֵן אֲדֹנָי אֵתָהּ יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ נַהַל אֲתַעֲלוֹתִי

Joh 21:16 וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ פַּעַם שְׁנַיִת שָׁמְעוֹן בְּרִיּוֹנָה הֲאֵהָב אֵתָהּ אֲתָהּ אֲנִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ הֵן אֲדֹנָי אֵתָהּ יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ נַחַח אֲתַצְאֵנִי פֶטְרוֹס אֲלֵי־לְבוֹ כִּי אָמַר אֲלֵיוֹ פַּעַם שְׁלִישִׁית הֲאֵהָב אֵתָהּ אֲתָהּ אֲנִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ אֲדֹנָי אֵתָהּ אֲלֵי־כֹל יָדַעְתָּ אֵתָהּ יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ יִשׁוּעַ רַעַח אֲתַצְאֵנִי

Joh 21:17 וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ פַּעַם שְׁלִישִׁית שָׁמְעוֹן בְּרִיּוֹנָה הֲאֵהָב אֵתָהּ אֲתָהּ אֲנִי וַיִּתְעַצֵּב

Joh 21:18 אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָךְ בְּעוֹד נַעַר הָיִיתָ בְּיָדְךָ חֲגֵרֶת אֲתִימְתָנִיךָ וְתַלְדָּךְ אֲלֵי־אֲשֶׁר חֲפַצְתָּ וְכִי תִזְכֶּן תִּפְרֹשׁ כַּפְיֶךָ וְאַחַר תִּתְנַדֵּךְ וַיִּשָּׂאךָ אֲלֵי־אֲשֶׁר לֹא תַחַפֵּץ

Joh 21:19 וַיֹּאמֶר לוֹ בְּאֵיזָה מָוֶת הוּא יָמוּת אֲשֶׁר יִגְדַל בּוֹ כְּבוֹד אֱלֹהִים וְאַחֲרָיו דִּבְרוּ כְּזֹאת אָמַר אֲלֵיוֹ לָךְ אַחֲרָיו

Joh 21:20 וַיִּשְׁן פֶּטְרוֹס וַיִּרְא אֶת־הַתַּלְמִיד אֲשֶׁר יִשׁוּעַ אָהָב הַלֵּךְ אַחֲרָיו וְהוּא אֲשֶׁר נָפַל עַל־צַנְאוֹ בְּמִשְׁתָּהּ הַעֲרֵב וְאָמַר אֲדֹנָי מִי הוּא־זֶה אֲשֶׁר יִסְתַּיְךָ

Joh 21:21 וַיִּהְיֶה בְּרֵאוֹת אֹתוֹ פֶטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֲלֵי־יִשׁוּעַ אֲדֹנָי וְזֶה מִהְ אַחֲרָיו

Joh 21:22 וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ יִשׁוּעַ אִסְחַפְצָתִי כִּי יִשָּׂאֵר עַד־אֲשֶׁר אָבֹא אַךְ מִהֲלֵךְ לָךְ אַחֲרָיו

Joh 21:23 עַל־כֵּן יָצָא הַדָּבָר הַזֶּה בֵּין הָאֲחִים כִּי הַתַּלְמִיד הַהוּא לֹא יָמוּת וַיִּשׁוּעַ לֹא אָמַר־לוֹ כִּי לֹא־יָמוּת כִּי אָמַר אִסְחַפְצָתִי כִּי־יִשָּׂאֵר עַד־אֲשֶׁר אָבֹא אַךְ מִהֲלֵךְ

Joh 21:24 זֶה הוּא הַתַּלְמִיד הַנִּתֵּן אֲתִיעֲרוֹתוֹ לְאַלֶּה וְהוּא אֲשֶׁר קָחָב כָּל־אַלֶּה וַיִּדְעֵנוּ כִּי עֲרוֹתוֹ נֶאֱמָנָה

Joh 21:25 וַיִּשְׁמַע רַבִּים אַחֲרָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשׁוּעַ אַךְ אִסְחַפְצָתוֹ כֹּלֵם אַחַד אַחַד וַיִּחַשְׁבֵהוּ לְכַבֵּי כִּי לֹא תְכִיל כְּלִי־הַעוֹלָם אֲתִי־סַפְּרִים אֲשֶׁר יִקְחֻבּוּ אָמֵן

Act 1:1 הִנֵּה הַסֵּפֶר הָרִאשׁוֹן הַאֲפִילוֹס קָחָתִי בּוֹ כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשׁוּעַ וְכָל־אֲשֶׁר הוֹרָה מִיּוֹם הַחֲלוֹ

Act 1:2 עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר נַעֲלָה מֵאֲתָנּוּ אַחֲרָיו חֲתוּ אֲתִימְצוֹתָיו בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶל־שְׁלִיחָיו אֲשֶׁר־בָּחַר בָּהֶם

Act 1:3 אֲשֶׁר אַחֲרָיו עֲנוּתוֹ הַתְּנִיב עֲלֵיהֶם חֵי בִּאחוֹת רַבִּים בְּהַגְלוֹת נְגִלוֹת אֲלֵיהֶם אַרְבַּעִים יוֹם וַיִּדְבַר עַל־מַלְכוּת הַאֱלֹהִים

Act 1:4 וַיְכַאֲשֶׁר סֵדֵר עִמָּהֶם וַיְחַדוּ צִוָּה אֹתָם לֵאמֹר לֹא־תִצְאוּ מִירוּשָׁלַיִם כִּי אִסְחַחֲלוּ אֲלֵי־דָבָר הָאֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מִפִּי

Act 1:5 אֲכִי כִּי יוֹחֲנָן טָבַל בְּמֵי יוֹרְדָן וְאַתֶּם תִּטְבְּלוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּעוֹד לֹא־כִּבִּיר אַחֲרָיו הַיָּמִים הָאֵלֶּה

Act 1:6 וַיִּהְיֶה בְּהַתְּאֻסָּפָס יְהוֹדָה וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר אֲדֹנָינִי הַתְּשִׁיב בְּעַת הַזֹּאת אֲתִימְלִיכּוֹת לְיִשְׂרָאֵל

Act 1:7 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא לְכֶם לַדַּעַת אֲתִיעֲתִים וְאַתִּימְנוּעֲרִים אֲשֶׁר יָעַד הָאֵב בְּמַמְשַׁלְתוֹ

Act 1:8 אֲבָל תַּחֲאֲרוּ עוֹ כִּנּוּת עֲלֵיכֶם רִוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְהִייתֶם עֲדֵי בִירוּשָׁלַיִם וּבְכָל־יְהוּדָה וּבְשִׁמְרוֹן וְעַד־קִפְּזָה הָאֲרֶץ

Act 1:9 וְכָל־חַלְתוּ לְדָבָר אֲתִיעֲדָבְרִים הָאֵלֶּה נַעֲלָה מִמֶּה וְעֵינֵיהֶם רֵאוּת וַיִּשְׁאָרוּ עָנְן מִנִּיגַד עֵינֵיהֶם

Act 1:10 וַיִּבְיִשׁוּ אַחֲרָיו בְּעֲלֹתוֹ שְׁמַיְמָה וְהָיָה שְׁנֵי אַנְשִׁים לְבָשִׂי לְבָן נֹצְבִים עֲלֵיהֶם וַאֲמַרִים

Act 1:11 אֲכִי אֲנִשִׁי הַגִּלְגַל לְמַהֲרָה אֲתֶם עֹמְדִים וּמְבִיטִים שְׁמַיְמָה וַיִּשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר לָקַח מֵעֲלֵיכֶם וַיַּעַל לְמִרוֹם כֵּן יָבֹא פֶּאֶשֶׁר רְאִיתֶם אֹתוֹ עֲלֵה לְמִרוֹם

Act 1:12 וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ וַיְרוּשְׁלִימָה מִן־הַהַר הַנִּקְרָא תְּרִיזִימִים תְּקֻרֹב לִירוּשָׁלַיִם כִּדְרֹךְ תַּחֲסוּם שְׁבַת

Act 1:13 וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲלוּ אֶל־הַעֲלִיָּה אֲשֶׁר גָּרוּ שָׁם פֶּטְרוֹס וַיּוֹחֲנָן וַיַּעֲקֹב וְאַנְדְרִי פִּילִפּוֹס וְתוֹמָא בְּרִיתְלִמָּי וּמַתְתִּיָּהוּ וַיַּעֲקֹב בֶּן־יְהוּדָה וַיְהוּדָה בֶּן־יַעֲקֹב

Act 1:14 כָּל־אַלֶּה שְׁקֵדוּ וַיְחַדּוּ עַל־הַתְּפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים בְּלֵב אֶחָד עִם־הַנְּשִׁים עִם־מָרְתָם אִם יִשׁוּעַ וְעִם־אֲחָיו

Act 1:15 אֲכִי מִיּוֹם הַהֵם וּפֶטְרוֹס קָם בְּתוֹךְ הָאֲחִים הַנִּקְהִלִים אֲשֶׁר הָיָה מִסְפָּרָם כִּמְאֹה וַעֲשִׂרִים וַיֹּאמֶר

Act 1:16 אֲנִשִׁים אַחֲרֵים נְכוּן הָיָה כִּי יָקוּם דָּבָר תִּפְחֹב אֲשֶׁר רִוּחַ הַקֹּדֶשׁ דָּבָר מִקְדָּם בְּפִי דָוִד עַל־יְהוּדָה אֲשֶׁר הָיָה לְמַנְהַל לְלִכְרֵי יִשׁוּעַ

Act 1:17 כִּי־נִמְנָה אֲתָנּוּ וְהַעֲבָרָה הַזֹּאת נַעֲלָה לוֹ בְּנוֹרָלוֹ

Act 1:18 וְהָיָה הוּא קִנְיָה־לוֹ שְׂדֵה בַשֶּׂכֶר פִּשְׁעוֹ וַיִּפַּל מִלֵּא מִקוֹמָתוֹ אַרְצָה וַיִּבְקַע בְּתוֹךְ וְכָל־מַעֲשֵׂיו נִשְׁכַּחוּ

Act 1:19 וַיְהִי־דָבָר נוֹרָע לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְרוּשָׁלַיִם כִּי לְבַעֲבוֹר זֹאת נִקְרָא הַשְּׂדֵה הַהוּא בְּשִׁפְתָם תְּקַל־דָּמָא כִּי הוּא שְׂדֵה דָמִים

Act 1:20 כִּי־יִכְתוּב בְּסֵפֶר הַתְּהִלִּים תְּהִי־יִסְתַּרְתּוּ נִשְׁמָה וְאַל־יִהְיֶה בָּהּ יֹשֵׁב וְעוֹד וַיִּפְקְדוּהוּ וַיִּקַּח אַחַר

Act 1:21 וַיַּעֲלֵה־כֵן נְכוּן לָנוּ כִּי מִן־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הֵלְכוּ אֲתָנּוּ כְּלִימֵי הָיִיתָ יִשׁוּעַ אֲדֹנָינִי וַיִּצְאָ וַיָּבֹא לְפָנֵינוּ

Act 1:22 אֲתִיעַל מִטְּבִילַת יוֹחֲנָן עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר לָקַח מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר לָקַח אֶחָד מִמֶּה וְהָיָה עִמָּנוּ לְעַד עַל־תְּקוּמָתוֹ

Act 1:23 וַיַּעֲמִידוּ שְׁנַיִם אֲתִיּוֹסֵף הַנִּקְרָא בְּרִשְׁבָּא וּמַכְבֵּה יוֹסֵטוֹס וְאַתִּימְתַּתְּהוֹ

Act 1:24 וַיִּתְּפַלְלוּ וַיֹּאמְרוּ אֵתָהּ יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה כָּל־לְבָבוֹת הִרְאָנוּנָא אֲתִיעֲאֶחָד מִן־הַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר אֵתָהּ בְּחַרְתָּ בּוֹ

Act 1:25 אֲכִי יִקַּח נוֹרָל הַעֲבוּרָה הַזֹּאת וּמִלְּאֲכוּתֶיהָ אֲשֶׁר יְהוּדָה שְׁטָה מַעֲלִיָּה וַיִּלְדָּךְ לְמַקוֹמוֹ שְׁלוֹ

Act 1:26 וַיִּפְּלוּ עֲלֵיהֶם גּוֹרְלוֹת וַיִּפַּל הַגּוֹרָל עַל־מַתְתִּיָּהוּ וַיִּמְנָה עִם־אֶחָד עֶשֶׂר הַשְּׁלִיחִים

Act 2:1 וּבְיוֹם מֵלֹאֵת שְׁבַעַת הַשָּׁבְעוֹת נֶאֱסַפּוּ כֹלֵם לֵב אֶחָד בְּמַקוֹם אֶחָד

Act 2:2 וְהָיָה קוֹל שָׂאוֹן מִן־הַשְּׁמַיִם פְּתָאם שָׂאוֹן פִּשְׁאוֹן הַעַשׂ גְּדוֹל וַיִּמְלֵא כְּלִיבִית שְׁבַתָם אֹתוֹ

Act 2:3 וַתִּקְרָאֵנָה אֲלֵיהֶם לְשִׁנוֹת כְּמִרְאָה אִשׁ אֲשֶׁר נִפְלְגוּ וַנְחַתּוּ אֶחָת אֶחָת עַל אֶחָד אֶחָד מִהֶם

Act 2:4 וַיִּמְלֵאוּ כֹלֵם רִוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּתְחַלּוּ לְדַבֵּר בַּלְשׁוֹנוֹת אַחֲרוֹת וַיּוֹצִיאוּ מִלִּים מִפִּיהֶם פֶּאֶשֶׁר שָׁם בָּהֶם הָרוּחַ

Act 2:5 וַיִּיהוּדִים יִרְאִי אֱלֹהִים גָּרוּ בִירוּשָׁלַיִם מִכָּל־אַרְצוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר תַּחַת הַשְּׁמַיִם

Act 2:6 וַיִּהְיֶה בְּהִשְׁמַע קוֹל הַשָּׂאוֹן הַהוּא וַיִּתְאֻסְפוּ עִם־רַב וַתְּהִי מְבוֹכָה בְּיַנְיָהם כִּי־אִישׁ אִישׁ מִהֶם מְדַבְּרִים בַּלְשׁוֹן אַרְצוֹ

Act 2:7 וַיִּשְׁתַּחֲמוּ כֹלֵם וַיִּתְמַחוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחָיו הֲלֹא כְּלִימְדָבְרִים הָאֵלֶּה בְּנֵי הַגִּלְגַל תְּמָה

Act 2:8 וַיִּאֲדָךְ נִשְׁמַע מִפִּיהֶם וְכָל־אֶחָד מֵאֲתָנּוּ שִׁפְתֵי־אֲרֶץ מוֹלְדָתָנּוּ

Act 2:9 שִׁפְתֵי פֶרַס וּמְדֵי וְעִילִים וְשִׁבִי אֲרַם נְהֲרִים וַיְהוּדָה וְקִפְּזָא וְסוּסִים וְאַסִּיא

Act 2:10 וּפְּמֹלֵא מַצְרִים וְחָבַל לֹבַב עַל־יַד קִוְיָנוּ וְגֵרִים וַיהוּדִים הָבִיאִם מְרוּמֵי

Act 2:11 וְנִשְׁפָּט כְּרֵתִי וְעָרַב אֲשֶׁר אֲנֹחֵנוּ לְלִשְׁנֹתֵינוּ שְׁמַעִים אִתָּם מִסְּפָרִים אֲתֵּנְפְּלֹאוֹת הָאֱלֹהִים

Act 2:12 וַיִּשְׁתַּחֲוֶימוּ כָל־ם וַיִּבְהַלּוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִהֲזֹאת

Act 2:13 וְאַחֲרֵים לַעֲנֵנוּ לָמוּ וְאָמְרוּ כִּי־מִלֵּאֵי תִירוּשׁ הֵמָּה

Act 2:14 אֵין יָקוּם פְּטְרוֹס וְאַחַד הַעֲשָׂר עִמּוֹ וַיִּשָּׂא אֶת־קוֹלוֹ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דַּעוּ לָכֶם זֹאת אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־יִשְׂבֵי יְרוּשָׁלַיִם הָאֵזִינוּ אִמְרָתִי

Act 2:15 כִּי לֹא שְׂבוּרִים אֵלֶּה כְּאֲשֶׁר תַּחֲשַׁבֹּן אִתָּם כִּי הֲלֹא הִשְׁעָה הַשְּׁלִישִׁית בַּיּוֹם הַזֶּה

Act 2:16 אֲדָךְ זֶה הוּא הַדְּבָר הָאָמֹר בְּיַד־יְהוָה הַנְּבִיא

Act 2:17 וְהִיָּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נֶאֱמַר יְהוָה אֲשַׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וּבְחֹרֵיכֶם חַיִּוֹת וַיֵּרְאוּ וּזְקֵנֵיכֶם חֲלוּמוֹת וְחֲלָמוֹן

Act 2:18 וְגַם עַל־עַבְדֵי וְעַל־שְׂפָחוֹתֵי בְיָמִים הֵהֱמָה אֲשַׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי וְנִבְּאוּ

Act 2:19 וְנִתְּנִי מוֹפְתִים בְּשִׁמּוֹם מִמַּעַל וְאַחֹת בְּאָרְץ מִתַּחַת דָּם וְנָשׁ וְחִמְרוֹת עֶשֶׂן

Act 2:20 הַשְּׁמֶשׁ וְהַפֶּךְ לַחֲשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא

Act 2:21 וְהִיָּה כָל־אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְיִמְלֹט

Act 2:22 הַקְּשִׁיבֻ לְדַבְּרֵי אֵלֶּה הַנּוֹה יִשְׁוֶע הַנִּצְרִי אִישׁ נֶאֱמָן לָכֶם מֵאֵת הָאֱלֹהִים בְּנִבְוֹרוֹת בְּנִפְלְאוֹת וּבְמוֹפְתִים אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים עַל־יַד־וּלְעֵינֵיכֶם כְּאֲשֶׁר יְדַעְתֶּם גְּסֵאֲתֶם

Act 2:23 הוּא זֶה אֲשֶׁר מִסּוֹד אֱלֹהִים וּמִדַּעְתּוֹ מִקְדָּם נִגְדָה עָלָיו לְהַנְתֵּן לְמוֹת וְאִתָּם בִּידֵי בְלִיעַל הוֹקְעֵתֶם וְהַמִּיתֶם אֹתוֹ

Act 2:24 וְאַל־הֵיִתְּ הַחַיִּר חֲבֵלֵי הַמוֹת וַיִּקְוֶהוּ מִן־הַמֹּתִים כִּי הַמוֹת לֹא עֲצָר כַּחַח הַחַיִּי וְכִי בֹא הַחַיִּי

Act 2:25 אֲמַר כִּי־עָלָיו אָמַר דָּוִד שׁוֹיִתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיָּמִינוּ בִלְאֻמוֹת

Act 2:26 אֲלֶכֶן שָׁמַח לְבִי וְתִגַּל לִשְׁוִי אֶת־בְּשָׂרִי יִשְׁכַן לְבָשֶׁת

Act 2:27 כִּי לֹא־תִעֹזֵב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל לֹא־תִחַן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שַׁחַת

Act 2:28 הוֹדַעְתָּנִי אֲרַחֹת חַיִּים תִּשְׁבִּיעֵנִי שְׂמֵחוֹת אֶת־פִּנְיְךָ

Act 2:29 וְאֲנִשִּׁים אַחִים תִּנּוּ לִי פִתְחוֹן פִּה לְדַבְּרֵי אֲלֵיכֶם לַעֲנֵנִי כָל־עַל־יַד־רֹאשׁ הָאֲבוֹת כִּי גְסֵמַת וְגִסְנִקְבָר וְקִבְרוּ עִמָּנוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה

Act 2:30 וְהוּא בְּהִיּוֹת נְבִיא וְיָדַע כִּי שְׁבוּעָה נִשְׁבַּע לוֹ אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיב אַחַד מִיִּצְאֵי יִרְכּוּ לְהִקִּים אֶת־הַמְּשִׁיחַ כְּפִי הַבְּשָׂר עַל־כִּסְאוֹ

Act 2:31 וּבְחַחֹתוֹ זֹאת מִקְדָּם דָּבַר עַל־תְּקוּמַת הַמְּשִׁיחַ כִּי לֹא־תִעֹזֵב נַפְשׁוֹ לְשֹׂאוֹל וּבְשָׂרוֹ לֹא־יִרְאֶה שַׁחַת

Act 2:32 הוּא יִשְׁוֶע זֶה אֲשֶׁר אֱלֹהִים הִקִּימוּ מִן־הַמֹּתִים וְאֲנֹחֵנוּ כָּלְנוּ עִידִים לוֹ

Act 2:33 וְעַתָּה כִּי־נִשָּׂא לִימֵן הָאֱלֹהִים וְאַת־הַבְּטַחַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לָקַח מֵאֵת אֲבֹי שֶׁפֶךְ אֶת־הַרוּחַ הַזֶּה כְּאֲשֶׁר אִתָּם רֵאִים וְשָׁמַעִים

Act 2:34 כִּי דָוִד לֹא עָלָה הַשְּׁמִימָה וְהוּא בְּפִיו אָמַר נֶאֱמַר יְהוָה לֹא־דַעֲנִי שֶׁב לִימִינוּ

Act 2:35 עַד־עַרְאֵשִׁית אִיבֹדֶךָ הַדָּם לְהַלְלִיךָ

Act 2:36 עַל־כֵּן יִדְעֵנָא כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּאֵמַת כִּי שֵׁם אֱלֹהִים לֹא־דָן וְלַמְּשִׁיחַ אֶת־יִשְׁוֶע זֶה אֲשֶׁר אִתָּם הוֹקְעֵתֶם

Act 2:37 וְהִיָּה כְשֶׁמַּעִם וַיַּעַד הַדְּבָר כְּמִדְרָכוֹת חֲרַב אֶל־לָבָם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּטְרוֹס וְאֶל־יִתְרֵי הַשְּׁלִיחִים אֲנִשִּׁים אַחִים מַה אִפּוֹא נַעֲשֶׂה

Act 2:38 וַיֹּאמֶר פְּטְרוֹס אֲלֵיהֶם שׁוּבוּ מִדְרָכֵיכֶם וְהִטְבְּלוּ כָּל־אִישׁ מִכֶּם בְּשֵׁם יִשְׁוֶע הַמְּשִׁיחַ לְסַלִּיחַת חַטָּאוֹתֵיכֶם וְאַת־מַתַּנַּת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּשְׁוֶעוּ

Act 2:39 כִּי דָבַר הַהִבְטָחָה לָכֶם הוּא וְלִבְנֵיכֶם וְלְכָל־הַיְּרֻחוֹקִים לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא אִתָּם לוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

Act 2:40 וְכִן בְּדַבְּרֵים רַבִּים אַחֲרֵים הַעִיד בָּם וַיִּזְהַרֵם לֹא־מִן־הַיָּדִים לְכָל־יְהוּדֵי יִשְׂרָאֵל הַעֲקֵשׁ הַזֶּה

Act 2:41 וַיִּשְׁמַעוּ אֶל־דְּבָרָיו בְּשִׂמְחָה וְיִטְבְּלוּ עַד־אֲשֶׁר נִסְכְּפוּ עֲלֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפֵי נַפְשׁ

Act 2:42 וְשִׁקְרִים הָיוּ תְמִיד עַל־הַחֹרֵת הַשְּׁלִיחִים בְּהַתְּחַבְּרוֹתֵם אֲלֵיהֶם וּבְפָרְסֵם לְחֵמֶם וּבְחַפְלָתֶם

Act 2:43 וְיִרְאֶה נִפְלָה עַל־כָּל־הַנְּשָׂמָה וּמוֹפְתִים וְאַחֹת רַבִּים נַעֲשׂוּ בִידֵי הַשְּׁלִיחִים

Act 2:44 וְכָל־הַמֵּאֲמַנִּים וְשָׁבוּ כְּאַחִים וְחָדְרוּ וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם נִתְּנוּ לְהִיּוֹת לְנַחֲלַת כָּל־ם

Act 2:45 וַיִּמְכְּרוּ אֶת־אֲחֻצוֹתֵם וְאֶת־קִנְיָנָם וַיַּחֲלִקוּ אִתָּם לְכָל־ם אִישׁ כְּפִי מַחְסְרוֹ

Act 2:46 וַיִּמְדֵי יוֹם בַּיּוֹם זֶה דְרָכָם תְּמִיד לְבַקֵּר בְּהִיכָל בָּלַב אַחַד וְלַחֲמֵם פְּרִסֵי בְכַתְיָהֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם חֶקֶם בְּשִׂמְחָה וּבְחֵם לִבָּב

Act 2:47 וַיִּבְרְכוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיִּמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי כָל־הָעָם וְהָאֲדֹנָן הוֹסִיף יוֹם יוֹם עַל־הַעֲרָה אֶת־הַנּוֹשָׁעִים

Act 3:1 וּפְטְרוֹס וַיִּחְנֹן עָלוּ אֶל־בֵּית הַמַּקְדָּשׁ לַעַת הַתְּפִילָה בְּשַׁעַת הַחֲשִׁיעִית

Act 3:2 וַיֹּאשֶׁר פֶּסַח מִבְּטָן אִמּוֹ הוֹבֵא שְׁמָה אֲשֶׁר הוֹשִׁיבָהוּ יוֹם יוֹם לִפְנֵי שַׁעַר הַהִיכָל הַנִּקְרָא שַׁעַר הַתְּפִילָה לְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת מִיַּד בָּאֵי הַהִיכָל

Act 3:3 וַיִּבְרָאוּ אֶת־פְּטְרוֹס וְאֶת־יִחְנָן בָּאִים אֶל־הַהִיכָל וּבִקְשׁ מִיָּדָם נְדָבָה

Act 3:4 וַיִּשֶׁם פְּטְרוֹס אֶת־עֵינָיו עָלָיו וְכִן גִּסְיֹחְנָן וַיֹּאמֶר הַבִּישָׂה אֵלַינוּ

Act 3:5 וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם בְּחַחֲלָתוֹ כִּי יִשִּׁי מִיָּדָם מֵאֻמָּה

Act 3:6 וַיֹּאמֶר פְּטְרוֹס כִּסֶּף וְזָהָב אֵינִלִי אֲבָל אֵת אֲשֶׁר בְּיָדִי אֲתוֹן־לְךָ בְּשִׁשְׁוֶע הַמְּשִׁיחַ הַנִּצְרִי קוּם וְהַחֲלֵךְ

Act 3:7 וַיֵּאָחֵז בְּיָד יָמִינוּ וַיִּקְיַמְהוּ וּפְתָאם הַחַחֲזִיקוּ רִגְלָיו וַיִּקְרַסְלֵיו

Act 3:8 וַיִּרְדְּלוּ מִתַּחְתָּיו וַיַּעֲמֵד וַיַּחֲלֵךְ וְנִבְּא עִמָּהֶם אֶל־הַהִיכָל הוֹלֵךְ וּמִדְּלָג וּמִשְׁבַּח אֶת־הָאֱלֹהִים

Act 3:9 וַיִּרְאֶהוּ כָל־הָעָם מִתְּחִלָּה וּמִשְׁבַּח אֶת־הָאֱלֹהִים

Act 3:10 וַיִּכְרוּ אֹתוֹ כִּי הוּא זֶה הַיִּשָּׁב לִפְנֵי הַהִיכָל לִפְנֵי שַׁעַר הַתְּפִילָה לְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת וַיִּמְלֵאוּ תַמְהוֹן וּפְלָצוֹת עַל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לוֹ

Act 3:11 וְהוּא כִי דָבַק אַחֲרֵי פְטְרוֹס וַיִּחְנֹן וְכָל־הָעָם רָצוּ אֲלֵיהֶם אֶל־הָאוּלָם הַנִּקְרָא אוּלָם שְׁלֵמָה וַיִּשְׁמְעוּ עַד־מֵאֵד

Act 3:12 וַיִּרְא פְּטְרוֹס וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם אֲנִשִּׁי יִשְׂרָאֵל לְמָה תִּשְׁתַּחֲוֶימוּ עַל־זֹאת וְלָמָּה תִּבְיִטוּ אֵלַינוּ כְּאִלוֹ הוּא מִתְּחִלָּה בְּכַחֲנוּ אוֹ בְּצַדִּיקְתָּנוּ

Act 3:13 אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וַיַּעֲקֵב אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַגָּדוֹל כְּבוֹד יִשְׁוֶע עַבְדּוֹ אֲשֶׁר אִתָּם הִסְתַּרְתֶּם אֹתוֹ וְכַחֲשַׁתֶּם בּוֹ לִפְנֵי פִילָטוֹס כְּאֲשֶׁר שָׁפַט לְשַׁלְּחוֹ לְחַפְשִׁי

Act 3:14 וְאַתָּם כַּחֲשַׁתֶּם בְּקִדּוֹשׁ וּבְצַדִּיק וּשְׂאֵלְתֶם כִּי־יִחַן לָכֶם אִישׁ רִצָּח

Act 3:15 וְאַת־אֲשֶׁר הַחַיִּים הִרְגַתֶּם אֲשֶׁר אֱלֹהִים הִקִּים אֹתוֹ מִן־הַמֹּתִים וְאֲנֹחֵנוּ עַדְיוֹ

Act 3:16 וּבְאֻמוֹתֵינוּ כְּשִׁמּוֹ שָׁמוּ נָתַן כַּחַח לְאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר אִתָּם רֵאִים וּמְכִירִים כִּי עַל־יַד־וּלְעֵינֵיכֶם מִרְפָּא לְעַצְמוֹתָיו לַעֲנֵנִי כָלְכֶם

Act 3:17 וְעַתָּה אֲחִי יִדְעֵנִי כִּי בְּבִלְיַדְעַת עֲשִׂיתֶם גְּסֵאֲתֶם גְּסִיִּיכֶם

Act 3:18 אכל הדבר פי וענה המשיח הקים אלהים כאשר הניד מקדם בירדנביאיו
Act 3:19 יגלכן שובו סורו מדרכיכם למען תמחינה חטאתיכם ותבאנה עתות משיבות נפש מלפני יהוה
Act 3:20 וישלח אתישוע משיחו אשר מבשר לכם מקדם
Act 3:21 אשר יקבלוהו ויבול השמים עדאשר ישוב הכל עלמכונו כאשר דבר אלהים בירדנביאיו הקדושים מימות עולם
Act 3:22 הן משה אמר אלעבדתינו נביא מקרב אחיכם כמי יקים לכם יהוה אלהים אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם
Act 3:23 יהוה כלהנפש אשר לאתשמע אלנהביא ההוא ונכרתה מעמיה
Act 3:24 ונם כלנהביאים משמואל והבאים אחריו אשר נבאו כלם הגידו דברי הנמים האלה
Act 3:25 אהם בני הנביאים והברית אשר כרת אלהים עםאבותיכם לאמר אלעברתם ונברכו בורעך כל משפחות האדמה
Act 3:26 ולכם הקים אלהים אתיעבדו ישוע ראשנה וישלחוו לברך אתכם כי תשובו איש איש מעונתיכם
Act 4:1 ויהי כדברם אליהם ויקומו עליהם הפהנים ושר צבא ההיכל והצדוקים
Act 4:2 ויצר להם עלאשר הורו לעם ועלאשר הנידו בישוע אתהתחת המתים
Act 4:3 וישלחו ידיהם בס ויתנום במשמר עדלמחר כדבר הניע הערב
Act 4:4 אך רבים משמעו דברי הבשורה האמינו ויהי מספר האנשים פתמשת אלפים
Act 4:5 ויהי מקהרת ויקהלו השרים הזקנים והסופרים בירושלים
Act 4:6 וחתן הכהן הגדול וקנפה ויוחנן ואלכסנדרוס וכלאשר למשפחת בית הכהן הגדול
Act 4:7 ויעמידו אתם בתוך וישאלום לאמר בכחמי או בשםמי עשיתם זאת
Act 4:8 ופטרוס מלא רוח הקדש ענה אתם לאמר שמעוני שרי העם והזקנים
Act 4:9 ויצו אתם עלאדות מעשה טוב לידוע הלי וקמי באהו ישועה
Act 4:10 וידע לכם פלכם ולכלעם ישראל כדבשם ישוע המשיח הנצרי אשר אתם צלבתם ואלהים הקימו מןהמתים בשמו הוא עמד לפניכם בריא אולם
Act 4:11 ואת הוא האכן אשר מאסתם אתם הבונים ויהי לראש פנה
Act 4:12 ואין ישע בלחו כי לאנתן שם אחר לבני אדם תחת השמים אשרבו נשעה
Act 4:13 ויהי כאשר ראו אמץ לב פטרוס ויוחנן ונסהבינו כי הרויטים הם ולא מלמדי ספר כן תמהו עליהם ויכירו כי היו עשיוע
Act 4:14 ובראתם אתהאיש הנרפא עמד עמם לא יכלו לענות בס דבר
Act 4:15 ויצו אתם לצאת אלמחוץ לסנהדרין וינעצו ביניהם
Act 4:16 ויאמרו מהנעשה לאנשים האלה כי מופת ברור נעשה עלידיהם גלוי הוא לכלישיבי וירושלים ואין לכחש
Act 4:17 אך פתפתיך השמועה ופשתה בעם ננערה בס לבלתי דבר עוד לאיש בשם הזה
Act 4:18 ויקראו אתם ויצו עליהם לבלתי דבר דבר ולא ללמד בשם ישוע
Act 4:19 ונענו אתם פטרוס ויוחנן ויאמרו הכי טוב בעיני האלהים כי נשמע אליכם משמע אליו שפטונו אתם
Act 4:20 כי לא נוכל לחדל מדבר את אשר ראינו ושמענו
Act 4:21 והם הוסיפו לנערבם וישלחום מבלי מצא ידים לענוש אתם מיראתם אתהעם כי כלם נתנו כבוד לאלהים עלדבר המעשה ההוא
Act 4:22 כי למעלה מארבעים שנה היה האיש אשר נעשהעמו את הרפואה
Act 4:23 ויהי כאשר שלחו ונבאו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם ראשי הפהנים והזקנים
Act 4:24 והם שמעו וישאו אתקולם בלב אחד אלאלהים ויאמרו יהוה אתה הוא אשר עשית אתהשמים ואתהארץ ואתכלאשרבם
Act 4:25 ובפי עבדך הוד אבינו אמרת ברוח הקדש למה רגשו גוים ולאמנם יהגידיק
Act 4:26 ותצונו מלכרארץ ורוזנים נוסדוחדר עליהוה ועלמשיחו
Act 4:27 כי באמת עלישוע עבדך הקדוש אשר אתה נסכת נוסדו וחדו בעיר הזאת נסדוהורדוס ופניסוס פילטוס עסדונוים ועממוך ושראול
Act 4:28 ונעשו את אשר נעשה לפי דרך ולפי עצתך אשר חרצת מקדם
Act 4:29 ועתה יהוה השקיפה אלנערתם ותנה לעבדיך לדבר דברך ביד רמה
Act 4:30 כי תשלח דרך לרפא חולים ולעשות אתות ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש
Act 4:31 ויהי בהתפללם ונענ המקום אשר נקהלו שמה וימלאו כלם רוח הקדש וידברו דבר האלהים ביד רמה
Act 4:32 וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ולא אמר איש מהם עלשלו כי לו הוא כי אסתאשר היה להם לנחלת כלם
Act 4:33 והשליחים נתנו עדותם עלתחת הארון ישוע בעז גדול וחת רב הוצק עלפני כלם
Act 4:34 ולא נמצא בהם איש חסר מאומה כי כלבעלי שדות ובתים מקרו אתם ויביאו אתכסף מחיהם
Act 4:35 אשר שמו להגלי השליחים להתלל לאיש איש כרי מחסרו
Act 4:36 ויוסף אשר קראו לו השליחים ברנבא עליפי הוא מוכיח נביא איש לוי מארץ קפרוס
Act 4:37 ומכר אתהשדה אשר היה לו ויבא וישם אתכספו להגלי השליחים
Act 5:1 ואיש אחד חנניה שמו ושם אשתו שפירא מכר אתהתחתו
Act 5:2 ונסתר חלק מןהמחיר ואשתו ידעת וחלק אחד הביא וישם להגלי השליחים
Act 5:3 ויאמר פטרוס למהזה חנניה מלא השטן אתלבך לבחש ברוח הקדש ולהסתיר מןמחיר השדה
Act 5:4 הלא לך היה עד לאנמכר ונסאתהי המקרו הלא היה בידך למה מלאך לבך לעשות כן לא באנשים שקרת כי אסבאלהים
Act 5:5 כשמע חנניה אתהדברים האלה ויפל ארצה ותצא נשמתו ויראה גדולה נפלה על כלהשמעים
Act 5:6 ויקומו הנערים ויאספו אתו ויצאוהו ויקברוהו
Act 5:7 ויהי כמשלש שעות ותבוא אשתו ולא ידעה את אשר נעשה
Act 5:8 ונען פטרוס ויאמר אליה הנדילי הבעד כסף זה מכתת אתהשדה ותאמר הן בעד כסף זה
Act 5:9 ויאמר אליה פטרוס למהזה קשרתם יחד לנסות אתרוח יהוה הגה רגלי המקברים אתיאשך בפתח ונשאוך נסאותך תחוצה
Act 5:10 ותפל פתאם להגלי ותצא נשמתה ויבאו הנערים וימצאוה כי מתה ויצאוה אתה ויקברוהו אצל אישה

Act 5:11 וַתְּהִי יְרָאָה גְדוֹלָה עַל כָּל־הַקֹּהֵל וְעַל כָּל־הַשְּׁמַעִים אֲתֵּי הַדָּבָר הַזֶּה

Act 5:12 וַיֵּאָחוּזוּ וּמוֹפְתִים רַבִּים נַעֲשׂוּ בְקִרְבָּה הֵעָם עַל־יְדֵי הַשְּׁלִיחִים וַיִּקְהָלוּ כָּל־ם בְּלֵב אֶחָד בְּאוֹלָם שְׁלָמָה

Act 5:13 וַיִּמְשָׁאֵר הָאֲנָשִׁים אִין אִישׁ אֲשֶׁר מָלְאוּ לְבָבוֹ לְרִבְקָה־בָּם אֲרֵי־יִקְרוּ בְּעֵינֵי הֵעָם

Act 5:14 וַיִּמְאָמְנוּ רַבִּים נִסְפָּחוּ עַל־הָאֲדוֹן הַמּוֹן אֲנָשִׁים וְנָשִׁים

Act 5:15 עַד כִּי־נִשְׂאוּ אֲתֵּי־הַחֹזִילִים אֶל־הַרְחָבוֹת וְהַשְּׂכִיבִים בְּמִטּוֹת וּמִשְׁכְּבוֹת בְּאִמְרָם כִּי פִטְרוֹס יַעֲבֵר שָׁמָּה וְצִלוֹ יִנְטָה עַל־אֲחֵרִים מִהֶם

Act 5:16 וַיִּגְסֵה־מּוֹן עִם מִן־הַעֲרִים אֲשֶׁר מִסְבִּיב לִירוּשָׁלַיִם נִהְרוּ וַיְבִיאוּ אֲתֵּי־הַחֹזִילִים וְאֲתֵּי־הַנְּעֻנִים תַּחַת יְדֵי רוּחוֹת טְמָאוֹת וְכָל־ם נִרְפְּאוּ

Act 5:17 וַיִּקָּם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל־הַנְּלוּיִם עָלָיו וְהֵם מַעֲרַת הַצִּדּוּקִים וַיִּמְלֵאוּ קִנְיָה

Act 5:18 וַיִּשְׁלְחוּ אֲתֵּי־יְדֵיהֶם בְּשְׁלִיחִים וַיִּתְּנוּם בְּמִשְׁמַר הַקֹּהֵל

Act 5:19 וַיְהִי בַלַּיְלָה וַיִּפְתַּח מִלֶּאֶד וַיְהִי אֲתֵּי־דִלְתֵי בֵית־הַכְּלָא וַיִּזְצֵאִים וַיֹּאמֶר

Act 5:20 אֲלֵכֶם וְעַמְדוֹ בְּהִיכַל וְדַבְּרוּ אֶל־הָעָם אֲתֵּי־פְלִדְבָרֵי הַחַיִּים הָאֵלֶּה

Act 5:21 וַיִּשְׁמְעוּ בְּבִקְר וַיְבִיאוּ אֶל־הַהִיכָל וַיִּלְמְדוּן וַיָּבֵא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֲשֶׁר אָחֻז אֹתוֹ וַיִּקְהָלוּ אֲתֵּי־הַסֵּנְהֶדְרִין וְאֲתֵּי־פְלִזְקֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ לְהִבִּיא אֹתָם מִבֵּית הַכְּלָא

Act 5:22 וַיִּמְשָׁרְתִים בָּאוּ וְלֹא מִצְאוּם בְּבֵית הַכְּלָא וַיִּשְׁבוּ וַיִּגְדְּרוּ לֵאמֹר

Act 5:23 מִצְאוּנוּ אֲתֵּי־בֵית הַכְּלָא סְנוֹר וּמִסְנָר וְאֲתֵּי־הַשְּׂמָרִים עַמְדִים עַל־מִשְׁמַרְתָּם לִפְנֵי הַשְּׂעָרִים וַנִּפְתַּח וְנִרְאָה וְאִין אֶחָד בְּבֵית פְּנִימָה

Act 5:24 וַיִּהְיֶה וְשָׂר צֶבֶא הַהִיכָל וְרֵאשִׁי הַכֹּהֲנִים בְּשִׁמְעָם אֲתֵּי־הַדָּבָרִים הָאֵלֶּה נִבְכּוּ עַד־מָאֵד לֵאמֹר מַה־יְהִי מִכָּל־אֵלֶּה

Act 5:25 אִזּוּ בָּא אִישׁ אֶחָד וַהֲגִיד לָהֶם לֵאמֹר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִתְּתָם בְּבֵית הַכְּלָא הֵנּם עַמְדִים בְּהִיכַל וּמוֹרִים אֲתֵּי־הָעָם

Act 5:26 וַיִּלְךְ שָׂר הַצֶּבֶא עִם־מִשְׁרָתָיו וַיִּקְחֵם אֲדִילָא בְּחֻזְקָה כִּי נִרְאוּ מִפְּנֵי הָעָם פֶּן יִסְקְלוּ

Act 5:27 וַיְבִיאוּ אֹתָם וַיַּעֲמִידוּם לִפְנֵי הַסֵּנְהֶדְרִין וַיִּשְׁאַל אֹתָם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר

Act 5:28 אֵלֶּה צִוְּה צוּיָנוּ עֲלֵיכֶם לְבַלְתִּי הוֹרַת בְּשֵׁם הַזֶּה וְאֹתָם הֵנּה מִלֵּאחֶם אֲתֵּי־ירוּשָׁלַיִם תּוֹרַת פִּיכֶם וּבִקְשָׁתָם לְהִבִּיא עָלֵינוּ דָם הַאִישׁ הַזֶּה

Act 5:29 וַיִּגֵּן פִּטְרוֹס וְהַשְּׁלִיחִים וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא עָלֵינוּ לִשְׁמַע אֶל־מִצְוַת אֱלֹהִים מִשְׁמַע אֶל־מִצְוַת אֲנָשִׁים

Act 5:30 אֵלֶּהי אֲבוֹתֵינוּ הָקִים אֲתֵּי־שׁוּעָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם בּוֹ יָד וַתַּחֲלוּ אֹתוֹ עַל־הַעֵץ

Act 5:31 אֲחִי־הָרוּם אֱלֹהִים בִּימֵינוּ לִשְׂר וּלְמוֹשִׁיעַ לְיִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֶת־לְבָבְם וּלְסַלּוֹת לָהֶם אֲתֵּי־חַטְאֹתֵיהֶם

Act 5:32 וְאֲנַחְנוּ עֲרִים וְכֵן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר חָלַק אֱלֹהִים לְשִׁמְעוֹ עַד עַל־הַדָּבָרִים הָאֵלֶּה

Act 5:33 וַיְהִי כְשִׁמְעָם וַיִּגַּע הַדָּבָר עַד־נִפְשָׁם וַיִּתְּנַכְלוּ אֹתָם לְהַמִּיתָם

Act 5:34 אֶחָד מִן־הַפְּרוֹשִׁים מִקְּרֵב הַסֵּנְהֶדְרִין וּשְׁמוֹ גַּמְלִיאֵל מוֹרָה הַתּוֹרָה וְנִכְבָּד בְּעֵינֵי כָּל־הָעָם וַיִּצּוּ לְהוֹצִיא אֲתֵּי־הַשְּׁלִיחִים מִלְּפָנֵיהֶם מַעַט מִזֶּעַר

Act 5:35 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּיהֶם אֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל הִשְׁמַרוּ לָכֶם בְּאֲשֶׁר אֹתָם אִמְרוּם לַעֲשׂוֹת לְאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה

Act 5:36 לִפְנֵי תִמְנִים הָאֵלֶּה קָם תּוֹדֵס אֲשֶׁר הַתְּנַשָּׂא לֵאמֹר אֲנִי הוּא הַתְּנַבֵּר וְכֹאֲרַבַּע מֵאוֹת אִישׁ הַתְּלַקְטוּ אֵלָיו עַד אֲשֶׁר־נִהְרַג וְכָל־הַנְּלוּיִם עָלָיו נִפְצוּ וְהָיוּ כְּלֵא הָיוּ

Act 5:37 וַאֲחֵרָיו קָם וַהֲוֹרָה תְּגַלִּילִי בִימֵי הַמִּפְקָד אֲשֶׁר הָיִיתָ עִם־קֵב אַחֲרָיו וַנִּסְהוּא נָפֵל וְכָל־הַנְּלוּיִם עָלָיו נִפְזְרוּ

Act 5:38 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֲנִי אִמְרוּ אֵלֵיכֶם חֲדָלוּ לָכֶם מִן־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וַיִּתְּנוּ לָהֶם כִּי אִסְמְאֵרָם יִצְאָה הַעֲצָה וְהַפְּעֵלָה הַזֹּאת הוֹפֵר תּוֹפֵר

Act 5:39 וְאִם־מֵאוֹת אֱלֹהִים יִצְאָה לֹא תוּכְלוּ לְהַפִּירָה פְּרִי־תַמְצִאוּ נְלִתְמִים בְּאֱלֹהִים

Act 5:40 וַיִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ וַיִּקְרְאוּ אֶל־הַשְּׁלִיחִים וְאֲחֵרָיו אֲשֶׁר וְסָרוּ אֹתָם וַצּוּ עֲלֵיהֶם לְבַלְתִּי דַבֵּר עוֹד בְּשֵׁם יְשׁוּעָה שְׁלֹחִים לְרַדְּכָם

Act 5:41 וְהֵם יִצְאוּ שְׂמִחִים מִלְּפָנֵי הַסֵּנְהֶדְרִין עַל־כִּי נִחְשְׁבוּ רְאוּיִם לְשִׂאת חֲרָפָה עַל־שְׁמוֹ

Act 5:42 וְלֹא חֲדָלוּ יוֹם יוֹם לְלַמֵּד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אוּ בְּבֵיתֵי אֲנָשִׁים וּלְבַשֵּׁר בְּשׂוֹרַת יְשׁוּעָה הַמְּשִׁיחִית

Act 6:1 וַתִּתְלַמְּדוּם נְבָרוּ הַלּוֹדֵךְ וְנָבַר בְּיָמֵים הָהֵם וַיִּלְנוּ הַתְּלַמִּידִים הַיְּנָיִים עַל־הַעֲבָרִיִּים לֵאמֹר כִּי הַתְּעַלְמוּ מֵאֲלִמְנוּתֵיהֶם וְלֹא נִתְּנוּ לָהֶן יוֹם יוֹם אֲתֵּי־מִסְחָרְךָן

Act 6:2 וַיִּקְרְאוּ שְׁנַיִם הַעֲשָׂר אֶל־הַתְּלַמִּידִים וַיֹּאמְרוּ לֹא־נִכּוֹן לָנוּ לַעֲזוֹב אֲתֵּי־דָבָר הָאֵלֶּה וְלַעֲבֹד עֲבַדַת הַשְּׁלִחָנוֹת

Act 6:3 עַל־כֵּן אֲחִינוּ לְכוּ חֲזוּ מִכֶּם שְׂבַעַה אֲנָשִׁים יָדְעִים מִלֵּאֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּמִלֵּאֵי חֲכָמָה וְאֹתָם נִפְקִיחַ עַל־הַעֲבָדָה הַזֹּאת

Act 6:4 וַאֲנַחְנוּ עַל־מִשְׁמַרְתָּ הַתְּפִלָּה נַעֲמְדָה וְעַל־עֲבַדַת דָּבָר הַבְּשׂוּרָה

Act 6:5 בְּעֵינֵי כָּל־הַקֹּהֵל וַיִּבְחָרוּ אֶת־סִטְפֶּנּוֹס אִישׁ מִלֵּא אֲמוּנָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְאֲתֵּי־פִילּוֹס וְאֲתֵּי־פְרוּכּוֹרוֹס וְאֲתֵּי־נִיקָנוֹר וְאֲתֵּי־טִימוֹן וְאֲתֵּי־פְרִמָּנָס וְאֲתֵּי־נִיקָנָס גַּר אַנְטוֹכִיָּא

Act 6:6 וַיִּשְׁתַּבְּ הַדָּבָר

Act 6:7 אֲתֵּי־אֵלֶּה הַעֲמִידוּ לִפְנֵי הַשְּׁלִיחִים וְהֵם הַתְּפַלְלוּ וְסִמְכוּ אֲתֵּי־יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם

Act 6:8 וַיְהִי דָבָר אֱלֹהִים חֲלֵדְךָ חֲלֵדְךָ וּפְרִיץ וּמִסְפַּר הַתְּלַמִּידִים הַלּוֹדֵךְ נָבַר עַד־מָאֵד בִּירוּשָׁלַיִם וַנִּסְהִמּוֹן רַב מִן־הַכֹּהֲנִים נָטוּ אַחֲרֵי הָאֲמוּנָה

Act 6:9 סִטְפֶּנּוֹס אִישׁ מִלֵּא חֶסֶד וְנְבוֹרָה עֲשָׂה אֲחוֹת וּמִפְתִּים גְּדִלִים בְּקִרְבָּה הָעָם

Act 6:10 וַיִּקְמוּ אֲנָשִׁים מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר עַל־שֵׁם־הַלִּיבֵרְטִינִים וְחֻשָּׁב וְהַקּוֹרְנִים וְהַאֲלֶכְסַנְדְּרִיִּים וּמִן־בְּנֵי קִילִיקִיָּא וְאִסְיָא וַיִּתְּנַחוּ עִם־סִטְפֶּנּוֹס

Act 6:11 וְלֹא יָכְלוּ לְהַשִּׁיב עַל־דְּבָרֵי חֲכָמָתוֹ אֲשֶׁר־הִבִּיעַ לָהֶם רוּחוֹ

Act 6:12 וַיִּוָּשְׁבוּ אֲנָשִׁים נְגִדוּ אֲשֶׁר הִעֲרָהוּ לֵאמֹר שְׁמַעְנוּ אֹתוֹ מִדְּבַר דְּבָרֵי נְדוּפִים בְּמִשְׁחָה וּבְאֱלֹהִים

Act 6:13 וַיַּעֲזְרוּ אֲתֵּי־הָעָם וְאֲתֵּי־הַסּוֹפְרִים וַיִּקְמוּ עָלָיו וַיִּתְּפָשׂוּהוּ וַיְבִיאוּהוּ לִפְנֵי הַסֵּנְהֶדְרִין

Act 6:14 וַיִּוָּשְׁבוּ עַד־יִשְׁקַךְ וַיַּעֲרָהוּ לֵאמֹר הַאִישׁ הַזֶּה לֹא יִתְּחַל מִדְּבַר נְדוּפִים עַל־הַמִּקְוֹם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְעַל־הַתּוֹרָה

Act 6:15 כִּי שְׁמַעְנוּ אֹתוֹ אִמְרוּ יְשׁוּעָה הַנְּצָרִי הוּא יִהְרֹס אֲתֵּי־הַמִּקְוֹם הַזֶּה וַיְמִיר אֲתֵּי־הַחֲקִים אֲשֶׁר נִתְּנָלְנוּ מִשָּׁה

Act 7:1 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַיְּהוּדִיִּים בְּסֵנְהֶדְרִין אֲתֵּי־עֵינִים בּוֹ וַיִּרְאוּ אֲתֵּי־פָנָיו כַּפְּנֵי מִלֶּאֶד אֱלֹהִים

Act 7:2 וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הַאֲמָנָם בֶּן הַדָּבָר

Act 7:3 וַיִּשְׁעַן וַיֹּאמֶר שְׁמַעְנוּ אֲחִי וְאֲבוֹתָי אֵל אֱלֹהֵי הַכְּבוֹד נִרְאָה אֶל־אֲבֹתֵיהֶם אֲבִינוּ בְּהוֹיֹתוֹ בְּאַרְסָם נִהְרִים טָרָם וְשָׁב בְּחֻרְךָן

Act 7:4 אִזּוּ יִצָּא מֵאַרְצָה פְּשָׁדִים וְיִשָּׁב בְּחֻרְךָן וְאֲחֵרָיו מוֹת אֲבִיו הַעֲבִיר אֹתוֹ מִשָּׁם אֶל־הָאֲרֶץ אֲשֶׁר אֹתָם יֹשְׁבִים בָּהּ כִּי־פִים הַזֶּה

Act 7:5 וְלֹא־יָתְנוּ לוֹ נַחֲלָה בָּהּ עַד־מִדְּבַר פְּרִי־הַגִּיל אֵךְ אִמְרוּ לְתַתָּה לוֹ לֵאחֲזָה וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּטָרָם הַזֶּה־לִּלּוֹ זָרַע

Act 7:6 וְכֵּן אִמְרוּ אֱלֹהִים כִּי־נִרְדַּע וְהָיוּ זָרַעוֹ בְּאַרְצָה לֹא לָהֶם וְעַבְדוֹם וְעָנוּ אֹתָם אֲרַבַּע מֵאוֹת שָׁנָה

Act 7:7 וַיֵּן אֶת־הַנּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ הֵן אֲנִי אֵמֵר אֱלֹהִים וְאֶחְרִיכֶן וַיֵּצֵא וַיַּעֲבֹדֵנִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה
Act 7:8 וַיִּתְּנֵהוּ לְאֵת בְּרִית הַמִּילָה וְאֵן נִוְלַדְלוּ וַיִּצְחַק וַיִּמָּל אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וַיִּצְחַק הוֹלִיד אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב אֶת־שְׁנַיִם הַעֲשָׂר רֵאשֵׁי הָאָבוֹת
Act 7:9 וַיִּקְנָאוּ רֵאשֵׁי הָאָבוֹת בְּיוֹסֵף וַיִּמְכְּרוּ אֹתוֹ לְהַבְיֹאוֹ מִצְרָיִמָה וְאֱלֹהִים הָיָה עִמּוֹ
Act 7:10 וַיִּוֹשְׁעֵהוּ מִכַּל־צָרוֹתָיו וְחָן וְחַכְמָה נָתַן־לוֹ לַעֲשֵׂי פָרְעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עַל־מִצְרָיִם וְעַל כָּל־בֵּיתוֹ
Act 7:11 וַיָּבֵא רַעַב בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן וַצֹּרֶה גְדוֹלָה וְלֹא־מָצְאוּ אָבוֹתֵינוּ טָרֶף לְבָתֵּימָם
Act 7:12 וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב כִּי יִשְׁבָּר בְּמִצְרָיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־אָבוֹתֵינוּ פַּעַם אֶחָת
Act 7:13 וּבַפַּעַם הַשְּׁנִית הַתּוֹדַע יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַתּוֹדַע לְפָרְעָה מִשְׁפַּחַת יוֹסֵף
Act 7:14 וַיִּשְׁלַח יוֹסֵף וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וְאֶת־כָּל־מוֹלְדָתוֹ חֲמֵשׁ וּשְׁבַעִים נֶפֶשׁ
Act 7:15 וַיִּרְדּוּ יַעֲקֹב מִצְרָיִמָה וַיָּמָת שָׁם הוּא וְאָבוֹתֵינוּ
Act 7:16 וַיִּנְשְׂאוּ שְׂכָמָה וַיִּקְבְּרוּ בַּקְּבֹר אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם בְּמַחִיר כֶּסֶף מִדַּבְּרֵי־הַמּוֹד בְּשֶׁכֶם
Act 7:17 וַיְהִי פֶאֶשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר הִבְטִיחַ אֱלֹהִים בְּשִׁבְעָתוֹ לְאַבְרָהָם וַיִּרְבּ הָעָם בְּמִצְרָיִם וַיַּעֲצֵמוּ בְּמָאֵד מְאֹד
Act 7:18 עַד כִּי־קָם מֶלֶךְ חָדָשׁ בְּמִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף
Act 7:19 הוּא הַחֲחֹכֵם לְבַנֵּי מִשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּלְחָץ אֶת־אָבוֹתֵינוּ לְנַטֵּשׁ אֶת־עַלְלֵיהֶם לְבַלְתֵּי הַחַיּוֹתָם
Act 7:20 אֲנַחְתָּ הָהוּא נִוְלַד מֹשֶׁה וַיְהִי־טוֹב לְאֱלֹהִים וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נִצְפָן בְּבֵית אָבִיו
Act 7:21 וְאַחֲרָי נִשְׂט אֶסְפָּה אֹתוֹ בַּת־פָּרְעָה וַתַּגְדִּלְהוּ לָהּ לְבָן
Act 7:22 וַיְהִי מִשְׁפִּיל בְּכָל־חֲכָמַת מִצְרָיִם שְׂנֵי־אֶחָד בְּדַבְּרָיו וּרְבִי־פְעֻלִים
Act 7:23 וַיִּכְאֶשֶׁר מְלֹאֲדוֹ אַרְבַּעִים שָׁנָה שָׁם עַל־לִבּוֹ לִפְקֹד אֶת־אֶחָיו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Act 7:24 וַיִּרְא אִישׁ אֶחָד מֵהֶם עֹלֵי־לֶבֶת וַיִּגַּן עָלָיו וַיִּקַּם נִקְמַת הַמֶּלֶךְ וַיִּךְ אֶת־הַמִּצְרָיִם
Act 7:25 וַיֵּאמֶר בְּלִבּוֹ כִּי יִבְיֵנו אֶחָיו אֲשֶׁר עֲלִידוֹ תְבוֹא לָהֶם תְּשׁוּעַת אֱלֹהִים וְהֵם לֹא הִבִּינוּ
Act 7:26 וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשְּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים נֹצִים וַיִּבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֲנָשִׁים אַחִים אַתֶּם לָמָּה תַעֲשִׂקוּ אִישׁ אֶת־אֶחָיו
Act 7:27 וַתִּשְׁלַח יָד בְּאֶחָיו הַרְפוֹ לֵאמֹר מִי שְׂמֶךְ לְאִישׁ שֶׁר וַשְׁפֹּט עָלָינוּ
Act 7:28 וַתִּלְהַרְגֵנוּ אַתָּה אִמֵּר פֶּאֶשֶׁר הִרְגַת אֶתְמֹל אֶת־הַמִּצְרָיִם
Act 7:29 וְעַל־הַדָּבָר הַזֶּה בְּרַח מֹשֶׁה וַיִּגַּר בְּאֶרֶץ מִדְּוָן וַיּוֹלַד שָׁם שְׁנֵי בָנִים
Act 7:30 וַיִּכְמַלְאֵת לוֹ אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיִּקְרָא אֵלָיו מְלֹאָךְ וַיְהוֶה בְּמַדְבַּר הַר סִינַי בְּלַפְתָּאֵשׁ מִחוּץ הַסֵּנֶה
Act 7:31 וַיִּרְא מֹשֶׁה וַיַּחַמֵּה עַל־הַמַּרְאֶה וַיִּסָּר לְרֹאוֹת וְהִנֵּה קוֹל וַיְהוֶה מְדַבֵּר אֵלָיו
Act 7:32 אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּחֲרַד מֹשֶׁה כִּי יָרָא מִחַבֵּיט
Act 7:33 וַיֵּאמֶר אֵלָיו וַיְהוֶה שֶׁל נִעְלִיד מַעַל הַנִּילִיד כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֶרְמַת־קֹדֶשׁ הוּא
Act 7:34 וְרָאָה רְאוֹתֵי אֶת־עֵינַי עִמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שְׂמַעְתִּי וְאֶרְדּוּ לְהַצִּילָם וְעַתָּה לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ מִצְרָיִמָה
Act 7:35 הוּא הוּא מֹשֶׁה אֲשֶׁר כְּתוּבֵיבֵנו לֵאמֹר מִי שְׂמֶךְ לְשֶׁר וַשְׁפֹּט אֹתוֹ שְׁלַח אֱלֹהִים בְּיַד הַמְּלֹאָךְ הַנִּרְאָה אֵלָיו בְּסִנְיָה לְחַיּוֹת לְשֶׁר וּלְנֹאֵל
Act 7:36 וַיְהוּא הוֹצִיאָם וַיַּעַשׂ אֹתוֹת וּמִפְתִּיחַים בְּמִצְרָיִם וּבִיַּם־סוּף וּבַמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה
Act 7:37 הוּא הוּא מֹשֶׁה אֲשֶׁר אִמֵּר לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל נָבִיא מֵאַחֲכֵיכֶם כָּמֵנִי יָקִים לָכֶם וַיְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם אֵלָיו תִּשְׁמְעוּן
Act 7:38 הוּא הוּא אֲשֶׁר הָיָה בְּקִהְלֹ וּבַמִּדְבָּר עִסְהַמְלֹאָךְ הַדָּבָר אֵלָיו בְּהַר סִינַי וְעַם־אָבוֹתֵינוּ וְהוּא קָבַל תּוֹרַת חַיִּים לְחַתְלָנוּ
Act 7:39 וְאַבְתּוֹנוּ לֹא אָבוּ לְשַׁמַּע לוֹ כִּי הִמְרוּ אֶת־רוּחָם וַתִּחַן אֶת־לִבָּם לְשׁוֹב מִצְרָיִמָה
Act 7:40 וַיֵּאמְרוּ אֶל־אַהֲרֹן עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכּוּ לְפָנֵינוּ כִּי־יָהוּה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יָבִיעֵנו מִהַ־הַיָּה לֹא
Act 7:41 וַיַּעַשׂוּ עֵגֶל בַּיָּמִים הָהֵם וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת לַמִּסְכָּה וַיִּצְחָקוּ לְפָנֵי מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם
Act 7:42 וְאֱלֹהִים סָר מֵעֲלֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לְעַבְדֵי אֶת־צִבְכָּה הַשְּׂמִימִם כְּכַתּוּב בְּסֵפֶר הַנְּבִיאִים הַזֹּבְחִים וּמִנְחַת הַנִּשְׁתַּחֲלִילִי בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל
Act 7:43 וַיִּנְשְׂאָתָם אֵת סִכַּת מֶלֶךְ וְאֶת־צִבְכָּה אֱלֹהֵיכֶם רִיבֹן הַצִּלְמִים אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וְהַגִּילִיתִי אֶתְכֶם מִהַלְאָה לְכָבֵל
Act 7:44 וְאַבְתּוֹנוּ מִשְׁכַּן הַעֲדוּת הַיָּה לָהֶם בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עֲשָׂה מֹשֶׁה כַּתְּבִינִת אֲשֶׁר רָאָה כְּפִי אֲשֶׁר צָוָה אֹתוֹ אֱלֹהִים הַמְדַבֵּר אֵלָיו
Act 7:45 וְאַבְתּוֹנוּ עִסְהַיְוֹשֶׁעַ בְּרֹאשֶׁם לְקַחוּ וַיְבִיאֵהוּ אֹתָם אֶל־אֶרְצוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישָׁם אֱלֹהִים מִפְּנֵי אָבוֹתֵינוּ עַד־יְמֵי הַדּוֹר
Act 7:46 וַהוּא מָצָא חָן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וַיִּתֵּן אֶת־לִבּוֹ לְמַעַצַּ מִשְׁכַּנּוֹת לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
Act 7:47 וּשְׁלֹמֹה בְּנֵה־לוֹ בַּיָּת
Act 7:48 אַךְ אֵל עֲלִיּוֹן לֹא יֵשֵׁב בְּכַתִּים מַעֲשֵׂי יְדֵים פֶּאֶשֶׁר אִמֵּר הַנְּבִיא
Act 7:49 הַשְּׂמִימִם כִּסְאוֹ וְהָאֶרֶץ הָדָם הַגִּילִי אֵי־זָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי אִמֵּר וַיְהוֶה וְאֵי־זָה מָקוֹם מִנְחַתִּי
Act 7:50 הֲלֹא אֶת־כָּל־אַלֹּהֵי יְדֵי עֲשִׂתָה
Act 7:51 קָשִׁי עָרַף כְּבִדִי לֵב וְעַרְלִי אֵן מַמְרִים הָיִיתֶם חַמִּיד עִסְדֵּרוֹת הַקֹּדֶשׁ גַּם־אֲבוֹתֵיכֶם
Act 7:52 מִן־הַנְּבִיאִים לֹא הִרְפוּ אֹתוֹ אָבוֹתֵיכֶם הֲלֹא הִרְגוּ אֶת־הַמִּבְשָׂרִים מִקֶּדֶם כִּי בֹא יָבֵא הַצִּדִּיק אֲשֶׁר אֹתָם הַסְּגַרְתָּם וַתְּחַיו לוֹ לְמַרְצָחִים
Act 7:53 אֹתָם אֲשֶׁר קָבַלְתֶּם אֶת־הַתּוֹרָה מִלְּפָנֵי רַבְּבַת קֹדֶשׁ וְלֹא שְׂמַרְתֶּם
Act 7:54 וַיְהִי כְּשִׁמְעֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּעַד עַד־נַפְשָׁם וַיַּחֲרָקוּ עָלָיו שְׁנֵיהֶם
Act 7:55 וַהוּא מְלֹא רֹחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּבֵּט הַשְּׂמִימָה וַיִּקְרָא אֶת־כְּבוֹד אֱלֹהִים וְאֶת־יְשׁוּעָה עִמָּד לַיָּמִין הָאֱלֹהִים
Act 7:56 וַיֵּאמֶר הִנֵּי רָאָה אֶת־הַשְּׂמִימִם נַפְתָּחִים וְאֵת בְּרַתְּהֶם עִמָּד לַיָּמִין הָאֱלֹהִים
Act 7:57 וַיַּזְעִקוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וַיֵּאמְרוּ אֶת־אֲזִינֵיהֶם וַיִּפְּלוּ עָלָיו יָחַד
Act 7:58 וַיּוֹצִיאֵהוּ אֶל־מַחוּץ לְעִיר וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבָן וְהַעֲרִים הַפְּשִׁיטוֹ אֶת־מַעְלֵיהֶם לְהַגִּילֵי נַעַר אַחַד וְשָׂמוּ שְׂאוֹל
Act 7:59 וַיִּרְגְּמוּ אֶת־סִטְפָּנוֹס וְהוּא מִשְׁוַע וְקָרָא יְשׁוּעָה אֲדֵנִי קַח־נָא אֶת־רוּחִי
Act 7:60 וַיִּכְרַע עַל־בְּרַכְיָו וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל וַיְהוֶה אֵלָנָא תַשַּׁח עֲלֵיהֶם כַּסָּאת וַיְהִי פֶאֶשֶׁר אִמֵּר אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּישָׁן
Act 8:1 וְשָׂאוֹל נָטָה אֶת־רִישׁוֹ לְהַמִּיתוֹ וְאֶת־הַעֲדָה בִּירוּשָׁלַיִם הִרְפוּ בַּעַת הַהוּא עַד־מָאֵד וַיִּפְּצוּ כָּל־עַבְדֵי בִיהוּדָה וּבְשִׁמְרוֹן וּזְלַתִּי הַשְּׁלִיחִים לְבַדָּם נִשְׂאָרוּ
Act 8:2 וְאֲנָשִׁים חֲסִידִים נִשְׂאוּ אֶת־סִטְפָּנוֹס וַיִּקְבְּרוּהוּ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו מִסַּפֵּד גְּדוֹל

Act 8:3 וַשְׂאוּל רֹדֵף אֶת-הַעֲרָה עַד-הַרְמָה הַלֵּךְ מִבֵּית לְבוֹת וְסָחֹב אֲנָשִׁים וְנָשִׁים לַחֲתָם בְּבֵית הַכְּלָא

Act 8:4 וַהַנְּפוּצִים שָׁמוּ בְּאָרֶץ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הַבְּשׂוּרָה

Act 8:5 וַיֵּרֶד פִּילפּוֹס אֶל-עִיר שָׁמְרוֹן וַיִּקְרָא בְּאֲזִינֵיהֶם אֶת-קְרִיאַת הַמְּשִׁיחַ

Act 8:6 וַיִּקְשָׁב הַמּוֹן הָעָם אֶל-אַמְרֵי פִילפּוֹס בְּלֵב אֶחָד כִּי שָׁמְעוּ גַם-רְאוּ אֶת-הַאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה

Act 8:7 כִּי רַבִּים הָיוּ שֶׁם אֲשֶׁר רֹחוֹת הַשְּׁמָמָה דָּבְקוּ בָם וַהֲנֵה יָצְאוּ מֵהֶם יָצָעוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְנָכְיוּ עֲצֻמוֹת וּפְסוּחִים רַבִּים עַל-יָדוֹ נִרְפְּאוּ

Act 8:8 וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּעִיר הַהִיא

Act 8:9 וַיֵּאֱמֶה הָיָה בְּעִיר וְשָׁמוּ שָׁמְעוֹן אֲשֶׁר מִלְּפָנִים הִגִּידוּ מַעֲשָׂהוֹ בְּכַשְׂפֵּי עַד-אֲשֶׁר שָׁמְעוּ עָלָיו הַשְּׁמַרְנִים בְּאֲשֶׁר הוּא אָמַר כִּי-אִישׁ גְּדוֹל הוּא

Act 8:10 וַיְכַלֵּם הַקְּשִׁיבוּ אֵלָיו מִקְטָנוֹ וְעַד-גְּדוֹל לֵאמֹר זֶה כַּחַח כַּח אֱלֹהִים כִּי רַב הוּא

Act 8:11 וְהֵם נִתְגַּדְּלוּ אֲזַן קָשְׁבָת כִּי יָמִים רַבִּים בְּכַשְׂפֵּי הָיָה מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת לַעֲיֻנֵיהֶם

Act 8:12 וַתְּהִי כַּאֲשֶׁר הֵאֱמִינוּ לִפְּלֹפּוֹס אֲשֶׁר בִּשְׂרָה לָהֶם אֶת-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֶת-שֵׁם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וַיִּטְבְּלוּ גַם-אֲנָשִׁים וְגַם-נָשִׁים

Act 8:13 וַיֵּאֱמָן שָׁמְעוֹן גַּם-הוּא וַיִּטְבַּל וַיִּסְתַּפַּח עַל-פִּילפּוֹס וּבִרְאוֹתוֹ אֶת-אֲתוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֶת-מִפְתּוֹ הַגְּדוֹלִים וַיִּשְׁתוּמַם עַד-מְאֹד

Act 8:14 וַתְּהִי כַשְׁמַע הַשְּׁלִיחִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם כִּי-קָבְּלָה שָׁמְרוֹן אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁלַחוּ אֵלֵיהֶם אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-יֹחָנָן

Act 8:15 וַיֵּרְדוּ וַיַּחְפְּלוּ בְּעָרְם כִּי תַנּוּחַ עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

Act 8:16 כִּי עַד-עַתָּה לֹא צָלְחָה עַל-אִישׁ מֵהֶם רַק כִּי-נִטְבְּלוּ הָיוּ בְּשֵׁם הָאֲדוֹן יְשׁוּעַ

Act 8:17 וַיִּסְמְכוּ אֶת-יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם וַתָּנַח עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

Act 8:18 וַתְּהִי כִּרְאוֹת שָׁמְעוֹן כִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ נִתְּנָה בָהֶם אַחֲרַי אֲשֶׁר סָמְכוּ הַשְּׁלִיחִים אֶת-יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם וַיִּקְרַב לָהֶם כֶּסֶף

Act 8:19 וַיֵּאֱמַר תַּגְּדִילִי אֶת-הַכַּחַח הַזֶּה גַם-אֲנִי לְמַעַן תִּצְלַח רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל-פִּי-אֲשֶׁר אֶסְמְךָ אֶת-יְדֵי עָלָיו

Act 8:20 וַיֵּאֱמַר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אֲבֹד תֵּאֲבֹד אִתָּה עַם-כַּסְפְּךָ בְּאֲשֶׁר חָשְׁבָה נַפְשֶׁךָ כִּי חֲקַנְתָּ מַחַח הָאֱלֹהִים בְּכַסֶּף

Act 8:21 וְאִי-יִדְּלֶךְ חֵלֶק וְנִחְלָה בְּדַבָּר הַזֶּה כִּי לֹא יֵשֶׁר לְבָב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים

Act 8:22 וְעַתָּה שׁוּבָה מִרְעִיָדָה וְהַחֲפֵל אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִסְלַח לְךָ לִנְגְלִי לְבָב

Act 8:23 כִּי בְמִרוּחַ רֹאשׁ רְאִיתִיךָ וּבְמוֹ חֲרֻצוֹת רֶשַׁע

Act 8:24 וַיִּנֶּן שָׁמְעוֹן וַיֵּאֱמַר הַעֲתִירוּ בְּעַדִי אֶל-יְהוָה לְבַלְחֵי יָבֵא עָלַי דְּבַר מַכַּל אֲשֶׁר אֶמְרָתֶם

Act 8:25 וְהֵם דְּבָרוּ דְבַר יְהוָה הַעַד וְדָבַר וַיִּשְׁבְּנוּ יְרוּשָׁלַיִם אַחֲרָי אֲשֶׁר הִשְׁמִיעוּ אֶת-דְּבַר הַבְּשׂוּרָה בְּכַפְרִים רַבִּים אֲשֶׁר לַשְּׁמַרְנִים

Act 8:26 וַיֵּרֶד מִלְּאָדָה יְהוָה אֶל-פִּילפּוֹס לֵאמֹר קוּם לֵךְ-לְךָ הַנִּנְבָּה בְּדֶרֶךְ הַנְּשֻׁמָה הַיְרֵדָת מִירוּשָׁלַיִם בְּאֶף עֲזָתָה

Act 8:27 וַיִּקֶם וַיֵּלֶךְ וַהֲנֵה אִישׁ גְּבוּר חֵיל כּוֹשֵׁי לְפָנָיו סָרִיס הַמֶּלֶכָה קָנְדַק מֵאָרֶץ כּוּשׁ וְהוּא שָׂר לְכָל-בֵּית אוֹצְרָה אֲשֶׁר בָּא יְרוּשָׁלַיִם לְהַשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה

Act 8:28 וְעַתָּה הוּא שָׁב לְדַרְכּוֹ וַיִּשָׁב בְּמִרְפְּכָתוֹ וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא

Act 8:29 וַיֵּאֱמַר הֲרוּחַ אֶל-פִּילפּוֹס נָטָה לְךָ וְהִתְהַלַּךְ אֲצֵל הַמִּרְפָּקָה הַזֹּאת

Act 8:30 וַיִּרְצֵן אֵלָיו פִּילפּוֹס וַיִּשְׁמַע כִּי הוּא קְרָא בְּסֵפֶר יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא וַיֵּאֱמַר הֲכִי יִדְעַת אֶת-אֲשֶׁר אִתָּה קְרָא

Act 8:31 וַיֵּאֱמַר אֵיכָה אֲדַע בְּלִתי אֲמִירוֹנִי אִישׁ וַיִּבְקַשׁ אֶת-פִּילפּוֹס לַעֲלוֹת וּלְשַׁבַּח אֹתוֹ

Act 8:32 וְהָיָה הוּא הַקְּחוּב אֲשֶׁר קְרָא בְּסֵפֶר פְּשָׁה לְשַׁבַּח יוֹכָל וּבְרַחֵל לִפְנֵי גִזְוִיָה נְאֻלְמָה וְלֹא יַפְתַּח פִּיו

Act 8:33 בְּשִׁפְלוֹ מִשְׁפָּטוֹ לִקַּח וְאֶת-דוֹרוֹ מִי יִשׁוּחַח כִּי נִגְדַר מֵאָרֶץ חֵינִי

Act 8:34 וַיִּנֶּן הַסָּרִיס וַיֵּאֱמַר אֶל-פִּילפּוֹס אֲשַׁלְּחֶנָּה מִמֶּךָ עַל-מִי מְדַבֵּר הַנְּבִיא עַל-נַפְשׁוֹ אוֹ עַל-אִישׁ אַחֵר

Act 8:35 וַיַּפְתַּח פִּילפּוֹס אֶת-פִּיו וַיְחַל מִן-הַקְּחוּב הַזֶּה וַיִּגְדְּלוּ אֶת-בְּשׂוּרַת יְשׁוּעַ

Act 8:36 וַתְּהִי בְּנִסְעָם בְּדֶרֶךְ וַיָּבֹאוּ אֶל-מִים וַיֵּאֱמַר הַסָּרִיס הַנְּהַיִם לְפָנָיו מַה-יַּעֲצֵרֵנִי מֵהִטְבֵּל

Act 8:37 וַיֵּאֱמַר פִּילפּוֹס אִם-מֵאֲמִין אִתָּה בְּכָל-לִבְבְּךָ מִתְּרַלְךָ וַיִּנֶּן וַיֵּאֱמַר אֲנִי מֵאֲמִין כִּי יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּרִי-הָאֱלֹהִים הוּא

Act 8:38 וַיִּצְוּ וַתַּעֲמֵד הַמִּרְפָּקָה וַיִּרְדּוּ שְׁנֵיהֶם אֶל-הַמִּים גַּם-פִּילפּוֹס גַּם-הַסָּרִיס וַיִּטְבְּלוּ אֹתוֹ

Act 8:39 וַתְּהִי בְּעֲלוֹתָם מִן-הַמִּים וַיִּשָּׂא רוּחַ יְהוָה אֶת-פִּילפּוֹס וְהַסָּרִיס לֹא רָאוּ עוֹד וַיַּעֲבֵר שָׁמַח לְדַרְכּוֹ

Act 8:40 וּפִילפּוֹס נִמְצָא בְּאֶשְׁדּוֹד וַיַּעֲבֵר וַיִּבְשֹׂר אֶת-הַבְּשׂוּרָה בְּכָל-הָעָרִים עַד-בֹּאֹ קַסְרִין

Act 9:1 וַשְׂאוּל עֹרְנֵי עוֹרֵר זַעַם וְמוֹת בְּחַמַח אַפּוֹ עַל-תַּלְמוּדָיו הָאֲדוֹן וַיֵּלֶךְ אֶל-הַכְּהֵן הַגְּדוֹל

Act 9:2 וַיִּשְׂאֵל סָרִיס מִמֶּנּוּ אֶל-בְּתִי הַכְּנַסֵּת אֲשֶׁר בְּדַמְשֶׁק לְהַחְזִיק בִּידוֹ כִּי יִמְצָא תַעִים בְּדֶרֶךְ הַהוּא אֲנָשִׁים אוֹ נָשִׁים לְהַבְּיֹאֵם אֲסוּרִים יְרוּשָׁלַיִם

Act 9:3 וַתְּהִי הוּא הַלֵּךְ וַקְּרַב אֶל-דַּמְשֶׁק וַהֲנֵה אֹר מִן-הַשָּׁמַיִם זָרַח עָלָיו כְּכַרְק מִסְבִּיב

Act 9:4 וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו שְׂאוּל שְׂאוּל לְמַד-זֶה תִּרְדָּפֵנִי

Act 9:5 וַיֵּאֱמַר מִי אַתָּה אֲדֹנָי וַיֵּאֱמַר אָנֹכִי יְשׁוּעַ אֲשֶׁר אִתָּה רֹדֵף קָשָׁה לְךָ לְבַעַט בְּהַרְבֵּנוֹת

Act 9:6 וְהוּא חָרַד וַנְּבַעַת וַיֵּאֱמַר אֲדֹנָי מַה-תַּחֲפִּץ וְאַעֲשֵׂה וַיִּנֶּן הָאֲדוֹן אֵ אֵ קוּם לְךָ וְלֵךְ הַעִירָה וְשֵׁם יֵאֱמַר אֵלֶיךָ אֶת-אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

Act 9:7 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ אִתּוֹ עִמְדוּ כְּנֻאֲלָמִים כִּי שָׁמְעוּ אֶת-הַקוֹל וַאִישׁ לֹא רָאוּ

Act 9:8 וַיִּקֶם שְׂאוּל מִן-הָאָרֶץ וַיַּפְתַּח אֶת-עֵינָיו וְלֹא רָאָה כְּלֵ-מֵאוּמָה וַיַּחְזִיקוּ בִּידוֹ יוֹלִיכָהוּ דַמְשֶׁק

Act 9:9 וְהִשְׁלַשְׁתָּ יָמִים לֹא הָיָה לוֹ אוֹר עֵינָיו וְלֹא אָכַל וְלֹא שָׁתָה

Act 9:10 וַתִּחַלְמֵיֵד אַחֵר הָיָה בְּדַמְשֶׁק וְשָׁמוּ חֲנַנְיָה וַיֵּאֱמַר אֵלָיו הָאֲדוֹן בְּמִרְאָה חֲנַנְיָה וַיֵּאֱמַר חֲנַנְיָה אֲדֹנָי

Act 9:11 וַיֵּאֱמַר אֵלָיו הָאֲדוֹן קוּם וַלֵךְ אֶל-הַרְחֹב הַנִּקְרָא הַרְחֹב בְּבֵית יְהוֹרָה אַחֲרָי אִישׁ טְרָסִי וְשָׁמוּ שְׂאוּל כִּי הֵנוּ מִתְּפַלְלִים

Act 9:12 וְהוּא חָזָה בְּמִתְחָה אִישׁ בָּא אֵלָיו וְשָׁמוּ חֲנַנְיָה אֲשֶׁר שֵׁם אֶת-יְדֵיו עָלָיו לְהַשְׁבִּילֵהוּ אוֹר עֵינָיו

Act 9:13 וַיִּנֶּן חֲנַנְיָה וַיֵּאֱמַר אֲדֹנָי שְׁמַעֲתִי מִפִּי רַבִּים עַד-כַּמָּה הַרְבֵּה הָרַע הָאִישׁ הַזֶּה לְקַדְוִשִׁיף אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם

Act 9:14 וְגַם-יִפְהַ יֵשׁ כַּח בִּידוֹ מִפִּי קֹאשֵׁי הַכְּהֵנִים לְאַסֵּר אֶת-כָּל הַקְּרָאִים בְּשִׁמְךָ

Act 9:15 וַיֵּאֱמַר אֵלָיו הָאֲדוֹן לֵךְ כִּי-כִלִּי חַפְצִי הוּא אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי בּוֹ לְשִׂאת אֶת-שְׁמִי לִפְנֵי גוֹיִם וּמַלְכִים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

Act 9:16 וְאֲנִי אֲרָאוּהוּ עַד-כַּמָּה לוֹ לְהַתְּעַנּוֹת בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ

וַיָּבֵא הַבּוֹתָה וַיִּשֶׂם אֶת-יְדָיו עָלָיו וַיֵּאֱמַר שְׂאוּל אַחֵי הֵנָּה הָאֲדוֹן יְשׁוּעַ הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-בָּאתָ הֵנָּה שְׁלַחֲנִי אֵלֶיךָ כִּי תַפְקְחֵנִה עֵינֶיךָ וְתַמְלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

Act 9:17 וַיֵּלֶךְ חֲנַנְיָה

Act 9:18 ויכרנע נפלו מעל עיניו כקשקשים ותפקנהו ונקם ויטבל
Act 9:19 ויאכל לחם ויחזוק וישב שאול עסיהתלמידים ימים אחרים בדמשק
Act 9:20 ויהיה ויקרא בבתי הכנסת בשם ישוע לאמר כיהוא המשיח בן דהאלהים
השמעים נבהלו לאמר הלא זה הוא אשר השמיד בירושלים אתהקראים בשם הזה ולבעבור זאת בא גסהנה להוליך אתם אסורים אליראשי הכהנים
Act 9:21 ויכל
Act 9:22 ויהי שאול הולך וחזק ומססך אתהיהודים בדמשק כי הורה להם די באר כיהנה הוא המשיח
Act 9:23 ויהי מקץ ימים רבים ויקשרו עליו היהודים להרגו
Act 9:24 וינרע לשאול קשקש וכי נמשמרים הם אתהשערים וזמם ולילה להרגו
Act 9:25 וינקחו אתו התלמידים לילה ויזריהו בסל מעל החומה
Act 9:26 ויבא וירושלים ויבקש להבקה בתלמידים והם כלם נראו מפניו ולא האמינו כיהתלמיד הוא
Act 9:27 וינקח אתו ברנבא ויביאהו אתהשליחים ויספר להם את אשרראה בהרף אתהארון ואתאשר דבר אתו וכי נסכרא בדמשק בשם ישוע לעיני כל
Act 9:28 ויהי אתם יוצא נכא בירושלים
Act 9:29 ויקרא בשם הארון ישוע לעיני השמש ויתנפח עסיהיהודים הננים והם בקשו אתנפשו לקחה
Act 9:30 וינרע הדבר אלהאחים ויביאהו לקסרון ומשם שלחהו אלפרסוס
Act 9:31 ויהי שלום לערת אדני ותכן עלפנה בכלארץ יהודה ובגליל ובשמרון וכאשר התהלכו ביראת יהוה ורוח הקדש מנהל אתם פן רבו וכן עצמו
Act 9:32 ויפטרסו הלך הלך וסבב ממקום למקום ויפקד גם אתהקדושים הישבים בלד
Act 9:33 וימצא שם איש נכהעצמות ושמו אניס שכב עליערש דני זה שמנה שנים
Act 9:34 ויאמר אליו פטרסו אניס הלא ישוע המשיח רפאך קום הצעלך ערשך ונקם פתאם
Act 9:35 וינראו אתו כלישבו לד וישבו השרון וישבוו אלהארון
Act 9:36 ויבפו היתה תלמידה אחת ושמה טביתא ובשפת עבר צביה והיא רבת פעלים טובים וצדקות אשר פזרה
Act 9:37 ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אותה וישכיבה בעליה
Act 9:38 וילד קרבה ליפסו ותתלמידים שמעו כרפטרסו שמה וישלחו אליו שנים אנשים ויפצרובו לאמר באהנא אלינו אליהתאחר
פטרסו וילך ויבא אתם ויעלוהו אלהעליה והנה כלהאלמנות עמדו עליו בככי להראתו אתהכתנת ואתהשמלות אשר עשתה להן צביה בעודה עמהן
Act 9:39 ונקם
Act 9:40 ויבא פטרסו אתכלם החוצה ויכרע עלברכיו ויתפלל ויפן אלמהמה ויאמר טביתא קומי ותפקח אתיעינה ותרא אתפטרסו ותשב
Act 9:41 וישלח אתדוד ויקימה ואחר קרא לקדושים ולאמנות ויעמידה חיה לפניהם
Act 9:42 ותהדר הזה נודע לכלישיבי יפו ויאמינו רבים בארון
Act 9:43 וישב ימים רבים ביפו בבית שמעון הבורסי
Act 10:1 ואיש היה בקסרון קרניליוס שמו הוא שרמאה בצבא החיל אשר קראו לו הגדוד האיטלקי
Act 10:2 והוא איש חסיד וירא אלהים עסילביתו ופזר נתן לעם לרב ויתפלל לאלהים תמיד
Act 10:3 ויהי היום פשעה התשיעית והנה מלאך אלהים נראה אליו במחזה ויאמר קרניליוס
Act 10:4 וישב אליו וירא ויאמר מה אדני מצנה וימר אליו תפלתך וצדקתך עלו לזכרון לפני אלהים
Act 10:5 ועתה שלחלך אנשים אליפס וקרא אילך אתשמעון המכנה פיפא
Act 10:6 הלא הוא מתגורר עסדאיש אחר ושמו שמעון הבורסי וביתו עמד עלשפת הים הוא יאמר לך אתאשר עליך לעשות
Act 10:7 וילך המלאך כאשר כלה לברר אליו והוא קרא אלשנים מעבדי ביתו ואלאיש חיל אחר ורא אלהים מןהעמרים לפניו תמיד
Act 10:8 ויספר להם את כלהדברים האלה וישלחם יפו
Act 10:9 ויהי ממחרת כאשר הלכו בהרף הלך וקרב אליהעיר ונעל פיפא להתפלל כשעה הששית עליהנן
Act 10:10 וינרעב ויתאו להשיב נפשו ובעוד הכינו לו אכל ותחשפה נפשו במראות אלהים
Act 10:11 ונרא אתהשמים פתוחים ותבה אחת כיריעה גדולה קשורה בארבע כנפותיה יזרחה ותנח עלפני הארץ
Act 10:12 ובחוקה מכלתחת השדה החלכת עלארבע וקמש האדמה ועוף השמים
Act 10:13 ויהי אליו קול קום פיפא זבח ואכל
Act 10:14 ויאמר פיפא תלילה לי אדני כי מעודי לא בא אלפי בשר פגול או שקץ טמא
Act 10:15 והנה קול אליו שנית אתאשר טהר אלהים לא תשקץ אתה
Act 10:16 והחזיון הזה שלש שלש פעמים ותשב התבה ותעל השממה
Act 10:17 ותפעם רוח פיפא לדעת מה הוא המחזה אשר תזה והנה האנשים שלוחי קרניליוס מבקשים בית שמעון ועמרים עליהפתח
Act 10:18 וינקראו ויאמרו המתגורר בזה שמעון המכנה פיפא
Act 10:19 ובעוד פיפא הנה בלבבו עלדבר המחזה ויאמר אליו הרוח הנה שלשה אנשים מבקשים אתך
Act 10:20 ועתה קום רד וילך אתם ואלתפסת הנה והנה כי אנכי שלחתים
Act 10:21 ויכרד פיפא אלהאנשים הנשלחים אליו מאת קרניליוס ויאמר אני האיש אשר אתם מבקשים עלימה באתם
משרי המאות איש צדיק וירא אלהים אשר לו שם טוב בכליעם היהודים נתנה לו מצנה והנה מפי מלאך קדוש לקרא לך אליביתו לבעבור ישמע מהברתיך
Act 10:22 ויענו לאמר קרניליוס אחר
Act 10:23 ויקרא אתם ויילינו אתו בבית יהי ממחרת ונקם פיפא וילך אתם ואתדים מןהאחים אשר ביפו הלכו עמו
Act 10:24 וילמחרתו באו אלקסרון וקרניליוס תבה להם ועמו קרביו ומידעיו אשר הקהילים בביתו
Act 10:25 ויהי כבוא פיפא ויצא קרניליוס לקראתו ויפל להגליו וישתחו
Act 10:26 ונקם אתו פיפא ויאמר קום נא גסאני אנש אני

Act 10:27 וידבר אתו ויבא החרקה וימצא רבים נקהלים שמה
Act 10:28 ויאמר אליהם אתם ודעתם כי לא נכון לאיש יהודי לקרב אליהם נכרי לרבה בו ואלהים הראני לבלתי קרא שקץ או טמא לקל-בן-אדם
Act 10:29 על-יכן לא נמנעתי מבוא אליכם כי קראתם לי ועתה אשאלה על-מה-זהה קראתם לי לבוא
Act 10:30 ויאמר קרגיליוס לפני ארבעה ימים ישבתי בצום עדי-השעה הזאת וכאשר התפללתי בביתי בשעה התשיעית והנה איש עשה אור נצב עלי
Act 10:31 ויאמר תפלתך קרגיליוס שמע אלהים ויזכר-לך את-דוד-הקדוש
Act 10:32 ועתה שלח אלי-י וקרא אליך את-שמעון המכונה כיפא הלא הוא מתנורר בבית שמעון הבורסי על-שפת הים אשר בבואו וידבר-לך
Act 10:33 ואמחר ואשלח אליך ואתה היטבת כ-רבאת והנה אנחנו כלנו פה לפני האלהים לשמע ככל אשר צוית מאת והוה
Act 10:34 ויפתח כיפא את-פיו ויאמר עתה אמן ודעתי כי אין נושא פנים עם-אלהים
Act 10:35 כי אסאיש הוה אתו ופעל צדק מקל-ניו ונוי ופיק רצון ממנו
Act 10:36 והוה שלח דברו לפני ישקאל ויבשר אתם שלום ביד ישוע המשיח הוא אדון כל
Act 10:37 כי הלא ודעתם אתה-דבר אשר קרה בארץ יהודה החל בגליל אחרי קריאת יוחנן לטבילתו
אשר-משח אלהים את-ישוע הנצרי ברוח קדשו ויבוכתו והוה הלך בארץ הלך ועשה טוב ואתה-רצוצים תחת יד השטן שלח חפשי כי האלהים הנה עמו
Act 10:38 את
Act 10:39 ואנחנו עדים על-כף-אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ועל-אשר הם הרגוהו ויתלו אתו על-העץ
Act 10:40 ואתו הקים אלהים ביום השלישי ונתהו להגלות לעיני הראים
Act 10:41 ללא לעיני כלהעם כי אסלעיני הערים אשר בחר גם אלהים מקרם ואנחנו הם אשר אכלנו ושתינו עמו אחרי קומו מן-המתים
Act 10:42 והוה צנה אתנו לקרא באוני העם ולהעיד לפניהם כי זה הוא אשר נתנו אלהים לשפט החיים והמתים
Act 10:43 וגם כל-הנביאים מעידים עליו כי שמו יהיה לכל-המאמינים בו לסליחת עון
Act 10:44 עוד כיפא מדבר אתה-דברים האלה ורוח הקדש צלחה על-כף השמעים דברו
Act 10:45 והנמולים המאמינים אשר באו עם-כיפא התמהו וקמו כ-מתמת רוח הקדש גם על-הגוים נשפכה
Act 10:46 כי שמעו אתם מדברים בלשנות ונתנים גדל לאלהים
Act 10:47 וינען פטרוס ויאמר היוכל איש לעצר במים לבלתי יטבלו אנשים אלה אשר צלחה רוח הקדש עליהם כמוהם כמנו
Act 10:48 ויצו אתם כי יטבלו בשם ישוע המשיח והם בקשהו כי ישב עמם ימים אחדים
Act 11:1 והשליחים והאחים אשר ביהודה שמעו כי נס-הגוים קבלו את-דבר האלהים
Act 11:2 ופטרוס בא וירושלים ויילינו עליו הנמולים לאמר
Act 11:3 בית אנשים עליהם באת ותחער-בכם לאכל אתם לחם
Act 11:4 ויחל פטרוס ויספר להם דבר דבר על-אפניו לאמר
Act 11:5 מתפלל הייתי בעיר יפו ותפל עלי הרוח וארא במחזה והנה-תכח אחת כירעה גדולה קשורה בארבע כנפותיה ירדת מן-השמים ותבא עמי
Act 11:6 ואנא להביט ואבין וארא בה בהמת הארץ וחת השדה החלכת על-ארבע ורמש הארמה ועוף השמים
Act 11:7 ואשמע נס-קול מדבר אלי קום כיפא זבח ואכל
Act 11:8 ואמר חלילה לי אדני כי מעודי לא-בא אלי-י בשר פגול או שקץ טמא
Act 11:9 וינען הקול שנית מן-השמים את-אשר טהר האלהים לא תשקץ אתה
Act 11:10 ותהויון הוה נראה אלי שלש פעמים ואחר-יכן הורם הכל ויעל השמימה
Act 11:11 וכמעט רנע והנה שלשה אנשים עמדים על-פתח הבית אשר היינו שם כי נשלחו אלי מקסרון
Act 11:12 והרוח דבר בי ללכת אתם ולא לפסח הנה והנה ויילכו אתי נס-ששת האחים האלה ונבא אל-בית האישי
Act 11:13 ויגיד-לנו את אשר-ראה מלאך נצב בביתו אשר צנה אתו לאמר שלח אלי-י וקרא אליך את-שמעון המכונה כיפא
Act 11:14 והוה וידבר אליך דברים אשר תושע גם אתה וכל-ביתך
Act 11:15 וכאשר החלתי לדבר ותצלח עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה
Act 11:16 ואזכר את-דבר האדון אשר אמר יוחנן טבל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש
Act 11:17 ועתה אחרי אשר נתן להם אלהים את-המתנה הזאת כאשר נתן נס-לנו המאמינים באדון ישוע המשיח אני מי אני כי אבא לכלוא את-האלהים
Act 11:18 והיו קשמעם אתה-דברים האלה ויחרשו ויתנו כבוד לאלהים לאמר אכן נס-לנו נתן אלהים לשוב לדרך החיים
Act 11:19 והנפוצים מפני הצרקה אשר עברה עליהם על-דברת סטפנוס הלכו ער-פינוקא וקפרוס ואנטיוכא ולא הנידו דבר הבשורה לאיש וזלתי ליהודים לבדם
Act 11:20 ומהם היו אנשי קפרוס וקוריני אשר באו אנטיוכא וידברו נס-אל-היונים ויבשרום את-האדון ישוע
Act 11:21 וידר והוה הותה עליהם ורבים במספר האמינו וישובו אל-האדון
Act 11:22 וישמועתם באה אל-אזני העדה אשר בירושלים וישלחו את-ברנבא אל-אנטיוכא
Act 11:23 ויבא וירא את-חסד האלהים וישמח וידבר על-לב כלם לרבה באדון ברוח נכון
Act 11:24 כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ועס-רוב נספחו על-האדון
Act 11:25 וילך משם אל-טרסוס לבקש את-שאול
Act 11:26 וימצאוהו וביארוהו אנטיוכא וישובו שם שנה תמימה בקרב הקהל וילמדו תורה לרבים אז הוחל באנטיוכא לקרא לתלמידים משיחים
Act 11:27 והיו בזמנים ההם נידרו וביאים מירושלים אנטיוכא
Act 11:28 ויקם אחד מהם ושמו אנבוס והרוח דבר בו כי רעב גדול יהיה בכל-הארץ הוא הרעב אשר בא בימי קלודיוס
Act 11:29 ויתנדבו התלמידים לשלח איש מהם כאשר תשיג ידו לעזר לאחים הישבים ביהודה
Act 11:30 ויעשו כן וישלחו נדבת רם אל-הזקנים על-יד ברנבא ושאול
Act 12:1 בעת ההיא שלח הורודוס המלך את-ידו באנשי העדה לענותם
Act 12:2 והנה את-יעקב אחי יוחנן בחרב

Act 12:3 וַיֵּרָא כִּי־טוֹב הִדְבָר בְּעֵינֵי הַיְהוּדִים וַיֹּסֶף וַיְחַפֵּשׂ נִסִּים־אֲתֵּם־פֶּטְרוֹס וְהַנְּזִים יְמֵי חַיֵּי־מַצּוֹת
Act 12:4 וַיִּחְזְקוּבוּ וַיִּתְנַחוּ בְּבֵית הַכְּלֵא וַיִּשְׁמְרוּהוּ אַרְבַּע מַחְלָקוֹת אַנְשֵׁי הַצִּבָּא אַרְבַּעַה אַרְבַּעַה כְּלֵי־מַחְלָקָה כִּי אָמַר לְהַעֲמִידוּ לִפְנֵי הָעָם אַחֲרַי הַפֶּסַח
Act 12:5 וַיְהִי פֶטְרוֹס עֹצוֹר בְּבֵית כְּלֵא אֶךְ הַעֲרָה הַעֲתִידָה בַּעֲדוֹ אֱלֹהִים בַּחֲזָקָה
אֲשֶׁר חָפֵץ הוֹרְדוֹס לְהַבְיֹא לְמִשְׁפַּט בְּלִילָה הַהוּא שָׁכַב פֶּטְרוֹס עַל־מִשְׁכָּבוֹ בֵּין שְׁנֵי אַנְשֵׁים חֲמִשִּׁים אֶסוֹר בְּשָׁנַיִם כְּבָלִים וְשָׁמְרוּ בֵּית הַכְּלֵא נֹצְבִים עַל־הַפֶּסַח
Act 12:6 וַיֵּאחָזְרוּ
Act 12:7 וַהֲנִיחָה מִלֶּאךְ יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וְאוֹר נָתַן בְּלִשְׁכָתוֹ וַיִּנְעַם בְּכַף יְהוָה פֶּטְרוֹס וַיַּעֲרִיחֵהוּ לֵאמֹר קוּם מַהֵר וַיִּמְסוּ אֶסְרוּבוּ מֵעַל יְרֵוֹ
Act 12:8 וַיֵּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶאךְ חָגֵר קַחנִיךָ וַנְּעַלִּיךָ שִׁים בְּרִגְלֶיךָ וַיַּעַשׂ כֵּן וַיֵּאמֶר אֵלָיו וְאַתְּמַעֲלִיךָ עִטָּה וְלֶךְ אַחֲרַי
Act 12:9 וַיֵּצֵא וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו וַנִּפְשׁוּ לֹא יָדְעָה אִסְמָתָה הוּא אֲשֶׁר נִעֲשָׂה לוֹ בְּיַד הַמֶּלֶאךְ כִּי חָתְיוֹן נִרְאָה בְּעֵינָיו
הַשְּׁמַרִים הָרֵאשׁוֹנִים וְאַתְשׁוֹר הַשְּׁנָיִים וַנִּבְאוּ אֲלֵי־שַׁעַר הַבְּרָזֵל הַיֵּצֵא הַעִירָה אֲשֶׁר נִפְתַּח לִפְנֵיהֶם מֵאֵלָיו וַיֵּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבְרוּ רְחוֹב אֶחָד וַיַּעַל הַמֶּלֶאךְ מֵעָלָיו פְּתָאֵם
Act 12:10 וַיַּעֲבְרוּ אֶת־שׁוֹר
Act 12:11 וַיֵּאמֶר פֶּטְרוֹס כְּשׁוֹב הִעֲתוּ אֵלָיו עֲתָה יָדַעְתִּי אֲלֵיכֶן־כִּי שָׁלַח יְהוָה אֶת־מַלְאַכּוֹ וַיַּצִּילֵנִי מִכַּף הוֹרְדוֹס וּמִכָּל־צַדִּיקַת עַם־הַיְהוּדִים
Act 12:12 עוֹדֵנִי מִדְּבַר אֲלִילָבוּ וַנִּבְא אֲלֵיבּוֹ בֵּית מָרְיָם אִם יוֹחֵן הַמַּכְנָה מִרְקוֹס וְשֵׁם רַבִּים נִקְהָלִים וּמַתְפַּלְלִים
Act 12:13 וַיִּדְבַק עַל־דַּלַּת הַשַּׁעַר וַתִּבָּא נַעֲרָה אַחַת לִקְוֹל הַדַּפֵּק וַשְׁמָה רוּדִי
Act 12:14 וַתִּכְפֹּר אֶת־קוֹל פֶּטְרוֹס וּמִשְׁמַחְתָּה לֹא־פִתְחָה לוֹ אֶת־הַדַּלַּת כִּי אִסְרָצָה הַבַּיִתָּה וַתַּגֵּד לָהֶם כִּי־פֶטְרוֹס עֹמֵד עַל־הַפֶּתַח
Act 12:15 וַיֵּאמְרוּ אֵלָיָה מִשְׁתַּנְּעָה אֵת וְהִיא אֹמְרָה לֹא כִּי־כֵן הִדְבָר אִזּוֹ אָמְרוּ כִּי־מַלְאַכּוֹ הוּא
Act 12:16 וּפֶטְרוֹס הוֹסִיף לְדַבֵּק וַיִּפְתַּחוּ וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ וַיְהִי לִפְלֵא בְּעֵינֵיהֶם
Act 12:17 וַיִּגַּף יָרֵד לָהֶם לַחֲשׁוֹת וַיֹּסְפֵר לָהֶם אֵת אֲשֶׁר־הוֹצִיאֹו הָאֲדוֹן מִבֵּית הַכְּלֵא וַיֵּאמֶר הֵגִידוּ זֹאת לַעֲקֵב וְלֵאחִים וַיֵּצֵא וַיִּלְדְּלוּ לְמַקּוֹם אַחֵר
Act 12:18 הַבִּקְרָא אֹר וּמְהוּמָה רַבָּה הָיְתָה בֵּין אַנְשֵׁי הַצִּבָּא לֵאמֹר מַה־הָיָה לִפְטְרוֹס
Act 12:19 וְהוֹרְדוֹס דָּחַשׁ אֹתוֹ וְלֹא מִצָּאוּ וַיִּחְקֹר אֶת־הַשְּׁמַרִים וַיִּתֵּן חֵטוֹ לְהַמִּיתָם וַיִּכְרַד מִיְהוּדָה אֲלֵי־קֶסְרִין וַיֹּשֶׁב שָׁם
בָּאוּ אֵלָיו בְּלֵב אֶחָד וַיִּדְבְּרוּ עַל־לֵב בְּלִסְטוֹס אֲשֶׁר עַל־חֵרֶר הַמֶּלֶךְ לְהַפְגִּיעַ בְּעַמֵּם וְלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם לָהֶם כִּי מֵאֲרֵץ הַמֶּלֶךְ הוֹצִיאֹו לָהֶם אֶת־שִׁבְרֵי רַעֲבוֹן אַרְצוֹתָם
Act 12:20 אִזּוֹ חָרָה אַפּוֹ בְּצָרִים וּבְצַדִּיקִים וְהֵם
Act 12:21 וַיְהִי הַיּוֹם יוֹם מוֹעֵד וַיִּלְבַּשׁ הוֹרְדוֹס בְּגָדֵי מַלְכוּת וַיֹּשֶׁב עַל־פֶּסַע הַמִּשְׁפָּט וַיֵּשֶׁא אֵלֵיהֶם מִדְּבַרְתָּיו
Act 12:22 וַיִּרְיַעוּ הָעָם לֵאמֹר קוֹל אֱלֹהִים הוּא וְלֹא קוֹל אָדָם
Act 12:23 וַיִּפְּחוּ מִלֶּאךְ־יְהוָה כִּרְנַע כִּי לֹא־תֵתֵן כְּבוֹד לֵאלֹהִים וַיֹּאכְלֵהוּ תוֹלַעִים וַיָּמָת
Act 12:24 וַיִּדְבַר אֱלֹהִים עָלָה עֲלֵה רֶבֶב
Act 12:25 וַיִּשׁוּבוּ בְּרִנָּבָא וְשָׂאוֹל מִירוּשָׁלַיִם אַחֲרָי אֲשֶׁר מֵלֹא אֶת־פְּקֻדָּתָם הַנְּתוּנָה לָהֶם וַיִּקְחוּ אֹתָם אֶת־יוֹחֵן הַמַּכְנָה מִרְקוֹס
בַּקְהָל אֲשֶׁר בְּאַנְטִיּוֹכְיָא וַנְּבִיאִים וּמַלְמָדִים וְאַלֶּה שְׁמוֹתָם בְּרִנָּבָא וְשִׁמְעוֹן הַנִּקְרָא נַסְיֵנִר וְלוּקָיוֹס הַקְּרוּרִי וּמַנַּחֵם אֲשֶׁר תְּהִי אֱמוּנָה עַם־הוֹרְדוֹס טַטְרָךְ וְשָׂאוֹל
Act 13:1 וַיְהִי
Act 13:2 וַכַּעֲבוֹדָתָם אֶת־יְהוָה וּבְצוּמָם תְּהִי דְבַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַבְּדִילֵנָא לִי אֶת־בְּרִנָּבָא וְאַת־שָׂאוֹל לַעֲשׂוֹת בְּמַלְאַכָּה אֲשֶׁר קָרְאתִים לָהּ
Act 13:3 וַיֵּצְאוּ וַתַּפְּלִלוּ וַיִּסְמְכוּ אֶת־יְרֵיהֶם עָלֵיהֶם וַיִּשְׁלַחֵם
Act 13:4 וַיֵּלְכוּ שְׁלֵחֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הָאֵלֶּה אֲלֵי־סִלוּקְיָא וְשֵׁם יָרְדוּ בְּאַנְיָה לְבָא אֲלֵי־פֶטְרוֹס
Act 13:5 בְּבֹאוֹם עִירָה סְלָמִים הֵגִידוּ אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים בְּכַת־הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר לַיהוּדִים וּנְסִיּוֹתָן הָיָה עִמָּם לְשָׂרְתָם
Act 13:6 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חָמוּ לְסַבֵּב בְּכַל־הָאֵי עַד־פּוֹס וַיִּמְצְאוּ שָׁם אִישׁ מִכִּשְׁף וּנְבִיא־שִׁקֵר וְהוּא אִישׁ יְהוּדִי וּשְׁמוֹ בְּרִיִּישׁוּעַ
Act 13:7 הוּא הָיָה עִם־סֶרְנִיּוֹס פּוֹלוֹס נְצִיב הָאֵי וְהוּ אִישׁ חֲכַם־לֵב קָרָא אֶת־בְּרִנָּבָא וְאַת־שָׂאוֹל לְבֹאוּ אֵלָיו לְשִׁמַּע מִפִּיהֶם דְּבַר הָאֱלֹהִים
Act 13:8 וַאֲלֵימָא הַמִּכִּשֵׁף כִּי־כֵן מִתְרַנֵּם שְׁמוֹ תְּהִי לָהֶם לְשֵׁן כִּי נֹס לְחַסֵּב אֶת־הַנְּצִיב מֵהָאֵמִין
Act 13:9 וְכִּי שָׂאוֹל אֲשֶׁר נִקְרָא נַסְפּוֹלוֹס מֵלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הִשְׁמִית אֵלָיו
Act 13:10 וַיִּקְרָא הוּי בְּרִבְלִיעֵל מֵלֹא כַל־עֲרֻמָּה וּמְרֻמָּה וּשְׁוֹנָא כַל־צַדִּיק חָכִי לֹא תַחְדַּל עוֹד מַעֲשֵׂךְ אֶת־דְּרָכֵי יְהוָה הַיִּשְׂרָיִם
וַיִּדְרֹחֵהוּ תַנַּע בָּךְ וְהָיִיתׁ עוֹר עַד לְמֵלֵא־יָמָיִם וְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ לֹא תִרְאֶה וּבֵן רַנַּע כְּדָבְרוּ תִּתְּהַ עָלָיו אֶפְלָה וַחֲשִׁכָה נִתְּעַ וַיִּגְשַׁשׁ אָנָּה וְאַנָּה לְמַצָּא אִישׁ לְחַתּוֹ כְּבָדוֹ
Act 13:11 וַעֲתָה הֵנָּה
Act 13:12 אֶת־כְּרִאוֹת הַנְּצִיב אֶת־אֲשֶׁר נִעֲשָׂה הָאֵמִין וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְחֻכַּת הָאֲדוֹן
Act 13:13 וַיִּשָּׁב פּוֹלוֹס וְהַנְּזִיִּים עָלָיו מִפּוֹס בְּאַנְיָה וַיַּעֲלוּ אֲלֵיפְרִנֵי אֲשֶׁר בַּפּמְפּוֹלְיָא וְשֵׁם נַפְרֵד יוֹחֵן מַעֲלִיהֶם לְשׁוֹב יְרוּשָׁלַיִם
Act 13:14 וְהֵם נִסְעוּ מִפְּרִנֵי וַיֵּלְכוּ אֲלֵי־אַנְטִיּוֹכְיָא אֲשֶׁר בְּפִסְדִּיָּא וַנִּבְאוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיִּשְׁבוּ
Act 13:15 וַיְהִי אַחֲרָי הַקְּרָא בְּחֻרָה וּנְבִיאֵי וַיִּשְׁלַחוּ רֵאשֵׁי בֵּית־הַכְּנֶסֶת לֵאמֹר לָהֶם אַנְשֵׁים אַחִים אִסִּישׁ לָכֶם דְּבַר לְחֻכַּת אֶת־הָעָם דְּבָרוּ
Act 13:16 וַיַּעֲמֵד פּוֹלוֹס וַיִּגַּף יָרֵד וַיֵּאמֶר אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּנְסִיּוֹרָאִים אֶת־הָאֱלֹהִים שְׁמַעוּנִי
Act 13:17 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָאֵלֵּי הָעָם הַזֶּה הוּא כַּחַר בְּאַבְחֻתֵינוּ וְנִרְם קָרָן לָעַם בְּהוֹתָם גְּרִים בְּאֲרֵץ מִצְרַיִם וְהוּא הוֹצִיאָם מִשָּׁם בְּזֶרַע נְטוּיָה
Act 13:18 וַיֵּשֶׂא אֹתָם וַיַּכְלִם אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָר
Act 13:19 וַיִּשְׁמַר מִפְּנֵיהֶם שְׁבַעַה נְזִיִּים בְּאֲרֵץ כְּנַעַן וַיִּפֵּל לָהֶם בַּחֲבַל אֶת־אַדְמָתָם לִירֶשֶׁת נַחְלָה
Act 13:20 אַחֲרֵי־כֵן נָתַן לָהֶם שְׁפָטִים לְשַׁפְּטֵם כַּאֲרַבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה עַד־שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא
Act 13:21 בְּיָמָיו שָׂאוֹל לְמַלְךְ עָלֵיהֶם מֶלֶךְ וְהָאֱלֹהִים נָתַן לָהֶם אֶת־שָׂאוֹל בְּרִקְוִישׁ אִישׁ יְמִינֵי לְמַלְךְ עָלֵיהֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה
Act 13:22 וְאַחֲרָי הַסִּירוּ אֹתוֹ מִמֶּלֶךְ הַקָּיִם אֶת־הַיְהוּדִי לְמַלְךְ עָלֵיהֶם אֲשֶׁר אָמַר עָלָיו וַיַּעֲרִנֵנוּ מִצָּאֵתֵנוּ אֶת־הַיְהוּדִי בְּרִישֵׁי אִישׁ כְּלַבְבוֹ אֲשֶׁר כְּלַחֲפָצֵי יִשְׂרָאֵל
Act 13:23 מִזְרַעוֹ הַבִּיא הָאֱלֹהִים כְּדָבְרוּ אֶת־יִשׁוּעַ לְיִשְׂרָאֵל לְמוֹשִׁיעַ
Act 13:24 וַיְהִי אַחֲרָי קָרָא יוֹחֵן אֲלֵי־פְלִיעֵם יִשְׂרָאֵל לְחַשׁוֹבָה וְלַחֲטָבֵל לִפְנֵי בָאוּ
Act 13:25 וַיִּחְנֵן אֶת־מִרְצוֹתָיו אָמַר וּמֵהִתְחַשְׁבוֹן עָלַי מִי־אַנִּי לֹא אֲנִי הוּא כִּי הֵנָּה אַחֵר בָּא אַחֲרָי וְהוּא אֲשֶׁר קָלְתִי מֵהַתְרַלּוֹ שְׂרוּף נַעֲלִיו אֲשֶׁר בְּרִגְלָיו
Act 13:26 אֹתָם אַנְשֵׁים אַחִים זָרַע אֲבָרְקָה וְכַל־יִרְאֵי אֱלֹהִים הַנְּמַצְאִים בְּחוֹכְכֶם אֵלֵינוּ דְּבַר הַיִּשׁוּעָה הַזֹּאת שְׁלוֹחַ
Act 13:27 כִּי־הַיִּשְׁבִּים בִּירוּשָׁלַיִם וְרַאשֵׁיהֶם יַעֲן אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֹתוֹ וְאַתְּדַבְּרוּ הַנְּבִיאִים הַנִּקְרָאִים מִדֵּי שַׁבָּת בְּשִׁבְתוֹ מִלֹּא אֹתָם בְּמִשְׁפָּטָם אֲשֶׁר שִׁפְטָהוּ
Act 13:28 וַאֲף־כִּי־לֹא מִי־אַנִּי לֹא אֲנִי הוּא כִּי הֵנָּה אַחֵר בָּא אַחֲרָי וְהוּא אֲשֶׁר קָלְתִי מֵהַתְרַלּוֹ שְׂרוּף נַעֲלִיו אֲשֶׁר בְּרִגְלָיו

Act 13:29 כַּבְּעֵם אֶת־הַכֵּל אֲשֶׁר כָּתוּב עָלָיו הוֹרְרָהוּ מֵעַל הָעֵץ וַיִּשְׂכִּיחֵהוּ בַקֶּבֶר

Act 13:30 הַהֲאֱלֹהִים הַקִּימוּ מֵעַם־הַמֵּתִים

Act 13:31 וְהוּא יָמִים רַבִּים נִגְלָה נִגְלָה אֶל־אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ מִהַגְּלִיל לִירוּשָׁלַיִם וְאֲשֶׁר עָתָה כִּיּוֹם הֵם עֹדִים לֹא נִגְדָה הָעַם

Act 13:32 וְכִּי אֲנַחְנוּ מוֹדִיעִים לָכֶם כִּי שָׁבוּעָתוֹ לֵאבֹתֵינוּ

Act 13:33 אֲתֵינוּ אֱלֹהִים עָתָה לְבָנֵינוּ אֶת־דִּבְרוֹ בְּהַקְיָמוֹ אֶת־יְשׁוּעָה כַּאֲשֶׁר נָם כָּתוּב בַּמְזֻמֹּר הַשֵּׁנִי בְּנֵי אֶתָּה אֲנִי הַיּוֹם וְלִדְחִידָךְ

Act 13:34 וּבִדְבַר אֲשֶׁר הָקִים אֹתוֹ מִבְּיַן הַמֵּתִים אֲשֶׁר לֹא יָשׁוּב עוֹד לְשַׁחַת־בְּלִי כִּי אִמָּר אֲתָן לָכֶם חֲסִדִי דוֹר הַנְּאֻמִּים

Act 13:35 עַל־כֵּן הוּא אָמַר עוֹד בַּמְזֻמֹּר אַחַר לֹא־תִתֵּן חֲסִידָךְ לְרֵאוֹת שְׁחַת

Act 13:36 כִּי דוֹר אַחֲרָי לְכַתּוֹ בְּדִרְתֵּנוּ בַעֲצַת אֱלֹהִים הוּא נָגַע וַיֹּאסֶף אֶל־אֲבוֹתָיו וַיֵּרָא שְׁחַת

Act 13:37 אֶת־דְּוָה אֲשֶׁר הֲאֱלֹהִים הַקִּימוּ הוּא לֹא־רָאָה שְׁחַת

Act 13:38 לֹכֵן אֲנֻשִׁים אַחִים וְיָדַע לָכֶם כִּי עַל־דְּוָה הִגַּד לָכֶם סְלִיחַת הַחַטָּאִים

Act 13:39 כִּי־כִּי־כָל אֲשֶׁר לֹא־נִצְחָקְתֶּם בְּחוֹרַת מֹשֶׁה כִּלְ־הַמְאֻמִּין יִצְחָקְבוּ

Act 13:40 לֹכֵן הַשְּׁמֵרוֹ לָכֶם פְּרִיבּוֹא עֲלֵיכֶם אֲשֶׁר כָּתוּב בְּנִבְיָאִים

Act 13:41 אֲתָם בְּיָוִם וְהַתְּמִיזוּ וְשִׁמוּ כִּי־פִעַל פִּעַל אֲנִי בִימֵיכֶם פִּעַל אֲשֶׁר לֹא תֵאֻמִּינוּ כִּי־יִסְפָּר לָכֶם

Act 13:42 וַיְהִי בַצֹּאֲתָם וַיִּבְקָשׁוּם לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה עוֹד שְׁנַיִם גִּסְבִּיּוֹם הַשְּׁבֵת הָאֲחֵרָה

Act 13:43 בַּהַפְּתָר הַקֶּהֶל נָטוּ יְהוּדִים רַבִּים וְגֵרִים הַיְרֵאִים אֶת־דְּוָה וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו פּוֹלוֹס וּבְרִנְבָא וְהֵם אֲמָרוּ לָהֶם וַיְזַהֲרוּם לְהוֹיֵת דְּבָקִים בַּחֲסֵד הַהֲאֱלֹהִים

Act 13:44 וַיְהִי בְיָוִם הַשְּׁבֵת הָאֲחֵרָה וַתִּקְהַל כְּמַעַט כִּלְ־הַעִיר לְשִׁמֵּעַ אֶת־דְּבַר דְּוָה

Act 13:45 אֲוֹלָם כְּרֵאוֹת הַיְהוּדִים אֶת־הַמּוֹן הָעַם נִחַפְדָּ לָכֶם לְקַנְאָה וַיְהִי מִלְעִיבִים בְּפּוֹלוֹס וְכִלְ־דְבָרָיו עֲצָבוּ הַרְשָׁוִים לְהַשְׂמִיעֶכֶם אֶת־דְּבַר הַהֲאֱלֹהִים וְאַתֶּם הַנֹּכֵחַ בְּיָוִם לֹא הָלַא מְרִיכֶם עִנְיָ כִּכֶם כִּי לֹא נִחְשָׁבִים אַתֶּם לְחַיִּי עוֹלָם לֹכֵן סָבְנוּ מִכֶּם וְנִשְׁעַ אֶל־הַנּוֹגִים

Act 13:46 וַיַּעֲנוּ אַתֶּם פּוֹלוֹס וּבְרִנְבָא בְּאִמְרָן לֵב וַיֹּאמְרוּ הִיָּה תְהִי אַתֶּם

Act 13:47 כִּי כִּי צָוָה עָלֵינוּ הָאֲדוֹן לֵאמֹר וְנִתְחַדָּ לְאוֹר גִּוִּים לְהוֹיֵת לִישׁוּעָה עַד־קֶצֶה הָאָרֶץ

Act 13:48 וַיִּשְׁמְעוּ הַגִּוִּים וַיִּשְׂמָחוּ וַיִּתְלַלוּ אֶת־דְּבַר דְּוָה וַיְהִי וַיֵּאֻמִּינוּ כָּלֶם אֲשֶׁר נִפְקְדוּ לְחַיִּי עוֹלָם

Act 13:49 וַיְהִי דְבַר דְּוָה וַיִּתְרַב בְּכִלְ־הַמְּקוֹם מִסָּבִיב

Act 13:50 דַּק הַיְהוּדִים הִצּוּ וַיִּסְיָחוּ אֶת־הַנְּשִׂימִים הַיְקִירוֹת וַיְרֵאוֹת דְּוָה וְאַת־רֵאשֵׁי הָעִיר לְקַצְּרָא עַל־פּוֹלוֹס וְעַל־בְּרִנְבָא וַיִּנְרָשׁוּם מִגּוֹ גְבוּלָם

Act 13:51 וְהֵם נִשְׁרוּ אֶת־צַבָּא הַגִּלְיָהִים עֲלֵיהֶם וַיִּלְכוּ לְאִיקִיּוֹן

Act 13:52 וַתִּתְלַמְּדוּם נִמְלָאוּ שְׂמָחָה וְרוּחַ הַקִּדְשׁ

Act 14:1 וַיְהִי בְּאִיקִיּוֹן וַיְבֹאוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־בִּית־הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר לְיְהוּדִים וַיַּפְּלִאוּ לְלַמֵּד עַד כִּי־הִמּוֹן רַב מִן־הַיְהוּדִים וּמִן־הַגִּוִּים נֵאֻמִּנוּ וְהֵאֻמִּנוּ

Act 14:2 דַּק הַיְהוּדִים אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מֵאֻמִּיּוֹם מִסְכּוֹ רֵנִי וְכַעַס בְּלִב הַגִּוִּים עַל־הָאִחִים

Act 14:3 וְהֵם הָאִרְכוּ בַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּדְבְּרוּ בְּאִמְרָן לֵב בְּשֵׁם דְּוָה הַמַּעֲדִיר עַל־דְּבַר חֲסִדוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּיָדָם לְעִשְׂתָם

Act 14:4 וַתִּהְיֶה מוֹן הָעִיר חֶלֶק לָכֶם וַיִּחַצּוּ וַיְהִי חֲצִי אַחֲרֵי הַיְהוּדִים וְחֲצִי אַחֲרֵי הַשְּׁלִיחִים

Act 14:5 אֲזָ וַיִּסְדֹּר וַיַּחַד הַגִּוִּים וְהַיְהוּדִים עַם־רֵאשֵׁיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ לְהַבְּזוֹתָם וּלְסַקְּלָם

Act 14:6 וַיִּגְלָה לָהֶם הַדְּבַר וַיִּמְלְטוּ לְעִיר לֹקוֹנִיאָ אֶל־לוּסְטְרָא וְאֶל־דְּרָבִי וְסִבִּיבֹתֵיהֶן

Act 14:7 וַיִּבְשְׂרוּ שְׂמָה אֶת־דְּבַר הַבְּשָׂרָה

Act 14:8 וְשֵׁם בְּלוּסְטְרָא נִמְצָא אִישׁ נֹכַח רִגְלֵים פֶּסַח יֹשֵׁב מִיּוֹם הַנְּהַלְדוֹ וְלֹא־יָדַע לְכַת מַעוֹדוֹ

Act 14:9 וַיִּשְׁמַע אֶת־פּוֹלוֹס בְּדַבְּרוֹ וְהוּא הִבִּיט עָלָיו וַיִּדַּע כִּי הוּא מֵאֻמִּין וְכִשֶׁר לְהוֹשִׁיעַ

Act 14:10 וַיֵּשָׂא אֶת־קוֹלוֹ וַיִּקְרָא קוֹם וַעֲמֹד קוֹמִיּוֹת עַל־רִגְלֵיךָ וַיִּקְפֹּץ וַיִּקַּם וַיִּתְחַלֵּךְ

Act 14:11 אֶת־כְּרֵאוֹת הַמּוֹן הָעַם אֶת־מַעֲשֵׂה פּוֹלוֹס וְרִימּוֹ קוֹלָם וַיֹּאמְרוּ בְּלִשׁוֹן לֹקוֹנִיָּה אֲכֵן הַדְּמוּ הַהֲאֱלֹהִים לְבְּנֵי־הָאֲדָם וַיִּרְדּוּ אֵלֵינוּ

Act 14:12 וַיִּקְרָאוּ לְבְּרִנְבָא בֵּל וּפּוֹלוֹס קְרָאוּ תְרִימִים בְּאֲשֶׁר הוּא רֵאשׁ הַמְּדַבְּרִים

Act 14:13 וַיִּכְתּוּ בִית־בֵּל אֲשֶׁר נֹכַח הָעִיר הִבִּיא פְרִים וַעֲטֹרוֹת לְפָנָיו הַשֹּׁעַר וַיִּבְקָשׁ הוּא וְהַמּוֹן הָעַם לְזַבַּח לָהֶם זֶבַח

Act 14:14 אֲכַשְׂמַע זֹאת בְּרִנְבָא וּפּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחִים קָרְעוּ בְּגֵדֵיהֶם וַיִּרְוּצוּ אֶל־בִּינֹת הָעַם

Act 14:15 וַיִּלְלוּ וַאֲנַחְנוּ מִלְּמִדִּים אַתֶּכֶם אֶת־דְּבַר הַמַּלְאָכּוֹת לְמַעַן תִּנְדְּרוּ מֵאַחֲרָיו לֹא־אֱלֹהִים אֲלֵה וְדַבְּקָתֶם בַּאֱלֹהִים חַיִּים עֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ וְאַתֶּהֱנֶם וְאַתֶּהֱלֵךְ אֲשֶׁר־בָּם

Act 14:16 וַיִּצְעֲקוּ וַיֹּאמְרוּ אַתֶּם אֲנֻשִׁים לְמָה תַעֲשׂוּ כִּזְאת הֲלֹא גִסְבִּיּוֹנֵנוּ בְּנִי־אֲדָם כְּמוֹכֶם תְּכַנְּנָה אַחַת

Act 14:17 וְאֲשֶׁר בִּימֵי קֶדֶם הֵינִי לְכִלְ־הַגִּוִּים לְלַקַּח בְּדַרְכֵיהֶם אֲשֶׁר בְּחֵרוֹ

Act 14:18 וְכִי־לֹא מִנְעַ עֲדוֹתָיו כִּי טוֹב הוּא בַחֲתוֹ לָכֶם מִשֶׁר אֲרַצְכֶם מִן־הַשְּׂמַיִם וּשְׁנוֹת רַב־חַבּוּאוֹת לְמִלֵּא נַפְשֵׁיכֶם מִחַיָּה וְשִׂמְחָה

Act 14:19 וְהֵנָּה אֲנֻשִׁים וְהוֹדִים בְּאוֹ מֵאֻטְיוֹכִיא וּמֵאִיקִיּוֹן וַיִּדְיָחוּ אֶת־הַמּוֹן הָעַם וַיִּרְגְּמוּ אֶת־פּוֹלוֹס בְּאֲבָנִים וַיִּשְׁמַטוּהוּ אֶל־מַחוּץ לְעִיר כִּי אֲמָרוּ מַת הוּא

Act 14:20 וַיְהִי וַתִּתְלַמְּדוּם עֲטֹרוֹת אֵלָיו וַיִּקַּם וַיִּשָּׁב הָעִירָה וּבִיּוֹם הַמַּחְרָת יָצָא עַם־בְּרִנְבָא וַיִּלְךְ לְדְרָבִי

Act 14:21 וַיִּבְשְׂרוּ בְעִיר הַהִיא אֶת־הַבְּשָׂרָה וַיַּעֲשׂוּ תִלְמִידִים רַבִּים וַאֲחֵרִיכּוֹן שָׁבוּ אֶל־לוּסְטְרָא וַאֲיִקִּיּוֹן וְאַנְטִיּוֹכִיא

Act 14:22 וַיֵּאֻמְצוּ שֵׁם אֶת־לֵב הַתִּלְמִידִים וַיִּזְהָרוּם לְעַמֵּד בְּאֻמִּנְתָם וּלְהֵאֻמִּין כִּי רַק־בְּדִי עָמַל וְחַלְאָה זֶה בְּאֵנֵנוּ אֶל־מַלְכוֹת הַהֲאֱלֹהִים

Act 14:23 וַיִּבְחָרוּ לָהֶם אֲנֻשִׁים זְקִינִים בְּכִלְ־הָעִירָה וַעֲרָה וַיִּתְפַּלְּלוּ וַיִּצְוּמוּ וַיִּפְקְדוּם בְּיַד הָאֲדוֹן אֲשֶׁר הֵאֻמִּינוּ בּוֹ

Act 14:24 וְהֵמָּה עָבְרוּ בְּפִיסְדִיא וַיְבֹאוּ אֶל־פַּמְפּוּלִיא

Act 14:25 וַיִּדְבְּרוּ אֶת־הַדְּבַר בְּפָרְגִי וַיִּרְדּוּ מִשֵׁם אֶל־אֲטִלִיא

Act 14:26 וּמִשֵׁם הַלְכוּ דְרָרִים וַיְבֹאוּ אֶל־אַנְטִיּוֹכִיא אֲשֶׁר שֵׁם הַפְּקָרוֹ בַּחֲסֵד אֱלֹהִים עַל־הַמַּלְאָכָה אֲשֶׁר כָּלוּ לַעֲשׂוֹת עַד־תְּמָה

Act 14:27 וַיִּבְבְּאָם שְׂמָה אֶסְפוּ אֶת־הָעֲרָה וַיִּסְפְּרוּ אֶת־כְּלֵי־אֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם הַהֲאֱלֹהִים וַיְכִרְפַּחַח לְגוִיִם אֶת־הַשֹּׁעַר אֲשֶׁר מֵאֻמִּיּוֹם יְבֹאוּ בּוֹ

Act 14:28 וַיִּשְׁבוּ עִם־הַתִּלְמִידִים מִשָּׁךְ יָמִים לֹא־מַעַט

Act 15:1 וַתִּמְתָּ מִסְפַּר בְּאוֹ מֵאֲרָץ יְהוּדָה וַיִּזְכְּחוּ אֶת־הָאִחִים אִם־לֹא הַמּוֹל תִּמְלוּ כְּמַצַּחַת חוֹרַת מֹשֶׁה לֹא תִנְשַׁעוּן הַרְבֵּה פּוֹלוֹס וּבְרִנְבָא עִמָּהּ וַיִּקַּשׁ הַרְבִּיב וַתְּהִי עֲצָתָם עַלָּה יַעֲלוּ פּוֹלוֹס וּבְרִנְבָא וְאֻנְשֵׁי מִסְפַּר אַחֲרֵים וְיִוְשָׁלִימָה וְהִבִּיאוּ אֶת־דְּבַר הַרְבִּיב עַד־הַשְּׁלִיחִים וַיְזַקְּקִים

Act 15:2 ויתחנן
Act 15:3 ותצא העדה עמם לשלחם והמה נסעו דרך פיניקיא ודרך שמרון הדרך וספר אתהשוכת הגוים ויתנו בלב כל־האחים שמחה גדולה
Act 15:4 ויהי כבאם וירושלמה ויקבלו אתם העדה והשליחים והזקנים והם ספרו אתהנדלות אשר עשה האלהים עמם
Act 15:5 ויקומו אחרים מעדת הפרושים אשר נביהם היו מרתמאמינים ויאמרו אך המול ומלו ונס־יצו לשמר אתהתורת משה
Act 15:6 ויקהל השליחים והזקנים להתייעץ על־הדבר הזה
הרים ויקם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים ויהעם כי לפני ימים רבים בי בחר האלהים מקרבכם אשר מפני ישמעו הגוים אתדבר הבשכה ויאמינו
Act 15:7 ויהי ברבות דברי
Act 15:8 והאלהים ידע הלכות הקים עדות בהם ויתן אתירוח הקדש גמיעליהם כאשר נתנו עלינו
Act 15:9 ולא ולא הבדיל בינינו וביניהם ויחטא אתילבותם על־ידי האמונה
Act 15:10 ועתה אפוא מהחטא אתהאלהים להביא צוהי התלמידים בעל אשר גמאבותינו גמאנתנו לא וכלנו שאתו
Act 15:11 ואכל מאמינים אנחנו כי בחסד ישוע המשיח ארנינו נגשע גמאנתנו ונסדחם
Act 15:12 ויתרשו כל־הקהל חרש ושמע אתברנבא ואתפולוס מספרים כי הפליא האלהים לעשת על־ידיהם אתהאותות ואתהמופתים בקרב הגוים
Act 15:13 הם כלו לספר ויתרשו ויעקב ענה ויאמר אנשים אחים שמעו לי
Act 15:14 כה ספר שמעון איך למקראשונה פקד האלהים אתהגוים לקחת לו מקרבם עם לשמו
Act 15:15 ויעדים הם לדברים האלה דברי הנביאים ככתוב
Act 15:16 ואתהרי זאת אשוב ואקים אתספת הוד הנפלת ותרסחיה אקים ובניחיה
Act 15:17 למען ידרשו אתיהונה שארות אדם וכל־הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאסיהונה עשה כל־אלה
Act 15:18 ויורעים לאלהים מעולם כל־מעשיו
Act 15:19 על־כן חרצתי כי אין להפחיד אתהגוים השבים ובאים אל־האלהים
Act 15:20 כי אםכתב להם אשר יבדלו משקוצי האילים ומרנאפים ומרנהננק ומרנהם
Act 15:21 כי יש למשה מאז ועד־היום קראי שמו בכל־עיר ועיר והוא נקרא בבתי־הכנסת בכל־שבת ושבת השליחים והזקנים וכל־העדה לבחר מהם אנשים לשלחם אל־אנטיוכיא עספולוס ועסברנבא אתיהודה המכנה ברשבא ואתסילא נשאי פנים בתוך האחים
Act 15:22 וישר בעיני
Act 15:23 ויתקחו ספר ויתן על־ידם לאמר אנחנו השליחים וזקני האחים הננו פקדים לשלום אתהאחים מבין־הגוים אשר באנטיוכיא ובסוריא ובקיליקיא
Act 15:24 ששמעו שמענו כי מתי מספר יצאו מקרבנו אליכם והם משנים אתכם ואתלבכם וסכסכו באמכם לכם להמול ולשמר אתהתורה אשר לא צוינו אתם
Act 15:25 לכן ועצנו כלנו לב אחד לבחר אנשים לשלחם אליכם עסאובינו עסברנבא ופולוס
Act 15:26 אנשים אשר נתנו אתנפשם בעד־שם ארנינו ישוע המשיח
Act 15:27 לכן שלחנו אתיהודה ואתסילא אשר במזופיהם ויירו לכם קזאת
Act 15:28 כי טוב לפני רוח הקדש וכן לפנינו לבלי הכבד עליכם עוד משא בלתי אם אתהחקים האלה לבכם אשר לא יוכלון לעבר
Act 15:29 חדלו לכם מזבחי אילים ומרנהם ומרנהננק ומרנאפים אם־מאלה תשמרו והייתם עשי טוב ושלום לכם
Act 15:30 והאנשים שלחו והם באו אל־אנטיוכיא ויאספו אתהעם ויתנו להם אתהספר
Act 15:31 ויהי בקראם בו וישמחו כ־יחמו
Act 15:32 ויהודה וסילא אשר היו נביהם מרנהנביאים הוכיחו אתהאחים ברב דברים ויאמרו
Act 15:33 וכמלאח מי שבתם שם שלחו מעסהאחים בשלום לשוב אל־אלה אשר שלחו אליהם
Act 15:34 ויאול סלא לשבת שם עוד
Act 15:35 ופולוס וברנבא נשאו באנטיוכיא למד ודבר אתדבריהונה הם ועוד אחרים וחדו
Act 15:36 ויהי אחרי ימים מספר ויאמר פולוס אל־ברנבא הבה ונשובה ובאנו אל־אחינו בכל־הערים אשר הבאנו שם אתדבר יהנה ונראה מה אתם ונדעה
Act 15:37 ויקבש ברנבא לקחת עמהם גם אתיוחנן המכנה מרקוס
Act 15:38 אפס כי פולוס פנה בו באמרו לא־יתכן לשוב לקחת עמהם איש אשר נפרד מעמם בפמפוליא ולא הדרך אתם למלאכה
Act 15:39 ויתעברו איש באחיו ויתפרדו ויקח ברנבא אתמרקוס ויסע באניה אל־קפדוס
Act 15:40 ופולוס לקחלו אתסילא וברוך לחסד יהנה מאת האחים ויסע וילך
Act 15:41 ויעבר בסוריא ובקיליקיא ויאמין אתהעדות
Act 16:1 ויבא גם אל־תרבי ואל־לוסטרא והנהשם תלמיד אחד ושמו טימותיוס בראשה יהודית מאמנת ואביו וני
Act 16:2 ויהי רצוי האחים בלוסטרא ובאיקניון וישבחוהו
Act 16:3 וישר בעיני פולוס להליכיהו עמו בדרך למסעיו ויקח וימל אתו למען יהודים אשר במקומות ההם וען כלם ידעו אתאביו כי וני הוא
Act 16:4 ובכל־מקום באם הזרו להם לקבל עליהם רכיאתהמוצות אשר קימו השליחים והזקנים בירושלם
Act 16:5 ותחתזקנה העדות באמונה להאמין ויקב מספרן הדרך וקב מיזם אליום
Act 16:6 ויעברו בסוריא ובארץ גלשניא כי הניאם רוח הקדש מחדר אתהקבר באסיא
Act 16:7 והם באו עד־מוסיא ונסו לעשות דרכם אל־ביתוניא ולא־נתנם רוח ושוע לעבר
Act 16:8 וישו ממוסיא וידרו אל־טרואס
Act 16:9 ואל־פולוס נראה חזון לילה ויבא איש מוקדון עמד לפניו מבקש ואמר עברנא אל־מקדוניה ועזרנו
Act 16:10 ואתהרי ראותו אתהחזון היה עם־לבנו להחיש באנו אל־מקדוניה באשר הישב וידענו כי נקראנו מאלהים לבשר שם אתהבשורה
Act 16:11 ונצא אתטרואס ונבא באניה הדרך ישרה אל־סמותרקנא וביום השני אל־פוליס
Act 16:12 ומשם אל־פילפי העיר הראשונה על־קצה גבול מקדוניה וראשית מושב לאנשי שדי ונשב בה ימים מספר

Act 16:13 וַיְבִיחַ הַשָּׁבֶת וַיָּצֵאוּ אֹתָהּ שָׂמָּה עַל־יַד הַנְּהַר אֶל־מָקוֹם זֶה רְמִינּוּ שָׁשׁ בַּיּוֹם הַחֲפִילָה וַנִּשָּׁב וַנְּדַבֵּר אֶל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר הִתְאֶסְפוּ שָׂמָּה

Act 16:14 וַיֹּאשֶׁה וַיִּרְאֵהוּ אֱלֹהִים לַדֹּרָא שָׂמָּה רַכְלַת בְּאַרְבָּעַן מַעֲרֵי תַאטִירָא הִיא הַקְּשִׁיבָה וַתִּשְׁמַע וַיהוָה פָּתַח אֶת־לִבָּהּ לְהַקְשִׁיב אֶל־דְּבָרֵי פּוֹלוֹס

Act 16:15 וַיְהִי כִּי נִשְׁבְּלָה הִיא וּבֵיתָהּ וַתְּדַבֵּר אִלָּינוּ לֵאמֹר אִם כֹּה תַחֲשַׁבְנִי לְמַאמִּינָה בְּאֶרֶץ בַּאֲרִינָא אֶל־בֵּיתִי וּשְׂבוּרִבוּ וְתֹאמְרֵי בְּנֵי

Act 16:16 וַיְהִי כִּבְּאֵנֵי לְבַב בֵּית הַחֲפִילָה וַתִּפְגְּשֵׁנוּ שָׂפְחָה וְהִיא רוּחַ לָהּ לְגַלּוֹת נִצְרוֹת וְעֵשָׂה הוּן וְקָר לַאֲדִינְיָה בְּקִסְמִיָּה

Act 16:17 וַתְּהִי הַלְכַת אַחֲרַי פּוֹלוֹס וְאַחֲרֵינוּ קָרָא וַאֲמַר הִנֵּה הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עֹבְדִים לְאֵל עֲלִיּוֹן וְאַתְּ־דֹרְךָ הַיְשׁוּעָה אֲתָכֶם וְלַמְדוֹן

Act 16:18 כֹּה עֲשֵׂתָ יָמִים רַבִּים וְנִקְיָן פּוֹלוֹס בְּעֲשֵׂתָהּ כֹּזָאֵת וַיִּפֵּן וַיֹּאמֶר אֶל־הַרוּחַ בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲנִי מְצַוְךָ לְצֵאתָ מִקְּרִבָּה וּיְצֵא הַרוּחַ כִּרְנַע

Act 16:19 אֶת־כְּרִאוֹת אֲדִינְיָה כִּי תִחַלַּת הוֹנֵם אֶבְרָה וַיַּחֲפֹשׂוּ אֶת־פּוֹלוֹס וְאֶת־סִילָא וַיִּמְשְׁכוּם אֶל־פְּקוּדוֹת הָעִיר הַשְּׂעֵרָה

Act 16:20 וַיַּתְּנֶנּוּם לְפָנֵי הַרְאִשִׁים וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מִתְעַתְּעִים אֶת־עֵירֵינוּ כִּי יְהוּדִים הֵם

Act 16:21 אֶל־מִלְּמַד וְלַמְדוֹ דְּבַר־יְדִתָּ אֲשֶׁר לֹא כְדָתֵינוּ לְעֲשׂוֹתָם כִּי אֲנַחְנוּ רוֹמִיִּים אֲנַחְנוּ

Act 16:22 וַיִּקְרָא הַמּוֹן הָעָם עֲלֵיהֶם וְהַרְאִשִׁים קָרְעוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם מֵעֲלֵיהֶם וַיִּצְווּ לִסְרֹם בְּשׂוּטִים

Act 16:23 וַיִּאחֲרֵי הַכּוֹת אֲתָם מִכּוֹת רַבּוֹת הַשְּׁלִיכֶם אֶל־בֵּית הַפְּלָא וּפְקִיד הַפְּלָא צָוָה הַחֹזֵק עֲלֵיהֶם מִשְׁמַר

Act 16:24 אֶת־הוּא אַחֲרַי צִוָּהוּ כֵּן הַחֲבִיבָאִם בְּמַחְבְּאֵי הַפְּלָא וַיִּשֶׂם רְגֵלֵיהֶם בְּסֹד

Act 16:25 וַיַּתְּפִלְלוּ פּוֹלוֹס וְסִילָא בְּחִצּוֹת הַלִּילָה וַיִּשְׁרִי לְאֱלֹהִים וַיִּשְׁמְעוּ לָהֶם הָאֲסִירִים

Act 16:26 וַיְהִי פְתָאִם רַעַשׁ גָּדוֹל עַד כִּי נָעוּ מוֹסְדֵי בֵּית הַפְּלָא וּפְתָאִם נִפְתְּחוּ כָּל־הַדְּלָחוֹת וְאֲסוּרֵי הָאֲסִירִים נָמְסוּ

Act 16:27 וּפְקִיד הַפְּלָא נִעְזַר נִבְהַל מִשְׁנֵחוּ וַיִּרְא אֶת־הַדְּלָחוֹת כִּלְוֵן וַהֲנֵה פְתָחוֹת וַיִּשְׁלַף חֶרֶב לְסַפּוֹת אֶת־נַפְשׁוֹ בַּחֲשָׁבוֹ כִּי הָאֲסִירִים נִמְלְטוּ

Act 16:28 וַיִּשָּׂא פּוֹלוֹס אֶת־קוֹלוֹ וַיִּקְרָא חֲדָל אֶל־תַּעֲשׂ לָךְ מֵאוּמָה רַע כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ פַּה כְּלָנוּ

Act 16:29 וַיִּצְוּ לְהִבָּא נָר לְהֶאֱרִילוֹ וַיְהִי נִחְפָּז לְבַב אֶל־הַכּוֹת פְּנִימָה וְהוּא חָרָד וּמְרַעֵד וַיִּפַּל לְרַגְלֵי פּוֹלוֹס וְסִילָא

Act 16:30 וַיּוֹצִיאֵם וַיֹּאמֶר רַבּוֹתֵי מַה־אֲעֲשֶׂה לְהוֹשִׁיעַ אֶת־נַפְשִׁי

Act 16:31 וְהֵם אָמְרוּ הַאֲמִינָה בְּאֶרֶץ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וַתִּשְׁעַן נַפְשְׁךָ וַנִּפְשׁ בֵּיתְךָ

Act 16:32 וַיִּנְדַּדְדוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וּלְכָל־אֲשֶׁר־אֲתוֹ בְּבֵיתוֹ

Act 16:33 וַיִּקְחֶם אֵלָיו בַּעַת הַזֹּאת עֹדוֹ לִילָה וַיִּרְחֹץ אֶת־פְּעֻעֵיהֶם וַיִּטְבַּל הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לּוֹ מִבְּלִיבִשׁ

Act 16:34 וַיְבִיבָאִם אֶת־בֵּיתוֹ וַיַּעֲרֵךְ לְפָנֵיהֶם שִׁלְחָן וַיִּשְׂמַח הוּא וְכָל־בֵּיתוֹ כִּי הִפְךָ לָבָם לְהֵאֱמִין בְּאֱלֹהִים

Act 16:35 וַיְהִי כְּאוֹר הַיּוֹם וַיִּשְׁלַחוּ הַרְאִשִׁים אֶת־עַבְדֵי הַפְּקִידוֹת לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה

Act 16:36 וַיִּנְדַּד פְּקִיד הַפְּלָא אֶת־הַדְּבָר לְפּוֹלוֹס הִנֵּה שְׁלַחוּ אֵלָי הַרְאִשִׁים לְחַתְּכֶם לְצֵאתָ מִזֶּה וְעַתָּה צֵאוּ וּלְכוּ לְשִׁלוֹם

Act 16:37 וַיִּסְרוּנוּ בְּלֹא־דִין וּמִשְׁפָּט לְעֵינֵי כָל אֶף כִּי־אֲנִשֵׁי רוֹמִי אֲנַחְנוּ וְנִסְדֵּשְׁלִיכְנוּ אֶל־הַפְּלָא וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מוֹצֵאִים דְּחוּפִים בְּסַתֵּר לֹא־כֵן הֵם יָבֹאוּ וְהוֹצִיאֵנוּ מִזֶּה

Act 16:38 וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אֲלֵיהֶם

Act 16:39 וַיִּשְׁבוּ עֹבְדֵי הַפְּקִידוֹת אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־הַרְאִשִׁים וַיִּירָאוּ וַעַן שָׁמְעוּ כִּי אֲנִשֵׁי רוֹמִי הֵם

Act 16:40 וַיָּבִיאוּ וַיִּרְצוּ וַיּוֹצִיאֵם וַיִּבְקְשׂוּם לְעֹבֵד אֶת־הָעִיר

Act 16:41 וַיִּצְאוּ מִבֵּית הַפְּלָא וַיָּבִיאוּ בֵּיתָהּ לַדֹּרָא וְאַחֲרַי רְאוּתָם אֶת־הָאֲחִים וַדְּבַרְכֶם לָהֶם נַחֲמִים וַיָּצֵאוּ וַיִּסְעוּ

Act 17:1 וַיְהִי אַחֲרַי נִסְעֶם בְּאַמְפּוֹלוֹסִים וּבְאַפּוֹלוֹנִיָא בְּאוֹ אֶל־תְּסַלוֹנִיקוֹ וְשָׁם בֵּית־כְּנֶסֶת לַיהוּדִים

Act 17:2 אֶת־פּוֹלוֹס כְּאֲשֶׁר הִסְבִּין בָּא אֲלֵיהֶם וַיַּתְּנֶפֶח עִמָּהֶם בְּהִבֵּן בְּמַקְרָא שְׁלֹשֶׁת יָמֵי שַׁבּוֹת

Act 17:3 אֶת־הוּא בָּאָר לָהֶם אֶת־הַכְּתוּבִים וַיְבַוְנֶם כִּי־כֵן נִגְזַר אֲשֶׁר וַעֲנֵה הַמָּשִׁיחַ וַיְקוּם מֵעַם הַמַּתִּים וְכִי־זֶה יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר בְּשֵׁמוֹ אֲנִי קָרָא לָכֶם הוּא זֶה הַמָּשִׁיחַ

Act 17:4 וַיִּשׁ לְבַב מַסְפָּר אַחֲרַי וַיִּדְבַּק בְּפּוֹלוֹס וּבְסִילָא וּבְנִיבִינִים רַבִּים אֲשֶׁר וַיִּרְאוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַנִּשְׁמַע בְּמַסְפָּר לֹא־מַעַט

Act 17:5 הַסּוֹדְרִים שְׁבִינְהוּדִים וַיִּלְקְטוּ לָהֶם מַסְפָּר אֲנָשִׁים רַבִּים מִן־הַשְּׁנָקִים וַיִּקְרָאוּ מִלֵּא לְהִוִּית מְהוּמָה כְּעִיר וְאֵז נִסְבּוּ עַל־בֵּית יִסּוֹן וַיְהִינּוּ לְהוֹצִיאֵם הַחוּצָה אֶל־הָעָם

Act 17:6 וַיִּקְרָאוּ בָּם

Act 17:7 וַיְהִי כִּי לֹא־מַצְאוּם וַיִּסְחוּ אֶת־יִסּוֹן וְאַחֲרַי מִן־הָאֲחִים עַד־לְפָנֵי רֹאשֵׁי הָעִיר וַיִּקְרָאוּ אֵלָהּ הַמַּרְגִּיזִים אֶת־כְּלֵי־הָאֶרֶץ מִקְּצֵה הַנְּהַר הֵם בְּאוֹ גִסְתִּינָה

Act 17:8 וַיִּסְחוּ הוּא הַמַּאֲסָף אֲתָם בְּצֵל קַחְתּוּ וְאֵלֶּה כָּלֶם מַעֲבָרִים עַל־תְּחֵי הַקִּיסָר וְנִסְדִּי אֲמָרִים וַשְׁנוּ מִלֶּךְ אַחַר וְהוּא יֵשׁוּעַ

Act 17:9 וַיְהִי וַיִּקְרָאִם אֶת־הָעָם וְאֶת־רֹאשֵׁי הָעִיר אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־זֹאת

Act 17:10 וַיְהִי וַיִּקְרָאִם הַחִישׁוּ מַפְלֵט לְפּוֹלוֹס וְסִילָא לִילָה וַיִּשְׁלַחוּם אֶל־בְּרוּאָה וְהֵם כְּבִיאֵם שָׂמָּה בְּאוֹ אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר לַיהוּדִים

Act 17:11 וַיִּקְרָאִם הָיוּ טוֹבִים מִיהוּדֵי תְּסַלוֹנִיקוֹ כִּי לִקְחוּ אֶת־הַדְּבָר בְּלִבָּם מִלֵּא רְצוֹן וַיַּחֲקְרוּ בְּכַתּוּבִים יוֹם יוֹם לְדַעַת אִם כִּרְבָּבָה כְּנִי־הוּא

Act 17:12 וַיִּרְבִּים מִהֶם הָאֲמִינוּ וַנִּשְׁמַע גְּבִירוֹת וַיִּנְיֹחַ וְאֲנָשִׁים בְּמַסְפָּר לֹא־מַעַט

Act 17:13 אֶת־כְּשִׁמְעַם הַיהוּדִים בְּתְּסַלוֹנִיקוֹ כִּי גִסְדְּבַרְוָה פּוֹלוֹס מִשְׁמַע אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים וַיָּבִיאוּ וַיִּצְוּ אֶת־הַמּוֹן הָעָם גִּסְדֵּפֶה

Act 17:14 וַיְהִי וַיִּקְרָאִם הַחִישׁוּ לְמַלְט אֶת־פּוֹלוֹס וַיְהִי הוּא הִלֵּךְ עַד־הַיָּם וְסִילָא וַיִּשְׁמָחוּם וַיִּשְׂאוּ בְּזֶה

Act 17:15 וַיִּשְׂאוּ אַחֲרָיו לְחַבְרָה עַם־פּוֹלוֹס הוֹלִיכֵהוּ עַד אֲתִינֶס אֲשֶׁר שָׁם שָׁם פּוֹלוֹס בְּפִיהֶם צִוּ לְסִילָא וּלְשִׁמּוֹתִיוֹס כִּי־נִבְּאוּ אֵלָיו עַד־מַחֲרָה וְהֵם שָׁבוּ וַיִּלְכוּ

Act 17:16 עוֹד פּוֹלוֹס מִצְפָּה לְקִרְאָת בָּאִם בְּאֲתִינֶס וַרְחוֹת הַתְּמַרְמָר בְּקִרְבּוֹ מִמְרָאָה עֵינָיו כִּי מִלֵּאָה הָעִיר אֵלֵיהֶם

Act 17:17 וַיִּדְבַּר עַל־צִבְכָּה עַם־הַיהוּדִים בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת וַעֲסִירָאִי אֱלֹהִים וְנִסְבִּשְׁעַר יוֹם יוֹם עַם־כְּלֵי־הַנְּמִצָּאִים שָׂמָּה

Act 17:18 וַיְהִי אֵלֶּה אֲמָרִים לוֹ מַה־לְּאֹוִיל שְׁפָתֵים הִנֵּה מַה הוּא אֲמַר לְהַנְדִּי וְאֵלֶּה כְּפִי הַנְּשַׁמַּע הוּא מִלְּמַד דַּעַת אֱלֹהִים זָרִים וַעַן כִּי־בִשְׂר אֶת־יֵשׁוּעַ וְאַתְּ־תַחַת הַמַּתִּים

Act 17:19 וַיַּתְּעָרְבוּ אֹתוֹ גִּסְאֲחִדִּים מַחְכְּמֵי בֵּית אִפִּיקוֹרוֹס הַמַּכְּחָשִׁים וּמַחְכְּמֵי בֵּית הָאֲסִטְנָה הַמַּצְנִיעִים

Act 17:20 וַיִּקְחֵהוּ אֶל־הָאֲרוֹיִפּוֹס וַיֹּאמְרוּ מִי־תֵתָן וַיִּדְעֵנוּ מַה־הִיא הַתּוֹרָה הַתְּדַשָּׁה אֲשֶׁר אֲתָהּ מִלְּמַד

Act 17:21 כִּי־דְבָרִים זָרִים אֲתָהּ קוֹרָא בְּאוֹנֵינוּ עַל־כֵּן אֲנַחְנוּ מִבְּקִשִׁים לְדַעַת מַה הִיא

Act 17:22 וַיְהִי וַיִּתְּנֵיהֶם כָּלֶם וַיִּסְדְּבַרְוָה הַמַּתְּוֹרִים בְּקִרְבָּם הֵם הִכִּינוּ לָבָם רַק לְחַקְשׁוֹת אִסְיָה לְסַפֵּר אוֹ כֹּה לְשַׁמַּע מַה־יִּסְפָּר

Act 17:23 וַיְהִי וַיִּפּוֹלוֹס הָעַמֵּד בְּחוּץ הָאֲרוֹיִפּוֹסוֹס בְּתוֹךְ אֲתָם אֲנִשֵׁי אֲתִינֶס רָאָה רְאִיתִי אֲתָכֶם כִּי לְבָבְכֶם עִמָּכֶם בְּכָל אֲשֶׁר תִּנְהַגוּ

Act 17:24 כֹּה וְעַל־עַבְדֵיכֶם לְאֱלֹהֵיכֶם אֲנִי תְּחַבְּנֵתִי וְאֶרָא גִסְמִזְבֵּחַ וְעֲלִיו צִבּוֹחַ לְאֱלֹהִים לֹא־יִדְעֵנוּהוּ וַהֲנֵה הִלְזוּ אֲשֶׁר תִּכְבְּרוּן אֹתוֹ וְלֹא תִדְעוּהוּ אֹתוֹ אֲנִי מוֹדִיעַ אֲתָכֶם

Act 17:25 כִּי בְּהַתְּחַלְכִי

Act 17:26 וַיִּבְרָא אֶת־הָעוֹלָם וְכָל אֲשֶׁר־בּוֹ הוּא אֲדִנִּי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ לֹא יֹשֵׁב בְּמַקְרָשִׁים אֲשֶׁר עָשׂוּ לוֹ יָדִים

Act 17:25 אף לא יוכלו לבלוה ודי אדם כמו אם צרך לפניו למי נמי הלא הוא נתן חיים ונשמה והכל לכל
Act 17:26 והוא עשה מהם אחד את־כָּל בני־אדם לשבת על־כַּל־פְּנֵי הָאֲרֶזָה וְיִמְרָד מִדַּת יְמֵיהֶם וּלְמִוֹשְׁבוֹתֵיהֶם נְבוֹלוֹת הַצִּיב
Act 17:27 לִמְעַן אֲשֶׁר יִרְדְּשׁוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אוֹלֵי יְמִשְׁשֶׁהוּ וְיִמְצְאוּהוּ אֵף כִּי־רָחֹק אֵינֶנּוּ מִכָּל־אֶחָד מֵמֵנוּ
Act 17:28 כִּי־בּו אֲנֹחֵנו חַיִּים מִתְעוֹרְרִים וְהוּם כְּאֲשֶׁר נִשְׁרְרוּ מִכֶּם אֲנָשִׁים כִּי בְנֵי־אֱלֹהִים אֲנֹחֵנו
Act 17:29 וְאֵף נִשְׁבְּחִיתֵנוּ בְּנֵי אֱלֹהִים חֲלִילָה לָנוּ מִחֶשֶׁב כִּי רָמָה הָאֱלֹהִים לְזַהֵב לְכַסֵּף אוֹ לְאָבֶן אוֹ לְחִבְנִית כֹּל מַעֲשֵׂה אָדָם חָרָשׁ וְחֶשֶׁב
Act 17:30 אֲתֵימָו אֵיךְ־עַתָּה הַעֲבִיר אִפּוֹ אֱלֹהִים וְעַל־כֵּן הוּא מַצְוֶה אֲתֵיבָנִי הָאֲדָם עֲתָה כִּי בֹא יָבֹאוּ אֵלָיו מִכָּל־קְצוֹת הָאָרֶץ
Act 17:31 כִּי הוּא הַקְדִּישׁ יוֹם מוֹעֵד לְשִׁפְטָבוּ חֵבֶל בְּצֶרֶק עַל־יַד אִישׁ אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ וַיִּתְּנֵהוּ נֶאֱמָן לְכָל בְּהִקְיָצוֹ אֹתוֹ מֵעַם־הַמֵּתִים
Act 17:32 וַיְהִי כְשֶׁמַּעַם אֹתוֹ מְדַבֵּר מִקּוֹם הַמֵּתִים אֵלָה לְעִנְיָלוֹ וְאֵלָה אָמְרוּ עוֹד נִשְׁמַעַךְ עַל־כֶּכָּה שְׁנִית
Act 17:33 וַיֵּצֵא פּוֹלוֹס מִתּוֹכָם וַיִּלֶךְ
Act 17:34 וַקְצַת אֲנָשִׁים דְּבָקוּ וַיֵּאֱמִינוּ וּבִינֵיהֶם נִסְדִּי־וֹנִסוֹס אֶחָד מִהַשִּׁפְטִים מִן־אֲרִי־פּוֹנֵט וְאִשָּׁה אַחַת אֲשֶׁר שְׁמָה דֶּמְרִיס וְעוֹד אַחֲרֵיהֶם עִמָּהֶם
Act 18:1 אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָבַד אֲתֵימָנִס וַיָּבֹא אֶל־קוֹרִנְתוֹס פּוֹנְטוֹס וְעַתָּה זֶה מִקְרֹב בֹּא מֵאִישׁ־לִינָא עִסְפְּרִי־סְקָלָה אֲתָהוּ כִּי מֵאֵת קְלוֹדִיוֹס יָצָא צִוּ אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים לְהַעֲלוֹת מִקְרָב רוֹמִי וּלְעֻזְבָּה וַיָּבֹא אֵלֵיהֶם אֶל־מַעֲנֹם
Act 18:2 וַיִּמְצָא שָׁם אִישׁ יְהוּדִי אֲשֶׁר הָיָה שְׂמוֹ עֻקִּילֹס וְהוּא יֶלֶד
Act 18:3 וַיֵּן כִּי הָיוּ בְעָלֵי מִלְאָכָה אַחַת עַל־כֵּן הוֹאִיל לְשַׁבַּת עִמָּהֶם וַעֲשֵׂה בְמִלְאָכָה וְהֵם אֲרָגִים מִסְכּוֹת לְאֶהָלִים
Act 18:4 וּבְכָל־שַׁבַּת וּשְׁבַת דְּבָר עִם־הַיְהוּדִים בְּבִת־הַכְּנֶסֶת וַיִּלְמַד דַּעַת נִסְדִּי־הַיְהוּדִים וַיִּנְסֵם אֶת־הַיְהוּדִים
Act 18:5 וַיְהִי כִּבָּא אֵלָיו סִילָא וְנִמְטוֹחִיוֹס מִמְקְדוֹנָא הַתְּנֻב פּוֹלוֹס כֹּל רַק לְדַבֵּר הַדְּבָר בְּהִרְאֵתוֹ לַיְהוּדִים בְּרוֹר כִּי יִשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ
Act 18:6 וְהֵם כִּי מָרוּ וְנִסְדְּפוּ וַיַּעֲרֵב הוּא אֲתֵיחְצֵנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם דִּמְכֶם בְּרֵאשְׁכֶם וְאֵנִי נָקִי מִכֶּם אֶלְכֵה־לִי עֲתָה אֶל־הַנּוֹיִם
Act 18:7 וַיִּלְךְ מִשָּׁם וַיָּבֹא בֵּיתָה אִישׁ אֶחָד טִיטוֹס יוֹסְטוֹס הָיָה שְׂמוֹ הָיָה וְרָא אֱלֹהִים וּבִיתוֹ אֵצֶל בִּית־הַכְּנֶסֶת
Act 18:8 וַקְרִי־פּוֹס רֹאשׁ בִּית־הַכְּנֶסֶת הָאָמִינִי בְּאֶרֶן הוּא וְכָל־בֵּיתוֹ עִמּוֹ וְעוֹד קוֹרְנָתִים רַבִּים כְּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כֵּן הָאָמִינוּ וַיִּשְׁבְּלוּ
Act 18:9 וַדְּבַר הָאֶרֶן הָיָה אֶל־פּוֹלוֹס בְּחֻזֹן לִילָה אֶל־תִּיכָא כִּי אִסְתְּדַבֵּר וְלֹא תִחַשׁ
Act 18:10 כִּי־עָמַד אֲנִכִי וְאִישׁ לֹא יַעַבְדְךָ בְּךָ לְרַעָה כִּי עִסְרָב לִי בְעִיר הַזֹּאת
Act 18:11 וַיִּשָּׁב שָׁם שָׁנָה וּשְׁשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּלְמַד אֹתָם אֲתֵיבְרֵי הָאֱלֹהִים
Act 18:12 וַיְהִי אִזְ גַּלְיוֹן נְצִיב מְרִינָת אַכְיָא וְהַיְהוּדִים כֻּלָּם יָחַד קָמוּ עַל־פּוֹלוֹס וַיַּעֲמִירוּהוּ לִפְנֵי כִסֵּא הַמִּשְׁפָּט
Act 18:13 וַיֹּאמְרוּ הַאִישׁ הַזֶּה מִפְתָּה אֲתֵיחְעֵם לְעַבֵּד אֲתֵי־הָאֱלֹהִים בְּעַבְדָּה אֲשֶׁר לֹא כְתוּרָה
Act 18:14 אֲדֵי־הוֹאִיל פּוֹלוֹס לִפְתַּח שִׁפְתָיו וַיִּגְלִיֹן הַקְדִּימוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַיְהוּדִים לוֹ אִסְתְּהִי דִין רִשְׁעֵי אוֹ דְבַר בְּלִיעַל כִּי־אִזְ נִשְׁאֵתִי אֲתֵיפְנִיכֶם אֲתָם הַיְהוּדִים כְּמִשְׁפָּט
Act 18:14 וַיֹּאמְרוּ
Act 18:15 כִּי־רַק בְּתוֹכָחֹת עַל־מִלְיִן עַל־שִׁים שְׂמוֹת וְעַל־חֻרְתְּכֶם אֲתָם נְדוּנִים הָבּוּ לְכֶם עֲזָה אֲתָם לְבַדְכֶם לְדַעַת מַה הַטּוֹב וְאֵנִי אֵינִי נִפְשִׁי לְהִיֹּת שֹׁפֵט עַל־הַדְּבָר הַזֶּה
Act 18:15 אֶפְסֵס
Act 18:16 וַיִּנְרָשׁ אֹתָם מִלְּפָנֵי כִסֵּא הַמִּשְׁפָּט
Act 18:17 וַיִּתְּפֹשׂוּ כֻלָּם אֲתֵי־סוֹכְתִינִס רֹאשׁ בֵּית הַכְּנֶסֶת וַיַּחֲזֶה לִפְנֵי־כִסֵּא הַמִּשְׁפָּט וַיִּגְלִיֹן רֹאשׁ וַיְהִי כִּבָּא רֹאשׁ רַבִּים אַחֵר כֵּן נִפְדַּר מֵעַם הָאֲחִיִּים וַיִּשָּׁב בְּאֵינָה לְלֶכֶת אֶל־סוּרְיָא וְהוּא לָקַח עִמּוֹ אֲתֵי־פְרִי־סְקָלָה וְאֲתֵי־עֻקִּילֹס וַיִּנְלַח אֲתֵי־רֵאשׁוֹ בְּקִנְיָרִי כְּמִלְאֵת יְמֵי נְדָרוֹ אֲשֶׁר נָדַר
Act 18:18 וַיִּתְּמַהֲמַה שָׁם פּוֹלוֹס עוֹד יָמִים
Act 18:19 וַיָּבֹאוּ לְאַפְסוֹס וַיִּנְיַחֶם שָׁם וְהוּא כָּא אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיְדַבֵּר־שָׁם אֶל־הַיְהוּדִים
Act 18:20 וְהֵם חָלוּ אֲתֵיפְנֵי כִי יֵאָרִיךְ לְשַׁבַּת בְּתוֹכָם רַק הוּא לֹא נֹאֹת לָהֶם
Act 18:21 כִּי אִסְנַפְרָד מַעֲמֵם בְּאֶמְרוֹ חֵיב אֵנִי לְחַג אֲתֵיחְגֵי הַבֹּא בִירוּשָׁלַיִם וְאֲחֵרֵי־כֵן אִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אִסְיֹרְצָה וְהָיָה וַיִּלְךְ דֶּרֶךְ יָם מֵאַפְסוֹס
Act 18:22 וַיָּבֹא אֶל־קֶרְיִין וַיַּעַל לִפְנֵי אֲתֵי־הַעֲדָה לְשִׁלוֹם וַיִּשָּׁב לְרֵדֵת אֶל־אֲנְטִיּוֹכְיָא
Act 18:23 וַיְהִי שָׁם יָמִים אַחֲרֵיהֶם וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיַּעֲבֵר הַלֶּךְ וַעֲבַר בְּאֶרֶץ גַּלְטִיָּא וּפְרוּגִיָּא וַיֵּאֱמָן אֶת־כָּל־הַתְּלִמִּידִים
Act 18:24 וַיֵּאִשׁ אֶחָד יְהוּדִי כָּא אֶל־אַפְסוֹס שְׂמוֹ אִפּוֹלוֹס וְאֶל־כְּסִנְדְרִיָּא עִיר מוֹלְדֵתוֹ אִישׁ דְּבָרִים וּמְהִיר בְּכַתּוּבִים
Act 18:25 הוּא יָדַע אֲתֵי־דֶרֶךְ הָאֶרֶן וְרוּחוֹ כִּלְהַט יָצָא וַיְדַבֵּר וַיִּלְמַד הִיטֵב אֲתֵי־דְבָרֵי יִשׁוּעַ רַק הוּא לֹא יָדַע כִּי אִסְטִבִּילִית יוֹחֵן לְבָרָה
Act 18:26 וְהוּא הַחַל לְהַשְׁמִיעַ דְּבָרוֹ בְּאֶמְץ לֵב בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וַיִּשְׁמְעוּ אֹתוֹ פְּרִי־סְקָלָה וְעֻקִּילֹס וַיְבִיאוּהוּ אֶל־בֵּיתָם וַיְבוֹנְנוּהוּ אֲתֵי־דֶרֶךְ הָאֱלֹהִים עוֹד וַיִּתֵּר מִפְּרָשׁ
Act 18:27 וַיִּבְנִשׁוּת לְבוֹ לְלֶכֶת אֶל־אֲכִיָּא וַיַּעֲרוּהוּ הָאֲחִיִּים וַיִּכְתְּבוּ אֶל־הַתְּלִמִּידִים לְאַסֵּף אֹתוֹ אֵלֵיהֶם וְהוּא כְּבֹא שָׁמָּה עוֹר הַרְבָּה לְאַשֵׁר הִפְנוּ לְהֵאֱמִין עַל־יַדֵּי הַחֶסֶד
Act 18:28 כִּי הוּא נָבַר עַל־הַיְהוּדִים בְּפָנֵי־כָל יוֹכַח בְּכַתּוּבִים כִּי יִשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ
Act 19:1 וַיְהִי בְהִיֹּת אִפּוֹלוֹס בְּקוֹרְנָתוֹס וּפּוֹלוֹס אַחֲרֵי עָבְרוּ בְּאֶרְצוֹת הָעֲלִיּוֹת כָּא אֶל־אַפְסוֹס וַיִּמְצְאוּ־שָׁם תְּלִמִּידִים אַחֲרֵיהֶם
Act 19:2 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם הַבֹּא כָּא נִסְרֹחַת הַקְּרָשׁ עֲלֵיכֶם כְּאֲשֶׁר הִייתֶם לְמֵאֲמִינִים וְהֵם עָנוּהוּ נִם כִּי־יֵשׁ רוּחַ הַקְּרָשׁ אֲנֹחֵנו לֹא שָׁמְעֵנו עוֹד
Act 19:3 וַיֹּאמְרוּ וְעַל־מָה אִפּוֹ אֲתָם נִטְבַּלְתֶּם וַיֹּאמְרוּ עַל־הַטְּבִילָה לְיוֹחֵן
Act 19:4 וַיֹּאמְרוּ פּוֹלוֹס יוֹחֵן הַטְּבִיל בְּטַבִּילִית הַתְּשׁוּבָה וַיִּגַּד לָעַם כִּי־הָאָמִן יֵאֱמִינוּ בְּהִלֵּז אֲשֶׁר נָבֹא אַחֲרָיו וְהִלְזִי הוּא זֶה הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ
Act 19:5 כְּשֶׁמַּעַם אֲתִיזָאת שָׁבוּ נִטְבְּלוּ עַל־שֵׁם הָאֶרֶן יִשׁוּעַ
Act 19:6 וּפּוֹלוֹס סָמַךְ וַדָּיו עֲלֵיהֶם וַיִּנְחַ עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקְּרָשׁ וַיְדַבְּרוּ בְּלִשְׁנוֹת וַיִּתְּנָבוּ
Act 19:7 וַיְהִי מִסְפָּרָם כְּשָׁנִים עֶשְׂרֵי אִישׁ
Act 19:8 וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיִּגַּד דְּבָרָיו בְּאֶמְץ לֵב שִׁלְשָׁה חֳדָשִׁים בְּנִכּוֹחַת וְשׁוֹם שִׁכַּל עַל־אֲדוֹת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים
לְהֵאֱמִין וְנִסְפְּלוּ דְבַר מִר עַל־הַדְּרֶךְ הַזֶּה לִפְנֵי הָעָם וַיִּשָּׁט מַעֲלִיָּהֶם וְנִסְתְּלִי־הַתְּלִמִּידִים הַבְּדִיל מִתּוֹכָם וְהוּא הָיָה מְדַבֵּר יוֹם יוֹם בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ אֲשֶׁר לְטוֹרְנוֹס
Act 19:9 וַיְהִי כִּי־נִמְצְאוּ בְּהֶם אַחֲרֵיהֶם עַרְלֵי לֵב אֲשֶׁר מֵאֵנוּ
Act 19:10 וַיְהִי הוּא עֹשֶׂה כְּזֶה שְׁנָתִים יָמִים עַד כִּי־שָׁמְעוּ כָּל־יִשְׁבֵי אֲסִיָּא אֲתֵי־דְבַר הָאֶרֶן וַיִּשׁוּעַ כִּי־הוּדִים כְּפִינֵיהֶם
Act 19:11 וְהָאֱלֹהִים עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת נְדוּלוֹת עַל־יַדֵּי פּוֹלוֹס
Act 19:12 כִּי נִסְתְּרֹת וּמִטְפָּחוֹת יָדַע מַעַל עוֹד בְּשָׂרוֹ הִנְחוּ עַל־חַחֲלוּלִים וְסָר חֲלָיִם וְהַרְעוֹת הַרְעוֹת מִנְּגֵם נִקְשׁוּ מִלְחָשֵׁי מִתְּהַלְכִים בְּאֶרֶץ וְהֵם נוֹעְזוּ לְהוֹכִיר שֵׁם הָאֶרֶן יִשׁוּעַ אֶל־אֲשֶׁר רִחוֹת הָעוֹת נֹאחֲזוּ בְּקִרְבָּם בְּקִרְאָם אֵנִי מִשְׁבִּיעְכֶם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ אֲשֶׁר פּוֹלוֹס יִקְרָאוּהוּ

Act 19:13 וַיְהִי אֲנָשִׁים יְהוּדִים
Act 19:14 וְהָם אֲשֶׁר כָּה עָשׂוּ הֵם הָיוּ שִׁבְעַת בְּנֵי סִקְוָה יְהוּדִי וְרֹאשׁ כְּהֵנִים
Act 19:15 וַיֵּטֶן הַרוּחַ הַרְעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וַדַּעְתִּי אֲתִישׁוּעַ וְאַתְּפֹלוֹס אֲנִי מִכִּיר רַק אַתֶּם מִי אַתֶּם
Act 19:16 וַיִּתְנַפֵּל עֲלֵיהֶם הָאִישׁ אֲשֶׁר הַרוּחַ הַרְעָה בְּקִרְבּוֹ וַיְחַזֵּק מֵהֶם וַיִּכְרַעֵם עַד כִּי־עִירָמִים וַנִּמְחָצִים נָסוּ מִן־הַבַּיִת הַהוּא
Act 19:17 וַיִּזְדַּע הַדִּבֶּר לְכָל־הַיְהוּדִים וְהַיִּוָּנִים הַיּוֹשְׁבִים בְּאַפְסוֹס וּפְחָד נָפַל עַל־כֻּלָּם וַיִּגְדַּל שֵׁם הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ
Act 19:18 וַיִּגְם רַבִּים מִן־הַמֵּאֲמִינִים כִּי לְהַתְנוּדוֹת וּלְגִלּוֹת אֲתִמְעִשִׂיהֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ
Act 19:19 וְרַבִּים אֲשֶׁר שָׁעוּ בְּהַבְלֵי שׂוֹא הַבִּיאוּ סִפְרוֹהֶם וַיִּשְׂרְפוּם בָּאֵשׁ לְעִינֵי־כָל וַיִּמְנוּ מִסִּפְרָם שָׁנִים וַיְהִי חֲמִישִׁים אֶלֶף כֶּסֶף
Act 19:20 וַיְדַבְּרוּ־וְהָיָה נִשְׁגָב עַד־לְמָאוֹד וַנְּעַלְהָ הַלֵּךְ וְעַלָּה כְּכֹלֹת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּתֵּן פּוֹלוֹס אֶל־לְבָבוֹ לְהַתְהַלֵּךְ בְּמַקְדוֹנִיָּא וּבֶאֱסָיָא וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה עַד־יְרוּשָׁלַיִם וַיֹּאמֶר אַחֲרָי הָיִיתִי שָׂמָּה רָאָה אֶרְאָה עוֹד אֲתִירְמוֹ
Act 19:21 וַיְהִי
Act 19:22 וַיִּשְׁלַח שָׁנִים נְעָרִים מִמְּשָׁרְתָיו אֲתִשְׁמֹתִיּוֹס וְאַתְּאַרְסֵטוֹס לְלֶכֶת לִפְנֵי אֶל־מַקְדוֹנִיָּא וְהוּא אַחֵר עוֹד יָמִי מִסִּפְרָא בְּאַסְיָא
Act 19:23 וַבַּעֲת הַהִיא קָם שְׂאוֹן לֹא־מַעֲט עַל־דַּבְּרַת דְּרָךְ וַיְהִי
Act 19:24 כִּי אִישׁ אַחֵר דְּמִטְרִיוֹס שְׂמוֹ חֶרֶשׁ כֶּסֶף הוּא הָיָה עָשָׂה מַקְדָּשֵׁי־כֶסֶף קִטְנִים בְּחַבְנִית הַמַּקְדָּשׁ לְשֵׁם אַרְטֵמִיס וַיִּסְבֵּב בְּזֶה לְחַרְשִׁים מִשְׁכַּרְתָּ לֹא־מַצְעָר
Act 19:25 וַיִּקְבֹּץ אֹתָם עַם־עִזְרוֹי מִלְּאַחְתָּהּ וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁים אַתֶּם יִרְעַתֶּם כִּי בְּמִלְאָכָה הַזֹּאת רִכְשֵׁנוּ לָנוּ אֲתִלְחַמְנוּ וְאַתִּישׁוּבֵנוּ
Act 19:26 כִּי־לֹא רַק בְּאַפְסוֹס לְבַדָּה כִּי אִם־גַּם בְּכָל־אַסְיָא פּוֹלוֹס הָיָה מַפְתָּח הַמּוֹן עַם־רַב לְחִסְרוֹם מֵאַחֲרָי אֵלֵיהֶם כִּי יֹאמֶר אֲמֹר לֹא־אֱלֹהִים הֵמָּה אֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה וְכֹה־ס
Act 19:27 וַהֲנִינָה עֵינֵיכֶם רְאוּת וְאַנְוִיכֶם שִׁמְעוּת
הַזֹּאת כִּי אִם־עוֹד רַעַת הַרְעוּת תַּפְתַּח עַל־הַמַּקְדָּשׁ לְאַלְהוֹת הַגְּדוֹלָה אַרְטֵמִיס כִּי לֹא־פַס וְלֹא־וּן וְחֶשֶׁב וְנִקְל כְּבוֹד הוֹדָה אֲשֶׁר וַיְכַבְּרוּהָ כְּלִי־יִשְׁבֵי חֶבֶל
Act 19:28 וַיִּשְׁתָּה הַמַּעֲט הַרְעָה הַזֹּאת לְבַדָּה לְהִלְקַח מִיַּדְנוּ הַמִּלְאָכָה
Act 19:29 וַיְהִי וַיִּשְׁמַעֵם אֲתִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּמְלָאוּ חֵמָה וַיִּתְּנוּ קוֹלָם וַיִּקְרָאוּ גְדוֹלָה אַרְטֵמִיס לְעַם בְּאַפְסוֹס
הַעִיר וְתִמְלָא רַעַשׁ גְּדוֹל וְהֵם כֻּלָּם הִשְׁתַּעֲרוּ כְּאִישׁ אַחֵר אֶל־בֵּית־הַמִּשְׁחָק וַיְחַזְּקוּ בְּנוֹס וּבְאַרְסֵטְרִכּוֹס אֲנָשִׁים מַקְדוֹנִים הַהִלְכִים עִם פּוֹלוֹס לְשָׁמְרוֹ בְּדֶרֶךְ
Act 19:29 וְהָם
Act 19:30 וּפּוֹלוֹס חָפֵץ לָצֵת אֶל־הֵעָם רַק הַתְּלַמִּידִים לֹא נִתְנוּהוּ
Act 19:31 וַיִּגְם־אַחֲרֵיהֶם רֹאשֵׁי עַם מֵאַסְיָא אֲשֶׁר אֶהְבוּהוּ נִסְחֵם שְׁלַחוּ לוֹ לְהַזְהִירוֹ כִּי יִמְנַע מֵהִלָּךְ אֶל־בֵּית־הַמִּשְׁחָק
Act 19:32 וַיְהִי הֵם שְׂאִיִם אֵלֶּה זֹאת וְאַחֲרֵיהֶם אַחֲרָת כִּי הָיָה הַתְּמוֹן נְבוֹךְ וְרַבִּים גַּם־לֹא יָדְעוּ בְּשִׁלְמָה הֵם נִזְעָקוּ
Act 19:33 וַיִּזְבָּא מִבֵּינֹת הָעָם אֶלְכִסְנֶדְרוֹס כִּי הַיְהוּדִים שְׂמוּהוּ בְּרֹאשָׁם וַיִּשָּׂא אֶלְכִסְנֶדְרוֹס אֲתִירְדוֹ לְאוֹת כִּי חָפֵץ הוּא לְהַשִּׁיב אֲמָרִים לִפְנֵי הָעָם
Act 19:34 וַיִּזְדַּע לָהֶם כִּי־הוּא יְהוּדִי וַיִּשְׂאוּ כֻּלָּם קוֹל חֹזֵק וַכְּמוֹ שְׁתֵּים שְׁעוֹת קָרָאוּ וְלֹא דָמוּ גְדוֹלָה אַרְטֵמִיס לְעַם בְּאַפְסוֹס
סוֹפֵר הַעִיר אֲתִי־הֵעָם וַיֹּאמֶר אֹתָם אֲנָשִׁי אַפְסוֹס מִי הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָדַע כִּי הַעִיר אַפְסוֹס מִשְׁכַּרְתָּ אֲתִי־אַרְטֵמִיס הַגְּדוֹלָה וְאַתִּי־בְנִיתָהּ אֲשֶׁר נָפְלָה מִן־הַשָּׁמַיִם
Act 19:35 וַיְהִי
Act 19:36 וַהֲנִינָה כִּי זֹאת אֲמוֹנָה וְאִין מִי לְהַכְזִיבָנָה הִלָּא יֵאָתָה לָכֶם לְשַׁקֵּט מִמְּהוּמָה וּמַעֲשׂוֹת מֵאוֹם בְּטָרָם תַּחֲשַׁבוּ
Act 19:37 כִּי אַתֶּם הַבָּאִתֶּם אֲתִי־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הֵינָה וְהֵם לֹא כְּזוֹ אֲתִי־הַמַּקְדָּשׁוֹת וְאַדִּילֹא כְּזוֹ לְאַלְהוֹתָנוּ
Act 19:38 וְיֹאֵם דְּבַר רִיב לְדִמְטְרִיוֹס וְהַחֲרָשִׁים אֲשֶׁר אֲתוֹ עַם־אִישְׁמִי הִלָּא יֵשׁ בְּקִרְבָנוּ מִשְׁפָּט וְנִצְיָבִים נִצְבִים עֲלֵינוּ הֵבֵה וְקָרָאוּ הֵם לְבָדָם עֲלֵיהֶם לְשַׁפְּטֵים וּשְׁפָטוֹם
Act 19:39 וְיֹאֵם עוֹד לָכֶם כֻּלְכֶם לְבַקֵּשׁ דְּבַר הֵנָּה בְּהַתְּאַסֵּף כֻּל־הָעָם לְפִי חֵק וַיֵּצֵא מִשְׁפָּטְכֶם וְדִינְכֶם
Act 19:40 כִּי הַיּוֹם אֲנַחְנוּ נִתְּנִים בְּיַרְאָה פְּרִיזְתִּגְלַל עֲלֵינוּ עוֹן מִקֵּד לְהַבְּאִישְׁנוּ בְּגִלְל הַיּוֹם הַזֶּה מֵהַדְּלִנוּ לְגַל מַעֲלִינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר לֹא חָטָאנוּ בְּלִתִּי אִם הַמְּהוּמָה הַזֹּאת
Act 19:41 וַיִּכְכַּלְאוּ לְדַבֵּר שִׁלַּח אֲתִי־הַקְּהֵל
Act 20:1 וַיְהִי אַחֲרָי הַמְּהוּמָה וּפּוֹלוֹס אָסַף אֲתִי־הַתְּלַמִּידִים וַיְדַבֵּר עֲלֵיהֶם וּבְכַרְכַּחוֹ אֹתָם לְשַׁלוֹם נִפְרַד מֵהֶם וַיֵּצֵא לְלֶכֶת אֶל־מַקְדוֹנִיָּא
Act 20:2 וְאַחֲרָי עָבְרוּ בְּמִדְיַת הַתֵּן וַאֲמָצוּ אֲתִי־לְבוֹתָם בְּמַדְבַּרְתֵּי רַבִּים כִּי אֶל־אַרְצֵן וַיִּנּוּ
Act 20:3 וַיְהִי אַחֲרָי שְׁבֹתוֹ שֵׁם שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים וַתִּשְׂאָהוּ רִחוֹ לְלֶכֶת אֶל־סוּרִיָּא רַק מֵאַשְׁרֵ שְׂמָנוּ לוֹ הַיְהוּדִים מוֹקֵשׁ עַל־פֶּן נִזְעָץ לְשׁוֹב דְּרָךְ מַקְדוֹנִיָּא
Act 20:4 וַיִּלְלוּ אֵלָיו לְלוֹחוֹ בְּדֶרֶךְ עַד־אַסְיָא סוֹפְטְרוֹס בְּרִפּוֹרֵס הַבְּרֹאִי וּמַהֲתַסְלִינִיקִים אַרְסֵטְרִכּוֹס וּסְקוֹנְדְרוֹס וַיְנִיֹס הַדְּרָבִי וַיְשִׁמּוֹתִיּוֹס וּמֵאַסְיָא טוֹכִיקוֹס וּטְרופִימוֹס
Act 20:5 וְאֵלֶּה הָלְכוּ לִפְנֵינוּ וַיַּחֲכוּ לָנוּ בְּטְרוֹאֵס עַד־בֹּאנוּ
Act 20:6 וְאַנְחָנוּ עָבְרָנוּ מִפִּילִפּי בְּאַנְיָה אַחֲרָי חֵם חֲנִי־מַצּוֹת וַיְהִי בְּדֶרֶךְ חֲמוּשָׁה יָמִים עַד־בֹּאנוּ אֲלֵיהֶם אֶל־טְרוֹאֵס וַנִּשְׁבַּרְשֵׁם שִׁבְעַת יָמִים
הַרְאִשׁוֹן שִׁבְעַת וְאַנְחָנוּ נֶאֱסָפִים לְפָרֵס אֲתִי־הַלְחָם וּפּוֹלוֹס נִשָּׂא מַדְבַּרְתֵּי אֲלֵיהֶם וַעַן הָיָה עַם־לְבָבוֹ לְלֶכֶת מֵהֶם בְּיוֹם הַמַּחְרָת וַיִּרְבַּ מַדְבַּרְתֵּי עַד חֲצֵי הַלַּיְלָה
Act 20:7 בְּיוֹם
Act 20:8 וַיְנַרְוּ רַבִּים הָאִירוֹ בְּעֵלְיָה אֲשֶׁר שֵׁם הָיִינוּ נֶאֱסָפִים
אַבְטוֹכוֹס בְּשַׁבְתוֹ עַל־כֶּף הַחֲלוֹן בְּהָאֵרִיךְ פּוֹלוֹס לְהַטִּיף אֲמַרְתֵּי נִם שְׁנֵתוֹ וַתַּתְּקַפְהוּ הַשְּׁנָה וַיִּפֹּל אֶרְצָה מִן־הַעֲלִיָּה אֲשֶׁר נָבֵה לָהּ שֶׁלֶשׁ קוֹמוֹת וַיִּשְׂאָהוּ וְהוּא מַת
Act 20:9 וַהֲנִינָה נָעַר אַחַד וְשִׂמוֹ
Act 20:10 וַיִּזְרַד פּוֹלוֹס וַיַּתְמוּדֵר עָלָיו וַיִּתְחַזְּקוּ וַיֹּאמֶר אֶל־נָא תַצְעִקוּ כִּי עוֹד נִשְׁמַתוּ בּוֹ
Act 20:11 וַיִּשְׁבַע וַיַּעַל וַיִּפְרֵס אֲתִי־הַלְחָם וַיֹּאכַל וַיִּרְבַּ לְדַבֵּר אֹתָם עַד־עֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיִּלָּךְ
Act 20:12 וְאַתִּי־הַנָּעַר הָעֵלּוּ חִי וַיַּחֲתִמוּ בּוֹ לֹא־מַעֲט
Act 20:13 וְאַחֲנֵנוּ קִדְּמָנוּ לְדֶרֶת בְּאַנְיָה וַנְּעַבֵר אֶל־אַסוֹס לְכֹנוֹס שֵׁם אֵלֵינוּ אֲתִפּוֹלוֹס כִּי־כֵן צִוָּה וְהוּא אֵנָּה לְבָא שֵׁם רִגְלֵי דְרָךְ הַיִּבְשָׁה
Act 20:14 וַיִּפְנֵשׁ אֲתָנוּ בְּאַסוֹס וַנִּקַּח אֹתוֹ אֵלֵינוּ וַנִּבָּא אֶל־מִיטוֹלִינִי
Act 20:15 מִשָּׁם עָבְרָנוּ בְּאַנְיָה וַנִּבָּא בְּיוֹם הַמַּחֵר אֶל־נִכַּח כִּיּוֹס וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי עָבְרָנוּ אֶל־סִמוֹס וַנֵּלֵךְ בְּטְרוֹנוֹלִיּוֹן וַנִּבָּא לְמַחְרָתוֹ אֶל־מִילִישׁוֹס
Act 20:16 כִּי־עֵינֵינוּ פּוֹלוֹס לְחִלוֹף עַל־פְּנֵי אַפְסוֹס לְבָלִי הָיִית לּוֹ סָבָה לְהַתְּמַהֲמָה בְּאַסְיָא בְּאֲשֶׁר הָיָה נַחְפוֹ בְּכָל־יְקַלְתּוֹ לְהַנִּיעַ עַד־יְרוּשָׁלַיִם לְיוֹם חֲנִי־הַשְּׁבָעוֹת
Act 20:17 וּמִמִּילִישׁוֹס שִׁלַּח אֶל־אַפְסוֹס לְקָרָא אֲתִי־זִקְנֵי הָעֵדָה לְבָאֵם אֵלָיו שָׂמָּה
Act 20:18 וַיְכַבְּבָם אֲמֹר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יִדְעַתֶּם אֲתִי־דְרָכִי וּפְעֻלָּתִי לִפְנֵיכֶם בְּכָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר וְשַׁבְתִּי בְּחוֹכְכֶם לְמִן־הַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר דְּרָכָה כַּרְגְלֵי עַל־אַרְמַת אֶסְיָא

20:18

Act 20:19 אשר עבדתי אתהאדון בעונה גדולה ובדמעות בתלאות אשר מצאני על־ידי היהודים אשר יקשו לי

Act 20:20 אשר לא־כחדתי מכם פ־להטוב לכם כי אס־הנחתי ואלמורכם מה הטוב בחוצות ובבתים

Act 20:21 ען קראתי נס־ליהודים ונס־ליוונים כי ושובן אל־האלהים והאמינו באדנינו ישוע המשיח

Act 20:22 ועתה הנני ממשך על־פי הרוח להלך ורושְׁלִימָה ואני לא ידעתי דבר־מה יקרני שם

Act 20:23 וזולתי אשר־רוח הקדש ונבא עלי בקל־עיר ועיר לאמר כ־כבלים וחבלים נכנו לי

Act 20:24 אבל־נפשי לא חיקר לי מתחת למען מלא וכלה את־מרוצתי ואת־פקדתי השומה עלי מאת האדון ישוע להודיע את־בשרת חסר אלהים

Act 20:25 ועתה הנהנא ידעתי כי אתם כלכם אשר בימי מהלכי ומסעי הוריתי אתכם את־מלכות האלהים כי לא־תספון עוד לראות את־פני

Act 20:26 על־כן עד אני היום בפניכם כ־ינקו אנכי מדמי כלכם

Act 20:27 כי אני מבלי כחד דבר הודעתי אתכם את־עצת האלהים פתמה

Act 20:28 שיתו לבכם עליכם ועל־פ־העדר אשר רוח הקדש הקימכם למנוחנים לו לרעות את־ערת האלהים אשר קנה־לו בָּדְמוֹ

Act 20:29 אני ידעתי כי אחרי מותי יפלו בכם ואב־ישַׁחף אשר על־העדר לא־יחמלו

Act 20:30 נס־כי יקומו מקרבכם אנשים אשר תהפכות ודברו להחעות את־התלמידים אחריהם

Act 20:31 על־כן עורו וזכרו כי שלש שנים ויוםם נלילה אני בדמעתי לא חלתי מהוכח ומאמץ את־כל

Act 20:32 ועתה אחי הנני מפקיר אתכם ביד האלהים ודבר חסדו אשר־לו הכח להקימכם ולתת לכם נחלה בקרב פ־להקדושים

Act 20:33 וזהב ושִׁמְלַת לא בקשתי מאת פ־לאיש

Act 20:34 ואתם הלא ידעתם כי בעדי ובעד אשר היו עמי אלה שתי ידי עשו מחנה

Act 20:35 כי בכל וכל הראיתי אתכם כ־ראך ועבר איש ועשה במלאכה לנפשו ונס־לנפש האביון והיו לכם לזכרון דברי האדון ישוע כ־יהא אמר טוב נתן מקחת

20:35

Act 20:36 ככלתו לדבר קרע על־ברקיו ויתפלל עס־כלם וחדו

Act 20:37 והם פלם כבו הרבה בכה ויפלו על־צוארי פולוס וישקוהו

Act 20:38 ויותר נעצבו אל־לבם על־הדבר אשר דבר כי לא־יוסיפון עוד לראות את־פניו ויילכו אחריו עד־הספינה וישלחוהו

Act 21:1 והיו אחרי נפדנו מהם ונעבר באניה באנו דרך ישרה אל־קיס וביום המחרת אל־ירודוס ומשם אל־פ־טרה

Act 21:2 שם מצאנו אניה מתערתת להלך אל־פיניקיא ונרד־בה ונעבר

Act 21:3 ואחרי אשר נשַׁחף לנו האי קפרוס אשר עזבנוהו לשמאלנו נשינו אל־סוריא ונניע אל־צור כ־שם העלה המשא אשר הובא באניה

Act 21:4 ואנחנו במצאנו את־התלמידים ושכנו שם עמָהם שבעת ימים והם אמרו אל־פולוס בנות עליהם הרוח כי לא־יעלה לירושלם

Act 21:5 והיו כי מלאו לנו ימי שבתנו וצאנו ללכת בשלחם אתנו כלם עס־נשיהם ובניהם עד־מחוז לעיר ועל־החוף כרענו וחדו ונתפלל

Act 21:6 ונברך איש את־ענהו ויכרנו באניה והם שבו לבתים

Act 21:7 ונעש את־דרכנו מצר ונבא אל־עכו שם שאלנו לשלום האחים ונשב עמם יום אחד

Act 21:8 וממחרת אנחנו אשר היינו אם פולוס וצאנו ונלך אל־קסרון אשר שם באנו אל־בית פילפוס המבשר והוא אחד מהשבעה ונשב עמו

Act 21:9 אילו ארבע בנות בתולות והן מתנבאות

Act 21:10 והיו כשבתנו פה ימים אחדים ונביא אחד ירד עדיפה מיהודה ושמו אנבוס

את־אזור פולוס ויאָרְבוֹ את־כריו ואת־רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדש ככה נאסרו היהודים בירושלם את־האיש אשר־לו האזור הזה והסנירהו בירי הגוים

Act 21:11 והוא בא אלינו וניקח

Act 21:12 לשמע הדברים האלה חלינו את־פניו אנחנו ואנשי העיר כ־ינחל מעלות לירושלם

ענה למה תעשו כה כי תבכו ותכאיבו את־לבי ואני הנני נכון לא־ירק לתת גוי לאסרים כי אסגם להקריב נפשי למימתיים בירושלם בעד־שם האדון ישוע

Act 21:13 ופולוס

Act 21:14 ויהי כי לא־אבה לשמע ונחרש ממנו ונאמר רצון יהוה יעשה

Act 21:15 ואחרי הימים האלה נשאנו את־אשר לנו ונסע לעלות לירושלם

Act 21:16 ויעלו עמנו נס־תלמידים אחדים מקסרון ואלה הביאו אתם את־מנסון הקפרוסי והוא תלמיד זקן ויואל האיש ויהגנו לשבת עמו

Act 21:17 ויהי כבאנו לירושלם קבלונו האחים בשמחה

Act 21:18 וממחרת לקחנו פולוס ונלך אל־יעקב וכל־היוקנים נס־הם באו

Act 21:19 וישאל להם לשלום ואחרי־כן החל לספר באזניהם מהחל ועד־פלה את אשר הנדיל האלהים לעשות בקרב הגוים בעברתו אשר עבדו

Act 21:20 וישמעו ויברכו את־האלהים ויאמרו אליו הלא ראה אתה אחינו כי כמה אלפים מן־היהודים היו למאמינים וכלם מחזיקים בתורה בקנאה גדולה

21:20 שָׁמְעוּ עָלֶיךָ כִּי אָתָּה לְמַדְתָּ אֶת־פ־לִיהוּדִים הַיּוֹשְׁבִים בְּקִרְבְּ הַגּוֹיִם לְסוּר מֵאַחֲרַי מִשֶּׁה וְנִסְיָכִי אִמְרַתְךָ אֲשֶׁר לֹא יִמּוּלוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וּבְדַרְכֵי הַתּוֹרָה לֹא יִלְכוּ

Act 21:21 והם

Act 21:22 ועתה מה־נעשה כי שמעו ושמעון כ־יבאת

Act 21:23 ולכן עשה כאשר נאמר אליך ישנם אתנו ארבעה אנשים אשר נרד נזירים עליהם

ומכוסך תתן להם אשר יגלחו את־שער נזרם ויבזה ידעו כלם כי אך־שְׁמוּעִית שְׂוֹא היא אשר שָׁמְעוּ עָלֶיךָ בְּאֲשֶׁר נִסְאָתָה תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַכְּתוּב בַּתּוֹרָה

Act 21:24 אתם קחה אליך והתקדשת נס־אתה אתם

Act 21:25 ועל־אדות הגוים המאמינים אנחנו ככר צוינו עס־הספר כי הם את־פ־אלה לא ישמרו ורק ויברלו מוזכחי אילולים ומן־התנסח ומן־הנאפים

21:25

Act 21:26 וניקח פולוס את־האנשים ויתקדש אתם ממחרת ונבא עמָהם אל־המקדש להגיד כ־ימלאו ומי שִׁהָרַתָּם ועוד עליהם רק להביא איש איש את־קרבנו

Act 21:27 במלאת שבעת הימים ויראו היהודים אשר מאנא כי בא אל־המקדש ויעוררו את־פ־ההמון וישלחו־בו את־יהיהם

הנה האיש אשר בכל־מקום באו הוא מלמד סרה להסירם מהעם מהתורה ומתמקום הזה ועתה עוד הביא ויניס אל־המקדש וישמא את־המקום הקדוש הזה

Act 21:28 ויועקו אנשי ישראל חשבו לעזרה

Act 21:29 כי לפני זה ראו את־טרופימוס האפסי מתחלף עמו בעיר ויחשבו כ־פולוס הביאהו גם אל־המקדש
Act 21:30 וחרעש כ־העיר וכל־העם התקבצו ויחפשו את־פולוס ויסחבוהו מתוך המקדש החוצה והדלתות ב־הרגע סגרו
Act 21:31 ויהי כי אמרו להמיתו ויגד לשר האלף כי ירושלים כלה התקוממה
Act 21:32 והוא הצביא מבלי־בוש חבל אנשי צבא ושרי מאות ויזין אל־תוך העם והם ראו את־שר־האלף ואת־אנשי הצבא ויחדלו מהכות את־פולוס
Act 21:33 ושר־האלף הקריב ויחזקו ויצו לאסרו בשנים כבלים וישאל מי הוא זה ומזה אשר עשה
Act 21:34 ויען העם ויקראו אלה כה ואלה כה ויען אשר לא יכול להציל דבר לאמתו כי רב השאון עליכן צוה להביאהו אל־המצודה
Act 21:35 בהניעם אל־המעלות נשאהו אנשי הצבא לפלטו מתגרת העם כי עצמה מאד
Act 21:36 כי עסרבת החרצו אחריו בקראם החרם אתו
Act 21:37 ויהי טרם הובא פולוס אל־תוך המצודה והוא אמר אל־שר־האלף התחנני לדבר אליך דבר־מה ויאמר היודע אתה לדבר ויגיד
Act 21:38 האניך אתה איש מצרים הווא אשר זה מקרוב הקים מזר ויצא ארבעת אלפים אנשי דמים אחריו המדברך
Act 21:39 ויאמר פולוס לא כ־אני יהודי יליד עיר טרסטוס אֶזרח עיר מזהללה בקיליקיא ואנכי אבקשך תנני־נא לדבר אל־העם
Act 21:40 ובחת אתו לדבר הניצב פולוס על־המעלות וינפף ידו אל־מול העם ותהי דמיה גדולה וידבר אליהם בעברית לאמר
Act 22:1 אנשים אחים ואבות שמעו־נא ואדברתה למען לפניכם אצטק
Act 22:2 כשמעם כי בעברית דבר אליהם ויסיפו עוד להחריש והוא אמר
בקיליקיא ילדתי פה בעיר הזאת גדלתי לגלילי נמלאני וימלאני למודי תורת אבותינו לְכ־חֻקיה נס־הייתי מקנא לאלהים פֶּאֶשֶׁר הנכם אתם היום כלכם
Act 22:3 איש־יהודי אנכי בעיר טרסטוס
Act 22:4 ואנכי רדפתי את־הדרך הזה עד־למנות ואנשים גם־אנשים אסרתי ואתכם בבית הכלא
כה־יעודו־לִי גם־הכהן הגדול וכל־בית הזקנים אשר אמצולי באגרותיהם אל־האחים ללכת לדמשק להביאם גם־משם אסורים לירושלים למען יענשו
Act 22:5 כ־אשר
Act 22:6 אני בדרך קרוב לבא דמשק והנה בחצי היום פתאם אור גדול משמים נה עלי ויסבני
Act 22:7 ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני
Act 22:8 ואנען אני מי אתה אדני ויאמר אלי אני ושוע הנצרי אשר אתה מדברך
Act 22:9 ואשר היו עמי ראו את־האור וייראו כק את־הקול המדבר אלי לא שמעו
Act 22:10 ואמר ומה אפוא אעשה אדני ויאמר האדון אלי קום ולך לדמשק ושם יגד לך כל אשר תצוה לעשות
Act 22:11 ואני לא־יכלתי לראות בעיני כ־יכחו מפני נה האור וינחוני ביד ההלכים עמי ונאבא לדמשק
Act 22:12 ושם איש ושמו תנניה רבא אלהים כפי התורה ורצוני לְכ־היהודים הישבים שם
Act 22:13 והוא בא אלי ויש ויאמר אחי שאול פקח עיניך וראה וברגע הזה נפקחו עיני ואראהו אתו לפני
Act 22:14 ויאמר אלי אבותינו בחר בך לרשת את־רצונו ולראות את־הצדיק ולשמע את־קולו מפיו
Act 22:15 כי היה תהיילו לעד יגד כ־האדם בדבר אשר ראית ואשר שמעת
Act 22:16 ועתה למה תתמהמה קום הטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשם האדון
Act 22:17 ויהי בשבוי לירושלים ואני החפללתי במקדש ורות והנה לבשתיני
Act 22:18 ונארא אתו מדבר אלי חושה מהרה מירושלים כי את־עדותך עלי לא־יחקו
Act 22:19 ואמר אדני הלא הם יודעים הישב כי אני הוא אשר את־מאמיניך בלאתי בבתי כלאים ובבתי־הכנסת הכיתים
Act 22:20 ובהשפך הד־ס־ספגוס ערך גם־אני עמדתי שם נשיתי אחריהם להמיתו ואת־בנדי מרצחיו אני נטרתי
Act 22:21 ויאמר אלי לך כי במקדשם אל־הנזים אני אשלחך
Act 22:22 וישמעו אתו עד־התקרב הזה ואז נתנו קולם ויקראו הכחד ופחד איש כזה מעל־פני האדמה אין לו חיים
Act 22:23 ויהי הם שאנים ופשטים את־בגדיהם ומעפרים בעפר עד־למעלה
Act 22:24 ויצו שר האלף להביאו אל־תוך המצודה ושם צוה עליו לענותו במכות אכזריות למען ירדע לו על־מה ככה עליו התכונן
Act 22:25 ויהי בהאסרו להענותו ויאמר פולוס אל־שר־המאמה הנצב עליו האף אמנם ישלכם הרשיון לענות אֶזרח רומי ומה־גם בלא־דון ומשפט
Act 22:26 ושר המאמה בשמעו כזאת מזה אל־שר־האלף ויספר־לו ונס־אמר ראה מה אתה אמר לעשות כי האיש הזה אֶזרח רומי הוא
Act 22:27 ויבא שר־האלף ויאמר אליו אמר־לי האמנם כי אֶזרח רומי אתה ויאמר כן־בך
Act 22:28 ויען שר־האלף אני קניתי לִי זכות אֶזרח כזאת בכסף מלא ואני השיב פולוס אני גם־ילדתי כה
Act 22:29 ויעד־מהרה הרפו ממנו המבקשים לענותו ושר האלף פחד בשמעו כי זה אשר אסרו אֶזרח רומי הוא
נכסף לבר־רִלו את־הדבר לאמתו על־מה נרשיעו אתו היהודים ויתירוהו ויצו להתאסף ראשי הַכֹּהֲנִים וכל־הסנהדרין והוא הוריד את־פולוס ויעמדהו לפניהם
Act 22:30 ביום האחר
Act 23:1 ופולוס נתן עינו על־הסנהדרין ויאמר אנשים אחים אני בלב שחור התהלכתי לפני אלהים עד־היום הזה
Act 23:2 והננינה הכהן הגדול צוה את־העמדים עליו להכחתי על־פיו
Act 23:3 ויאמר אליו פולוס ואתך ובה אלהים אתה קור טות הן אתה ישב פה לשפטני על־פי התורה והנה צוית להכחתי בלא־משפט
Act 23:4 ויאמרו העמדים שם הנם את־הכהן הגדול לאלהים אתה מקלל
Act 23:5 ויאמר פולוס אחי לא ידעתי כי הוא הכהן הגדול כ־יכחוב ונשיא בעמך לא תאר
האחת צדוקים ומפלתם השנית פרושים ויתן קולו ויאמר בתוך הסנהדרין אנשים אחים אני פרוש כן־פרוש ועל־יתקנתי לתחית המתים אני למשפט הנשתי
Act 23:6 ופולוס ידע כי מפלתם
Act 23:7 באמרו כזאת פרצה מריבה בין הפרושים ובין הצדוקים והאספה נקרעה לקרעים
Act 23:8 כי הצדוקים אמרו אין תחית המתים ואין מלאכים ואף־אין רוח והפרושים אמרו יש נוש כ־אלה
Act 23:9 ויקם שאון גדול והספרים הפרושים עמדו ויתנכחו ויאמרו אין אנתנו מצאים און באיש הזה אם פה רוח דבר אליו או מלאך אנתנו לא נריב אל־אלהים
Act 23:10 ויהי כ־הזק הריב ושר־האלף האג לפולוס פן־יטרפהו באפם ויצו את־אנשי הצבא לקחתו מבינתם ולהשבו אל־המצודה

Act 23:11 ובלילה ההוא נראה אליו הארון ויאמר חזק כי כאשר העידת לי בירושלים כן תעירני גם ברומי
Act 23:12 ויהי בהיות יומם והיהודים נוסרו וישאו באלה נפשם אם יאכלו ואם ישתו עד אסיהמיתם את פולוס
Act 23:13 ויהיו הבאים בשבועת האלה הזאת יותר מארבעים איש
Act 23:14 והם הלכו אל־ראשי הכהנים ואל־הזקנים ויאמרו אנחנו נשבענו בשבועת אלה לבלתי בא אל־פינו מאום עד אסיהמיתנו את פולוס
אתם והסנהדרון אמרו לשר־האלף כי יורידו מחר אליכם כמו אם אתם תפציץ לחקר היטב את־משפטו ודינו ואנחנו נהיה נכונים להמיתו בשכם וגיע אליכם
Act 23:15 על־כן
Act 23:16 ויודע דבר הצדקה הזאת לבן־אחות פולוס ונמהר ויבא אל־המצודה ויגיד לפולוס
Act 23:17 ויקרא פולוס אל־אחד משרי המאות ויאמר לו קחה את־הנער הזה והבא אתו אל־שר־האלף כירכב לו אליו
Act 23:18 ויקחהו ויביאהו אל־שר־האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקשני להביא את־הנער הזה לפניך כאשר דבר לו להגיד לך
Act 23:19 ויחזק שר האלף בגודו וישתה הצדקה וישאלהו מה־דבר לאט עמד לנלותו לי
Act 23:20 ויאמר כה־חבלו היהודים עצה בסתר לבקש מאתך להוריד את פולוס מחר אל־הסנהדרון כמו אם־תפציץ אתה לחקר היטב את־משפטו ודינו
אל־תשמע להם כי יותר מארבעים אנשים יארבו לו והם נשבעו בשבועת אלה לבלתי אכל ושתו עד אסיהמיתם אתו ועתה הם מוכנים ומנוחלים למו־פיך
Act 23:21 ועתה אתה
Act 23:22 ושר־האלף שלח את־הנער ויצוהו מהגיד לאיש את־אשר הודע אתו
לשני שרי מאות ויאמר העמידו מאתים אנשי צבא חלוצים ונכונים ללכת לקסרין ושבעים פקדים ומאתים נשאי רמחים בפעשה השלישית בלילה יהיו נכונים
Act 23:23 ויקרא
Act 23:24 גם־בהמות משא תביאו לשאת את פולוס ולהביאהו שלם אל־הפחה אל־פיליכס
Act 23:25 ויכתב אגרת ובה פקדים האלה
Act 23:26 ממני קלודיוס לוסיאס אל־פיליכס הפחה והנכבד עדי־מאד ברכה ושלוש
Act 23:27 את־האיש הזה אשר היהודים תפשוהו ויאמרו להמיתו אתו הצלתי במהרי עמי־אנשי הצבא וען שמעתי כ־אזרח רומי הוא
Act 23:28 ובא־אשר חפצתי לדעה על־דבר מה הם מרשיעים אתו הקרבתי לפני הסנהדרון
Act 23:29 ואשמע כי רק על־אדות דבר ריב בחקרי תורתם הם מרשיעים אתו ולא על־דבר־און להיות רשע למות או אסיר עני בכבלי ברזל
Act 23:30 ויהי כי הגד לי אשר פוננו להשחיתו מהרתי ואשלחהו אליך וגם את־שטניו יערתו לבא ולדבר לפניך שלום
Act 23:31 ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צוו ויביאהו בעוד לילה אל־אנטפטרס
Act 23:32 ומפקדת נתנהו על־יד הפרשים והם שבו אל־המצודה
Act 23:33 ואלה באו אל־קסרין ויחזו את־האגרת אל־יד הפחה וגם את פולוס העמידו לפניו
Act 23:34 ויהי בקראו וישאל מאיזו מדינה הוא וישמע כ־מקליקיא הוא
Act 23:35 ויאמר אנכי אבנוד אחרי בא הנה גם־שטניך ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס
Act 24:1 ויהי אחרי תמישה ימים ויבד תנניה הכהן הגדול והזקנים ואיש אחר ידע דבר טרסלוס שמו וילנו על פולוס לפני הפחה
Act 24:2 הוא נקרא וטרסלוס החל לשטנו ויאמר אשר על־יך השקט ובטחה לנו ותבאנה טובות הרבה לעם הזה וען השכלת לעשות עמנו בשום שכל
Act 24:3 על־זה אנחנו מודים לך פיליכס הנכבד ומבוכים אתך בכל־יום ובכל־מקום
Act 24:4 ואולם למען חדל מהו־עך הרבה על־כן אשחרך בקצר מלים כי תשמענו ברב חסדך
Act 24:5 אנחנו מצאנו את־האיש הזה פקדו ויהלך משלח מרנים בין כל־היהודים בכל־הארץ והוא מנהיג למפלגת הנצרים
Act 24:6 וגם־הוא חמס מזמה לחלל את־המקדש ואנחנו תפשינו ונאמר לעשות בו משפט כחוב בחורתנו
Act 24:7 ויבא לוסיאס שר־האלף ב־יתוקה ויגזלו מידנו ואת־שטניו צנה לבא עריך
Act 24:8 ונהנה פוי יענה בו אם־תחקרוהו ואתה תבחן וידעך את־התלונה אשר אנחנו מלינים עליו
Act 24:9 והיהודים העידו ויאמרו כנים הדברים האלה
Act 24:10 ופולוס ענה בתת לו הפחה אות לענות מדעתי כי שפט אתה לעם הזה זה שנים רבות על־כן אענה צדקי כי בלב נכון ובטוח
Act 24:11 התגל לך לדעת כי עוד לא חלפו יותר משנים עשר יום מיום עלתי לירושלים להשתחוות
Act 24:12 והם לא מצאו משית עמי־איש במקדש או־מסבב דבר להזעק העם אף לא־בבתי־הכנסת או בעיר
Act 24:13 וכן גם־לא יוכלו להוכיח לפניך כי אמת התלונה אשר הם מלינים עלי
Act 24:14 אולם אחזאת אני מודה לפניך כי אני בדרך החיא אשר יקבחה מפלגה בה אני עבד את־אלהי אבותינו וכי אני מאמין בכל־הכתוב בתורה ובנביאים
Act 24:15 וזאת תקנתי בי לאלהים אשר גם־הם מחזיקים בה כי כל־מתי עולם יקומו לתחנת המתים לצדיקים ולרשעים ויהיו
Act 24:16 ואל־זה הייתי עמל תמיד להיותי בר־לבב לפני אלהים ואדם
Act 24:17 ואחרי שנים רבות באתי ירושלימה בנדבות לשני עמי ולחקרי קרבן
Act 24:18 וכה וכה אחרי התקדשתי מצאני במקדש ולא במקלות עם ולא בתשואות המון רב
Act 24:19 והיהודים אחרים מאסאו הם אשר עליהם היה לקרא אליך עלי אם כל־דבר פשע בי מצאו
Act 24:20 ואולם הגד יגידו כה האנשים האלה מה־על נמצא בי בעמדי לפני הסנהדרון
Act 24:21 אם רב־גלל הדבר האחד אשר־פצו שפתי בעמדי בניניהם על־דבר תחנת המתים הביאתם אתי היום במשפט לפניכם
Act 24:22 ונען אשר ידע היטב פיליכס את־הדבר ויעדם ליום מועד אחר ויאמר בבא אלי לוסיאס שר־האלף והוצאתי את־משפטכם לאור
Act 24:23 ואת־שר המאה צנה לחת אתו במשמר ותנחה ויעשה־לו להניח את־מדיעו ליבא אליו ולשרתו
Act 24:24 ואחרי ימים אחרים בא פיליכס ודרוסלה אשתו היהודיה ויצו להוציא אליו את פולוס וישמע אתו על־דבר האמונה במשיח
Act 24:25 ויבדברו על־עשה צדק על־הצנע לכת ועל־יום הדין העתיד לקץ הימים ויחבר פיליכס ונען לך־נא עתה עדי־אמצא עתלי וקראתי לך
Act 24:26 ובכל־זה הוא גם דמה לסבב אשר פולוס ויסקל על־ידו משאת ספק למען ותיכרה ועל־כן קראו אליו פעמים רבות ויבדור עמו
Act ויהי מקץ שנתים ימים ויגם פקדיוס פסטוס תחת פיליכס ונען אשר חפץ פיליכס להפיק רצון מאת היהודים הניח את פולוס בבית הכלא ויעזבהו

24:27

Act 25:1 ויהי אחרי שלשה ימים קבא פסטוס אל-המדינה ויעל מקסרין לירושלים
Act 25:2 וילינו ראשי הכהנים ואצילי היהודים באזני על-פולוס ויפצרו בו
Act 25:3 וישאלו מאתו לגמול להם החסר נגדו כי יצוה להביאם לירושלים וען כי התנכלו בו להשחיתו בדרך
Act 25:4 ופסטוס ענה הן פולוס עצור במשמרת בקסרין וכי נסהו מחר ושוב שמה
Act 25:5 ועוד אמר ואיריככם אשר בכס עתה ירדו נא נסיהם אחרי ואם עון באיש הזה שם הם ועידהו
Act 25:6 ואחרי אשר לא האריך לשבת עמם רק שמה ימים או עשרה שב אל-קסרין וממחרת ליום שובו נשב על-פסא למשפט ויצו להביא את-פולוס לפניו

Act 25:7 הוא הובא ויכבו אתו היהודים הבאים מירושלים וישאו עליו עונות רבים וכבדים אשר לא-יכלו להעמידם על-דבר אמת
Act 25:8 ופולוס הצטדק לאמר לא לתורת היהודים ולא למקדש ואף לא להקיסר עד מה חטאתי
Act 25:9 בפסטיס בבקשו להפיק רצון מאת היהודים הוא ענה ואמר אל-פולוס הוש את-נפשך כירחובא לירושלים להשפט שם על-הדבר הזה לפני
Act 25:10 ויאמר פולוס לפני כס המשפט להקיסר אני עמד ופה ועשה משפטי ליהודים לא עשיתי מאום רע כאשר נסאתה היטב ורעת
Act 25:11 כה רשעתי פעלתי און ואני בן-מנות הגני נכון למות ואם לא-יכן כאשר המה ירשיעני אין איש אפוא אשר ימלאנו לבו לתתני בידם אל-הקיסר אני קרא

Act 25:12 אז נועץ פסטוס את-אנשי עצתו ואחר-כן אמר אל-הקיסר קראת ואל-הקיסר חלך
Act 25:13 ויהי אחרי ימים אחדים ויבא המלך אנרפס עם-ברניקה אל-קסרין לפקד את-פסטוס לשלום
Act 25:14 ובשבתם שם מספר ימים הודיע פסטוס למלך את-דברי פולוס ויאמר לו איש אחד אסיר נמצא פה אשר פיליכס השאירו אחרי
Act 25:15 ואני בבאי לירושלים הלינו עליו באזני ראשי הכהנים וזקני היהודים ויפצרו בו לגמרו לו משפט-מנות
Act 25:16 ואתם כי אין זאת הדרך הרומיים להוציא נפש איש לשחתה בטרים ועמדו מרשיעיו בפניו עון בעין להמצא לו ידים לגל מעליו את-אשר שחו עליו אם יוכל

Act 25:17 לכן בהקבצם הנה אז מבל-יבוש ושכתי ממחרת ליום שובי על-פסא המשפט ואצו להביא את-האיש
Act 25:18 אבל בקום שטינו לשטנו נלאו למצא תוכחות אמת להגלות עליו עונותיו כפי אשר יחלתי
Act 25:19 רק ברברי חקר בעבורת אל-היהם סבבה ועל-דבר איש אחד ישוע שמו שהוא כבר מת ופולוס אמר כי הוא חי עליו היו נדונים
Act 25:20 ואני כי נפלאו ממני חכונות הריבת האלה ואשאלהו אם ישאהו לבו ללכת לירושלים להשפט-שם על-אלה
Act 25:21 אבל פולוס שאל להתחרת במשמרת עד-צאת משפטו מלפני אנוסטוס על-כן צויתי להחזיק בו עד-אשר אשלחהו להקיסר
Act 25:22 ויאמר אנרפס אל-פסטוס נס-אני נכסף נכספתי לשמע את-האיש הזה ויאמר מחר ואתה תשמענו

Act 25:23 ויהי ממחרת ויבאו אנרפס וברניקה בכבוד גדול אל-בית המשפט עם-שרי האלף וטובי העיר ופסטוס צוה ויובא פולוס
Act 25:24 פסטוס המלך אנרפס ועל-האנשים פה אתם-הנכם ראים את-זה אשר עליו צעק ויצעקו אלי כלהמון היהודים בירושלים ובעיר הזאת כיהיו לא ויהיה עוד
Act 25:25 ויאני מצאתי כי לא-מאום עשה להומת על-כך והוא נס-הוא קרא אל-אנוסטוס על-כן נמרחי לשלחו אל-הקיסר
Act 25:26 רע לא-ידעתי דברים בררים על-אדותיו לכתבם לארני ובגלל זה העמדתי לפניכם וביותר לפניך המלך אנרפס ואחרי הבחנו אדע מה אכתב
Act 25:27 כי לא-כשר הדבר לשלח איש אסור בחבלי חטאתו מבלי הודע מה היא חטאתו אשר נאחו בה

Act 26:1 ואנרפס אמר אל-פולוס הנה נתון לך לדבר כל למען הצטדק אז הרים פולוס את-ידו ויצטדק לאמר
Act 26:2 המלך אנרפס באשרי היום להיות תחנה להצטדק לפניך על-כל אשר היהודים ירשיעני
Act 26:3 כי כלהי היהודים וחקרי משפטיהם אתה ידע היטב ובכן אתחנן-לך הקשיבה לי בארץ רוחך
Act 26:4 את-ארחות חיי מאז החלתי ללכת בהם מנעורי בקרב עמי ובירושלים כל-עם היהודים ידעים
Act 26:5 ואשר מעודי הם יכירו כי לו יאבו וערני כי חבר הייתי לעדת הפרושים הדבקים בחורה לכל-משפטיה ופקודיה בכל-מאדם וכמהם חייתי
Act 26:6 ועתה על-דברת תחלתי למלאח דבר האלהים אשר דבר לאבתינו אני עמד היום למשפט
Act 26:7 לא כל-שנים עשר שבטינו מינחלים בן ומחפלים על-כךה לילה ויוםם בגלל התחלחלת הזאת המלך היהודים ירשיעני

Act 26:8 האמנם אינכם מאמינים כי אלהים מחיה מתים
Act 26:9 ואני נס-אני דמותי להקזיב את-שם ישוע הנצרי ולמחרהו הרבה
Act 26:10 אשר בן עשיתי בירושלים ורבים מהקדושים פלאתי בבתי הפלאים ברשיון אשר קבלתי מאת ראשי הכהנים וכי הומחו נחתי צדק למשפטם
Act 26:11 ובכל-בתי-הכנסת חוספתי ליסרה אתם פעמים רבות ואכביר ידי עליהם עד-לחרף וכה בשטף אפי הציקותי להם נס-בערים מחוץ לארץ
Act 26:12 לבעבור עשות פכה הלכתי לדמשק ברשיון הכהנים הראשים ובמלאם אחידי

Act 26:13 ויהי בדרך לעת הצהרונים המלך והנה אור מן-השמים ונהה לו גדול מנה השמש ונהה בערני ובעד ההלכים עמי
Act 26:14 אנתנו כלנו נפלנו לארץ ואני שמעתי קול קרא אלי בעברית שאול שאל מה תרף-לי קשה לך להפנות הרבן אחר
Act 26:15 ואמר אני מי אתה ארון ויאמר הארון אני ישוע אשר אתה רבף-לי
Act 26:16 אבל קום ועמד על-יגליך כי על-כן נראיתי אליך לבתר-כך למשרת ועד לאשר ראית ואשר ארף עוד
Act 26:17 להצילך מן-העם ומן-הנזים אשר אשלחך אליהם

Act 26:18 ולפקח את-עיניהם ולהשיבם מחשך לאורה ומשלטון השטן אל-האלהים למען ומצאו את-סליחת החטאים ונתלה בקרב הקדושים בהאמינם בי
Act 26:19 על-כן המלך אנרפס לא המריתי במראה אשר הראיתי מן-השמים
Act 26:20 כי אם-אל-הישיבים בדמשק ראשונה ובירושלים ובכל-ארץ היהודים ונס-לנוים קראתי לשוב ונא אל-האלהים בעשה טוב פנאות לשבים באמת
Act 26:21 בעבור זה תפטינו היהודים במקדש ויבקשו לתמיני
Act 26:22 ובערני מעם האלהים ערני חי ער-היום הנה ואני מעיד ומלמד בפני קטן וגדול רק את-זה אשר נס-הנביאים ונס-משנה דברו כיהיה יהיה
Act 26:23 אשר המשיח יענה וראשון יקום מעם-המתים להא-אור בקרב העם ובקרב הנוים
Act 26:24 ויהי הוא כה מצטדק ופסטוס קרא בקול רם משנע אתה פולוס זה חקמתך הרבה עשתה לך שגעון

Act 26:25 ופולוס אמר לא פסטוס הנכבד לא משנע אנכי כי אסדברתי אמת נכחים למיני אני דבר

Act 26:26 והמלך אשר שש אני לדבר לפניו הוא ידע את אשר דברתי ואני נוכחתי כי לאנסתר ממנו דבר מפלהדברים האלה כי לאבמחבא היו ונעלמים

Act 26:27 והמאמין אתה המלך אנרפס בנביאים אני ידעתי כי מאמין הנך

Act 26:28 ואנרפס אמר אלפולוס במעט אתה אמר לפתחתי כירחיות אהיה מאמין במשיחך כמדף

Act 26:29 ויאמר פולוס זאת שאלתי מאת האלהים כירבמעט אירבהרה לא אתה לבדך כיראם נספלהשמעים אתי היום יהיו כמני חוץ מןהזקום האלה

Act 26:30 בדבריו הדבר הזה ויקם המלך והפחה וברניקה והישבים אתם

Act 26:31 ובבלכתם נדברו איש אלרעהו ויאמרו אכן האיש הזה לאעשה דבר להיות לו דין רשע למות או להאסר בזקום

Act 26:32 ויאמר אנרפס אלפסטוס שלח ושלח האיש הזה אסלא קרא אליהקיסר לעשות לו משפטו

Act 27:1 ויהי כירנכון הדבר להעבירו אישליא ויקסר פולוס עםמספר אסירים אחרים עליד שרהמאה מצבא אנוסטוס ושמו יוליוס

Act 27:2 ונרד באניה ארמטית אשר נשאנו עלפני ערי הים באסרא ונעבר ואתנו בחברתנו ארסטרכוס המקדוני מוסלוניקו

Act 27:3 וממחרת באנו אלצידון ויוליוס התחסר עםפולוס ויתנוו ללכת אלאהביו להשיב נפשו עליהם

Act 27:4 ונעבר מזה ונסב מנרד לאי קפרוס וען הלך הרוח אלעבר פנינו

Act 27:5 אחריון עברנו בים ממול קיליקיא ומפוליא ונבא אלמוקרא אשר בלוקיא

Act 27:6 ושם מצא שרהמאה אניה אלכסנדריית מערת לאישליא ויקחנו וביאנו אליה

Act 27:7 רק אניתנו התנהלה לאשה נמים רבים וביניעה הנענו עדלפני קנידוס והרוח לא נתנו לקרבה אליהחוף ונעבר אצל קריטי ממול סלמוני

Act 27:8 וכה היינו עמלים לאחוז הרבנו עלפני החוף לארכו עדבאנו אליהמקום אשר קרא לו ופהמבואים וקרובה לו העיר לסרא

Act 27:9 וירבו בין כה וכה נמים ויורדי הים לא יעברו עוד לבטח כי נסדעצום כבר עבר ויזחורם פולוס

Act 27:10 ויאמר אליהם אתם אנשים הנה אני ראה כי עלהרפנו הזה רעה נשקפת לסבב נזק גדול ולא רק לאניה ולמשאא יש דאנה כי אסנם לנפשתינו

Act 27:11 וישר המאה שמע אליהם החבל ואלבעל האניה ואלדברי פולוס לאשמע

Act 27:12 עלינו ועצו רבי האנשים לחלף מזה בחשבם אולי עוד יוכלו להגיע עדלפנינוכס לחרשיש והוא מבוא הים בקרטי בקרן מערב הנושא נסלצפון ונסלכרום

Act 27:13 ובהיות מבוא הים לא טוב לחרףבו

Act 27:14 ויען כירנשב רוח מקרום רק לאט עלרכן קוו להגיע עדמחוז חפצם ויעלו אתהעונינים ויעברו מקרוב לשפת קריטי

Act 27:15 ויהי מהר אחריון ניסער סער גדול אלימול האי ושם הסער ההוא נקרא אנריקלודון

Act 27:16 והאניה סערה ותרח ומאשר לא עצה פח לעמד בפני הסער עלפנו אספנו אתירינו מעברה למען חלף אליאשר ותענה הסער

Act 27:17 עברה רחופה במרוצתה לצלע ארמטן הנקרא קלאווקה ובדירעמל התזקנו בספינה

Act 27:18 אמה משכו אליהם ויכונו חבלות לעזרה ויחבשו אתהאניה בעבתים ומיראתם פרוטשל עלרכסי החול הורידו אתהמפשיים ונעבר הקלה

Act 27:19 וכאשר שלטנו בסער אנה ואנה שלטלה נוראה מאד החלו ממחרת להקל עליהאניה וישילו אתפלמשא אליהם

Act 27:20 וביום השלישי הטילו בידיהם גם אתפלפלי האניה

Act 27:21 ונמים מספר אשר אין שמש ביום ורח וכוכבים בלילה והסער הולך וזעף אז אברה נסשארית תקנתנו להנצל מנעו כלם אכל מפייהם ויעמד פולוס בתוקם ויאמר אתם אנשים טוב הייתם עשים אסלעצתי שמעתם לבליעזוב אתיקריטי כי אז לא השיגנו הנזק הזה

Act 27:22 ויבאשר

Act 27:23 ועתה אאמצכם במדפי לא תחמונונו ולא תמסו כי נסנפש אחת מכם פלכם לאחאבר וזלתי רק האניה לבהה

Act 27:24 כירבלילה הזה נראה אלי מלאך האלהים אשרלו אני ואחו אעבר

Act 27:25 ויאמר אליחרא שאול כי לפני הקיסר תתיצב והאלהים נתןלך מתנה נפשות פליהעברים עמד

Act 27:26 לכן התחוקרנא אתם אנשים ואני באלהים בטחתי כי כאשר הגד לי כן נסיהי

Act 27:27 ואולם אליאחד האיים נדחה

Act 27:28 ובליל הארבעה עשר מאז השלכנו כה וכה בים אדרניה בחצי הלילה ולב המלחים אמר להם כירהאניה קרבה ליבשת ארץ

Act 27:29 ויורידו אתהעפרת ויעלו וימצאו מדת העמק עשרים קומה ורחקו מעט וישנו עוד וימצאו רק קומות חמש עשרה

Act 27:30 הם נראו פרופגענו בצורי מכשול ונשליכו מאחרי האניה ארבעה עונינים ויזחילו לאור הבקר

Act 27:31 והמלחים זמו לברח מעל האניה וישו לחתיר אתהעברה ולהוריקה בהעריקים לאמר כי נסמרש האניה יורידו אתהעונינים

Act 27:32 אכל פולוס אמר אלשר המאה ואלאנשי העבא אסאלה לא יתרו באניה לא תוכלו להנצל

Act 27:33 אז קרחו אנשי העבא אתמיתרי העברה והיא נפלה אליהם

Act 27:34 ובשרם אור הבקר הפציר בם פולוס לברוח לחם אמר להם זה היום הארבעה עשר אשר אתם נענים מבלתי אכל או טעם מאומה

Act 27:35 עלרכן אני מפציר בכם לסער לבכם ובזאת תנצלו כי לאיפל משערות ראשכם פלכם אפאחד ארצה

Act 27:36 ואתרי דברו קזאת לקח לחם ויודה עליו לאלהים לפני כלם ויפרס ויחל לאכל

Act 27:37 ויתחי רוח כלם ויקחו לחם נסיהם ויאכלו

Act 27:38 וכלמספר האנשים אשר באניה מאתים ושבעים נפש ויש נפשות

Act 27:39 ויהי אחרי אכלם למלא נפשם הקלו עוד מעל האניה ונשליכו נסאתהצדה אליהם

Act 27:40 הבקר הזה והם לאהפירו אתהארץ כי אסראו לשונים וחוף רחב נדים וינעצו להביא שם אתהאניה אסיוכלו

Act 27:41 ויקצנו אתהעונינים לעזוב בים נסיתירו אתהמושטים ממאסרם ויפרשו אתהמפרש לפני הרוח לתריץ אתהאניה אליהחוף

Act 27:42 והאניה נהדפה עלמקום לאעמוק תחתיה ונדבק ראשה בקרקע מבלי למוש וגלי הים הניעו בחילם אתאחוריה ותשבר לשברים

Act 27:43 ויאמרו אנשי העבא להרג אתהאסירים פרוישחו במים וימלטו

Act 27:44 וישר המאה בחפצו להציל אתפולוס לא נתנם לבצע מזמתם ונסצנה מי הידע לשחות ותנפל ראשנה אליהמים להנצל אליהיבשה

Act 27:45 והנשארים ויזיקו בקרשים ושאר שברי האניה להציל אתנפשם ויהי כן וימלטו כלם אליהיבשה

Act 28:1 ואחרי אשר נמלטנו שמענו כי מלישי שם האי הזה

Act 28:2 והלעזים הטיבו עמנו עד למאד כירבערו אש להחם לנו ויאספו את כלנו אליהם מפני הנשם אשר האריך לרדת ומפני הקר
Act 28:3 פולוס אסף מלא ריו וצרים ויתנם על המוקד והנה השתרנ צפע על ידו בפעורכה בנוסו מפני החם
Act 28:4 כראת הלעזים את החל מצמד על ידו ויאמרו איש אליהוהו אכן רצח הוא האיש הזה כי נקמת האלהים דבקתו לבלתי החיתו אחרי כירנצל ממות בים
Act 28:5 אבל הוא השליך את החל אליהאש ולו לא נעשהה מאומה וע
Act 28:6 והם עוד מחסים לראות כי יצבה בשרו או כי יפל ומת וכחכותם כה ערבוש ויראו כי לא ננעה בו רעה אז חשבו אחרת ויאמרו אלהים הוא
Act 28:7 ובקרבת המקום ההוא הותה אחות שרה לקצין האי ושמו פובליוס והוא לקחנו אליו וכלכלנו בלב טוב שלשה ימים
Act 28:8 והיו אבי פובליוס נפל למשקב בחלתו בקדחת ובחלי המעים ונבא אליו פולוס ויחפלה בערו ונשם ריו עליו וירפאהו
Act 28:9 ואחריו עשתו כזאת באו אליו גם מקלהאי אשר להם כלחלי וגםיהם נרפאו
Act 28:10 והיו לנו מתנות רבות ובעברנו מהם מלאו לנו כל מחסרנו על ההרף
Act 28:11 ואחריו שלשה חרשים עברנו משם באניה אלכסנדריית אשר שבתה שם כל ימות החרף והיא נשאת אות עלנסה תאומים
Act 28:12 ונבא אל סרקוסא ונשבשם שלשה ימים
Act 28:13 משם עברנו ונסב ונבא אל רינון ובנסע ממחרת רוח מדרום באנו ביום השני אל פושולי
Act 28:14 שם מצאנו אחים והם שחרנו לשבת אתם שבעה ימים ואחרכן הלכנו לבא רומי
Act 28:15 וישמענו שם האחים כי אנחנו באים ויצאו לקראתנו עד שער אפיוס ועד שלשת מלונים ופולוס ראה אתם ויברך את האלהים ותחי רוחו
Act 28:16 כבאנו רומי מסר שר המאה את האסירים אל יד שר צבא שמרי ראש הקיסר ורק פולוס החן בחסד לשבת לבדו עשאי צבא אחד לשמרו
אתראשי היהודים ובבאם אמר אליהם אנשים אחים אף כירלא פשעתי בעמי ומתורת אבותינו לא רשעתי בכל יזאת אסרוני בירושלים ויחוננו בריו הרומים
Act 28:17 והיו אחרי שלשת ימים ויקרא אליו
Act 28:18 והם בחנוני חקרוני ויבקשו לשלחני למרחב וען לא נמצא בי חטא משפטמנת
Act 28:19 והיהודים הקשו לשטני על כן הויתי אנוס לקרא אליהקיסר רק לא להלשין אתעמי על דבר
Act 28:20 בגלל הדבר הזה קראתי אתכם אלי לראתכם ולדבר אתכם למען תקנת ישראל אני אסור בכבל הזה
Act 28:21 ויאמרו אליו לא אנרות באנו מיהודה ואף לא אחד מן האחים בא להודיע עליך או לדברך דבר וע
Act 28:22 ועתה הנה אנחנו מבקשים לשמע מפיך את אשר עסלך בבשר שמעו שמענו על המפלגה הזאת כי ימרוה בכל המקומות
אליו רבים אל בית מלונו אז דבר אליהם את דברי מלכות האלהים באר היטב גם הדוכות למקביר על אמת ישוע מתורת משה והנביאים מהבקר עד הערב
Act 28:23 ויבדדשו לו יום מועד וביום ההוא באו
Act 28:24 והיו בהם אשר הפנו להאמין בדבריו ואשר פנו מעמו ולא האמינו
Act 28:25 וישבו ללכת והם גדונים על אדותיו ופולוס דבר עוד רק את הדברים האלה היטב דבר רוח הקדש על פי ושעוהו הנביא לאבתים לאמר
Act 28:26 אלך ואמרת לעם הזה שמעו שמועו ואל תבינו וראו ראו ואל תקעו
Act 28:27 כי שמן לבהעם הזה ואני כבדו משמועו ואדעניו השע פרוראה בעיני ובאניו ישמע ולבבו יבין ושב וירפאהו
Act 28:28 לכן דעו כי אליהגוים נשלחה תשועת אלהים והם ישמעו
Act 28:29 הוא פלה לדבר והיהודים הלכו מעליו בתכחות דברים ביניהם
Act 28:30 והוא ישב שתיים שנים תמימות במענתו אשר שכרה לו ויקבל את כל אשר באו אליו
Act 28:31 ויקרא את מלכות האלהים וילמד את דרכיו ישוע המשיח אדנינו בלב אמונים באין מפריע
Rom 1:1 פולוס עבד ישוע המשיח שליח נבחר ומקדש לבשר את השבת האלהים
Rom 1:2 ואשר מקדם הגיד אתה על פי נביאי בכתיבי הקדש
Rom 1:3 על דבר בנו אשר יצא מזרע הוד לפי בשרו
Rom 1:4 והוכן בן האלהים בגבורה לפי רוח הקדש בהקיצו מן המתים הוא ישוע המשיח אדנינו
Rom 1:5 ועל ידו נתן לנו חן ומלאכותיה להטות את לב כל הגוים לאמונה בעבור שמו
Rom 1:6 ובתכם הנכם גם אתם קריאי ישוע המשיח
Rom 1:7 כל הנהגל ברומי וירידי אלהים בחיורו וקדשויו חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו
Rom 1:8 בפחת דברי אודה את אלהי בישוע המשיח בעד כלכם כי אמונתכם שמעה בכל העולם
Rom 1:9 והאלהים אשר בבשרת בנו אני עבד אתו ברוחי ונפשי הוא עדי כי לא חרלתי מתזכיר אתכם
Rom 1:10 ומעתה אני תמיד בתפלותי למתי אפוא אצליח דרכי ברצון אלהי לבוא אליכם
Rom 1:11 כירנסף נכספתי לראתכם ולהאציל מן מתנת הרוח עליכם להוסיף לכם אמן
Rom 1:12 וגם כן להתחנע עמכם וחדו באמונת איש ואיש ממנו כמזכר כמני
Rom 1:13 ואין נפשי להעלים מקם אחי כירבוח נחתי את לבבי לבוא אליכם למצא לי מעט פרי גם ככם כמו גם בותר הגוים ונמנעתי עד עתה
Rom 1:14 הנה בעל חוב אני לבני התינים וגם לבני עם לעז לבני בינה ולבני בלי בינה
Rom 1:15 ובכן נכון אני לפי וקלתי להגיד את השכרה גם לכם בני רומי
Rom 1:16 כי לא אבוש מבשרת המשיח אשר גבורת אלהים היא לתשועה אל כל מאמין היהודי בראש וגם הונני
Rom 1:17 כירכה נלתה צדקת אלהים ממקור אמונה למען נחיה באמונה כפחוב וצדיק באמונתו וחייה
Rom 1:18 וחרון אלהים משמים נשקף עליעשי רשעה ובני עולה הכבשים את האמת בעולתה
Rom 1:19 כי דעת אלהים ברוכה בקרבם כי גלה להם אלהים
Rom 1:20 כי חביון עזו נצח גבורתו ואלהותו נודעו ויצאו לאורה על ידיו פעלותיו מיום ברא ארץ ושמים עדיפי אין להם פה להצטדק
Rom 1:21 כי ידעים הם את האלהים ולא נתנו לו כבודו אפילא הדור לו כי אסבמוענותיהם והבלו ולכם הנבקר הלך חשכים
Rom 1:22 ותאמרו כי חקמים הם על כן נבערו
Rom 1:23 וימירו כבוד אדני אל עולם בדמות תבנית אדם בן תמותה ותבנית עוף השמים והולך על ארבע ורמש האדמה

Rom 1:24 על-כן אלהים הסניקם ביד שררות לבם לטמאה ולחלל בשקם הם בנייהם
Rom 1:25 אשר המירו אלהי אמת בשקר ויוראו ויעבדו אתהנוצר על-פני היוצר ברוך הוא לעולם ועד אמן
Rom 1:26 זעבור זאת הסניקם אלהים ביד קלון חשוקתם כי גם-נשיהם החליפו ארח חקתן בארח זר
הגברים הדלו מבוא אליהנשים כדרך כליהארץ ותבעררפם אש התאונם איש אליכעהו ונבר בנבר ותעללו לקוקלון ועקב תעתיהם לקחו בייגמול בנפשותם
Rom 1:27 כאשר גם
Rom 1:28 וכאשר לא חפצו השכל וידע אתהאלהים פן עזבם במשובת לבם לעשות את אשר-לא יעשה
Rom 1:29 ער אשר קלאו פלעולה זנות רשע בצע ואון וגם-קנאה ורצח מרון ורמיה ומזמה
Rom 1:30 כלם מלשינים והלכי רכיל שנאי אלהים והוללים גאים ורהבים חרשי משחית וממרים להוריהם
Rom 1:31 חסרי דעת ומפירי ברית אכזרים נטרי שנאה אשר חנינה לא ירעו
Rom 1:32 והם אפי-יודעים משפט אלהים כירעהשים מעשים כאלה בנימנות הם בכליאת לא לבר כי נעשום כראם גם-יאשרון עוד עשיהם
Rom על-כן כן-אדם קטן או גדול אין צדקה לך להיות שפט כי בהבך אשר תרשיע אתהרעך תרשיע גם אתנפשך אחרי אשר גם-אתה השפט עשית כמעשהו
2:1
Rom 2:2 ואנחנו הלא ירענו כי במישרים ושפט אלהים כלפעלי און
Rom 2:3 ואתה כן-אדם בשפטך אתם וכמעשיהם גם-אתה עשה התאמר אליבך כי תמלט ממשפט אלהים
Rom 2:4 או תחבזו רב טובו ותמלחו וארך אפו ולא תחבזו כירבטובו הוא מדרוכך לשוב אליו
Rom 2:5 ובשררות לבך ובערפך הקשה הצבר-לך עברה ליום הגדול והנורא בהגלות נגלות צדקת משפט אלהים
Rom 2:6 אשר יגמל לאיש איש כמעליו
Rom 2:7 חיי עולם לשקרי עשה-טוב שקרי כבוד והקר אשר לא יעבר לנצח
Rom 2:8 וזעף ועברה לבני מרי הממאנים לשמע דברי אמת ולעשות עול והינו
Rom 2:9 צרה וצוקה לכל-נפש איש הפעל רע היהודי בראש וגם-הקני
Rom 2:10 וכבוד והקר ושלוס לכלפעל טוב היהודי בראש וגם-הקני
Rom 2:11 כי אין-משא פנים עסהאלהים
Rom 2:12 כי כלאלה אשר חטאו בכלי-חורה גם בכלי-חורה יאכרו ואלה אשר חטאו וחורת ארני אתם עלפי החורה הזאת ישפטו
Rom 2:13 כי לא שמעי החורה צדיקים הם לפני אלהים כי אם-שמרי החורה יצדקו
Rom 2:14 כי הגוים אשר אין-להם אור חורה ועשים כדברי החורה עלפי אור דעתם הם אשר חורה אין להם יהיו חורה לנפשם
Rom 2:15 בהתראתם כי משפט החורה כתוב עלילות לבם באשר דעתם תניד להם ועשתנותיהם חליפות שטנות או מזכות אשה את-אחותה
Rom 2:16 ביום ההוא אשר ישפט אלהים את-חסרי בני אדם עלפי ישוע המשיח כאשר הודעתי בבשחתי
Rom 2:17 ואתה כי נקראת בשם יהודי ותשת מבשחך בחורה ובאלהים תתהלל נפשך
Rom 2:18 כי ידעת אתרצוני ותבין להבדיל בין-טוב לרע להיותך משכיל בחורה
Rom 2:19 ולבך כטוח כי אתה הוא המנהל לעורים ואור לישבי חשך
Rom 2:20 ומורה לפתאים אלוף לילדים וחוחם תכנית ברעת ואמת בחורה
Rom 2:21 ואתה המאלף את-אחרים הלא תאלף אתנפשך אתה הקרא לא-תגנב התגנב אתה
Rom 2:22 אתה האמר לא-תנאף תנאף אתה אתה אשר תשקן אתהאלילים התמעל מעל בקרש
Rom 2:23 אתה כי תתהלל בחורה תתהלל שם האלהים וסור מן-החורה
Rom 2:24 כי בגללכם שם אלהים מחלל בנוים כמו שכתוב
Rom 2:25 כי און המולה להועיל לך אם-תשמר את-החורה אך אם את-החורה הפרת הלא מולתך לערלה נהנתה
Rom 2:26 ואם הערל יעשה כמשפט החורה ערלתו למולה תחשבילו
Rom 2:27 והערל הזה מלך העשה כמשפט החורה ידון אתך אשר ישלך ספר המצנה ואת המולות ואת-החורה הפרת
Rom 2:28 כי לא-זה הוא יהודי אשר לעינים ולא זאת היא המולה אשר למראה בבשר
Rom אך זה יהודי אשר בתוך לבו הוא יהודי והמולה מולת הלבב היא לפי רוח הדבר ולא לפי אות הכתב אשר תהלתו לא מבני אדם כי אם מאלהים
2:29
Rom 3:1 אם כן אפוא מה-יתרון ליהודי ומה-בצע לו בכרית המולות
Rom 3:2 רב מאד מכל-עבר ויתרון הראש כיהפקרו אתם דברי אלהים
Rom 3:3 ומה אפוא אם-מקצתם לא האמינו הקפר יפר חסר אמונתם את-אמונת אלהים
Rom 3:4 חלילה אך אלהים נאמן הוא וכל-אדם כזב כפתוב למען-תצדק בדברך ותוכה בהשפטך
Rom 3:5 אך אי-יודע עו צדקת אלהים עלידי פשעינו מה-נאמר אלהי עול הוא אשר נעיר חמתו עלינו כדרך בני-אדם אני מודה
Rom 3:6 חלילה כי אם-כן איך-ישפט אלהים את-הארץ
Rom 3:7 ואם-פשעי וכחשי באלהים יתורלו עו וכבוד משנה למה-זה אצא רשע בהשפטי
Rom אך הלא זה הוא דבר מנדינו המוציאים דבתנו רעה לאמר כי אנתנו אמרים נעשה רע בגלל הטוב אשר יבא בעקבו אלה הם אשר בהשפטם יאשמו
3:8
Rom 3:9 ומה עתה היש יתרון לנו אפס ואין כי לפני כן הוכחנו כי יהודים ויננים בעון המה יחד
Rom 3:10 ככתוב אין צדיק אין גם-אחד
Rom 3:11 אין משכיל אין דרש את-אלהים
Rom 3:12 הכל סר וחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם אחד
Rom 3:13 קבר-פתוח גרנם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת שפתיו
Rom 3:14 אשר אלה פיהם קלא ומרות

Rom 3:15 גִּילְיָהֶם יִמְהָרוּ לִשְׁפָדֶדֶם

Rom 3:16 שֶׁר וְשָׁבֵר בְּמַסְלוֹתֵם

Rom 3:17 וְדֹרֵךְ שְׁלוֹם לֹא יִדְעוּ

Rom 3:18 אֵין פֶּחַד אֱלֹהִים לִנְגַד עֵינֵיהֶם

Rom 3:19 וְאֵנְחָנוּ וְדַעְנוּ כִּי כְּלֹאֲשֶׁר תִּנְיַד הַתּוֹרָה לֵאלֹהִי אֲשֶׁר קִבְּלוּ אֶת־הַתּוֹרָה תְּשִׂים דְּבָרֶיהָ וּבִזְאת יִסְכַּר כְּלִפָּה וְכִלְיֵהָרֵץ תִּתְּשֶׂם לִפְנֵי אֱלֹהִים

Rom 3:20 יֵעָן בְּמַעֲשֵׂים אֲשֶׁר צִוְּתָה הַתּוֹרָה לֹא יִצְדֵּק כָּל־בָּשָׂר לִפְנֵי כִּי מִמְקוֹר הַתּוֹרָה יִצְאָה דַעַת הַחַטָּא

Rom 3:21 וְעַתָּה מִבְּלַעֲדֵי הַתּוֹרָה יִצְאָה צְדָקַת אֱלֹהִים לְאוֹר אֲשֶׁר הֵעִירוּ עֲלֶיהָ הַתּוֹרָה וְהַנְּבוֹאִים

Rom 3:22 וְצְדָקַת אֱלֹהִים בְּאִמּוֹנַת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ נְחֻנָּה לְכָל־בְּנֵי אָדָם לְבָנֵי אֱמֻנִים כֹּלָם כִּי אֵין־מִבְּדוּל

Rom 3:23 כִּי־כֹלָם חָטְאוּ וְיִסְגּוּ מֵאֲחֵרֵי כְבוֹד אֱלֹהִים

Rom 3:24 וּבְחִנּוּ חֵנֶם כֹּלָם יִצְדְּקוּ כִּי־פָדָה אֹתָם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Rom 3:25 הוּא אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ אֱלֹהִים מִקְדָּם לְכַפֵּר עֲלֵינוּ בְדָמּוֹ עַל־פִּי אִמּוֹנָתָנוּ לְבַעֲבוֹר גִּלּוֹת אֶת־צְדָקְתוֹ וְחִמְלָתוֹ בְּאֲשֶׁר סָלַח לַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ מִיְמֵי קֶדֶם

Rom 3:26 וְגַם לְגִלּוֹת אֶת־צְדָקְתוֹ לְעַת כְּזֹאת כִּי הוּא הַצְּדִיק וְהוּא הַמְּצַדִּיק אֶת־הַמֵּאֲמִין בְּיְשׁוּעַ

Rom 3:27 אֵיהָ אִפּוּא עַתָּה נֶאֱמַר הַמַּתְהַלְלִים אֵין כָּל־מֵאֻמָּה עַל־פִּי אִיזָה חֵק עַל־פִּי חִקְהִמְעֵשָׂה לֹא כִּי אִם עַל־פִּי חִקְהִאֲמוּנָה

Rom 3:28 וְלִכֵּן חֲרַצְנוּ לֵאמֹר בְּאִמּוֹנָה יִצְדֵּק אִישׁ מִבְּלַעֲדֵי הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עַל־פִּי הַתּוֹרָה

Rom 3:29 וְהָאֱלֹהִים לִיהוּדִים לְבַד הוּא וְלֹא לְגוֹיִם אָכֵן גַּם־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הוּא

Rom 3:30 כִּי הוּא אֱלֹהִים אֶחָד אֲשֶׁר יִצְדִּיק אֶת־הַמּוֹלִים בְּאִמּוֹנָה וְאֶת־הָעֲרֵלִים גַּם־כֵּן עַל־יְדֵי הָאֲמוּנָה

Rom 3:31 הִכִּי נִפְיֹר אֶת־הַתּוֹרָה בְּאִמּוֹנָתָנוּ חִלִּילָה אֵךְ נִקְוִים אֶת־הַתּוֹרָה

Rom 4:1 וְיִמְהָרָה נֵאמַר עַל־אֲבֹרָתָם אֲבִינוּ מִה־יִתְרוֹן מִצָּא בְּמַעֲשָׂהוּ

Rom 4:2 כִּי לֹדִעַצְדָּק אֲבֹרָתָם בְּמַעֲשָׂיו נֶאֱחִילּוּ חֶהְלָה אֲדִילֹא לִפְנֵי אֱלֹהִים

Rom 4:3 כִּי מִה־דָּבַר הַתּוֹרָה וְהָאֵמֵן אֲבֹרָתָם בְּאֱלֹהִים וְנִחְשְׁבָה לוֹ צְדָקָה

Rom 4:4 וְלֹאֲשֶׁר אֲשֶׁר מַעֲשָׂהוּ בִּידּוֹ לֹא יִחְשַׁב שְׂכָרוֹ כְּמַתְנַח חֵנֶם כִּי אִם־כְּשִׁלְמַת חוֹב

Rom 4:5 אֵךְ אִישׁ אֲשֶׁר מַעֲשָׂה רָדִיו אֵין אֹחּוֹ וְהוּא מֵאֲמִין בְּמַצְדִּיק אֶת־הַרְשָׁע עֻקֵּב אִמּוֹנָתוֹ וְהוּא מֵאֲמִין וְזוֹ תִּחְשַׁב לְצְדָקָה

Rom 4:6 כְּאֲשֶׁר גַּם־דָּוִד מֵאֲשֶׁר אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר אֱלֹהִים יִצְדְּקֵנוּ לֹא עַל־פִּי פָעִלוּ

Rom 4:7 אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי־פִשְׁעֵי כִסּוּי חָטְאָה

Rom 4:8 אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא־יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן

Rom 4:9 וְאֲשֶׁר הוּא לְמוֹלִים אוֹ גַם־לְעֲרֵלִים יֵעָן נִקְרָא בְּזָה כִּי אִמּוֹנַת אֲבֹרָתָם נִחְשְׁבָה לוֹ לְצְדָקָה

Rom 4:10 וְיִמְחִי נִחְשְׁבָה־לוֹ כֵּן אַחֲרֵי הַמְּלוֹ אוֹ טָרַם הַמְּלוֹ לֹא אַחֲרֵי הַמְּלוֹ כִּי אִם־טָרַם הַמְּלוֹ הַמְּלוֹת נִשְׂא לְהִיּוֹת לוֹ לְחוֹתֵם צְדָקְתוֹ עֻקֵּב אֲשֶׁר הָאֵמֵן בְּעוֹרְנוּ עָרַל לְמַעַן יְהוּי לְאָב לְכָל־הַמֵּאֲמִינִים אֵךְ כִּי־הֵם עֲרֵלִים אֲשֶׁר גַּם־אִמּוֹנָתָם תִּחְשַׁב לָהֶם לְצְדָקָה

Rom 4:11 וְזֹאת בְּרִית

Rom 4:12 וְהוּא אֵב לְנוֹמִלִים אֲדִילֹא רַק לְנוֹמִלִים לְבָדֶם כִּי־אִם־גַּם־לְאֵלֹהִים הַהִלְכִים בְּעַקְבוֹת אִמּוֹנָתוֹ אֲשֶׁר הִתְהַלַּךְ אֲבֹרָתָם אֲבִינוּ בְּעוֹרְנוּ עָרַל

Rom 4:13 כִּי לֹא בְּגִלְלַת הַתּוֹרָה בָּאָה הַהִבְטָחָה לְאֲבֹרָתָם וְלִזְרַעוּ לְהִיּוֹת יוֹרֵשׁ הָאָרֶץ כִּי אִם־בְּגִלְלַת צְדָקַת אִמּוֹנָתוֹ

Rom 4:14 כִּי אִם־בְּעֲלֵי הַתּוֹרָה יוֹרְשִׁים הֵם אִמּוֹנָה תְּהִיָה לְרִיק וְהַבְטָחָה לְלֹא־דָבָר

Rom 4:15 כִּי מִפְּאֵת הַתּוֹרָה יִצָּא תִּקְצָף כִּי בְּאֲשֶׁר אֵין תּוֹרָה אֵין פִּשְׁעַ

Rom 4:16 כֵּן בְּרִכְךָ אִמּוֹנָה תִּמְצָא לְמַעַן תִּכּוֹן בְּחֶסֶד וְהַהִבְטָחָה תְּהִיָה נְכוּנָה לְכָל־תְּהַרְעֵה לֹא לְבָנֵי הַתּוֹרָה לְבָדֶם כִּי־אִם גַּם־לְבָנֵי אִמּוֹנַת אֲבֹרָתָם אֲשֶׁר הוּא אֵב לְכָלְנוּ עַל

Rom 4:17 כְּכַתּוּב כִּי אֵב הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְחַד לִפְנֵי אֱלֹהִים זֶה בְּשֵׁחַ בּוֹ לְבוֹ הַנְּתַן חַיִּים לְמַתִּים וְתִקְרָא לְאֵין כִּישׁ

Rom 4:18 וְיֵאָף כִּי לֹא נִרְאָה פֶּתַח תְּקִנָה הַחַיּוֹק בְּתַקְנֹתוֹ לְהַנְתֵּן אֲבִי־הַמּוֹן גּוֹיִם בְּאֲשֶׁר נֶאמַר כִּהּ יְהִיָה זְרַעַד

Rom 4:19 וְכֹאֲשֶׁר לֹא הִתְרַפָּה בְּאִמּוֹנָתוֹ הַבֵּיט אֶל־בִּשְׂרוֹ אֲשֶׁר הָיָה כְּמַת בְּהִיּוֹתוֹ כְּבָן־מֵאֵת שְׁנָה וְאֶל־רַחֲמֵי שְׂרָה אֲשֶׁר בָּלָה

Rom 4:20 וְרוּחוֹ לֹא נִפְלְגָה בְּקִרְבּוֹ מִכִּלֵּי אֵמֵן בְּדָבַר אֱלֹהִים כִּי אִם־הִתְנַבֵּר בְּאִמּוֹנָתוֹ וְנִחַן כְּבוֹד לְאֱלֹהִים

Rom 4:21 וְנִפְשׁוּ יָדַעַת מֵאֵד כִּי תִשִּׁיג יָד אֵל לְמַלְאֵת אֹת אֲשֶׁר דָּבַר

Rom 4:22 וְעַל־כֵּן נִחְשְׁבָה לוֹ לְצְדָקָה

Rom 4:23 וְלֹא נִחְשַׁב רַק לְמַעַנּוֹ לְבַדּוֹ כִּי לוֹ נִחְשְׁבָה

Rom 4:24 כִּי אִם־גַּם לְמַעַנְנוּ אֲשֶׁר כֵּן תִּחְשְׁבִילְנוּ הַמֵּאֲמִינִים בְּמִקְוִים אֶת־יְשׁוּעַ אֲרִנְנוּ מִיְדֵי־מַתִּים

Rom 4:25 אֲשֶׁר נִסְמַר לְמוֹת בְּפִשְׁעֵינוּ וְהֵקֵם עַל לְצְדָקָה לָנוּ

Rom 5:1 עַל־כֵּן פֶּאֲשֶׁר נִצְדְּקֵנוּ בְּאִמּוֹנָה שְׁלוֹם יִשְׁפָּטֵלְנוּ אֱלֹהִים עַל־יְדֵי יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲרִנְנוּ

Rom 5:2 אֲשֶׁר גַּם עַל־יְדֵי מִצְאָנוּ בְּרִכְךָ אִמּוֹנָה אֶת־שְׁעַר הַחַסֵּד אֲשֶׁר אֲנִחְנוּ בְּאִים בּוֹ וּבְעַז הָאֱלֹהִים נְרוִים קָהָן פֶּאֲשֶׁר קוִינּוּ לוֹ

Rom 5:3 וְלֹא־זֹאת לְבַד כִּי אִם־גַּם בְּצָרָה נְרוִים רֹאשׁ אַחֲרֵי אֲשֶׁר יָדַעְנוּ כִּי־צָרָה תּוֹלִיד אֶת־עֲצָר רוּחַ

Rom 5:4 וְעֲצָר הַרוּחַ אֶת־בְּחִינַת לֵב וּבְחִינַת הַלֵּב אֶת־הַתְּקוּנָה נִפְשׁ

Rom 5:5 וְהַתְּקוּנָה לֹא תְבוּשׁ בְּאֲשֶׁר הוֹצֵק בְּלִבְנוּ אֶהְבַּת־אֵל בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ אֲשֶׁר נִתַּן עֲלֵינוּ

Rom 5:6 כִּי בְעוֹד הָיִינוּ רָפִי יָדִים מֵת הַמְּשִׁיחַ בַּעֲתוֹ בְּעַד הַחַטָּאִים בְּנַפְשׁוֹתֵם

Rom 5:7 הֵן תִּיִקֵּר לְאָדָם נִפְשׁוֹ מִתְחוֹ אֹתָהּ בְּעַד נִפְשׁ צְדִיק וּבְעַד הַצְּדָקָה אוֹלֵי אִישׁ מִתְנַדֵּב יַעֲצֵר־כַּח לְמוֹת בְּעַתָּה

Rom 5:8 וְאֱלֹהִים נִלְאָה אֶהְבְּתוֹ לְעֵינֵינוּ כִּי בְעוֹד הָיִינוּ חַטָּאִים נִתַּן הַמְּשִׁיחַ אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַדְנוּ

Rom 5:9 אֵף כִּי־עַתָּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִצְדְּקֵנוּ בְדָמּוֹ תוֹשִׁיעַ לָנוּ יְדוֹ לְהַמְלֵט מִחַרְוֹן־אָף

Rom 5:10 כִּי אִם־בְּעוֹד אוֹיְבִים הָיִינוּ אֲנִחְנוּ הִתְרַצְנוּ אֶל־הָאֱלֹהִים בְּמוֹת בְּנוֹ אֵף כִּי־אַחֲרֵי אֲשֶׁר רָצָה בְּנוֹ בְּחַיֵּי בְנוֹ נִנְשָׁע

Rom 5:11 וְלֹא־זֹאת לְבַד כִּי אִם־גַּם כְּמָה קָרַנְנוּ בְּאֱלֹהִים עַל־יְדֵי יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲרִנְנוּ אֲשֶׁר בּוֹ לְקַח רְצוֹן מִיְדֵינוּ

Rom 5:12 לְכֵן פֶּאֲשֶׁר הַחַטָּא עָלָה בְּאָרֶץ עַל־יְדֵי אָדָם אַחֲרַי וְהַמּוֹת בָּא לְכָל־גִּילְיָ אָדָם בְּכָל־בְּנֵי אָדָם בְּאֲשֶׁר כֹּלָם חָטְאוּ

Rom 5:13 כי נמצא חטא בארץ נסלפני מתן התורה ואף כי חטא לא יחשב בכליתורה זאת שלט המות מאדם עדימשה גם בפשעים אשר פשעם לא נזמה לפשע אדם הוא האדם הראשון אשר בדמותו כצלמו האדם האחרון התעתד לבוא

Rom 5:14 בכל עקרה מתנת חנם כי אם בפשע אחד מחו רבים כמה פעמים יתר עליהמורה יועיל לרבים חסד אלהים ומתנת ירו עליפי חסד האיש האחד ישוע המשיח

Rom 5:15 אפס כי אין עקרה הפשע ולא כמשפט הנחרך בגלל הפשע האחד נתנה לנו המתח כי המשפט יצא להרשיע אתכלם בפשע אחד והמתח היא לטהר אתכלם מפשעים רבים

Rom 5:16 כי אם בפשע האחד שלט המות בנו עליירי האחד אף כי נשאי שפעת החסד ומתנת הצדקה ימשלו בחיים עליירי האחד הוא ישוע המשיח

Rom 5:17 לכן כאשר בפשע איש אחד נשפטו כלבניאדם ונאשמו בן גם בצדקת איש אחד יזכו כלבניאדם לחיי צדקה

Rom 5:19 כי כאשר בהפצר איש אחד רבים יצאו אשמים בן גם בהקשב האחד רבים יצאו נקיים

Rom 5:20 וכי נכה באה התורה לבעבור יגדל הפשע אך באשר גדל הפשע שם גדל החסד יתר מאד

Rom 5:21 וכאשר שלט החטא במות בן ימשל החסד עליירי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו

Rom 6:1 ומהנאמר עתה הנעמד עוד בחטאה למען יגדל החסד

Rom 6:2 חלילה אנהנו אשר כמותם נחשבנו לחטא איך נהיהבו עוד

Rom 6:3 הלא ידעתם כי כלנו הנטבלים בשם ישוע המשיח במוחו נטבלנו

Rom 6:4 וכאשר נטבלנו במוחו בן נקברנו עמו וכאשר אביכל בכבודו הקימו מן המתים בן גם עלינו לקום להתהלך לפניו בחיים חדשים

Rom 6:5 כי אם היינו רבקים בו כענפים בעץ ונחשבים כמומתים במוחו הלא נשנהלו גם בתקומה

Rom 6:6 בדתענו כי האדם הקדמני בקרבנו נחלה כמהו למען יחדל עצם האדם החטא הזה לבלתי נהיה עוד עבדים לחטא

Rom 6:7 כי המת חפשי הוא מן החטא

Rom 6:8 והנה אם מתים אנהנו עדימשיח סמוך לבנו כי גם נהיה עמו

Rom 6:9 בדתענו כי המשיח אשר קם מן המתים לא יישן עוד ולא ישלטבו המות שנית

Rom 6:10 כי כאשר מת מת הוא פעם אחת לחטא ובאשר חי חי הוא לאלהים

Rom 6:11 כן חשבו נפשכם גם אתם מתים לחטאה ויחיים לאלהים בישוע המשיח אדנינו

Rom 6:12 אל יושלט אפוא החטא בכשרכם הלהך למות לנטות אחריו בתאוה

Rom 6:13 ואליתענו אתאברכים להיות כליאון לחטא אך הקריבו אתנפשכם לאלהים בחיים מן המתים ואתאברכם כלי צדקה לאלהים

Rom 6:14 ויתחטא לא ישתר עליכם כי אינכם תחת ידהתורה כי אסתחת יד תורת חסד

Rom 6:15 ומה אפוא הכי נחטא וען תחת ידהתורה אין אנהנו עוד כי אסתחת יד תורת חסד חלילה

Rom 6:16 כי למי אשר תפיקו נפשכם כעבדים סרים למשמעתו לו אתם לעבדים כאשר אליו תשמעון אם עבדים לחטא ולמות ואם לשמע בקול אדני ולצדקה

Rom 6:17 ומה אפוא הכי נחטא וען תחת ידהתורה היא כצורתה אשר קבלתם עליכם

Rom 6:18 ומה אפוא הכי נחטא וען תחת ידהתורה היא כצורתה אשר קבלתם עליכם

Rom 6:19 אני מדבר בעבור רפיון בשרכם כי כאשר הקרבתם אברכם לחועבה ועולתה לעשות עול בן הקדישונא אברכם פיום למעשה הצדקה למען תהיו קדשים

Rom 6:20 כי כדרך בניאדם

Rom 6:21 כי כדרך בניאדם

Rom 6:22 כי כדרך בניאדם

Rom 6:23 כי כדרך בניאדם

Rom 7:1 כי כדרך בניאדם

Rom 7:2 כי כדרך בניאדם

Rom 7:3 כי כדרך בניאדם

Rom 7:4 כי כדרך בניאדם

Rom 7:5 כי כדרך בניאדם

Rom 7:6 כי כדרך בניאדם

Rom 7:7 כי כדרך בניאדם

Rom 7:8 כי כדרך בניאדם

Rom 7:9 כי כדרך בניאדם

Rom 7:10 כי כדרך בניאדם

Rom 7:11 כי כדרך בניאדם

Rom 7:12 כי כדרך בניאדם

Rom 7:13 כי כדרך בניאדם

Rom 7:14 כי כדרך בניאדם

Rom 7:15 כי כדרך בניאדם

Rom 7:16 כי כדרך בניאדם

Rom 7:17 כי כדרך בניאדם

Rom 7:18 כי כדרך בניאדם

Rom 7:19 כי אינני עשה את־הדבר הטוב כאשר חפצתי אך את־הרע אשר לא חפצתי ודי תכצננה
Rom 7:20 ואחרי אשר עשה אני את־הדבר אשר לא חפצתי לא אנכי עוד בעל המעשה הזה כי אִם־החטא השכן בקרבי
Rom 7:21 זה הוא החק אשר מצאתי בנפשי כאשר אחפץ לעשות טוב כן הרע יעמד נגדי
Rom 7:22 כי בתורת אלהים חפצי בחפץ האדם הפנימי
Rom 7:23 אך תורה אחרת אני מוצא בקרב מעי הנלחמת בתורת שקלי ונפשי בשכי הלכה לפני תורת החטא אשר בקרב מעי
Rom 7:24 אוי לנבר אמלל כמני מי יצילני מנוף המות הלזה
Rom 7:25 אודה הפעם את־אלהים בישוע המשיח אֲדַיְנוּ ובכן אפוא עבד אני ברוחי את־תורת האלהים ובבשרי את־תורת החטא
Rom 8:1 על־כן אפוא אין־אשמה לדבקים בישוע המשיח המתהלכים שלא כבשר אלא לפי הרוח
Rom 8:2 כי תורת רוח החיים בישוע המשיח חלצה את־נפשי מתורת החטא והמות
אשר לא שתי התורה כי צרקה וְהָהָא לְכַבֵּשׁ אֶת־הַבָּשָׂר שֶׁתֵּת אֱלֹהִים בְּשָׂרָהּ דְּרֵמִינֵנוּ בְּרֵמִינֵנוּ בְּרֵמִינֵנוּ עַל־הַחַטָּא וְשִׁפְטוּ לְהַתֵּם הַחַטָּא בְּבָשָׂר
Rom 8:3 כי את
Rom 8:4 למען חוקם צדקת התורה בנו ההלכים בדרך החיים לפי־הרוח ולא לפי־הבשר
Rom 8:5 כי ההלכים לפי־הבשר יתנו בדברי הבשר וההלכים לפי־הרוח בדברי הרוח
Rom 8:6 כי הגיון הבשר מות והגיון הרוח חיים ושלוה
Rom 8:7 יען הגיון הבשר פרה שנאת אלהים כי לא נכנע מפני תורתו ונסלחננו לא יוכל
Rom 8:8 ואֵלֶּה אֲשֶׁר תְּנִי בְּשָׂרִים חַיִּים לֹא יוּכְלוּ לְהַפְיֵק רְצוֹן מֵאֱלֹהִים
Rom 8:9 ואֵתֵם לֹא תְּנִי בְּשָׂרִים חַיִּים כִּי אִם־רוּחַ הָרוּחַ אִם כִּי רֹחַ הָאֱלֹהִים שֶׁכֵּן בְּתוֹכְכֶם אֲלֵכֶן אֵין לֹא רֹחַ הַמְּשִׁיחַ לֹא לֹא הוּא
Rom 8:10 ואִם־הַמְּשִׁיחַ יֵשׁ בְּכֶם הִנֵּה הַנוֹף מֵת הוּא עִקֵּב הַחַטָּא אֵךְ הָרוּחַ חַי עִקֵּב הַצְּרָקָה
אל המקום את־ישוע מן־המתים ושכן בכם הלא הוא אשר הקים את־ישוע המשיח מן־המתים וְתָן חַיִּים גַּם־לְעַצְמוֹתֵיכֶם הַלְקָחִים לְמוֹת בְּרוּחַ הָרוּחַ הַהוּא הַשֶּׁכֵּן בְּכֶם
Rom 8:11 ואִם־רוּחַ
Rom 8:12 לכן אתי לא לבשר נדרנו לחיות תני בשרים
Rom 8:13 כי אִם־תְּנִי בְּשָׂרִים תְּחַיֵּי מוֹת תִּמְתּוּן וְאִם בְּרוּחַ תִּכְחֲדוּ אֶת־מַעַלְלֵי הַבָּשָׂר חַיִּי תִּחְיוּן
Rom 8:14 כי כִּלְאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּרוּחַ אֱלֹהִים יוּכְלוּ בְנֵי אֱלֹהִים הַמָּה
Rom 8:15 כי לא רוח עבדות קבלתם אשר תשובו לראיה כי אִם־רוּחַ כְּמִשְׁפַּט הַבְּנִים אֲשֶׁר בּוֹ אֵנּוּ קְרִיאִים אֲבָא אֲבִינוּ
Rom 8:16 הוא הרוח הנתן עדות לנפשנו כִּי־בְנֵי אֱלֹהִים הֵנּוּ
Rom 8:17 ואִם־בְּנִים גַּם־יְרֻשָׁים אֲנַחְנוּ יְרֻשֵׁי נַחֲלַת אֱלֹהִים חֵלֶק כַּחַל עִסְתֵּי־הַמְּשִׁיחַ אִם־אֲנַחְנוּ נַחֲעֵנָה עִמּוֹ לְמַעַן גַּם־עִמּוֹ נִכְבֵּד
Rom 8:18 כי שְׂקֵלְתִי סָבַל תְּזִמּוּן הַזֶּה וְאֵינְנוּ שׂוֹהַ לְהַשְׁקֵל עִסְתֵּי־קְבוּדָה הַבָּא אֲשֶׁר יִרְאֶה עֲלֵינוּ
Rom 8:19 כי גַּם־עֵינֵי הַבְּרִיאָה תְּלוּיוֹת בְּצַפִּיתָהּ עַד־יִגְלַה קְבוּדָה בְּנֵי אֱלֹהִים
Rom 8:20 כי לא ברצונה נכבשה הבריאיה להבלי־שוא כי אִם־בְּרִצוֹן הַכֶּבֶשׂ אֵתֶּה אֲשֶׁר הַנִּיחַ לָהּ פֶּתַח תִּקְנָהּ
Rom 8:21 כי תִּנְאֵל מַעֲבָרוֹתֶיהָ וּמִשְׁחִיתוּתֶיהָ לְדָרוֹד לְצַבִּי וּלְקְבוּדָה עִם־בְּנֵי אֱלֹהִים
Rom 8:22 כי הַבְּרִיאָה כֻּלָּה יָדְעֵנוּ כִּי תִּנְאֵל תִּזְעַק בְּתַבְּלִית עַד־עַתָּה
Rom 8:23 וְלֹא־חַיָּה לְבַדָּה כִּי אִם־גַּם אֵנּוּ אֲשֶׁר לְקַחְנוּ רֵאשִׁית הַחֵלֶק כַּפְּרִי בַּמִּתְנַת הָרוּחַ גַּם־אֵנּוּ נֹאנְחִים בְּנַפְשֵׁנוּ וּמִכַּפִּים לְמִשְׁפַּט הַבְּנִים לְפָדוֹת נִוְחָנוּ
Rom 8:24 כי תְּשׁוּעָתֵנוּ עַד־כֵּה כִּי בְּתִקְנָהּ הִיא אוֹלָם תִּקְנָה נְרָאָה לְעֵינֵינוּ לֹא־עוֹד תִּקְנָהּ הִיא כִּי הִבֵּר אֲשֶׁר יִרְאֶה אָדָם בְּעֵינָיו לְמָה יִקְנָה לֹא עוֹד
Rom 8:25 אֲךְ אִם־נִקְנָה לְדַבֵּר אֲשֶׁר לֹא רָאִינוּ נוֹחִיל לוֹ הוֹחִיל וְרוּמָם עַד־בּוֹא
Rom 8:26 וְכִי־זָמַת גַּם־הָרוּחַ עוֹד יַעֲזֹרְלֵנוּ בְּרַפְיוֹנֵנוּ כִּי מָה אִפּוֹא לְהַתְּפִלָּל לֹא נֵדַע כַּאֲשֶׁר נִכּוֹן לָנוּ אֵךְ הָרוּחַ הַהוּא מַפְגִּיעַ בְּעֵדֵנוּ בְּאַנְחוֹת עִמּוֹן מִסְפָּר
Rom 8:27 וְהַבְּחֵן לְבוֹת הוּא יֵדַע מָה הַגִּיוֹן הָרוּחַ אֲשֶׁר קָלֵב אֱלֹהִים בְּעַד קְדֻשָׁיו וּפְנֵיעַ
Rom 8:28 וְכִלְהַמְּשֵׁים יִדְעֵנוּ כִּי יַעֲזְרוּ וְיַחֲדוּ לְטוֹבָה לְאַהֲבֵי אֱלֹהִים הַקְּרִיאִים כְּסוּד עֲצָתוֹ
Rom 8:29 כי אֶת־אֵלֶּה אֲשֶׁר יַדַּע מִקְדָּם אֵתֵם יַעַד גַּם־מֵאֵי כִּי יִשׁוּוּ לְדַמוֹת בְּנוֹ לְבַעֲבוֹר יִהְיֶה הוּא הַכְּבוֹד לְאַחִים רַבִּים
Rom 8:30 וְאֶת־אֵלֶּה אֲשֶׁר יַעַד מֵאֵי אֵתֵם גַּם־קָרָא וְאֶת־אֵלֶּה אֲשֶׁר קָרָא אֵתֵם גַּם־הַצְּדִיק וְאֶת־אֵלֶּה אֲשֶׁר הַצְּדִיק אֵתֵם גַּם־כְּבֹד
Rom 8:31 וּמָה־זָּמַר עִתָּה עַל־זָמַת אִם־אֱלֹהִים לָנוּ מִי וְיִחַצֵּב בַּפְּנֵינוּ
Rom 8:32 הֵן הוּא לֹא חָמַל עַל בְּרִטְגָּלְתּוֹ כִּי אִם־הִסְגִּירוֹ בְּעַד פְּלִגְנוֹ הִכִּי עִמּוֹ לֹא יִתְּרָלְנוּ כִּלְמִשְׁאָלוֹתֵינוּ קָרֵב חֲסָדוֹ
Rom 8:33 מִי יִשִּׁית חַטָּאת עַל־בְּחִירֵי אֱלֹהִים הֵן אֱלֹהִים הוּא הַמַּצְדִּיק
Rom 8:34 מִי־הוּא זֶה הַמְּרַשֵּׁעַ הַלֵּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מֵת וְחַי וְגַם־יֹשֵׁב לְיָמִין אֱלֹהִים וְגַם־הוּא מַפְגִּיעַ בְּעֵדֵנוּ
Rom 8:35 מִי יַפְרִידֵנוּ מֵאֵתֵת הַמְּשִׁיחַ הַאֵם צָר מִצִּיּוֹק וְרֵחַף אוֹ רָעוּב וְעַמְרָמָה פִּירְחָב וְכִלְמוֹקְשֵׁי מוֹת
Rom 8:36 כְּפָחוּב כִּי־עֲלִיד הַרְגֵנוּ כִּלְהִיּוֹם נְחַשְׁבֵנוּ כְּצֶאֱן טַבָּחָהּ
Rom 8:37 וּבְכִלְאֵלֶּה יִחַר הַרְבָּה מִמִּנְצָחִים וְכֵל נוֹכַח בִּיד הָאֹהֲבֵ אֶת־נַפְשֵׁנוּ
Rom 8:38 כי כְּשִׁחְתִּי כִּי לֹא מוֹת וְלֹא חַיִּים לֹא מְלָאכִי אֵל לֹא שָׂרֵי הַצָּבָא לֹא אֵלֶּה אֲשֶׁר יִשְׁנֵם וְלֹא אֵלֶּה אֲשֶׁר עֲתָדִים לְבָא וְלֹא גִבְרֵי כַח
Rom 8:39 וְלֹא רוּחַ וְלֹא עֵמָק וְלֹא אֵיזָה וְקוֹם אַחַר יִהְיֶה לֵאלֹא יָדָם לְתַפְרִידֵנוּ מֵאֵתֵת אֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַיְנוּ
Rom 9:1 הִנֵּה אֵתֵת אֵינִי דַבֵּר בְּמִשְׁחֵי וְלֹא אֲכַזֵּב וְחִקְרוּ לְבִי וְעִידוּן לִי בְרוּחַ הַקְּדָשׁ
Rom 9:2 כי צָר לִי מֵאֵד וְכִלְהִיּוֹם לְבִי עָלֵי הֵי
Rom 9:3 עַד אֲשֶׁר־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי לֵאמֹר לוֹ הַחֲרֵם וְחֲרֵם הַמְּשִׁיחַ אֵתֵת חַחֵת אֵתֵי שְׂאֵרֵי וּבְשָׂרֵי
Rom 9:4 אֲשֶׁר הֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֵהֵם מִשְׁפַּט הַבְּנִים וְהַקְּבוּדָה וְהַבְּרִיתוֹת מֵתָן הַתּוֹרָה עֲבַדְתָּ הַקְּדָשׁ וְדַבְּרֵי הַהַבְּטָחוֹת
Rom 9:5 הָאֵבוֹת לָהֶם הֵם וְהַמְּשִׁיחַ לְפִי־בָשָׂרוֹ מִהֵם יָצָא אֲשֶׁר עַל־הַכֹּל הוּא אֱלֹהִים הַמְּבַרְכֵךְ לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן
Rom 9:6 אֲפֹס לֹא־כֵן הַדְּבָר וְדַבְּרֵי־אֱלֹהִים לֹא נָפַל אֲרָצָה כִּי לֹא־פָלַם אֲשֶׁר מִיִּשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵלִים הֵם
Rom 9:7 וְלֹא כִלְיָזַע אֲבָרְהָם בְּנִים הֵם כִּי אֵךְ בִּיזְעָק וְקָרָא לָךְ זָרַע

Rom 9:8 וְזֶה יוֹרֵנוּ כִּי לֹא בְנֵי-הַבֶּשֶׂר בְּנֵי אֱלֹהִים הֵם כִּי אִם-רַק בְּנֵי הַהַבְּטָחָה וְחֻשְׁבוּ לְזֶרַע

Rom 9:9 כִּי זֶה רֹבֵר הַהַבְּטָחָה לְמוֹעֵד אָשׁוּב וּלְשָׂרָה בִּן

Rom 9:10 וּמִלְבָּד זֹאת גַּם-רַבְּקָה בְּהַיּוֹתָהּ הָרָה בְּיַחֲדָיִךְ לְיִצְחָק אָבִינוּ

Rom 9:11 גַּמְרָם נולדו וְלָדִיךְ עַד לֹא-עָשׂוּ מֵאוֹמָה מִטּוֹב עַד-רָע לְמַעַן תָּקוּם עַצַּת אֱלֹהִים לְפִי-בְחִירָתוֹ לֹא עָקֵב מַעֲשִׂים כִּי אִם-כְּרִצּוֹן הַבַּחַר

Rom 9:12 הַגֵּר לֵה פִירֵב וְעַבְדֵּי צִעִיר

Rom 9:13 בְּכָתוּב וְאֵהָב אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-עֵשָׂו שְׂנֵאתִי

Rom 9:14 וּמִה-נֹאמֵר עָתָה הִכִּי יֵשׁ עוֹלָתָה בְּאֱלֹהִים חֲלִילָה

Rom 9:15 כִּי אֶל-מִשָּׁה אָמַר וְחַנְתִּי אֶת-אַשֶׁר אָחֻז וְרַחֲמֹתַי אֶת-אַשֶׁר אֲרַחֵם

Rom 9:16 וּמִפְּנֵי זֶה אֵין הַדְּבָר בִּיד הַרְצָה וְלֹא בִּיד הַרֶץ כִּי אִם-בִּיד אֱלֹהֵי הַחַיְיָה

Rom 9:17 כִּי-כֵן הַכָּתוּב אָמַר לְפָרְעֹה בַּעֲבוּר זֹאת הַעֲמֻדָתִיךָ בַּעֲבוּר הָרֶאֱחָף אֶת-יַחַד וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל-הָאָרֶץ

Rom 9:18 וְזֶה יוֹרָה לָנוּ כִּי אֶת-אַשֶׁר יִרְצָה יַחַנְנוּ וְאֶת-אַשֶׁר יִרְצָה יַכְבִּיד אֶת-לִבּוֹ

Rom 9:19 וְכִי תֹאמַר אֵלֵי הֲלֹא רָצוֹנוּ אֵין לְהַפְרִיעַ וְאִם-כֵּן לְמַה-זֶּה יִפְקֹד עוֹן

Rom 9:20 אֲכַל מִי אֶתָּה הוּא בְּרִיאַתְךָ כִּי תְרִיב רִיב עִם-הָאֱלֹהִים הֵיאֵמַר יַעַר לְיִצְרֹו לְמַה-זֶּה כִּהַּ יַצְרֵתִי

Rom 9:21 הֲאֵין שְׁלֹטוֹן לְיִצְרֵר הַחֲמִיר לַעֲשׂוֹת מִגֵּלֶם הוּוּא כְּלִי אֶחָד לְכַבֹּד וְכִלִּי אֲחֵר לְקַלּוֹן

Rom 9:22 וְמָה אַפּוֹא אִם-הַפִּיץ הָאֱלֹהִים לְהַרְאוֹת אֶת-זַעֲמוֹ וּלְהוֹדִיעַ אֶת-גְּבוּרָתוֹ וְיִשָּׂא בְּאָרְף רֹחוֹ אֶת-כְּלֵי הַזַּעַם אֲשֶׁר נָכוֹנוּ לְאֲבֹדוֹן

Rom 9:23 וְאֶת-עֵשָׂו תַּפְאֵרְתוֹ הוֹדִיעַ בְּכָל-יְהוּיָהּ אֲשֶׁר הִכִּינִם מֵאֵז לְכַבֹּד

Rom 9:24 וְכָל-יְהוּיָהּ אֲנַחְנוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ לֹא מִן-הַיְהוּדִים לְבָדֶם כִּי אִם-גַּם מִן-הַגּוֹיִם

Rom 9:25 כֹּאֲשֶׁר גַּם-דָּבָר בְּהוֹשַׁע אֶקְרָא לְלֹא-עַמִּי עַמִּי

Rom 9:26 וְלֹא-לְאֶתְרַחֲמָה רַחֲמָה וְהִיָּה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר-יֹאמַר לָהֶם לֹא-עַמִּי אַתֶּם שֵׁם יִקְרָאוּ בְנֵי אֱלֹהֵי

Rom 9:27 וְיִשְׁעִיָּה קָרָא עַל-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי אִם-יְהִיָּה מִסַּפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּחֲלוֹ הַיָּם שָׂאָר יָשׁוּב בּוֹ

Rom 9:28 רֹחַל וְלֵוִי חֲרוֹץ שׁוֹמֵף צְדָקָה כִּי קָלָה וְנַחֲרָצָה אֲדַנִּי עֲשֵׂה בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ

Rom 9:29 וְכֹאֲשֶׁר אָמַר יִשְׁעִיָּה לְפָנַי לֹלִי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹחִיר לָנוּ זֶרַע כְּסֹדֶם הֵייוּ לַעֲמֻרָה דְּמִינוּ

Rom 9:30 וְעָתָה מִה-נֹאמֵר כִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא רָדְפוּ אֶת-הַצְּדָקָה הַשִּׁינוּ צְדָקָה הִיא הַצְּדָקָה אֲשֶׁר מִמְּקוֹר אֲמוּנָה

Rom 9:31 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רָדְפוּ אֶת-חֹרֶת הַצְּדָקָה לֹא הַשִּׁינוּ אֶת-חֹרֶת הַצְּדָקָה

Rom 9:32 וְיַעֲרִיָּה יַעַן כִּי-לֹא בְּאֲמוּנָה רָדְפוּ כִּי מִמַּעֲשֵׂי הַחֹרֶת בַּפְּעֻלוֹת וַיַּחַנְפוּ בְּאֵבֶן נֶגֶף

Rom 9:33 בְּכָתוּב הֵנִי יֹסֵד בְּצִיּוֹן אֶבֶן נֶגֶף וְצוּר מִכְשׁוֹל וְהַמֵּאֲמִין בּוֹ לֹא יִבוֹשׁ

Rom 10:1 אֲחֵי תַאֲוֹת לְבִי וְתַפְלִחִי לְאֱלֹהִים בְּעַד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁעוּ

Rom 10:2 כִּי עַדוֹת אֵין לָהֶם כִּי קִנְאוֹת אֱלֹהִים אַתֶּם אֲךָ לֹא-בְהַשְׁכֵּל

Rom 10:3 כִּי מֵאֲשֶׁר צְדָקַת אֱלֹהִים הַשְׁכִּילוּ וַיַּחַמְצוּ לְהַקִּים צְדָקַת נַפְשָׁם לֹא נִכְנַע לָבָם לְפָנֵי צְדָקַת אֱלֹהִים

Rom 10:4 כִּי תַכְלִית הַחֹרֶת הוּא הַמַּשִּׁיחַ לְצְדָקָה לְכָל-הַמֵּאֲמִין בּוֹ

Rom 10:5 כִּי מִשָּׁה כָּתַב עַל-הַצְּדָקָה לְפִי מַשְׁפָּטִי הַחֹרֶת אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה אַתֶּם הָאָדָם וְחִי בָהֶם

Rom 10:6 וְהַצְּדָקָה מִמְּקוֹר הָאֲמוּנָה תִּקְרָא כִּזְאוֹת אֶל-תֹּאמַר בְּלִבְכֶם מִי יַעֲלֶה הַשְּׁמַיְמָה זֶה הוּא לְהוֹרִיד אֶת-הַמַּשִּׁיחַ

Rom 10:7 וְאִי מִי-יִרְדֵּר שְׂאֵלָה זֶה הוּא לְהַעֲלוֹת אֶת-הַמַּשִּׁיחַ מִן-הַמַּתִּים

Rom 10:8 וְמָה הִיא אֲמַרְתִּי כִּי קְרוֹב אֲלֵיךְ הַדְּבָר בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ וְזֶה הוּא דְבַר הָאֲמוּנָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מְבַשְּׂרִים

Rom 10:9 כִּי אִם-בְּפִיךָ תוֹרָה כִּי יִשׁוּעַ הוּא הָאֲדוֹן וּבִלְבָבְךָ תֵּאֲמִין כִּי אֱלֹהִים הַקִּימוּ מִן-הַמַּתִּים תִּישָׁע

Rom 10:10 כִּי בְּלִבְבוֹ יֵאֲמִין בּוֹ הָאָדָם וְהִתְהַלֵּל לְצְדָקָה וּבִפְּיֹהּ יוֹדֶה-לּוֹ וְהִתְהַלֵּל לִישׁוּעָה

Rom 10:11 כִּי הַכָּתוּב אָמַר וְהַמֵּאֲמִין בּוֹ לֹא יִבוֹשׁ

Rom 10:12 וְאֵין מִבְּדִיל בְּיַחֲדוּרֵי לְיַנְי כִּי הֲלֹא הוּא אֲדוֹן-כָּל וְנֵב חֹסֵד לְכָל-קְרָאִי

Rom 10:13 כִּי-כִּי-כָל אֲשֶׁר-יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט

Rom 10:14 אֲכֵן אֵיךְ יִקְרָאוּ אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הֵאֲמִינוּ-בּוֹ וְאֵיךְ יֵאֲמִינוּ-בּוֹ אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ עֲלָיו וְאֵיךְ יִשְׁמְעוּ בְּאֵין מְנַיֵד

Rom 10:15 וְיִדְרוּ וְיִדְרוּ אִם-אֵין שְׁלַח אַתֶּם בְּכָתוּב מִה-נֹאמְרוּ נְגִלִי מְבַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר טוֹב

Rom 10:16 אֲךָ לֹא-כֹלֶם שָׁמְעוּ אֶל-הַבְּשָׂרָה כִּי וְשָׁעִיָּהוּ אָמַר יְהוָה מִי הָאֲמִין לְשִׁמְעָתִנוּ

Rom 10:17 אֲשֶׁר לְזֹאת הָאֲמוּנָה בָּאָה מִפִּי הַשְּׁמוּעָה וְהַשְּׁמוּעָה הִיא בְּדַבַּר אֱלֹהִים

Rom 10:18 אֲךָ אֵין אָמַר הִכִּי לֹא שָׁמְעוּ הֲלֹא בְּכָל-הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹלֶם וּבְקַצָּה תַבֵּל מְלִיתֶם

Rom 10:19 וְעוֹד אֵין אָמַר הִכִּי לֹא יָדַע יִשְׂרָאֵל וּמִקֶּדֶם אָמַר מִשָּׁה אֵין אֶקְוִיאֲכֶם בְּלֹא-עַם בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעֲסֶכֶם

Rom 10:20 וְיִשְׁעִיָּה יַעַן לֹא-אָמַר נִמְצָאתִי לֹלֹא בְּקַשְׁנִי נְגִלִיתִי לְלוֹא שְׂאֵלֹנִי

Rom 10:21 וְעַל-יִשְׂרָאֵל הוּא אָמַר פִּרְשַׁתִּי יְדִי כִּלְהִיּוֹם אֲלֵעַם סוֹרֵר וּמְרָה

Rom 11:1 וְאֵין אָמַר כִּיֹּם הִכִּי הַשְּׁלִיךְ אֱלֹהִים אֶת-זַעֲמוֹ מֵעַל-פָּנָיו חֲלִילָה גַם-אֲנִי יִשְׂרָאֵלִי אֵין מִזַּרַע אֲבֹתֶיךָ לְמִשָּׁה בְּנִימִין

Rom 11:2 וְלֹא-הַשְּׁלִיךְ אֱלֹהִים מֵעַל-פָּנָיו אֶת-זַעֲמוֹ אֲשֶׁר יָדַעוּ מִקֶּדֶם הֲלֹא יָדַעְתֶּם אֶת-אַשֶׁר יֹאמַר הַכָּתוּב בְּאֵלֵינוּ בְּהַחֲאוּנוּ עַל-יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי אֱלֹהִים לֵאמֹר

Rom 11:3 וְהוֹה אֶת-נִבְיֵיךָ הֲרָגוּ וְאֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ תָּקְסוּ וְאֶתֵּר אֵין לְבָדִי וּבְקַשְׁנוּ אֶת-נַפְשֵׁי לְקַחְתָּהּ

Rom 11:4 וְמָה יַעֲנֶה אַחַר דְּבַר אֱלֹהִים הַשְּׂאֵרְתִי לִי שְׁבַעַת אֲלָפִים אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִכְרְעוּ עַל-בְּרַכְיִם לְבַעַל

Rom 11:5 וְכֵן גַּם-כִּיֹּם הוּוּא הַשְּׂאִיר לוֹ שְׂאֵרִית כֹּאֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם בְּחֹסֵד

Rom 11:6 בְּחֹסֵד לֹא עָשָׂה זֹאת עוֹד בְּשִׁכַר מַעֲשֵׂה כִּי אִם-כֵּן חֹסֵד אֵינוֹ עוֹד חֹסֵד וְאִם-יְהִיָּה מִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים אֵינוֹ-עוֹד חֹסֵד כִּי אִם-כֵּן הַמַּעֲשֵׂה וְחֹדֵל לְהִיּוֹת מַעֲשֵׂה

Rom 11:7 וְעָתָה מָה אַפּוֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הַשִּׁינוּ אֶת-אַשֶׁר בְּקִשְׁנוּ רַק הַנְּבַחְרִים הַשִּׁינוּ וְהַנּוֹתְרִים הִכּוּ בְּעָרוֹן

Rom 11:8 בְּכָתוּב נָחַן לָהֶם יְהוָה רֹחַ תְּרַחֲמָה עֵינֵים לֹא לְרֹאוֹת וְאֵזִינִם לֹא לְשִׁמַּע עַד-הַיּוֹם הַזֶּה

Rom 11:9 יהי שלחנם לפח ולהשת ולמוקש ולשלומים להם
Rom 11:10 תחשכנה עיניהם מראות ומחניהם תמיד המער
Rom 11:11 ואני אמר כיום הכי נוקשו למען ופלו ולא יוסיפו קום חלילה אך במפלתם יצאה ישועה לנויים למען הקניאם
Rom 11:12 אך אם מפלתם היתה תשובת העולם ונוקם לחיל גוים אך כי קומם והם מלאים
Rom 11:13 ואליכם הנויים אני דבר אחרי אשר שלית לנויים אנכי את־משמתי אכבדה
Rom 11:14 אולי אקניא את־בני עמי ובשרי והושעתי לאחרים מהם
Rom 11:15 כי אם־מאשר נדחו באה עת רצון לישבי תבל מה־אפוא תהיה לעת יקבצו הלא חיים מן־מתים
Rom 11:16 ואם־ראשית הערסה קרש כן גס־הערסה ואם־שרש העץ קרש כן גס־ענפיו
Rom 11:17 וכי נקטפו מן־הענפים ואתה זית היער נשעת במקומם ותתערה בשרש הזית ובדשנו
Rom 11:18 אל־תתנשא על־הענפים ואם־תתנשא זכר כי לא אתה תשא את־השרש כי אם־השרש ישא אתך
Rom 11:19 והן תענה הלא נקטפו הענפים להרביב אחי עליהם
Rom 11:20 כן דברת הן נקטפו בחסר אמונתם ואתה נצב באמונתך אלי־נבזה לבך כי אם־יִרָא
Rom 11:21 כי אם־לא חמל אלהים על־הענפים האזרחים הלא גס־עליך לא־יחמל
Rom 11:22 שור־נָא אפוא חסר אלהים ומשפטו הנורא לאלה הנוקשים משפט נורא ולך חסד אלהים אם־ארחות חסד תשמר ואם־אין גס־אתה תנדה
Rom 11:23 וגם־הם אם־לא יחזיקו בחסר אמונתם ישעו כי־יכלל אלהים לשוב לשטת אתם
Rom 11:24 כי אם־אתה נקטפת מוית היער באדמת מולדתו ונשעת במוריות טוב אשר לא כחךך אפי הענפים האזרחים במוריותם ישעו
Rom 11:25 כי אין־נפשי לכסות מכם אחי את־חסוד הזה פן־תהיו חכמים בעיניכם כי יש־אל הָפָה בעָרוֹן מקצה אחר עד כי־יבא מלא הנויים
Rom 11:26 ובכן פ־ל־יש־אל וישע פ־חוב ובא מציון נוֹאֵל וְיֹשִׁיב פ־שֶׁע מִיַּעֲקֹב
Rom 11:27 ואני זאת בריתי אותם כי־אֶסְלַח לעוֹנֵם
Rom 11:28 והן בדבר הבשורה שנואים הם בגללכם אך בדבר הבחירה אהובים הם בגלל האבות
Rom 11:29 כי לא־ינחם אלהים על־מתנת ידו ועל־קריאת פיהו
Rom 11:30 כי פ־אשר גס־אתם לפנים לא האמנתם באלהים ועתה רחמתם עקב חסר אמונתם
Rom 11:31 כן גס־הם לא האמינו עתה למען עקב רחמיכם גס־המה ירחמו
Rom 11:32 כי־הסניר אלהים את־כלם ללא־אמונה למען ורחם על־כל־מו
Rom 11:33 מה־עִמָּךְ תהום החכמה והדעת לאלהים מי יחקך משפטיו וירקבו מי ימָא
Rom 11:34 כי מִי־תֵכֵן אֲתֵרוֹחַ וְהוּא וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנו
Rom 11:35 או מִי־הִקְדִים לַחַת אֱלֹהֵי וְיִשְׁלַם לוֹ
Rom 11:36 כי הכל מידו הכל בו והכל לו הוא אשר־לו הכבוד לעולם ועד אמן
Rom 12:1 ועתה אני מתחנן אלכם אחי ברחמי אלהים להקדיש את־גויותיכם פקרבן חי וקרוש לקצון לאלהים כי־בזאת תשפילו לעבד אחי
Rom 12:2 ואל־תהיו דומים לבני העולם הזה כי אסתנו לבכם להחחדש ונהפכתם לעשנים אחרים ועיניכם לאלהים לבחן מה־הוא רצונו הטוב והנעים והשלם
Rom 12:3 על־פי רוח החרן הנתון לי אקרא לאיש איש מכם לבלתי יעריך את־נפשו יתר מאשר נכון לו כי אם־תעריך והצנע לפי מדת האמונה אשר־מָרָד לו אלהים
Rom 12:4 כי פ־אשר יצרים רבים לנו בנוף אחר ולא לכל־היצרים משמרת אחת
Rom 12:5 כן רבים אנחנו לנוף אחר במשיח ואיש איש ממנו כיצור לחברו
Rom 12:6 וכן לנו מתנות שונות לפי רוח החרן הנתון לנו אם־נבואה נתנבא לפי קו אמונתנו
Rom 12:7 מי העמד לשרת ושרת פ־איש חיל וכן המורה יורה כמשפט
Rom 12:8 המוביח יפיל פיהו בחוכחתו הנתון ודבנו לבו במתנת ידו העמד בראש העדה ועמד פ־איש חרוץ והגמל חסד ויגמל בטוב לב
Rom 12:9 אל־תהי אהבתכם בשפת חלוקת שנאו את־הרע ודבקו בטוב
Rom 12:10 אהבו איש את־אחיהו מקור רחמיכם וכבדו איש את־חברו יותר מנפשכם
Rom 12:11 שקרו על־מעשיכם ואל־תעצלו התאששו ברוח ועבדו את־יהוה
Rom 12:12 שמחו בתקוה הוחילו בצרה חזקו ואמצו בתפלה תמיד
Rom 12:13 התחברו למלאת מחסרי הקדושים וחשו להביא ארחים לבתיכם
Rom 12:14 ברכו את־רדפכם ברכו ואל־תקללו
Rom 12:15 שמחו עם־השמחים ובכו עם־הבכים
Rom 12:16 שיתו את לבכם לחשב איש איש פ־לבב אחיו אל־תהלכו בגדלות מכם התרועעו עם־עוֹנִים ואל־תהיו חכמים בעיניכם
Rom 12:17 אל־תנמלו לאיש רעה תחת רעה חושו לעשות את־הטוב בעיני־כל
Rom 12:18 ואם־יש מקום פ־אשר יש־לֵאֵל יִדְכֶם השלימו עם־כל־אדם
Rom 12:19 אל־תתנקמו וידיים כי אסתנו מקום לחרוֹן־אָף כי כתוב לי נקם אני אשלם אמר והוה
Rom 12:20 ואם־רעב שנאף האכילו לחם ואם־צמא השקו מים כי גִּתְלוֹם אֶתְהָ חַתָּה על־ראשו
Rom 12:21 אל־תקבש לפני הרע כי אם־קבש את־הרע לפניך בטוב
Rom 13:1 כל־נֶפֶשׁ תִּכְנַע לפני ממשלת הרָאשִׁים כי־אין ממשלה זולתי הנתונה על־פי האלהים ומאתו נהיו הממשלות אשר ישנן
Rom 13:2 לכן פ־להמרה בממשלה המרה בפקדת אלהים והמרים ישאו עונם בראשם
Rom 13:3 כי־השליט אינו למחקה למעשים טובים כי אם־לרעים וכי־תאבה פ־יִמְשֵׁלְתוּ לאתהי לך למחקה עשה טוב ותהלה תשא מלפניו
Rom 13:4 כי־מִשְׁרַת אֱלֹהִים הוּא לטוב לך אִפְסֵ אִם־אֵין פְּעֻלַּת יָדָא כי לא־תנם ושא את־חברו ומִשְׁרַת אֱלֹהִים הוּא הַנֶּשֶׁפֶט בְּזֵמַם אֶת־פְּעֵל אֵין
Rom 13:5 לכן נכון לכם להקנע לא מפני הזעם לבדו כ־ראם גס־מפני מוסר הלב

Rom 13:6 אשר בעבור זה אתם משלמים גם אתהמס כירמשתי אלהים הם השקרים עלהדבר הזה

Rom 13:7 דבו לכלאיש אתאשר לו המס לאשרלו המס המכס לאשרלו היראה לאשרלו והקבור לאשרלו הקבור

Rom 13:8 לא תלנו אתכם כליחוב בלתי אהבת אדם לחברו כי תאהב אתחברו קים אתהתורה

Rom 13:9 כירינה לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמד עם כלימצות אחרות וכל אתן תכתוב ותהבת להעך כמוך

Rom 13:10 תאהבה לא תעשה רע עלכן תאהבה היא קיום התורה

Rom 13:11 ותאף אתהזמן לא תגבור כי בא המועד להקצין משנה כי ישועתנו קרבה לנו עתה מיום אשר החלנו להאמין

Rom 13:12 תלילה תלך לו והיום הניע נעזבהנא אתפעלי החשך וכלי נשק האור נחנה

Rom 13:13 ובמישדים נחלהך כמוביים לא במרוח סרוחים ושקרון לאבזמה וענבים ולאבזרון וקנאה

Rom 13:14 אך רוח ישוע המשיח אדנינו תלבש אתכם ולא תמלאו משאלותיכם לפי תאות הבשר

Rom 14:1 איש רפה ודים באמונה קבלהו בתוככם ולא לחקרו לב לשעפיו ועשתותיו

Rom 14:2 יש מאמין כי כלידבר נכון לו לאכל ורפה ודים זה יאכל ורק

Rom 14:3 תאכל כלימאכל אליבזו לאשר איננו אכל ואשר איננו אכל אלישפט אתהאכל כירנשא פניו אלהים

Rom 14:4 מי אתה כירחשפט עבד לאליך הן לאדניו הוא כי יקום וכירופל והוא יקום כירב פח יהנה להקינו

Rom 14:5 יש מבדיל יום מעל יום ויש אשר יום פיום נחשבילו והינא כליאיש כמוך לבו בדעתו

Rom 14:6 ימים ליהנה הוא מכבדך ואשר איננו מכבדך ימים למען יהנה איננו מכבדך האכל אכל לשם יהנה כירורה לו ואשר איננו אכל לשם אלהים ויהורנו

Rom 14:7 כי איךאיש מאתנו יחנה לנפשו ואיךאיש נמות לנפשו

Rom 14:8 כי אסנחיה נחיה ליהנה וכירנמות נמות ליהנה לכן כירנחיה וכירנמות ליהנה הננו

Rom 14:9 כי הלא בעבור זאת מת המשיח ויקם וחי להשתרר כארון עלימתים ועלמתים

Rom 14:10 ותאתה למתוזה חשפט אתאחידך או מדוע תבזו אתה לאחידך וכלנו למשפט נעמד לפני כסא דין אלהים

Rom 14:11 כי כתוב כיראני נאם יהנה כי לי תכרע כליברך וכלישון תורה לאלהים

Rom 14:12 עלכן כליאיש ואיש לנפשו ישיב אתאלהים דבר

Rom 14:13 ותעה לא נשפט עוד איש אתאחיו כי אסנחירץ משפט לבלתי תת איש לפני אחיו מוקש או מכשול

Rom 14:14 ודעתי גסידעתי בישוע אדנינו כיראין דבר טמא מאליו ורקטמא הוא למו אשר יחשבנו לטמא

Rom 14:15 ואסיעצב אחידך במאכלך אינך הליך עוד בארח אהבה אליתשתת במאכלך אתאחידך אשר המשיח מת בערו

Rom 14:16 ואלתתן ישרת נפשך לנדרפים

Rom 14:17 כירמלכות אלהים איננה מאכל ומשתה כי אסצדקה שלום וחרנה ברוח הקדש

Rom 14:18 והעבד אתהמשיח באלה רצוי הוא לאלהים ונחמד בעיני אנשים

Rom 14:19 עלכן נרדפהנא דרכי שלום לכונו איש אתירעהו

Rom 14:20 אליתתהרס פעל אלהים עלידברת מאכל כלידבר הוא טהור ורק רע הוא לאשר יאכלנו להתנקם בנפשו

Rom 14:21 טוב לאלאכל בשר לאלישתות יון ולאלישתות דבר אשר יהנה מכשול לב לאחידך או אשר יקשבו או ידיו תרפינה

Rom 14:22 ושידך אמונה תהירך לבדך לפני האלהים אשרי האיש אשר לבו לא ירשיענו באשר ובחירלו

Rom 14:23 אך אסיאכל ולבו נפלג עליו ונשא עונו וכן כי לא באמונה מעשהו וכל אשר נעשה בבלי אמונה חטא הוא

Rom 15:1 ותאנחנו נברי כח עלינו המצוה לשאת רפיון חלי כח ולא לחוש לחפץ נפשנו

Rom 15:2 ואיש איש מאתנו יחוש לחפץ רעהו לטובילו לבעבור ובנה ממנו

Rom 15:3 כי גסהמשיח לא חש לנפשו כי אסחש לאשר כתוב וחרפות חורפיד נפלו עלי

Rom 15:4 וכלאשר נכתב מקדם נכתב למוסר לנו להחזיק בתקנה בארץ אפים ובתנחומות הכתובים

Rom 15:5 ואל ארץ אפים אבי התנחומים ותן לכם לב אחר לאיש כאחיו כיר ישוע המשיח

Rom 15:6 וכלב אחר ופה אחר תכברו וחי אתאלהים אבי אדנינו ישוע המשיח

Rom 15:7 עלכן קבלו נא איש אתירעהו כאשר גסהמשיח קבל אתכם לכבוד האלהים

Rom 15:8 ותאני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת אתהנמולים בעבור אמת אלהים להקים דבריו אליהאבות

Rom 15:9 והנוים גסהם וכברו אתהאלהים עלחסדו ככתוב עלכן אודך בנוים ולשמך אומרה

Rom 15:10 ועוד כתוב הרנינו נוים עמו

Rom 15:11 ועוד הללו אתיהנה כלינוים שבוהו כליהאמים

Rom 15:12 וישעיה יאמר עוד והנה שרש ישי והעמד למשל בעמים אליו נוים וקו

Rom 15:13 ואלהי התקנה ומלא אתכם כלישמחה ושלום באמונתכם להוסיף חיל בתקנה בעז רוח הקדש

Rom 15:14 וגסככם אחי בטחה נפשי מאד כיראתם מלאים חסד שלמים ככלידעת ונכנים להזהיר איש אתאחיו

Rom 15:15 ותאני ביתר עז כתבתי אליכם עלאדות דברים אחרים כמוכיר אני לפניכם אחרי אשר הטה אלהים אלי חסד

Rom 15:16 ותארה למשרת ישוע המשיח בין הנוים ואתהן לבשורת האלהים בעבור ועלה קרבן הנוים לקרנו מקדש ברוח הקדש

Rom 15:17 ובכן ישלי להתהלל בישוע המשיח בחפצים אשר לאלהים

Rom 15:18 כי לאנסיתי לדבר דבר אשר לא בצע המשיח עלירי להטות אליו אתלב הנוים באמרי פי ובעלילות ורי

Rom 15:19 ובגבורת האחות ותמפתים בעז רוח אלהים עד אשר מלאה הארץ בשרת המשיח מירושלים וסביבותיה עד אלוריקון

Rom 15:20 וכן שמתי מנמת פני לבשר אך במקמות אשר שם המשיח עוד לא נקרא שם לבלתי אבנה עליסוד אחרים

Rom 15:21 כי אסככתוב אשר לאספר להם ראו ואשר לאשמעו התבוננו

Rom 15:22 ואשר לזאת נעצרתו זמן רב מבוא אליכם

Rom 15:23 אבל עתה אחרי אשר איןלי עוד מקום בעלילות האלה ותשוקתי גדולה לבוא אליכם זה שנים רבות

Rom 15:24 אָבֹא אֵלֵיכֶם בְּלַחְתִּי לְסַפֵּר כִּי מְקוֹה אֲנִי לְרְאוֹתְכֶם בְּעִבְרֵי לְשַׁבַּע שְׁמֵחוּת אֶתְפְּנִיכֶם לְמַעַט אַחַר תְּשַׁלְּחוּנִי לְדַרְכֵי

Rom 15:25 אֶפֶס כִּי־זֶה הַיּוֹם הֵנִי הֹלֵךְ וְרוֹשְׁלִימָה לְהִבְיֹא שָׁם מִחַיָּה לְקַדּוֹשִׁים

Rom 15:26 וְיִישׁוּר הַדְּבָר הַזֶּה יִישַׁר בְּעֵינֵיהֶם וְנִסְחָבוּ הֵם מְשִׁיבִים לָהֶם כִּי אִם־הַגּוֹיִם נֶאֱחָזוּ בְּנִחְלָתָם כְּחַבְרִים בְּחַיֵּי הַרוּחַ הַלֵּא נִסְעֵלֵיהֶם לְהַחֲיִיתָם בְּחַיֵּי בְּשָׂרִים

Rom 15:27 וְהַדְּבָר אֲכַלְהָ אֶת־הַדְּבָר וְהַפְרִי הַזֶּה יִהְיֶה בְּיָדְךָ אֶל־נִכְוֹן אֶעֱבֹרָה דֶּרֶךְ עֲלֵיכֶם לְסַפֵּר

Rom 15:28 וְכַבֹּאִי אֵלֵיכֶם יְדַעְתִּי כִּי־בִמְלֵא בְרַכְתָּהּ שְׁלֵב־בְּשׂוֹרֵת־הַמְּשִׁיחַ אָבָהָ

Rom 15:29 וְאֲנִי מִחַתֵּן אֵלֵיכֶם אַחֵי בְּיָשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַנִּינוּ וְכַאֲחֻכְתֶּם הַנְּחֻנָה לָכֵם מִרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְהִתְאַמֵּץ וּלְהַתְפַּלֵּל אִתִּי אֶל־אֱלֹהִים בְּעַד נַפְשִׁי

Rom 15:31 כִּי וּמִלִּשְׁנֵי מִיד הַמַּמְרִים בְּאַרְץ יְהוּדָה וַיְחַנְנֵי לְגִמְרָה עֲבַדְתִּי לְרַצּוֹן לְקַדּוֹשִׁים בִּירוּשָׁלַיִם

Rom 15:32 וְלִבָּאֵי אֵלֵיכֶם בְּלֵב שְׂמֵחַ בְּרַצּוֹן אֱלֹהִים לְהִנְפֵשׁ שָׁם עִמָּכֶם

Rom 15:33 וְאֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם יִהְיֶה עִם־כָּלְכֶם אָמֵן

Rom 16:1 וְהֵנִי מַפְנִיעַ בְּעַד אַחַתְנֹו הַבָּאָה לְפָנֵיכֶם הִיא פּוֹיבָה מְשֻׁרֶת אֶת־הַעֲדָה בְּקִנְיָרִי

Rom 16:2 אֲנִי קְבוֹלָה־נָא בְּאֲדִינִי כַּמְשַׁפֵּט לְאַנְשֵׁי קָרָשׁ וְחַמְכוּהָ בְּכַל־דְּבָר אֲשֶׁר תַּחֲסֹר עִמָּכֶם כִּי נִסְחָוּא תַמְכָּה בְּיָדִי וּבִיּוֹדֵי רַבִּים זֹלָתִי

Rom 16:3 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם פְּרִי־סָקְלָא וְעִקְלִס חֲבָרִי בְּעִבְרַת יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Rom 16:4 אֲשֶׁר נָחַנו צְנָאָרְם בְּעַד נַפְשִׁי וְלֹא־אֲנִי לְבַדִּי מִכִּיר טוֹבְתָם כִּי אִם־גַּם פְּלִקְהִילוֹת הַגּוֹיִם

Rom 16:5 וְגַם אֶל־הַעֲדָה בְּבֵיתָם שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֶפְיִנְטוֹס וְיִדִּירִי הַלֵּא הוּא רֵאשִׁית פְּרִי אֶסְיָא לְמְשִׁיחַ

Rom 16:6 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם מְרִים אֲשֶׁר עֲמֵלָה לָכֵם עֲמָל רֵב

Rom 16:7 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אַנְדְּרוֹנִיקוֹס וְיוֹנִטִּס קְרָבִי אֲשֶׁר נֶאֱסָרוּ אִתִּי בְּמִשְׁמַר וְנִסְיָצָא שְׁמַעְם בֵּין הַשְּׁלִיחִים וְהֵם דְּבָקוּ לְפָנַי בְּמִשְׁחִינוּ

Rom 16:8 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אַמְפִּלִיאָס וְיִדִּירִי בְּאֲדִינִי

Rom 16:9 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אִוְרְבָנוֹס חֲבָרְנוּ בְּעִבְרַת הַמְּשִׁיחַ וְלְשָׁלוֹם סְטִכִּיס וְיִדִּירִי

Rom 16:10 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֶפְלִיס הַנְּאָמֵן בְּמִשְׁיחַ שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם בְּנֵי בֵית אַרִיסְטוֹבָלוֹס

Rom 16:11 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם הַרודִיוֹן קְרָבִי שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם בְּנֵי בֵית נְרָקִיסוֹס הַדְּבָקִים בְּאֲדִינִי

Rom 16:12 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם טְרוֹפִינָה וְטְרוֹפֶסָה הַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂיתָן בְּאֲדִינִי שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם פְּרִיסִיס הַאֲחֻבָּה אֲשֶׁר הִרְבָּתָה פְּעִלָּהּ בְּאֲדִינִי

Rom 16:13 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם רּוֹפּוֹס בְּחִיר אֲדִינִי וְלְשָׁלוֹם אִמּוֹ כָּאִם לִי

Rom 16:14 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֶסְנוֹקְרִיטוֹס פְּלִינּוֹן הַרְמָס פְּטְרוֹבָס וְהַרְמִיס וְהַאֲחִים אֲשֶׁר עִמָּהֶם

Rom 16:15 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם פִּילוֹלוֹנוֹס וְיוֹלִיא נִירָנִס וְאַחֲתוֹ וְאוֹלוֹמָפָס וְכַל־הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר אִתָּם

Rom 16:16 שְׂאֵלוּ אִישׁ לְרַעְהוֹ לְשָׁלוֹם בְּנִשְׁקַת הַקֹּדֶשׁ פְּלִקְהִילוֹת מְשִׁיחֵנוּ דְרָשׁוּת לְשָׁלוֹם לָכֵם

Rom 16:17 וְאֲנִי מוֹדִיר אֲתֶכֶם אַחֵי הַשְּׁמָרוּ לָכֵם מִמְשַׁלְּחֵי מְרִיגִים וּמוֹזִקְשִׁים לְהַפֵּד אֶת־הַלֵּקַח אֲשֶׁר לְמַדְרָתָם סוֹרוּנָא מַעֲלֵיהֶם

Rom 16:18 כִּי אֲנִישֵׁי כָּאלֵּה לֹא יַעֲבֹדוּ אֶת־אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ כִּי אִם־אֶת־כְּרֶשֶׁם וּבִשְׁפַת חֲלָקוֹת וְחֲלָקָלוֹת וְיִדְחוּ אֶת־לְבוֹת הַתְּמִימִים

Rom 16:19 וְנִוְרַע לְכָל כִּי־יֵשׁ לָכֵם לֵב שְׁמַע וְעַל־כֵּן שֵׁשׁ אֲנִי עֲלֵיכֶם אֵךְ חֲפְצָתִי כִּי תַחֲיוּ חֲכָמִים לַעֲשׂוֹת טוֹב וְחַמְמוּסִים מַעֲשׂוֹת רָעָה

Rom 16:20 וְאֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם יִכְפֹּא אֶת־הַשָּׁטָן כִּה מַהֵר תַּחַת כְּנֵלֵיכֶם חֲסֵד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִי יִהְיֶה עִמָּכֶם

Rom 16:21 טִימוֹתִיּוֹס חֲבָרִי וְלוֹקִיוֹס וְסוֹן וְסוֹסְפָטְרוֹס קְרוֹבִי דְרָשִׁים לְשָׁלוֹמְכֶם

Rom 16:22 וְאֲנִי טְרַטִּיּוֹס סַפֵּר הַאֲנַרְחַת הַזֹּאת שְׂאֵל לְשָׁלוֹמְכֶם בְּאֲדִינִי

Rom 16:23 נָיוֹס בַּעַל הַמְּלוֹן־לִי וְכַל־הַקְּהָל דְרָשׁ לְשָׁלוֹמְכֶם אֲרַסְטוֹס סָכָן הַעִיר וְקִנְרָטוֹס אַחִינוּ שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמְכֶם

Rom 16:24 חֲסֵד אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ עִם־כָּלְכֶם אָמֵן

Rom 16:25 וְהוּא אֲשֶׁר הִכַּח בְּיָדוֹ לְכוֹנֵן אֲתֶכֶם כְּבִשְׁתֵּחִי הִיא בְּשֻׁרַת יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ כְּפִי הַתְּנִלוֹת הַסוֹד אֲשֶׁר הָיָה כְּמִס מִימֵי קָדְם

Rom 16:26 וְאֲשֶׁר נִגְלָה כִּי־זֶה עַל־פִּי כְּתָבִי הַנְּבִיאִים בְּקִרְבַּת אֱלֹהֵי עוֹלָם וְהִגִּד לְכָל־הַגּוֹיִם לְהַטּוֹת אֶת־לִבָּם אֶל־אֲמוּנָתוֹ

Rom 16:27 הוּא אֵל הַעוֹת לְבַדּוֹ וְלוֹ הַכְּבוֹד בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן

1Co 1:1 פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֲשֶׁר חֲבָרְבוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּרַצּוֹן אֱלֹהִים אֲנִי וְסוֹסְתִינִס אַחִינוּ

1Co 1:2 אֶל־עֲדַת אֱלֹהִים בְּקִרְבָּתוֹס הַבְּחִירוֹס וְהַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הִתְקַדְּשׁוּ עִם כָּל־הַקְּרָאִים בְּכָל־מְקוֹם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הוּא אֲרִינְהֶם וְאֲדִינִי

1Co 1:3 חֲסֵד וְשָׁלוֹם יְחַן לָכֵם אֱלֹהִים אָבִינוּ וְאֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

1Co 1:4 אֶבְרָךְ אֶת־אֱלֹהֵי תְמִיד עַל־חֲסִדוֹ אֲשֶׁר גָּמַל עֲלֵיכֶם בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

1Co 1:5 כִּי בּוֹ מִצְאָתָם אוֹן לָכֵם בְּכָל־מִדְעָה וְהַשְּׂכַל

1Co 1:6 כַּאֲשֶׁר עֲדוֹת הַמְּשִׁיחַ נֶאֱמָנָה בְּכֶם

1Co 1:7 עַד אֲשֶׁר־לֹא חֲסַרְתֶּם מִאֲוִמָה מִכָּל־מַתְחַלְתֵּיהֶם וְעֵינֵיכֶם צַפִּיּוֹת לְהַנְּלוֹת נְגִלוֹת פָּנַי אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

1Co 1:8 אֲשֶׁר נִסְחָוּא וְכוּנָן אֲתֶכֶם עַד־חֲקֵן לְבַלְתִּי יִמְצָא בְּכֶם שְׂמֵן הַיָּבֵר בְּיוֹם אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

1Co 1:9 כִּי נֶאֱמָן הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָאתָם בּוֹ לְדַבָּרָה בְּבִנּוֹ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִי

1Co 1:10 וְאֲנִי דְרָשׁ מִכֶּם אַחֵי בְּשֵׁם אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְדַבֵּר בְּלָכֶם כִּה אֲחַד וְאֶל־תַּחְנַדְרוּ לְפַלְגוֹת כִּי אִם־תַּחְתְּבֵרוּ וַיְחַדּוּ בְּלֵב אֲחַד וּבַעֲצָה אֲחַת

1Co 1:11 כִּי הַגִּידִי אַחֵי מִפִּי בְּנִיבֵית כְּלוּאָה כִּי־דְבָרִי רִיבּוֹחַ בְּשַׁעֲרֵיכֶם

1Co 1:12 וְהִנֵּה זֶה דְּבָרִי אִישׁ אִישׁ מִכֶּם אִמַר אֲנִי לְפוֹלוֹס אוֹ אֲנִי לְאֶפּוֹלוֹס אוֹ אֲנִי לְכִיפָא אוֹ אֲנִי לְמְשִׁיחַ

1Co 1:13 הֲכִי נִחְלַק הַמְּשִׁיחַ הַנְּצַלֵב פּוֹלוֹס בְּעַדְכֶם אוֹ הַנְּטַבְּלָתָם בְּשֵׁם פּוֹלוֹס

1Co 1:14 שׁוֹשׁ אִישִׁשׁ בְּאֱלֹהִים כִּי לֹא־טְבַלְתִּי אִישׁ מִכֶּם זֹלָתִי קְרַסְפוֹס וְנָיוֹס

1Co 1:15 כִּי־יִיאַמְרוּ כִּי־נִטְבַּלְתֶּם בְּשִׁמִּי

1Co 1:16 אֵךְ טְבַלְתִּי גַם אֶת־בְּנֵי־בֵית סְטֶפָנוֹס וּמִלְבָּד אֱלֹהֵי אֲנִי יָדַע עוֹד אִם־טְבַלְתִּי אִישׁ אַחַד

1Co 1:17 כִּי לֹא שְׁלַחְתִּי הַמְּשִׁיחַ לְשַׁבַּל כִּי אִם־לְבַשֵּׁר וְלֹא־בְּחֻכְמַת שְׁפָתַיִם פְּרִי־יְהוָה צֶלֶב הַמְּשִׁיחַ לְחַהוֹ

1Co 1:18 כִּי־פִתְחָם הַצֶּלֶב כְּפַתִּיחַת הוּא לְאֶבְרִים וְלָנוּ הַנּוֹשְׁעִים הוּא גְבוּרַת אֱלֹהִים

1Co 1:19 כִּי־יִרְחוּב אַבְרָם חֲכַמַת חֲכָמִים וּבִינַת נְבוֹנִים אֲסִתֹּר

1Co 4:5 על

עלי ועל־אפולוס להועיל לכם לבעבור תלמדו ממנו לבל וחשב־איש את־ערכו יתר מעלה־המודה הכתובה פה ולבל תהבלו לתת יתר שאת לאיש בפני־העדה

1Co 4:6 וזאת אחי נשאתי את־אמקתי

1Co 4:7 ואתה מי נתנד עליון על־הקרוך מה בדרך אשר לא קבלת ואם־קבלת למה־זה תתפאר בחלקך כמו לא קבלת

1Co 4:8 הנה אתם כיום שבעתם עשרתם מלכתם מבלעדינו מי יתן ומלך תמלכו ומלכנו עמכם גם־אנחנו

1Co 4:9 כי אנחנו השליחים חשבתי בלבבי נתננו אלהים בשפל המדרגה פלקוחים למות כי לשחק היינו תחת פלי־השמים לעיני צבא המרום ולעיני בני האדם

1Co 4:10 כסילים אנחנו למען המשיח ואתם חקמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו נבזים

1Co 4:11 ועד־היום הזה אנחנו רעבים גם־צמאים ערמים זכרים ונדדים

1Co 4:12 בעמל כפנו ניגע ונעבד פי וקללנו נברך וכי ירדפוננו נתן בעפר פינו

1Co 4:13 הם מנדפים ואנחנו תפלה ונהי כדמן על־פני הארץ וכסוּתה בעיני כל עד־היום הזה

1Co 4:14 ולא להקלימכם קחתי כדברים האלה כי אם־להוכיח אתכם על־פניכם ככני שאהבה נפשי

1Co 4:15 כי אם־גם־הקבוצות מורים לכם במשיח לא אבות רבים לכם כי בישוע המשיח אנכי הולדתי אתכם על־ידי הבשרה

1Co 4:16 ועל־כן אני דרש מקם ללכת בעקבותי

שליחתי אליכם את־טימותיוס בני ירדי הנאמן באדינינו להזכיר לפניכם את־ארחות חיתי במשיח כאשר גם־כן אני מורה לכל־עדה ועדה במקומות מושבתיהן

1Co 4:17 בעבור זאת

1Co 4:18 יש מהבלים אתכם לאמר כי לא־אבוא אליכם

1Co 4:19 אך הנני בא אליכם בקרב הימים אם־יִצֶה יהוה ואז לא־אחוש לדברי המהבילים כי אם־אראה מה־גבורתכם

1Co 4:20 כי לא בדבר שפתים תכן מלכות האלהים כי אם־בגבורה

1Co 4:21 ועתה מה־ירצונכם אם כה אבוא אליכם בשבט מוסר או באהבה וענות רוח

1Co 5:1 מפיר־כל יצאה השמועה כי־זונות בקרבכם זונות אשר אין גם־בקרב הגוים כי־יִצֶה איש את־ערות אביו

1Co 5:2 ואתם תרחיבו פה ולא תתאבלו עד־אשר הקרת יקרת האיש העשה זאת מערכתכם

1Co 5:3 ואנכי אף כי מרחוק אני הנני עמד אצלכם ברוחי וכדנן ביניכם כבר תכצתי משפט העשה זאת

1Co 5:4 כי תתאספו בשם אדינינו ישוע המשיח ונסירוּחי בחוקכם עם־גבורה מאת אדינינו ישוע המשיח

1Co 5:5 ואז תתנו את־האיש הזה לידי השטן לבלות את־הבשר ולהביא תשועה לרוח ביום ישוע אדינינו

1Co 5:6 לא־טוב הדבר אשר תתהללו במדפיכם הלא ידעתם כי שאר מעט יחמיץ את־פלי־העריסה

1Co 5:7 בערו את־השאר השטן מקרבכם למען תהיו לעריסה חדשה לחלת מצה כי גם־משיח יבח פסחנו הקרב בעדנו

1Co 5:8 ובכן נחג את־החג לא־בשאר ישן ולא־בשאר רע וקשע כי אם־במצות חם ונאמת

1Co 5:9 קחתי אליכם במכתבי לבל תתערבו עם־אנשי זנונים

1Co 5:10 לא אמתתי קזאת על־אנשי זנונים בעולם או על־בצעו בצע ואנשי חמס ועבדי אלילים כי אם־כן המצנה עליכם לצאת מן־העולם תתערבו עם־איש אשר בשם אה יקרא והוא איש זנונים או־בצע בצע או־עבד אלילים או מעהף או סבא וין או איש חמס הוא האיש אשר עמו לא תאכלו

1Co 5:11 אבל קחתי קזאת לבל

1Co 5:12 כי מה־לי לשפט את־אלה אשר מחוץ לעדתנו רק אלה אשר בקרבנו הם אתם אתם שפטים

1Co 5:13 אבל אלה אשר מחוץ אלהים ישפט אתם ואתם בערו את־הרע מקרבכם

1Co 6:1 הנינו איש מכס אשר־לו ריב עם־העדה להקריב את־משפטו לפני בני עולה ולא לפני אנשי קדש

1Co 6:2 הלא ידעתם כי הקדושים שפטי תבל ואם־אתם תשפטו תבל הנקלתם לשפט הדבר קטן

1Co 6:3 הלא ידעתם כי נשפט גם את־המלאכים ואף כי־בדברים הנגעים במתחתנו

1Co 6:4 ואתם פאשר ריב־לכם בדבר מחוץ תשיבו אנשים ריקים בעדה לשפטכם

1Co 6:5 לבשתכם אני מדבר הכי אין חכם בקרבכם הכי אין גם־אחד אשר ידו משנת לשפט בין איש לאחיו

1Co 6:6 והנה אה נשפט את־אחיו לפני אנשים אין־אמונה כם

1Co 6:7 ועתה רע הדבר מאד כי תריבו איש בעמיתו מדוע לא־טוב לכם היות עשוקים מדוע לא־טוב היות רצוצים

1Co 6:8 ואתם תעשקו ותרצצו אף את־אחיהם

לא ידעתם כי בני־עולה לא יירשו את־מלכות האלהים אל־תתעו את־נפשכם פל־בני זנונים או עבדי אלילים או־מנאפי או־קדשים או־נתני שקבתם בזכר

1Co 6:9 האם

1Co 6:10 או־זנונים או־בצעו בצע או סבאי וין או־מנדפים או אנשי חמס פל־אלה לא יירשו את־מלכות האלהים

1Co 6:11 ואנשים פאלה היו ככם לפנים אבל רחצתם ונקדשתם ונצדקתם בשם ישוע המשיח אדינינו וברוח אליהנו

1Co 6:12 הפל נכון לפני אבל לא הפל להועיל לי הפל נכון לפני אבל לא אהיה עבד לאחד מהם

1Co 6:13 האכל לבטן ותבטן לאכל והאלהים יאבד גם־את־שניהם ותנוף איננו לזנות כי אם־קדש לאדון והאדון לנוף

1Co 6:14 והאלהים הקים את־האדון וגם־אותנו יקים בגבורתו

1Co 6:15 הלא ידעתם כי עצמתים אברי המשיח הם הכי אה אברי המשיח לעשותם לאברי זונה תלילה

1Co 6:16 הכי לא ידעתם כי הנצמד לזונה נהיה עמו לבשר אחד כמו שנאמר והיו שניהם לבשר אחד

1Co 6:17 והנצמד לאדון נהיה עמו לרוח אחד

1Co 6:18 ונוסו אפוא מן־הזנות פל־חטא אשר־חטא האדם הוא מחוץ לבשרו ואיש זנונים את־חטאו בבשרו ותננו

1Co 6:19 הכי לא־ידעתם כי בשרכם הוא משכן רוח הקדש בקרבכם אשר נתן לכם אלהים וכי לא־שילכם אתם

1Co 6:20 כי בזהויר נקניתם על־כן כבדו את־האלהים בבשרכם וברוחכם אשר לאלהים המה

1Co 7:1 ועל־אדות אשר־קחתכם הנני אומר טוב לאיש לבל יגע באשה

1Co 7:2 אך להרחיק את־הזנות פל־איש יחילו אשה וכל־אשה תנשא לבעל

1Co 7:3 והאיש ומלא חפצי אשתו כמשפט וכן האשה לבעלה

1Co 7:4 ואין לאשה שלטון על-בשרה כי אם-בעלה וכן אין לבעל שלטון על-בשרו כי אם-אשתו
והגדעו מנת אשה עם-אישה בלתי אם-תכינו לבכם לתענית ולתפלה לזמנים וזמנים ואחר תשובו ותבאו לשבת יחדו פרוינסה אחכם השטן ותאותכם תפריז פרוי
1Co 7:5 אל

1Co 7:6 וזאת אני מדבר בקהך רשיון ולא כדבר מצנה

1Co 7:7 כי הואלתי לו יהיו כל-בני אדם כמיני אך אלהים חלק לכל-איש מנת חלקו לזה בכה ולזה בכה

1Co 7:8 ולאנשים אשר נשים אין להם או לאלמנות הנני אמר טוב-להם כי ישבו בנפש כמיני

1Co 7:9 ואם-לא יעצרו בתאותם וידבקו איש באשה כדבר טוב הדבק מבער בתאותו

1Co 7:10 ולאשר בנשואים הנני מצנה אך לא אנכי כי אם-האדון לכל תפרד אשה מבעלה

1Co 7:11 ואם-תפרד תשב לבקרה או תתרגה אל-בעלה ואיש אל-ישלח את-אשתו

1Co 7:12 ולשאר האחים אמר אנכי ולא האדון כדבר-הזה לאח אשה אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו אל-ישלחנה

1Co 7:13 ואשה כדבר-הזה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה אל-תעזבונו

1Co 7:14 כי האיש אשר איננו מאמין יקדש באשתו והאשה אשר איננה מאמנת תקדש בבעלה כי אם-לא-כן יחשבו בניכם כפטמים אך עתה טהורים המה

1Co 7:15 אבל אם-תפרד הוא אשר איננו מאמין יפרד-לו והאח והאחות אינם משעבדים עוד במצבם כזה כי האלהים קרא אתנו לשלום

1Co 7:16 כי מה-תדעי אשה אם-תושיעי לבעלך או מה-תדע אתה האיש אם-תושיעי לאשתך

1Co 7:17 ועתה כל-אדם ותהלך רק כפי אשר-חלק לו האדון וכפי אשר-קראו אלהים וכדבר-מצנה אני בכל-תקהילות

1Co 7:18 אם-זקרא איש נמול אל-ימשך את-ערלתו ואם-ערל הוא אל-ימול

1Co 7:19 המולה כאין כי אם-משמרת מצות אלהים

1Co 7:20 כל-איש על-משמרתו יקום לא יעזבנה בהקראו

1Co 7:21 אם-זקראת בהיותך עבד אל-תראנ ואם-תשיני ירד לצאת לחפשי טוב-לך כי תצא

1Co 7:22 כדבר-עבד אשר האדון קראו בנחיתים הוא לאדון וכדבר-כן בנחיתים בהקראו עבד הוא למשיח

1Co 7:23 במחיר נקיתם אל-תהיו עבדי אדם

1Co 7:24 אחי כל-איש כאשר נקרא ישמר-לו את-מעמדו הראשון לפני האלהים

1Co 7:25 ועל-דבר הבחולות אירלו מצנה מפי האדון רק אחנה דעתי לכם אחרי אשר-הקימני האדון בחמלתו לאיש אמונים לפניו

1Co 7:26 והנני אמר בצוק העתים הבאות טוב ונכון לאדם לשבת באשר הוא

1Co 7:27 אם-תדבקת באשה אל-תבקש להפרד מצנה ואם-תפרדת מאשה אל-תבקש אחרת

1Co 7:28 ואם-אשה לקחת לך לא תטאת ובחולה כדבר-בעל אין בה עון אך-צרה תמצאם ובשכם עליהם יכאב ואני חמלה מלתי עליכם

1Co 7:29 כזאת אני אמר אחי כי העת לא תמשך עוד ער-אשר אלה אשר נשאו להם נשים יהיו כאשר לא נשאו

1Co 7:30 ותבכים כלא בכים ותשמחים כלא שמחים ותקנים כלא קנו קנון

1Co 7:31 ותמצאים שרי העולם הזה כאינם מצאים כדבר-עם כי תאר העולם הזה כלייל ויחלף

1Co 7:32 ואני חפצתי למנוע דאנה מכם איש אשר אירלו אשה דאנ לחפצי שמים אך ייטב בעיני האדון

1Co 7:33 ובעל אשה דאנ לחפצי הארץ אך ייטב בעיני האשה

אשת איש מן-בחולה זאת אשר לא-ידעה איש דאנ לחפצי האדון להיות שהורה בנפשה וברוחה ובעלת-בעל דאנ לחפצי הארץ אך ייטב בעיני בעלה

1Co 7:34 וכן נבדלח

1Co 7:35 וזאת אני מדבר לחועיל לנפשכם לא להשליך מוקש לפניכם כי אם-למען תהיו נכנים ושקדים על-עבודת אדונינו באין מעצור

1Co 7:36 וכי-יחשב אדם כי בתו הבחולה תהיה לחרפה אם-יעברו ומי נעוקה וכדבר-הקבר נחוץ לתתה לאיש יעשה כאשר עס-לקבו ותננה להנשא ואין בו עון
7:36

1Co 7:37 והוא אשר עמד סמוך בלבו אין מציק לו ומשל הוא כדבר-צונו ויגדראמר לשמר את-בתו הבחולה היטיב לעשות

1Co 7:38 על-כן נתתן אתה לאיש טוב עשה ואשר איננו נתן אתה עשה טוב ממנו

1Co 7:39 האשה צרורה לבעלה מן-התורה כדבר-עוד אישה חי וכדבר-ישן המנות תוכל להנשא רק לאשר תבחר-בו לפני האדון

1Co 7:40 אולם על-דעתי אשריה אם-תשב לבקרה ולקבני יחשב כי גס-די ורח אלהים

1Co 8:1 ועל-דבר אלילים הן נודע כי גס-דעת לכלנו אך דעת חוסף אנה ואהבה משיבת נפש

1Co 8:2 כי יחשב-איש דהוא נבון דבר עוד לא-יבין דבר לאשרו כאשר נבון-לו

1Co 8:3 אבל אם-יאהב את-אלהים אלהים הוא ובזננהו

1Co 8:4 ועל-דברת אכל מזבחי האלילים ידענו כדבר-אליל כאין הוא בעולם וכי אין אלהים וזלתי אחר

1Co 8:5 ואף כדבר-נקה אלהים אם-בשמים ואם-בארץ כמו הם אלהים רבים ואדנים רבים

1Co 8:6 בכל-זאת לנו רק-אלהים אחד הוא אבי-עד אשר ממנו הכל ולו אנהנו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על-ידו ועל-ידו גס-אנהנו

1Co 8:7 אך לא כלם קנו הדעת הזאת כדבר-אשר לבם פנה אל-אלילים ער-היום הזה ואכלים מזבחים אשר יקריבו לאליל ער-אשר לבם הנבוב וטמא

1Co 8:8 והנה אכל לא יקרבנו אל-אלהים אם-לא נאכל לא יבואנו חסר ואם-נאכל לא-נמצא יחרון

1Co 8:9 אך השמרו לכם פן-תתן שרירות לבכם מכשול לאין אונים

1Co 8:10 כי אם-אתה איש דעת ותשב אל-השליחן בהיכל האלילים הלא ראך חסר אונים ופתה בלבבו לאכל מזבחי האלילים

1Co 8:11 ובכן ביתרון דעתך יאבד אחיך חסר אונים אשר נתן המשיח נפשו בעדו

1Co 8:12 ואם-יזכה אתם חטאים לאחיקם ותדקאו את-לבם הנבוב למשיח אתם חטאים

1Co 8:13 על-כן אם-מאכלי יהיה למוקש לאחי לא-אכל בשך לעולם פן-אחי ונקש-בו

1Co 9:1 הכי לא חפשי אני הכי לא-שליח אני הכי לא ראיתי את-ישוע המשיח אדונינו או האין אתם פעל ידו באדונינו

1Co 9:2 אם-אינני שליח לאחרים לבם אני הוא זה אחרי אשר אתם כחותם בדי לפני אדונינו כדבר-שליח אני

1Co 9:3 וְכֹזֵאת אֲנִי מַצְטַדֵּק נֶגַד חֻקְרֵי מַעֲשֵׂי
 1Co 9:4 הָאֵין שְׁלִטוֹן בְּיַדִּי לְאֹכַל וּלְשִׁתוֹת
 1Co 9:5 הָאֵין שְׁלִטוֹן בְּיַדִּי לְהַלְדִּי עִמָּנִי אֲשֶׁה מִבְּנוֹת בְּרִיתִי כִּי־תֵרֵשׁ הַשְּׁלִיחִים וְאֲחִי הָאֲדוֹן וְכִפְאֵי
 1Co 9:6 אִו הַרְקִילִי וּלְבַרְנֵבֵא לְבָר אֵין שְׁלִטוֹן לְחַדֵּל מִמְּלֶאכֶה
 1Co 9:7 מִי הוּא הַיֵּצֵא בְּצַבָּא וְאַתְנַפְּשׁוּ וְכַלְכַּל מַשְׁלוֹ מִי יִשַׁע כְּרֵם וְלֹא יֹאכַל מִפְּרִיֹו אוּ מִי יִרְעֶה צֹאן וְלֹא יֹאכַל מִחֶלֶב הַצֹּאן
 1Co 9:8 הִכִּי רַק כְּרֹדֵךְ בְּנֵי אָדָם אֲנִי מְדַבֵּר כְּדֹבְרִים הָאֵלֶּה הֵלֵא נִסְיֵה־תוֹרָה אִמְרַת כֵּן
 1Co 9:9 מִי כְּחוֹב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לֹא־תַחֲסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ הַלְּשׁוֹנִים דַּאֵן אֱלֹהִים
 1Co 9:10 אִו לְטוֹבְתָנִי דַבֵּר כְּלִי־דְבָרָיו אֲכֵן לְטוֹבְתָנִי כְּתוֹב זֶה כִּי הַחֲרַשׁ יַחְרַשׁ בְּחֻקָּהּ וְהַדָּשׁ יִדְוֵשׁ בְּתַקְנָהּ כִּי יִקַּח חֶלְקוֹ
 1Co 9:11 וְאֲנַחְנוּ כִּי־זִרְעֵנוּ בְּכֶם זֵרַע שְׂמִים הֵרֵב הוּא כְּעֵינֵיכֶם כִּי־נִקְצֵר קִצִּיר אֶרֶץ
 1Co 9:12 וְאִם אֲחֵרִים יִשְׁלַחֵם חֶלֶק וְצִדְקָה בְּכֶם אִף כִּי אֲנַחְנוּ וּבְכֹל־זֹאת לֹא נִנְעֵנוּ בְּאֲשֶׁר לָכֶם כִּי אִם־סִבְלָנוּ כְּל־סִבְלָ לְבַלְתִּי נָתַן מַעְצָר לְבִשׁוֹרַת הַמְּשִׁית
 1Co 9:13 הֵן יִרְעַתֶּם כִּי עֲבָדֵי עֲבַדַת הַקֹּדֶשׁ אֲכִלִים מִן־הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׂרָתֵי הַמִּזְבֵּחַ לְקַחֵם חֶלְקָם בַּמִּזְבֵּחַ
 1Co 9:14 וְכֵן צִוָּה נִסְיֵה־אֲדוֹן כִּי מִבְּשָׂרֵי הַבְּשׂוּרָה עַל־הַבְּשׂוּרָה יִחְיוּן
 1Co 9:15 וְאִנִּי בְּאַחַת מֵאֵלֶּה לֹא נִנְעֵתִי וְגַם לֹא־תַחֲבֹתִי קֹזֵאת לְבַעֲבוֹר סִבְבִּילִי אֲתַפְּנִי הַדְּבָר כִּי־טוֹב לִי הַמָּוֶת מֵאֲשֶׁר יִשִּׁית אִישׁ אֶת־חַפְּצֵי־אֲרָתִי לְרִיק
 1Co 9:16 וְאִם מִבְּשָׂר אֲנִי אֵין־לִי לְהַחֲפֹאֵר כִּי־יִדְ חֻקָּה תֵּאלֶצְנִי וְאֵין־לִי אִם־לֹא אֲבַשָּׂר
 1Co 9:17 וְאִם כְּחַפְּזֵי לֵב אֶעֱשֶׂה־זֹאת יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלֹתִי וְאִם בְּלֹא חַפְּזֵי לֵב הֵלֵא כְּהֵנָּה הַבְּשׂוּרָה הַפְּקָדָה אֲחִי
 1Co 9:18 וְיִמָּה אֲפֹא שְׂכָרִי הֵלֵא רַק לְבִשָּׂר אֲתַבְּשׂוֹרַת הַמְּשִׁית בְּלֹא־מַחִיר וְלֹא לְשִׁלַּט בְּאֲשֶׁר לָכֶם עַקֵּב בְּשׂוֹרָתִי
 1Co 9:19 וְאִף כִּי־חַפְּשִׂי אֲנִי מִכָּל־אָדָם הַיּוֹתִי עֲבָד לְכֹלֶם לְמַעַן קַנּוֹת לֵב רַבִּים
 1Co 9:20 לְהַיְהוּדִים הַיּוֹתִי כִּי־הוּדִי לְקַנּוֹת אֲתִי־הוּדִים לְבַעֲלֵי הַתּוֹרָה כְּבַעַל תּוֹרָה אִף כִּי לֹא־הַיְהוּדִי בַעַל תּוֹרָה לְקַנּוֹת אֲתִי־בַעֲלֵי הַתּוֹרָה
 1Co 9:21 וְלֹאֲלֵאלֹהִים אֲשֶׁר הֵם בְּלֹא־תּוֹרָה כִּמוֹ בְּלֹא־תּוֹרָה אִף כִּי לֹא־הַיְהוּדִי בְּלֹא־תּוֹרָה לְפָנֵי הָאֱלֹהִים כִּי תּוֹרַת הַמְּשִׁית תּוֹרַתִי לְקַנּוֹת אֲתִי־אֵלֶּה אֲשֶׁר הֵם בְּלֹא־תּוֹרָה
 9:21
 1Co 9:22 לְרַפִּי יְדוּם הַיּוֹתִי כַּרְפָּה יְדוּם לְקַנּוֹת אֲתִי־רַפִּי הַיְדוּם כֹּל הַיּוֹתִי לְכָל לְמַעַן אוֹשִׁיעַ לְקַצְתֶּם מִכָּל־עֵבֶר וּפְנֵה
 1Co 9:23 וְכָל־אֵלֶּה אֲנִי עֹשֶׂה בְּעִבּוֹר הַבְּשׂוּרָה לְמַעַן וְהִיָּה חֶלְקִי בָּהּ
 1Co 9:24 הֵן יִרְעַתֶּם כִּי־בְמַרוֹץ יִרְצוּ הַרְצִים כֹּלֶם וְרַק־אֶחָד מֵהֶם יִשִּׁי אֲתִי־שָׂכָר הַמִּנְצֵחַ כִּכָּהֵן רֹצְוֹ וְהַשְּׂתֵמָה אֲתִי־שָׂכָר נִסְיֵה־אֲתֵם
 1Co 9:25 וְדֹרֵךְ עֲרִירֵי מַעֲרָכָה לְהַנְוֹר מִכָּל־דְּבָר אֲשֶׁר לִי־תַחְרָה וְחֶשֶׁב וְהֵם רָצִים לְעִשְׂרַת בַּתְּחִלּוֹף וְאֲנַחְנוּ לְעִשְׂרַת עוֹלָם
 1Co 9:26 וְאִנִּי כֹה הַנְּנִי רֵץ וְלֹא כְּמַמְשֵׁשׁ בְּחִשְׂכָה כֹּה לַחֵם בְּזִרְעֵתִי וְלֹא כְּחֹצֵב בְּפָנֵי הַרוּחַ
 1Co 9:27 אֲדָךְ אֶעֱנֶה אֲתַנְפְּשִׁי וְאַתִּי־בְּשָׂרִי אֲכַבֵּשׁ כִּי־אֶהְיֶה קָרָא לְאַחֵרִים וּלְנַפְשִׁי יִקְרָא אֵין־חַפְּצֵי־יָדָי
 1Co 10:1 וְאִנִּי לֹא אֲחַרִּישׁ מִהוֹדִיעְכֶם אֲחִי כִּי אֲבוֹתֵינוּ הָיוּ כֹלֶם תַּחַת הַעֲנָן וְכֹלֶם עֲבָרוּ בַּתּוֹךְ הַיָּם
 1Co 10:2 וְכֹלֶם נִטְבְּלוּ בַּעֲנַן וּבַיָּם לְפָנֵי מֹשֶׁה
 1Co 10:3 וְיֹאכְלוּ כֹלֶם מִן־לֶחֶם הַשָּׁמַיִם הַהוּא
 1Co 10:4 וְנִסְיֵה־שָׁחַו כֹּלֶם מִן־מִשְׁקֵה הַשָּׁמַיִם הַהוּא כִּי שָׁחַו מִן־צוֹר הַיְשׁוּעָה הַחֲלֵךְ אֲחֵרֵיהֶם וְהַצּוֹר הַזֶּה הוּא הַמְּשִׁית
 1Co 10:5 וְאֲבָל רַבִּים לֹא רָצוּ כִּם אֱלֹהִים כִּי־נִטְבְּלוּ פְּגַרְיהֶם בַּמִּדְבָּר
 1Co 10:6 וְכָל־זֶה נִתְּן־לָנוּ לְמוֹפֵת לְבָלִי נִתְּאָה תֵּאָוֶה רָעָה כְּאֲשֶׁר תֵּאָוֶו הַמָּה
 1Co 10:7 וְאַתִּי־הַפְּסִילִים לֹא תַעֲבֹדוּ כְּאֲשֶׁר עֲבָדוּ אַנְשִׁים מִקְּצוֹתֶם כְּכַחוֹב וַיִּשָּׁב הָעָם לְאֹכַל וּשְׁחֹו וַיִּקְמוּ לְצַחֵק
 1Co 10:8 וַיּוֹנִים לֹא נָהָו כְּאֲשֶׁר זָנוּ אַנְשִׁים מֵהֶם וַיִּפְּלוּ בַיּוֹם אֶחָד שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף
 1Co 10:9 וְאַתִּי־הַמְּשִׁית לֹא נִסְפָה כְּאֲשֶׁר אַנְשִׁים מֵהֶם נִסּוּ אֲתִי־הוֹדָה וַיִּנְשָׁכּוּם הַנְּחָשִׁים
 1Co 10:10 וְלֹא חָלְטוּ כְּאֲשֶׁר הָלִינוּ אַנְשִׁים מֵהֶם וַיִּאֲבָדוּ בְּיַד הַמַּשְׁחִית
 1Co 10:11 וְכָל־אֵלֶּה מִצָּאוֹ אֲתֵם לְהַיּוֹת לְמוֹפֵת וְנִסְיֵה־נִכְתָּבוֹ לְמוֹסֵר לָנוּ אֲשֶׁר בָּאֵנוּ עַד־קִצִּי עוֹלָמִים
 1Co 10:12 וְכָל־עֲלֵי־כֶן חֶחֶשֶׁב כִּי הוּא עֹמֵד נִכּוֹן וְיִהְיֶה לְבַלְתִּי יִפֹּל
 1Co 10:13 מִסָּה עֲלֵכֶם וְזֹלַתִּי כְּאֲשֶׁר תִּמְצֵא לְבִנִי אָדָם וְנִאֲמָן הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן לְנִסְתַּכֶּם יַתֵּר מִדִּי כְּכַחֶם וְנִסְיֵה־בַיּוֹם מִסָּה יִכּוֹן לָכֶם מִפְּלֵט כְּאֲשֶׁר תּוֹכְלוּן שִׂאת
 1Co 10:14 וְעוֹד לֹא־עֲבָרָה
 1Co 10:14 לָכֵן אֲהוֹבִי נַפְשִׁי נוֹסוּ מִעֲבַרַת אֱלִילִים
 1Co 10:15 הַנֵּה כִּמוֹ אֲלִי־אַנְשִׁים נְבוֹנִים אֲדַבְּרָה שְׂמַעֲרֵנָא מִלְתִּי
 1Co 10:16 כִּוֹס הַבְּרָכָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ אֲנִי מִבְּרָכִים הֵלֵא הִיא מִמִּחְבְּרַת אֲתָנוּ אֲלֵי־דָם הַמְּשִׁית וְהַלְּחֵם אֲשֶׁר אֲנִי פֹרְסִים הֵלֵא הוּא מִמִּחְבְּרַת אֲתָנוּ אֲלֵי־בִשָּׂר הַמְּשִׁית
 10:16
 1Co 10:17 כִּי אֲנַחְנוּ הַרְבִּים הָיִינוּ לְבִשָּׂר אֶחָד כִּמוֹ לֶחֶם אֶחָד אֲחֵרִי אֲשֶׁר בִּלְחֵם אֶחָד הָיִינוּ כֻלְנוּ חֲבָרִים
 1Co 10:18 וְרָאוּ אֲתִי־בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֲבַרְתֶּם עֲבַרַת בְּשָׂרִים הֵלֵא אֲכָלִי הַזִּבְחִים חֲבָרִים הֵם בַּמִּזְבֵּחַ
 1Co 10:19 וַיִּמָּה אֲנִי אֹמֵר הַכִּי־זָבַח אֱלִילִים שֵׂרֵשׁ דְּבָר בּוֹ אוּ כִּי־אֱלִיל יִשְׂרָבוּ שֵׂרֵשׁ דְּבָר
 1Co 10:20 אֲבָל אֲתִי־אֲשֶׁר יִזְבְּחוּ הַנּוֹיִם לְשָׂרִים הֵם זִבְחִים וְלֹא לְאֱלֹהִים וְאֵין לִי חַפְּזֵי כִּי־תַהְיוּ אֲתֵם חֲבָרֵי הַשָּׂרִים
 1Co 10:21 לֹא תּוֹכְלוּ לְשִׁתוֹת מִכּוֹס הָאֲדוֹן וּמִכּוֹס הַשָּׂרִים לֹא תּוֹכְלוּ לְהַחֲבִיר לְשִׁלְתָן הָאֲדוֹן וּלְשִׁלְתָן הַשָּׂרִים
 1Co 10:22 אִו הַכִּי־נִעִיר חֲמַת קִנְאֵת הָאֲדוֹן הַבְּרָכִי־כֵת יִנְבֵר אִישׁ עָלָיו
 1Co 10:23 הַכֹּל נִכּוֹן לִי אֲבָל לֹא הַכֹּל לְהוֹעִיל הַכֹּל נִכּוֹן אֲבָל לֹא הַכֹּל לְהַבְּנוֹת מִמֶּנּוּ
 1Co 10:24 אֲלֵי־יִבְקֹשׁ אִישׁ טוֹבַת נַפְשׁוֹ לְבָדוּ כִּי אִם־נִסְטוֹבַת רַעְהוּ
 1Co 10:25 כְּלִי־הַנִּמְנָק בְּשׂוֹק אֲתוֹ תֹאכְלוּ וְאַל־תִּרְדְּשׁוּ לְחַקְרֵי־לֵב
 1Co 10:26 כִּי לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמִלּוּאָהּ
 1Co 10:27 וְאִם־יִקְרָא אֲתֵכֶם אֶחָד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵינֶם מֵאֲמִינִים וְתִרְצוּ לְלַכַּת לְבֵיתוֹ אֲכַל תֹּאכְלוּ מִכָּל־אֲשֶׁר יוֹשֵׁם לְפָנֵיכֶם וְאַל־תִּרְדְּשׁוּ לְחַקְרֵי־לֵב
 1Co 10:28 וְכִי־יִאֲמַר אֲלֵיכֶם אִישׁ זֶה הוּא זָבַח לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ בְּעִבּוֹר זֶה אֲשֶׁר הִנִּיר לָכֶם וּבְעִבּוֹר חַקְרֵי־לֵב כִּי לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמִלּוּאָהּ

1Co 10:29 ואני אמר חקרילב לא חקרי לבך כי אסחקרילב האחר כי למהוזה תחשב חפשתי לחטאה במחשבת לב אחר
 1Co 10:30 ואםאכלתי וברכתי למהוזה יחפני עלי אשר אני מברך
 1Co 10:31 עלכן אם תאכלו ואםתשתו או תעשו מאומה עשו כלמעשיכם לכבוד אלהים
 1Co 10:32 אלהיהו למכשול לפני היהודים ולא לפני היונים ולא לפני קהל אלהים
 1Co 10:33 כאשר גםאנכי בכלמעשי הנני הוטיב לכלם ולא טובת נפשי אני דרש כי אסמכות רבים למען יושעו
 1Co 11:1 ועתה לכו אחרי כאשר אני הלך אחרי המשיח
 1Co 11:2 והנני משבח אתכם כיוזכרתם אתי בכלעת וכישמרתם אתהתורת הנמסרות כאשר מסרתי לכם
 1Co 11:3 אך זאת חפצתי כיהדעון כיראש כלאיש הוא המשיח וראש האשה הוא האיש וראש המשיח הוא האלהים
 1Co 11:4 כלאיש אשר יחפלל או יתנבא וראשו מכסה בזה אתראשו
 1Co 11:5 וכלאשה אשר תחפלל או תתנבא ואתראשה לא כסחה אתראשה בזה כמו אסנלחה אתראשה
 1Co 11:6 כי אסהאשה לא תחפסה למה גםלא תגו ראשה ואסחרפה היא לאשה לנו או לגלח שערויתה תחפסה
 1Co 11:7 והאיש איננו מצוה לכסות אתראשו בהיותו צלם אלהים וכבודו אכל האשה היא כבוד האיש
 1Co 11:8 כי איןהאיש לקח מןהאשה כי אסהאשה מןהאיש
 1Co 11:9 גם לאנבא האיש בעבור האשה כי אסהאשה בעבור האיש
 1Co 11:10 עלכן חובת האשה לשאת כסות עלראשה מפני המלאכים
 1Co 11:11 אךן אין האשה מבלעדי האיש ואין האיש מבלעדי האשה לפני אדנינו
 1Co 11:12 כי כאשר האשה מןהאיש כנגםהאיש עלידי האשה והפל מאלהים
 1Co 11:13 שפטורגא כנפשיכם הכי נאנה לאשה באין כסות ראש להחפלל אלהיהם
 1Co 11:14 הן גםהטבע יורה לכם כי חרפה לאיש לגלח פרע שער ראשו
 1Co 11:15 אכל האשה כי תגלח פרע פאר הוא לה כיולכסות נתן לה הפרע
 1Co 11:16 ואסיובחה איש לעורר מדנים לאיזה הדרך לנו ולא לקהלות האלהים
 1Co 11:17 וכאשר אשמיעכם פה דברי לא אשבח אתכם אחרי אשר תקהלו יחדו לא לטובה כי אסלרעה
 1Co 11:18 וזה תחלת דברי כאשר תקהלו בקהל הן שמעתי כיוש מחלקות ביניכם ולמקצת השמועה האמיתי
 1Co 11:19 כי לא תחזקנה המחלקות מקרבכם למען יודעו הנאמנים בכם
 1Co 11:20 ועתה כאשר תחאספו יחדו לאיזה הדרך לאכל מלחם הארון
 1Co 11:21 כי כלאיש בקרה יקדים לאכל חלקו ואחר רעב והשני שחה שבור
 בתים לאכל ולשתות שמה או אסתבזו לקהל האלהים והוביש פני אלה אשר איןבדכם מאומה מה אמר לכם הכי אשבתכם עקב זאת לא אשבח אתכם
 1Co 11:22 האין לכם
 1Co 11:23 כי אנכי מןהארון קבלתי כאשר גםמסרתי לכם כי הארון ישוע בלילה אשרהסגירו אתו לקח לחם
 1Co 11:24 ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי הנבצע בעדכם זאת עשו לזכרני
 1Co 11:25 וכמוכן אחרי אכלם לקח אתהכוס ויאמר הכוס הזאת הברית החדשה בדמי זאת עשו בכלעת אשר תשתו לזכרני
 1Co 11:26 כי בכלעת אשר תאכלו אתהלחם הזה ושתו אתהכוס הזאת תשמיעו מות אדנינו עד כי יבוא
 1Co 11:27 עלכן מי אשר יאכל מלחם הארון ארושתה מכוסו ולבו לא נכון עמו מעל מעל בבשר אדנינו ובדמו
 1Co 11:28 אכל יבחן אדם אתנפשו ואז מןהלחם יאכל ומןהכוס ישחה
 1Co 11:29 כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה לאשמתו כי אתבשר הארון לא הבדיל לו כמשפט
 1Co 11:30 עלכן רבים נכאים וחלים בכם ורבים ישני עפר
 1Co 11:31 אךן אסנבחן אתנפשנו לא נשפט
 1Co 11:32 ואף אסנשפט נסר ויסרנו יהוה למען לא נאשם עםהעולם
 1Co 11:33 לכן אחי כאשר תחאספו יחדו לאכל הוחילו איש לרעהו
 1Co 11:34 וימי אשר ירעב יאכל בביתו ולא יהיה לכם און נעצרה ויתר הדברים אערכה לפניכם בבאי
 1Co 12:1 ועלדבר מתנות הרוח אחי אין אתנפשי להעלים מכם דבר
 1Co 12:2 אתם ידעתם כי לפנים נויים הייתם נמשכים אחרי אלילים אלמים כאשר אחריהם נמשכתם
 1Co 12:3 עלכן אודיע לכם כי אין איש אשר רוח אלהים דברבו אשר יאמר עלישוע כי חכם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע בשם ארון אסלא ברוח הקדש
 1Co 12:4 ושנות הנה מתנות החסד אכל אחר הוא הרוח
 1Co 12:5 ושנות הנה עבודת הקדש אכל אחר הוא הארון
 1Co 12:6 ושנות הנה הפעלות אכל אחר הוא האלהים הפעל הכל בכל
 1Co 12:7 ולכלאיש ואיש נתנה התגלות הרוח לטובת כלם
 1Co 12:8 יש אשר יתקדלו ברוח אמרי חכמה ואחר יתקדלו אמרי דעת ברוח הווא
 1Co 12:9 לאחר אמונה ברוח הווא ולאחר ינתן לרפא חלים ברוח הווא
 1Co 12:10 לזה עלילות נפלאות ולזה דברי נבואה לזה לבחן אתהרוחות לזה לדבר בלשנות שנות ולזה פתרון לשנות
 1Co 12:11 ואתכלאלה פעל הרוח האחד הווא הנתן לאיש איש מנתחלקו לפי רצונו
 1Co 12:12 כי כאשר הנוף אחד הוא ובו אברים רבים וכלאברי הנוף אף כירבים הם כלם נוף אחד כן גםהמשיח
 1Co 12:13 כי גםאנחנו נטבלנו כלנו ברוח אחד לנוף אחד אסיהודים אסיונים אסיעברים או בני חורים ורוח אחד השקה אותנו כלנו
 1Co 12:14 כי הנוף לא אבר אחד הוא כי אסאברים רבים
 1Co 12:15 אסתאמר הקהל אחרי אשר לא יד אני אינני מןהנוף הבעבור זאת לא מןהנוף היא

1Co 15:41 ויש קבור אחד לשמש וקבור אחר לירח וקבור אחר לכוכבים פירכוב מכובד שנה בכבוד
 1Co 15:42 וכמו כן בתקומת המתים נזרע בשחת-בלי וקם לחי-עד
 1Co 15:43 נזרע בלא-קבור וקם בקבור נזרע בלא-כח וקם בכח
 1Co 15:44 נזרע גו נפש חיה וקם גו אשר רוח הוא וישנו נפש חיה וישנו אשר רוח הוא
 1Co 15:45 וכן כתוב יהי האדם הוא האדם הראשון לנפש חיה והאדם האחרון לרוח חיה
 1Co 15:46 ולא זה הראשון אשר רוח הוא כי אסיה אשר נשמתו באפיו ואחריו זה אשר רוח הוא
 1Co 15:47 האדם הראשון הוא עפר מן-האדמה והאדם השני הוא האדון מן-השמים
 1Co 15:48 כמו הראשון עפר כן גם-בניו עפר הם וכמו השני מן-השמים כן גם-אלה אשר-לו מן-השמים הם
 1Co 15:49 וכאשר לבשנו דמות האדם אשר יסודו מעפר כן נלבשה דמות האדם אשר מוצאתיו משמים
 1Co 15:50 וכזאת אני אמר אחי כיראין בכח בשר ודם לרשת מלכות האלהים וכן-פליון לא ינחל אי-כליון
 1Co 15:51 ראו הנני מעלה סוד לא כלנו נישן המות אך עצם נפשותינו ישנה לשנה
 1Co 15:52 ברנע כשית עין במשך היכל תרועה אחרנה כי תקע בשופר והמתים יקיצו לחי עולם ועצם נפשותינו ישנה
 1Co 15:53 כי כן-פליון זה יעשה אי-כליון וכן-מות זה ילבש אל-מות
 1Co 15:54 וכאשר כן-פליון יעשה אי-כליון וכן-מות ילבש אל-מות אז יקום דבר הכתוב בלע המות לנצח
 1Co 15:55 איה נצחך מות איה שבט אונך שאל
 1Co 15:56 שבט המות הוא החטא וכח החטא היא התורה
 1Co 15:57 אך כרודף הוא האלהים אשר נתן-לנו תשובה נצחת ביד ישוע המשיח ארינו
 1Co 15:58 על-כן היו נכונים ומסודים אחים אהובים ולא תחמוטו ובעבודת ארינו הוסיפו לעבד יום יום אחר אשר ידעםם כירא לרוך פעלכםם בארינו
 1Co 16:1 ועל-אדות קבצת הנדבות לקדשים פאשר צויתי את-הקהלות בנלמאן כן תעשו גם-אתם
 1Co 16:2 באחר בשבת כלי-איש מכם פאשר תמצא ידו ירים את-נדבתו להיות לפקדון אחו ולא-תרימו את-הנדבות בבאי
 1Co 16:3 והיה פאשר אבוא אשלה את-האנשים הטובים בעיניכם עס-אנרות להביא את-נדבתכם לירושלים
 1Co 16:4 ואם-יכשר הדבר ללכת גם-אנכי אז ילכו הם עמדי
 1Co 16:5 ואני אבא אליכם מן-מקדוניה כי דרך מקדוניה אאברה
 1Co 16:6 ואולי אגור בתוככם או גם-אחרף ימי חחרף עמכם למען תשלחוני אז אל-אשר אני הולך
 1Co 16:7 כי אין רצוני כיום לראתכם פארח נטה ללון כי אם-אקנה לשבת עמכם ימים מספר אם-ירצה והיה
 1Co 16:8 ובאפסוס אהמהמה עדיג השבעות
 1Co 16:9 כירשם נפתח לי שער גדול המלאכה גדולה והמתקוממים רבים
 1Co 16:10 וכי יבוא טמותוס תנהרגא לשבת בתוככם בכלי-פחד כירמלאכת והיה הוא עשה כמהו כמני
 1Co 16:11 ולכן אל-יבזהו איש אך שלחהו בשלום ואלי יבוא כי אהמהלו עס-האחים
 1Co 16:12 ועל-אדות אפולוס אחינו הנה הפצתי בו מאד לבוא אליכם עס-האחים ואין לו כלי-רצון לבוא עתה בא יבוא לעת-מצא
 1Co 16:13 שקרו עמדו בדרך אמונה התאששו ועשו חיל
 1Co 16:14 וכל-מעשיכם עשו מאהבה
 1Co 16:15 ואני הנני רדש מכם אחי הלא ידעתם את-בית סטפנוס כירם ראשית פרי אכניא וכי הקדישו את-נפשם לשרת את-הקדושים
 1Co 16:16 אשר על-כן לאנשים כאלה חסרו למשמעתם גם-אתם ולכל-פעל ועבד כמוהם
 1Co 16:17 ואני שמחתי על בוא סטפנוס ופרטונמוס ואכיקוס כי המה מלאו את-מחסרי תחתיכם
 1Co 16:18 וכיריגו את-רוחי ורוחכם יחדו על-כן דעו יקר ערך אנשים כאלה
 1Co 16:19 קהלות אסיא שאלות לכם לשלום עקילס ופרסיקא וגם-העדה אשר בביתם יאמרו לכם רב שלום בארינו
 1Co 16:20 האחים כלם שאלים לכם לשלום שאלו איש לרעהו לשלום בנשיכת הקדש
 1Co 16:21 אני פולוס שאל לכם לשלום בכתב ידי
 1Co 16:22 מי אשר אינו אהב את-האדון ישוע המשיח יחרם מרן אתא
 1Co 16:23 חסד ישוע המשיח ארינו עליכם
 1Co 16:24 ואהבתי עס-כלכם בישוע המשיח אמן
 2Co 1:1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אני ושימותוס אחינו אל-עדת אלהים בקרנתוס ואל-כל-הקדושים אשר בארץ אכניא
 2Co 1:2 חסד ושלום יחן לכם אלהים אבינו וארינו ישוע המשיח
 2Co 1:3 ברודף הוא האלהים אבי ארינו ישוע המשיח אבי הרחמים ואלהי כלי-נחמה
 2Co 1:4 המנחם אתנו בכל-צרה והנתן לנו פת לנחם אחרים בכל-צרתם בתנחומים אשר נחמנו מאת אלהים
 2Co 1:5 כי פאשר עצמו מכאבינו בעבור המשיח כן על-ידי המשיח יעצמו הנחמים לנו
 2Co 1:6 אם-אפפו עלינו רעות נחם וישע וצאו לכם מהן ואם-נמצא נחם אתם הם הנחמים כיריגל פתכם מסבלות הצרות האלה אשר נסבל גם-אנחנו
 2Co 1:7 ויש-לנו תקנה נאמנה ברעתנו כי פאשר חלק לכם בצרה כן יהיה לכם חלק גם-בנחמה
 2Co 1:8 כי אירנפשונו להעלים מכם אחינו את-הצרות אשר עברו עלינו באסיא כי קברו ממנו ער-מאד וכירכשל פת הסבל עד כירגם לחינו אמרנו נואש
 2Co 1:9 ואנחנו דברנו עס-לבנו לאמר משפט-מות נגור עלינו לבחלי נבטח עוד בנפשונו כי אם-באלהים המחיה את-המתים
 2Co 1:10 אשר הצילנו מן-המות הקשה הנה כי מציל הוא ולו הוחלנו כי יצילנו עוד
 2Co 1:11 כי גם-אתם תחושו לעור-לנו בתפלתכם ובזאת רבים יודו לאלהים על-מתנת החסד אשר נתן לנו בתפילת רבים
 אשר לבנו לעדות לנו כי בנקיון פנים ובנפש זכה כלב אלהים התחלכנו בקרב הארץ ואף כירבקרוב מחניכם ולא בחכמת בשר ודם כי אם-בחסד אלהים
 2Co 1:12 וזאת היא התהלתו

1:13 2Co כי לא-כתבנו אליכם דבר זולתי את אשר אתם קראים ומקומים וגם הוחלתי פירסקימו דברי ער-הקין
 1:14 2Co וכאשר היינו לתהלה לאנשים מכם המפירים אתנו כן אתם לתהלה לנו ביום ישוע אדנינו
 1:15 2Co ובבטחון הזה היה את-לכבי לבוא אליכם אז לחת לכם ליותחן שנית
 1:16 2Co ולעבר הרך עליכם אל-מקדוניה ומקדוניה לשוב אליכם ואתם תשלחוני אז אל-ארץ יהודה
 1:17 2Co וכאשר היה כן את-לכבי הכי בזאת נמהר לב הייתי או הכי היתה מחשבתני כמחשבת בשר נדם ויהי כפי הן ולא לא והן כאחד
 1:18 2Co על-אמונת אלהים פיר-דברנו אליכם לא היה הן ולא
 1:19 2Co כי בן-האלהים ישוע המשיח אשר אני וסלנוס וטימותיוס קראנו אתו ביניכם הוא לא היה הן ולא כי רק-אמת בו
 1:20 2Co ובו כלה-הבטחות אלהים אמת ואמן על-ידינו לכבוד אלהים
 1:21 2Co כי-אלהים הוא אשר הקימונו במשיח עמכם וימשחנו במשחת קדשו
 1:22 2Co וגם-היה לנו למחסה עז ואחר-החן נתן בלבנו לערבון לנו
 1:23 2Co ואני לאלהים אקרא לעדות לי כי מחמלתי עליכם לא-באתי אל-קרנתוס ער-עקה
 1:24 2Co כי לא להשתחרר על-אמונתכם הגנו כי אס-רק פתברים להגידיל טובכם אשר באמונה אתם חיים
 2:1 2Co ואני שמתי על-לבי בלתי שוב אליכם עוד בעצבון
 2:2 2Co כי אס-אני אעציבכם בעצבי מי אפוא ישמחני עוד הכי הוא ישמחני אשר נעצב על-ידי
 2:3 2Co וקזאת הנה כתבתי פן-אחעצב אל-לבי בבאי בקרבכם תחת אשר הוחלתי לשמח בכם ואבטח בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם
 2:4 2Co ואני מרב גוון ומצוקת לב כתבתי קזאת ובשטף דמעות ולא למען תעצבו כי אס-רק למען תדעו את-האהבה העזה אשר אהבתי אתכם
 2:5 2Co ואס-איש מכם נתן עצבת לא רק אתי לבדי העצבי כי אס-מבלי אכביר מלים כמעט אתכם כלכם העצבי
 2:6 2Co אך די לאיש ההוא העז אשר ועמוהו רבים
 2:7 2Co על-כן אפוא שובו תנו חנינה לאיש ההוא ודברו על-לבו פן-יבלע בינונו כי רב הוא
 2:8 2Co ולזאת אני שאל מאתכם פקדוניה אתו באהבתכם
 2:9 2Co וגם-לבעבור זאת כתבתי כי-מנסה אני לדעת הישכם שמעים אל-קל-מצותי
 2:10 2Co ואיש אשר אתם תסלחו-לו אסלחו-לו גם-אני כי אני אס-סלחתי מאומה סלחתי את-אשר סלחתי למענכם לפני המשיח
 2:11 2Co פן-יעקבו השטן כי לא-נעלמו ממנו מזמותי
 2:12 2Co וכאשר באתי אל-טרואס על-דבר בשרת המשיח אשר נפתח-לי שם שער באדנינו
 2:13 2Co לא-נחיה רוחי בקרבי כי לא-מצאתי שם את-טיטוס אחי ואפן ואלך מאתם אל-מקדוניה
 2:14 2Co אך ברודך הוא האלהים הנותן לנו תשועה במשיחנו תמיד ריח העתו וייל על-ידינו בכל-מקום
 2:15 2Co כי אנתנו ריח הניחח העלה מאת המשיח לאלהים בין בחוד הנשעים ובין בחוד האבדים
 2:16 2Co לאלה ריח המות למות ולא-לה ריח החיים ומיהוא נכון לכהנה קזאת
 2:17 2Co כי אנתנו לא כרבים ההפכים דברי אלהים כי אס-בישרת לבב לפני אלהים ובאלהים אנתנו מדברים במשיח
 3:1 2Co הנחל עוד הפעם לחותכם מיהאנו החפץ לנו פאנשים אחרים בכתבי מליצה אליכם או מכם
 3:2 2Co אתם אנתנו חרותה על-לבנו אשר כל-אדם מכין וקרא בה
 3:3 2Co כאשר מודעת זאת כי אתם אנת המשיח ערוכה על-ידינו וכחובה לא בדיו כי אס-ברוח אלהים חיים לא על-לחות אבנים כי אס-על-לחות לב בשר
 3:4 2Co ובטחון רב פזה ישלנו באלהים על-ידי משיחנו
 3:5 2Co לא כי פח לנו לקנם כל-דבר כפי העלה על-רוחנו כי אס-פחנו מאת האלהים
 3:6 2Co אשר נסדח נתן לנו להיות כהני ברית החהשה לא לפי האחות כי אס-לפי הרוח כיהאות ממות והרוח מתיה
 3:7 2Co והנהגה אשר מות בה ואשר חיותה באחות על-האבנים מלאה כבוד ער-כי לא יכלו בני ישראל להביט אל-פני משה מפני אור פניו אשר לא יעמד לנצח
 3:8 2Co אף כי יאתה כבוד לכהנה אשר בה תי רוח
 3:9 2Co ואס-תכבד הנהגה אשר תורתה דין הלא תכבד הנהגה אשר צדקה תורתה ככבוד משנה
 3:10 2Co כי כמה נחשב כבוד הנהגה הראשנה נגד ערך הנהגה אשר-לה יתר שאת
 3:11 2Co ואס-בת-חלוף כבודה היא אף כיוזאת העמדת לנצח
 3:12 2Co על-כן בהיות לנו תקנה קזאת פינו וביע עתק
 3:13 2Co ולא כמשה אשר נתן מסוה על-פניו ובני ישראל לא יכלו להתבונן אל-תכלית תורתו הבאה ער-קצה
 3:14 2Co כי כבד לבם וער-היום היה כאשר יקראון דברי הברית הישנה עוד המסוה שהוא לגנוד עיניהם כי לא יסור בלתי במשיח
 3:15 2Co הם יהגון בחורת משה והמסוה כמסכה על-לבם ער-היום היה
 3:16 2Co אך כאשר ישוב ישראל אל-האדון אז המסוה יוסר
 3:17 2Co ואדנינו הוא הרוח ומי אשר-בו רוח אדנינו תפשי הוא
 3:18 2Co ואנתנו כלנו בלי מסכה על-פנינו ראים כבוד אדנינו כמו בראי מוצק וצלמנו ישנה ודמה לצלם שהוא ויעלה אל-כבוד מלפני ארון הרוח
 4:1 2Co על-כן בהיות לנו כהנה קזאת בחסד אל לא נתת מפני-כל
 4:2 2Co פני בעליהן נרחק בעקבות עקבה לא נלך ועל-דבר האלהים לא נטפל שקר כי אס-לגלות את-האמת באנו ובזאת נפיק רצון מלב כל-בני אדם לפני אלהים
 4:3 2Co ואם נסב-בשרתנו מסוה על-פניה המסוה הוא רק לעיני האבדים
 4:4 2Co אשר עור אלהי העולם היה עיני אלה אשר לא אמן כם בלתי ונה עליהם אור כבוד בשרת המשיח אשר הוא צלם האלהים
 4:5 2Co כי לא עלינו כי אס-על-ישוע המשיח נאמר כי הוא האדון ולמענו אנתנו עבדים
 4:6 2Co כי האלהים אשר אמר ויפוע אור מאפל הוא הרליק נרו בתררי לבנו להפיץ אור דעת כבודו בפני ישוע המשיח

4:7 וְהֶאֱזָר הוּא לֵנוּ בְּכָלִי חֲרָשׁ לְמַעַן תַּח וְתַר עַו לֵאלֹהִים וְלֹא לֵנוּ
 4:8 וְלַחֲזִים אֲנַחְנוּ מִכָּל־עֵבֶר אֲךָ לֹא רְצוּצִים נִבְכִּים וְלֹא נוֹאֲשִׁים
 4:9 וְנִרְהִים וְלֹא נַעֲזֹבִים נִדְחִים וְלֹא אֲבָדִים
 4:10 וְאֶת־מוֹת הָאָדוֹן וְשׁוֹעַ נְשָׂאִים אֲנַחְנוּ תְּמִיד בְּנַפְשׁוֹ לְמַעַן וְגָלוּ בְּנַפְשׁוֹ גַּם־חַיִּי
 4:11 וְכִי נִחוּנִים אֲנַחְנוּ לְמוֹת כְּלִימֵי חַיֵּינוּ בְּעִבּוֹר וְשׁוֹעַ לְמַעַן וְגָלוּ גַּם־חַיִּי וְשׁוֹעַ בְּבִשְׂרֵנוּ בְּשֵׁר כָּלָה
 4:12 וּבְכֵן כַּאֲשֶׁר עָלִינוּ נִדְלַ כַּח הַמוֹת כֵּן עָלִיכֶם כַּח הַחַיִּים
 4:13 וְאֲךָ בְּהוֹיֹת בְּנוּ רוּחַ הָאֱמוּנָה הַהוּא כְּדָבָר הַכְּתוּב הַאֲמַנְתִּי כִּי־אֲדַבֵּר לְכֵן מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ וְגַם־נִרְבֶּרֶה
 4:14 וְאַחֲרָי אֲשֶׁר יִדְעֻנוּ כִּי הַמְּקִיִּם אֶת־הָאָדוֹן וְשׁוֹעַ הוּא גַּם־יִקְיִם אֲתָנוּ עַם־שׁוֹעַ וְגַם־יַעֲמִידֵנוּ עִמָּכֶם לְפָנָיו
 4:15 וְכָל־אֱלֹהִים בְּעִבּוֹרְכֶם לְמַעַן יוֹסִיפוּ רַבִּים לַהֲדוֹת לְכַבּוֹד הָאֱלֹהִים רַב חֲסֵדוֹ
 4:16 וְעַל־כֵּן אֲפֹא לֹא נַחַת מִפְּנֵי־כָל אֲף אִם־הָאֱלֹהִים הַחַיּוֹן נִמְקַ כֵּן הִנֵּה הָאֱלֹהִים הַפְּנִימִי וְחֲלִיף כַּח יוֹם יוֹם
 4:17 וְכִי נַעֲנִינוּ אֲשֶׁר קָל הוּא וְעֵבֶר כְּרַנַּע עַו נִצַּח וְתוֹלְנוּ כְּבוֹד מֵאֵד נַעֲלָה
 4:18 וְכִי לֹא לְדַבְּרִים הַנִּרְאִים אֲנוּ מַצְפִּים כִּי אִם־לְאֲשֶׁר אֵינֶם נִרְאִים כִּי הַנִּרְאִים לְיָמִים חֲרוּצִים וְאֲשֶׁר אֵינֶם נִרְאִים עַד־עוֹלָמִי עַד
 5:1 וְכִי יִדְעֻנוּ אִם וְהָרַס בֵּית חֲמָר אֲהֵל נַפְשׁוֹ יִתֵּן לֵנוּ בֵּית מֵאֵת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֵינֵנוּ כְּנִי בְּיָדִים כִּי בֵּית עוֹלָם הוּא בְּמָרוֹם
 5:2 וְכִי פֹה בְּבִתִּי הַנֶּפֶשׁ נֶאֱחָזִים אֲנַחְנוּ וְשָׂאִים לְהַחֲלוֹן בְּצַל הַמַּעוֹן הַעֲלִיּוֹן
 5:3 וְאִם נַחֲלוֹנוּ שָׁם לֹא נִהְיָה עוֹד כְּעִירָמָם מִבְּלִי מַחֲסֵה
 5:4 כְּלִיעוֹר נַחְנוּרֵר פֹּה בְּבִתִּי הַנֶּפֶשׁ אֲנַחְנוּ מִסְּבָלִים וְנֶאֱנָקִים וְלֹא לְחַלִּיפַת חֲלִיצַתְנוּ אֲנַחְנוּ מִתְּאִוִּים כִּי אִם־לְהוֹיֹת מְלַבְּשִׁים לְבַעֲבוֹר וְבַלַּע הַמוֹת בְּמוֹת־חַיִּים
 5:5 וְהָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר הִכְיָנוּ לְכָל־זֹאת וְאֶת־רוּחוֹ נָתַן לְעַבְדוֹ לֵנוּ
 5:6 וְזֹאת אֲנַחְנוּ סְמוּכִים תְּמִיד וְגַם־יִדְעִים כִּי כְּלִיעוֹר אֲשֶׁר נִשְׁכַּן בְּנוֹהָ נִשְׁכַּן כְּמוֹ גַלִּים מַעַל פְּנֵי הָאָדוֹן
 5:7 וְכִי בְּאֱמוּנָה אֲנוּ הַלְכִים וְלֹא לְמִרְאָה עֵינַיִם
 5:8 וְיִשְׁלָנוּ עַל־יָמֵינוּ לְהַסְמֵךְ וְחַאֲתוֹת לְבַנוּ גְדֻלָּה לְהַרְחִיק נִדְר מִן־הַגְּבוּיָה וְלְהַחֲלוֹן בְּצַל הָאָדוֹן
 5:9 וְעַל־כֵּן נִתְאַמְּץ אִם־מִקְרֹב אִם־מִרְחֹק לְהוֹיֹת לוֹ לְרַצוֹן
 5:10 וְכִי כָלְנוּ מִתְחַדְּרִים לְעַמֵּד לְפָנָיו כִּסָּא מִשְׁפַּט הַמִּשְׁפָּחָה לְקַחַת אִישׁ אִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה בְּעוֹדוֹ בְּבִשְׂרוֹ אִם־טוֹב וְאִם־רָע
 5:11 וְאַחֲרָי אֲשֶׁר יִרְאֵת וְהוּא לְגַד עֵינֵינוּ נִתְּתָה אֶת־בְּנֵי הָאָדָם לִירְאָה אֹתוֹ וּבִישׂוֹרַת לְקַבְּנוּ יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ לֵאלֹהִים אוֹחִילָה כִּי כֵן יִדְעִים אֲנַחְנוּ גַּם־לְכֶם
 5:12 כָּאֲנוּ זֹאת לְרוֹמָם נַפְשׁוֹ לְפָנֵיכֶם עוֹד הַפְּעַם כִּי אִם־לְשִׁים לְכֶם יָדִים לְהַחֲפָאֵר בְּנוּ וְלַחַת לְכֶם פִּתְחוֹן פֹּה נִגְדַּ מִתְּחַפָּאִרִים לְעֵינַיִם וְלִלְבָב אִין מֵאוּמָה
 5:13 וְאִף אִם־נַחֲשַׁבְנוּ כְּמַשְׁתַּחֲלָלִים כֵּן הָיִינוּ לֵאלֹהִים וְאִם כְּמַחֲקִימִים כֵּן הָיִינוּ לְכֶם
 5:14 כִּי־אֶהְבֵּת הַמִּשְׁפָּחָה חֲזָקָה עָלֵינוּ לְהוֹצִיא מִשְׁפַּט כְּזֶה אִם־אֲחֵד מֵת בְּעַד כָּלֶם אִז כָּלֶם כְּמֹתִים נַחֲשָׁבוּ
 5:15 וְהוּא מֵת בְּעַד כָּלֶם לְמַעַן יִחַיו כָּלְמוֹ לֹא לְנַפְשָׁם כִּי אִם־לוֹ אֲשֶׁר מֵת וְקָם בְּעַדֶם
 5:16 וְעַל־כֵּן מַעֲתָה לֹא־נִדַּע עוֹד אִישׁ לְפִי בִשְׂרוֹ וְאִף הַמִּשְׁפָּחָה אִם־יִדְעָנָהוּ לְפִי בִשְׂרוֹ לֹא־נִדְעָהוּ עוֹד עֵתָה
 5:17 וְכִי מוֹ לְמִשְׁפָּחָה בְּרִיאָה חֲדָשָׁה הוּא קְרַמְנִיּוֹת חֲלָפוּ וְהִנֵּה הַכָּל חֲרָשׁ הוּא
 5:18 וְכָל־זֹאת מִיַּד אֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָנוּ לְהַחֲרֹצוֹת אֵלָיו בְּמִשְׁפָּחָה וְעַבְדַּת הַסְּלִיחָה הַזֹּאת שָׁם עָלֵינוּ
 5:19 וְכִי הֵן אֱלֹהִים הִנֵּה בִישׁוֹעַ הַמִּשְׁפָּחָה לְסַלַּח לְבָנָיו הַעוֹלָם וְלֹא־לְזִכֹּר לָהֶם אֶת־חַטָּאתֵיהֶם וְתוֹרַת הַסְּלִיחָה הַזֹּאת הַפְּקִיד בְּיָדֵינוּ
 5:20 וְאִם כֵּן אֲפֹא מוֹלִיצֵי הַמִּשְׁפָּחָה אֲנַחְנוּ כְּמוֹ אִם־אֱלֹהִים מִתְּחַנֵּן אֲלֵיכֶם עַל־פִּינוּ אֲנַחְנוּ מַחֲלִים אֶת־פְּנֵיכֶם בְּשֵׁם הַמִּשְׁפָּחָה הַחֲרָצוֹנָא אֱלֹהֵי־אֱלֹהִים
 5:21 וְהוּא אֲשֶׁר לֹא־יִדַּע חֲטָאת אֹתוֹ עָשָׂה לְחַטָּאת בְּעַדְנוּ לְמַעַן נִהְיָה אֲנַחְנוּ כּוֹ לְצַדִּיקַת אֱלֹהִים
 6:1 וְאֲנַחְנוּ עֲשִׂים עִמוֹ בְּמִלְאֲכָתוֹ מִבְּקָשִׁים מִכֶּם אֲלֵ־נָא תִּשְׂאוּ חֲסֵד־אֵל לְדִיק
 6:2 וְכִי הוּא אֲמַר בַּעַת רַצוֹן עֲנִיתִיד וּבְיוֹם וְשׁוֹעַ עֲנִיתִיד הִנֵּה עֲתָה עַת רַצוֹן הִנֵּה עֲתָה יוֹם וְשׁוֹעַ
 6:3 וְלֹא נָתַן מִכְּשֵׁל לְפָנֵיכֶם לְפָנֵיכֶם פְּרִי־חֲשָׁב עַבְדְּתָנוּ לְשִׁמּוּצָה
 6:4 וְאוֹלָם בְּכָל־מַעֲמַד נַעֲמַד לְעֵינֵי הָרִאִים כְּמִשְׁרַת־אֵל בְּרַב עֲצָר רוּחַ בְּלַחֲץ בְּמַצּוֹק וּבְחֲסָר כָּל
 6:5 בְּמַהְלָמוֹת בְּבִתִּי כְּלָאִים בְּמַהוּמוֹת בְּתִלְאוֹת בְּבִלְי־שֵׁנָה בְּלִילָה וּבְהַחֲשֵׁנוֹת בְּיוֹם
 6:6 בְּבוֹר לֵב בְּאוֹר הַדַּעַת וּבְכַאֲרָךְ רוּחַ בְּחִינָה בְּרוּחַ הַקִּדְשׁ וּבְאֶהְבָּה בְּלֹא לֵב וְלֵב
 6:7 בְּדַבְּרֵי אֱמֶת בְּגִבּוֹרַת אֱלֹהִים וּבְכָלִי נִשְׁקַ הַצְּדָקָה מִיָּמִין וּמִשְׂמָאל
 6:8 בְּכַבּוֹד וּבְקִלּוֹן בְּדַבָּה רַעָה וּבְשִׁמְעַת תְּהַלְלָה כְּמַתְעִים וְנֶאֱמִינִים
 6:9 וְכִי בְּלִרְשָׁם וְאֲנָשִׁי שָׁם כְּמֹתִים וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ חַיִּים כְּמִכִּים וְלֹא מוֹמְתִים
 6:10 וְכִי נִנְעַצְבִּים וְשִׁמְחוּם תְּמִיד כְּרָשִׁים וּמַעֲשִׂירֵי רַבִּים כְּאִין לָהֶם מֵאוּמָה וְיֵשׁ לָהֶם כָּל
 6:11 וְאֶתֶם יוֹשְׁבֵי קְרַנְתוֹס פִּינוּ פִּתְחָנוּ לְכֶם אֲךָ לְבַנוּ הַקֵּב
 6:12 וְלֹא־צָר הוּא מִהַכִּיל אֶתְכֶם אֲךָ מַעֲיִכֶם וְרַחֲמֵיכֶם צָרוּ מִהַכִּיל אֲתָנוּ
 6:13 וְאִין כְּמוֹ אֲלֵ־בְנִים אֲנִי מִדַּבֵּר הַשִּׁיבוּ נְמוּל וְהַרְחִיבוּ לְבָבְכֶם גַּם־אֶתֶם
 6:14 וְאֶת־צַמְרוֹ לְמַהֲרָסִי אֲמוּנָה לְמִשְׁךְ עִמָּם בְּעַל אֲחֵד כִּי מַה אֲחֵדָה בֵּין צִדִּיק לְרָשָׁע וּמַה בְּרִית בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ
 6:15 וְכִי בְּמַה יִשׁוּעַ הַמִּשְׁפָּחָה לְבַלְעֵל אוֹ מַה חֲלַק לְשִׁמְרָה אֲמוּנָה עַם־מַהֲרָס אֲמוּנָה
 6:16 קֶשֶׁר לְהִיכַל אֱלֹהִים עַם־אֱלִילִים כִּי־אֲנַחְנוּ הִיכַל אֱלֹהִים חַיִּים כַּאֲשֶׁר אֲמַר הָאֱלֹהִים וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵם יְהוֹדִילֵי לְעַם
 6:17 וְעַל־כֵּן צָאוּ מִתוֹכְכֶם וְהִבְרוּ נֶאֱסִיְהוּהָ וְשִׂמְאֵ אֶת־תַּנְעוּ וְאִין אֲקַבֵּל אֶתְכֶם
 6:18 וְהִיִּיתִי לְכֶם לֵאב וְאֶתֶם תְּהוֹדִילֵי לְבָנִים וּלְבָנוֹת נֶאֱסִיְהוּהָ זְכָאוֹת
 7:1 לְכֵן יִדְרִים בְּהוֹיֹת לֵנוּ בְּהַסְחָחוֹת אֱלֹהִים נַשְׁהָר נַפְשׁוֹ מִכָּל־טְמֵאָת בְּשֵׁר רוּחַ וְנַעֲלָה בְּקִדְשׁ בְּיִרְאָת אֱלֹהִים
 7:2 שְׂאוּנֵנוּ לֹא עֲשִׂקְנוּ לֹא חַבְלָנוּ וְלֹא עַקְבָנוּ אִישׁ

2Co 7:3 ולא להאשימכם אני מדבר כי הלא קדמתי לאמר כי שמורים אתם בלבנו נסבמות נסבוחים
 2Co 7:4 ארשת שפתי נמרצה אליכם ואתפאר בכם עדימאד ובכל-צרכתנו מלאתי נחם ודי שמחות שבעתי
 2Co 7:5 כי בבאנו מקדוניה לא היה שלום בבשרנו כי אסצרה מקל-עבר מחוץ חרב ומחזרים אימה
 2Co 7:6 אך זקף כפופים אלהים אשר סמך לנו ביד שיטוס בבאו
 2Co 7:7 ולא בבאו בלבד כי אסגם בתחומים אשר מצא ביניכם בהנידו לנו אתחשק לבכם אתיוונכם ואתקנאתכם לי אשר על-כן הוסיף שמחה בלבי
 2Co 7:8 ואם נסחעצבתי אתכם באנחתי לא אנחם עתה אף כיינחמתי או בראתי כייחאנתת ההיא העציבה אתכם לזמן מה
 2Co 7:9 ועתה אני שמח לא על-עצבכם כי אסעל-עצבכם לתשובה אחרי אשר נעצבתם לפי רצון אלהים לבלתי היות לכם פלגוק על-ידנו
 2Co 7:10 כי העצב לפי רצון אלהים מוליך לתשובה ולחשועה אשר על-זאת לא ינחם איש אך עצב לפי-הדרך העולם יוליך למות
 כי עורר אתכם לשקר על-דברינו אף להצטדק ואף להתקצף אף ליראה ואף לאהבה אף לקנאה ואף לנקמה הוכחתם כייננקיים היותם מפל וכל בעגון ההוא
 2Co 7:11 הלא הלא תראו פרי עצבכם אשר פרצון אלהים אליכם לא כתבתי בעבור זה אשר עשה את-הרעה ולא בעבור זה אשר סבל את-הרעה כי אסבעבור הראחכם כמה אתם חרדים עלינו לפני האלהים
 2Co 7:12 ועל-כן פאשר כתבתי ובעבור-זאת נחנאמים ישעשעו נפשנו בתחומותיכם ורב שמחות שבענו בשמחת שיטוס אשר כלכם יחדו הנחתם את-דוחו
 2Co 7:13 ואני לא אבוש מאשר הללתיכם לפניו כי פאשר כל-דברינו אליכם דברי אמת הם כן הוקם דבר התהלה אשר הללתיכם לפני שיטוס
 2Co 7:14 ונסהוא נכמרו רחמי אליכם יתר מאד ויזכר כי כלכם יחדו הקשבתם לקולו וכי קבלתם אתו ביראה ובחזרה
 2Co 7:15 ואני שמח כי בכל-דבר לבי בכם בטוח
 2Co 8:1 והננו מודיעים אתכם אחים כי נבר חסד אל על-הקהלות מקדוניה
 2Co 8:2 כי פאשר הגדיל כור צרתם כן גדלה שמחתם ורב ענים הרבה שפעת נדבתם
 2Co 8:3 ואני עד הגני כי לפי-הדרך פתחם או נסיתר מהיכחם פנדיכי לב
 2Co 8:4 בקשו ממנו בתחוננים רבים על-דבר נדבתם זה חסדם וחלק עבדתם לקדושים
 2Co 8:5 ונסעשו יתר מאשר קנינו כי בתחלה הקדישו נפשם לאדנינו ולנו ברצון האלהים
 2Co 8:6 ולפי-זאת בקשנו מאת שיטוס פאשר החל מאז כן וכלה מעשה החסד הזה בכם
 2Co 8:7 והנה פאשר חלק רב לכם בכל באמונה בתורה ובעדע בכל-מאמציו כח ובאהבה אשר תאהבו כן תרבו חלקכם נסבחסד הזה
 2Co 8:8 ולא כדבר מצנה אני אמר כי אסלנסתכם במאמציו כח אחרים לראות אסאהבתכם זכה
 2Co 8:9 כיידיעתם את-חסד ישוע המשיח אדנינו כי עשיר היה נהיה לרש למענכם אשר עקב רישו תעשירו
 2Co 8:10 ואני מחנה רעתי בדבר הגל להועיל לכם אחרי אשר החלתם זה שנה לא רק לעשות חסד כי אסגם לעשותו בחפץ לב
 2Co 8:11 ועתה השלימו את-המעשה וכלו את-המלאכה לפי רוחכם הנדיבה פאשר תמצאו ידכם
 2Co 8:12 כי איש אשר רוחו נדיבה והיה לרצון כפי אשר ישלאל ידו ולא-כפי אשר אינלאל ידו
 2Co 8:13 כי לא לרונתה לאחריים ולמעמסה עליכם דברי
 2Co 8:14 כי אסבקו השנה היום יתרה לכם למלא מחסכם ולעת אחרת יתרתם תהיה למלא מחסכם למען יהיה קו שנה
 2Co 8:15 ככתוב ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר
 2Co 8:16 ואני אודה את-אלהים אשר נתן בלב שיטוס לחוש לכם קזאת
 2Co 8:17 כי לא רק את-פקדתנו שמר כי אסרב פעלים הזה הלך אליכם מרצון נפשו
 2Co 8:18 ונשלח עמו את-אחינו אשר נודע לתהלה בבשרה בכל-הקהלות
 2Co 8:19 ומלבד זאת נבחר נסהוא מאנשי הקהלות ללכת עמנו בעבדתנו לאספ הנדבות לכבוד אדנינו ולעזר-לנו
 2Co 8:20 ואף נסלהרחיק מעלינו דבה רעה על-דבר הנספף הרב אשר אספנו בעבדתנו
 2Co 8:21 כייחשנו להשגיח מהשוב נסבעיני האדון ונסבעיני בני-אדם
 2Co 8:22 ונשלח עמכם את-אחינו איש אמין כח אשר בחנו אתו פעמים רבות בדרכים שנים ועתה הוסיף אמין לבו בבשחוננו בכם כי רב הוא
 2Co 8:23 והנה על-דבר שיטוס חסר הוא לי ותמד ידו בעבדתי בקרבכם וכן על-דבר אחינו הלא הם שלוחי הקהלות לכבוד משיחנו
 2Co 8:24 ועל-כן תחוו ערות אהבתכם להם ואשר נסנחפאר בכם נגד פני הקהלות
 9:1 אסגם על-דבר משמרתנו לכלכל את-הקדושים אדלמותר לי לכתב אליכם
 כי ידעתי נדבת בכם אשר היתה לתהלה בפי מאז לפני קהל מקדוניה לאמר כי זה שנה אשר אכניא נכון לבה להתנדב וכי נסקנאתכם עוררה לב רבים
 2Co 9:2 כי
 2Co 9:3 אבל שלחתי אליכם את-האחים למען לא תהיה תהלתכם בפי בדבר הזה לריק ולמען תהיו נכנים פאשר אמרתי
 2Co 9:4 כי אסנבואו אנשי מקדוניה עמו וימצאו כי אינכם נכנים אינני אמר כי אתם חבשו אף אנחנו הלא נבוש ממבטחנו
 2Co 9:5 על-כן חשבתי כי עלי הדבר להעיר את-האחים לקדם לבוא אליכם להכין מסת נדבת ידכם כמדבר מאז להיות ערוכה כמסת יד נדיב ולא כיד פילי
 2Co 9:6 כי הנה הזרע זרע הזה יקצר רזון והזרע ביד נדיבה יקצר נדיבות
 2Co 9:7 כל-איש יתן פאשר ידבנו לבו לא בעון רעה ולא באנס כי הנחן בלב טוב יאהב אתו אלהים
 2Co 9:8 ויד אלהים משגת לשפת לכם פליחסד למלא די מחסכם פליחמים ולתח לכם חיל לעשות כל-טוב
 2Co 9:9 ככתוב פזר נתן לאביונים צדקתו עמרת לעד
 2Co 9:10 והנחן זרע לזרע ולחם לאכל פה יתן וכה יוסף לכם את-זרעכם ואתפרי צדקתכם ירבה
 2Co 9:11 כי תחברכו בכל בכל-מעשה נדיבות להשמיע תהלת אלהים על-ידנו
 2Co 9:12 כייעבדת הצדקה הזאת לא לבד מחסור הקדושים תמלא כי אסגם-תפתח פי רבים להודות לאלהים
 2Co 9:13 ובעמשה הצדקה הזאת ותנו לאלהים כבוד על-אשר נכנע לבכם לקבל עליכם בשרת המשיח ועל-נדבת ידכם לאות אחנה להם ולכל-אביוני אדם

9:14 2Co ויהם ותפללו בערכם כי נפשם דבקה בנפשכם בעבור חסד אל אשר נבר עליכם
 9:15 2Co ברוך הוא אלהים הנתן לנו מתן עצום מספר
 10:1 2Co ואני פולס בנעם משיחתי ובענותי הנני דרש מכם לאשר פנים בפנים שפל הייתי לפניכם ומרחוק יצא עתק מפי
 10:2 2Co ולזאת אני דרש מכם אליהתנו לי האנה בבואי להוציא עתק מפי בעזוז לבי כאשר מתעתד אני לקראת אלה האמרים כי חיי בשירים חיינו
 10:3 2Co כי בחיי בשרנו לא כדרךך בשר ודם יצא לקראת נשק
 10:4 2Co כי גם כלי נשקנו אינם כלי בשר כי אס־חזקים לאלהים להרס מבצרים
 10:5 2Co להפר מושבות ערומים להשפיל כל־נאא אשר ינאה על־דעת אלהים ולהליך כל־לב בשבוי להכניעו לפני המשיח
 10:6 2Co ונכונים אנחנו לבא במשפט עם כל־המאנים לשמע אם רק־אתם תשימו שכם אחר
 10:7 2Co התשפטו למראה עין מי הוא אשר סמוך לבו כי למשיח הוא ושוב ותבונן בנפשו כירכאשר הוא למשיח כן גם־אנחנו למשיח
 10:8 2Co ונם לא אבוש אם אוסיף עוד להתהלל בשלטון אשר נתן־לנו אדונינו לבנות אתכם ולא לפרוץ בכם
 10:9 2Co אך לא יחשבני איש כמתריר אתכם באגרות
 10:10 2Co בעבור האמרים עלי הנה אגרותיו נכבדות וקשות ומראה פניו רע וניבו נבזה
 10:11 2Co כי החשב פזאת הלא ידע כיר־קלשון אגרותיו מרחוק כן נשמר לעשות כאשר נבוא פנים בפנים
 10:12 2Co כי לא נעז להתחשב ולהתמשל כאנשים המתהללים במו־פיהם הן המה חסרי לב המודים נפשם במדת נפשם וערכי ערכם בערכם
 10:13 2Co ואנחנו לא נתהלל בלי־חזק כי אס־לפי קו המדה אשר חלק־לנו אלהים במדה זו אשר תתנו לנשת אליכם
 10:14 2Co כי לא עברנו חק כאלו אין לנו לנשת אליכם כי הלא בבשרת המשיח כבר קדמנו להניע עדיכם
 10:15 2Co ולא נתהלל בלי־חזק לנגע בנחלת יגיעת אחרים אבל יש־לנו חקנה כיר־חברה אמונתכם וכן יגדל כבודנו בכם לפי קו המדה כלה עדי־למעלה ראש
 10:16 2Co ונם־נבשר את־הבשרה מכם והלאה כי לא נבוא להתהלל בחבלים נפלו לאחרים
 10:17 2Co אך המתהלל ותהלל ביהוה
 10:18 2Co כי לא זה הוא אשר פיו ישבחנו נאמן הוא כי אס־זה אשר ישבחנו פי יהוה
 11:1 2Co אחלי שאוני־נא מעט באולתי אך ידעתי כי נשא תשאני
 11:2 2Co כי קנאתי לכם קנאת אלהים ויעדתי אתכם לאיש הוא המשיח אשר לפניו הנני להעמידכם כבחולה תמה
 11:3 2Co אך ידעתי כי כאשר השיא הנפש את־חנה בערמתו כן גם־אתם פו־חסירו את־לבכם ואת־מתכם מאחרי המשיח
 איש הבא אליכם יגיד לכם ישוע אחר אשר לא הגרנו או כי תקחו רוח אחרת אשר לא־לקחתם או בשרה אחרת אשר לא־קבלתם אז תוכלו להכיל דבכיו
 11:4 2Co לו
 11:5 2Co אבל חשבתי כי לא נפל אני מראשי השליחים אף לא בדברך אחר
 11:6 2Co אם פעל שפתים אני במדברי לא־כן אני בהעת כי כל־אשר בלבבי הלא נודע לכם בפני כל־אדם
 11:7 2Co החטא חטאתי כי השפלתני נפשי למען אתם תרימו ראש כי הבאתי לכם בשרת אלהים בלא־כסף
 11:8 2Co שלותי קהלות אחרות כי לקחתי מהן שכר פעלתי לעבר אתכם חנם
 11:9 2Co ובהיותי עמכם ואוסר לא הלאיתי איש כי די מחסרי מלאו האחים אשר באו ממקדוניה ואשתמר מאד מהיות עליכם למשא וכן אוסיף להשתמר
 11:10 2Co כאשר המשיח ואמתו לי הוא כן לא תעצר ממני תהלתו זו בגלילות אכניא
 11:11 2Co ועל־מה־זה אשתמר העל אשר לא אהבתי אתכם האלהים הוא יודע
 11:12 2Co אך כאשר עשיתי כן אוסיף לעשות להעביר האנה מנה־מבקשים האנה למען יוכלו להתחשב בתהלתם כמנו
 11:13 2Co כי אנשים כאלה שליחי שקר הם עשי רמיה המתחפשים לשליחי המשיח
 11:14 2Co ואין זה פלא אחרי אשר גם־השטן מתחפש למלאך אור
 11:15 2Co על־כן לא דבר גדול הוא אם ותחפשו גם־משרתיו למשרתי צדק אשר באתרתם מפרי מעלליהם יאכלו
 11:16 2Co ועוד אני אמר אלי־חשבני איש לאויל כי אס־כן אף כאויל שאו פני ואתהלל מעט גם־אני
 11:17 2Co את אשר אני דבר לא מפי הארון הוא כי אס־דברי כאחו בסכלות לאשר סמוך לבי בתהלתי
 11:18 2Co אחרי אשר רבים מתהללים כדרךך בשר ודם אתהלל גם־אני
 11:19 2Co כי תשאו את־האוילים בחפץ לב יען חכמים אתם
 11:20 2Co כי הלא תשאו אס־עביר אתכם איש אס־ובלע אתכם איש אס־יעשק אתכם אס־יתנשא עליכם או יכה אתכם על־הלחי
 11:21 2Co לבשתנו אני דבר כמו אם רפי ודים היינו לעשות כאלה אבל באשר יעזו איש את־פניו הנה כאחו בסכלות אני אמר אעיו פני גם־אני
 11:22 2Co אם הם עבדים כן גם־אני אם הם ישראלים כן גם־אני אם הם זרע אברהם כן גם־אני
 11:23 2Co אם הם משרתי המשיח כסר טעם אני דבר אני עלה עליהם ברב עמל בבתי כלאים פעמים רבות במהלמות לאין ספרות ופעם אחרי פעם בשערי מות
 11:24 2Co חמש פעמים הכיתי מידי היהודים ארבעים חסרה אחת
 11:25 2Co שלש פעמים הכיתי בשושים פעם אחת סקלתי באבנים שלש פעמים נשברה אגיתי וכיום תמים הייתי במצלות ים
 רבים ומגור מסיב משטף מים מגור מפני שרדים מגור מפני בני עמי מגור מפני גוים מגור בעיר מגור מגור בים ומגור בקרב אחי שקר
 11:26 2Co במסעות
 11:27 2Co בעמל ובתלאה ובבלי־שנה פעמים הרבה בבלי־לחם ובבלי־מים ונס־רבות עניתו כצום נפשי ובבלי שמלה לעורי בקרה
 11:28 2Co מלבד המון צרכי יום יום ודאנת כל־הקהלות אשר עלי היו בלנה
 11:29 2Co מי חלה ולא חליתי מי נכשל ולא בערה אש בהיגוי
 11:30 2Co אס־עלי להתהלל אתהלל בתחלואי
 11:31 2Co הנה האלהים האב לישוע המשיח אדונינו ברוך הוא לעולם ועד הוא ידע כי לא אשרק
 11:32 2Co ובדמשק הנציב אשר לא־הטס המלך שמר שם אליהעיר ההיא ללכדני

2Co 11:33 וּבְסֵל בְּעַד הַחֲלוֹן הוֹרִידוּ אֹתִי מֵעַל הַחוּמָה וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדוֹ

2Co 12:1 אַמֶּנֶם לֹא לְהוֹעִיל לִי לְהַתְּהַלֵּל אֶךְ בְּאֵתִי לְסַפֵּר מִרְאוֹת וְחִזְיוֹנוֹת מֵאֵת הָאֲדוֹן

2Co 12:2 עֲשָׂרָה שָׁנָה יָדַעְתִּי אִישׁ בְּמִשְׁתֵּי וְלֹא יָכַלְתִּי לְדַעַת אִסְבִּגְנוֹף הַיּוֹתוּ אוֹרְמַחוּיָן לְגוֹף כִּי פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי אֱלֹהִים הוּא יָדַע וְהָאִישׁ הַהוּא עָלָה לְהַרְקֵעַ הַשְּׁלִישִׁי

2Co 12:3 אֶתְהַאֲשֵׁי הַהוּא וְרָעִתִי אִסְבִּגְנוֹף הַיּוֹתוּ אוֹרְמַחוּיָן לְגוֹף לֹא יָכַלְתִּי לְדַעַת אֱלֹהִים הוּא יָדַע

2Co 12:4 וְאֶל־חוּף הַפְּרִסָּה עָלָה וַיִּשְׁמַע אֲשֶׁר עָצְמוּ מִסַּפֵּר וַאֲנִי כַח בְּלִשׁוֹן אֲדָם לְמַלְלֵם

2Co 12:5 בְּאִישׁ הַהוּא אֶתְהַלֵּל וּבִנְפִשִׁי לֹא אֶתְהַלֵּל וּזְלֹתִי בַחֲחִלּוּאִי

2Co 12:6 לִירְפָצְתִּי לְהַתְּהַלֵּל לֹא־הִיִּיתִי כְּכֹסִיל אַחֲרָי אֲשֶׁר אִמַּת אֲנִי מְדַבֵּר אֶךְ אֲעַצֵּר בְּמִלּוֹן פְּרִי־חֶשֶׁב אִישׁ עֲרֻכִי לְמַעַלָּה מֵאֲשֶׁר יִשְׁמַע מִמֶּנִּי

2Co 12:7 וּלְבַלְתִּי אֲחַנְשָׂא בְתַעֲצוּמוֹת הַחִזְיוֹנוֹת יִתֵּר מִדֵּי נִתְדָלִי קוּיָן מְכַאִיב בְּבִשְׂרִי וְהוּא מִלְּאֵךְ הַשֶּׁטֶן לְהַכְתִּנִּי בְּאַגְרָף פְּרִיאַחְנִשָׂא יִתֵּר מִדֵּי

2Co 12:8 וְעַל־זֹאת הַחַנְנִתִּי אֶל־הָאֲדוֹן זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לְהִסְרָהוּ מִמֶּנִּי

2Co 12:9 וַיֹּאמֶר אֵלַי חֲסִדִי רַב־לֶךְ כִּי לֹא־יִן אוֹנִים אֲשִׁלִּים גְּבוּרָתִי עַל־כֵּן מִטּוֹב לֵב אֶתְהַלֵּל בַּחֲחִלּוּאִי לְמַעַן תִּמְצָא כִּי גְבוּרַת הַמְּשִׁיחַ

2Co 12:10 וְעַל־כֵּן רָצִיתִי נַפְשִׁי בַחֲחִלּוּאִים וּבִגְדוּפִים וְלִהְיוֹת נִרְדָּף וְלִשְׁבֹּת בְּמַצּוֹק וּבַחֲסֵר כֹּל לְמַעַן הַמְּשִׁיחַ כִּי אִסְבִּגְנוּתִי אִזְ גְּבוּרָה אֲנִי

2Co 12:11 הַיּוֹתִיתִי לְכֹסִיל בְּהַתְּהַלְלִי אֶךְ אֲחֵם אֲלַצְתוּנִי כִּי עֲלִיכֶם הִנֵּה לְהַלְלִנִי יַעַן לֹא־נִפְלֵא אֲנִי מִקְרָאֵי הַשְּׁלִיחִים אֶךְ כִּי־כֹאֵן אֲנִי

2Co 12:12 אַמֶּנֶם הַאֲחוֹת כִּי אֲנִי הוּא הַשְּׁלִיחַ נַעֲשׂוּ בְקִרְבְּכֶם בְּכָל־אֶרֶץ רוּחַ בְּמוֹפְתִים וּבִנְפִלְאוֹת וּבַעֲלִילוֹת נִשְׁגָּבוֹת

2Co 12:13 כִּי־בִרְמָה נִפְלִים אֲחֵם מִיִּתֵּר הַקְּהִלוֹת אִסְלָא בְּאֲשֶׁר לֹא הוֹנַעְתִּי אֲחֵכֶם סַלְחִדִּילִי לַעֲנֹתִי זֹאת

2Co 12:14 אֲלִיכֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית וְלִמְשָׂא לֹא אֲדוּהָ עֲלִיכֶם כִּי לֹא הוֹנַכְכֶם אֲנִי מִבְּקֶשׁ כִּי אִסְיֵאת לְבָכֶם כִּי לֹא מִשְׁפַּט הַבְּנִים לְאַצֵּר אוֹצְרוֹת לְאַבוֹתְכֶם כִּי אִסְיֵאבוֹת לְבִנְיָהֶם

2Co 12:15 וְאֲנִי הִנְנִי נֹתֵן לְכֶם אֶת־אֲשֶׁר לִי בַחֲפִיץ לְבָבִי וְגַם אֲחִנְפְּשִׁי אֲחֵנָּה אֶךְ כִּי־כֹאֲשֶׁר אוֹסִיף לְאַהֲבָה אֲחִנְפְּשֶׁכֶם כֵּן תִּמְעִיטוּ לְאַהֲבָה אֲחִנְפְּשִׁי

2Co 12:16 אַבְּל לֹא יִהְיֶיךָ אֲנֹכִי לֹא הִיִּיתִי לְכֶם לְמַעֲמָסָה רַק הִיִּיתִי עֲרוֹם לְכַדְתִּי אֲחֵכֶם בְּעֲרָמָה

2Co 12:17 הֵאֵם הוֹנִיתִי אֲחֵכֶם עַל־יָדִי אֶחַ מֵאַחֵד מֵאַלְהָ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֲלִיכֶם

2Co 12:18 הַפְּצִרְתִּי בְּשִׁטּוֹס לְלַכֵּת וְגַם־אֲחֵד הָאֲחִים שְׁלַחְתִּי אֲחֹוֹ הַאִסְדְּוִנָּה אֲחֵכֶם שִׁטּוֹס הִלָּא בְּרוּחַ אֲחַת וּבְאַרְחַ אֶחָד עָצְרִינוּ פּוֹנְנִי

2Co 12:19 אוּלַּי עוֹרְכֶם חֲשִׁבִים כִּי הִנְנִי מַעֲשֵׂדְקִים לְפָנֵיכֶם אַבְּל דְּבַרְנוּ נִגַּד פְּנֵי הָאֱלֹהִים וּמִשִּׁיחוּ כִּי כִל־אַלְהָה רַק בְּגַלְלֶכֶם וַיְדִידִים לְהַבְנוֹת מִמֶּנִּי

2Co 12:20 כִּי אֲנִי מִשְׁפָּטֶכֶם פְּרִיאַמְצָא כִּי לֹא כִלְבַכֶּם פְּרִיאַמְצָא כִּי מְרִיבָה וְקִנְאָה עֲבָרָה וּמְדוֹן הוֹלְכִי רַכִּיל וּמוֹצִיאִי דְבָרָה גָּאוֹן זָרִים וּמְהוּמָה רַבָּה

2Co 12:21 פְּרִי־בָבַי עוֹד וַיִּשְׁפִּילֵנִי אֱלֹהִי לְפָנֵיכֶם וְהַתְּעַצְבְּתִי אֶל־לִבִּי עַל־רִבִּים מֵהֵם אֲשֶׁר־חָטְאוּ כְּכָר וְלֹא שָׁבוּ מִן־הַתּוֹעֵבָה וּמִן־הַזְנוּת וּמִן־הַנְּבִלָּה אֲשֶׁר עָשׂוּ

2Co 13:1 וְהִנְנִי כָּאֲלִיכֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית עַל־פִּי שְׁנַיִם עָרִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה עָרִים וְקוֹם כִּל־דְּבָרְךָ

2Co 13:2 הִיִּיתִי עִמָּכֶם בַּפַּעַם הַשְּׁנִית כֵּן גִּסְעַתָּה מִרְחוֹק שְׂרָם בְּאִי הִנְנִי מוֹנִיד וְכַתֵּב לְכָל־אֲשֶׁר חָטְאוּ כְּכָר וְלְכָל־יִתֵּר אֲנִשִׁי קְהִלְתְּכֶם כִּי לֹא־אוֹסִיף לְחוֹס בְּשׂוֹבֵי אֲלִיכֶם

2Co 13:3 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:4 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:5 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:6 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:7 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:8 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:9 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:10 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:11 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:12 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:13 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

2Co 13:14 וְיִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּנִּי מִקְרֹב כְּאֲשֶׁר

Gal 1:1 פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ שְׁלַח לֹא מֵאֵת אֲנָשִׁים וְלֹא עַל־פִּי אֲנָשִׁים כִּי אִסְעַל־פִּי וַיִּשְׁוַע הַמְּשִׁיחַ וְאֱלֹהִים אֲבִי־כֹל אֲשֶׁר הִקְיָנוּ מִן־הַמַּתִּים

Gal 1:2 וְכִל־הָאֲחִים אֲשֶׁר אֲתִי אֶל־קְהִלוֹת גָּלַטְיָא

Gal 1:3 חֲסִד וְשְׁלוֹם יִתֵּן לְכֶם אֱלֹהִים אֲבִינוּ וַיִּשְׁוַע הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ

Gal 1:4 אֲשֶׁר־נָתַן אֲחִנְפְּשׁוֹ לְכַפֵּר עַל־חַטְאוֹתֵינוּ וְלְהַצִּילֵנוּ מִן־הָעוֹלָם הָרַע הַזֶּה כִּרְצוֹן אֱלֹהִים אֲבִינוּ

Gal 1:5 אֲשֶׁר־לֹו הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן

Gal 1:6 תִּמְהוּן אֲחִינוּ כִּי־כֹה מְהִרָה סָרְתֶם מֵאַחֲרַי הִקְרָא אֲחֵכֶם בַּחֲסֵד מִשְׁחֵנוּ וְחִלְכוּ אַחֲרָי בְּשֶׂרָה אֲחֵרָת

Gal 1:7 וְהִיא אֵינְנָה בְּשֶׂרָה אַבְּל וַשׁ אֲנָשִׁים תַּעֲבָרִים אֲחֵכֶם וְהַמְּבַקְשִׁים לְבַלְל בְּשֶׂרַת הַמְּשִׁיחַ בְּלֹל וְהַפְּדַ עַל־פְּנֵיהֶי

Gal 1:8 אֲכֵן אִסְגַּם אֲחִנְנוּ אוֹרְמַלְאָךְ מִן־הַשְּׁמַיִם וַיִּשְׁמַעְכֶם בְּשֶׂרָה אֲחֵרָת אֲשֶׁר לֹא הַשְּׁמַעְנוּהָ יִתְרָם

Gal 1:9 כִּי־הוּא אֲמַרְנוּ מֵאִזְ וְכֵן אֲנִי אֲמַר עוֹד־הַפַּעַם וְאִם יִשְׁמַעְכֶם אִישׁ בְּשֶׂרָה מִבְּלַעֲדֵי זֶה אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם יִתְרָם

Gal 1:10 הַמְּפַתָּה אֲנָשִׁים אֲנִי עֲתָה אוֹ מְדַבֵּר דְּבָרֵי לְפָנֵי אֱלֹהִים הַאֵם לְהַפְּיֵק רְצוֹן מִבְּנֵי אֲדָם אֲנִי מִבְּקֶשׁ כִּי לֹא־בַקְּשִׁתִּי לְהַפְּיֵק רְצוֹן מִבְּנֵי אֲדָם לֹא הִיִּיתִי עֲבָד לְמִשְׁיחַ

Gal 1:11 וְאֲנִי מוֹנִיד לְכֶם אֲחִי כִּי הַבְּשֶׂרָה אֲשֶׁר נוֹדַעָה לְכֶם מִפִּי לֹא מִמְקוֹר אֲדָם יִצְאָה

Gal 1:12 כִּי גַם־אֲנֹכִי לֹא מִפִּי אֲדָם קִבַּלְתִּיהָ וְלֹא הִרְנִי כִּי־אֲנֹשׁ כִּי אִסְבְּחוּן מֵאֵת וַיִּשְׁוַע הַמְּשִׁיחַ

Gal 1:13 כִּי הִלָּא־שְׁמַעְתֶּם הַלִּיכּוֹתִי לְפָנֵיכֶם בְּהַתְּהוֹדִית וְאֶת־עֲרַת אֱלֹהִים רַחֲמֵי לְבַלַּע וְלַהֲשִׁיחַת

Gal 1:14 וְהוֹסַפְתִּי דַעַת בְּדַעוֹת הַיְהוּדִית מִרְבִּים בְּבִנֵי גִילִי בְּקִרְבִּי עָמִי וְקִנְאָה גְדוּלָּה קִנְאֵתִי לְקַבְּלַת אֲבוֹתִי

Gal 1:15 אך האלהים אשר הכדילני ממשי אמי ואשר קראני בחסדו

Gal 1:16 כאשר חפץ לגלות לי אתבנו לבשר ישועתו בנוים לא נועצתי עםבשר ודם אף לא כרנע

Gal 1:17 ונם לאעליתי ורושלימה אלהשליחים אשר קדמוני כי אסהלכתי לערב ומשם שבתי לדמשק

Gal 1:18 ומקץ שלש שנים עליתי אז ורושלימה לראות אתכיפא ואשב עמו חמשה עשר יום

Gal 1:19 ולאראיתי איש אחר מןהשליחים וזלתי ועקב אחי הארון

Gal 1:20 וזאת אני כחב פה נגד אלהים ולא אכזב

Gal 1:21 ואחריוכן באתי אלגלילות ארם וקילקיא

Gal 1:22 אבל קהלות המשיח אשר בארץ יהודה לא נודעתי להם פנים בפנים

Gal 1:23 אךזאת שמעו כיוזה האיש אשר רדפם מאז מבשר כיום בשרת האמונה אשר הכחידה מקדם

Gal 1:24 ויתנו כבוד לאלהים בגללי

Gal 2:1 ומקץ ארבע עשרה שנה עליתי עוד ורושלימה עם ברנבא ונם אתשיטוס לקחתי עמדי בחזון ודברי הבשרה כאשר קראתי בקרב הנוים שמתו לפניהם ואחריוכן לפני קראי הערה לבד למען לא יהיה לרוב אשר אחיש לעשות ואשר חשתי מאז

Gal 2:2 ואני עליתי שמה כאשר צויתי

Gal 2:3 ונשיטוס אשר עמדי כיווני הוא לא נטל עליו להמול

Gal 2:4 בעבור אחי שקר אשר התנבנו ונבאו לתור אתהחפש אשרלנו בישוע המשיח למען העבירו

Gal 2:5 ולאנפתה לבנו להקנע מפניהם אדלא כרנע למען יעמד עמכם קשט הבשרה לעולם

Gal 2:6 ולאלה המסלאים בערכם אם ערכם פן או כן לא שמתי אתלבי אלהים לא ישא פניאיש והמסלאים האלה לא הוסיפו לי מאומה

Gal 2:7 אך להפך הם ראו כירפקה נתנהלי לבשר בקרב הערלים כאשר נתנה לפשרוס לבשר בקרב הנמולים

Gal 2:8 כיהנתן כח לפשרוס להיות שלוח אליהנמולים הוא נתן לי כח להיות שלוח אליהנוים

Gal 2:9 ועקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודי הקהלה כירחסד אל עלי נתנו לי ולברנבא אתיד ימינם לאות אחנה לאמר כי אנחנו נלך אליהנוים והם אליהנמולים וכאשר ראו

Gal 2:10 אך אסנוזכר אתהעניינים אשר נסדקתי לעשות פן

Gal 2:11 אבל בבא כיפא לאנטיוכיא הוכחתי עלפניו כי נמצא בו דבר אשמה

Gal 2:12 כי עדלא באו אנשים מאת יעקב אבל יחדו אתהנוים אך אחרי באם נבדל מהם ונפרד מיקראתו אתהנמולים

Gal 2:13 וכן נשיאר היהודים התכששו עמו עד כיינסברנבא נחפש בכחשם

Gal 2:14 כי לא ילכו נכחה לפי בשרת האמת אמרתי אלכיפא לענייכל אסאתה היהודי חלך ברך הנוים ולא ברך היהודים מדוע זה תאלץ אתהנוים להתנהר ואני בריתי

Gal 2:15 הן מורע היהודים נולדנו ולא מורע הנוים החטאים בנפשותם

Gal 2:16 כי אסבאמונת ישוע המשיח נסאנתנו באנו להאמין בישוע המשיח למען נצדק באמונת המשיח ולא בחקות התורה כי בחקות התורה לא יצדק כלבשר

Gal 2:17 ועתה כי נבקש צדקתנו במשיח ובכלזאת עון ופצא בנו היהיה המשיח כהן לעון חלילה

Gal 2:18 כי אסאשוב ואבנה אתאשר הרסתי הנני מעיד בנפשי כי פשע אני

Gal 2:19 כירכמת נחשבתי לתורה עלפי התורה למען אחנה לאלהים

Gal 2:20 צלוב עםהמשיח וחי אנכי אך לאאנכי כי אסיהמשיח חי בי ורוח החיים אשר בבשרי כיום קניתי באמונתי בכןהאלהים אשר אהב אתי ויתן אתנפשו כפרי

Gal 2:21 לא אעשה אתחסד האלהים לאין כי אסתמצא צדקה עלירי התורה אז המשיח מת חנם

Gal 3:1 הוי גלשים סכלים מי השמין בכשפים לבקם משמע אליהאמת אחרי אשר ישוע המשיח הצלוב היה חרות בחוככם כמו עלילות לענייכם

Gal 3:2 רק זאת חפצתי לשמע מפיהם איך קבלתם אתהרות עקב חקות התורה או עקב כח האמונה

Gal 3:3 האם כזאת נסבלתם אחרי אשר החלתם להיות אנשי רוח תשלימו עתה בחקות הבשר

Gal 3:4 למהזה נשאחם עמל רב חנם אם לא לעזר הוא ולא להועיל

Gal 3:5 הנה המאציל מןהרות עליכם או העשה ככם נפלאות הנעשה כזאת בחקות התורה או בכח האמונה

Gal 3:6 כאשר נסאברתם האמין באלהים ונחשבה לו צדקה

Gal 3:7 עלכן דענו כי בני האמונה בני אברהם המה

Gal 3:8 והמקרא צפה מראש כי עתיד להצדיק אתהנוים באמונה הקדים לבשר אתאברהם לאמר ונברכו בד כלהנוים

Gal 3:9 עלכן רק אנשי אמונה ותברכו עםאברהם איש אמונים

Gal 3:10 אבל הבטחים עלימצות התורה ומצאו קללה בצדה כי כתוב ארור אשר לאיקים אתכלהודברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם

Gal 3:11 וכי עלירי התורה לאיצדק איש לפני אלהים דבר ברור הוא כירצדיק באמונתו יתה

Gal 3:12 והתורה לא אמונה תבקש כי אסאתהארם אשר נעשה אתמשפטיה וחי בהם

Gal 3:13 המשיח פדה אתנפשנו מקללת התורה באשר היה לקללה תחתינו כי כתוב ארור כליתלוי עליהעין

Gal 3:14 וכזאת עלירי ישוע המשיח נסאנוים ותברכו בברכת אברהם ורוח אשר אמר אלהים לתתו נקבל עקב אמונה

Gal 3:15 אחי כדרך בניארם אני מדבר נסברות אשר כרת אחד האנשים ויקים אתה כמשפט לא יפירה איש ולא ישנהבה דבר

Gal 3:16 והנה ההבטחות נאמרו לאברהם ולזרעו ולאאמר ולזרעך ברבים כי אסולזרעך בחיור והוא המשיח

Gal 3:17 כי הברית אשר כרת אלהים במשח מקדם ויקים אתה לא תוכל התורה הנתונה אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אתה ערשים אתההבטחה לאין

Gal 3:18 וזה הדבר אשר אמרתי

Gal 3:18 כי אסתנתן המורשה בכח התורה לאיתהיה עוד בכח ההבטחה אבל לאברהם נתנה אלהים בהבטחה לפיחסד

Gal 3:19 זה נוספה התורה למען ירע הפשע כירב הוא עד כירבוא הזרע אשרלו משפט ההבטחה וזאת התורה ערוכה עלפי המלאכים ונתונה ביד איש הבנים

Gal 3:19 אסכן למה

Gal 3:20 אָבֵל אִישׁ בָּנִים לֹא לְאָחֵד הוּא וְאֱלֹהִים הוּא אָחֵד

Gal 3:21 וְעַתָּה הֲכִי הַתּוֹרָה נִגְדָה הַבְּטָחוֹת אֶל חֲלִילָה כִּי לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֲשֶׁר בְּכַחַּה לְתַת חַיִּים אִזּוּ הִיתָה נִסְיַת הַצְּדָקָה בְּיַד הַתּוֹרָה

Gal 3:22 אָבֵל כְּתָבִי הַקָּדָשׁ וַיִּגְדֹּל כִּי כָל־אֲדָמָה חָטָא וּבָזָאת בְּאֲמוֹנַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ תָּבוֹא הַהִבְטָחָה אֶל־הַמְּאֻמָּיִים

Gal 3:23 וְלִפְנֵי בֹא הַאֲמוֹנָה הָיוּ שְׂמֵרִים בְּמִשְׁמַר תַּחַת יְדֵי הַתּוֹרָה כְּאִסְרֵי הַאֲמוֹנָה הַעֲתִידָה לְהַגְלוֹת

Gal 3:24 וַיִּבְּן הַיְהוָה לָנוּ הַתּוֹרָה לְאֲמֵנָה לְנַחֵנוּ אֶל־הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר מִשֶׁם נִצְדַק בְּאֲמוֹנָה

Gal 3:25 אַךְ עַתָּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִגְלָתָה הַאֲמוֹנָה לֹא עוֹד אֲנַחְנוּ תַּחַת יַד הַאֲמֵנָה

Gal 3:26 כִּי־כִלְכַּם בְּנֵי אֱלֹהִים אַתֶּם עִקֵּב אֲמוֹנַתְכֶם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ

Gal 3:27 כִּי כָל־אֵלֶּה מִכֶּם אֲשֶׁר נִטְבְּלוּ בְּשֵׁם הַמָּשִׁיחַ לְבָשׁוּ אֶת־הַמָּשִׁיחַ

Gal 3:28 וְאִין עוֹד פֶּה לֹא יְהוּדִי וְלֹא יוֹנִי לֹא עֶבֶד וְלֹא בְּיָחֳדָיִים לֹא זָכָר וְלֹא נְקֵבָה כִּי כֻלְכֶם אָחֵד בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ

Gal 3:29 וְאִם־לְמָשִׁיחַ אַתֶּם זָרַע אֲבֹרְתֶם הַנֶּכֶם וַיּוֹרְשֵׁי הַמּוֹרְשָׁה לְפִי הַהִבְטָחָה

Gal 4:1 וְאַנִּי אֲמַר הַיּוֹרֵשׁ כְּל־עוֹד הוּא וְלֹד אֵינְנוּ מִשְׁנָה מִעֲבָד אִף כִּי־הוּא אֲדוֹן כְּל־הַנְּחִלָּה

Gal 4:2 וְהוּא נַחְנוּ בְּיַד־יְהוָה בְּיָדֵינוּ בְּיָדֵינוּ וּפְקִידוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה הוּא אֲשֶׁר יַעַד לֹא אָבִיו

Gal 4:3 כֵּן גַּם־אֲנַחְנוּ בְּיָמֵי הַיְלִדוּת כַּעֲבָדִים הָיוּנוּ לִיסֻדוֹת הַרְּאִשִׁים הַשְּׂפִלִים בְּחֵלֶד

Gal 4:4 אַךְ כְּאֲשֶׁר מָלְאוּ הַיָּמִים שְׁלַח אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵוֹ אֲשֶׁר נוֹלַד מִרְחֵם אִשָּׁה וְאֲשֶׁר נַחְנוּ תַּחַת מִשְׁטַר הַתּוֹרָה

Gal 4:5 לְפָדוֹת אֶת־הַנְּחֻנָּיִים תַּחַת מִשְׁטַר הַתּוֹרָה לְמַעַן נִקְבַּל מִשְׁפַּט הַבְּנִים

Gal 4:6 וַיֵּצֵן בְּנִים אַתֶּם שְׁלַח אֱלֹהִים אֶת־רוּחַ בְּנֵוֹ בְּקִרְבֵּנוּ לְבָבְנוּ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּבוּ אָבִינוּ אָבִינוּ

Gal 4:7 עַל־כֵּן אֵינְךָ עוֹד עֶבֶד כִּי בֶן אַתָּה וְאִם־בֶּן גַּם־יּוֹרֵשׁ נִחְלַת הָאֱלֹהִים עַל־יְדֵי הַמָּשִׁיחַ

Gal 4:8 וְהִנֵּה לְפָנֵינוּ טֶרֶם יְדַעְתֶּם אֶת־הָאֱלֹהִים הַשְּׂחֵחוּתִים לֹא־אֱלֹהֵי אִמָּה

Gal 4:9 וְעַתָּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר יְדַעְתֶּם אֶת־הָאֱלֹהִים וְאִף גַּם־יְדַעְתֶּם לֹא אֵיךְ תִּשְׁוּבוּ אֶל־הַיְסוּדוֹת הַשְּׂפִלִים הָאֲמֻלִּים כִּי תִחַפְצוּ לְעִבְדֶּם עוֹד

Gal 4:10 אַתֶּם שְׂמֵרִים יָמִים וְחַדְשִׁים וּמוֹעֲדִים וְשָׁנִים

Gal 4:11 וְאַנִּי יְרְאֵתִי כִּי כַחַי כְּלִיחֵי בְכֶם לְרִיק

Gal 4:12 הַיְהוּדָא כְּמוֹנֵי פֶּאֶשֶׁר גַּם־אַנִּי כְּמוֹכֶם רְאוּ הִנֵּי מִחְנָן אֵלֵיכֶם אֲחֵי כִּי מֵעוֹדְכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם־לִי רַעָה

Gal 4:13 וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי בְּלֹא כַח בְּעֲצֻמוֹתַי הוֹדַעְתִּי אֲחִיכֶם אֶת־הַבְּשָׂרָה בַּחֲלִילָה

Gal 4:14 וּבְכוֹר עָנִי הַצָּרֵף בְּשָׂרִי לֹא מֵאֲסֹתֶם וְלֹא גַעְלַתֶם נִי כְּמִלְאָךְ אֱלֹהִים רְאִיתֶם פְּנֵי כְּרֹאוֹת פְּנֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ

Gal 4:15 וְאַיִה אֲפּוֹא עַתָּה אֲשֶׁרְכֶם עַד אֲנִי לְכֶם כִּי בְּהִרְשָׁתִי מִכֶּם גַּם־עֵינֵיכֶם תִּנְקְרוּן לְחַתְּוֹלֵי

Gal 4:16 הָאֵם לְאוֹיֵב הַיְיָתִי עַתָּה בְּעִבּוֹר הָאֲמָת אֲשֶׁר אֲנִי לְכֶם

Gal 4:17 לֹא טוֹבָה קִנְאֵת הַמִּקְנָאִים לְכֶם הַחֲפָצִים לְהַפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים לְמַעַן בְּהֶם תִּדְבְּקוּן

Gal 4:18 טוֹב הוּא לְקַבֵּל תְּמִיד לְדָבָר טוֹב וְלֹא לְבַד בְּרֵאֲחֶכֶם אֶת־פְּנֵי

Gal 4:19 וְלִדְרֵי עוֹד הַפַּעַם חֲבִלֵי לְדָה יֵאֲחֻזֵנִי עֵלֵיכֶם עַד אֲשֶׁר־יוֹצֵר בְּכֶם הַמָּשִׁיחַ

Gal 4:20 וְהָ חֲפָצִי עַתָּה לְהִיּוֹת עִמָּכֶם וּלְשׁוֹת אֶת־קוֹלִי כִּי בְּמִבּוֹכָה אֲנִי עַל־אֲדוּחֵיכֶם

Gal 4:21 אֲמָרוּ לִי אַתֶּם הַחֲפָצִים לְהִיּוֹת תַּחַת מִשְׁטַר הַתּוֹרָה הָאֵם לֹא תִכְנִינוּ דְּבָרֵי הַתּוֹרָה

Gal 4:22 הֵן כְּתוּב כִּי שְׁנֵי בָנִים הָיוּ לְאַבְרָהָם הָאֲחֵד מִן־הַשְּׂפִיחָה וְהַשְּׁנִי מִן־הַגְּבִירָה

Gal 4:23 בְּיָהִשְׂפָחָה נוֹלַד כְּרָדָף כְּל־בְּשָׂר וּבְיָהִשְׂבִירָה כְּרָבֵר אֱלֹהִים

Gal 4:24 וְאַלֶּה הַדְּבָרִים הֵם לְמִשְׁלַל כִּי שְׁתֵּי בְרִיחוֹת הֵנָּה הָאֲחַת מֵהַר סִינַי הַיְלִדָת וְלִדְרֵה לְעִבְדוֹת וְזֹאת הִיא הַנֵּר

Gal 4:25 כִּי הַנֵּר הִיא הַר סִינַי בְּעֶרְבַת וְדָמְתָה לִירוּשָׁלַיִם כִּיּוֹם פֶּאֶשֶׁר הִיא בְּעִבְדוּתָה עַם־גְּבוּיָה

Gal 4:26 אַךְ וְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר לְמַעְלָה הִיא עִיר הַחֲפֶשׁ וְהִיא הָאֵם לְכָלֵנוּ

Gal 4:27 כִּי כְּתוּב

Gal 4:28 הִנֵּי עֹקְרָה לֹא יִלְדָה פְּצוּחֵי הַנֵּה וְצִהְלֵי לֹא־חֲלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בְּעוֹלָה

Gal 4:29 אֲוֹלָם אֲחֵי כִּי־צָחַק כֵּן בְּנֵי הַהִבְטָחָה אֲנַחְנוּ

Gal 4:30 וְכֹאֲשֶׁר הִנּוּלַד אִזּוּ כְּרָדָף כְּל־בְּשָׂר הֲרַף אֶת־הַנּוֹלַד עַל־פִּי רוּחַ אֱלֹהִים כֵּן גַּם־עַתָּה

Gal 4:31 אָבֵל מָה אֲמַר הַכְּתוּב גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנֶיהָ כִּי לֹא יִירֶשׁ בְּיָהִשְׂבִירָה הַזֹּאת עִם בְּיָהִשְׂבִירָה

Gal 4:32 עַל־כֵּן אֲחֵי לֹא־בְנֵי הָאִמָּה אֲנַחְנוּ כִּי אִם־בְּנֵי־חֲרוּרִים

Gal 5:1 עַל־כֵּן עֲמַדוּ הֵכֵן בַּחֲפֶשׁ אֲשֶׁר נַחְנוּ לָנוּ הַמָּשִׁיחַ וְאֶל־תִּחַפְּשׁוּ עוֹד בְּעַל הָעֲבָדוֹת

Gal 5:2 הִנֵּה אֲנִי פּוֹלוֹס מְנִיד לְכֶם אִם־תִּמּוֹלוּ הַמָּשִׁיחַ לֹא־לְהוֹעִיל לְכֶם

Gal 5:3 וְעוֹד אֲנִי מִזְהִיר כְּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִמּוֹל מִצְנָה הוּא לְעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה

Gal 5:4 וּנְקֻדִים מֵעַם הַמָּשִׁיחַ אַתֶּם הַמּוֹצֵדִים בַּתּוֹרָה וְנִסּוּג מֵאַחַר הַחֶסֶד

Gal 5:5 כִּי־אֲנַחְנוּ בְּרוּחַ וּבְאֲמוֹנָה נִשְׂא עֵינֵינוּ אֶל־צְדָקָה פֶּאֶשֶׁר קִיּוּנוּ לָהּ

Gal 5:6 כִּי לְפָנֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֵין־יָחֵד עַד לֹא לְמוֹלָה וְלֹא לְעֲרָלָה כִּי אִם־לְאֲמוֹנָה בְּעֲלַת פְּעִלִים בְּאַהֲבָה

Gal 5:7 וְאַתֶּם מְרוֹצְחֵם טוֹבָה הַיְהוָה מִי סָגַר עֵלֵיכֶם מִהַשֵּׁן אֶת־הָאֲמָת

Gal 5:8 לֹא מִפִּי הַקְּרָא אֲחִיכֶם דְּבָרֵי מִפְתִּיכִים וְצָאוּ

Gal 5:9 מֵעַשׂ שָׂאֵר וְחִמּוּץ אֶת כָּל־הָעֲרִיסָה

Gal 5:10 וְאַנִּי בִטָח בְּכֶם לְפָנֵי אֲדִינֵנוּ כִּי מִחֲשָׁבָה זָרָה לֹא תַעֲלֶה עֲלֵיכֶם אֵךְ הַעֲכַר אֲחִיכֶם וַיְהִי מִי שִׂיחָה עֹנֵנוּ וְשָׂא

Gal 5:11 וְאַנִּי אֲחֵי אִם עוֹד אֲקַרָא לְהַמּוֹל עַל־מַדְרֵה אֲנִי נִרְדָּף הֲלֹא סָר מִכְּשׁוֹל הַצְּלִיב וְאַנֵּנוּ

Gal 5:12 מִי־יִתֵּן אֲפּוֹא וּמִסְלַפֵי תְּרַכִּיבֶם יִמְלוּ

Gal 5:13 כִּי דָרוּר נִקְרָא לְכֶם אֲחֵי אֵךְ לֹא דָרוּר לְהַחֲטִיא אֶת־בְּשָׂרְכֶם כִּי אִם־לְעַבֵּד אִישׁ אֶת־הָעוֹה בְּאַהֲבָה

Gal 5:14 כִּי כָל־הַתּוֹרָה חוֹקֵם בְּמִצְוָה הָאֲחַת הַזֹּאת וְאַהֲבַת לְרַעַף כְּמוֹךְ

Gal 5:15 אך אסתגשכו ותאכלו איש את־רעהו ראו פן־איש ביד רעהו תספו

Gal 5:16 ואני הנני אמר התהלכו כאנשי רוח ואז לא תמלאון את תאות הבשר

Gal 5:17 כי הבשר מתאהב את־אשר לא יאבה הרוח והרוח את־אשר לא יאבה הבשר כי שניהם צרים זה לזה עד אשר לא תוכלון עשות כאשר תחפצו

Gal 5:18 ואם־תלכו באשר יולככם הרוח אינכם עוד תחת משטר התורה

Gal 5:19 וימעללי הבשר ידועים ואלה הם נאוף זנות זמה ועגבים

Gal 5:20 עבדת אלילים וכשפים איבה מריבה וקנאה כעש מדון מחלוקת ומפלגות

Gal 5:21 משטמה ורצח ודרכי סבאים וזוללים ועוד אחרים כמוהם אשר עליהם אני אמר כאשר מאז אמתתי כרעשי אלה לא יורשו מלכות האלהים

Gal 5:22 ופרי הרוח הוא אהבה שמחה ושלום ארץ אפים נדיבות חסד ואמונה

Gal 5:23 ענוה והצנע לכת ולמדות כאלה אין תורה

Gal 5:24 ומי אשר לישוע המשיח הם הצליבו את־הבשר עם־כל־השוקו ותאנתו

Gal 5:25 אם־חיי הרוח בנו נלכה גם־בארחות הרוח

Gal 5:26 וכבוד שוא לא נרדף להתנרות איש ברעהו או לקנא איש ברעהו

Gal 6:1 אחי אם־איש מקם נלכד ועשה אחת מאלה אשר לא העשיתה אתם אנשי רוח הקם תקימו אתו בענות רוח וזכרת פן־תלכד במסה גם־אתה

Gal 6:2 שאו עליכם איש סבל רעהו וכזאת תשמרו את־תורת המשיח

Gal 6:3 ואיש כייחשב בעיניו כמה נחשב הוא בהיותו כבלימה מחעה הוא את־נפשו

Gal 6:4 אך יבחן איש את־מעשהו ואז ישמח במעשיו לבדו ולא לנכח רעהו

Gal 6:5 כי איש איש כבד משאו ישא

Gal 6:6 התלמיד למלמדו רעה יתן חלק מקל־טובו

Gal 6:7 אל־תשאו נפשתיכם האלהים אין להחל בו כי כאשר זרע איש פן יקצר

Gal 6:8 כִּי־הזרע לבשרו יקצר קציר בשרו כליון חרוץ והזרע לרוח יקצר קציר הרוח חיי עולם

Gal 6:9 ואנחנו בל־תרפינה נדינו בעשות טוב כִּי־נקצר בעתו אס־לא נרפה

Gal 6:10 ועל־כן אפוא בעוד ישלנו ימים נטיבה־נא לכל־בני אדם ועל פלם לבני בית האמונה

Gal 6:11 ראו מה־רב המכתב הזה אשר־כתבתי אליכם בידִי

Gal 6:12 אלה המבקשים להתפוח לעינים יאלצו אחכם להמול רק למען בל־ינרדפו על־דבר צלב המשיח

Gal 6:13 והנמולים ההם את־התורה אינם שמרים רק חפצים כי תמולו למען יחזללו בבשרכם

Gal 6:14 ואני חלילה לי מהתהלל וזלתי בצלב ישוע המשיח אדנינו אשר־בו העולם צלוב־לי ואני צלוב לעולם

Gal 6:15 כִּי־במשיח ישוע אין יתר עו לא למולה ולא לערלה כי אס־לבריאה חרשה

Gal 6:16 וכל־המטיחים לכת לפי קנה המדה הזאת שלום וחסד עליהם ועל־ישראל עם האלהים

Gal 6:17 מעתה והלאה אל־ילאני עוד איש כי אות חותם הארון ישוע נשא אני בבשרי

Gal 6:18 אחי חסד ישוע המשיח אדנינו עסרו־חכם אמן

Eph 1:1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל־הקדושים באפסוס ואל־אשר נאמן לבם לפני ישוע המשיח

Eph 1:2 חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו

Eph 1:3 ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברך אתנו משמי מעונו בכל־ברכת הנפש במשיח

Eph 1:4 כאשר בו בחרנו עד לא נוסדה ארץ להיות קדשים וחמומים לפניו

Eph 1:5 ובאהבתו יעדנו מראש להיות לו לבנים על־ידי ישוע המשיח כחפץ לבו הטוב

Eph 1:6 לתפארת עו חסדו אשר־נמל עלינו בידו

Eph 1:7 כִּי־בו נמצא פדות וסליחה לחטאתינו ברמז השפוך כהמון חסדיו

Eph 1:8 אשר הרבה עלינו בכל־חכמה ובינה

Eph 1:9 ויודע לנו את־סוד רצונו פעצחו הטובה היעוצה בלבו מקדם

Eph 1:10 לקבץ במשיח במלאת ימי הפקדה כל אשר בשמים וכל אשר בארץ והיו בו לאחדים

Eph 1:11 וגם על־ידי נחזיק במורשה כאשר נבחרנו לה מאז משעם העשה כל פעצת חפצו

Eph 1:12 למען יראה עלינו הדר כבודו בהיות אנחנו הראשנים אשר בטיחנו במשיח

Eph 1:13 ובו בטחים גם־אתם אחרי אשר שמעתם את־דבר האמת את־דבר הבשרה לחשועתכם וכאשר האמנתם בו פן גם־נחטמים אתם ברוח הקדש כאשר דבר

Eph 1:14 1:13 אשר ערכונו הוא למורשתנו עד אשר־תגאל והייתה־לנו לאחזה לתהלת שם כבודו

Eph 1:15 ואשר עלי־כן גם־אנכי אחרי שמעי את־אמונתכם בישוע אדנינו ואהבתכם לכל־הקדושים

Eph 1:16 לא חדלתי מהודות בעדכם ולהלל־כִּי־רַכְּמֵתֵיכֶם בחפלותי

Eph 1:17 כִּי אלהי ישוע המשיח אדנינו אבי תפוד יתן לכם רוח החכמה והחיון לדעת אתו

Eph 1:18 ולהאיר עיני שכלכם להשכיל מה היא תקנת קרואי ומה חסן כבוד לקדשו בגחלתו

Eph 1:19 ומה עצם גדל גבורתו אשר פעל בנו המאמינים בו לפי חקר עזו

Eph 1:20 הוא אשר פעל במשיח כאשר תקימו מן־המתים וישיבהו לימינו בפרום

Eph 1:21 גבוה מכל־משקל ושלטון וגבורה וממשלה ומכל־אשר נקרא בשם גם־בעולם הזה וגם־בעולם הבא

Eph 1:22 וכל שֵׁת תחת כנליו ויתנהו לראש לכל־העדה

Eph 1:23 אשר היא גוּתוּ ומלאו כי מלא הוא את־כל בכל

Eph 2:1 גם־אתם אשר מתים הייתם בפשעיכם וחסאתיכם

Eph 2:2 כִּי־בארחותם הלכתם לפני כמנתה בני העולם הזה וכרצון שר חיל הרחוח מתחת השמים הוא הרוח המתעורר בלב בני לא־אבו שמוע

Eph 2:3 וּכְמוֹתָם גַּם־אֲנַחְנוּ חָרְפְּנוּ תַּאוֹת בְּשָׂרִים לְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת הַבֶּשֶׂר וְהַלֵּב חָרַע עַד אֲשֶׁר־נִדְמִינוּ בְּרַכְוֵי חַיֵּינוּ לְשָׂאֵר בְּנֵי עוֹרְרֵי זַעַם

Eph 2:4 אֲךָ אֵל מְלֵא רַחֲמִים בְּרַב אֲהַבְתוּ אֲשֶׁר אֲהַב אֲתָנוּ

Eph 2:5 הֵחַיֵּינוּ עִם־הַמְּשִׁיחַ בְּהֵיחֹתוֹ מֵתִים בְּפִשְׁעִים וְאֲךָ בְּחֶסֶד נִשְׁעַתֵּם

Eph 2:6 כִּי הִקִּימוּנוּ בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וַיַּחַרְלֵנוּ לְשִׁבְתָּ עִמּוֹ בְּמָרוֹם

Eph 2:7 לְהַרְאוֹת בְּיָמֵינוּ וּבֹאוֹ אֶת־נִדְלָע עִשְׂרֵי חֲסָדוֹ אֲשֶׁר־נִמְלַע עֲלֵינוּ לְטוֹבָה בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Eph 2:8 כִּי־בְחֶסֶד נִשְׁעַתֵּם עִקֵּב אֲמוֹנְתְכֶם וְלֹא מִיִּדְכֶם הֵיחָה זֹאת לָכֶם כִּי־מִתַּת אֱלֹהִים הִיא

Eph 2:9 לֹא בְשִׂכָר מַעֲשֵׂיכֶם פְּרִי־תְהַלֵּל אִישׁ

Eph 2:10 כִּי אֲנַחְנוּ מַעֲשֵׂה יְדָוֵינוּ נִצְרַנוּ בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְמַעֲשִׂים טוֹבִים אֲשֶׁר הַכִּין לָנוּ מִקֶּדֶם לְלַכְתָּ בָּם

Eph 2:11 עַל־כֵּן זָכְרוּ זֹאת כִּי־נִוּוִים עַרְלֵי בֶּשֶׂר הָיִיתֶם לְפָנֵינוּ וְהִנְקָרְאִים נְמוּלֵי בֶּשֶׂר אֲשֶׁר הוּא מַעֲשֵׂה יָדָיו קְרָאוּ לָכֶם עַרְלִים

Eph 2:12 וְכִי־בִקְעַת הָיְתָה הַיִּיחָת בְּלֹא מְשִׁיחַ נְכָרִים לְכָל־אֲזוֹחַת בְּיִשְׂרָאֵל וְזָרוּם לְכָל־בְּרִית וְהַבְּטָחָה בְּאֶפֶס חֲקוּהָ וּבְלֹא אֱלֹהִים בְּאָרְץ

Eph 2:13 אֲךָ בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲחֶם הִרְחִיקוּם מֵאֲזֵן נִקְרַבְתֶּם כִּי־וָם הַמְּשִׁיחַ

Eph 2:14 כִּי הוּא שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁנַיִם לְאֶחָד וְאֶת־הַיָּקוֹר הַמִּבְדִּיל בֵּינֵינוּ חָרַס

Eph 2:15 כִּי־בִבְשָׂרוֹ מָחָה אֶת־הַיָּבֵיחַ וְאֶת־מִצְוֹת הַחֻקִּים בַּחֲרוּהָ וַיַּעַשׂ שְׁנַיִם לְאִישׁ־אֶחָד חָדָשׁ בְּנַפְשׁוֹ וּבִזְאוֹת עָשָׂה לָנוּ שְׁלוֹם

Eph 2:16 כִּי עַל־הַצְּלִיב הַשְּׁלֵמִים שְׁנִיחָם בְּנוֹ אֶחָד אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּמַּח אֶת־הַיָּבֵיחַ בְּנַפְשׁוֹ

Eph 2:17 וַיִּבְאֵר וַיְבַשֵּׂר שְׁלוֹם לְרַחֲוִיקִים וְשְׁלוֹם לְקָרוֹבִים

Eph 2:18 כִּי־כִּי־וּבֹ נִפְתַּח לְשֵׁנֵינוּ מְבֹוֹא לְנִשְׁתָּ בְרוּחַ אֶחָד אֶל־אֲבֵינוּ

Eph 2:19 עַל־כֵּן אֵינְכֶם עוֹד גָּרוּם וְחוֹשְׁבִים כִּי אִם־אֲזוֹרְחֵי הָעִיר בְּקֶרֶב הַקְּדוֹשִׁים וּבְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים

Eph 2:20 מְנוּוִים עַל־מוֹסְדוֹת הַשְּׁלִיחִים וְהַנְּבִיאִים שְׁשֵׁם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְרֹאשׁ פָּנָה

Eph 2:21 וּבֹו כְּלֵי־הַבְּנֵי חֶבֶר וַיִּגְדַּל לְהִיכַל קְדוֹשׁ בִּיהוָה

Eph 2:22 וּבֹו נְבִיחָתֶם גַּם־אֲחֶם לְמַשְׁכַּן אֱלֹהִים בְּרוּחַ

Eph 3:1 בְּעִבּוֹר זֹאת אֲפֹו אֲנִי פּוֹלוֹס הַנְּנִי אֲסִיר יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְמַעַנְכֶם הַנּוּוִים

Eph 3:2 הֵלֵא שְׁמַעְתֶּם כִּי נִחְנָה לִי פְקַחְחֵי בְחֶסֶד אֵל בְּעִבּוֹרְכֶם

Eph 3:3 וְכִי הוֹדִיעַ לִי הַסּוֹד בְּמַחְזָה פֶּאֶשֶׁר כְּתַבְחֵי לְפָנַי בְּלִשׁוֹן קְצָרָה לֵאמֹר

Eph 3:4 אִם תִּקְרָאוּ דְבָרֵי חוֹכְלוֹ לְהַכִּיר כִּי הִדַּעַת אֲתִי בְסוֹד הַמְּשִׁיחַ

Eph 3:5 אֲשֶׁר לֹא נִוְדַע לְבָנֵי אָדָם בְּדִרוֹת מִקֶּדֶם פֶּאֶשֶׁר נִגְלָה כִּי־וָם לְשִׁלְחֵי הַקְּדוֹשִׁים וְלְנְבִיאֵי עֲלִפֵי הַרוּחַ

Eph 3:6 כִּי יִקְחוּ הַנּוּוִים חֵלֶק גַּם־הֵם בְּנִחְלָחוֹ לְהִיחַת כְּאֲבָרִים בְּנִוּיָחוֹ וְחַבְרִים לְפָנַי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְקַבַּל הַבְּטָחָתוֹ עַל־פִּי הַבְּטָחָה

Eph 3:7 אֲשֶׁר הָיְתָה לֵה לְמַשְׁרַת בְּמִתְנַת חֶסֶד אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן לִי לְפִי פְעֻלַת גְּבוּרָתוֹ

Eph 3:8 אֲנִי הַעֲבִיר בְּצַעֲרִים בֵּין הַקְּדוֹשִׁים נְחֹוֹן לִי הַחֶסֶד הַזֶּה לְבֶשֶׂר אֶל־הַנּוּוִים חֶסֶן הַמְּשִׁיחַ כִּי־רַב הוּא לְאִין חֲקֵר

Eph 3:9 וְלִהְיָאִיר עֵינַיִכֶם לְדַעַת עֲרָךְ הַסּוֹד אֲשֶׁר צִפּוֹן הָיָה מַעוֹלָם בְּאֱלֹהִים יוֹצֵר הַכֹּל עַל־יָדֵינוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Eph 3:10 וּבִזְאוֹת יוֹדַע עַל־פִּי הַעֲדָה לְרֵאשֵׁי הַצְּבָא וְלְנִבְרֵי כָח בְּמָרוֹם נְפִלְאוֹת חֻקְמַת אֱלֹהִים

Eph 3:11 קְעֻצָה אֲשֶׁר יַעֲזֵן מִקֶּדֶם בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינֵנוּ

Eph 3:12 אֲשֶׁר בּוֹ נוֹסִיף אֲמִין לְנִשְׁתָּ אֵלָיו בְּאֲמוּנָתוֹ בְּלֵב נְכוֹן

Eph 3:13 עַל־כֵּן זֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶל־נָא תַחֲעַפְפוּ בְּצָרוּחֵי אֲשֶׁר אֲפַנּוּ לְמַעַנְכֶם כִּי זֹאת הוּא תַפְאֲרַתְכֶם

Eph 3:14 עַל־כֵּן אֲכַרְעָה עַל בְּרַכְוֵי לְפָנַי אָבִי אֲרוּנֵינוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Eph 3:15 אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמוֹ עַל כָּל־צְבָאוֹתָיו בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְץ

Eph 3:16 וְהוּוֹ יִתֵּן לָכֶם כְּפִי־חֶסֶן כְּבוֹדוֹ לְהַתְאָוֹר בְּנִבְרָה עַל־פִּי רוּחוֹ בְּאָדָם הַפְּנִימִי

Eph 3:17 וְהַמְּשִׁיחַ יִשְׁכֵן בְּקֶרֶב לְבָבְכֶם בְּאֲמוּנָה כִּי תִשְׁרִישׁוּ וְתִסְדְּרוּ בְּאַהֲבָה

Eph 3:18 אֲזֵן חוֹכְלוֹ לְהַשְׁכִּיל עִם כָּל־הַקְּדוֹשִׁים מִהִי־הוּוֹ הַרְחֵב וְהִאֲרֵךְ וְהַגְבֵּה וְהַעֲמֵק

Eph 3:19 וְלִהְתְּחַבֵּנוּן בְּאַהֲבַת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר מִדַּעַת נִשְׁבְּחָה עַד־אֲשֶׁר תִּמְלֵאוּ מִכָּל־מְלֵא הָאֱלֹהִים

Eph 3:20 וְהוּוֹ אֲשֶׁר יְדָוֵינוּ רַב לוֹ לְעוֹרֵר בְּכַח לְבַנּוֹ וְלַעֲשׂוֹת לָנוּ יִתֵּר עַל־כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ

Eph 3:21 לֹא הוּוֹ הַכְּבוֹד בַּחוּךְ הַעֲדָה וּבְיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מְדוֹד לְדוֹר וּמִהַעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן

Eph 4:1 וְאֲנִי אֲסִיר הָאֲדוֹן אֲפַצֵּר בְּכֶם לְלַכְתָּ כְּנִאֲוָה לְמַצַּב הַקְּרָאוִים כְּמוֹכֶם

Eph 4:2 בְּהַצְנַעַת וְעִנְיָה בְּאֲרָךְ אֲפִים וְלִשְׂאֵת אִישׁ אֶת־הַעֲדָהוּ בְּאַהֲבָה

Eph 4:3 לְשָׁקֵר וְלִשְׁמֹר לִיחַד רֹוּחְכֶם בְּמַחְבָּרַת הַשְּׁלוֹם

Eph 4:4 לְהִיזֹחַת כְּאֲבָרִים בְּנוֹף אֶחָד וּבְרוּחַ אֶחָד פֶּאֶשֶׁר גַּם־נִקְרָאֲתֶם לְמַצַּבְכֶם בַּחֲקוּהָ אֶחָת

Eph 4:5 אֲדוֹן אֶחָד אֲמוּנָה אֶחָת וּשְׁבִילָה אֶחָת

Eph 4:6 אֵל אֶחָד וְאֲבִי־כֹל אֲשֶׁר הוּוֹ עַל־כָּל וְעַם־כָּל וּבַחוּךְ כָּלֶכֶם

Eph 4:7 אֲךָ לְאִישׁ אִישׁ מִמֶּנּוּ חֵלֶק מִנַּת חֶסֶד כְּמִדַּת מִתְנַת הַמְּשִׁיחַ

Eph 4:8 עַל־כֵּן הוּוֹ אֲמַר עֲלֵה לְמָרוֹם שְׁבִי שְׁבִי וַיִּתֵּן מִתְנַת לְאָדָם

Eph 4:9 וְכִי נֹאמַר כִּי־עֲלֵה אִין יְהִי כִי אִם־יִרְדַּ בְּרֵאשִׁינָה לְתַחְתּוּיֹת אָרְץ

Eph 4:10 הַיִּרְדַּ הוּוֹ הָעֲלָה לְמַעֲלָה מִכָּל־שְׁמוֹ מָרוֹם לְמַלֵּא אֶת־הַכֹּל

Eph 4:11 וְהוּוֹ נָתַן אֶת־אֱלֹהֵי הַיִּזוּחַת שְׁלִיחִים וְאֶת־אֱלֹהֵי נְבִיאִים וְאֶת־אֱלֹהֵי מְבַשְּׂרִים וְאֶת־אֱלֹהֵי רַעִים וּמוֹרִים

Eph 4:12 לְהַשְׁלִים אֶת־הַקְּדוֹשִׁים לְמַלְאכַת עֲבֹדַת הַקְּדֵשׁ לְמַעַן יִבְנֶה נוֹף הַמְּשִׁיחַ

Eph 4:13 עַד אֲשֶׁר כָּלְנוּ נְבֹוֹא לִיחַד לְבַבְנוּ בְּאֲמוּנָה אֶחָת וּבְדַעַת כְּוִי־הָאֱלֹהִים וְהִינּוּ לְאָדָם שְׁלָם בְּמִדָּה כְּמֵלֵא קוֹמַת הַמְּשִׁיחַ

Eph 4:14 לְבַלְחֵי נְהִיָה עוֹד עוֹלְלִים נְהִפִים וְנִקְרָשִׁים מִפְּנֵי כָל־דִּרוֹחַ בַּחוּרַת אֲנָשִׁים וְתַרְמִיתָם אֲשֶׁר בְּנִכְלִיָּהֶם יְצַדְדוּ חֲרָם

Eph 4:15 כִּי אִם־נְחִיוִק בְּאֲמַת מֵאַהֲבָה וְהַלְכְנוּ הַלּוֹךְ וְנִדּוֹל לְפָנַי הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּוֹ הָרֹאשׁ

Eph 4:16 ויבו מרדק ומקשר כל־הנוף עם כל־פרקיו וחלקיו אל־נכון אשר באהבה ועברו להגדילו ולהאדירו כרי כחם
Eph 4:17 ועתה העדתי בכם לפני הארון לאמר אל־תלכו כותר הנוים אשר אחרי הבלי שוא לבם הלך
Eph 4:18 מאור העתם חשך ותיו אלהים מוזרים להם עקב אשר הקשו רוחם באולתם
Eph 4:19 הם אשר טפס לבם ויתמכרו לעשות כל־נבלה ותועבה ולא ידעו שבעה
Eph 4:20 ואתם לא כזאת למדתם דרכי המשיח
Eph 4:21 אם רק מקשיבים היותם לקולו ולמודי דברו אתם כי הם אמת בפני ישוע
Eph 4:22 וען עובתם דרכיכם הראשנים עד־להסיר מעליכם את־הארס הקדמני הנשחת והנתעה בתאותו
Eph 4:23 להתחדש ברוח חדשה בקרב לבכם
Eph 4:24 וללבש את־הארס החדש הנקרא בצדק ובקדש באמת כלב האלהים
Eph 4:25 על־כן תרחיקו שקר מכם ודברו אמת איש את־דעו כי אברים אנחנו איש לאחיו
Eph 4:26 רגזו ואל־תחטאו ולא תבוא השמש בעוד רגז באפכם
Eph 4:27 פן־תחטו מקום לשטן
Eph 4:28 מי שנגב אל־סוף לנגב עוד כי אס־יעמל לעשות טוב בודיו להיות לו לתת לאביון
Eph 4:29 כל־דבר בליעל לא־יצא מפיכם כי אס־דברים טובים ונכחים להשיב נפש ולתתחן לשמיעהם
Eph 4:30 ואל־תעצבו את־רוח הקדש הוא רוח האלהים אשר בו נחתמים אתם עד יום הנאלה
Eph 4:31 ותרחיקו מכם כל־מרירות לב וחרון אף רגז ותלונה ונאצה עם כל־דבר רע
Eph 4:32 אבל חננים תהיו זה לזה מרחמים וסלחים איש לאחיו כאשר גם־האלהים סלח לכם במשיח
Eph 5:1 לכן אחרי אלהיכם תלכו בבנים אהובים
Eph 5:2 ובאהבה תכינו צעדיכם כאשר גם־המשיח אהב אתנו ויתן את־נפשו תחת נפשנו לקרנן ונבח לרית יוחם לאלהים
Eph 5:3 אף זנות וכל־זמה ובצע לא ישמע על־פיכם כאשר נכון לאנשי קדש
Eph 5:4 וכן לא דברי נבלה ולא הוללות ותהלה אשר לא לתפארת לבם כי אס־אמרי תהלה
Eph 5:5 פי־זאת ידע תרעו כי כל־איש זנה וטמא או אהב בצע מעשקות אשר הוא כעבד אילים אין להם נחלה במלכות משיחנו ואלהינו
Eph 5:6 אל־תחטו לבכם לשנות בדברי מהבלים כי בגלל־זה ישלח אלהים חרון אפו בבנים סוררים
Eph 5:7 על־כן לא תהיו חברים להם
Eph 5:8 פי־השקה היותם לפנים ועתה נהפכתם לאורה באדנינו התהלכו־נא בבני־אור
Eph 5:9 וזה פרי הרוח הוא עשות חסד לכל וצדק ואמת
Eph 5:10 ובחון מה־יטב בעיני אדנינו
Eph 5:11 ואל־תתערבו במעללי ריק וחשך כי אס־הוכח תוכיחון אתם
Eph 5:12 כי את־אשר הם עשים במחשך חרפה היא לספר
Eph 5:13 אף כאשר ונכחו אז יגלו לאור מה הם לאור המעלה אתם
Eph 5:14 ועל־זה נאמר קום לך נרדם הקיצה מן־המחמים ותמשיח יזכח עליך
Eph 5:15 ועתה תשימו עין על־דרכיכם להיטיב לכת ולא כאוילים כי אס־תחכמים
Eph 5:16 די עקנא זבנין בעבור כי רעים הימים
Eph 5:17 ולא תהיו חסרי לב כי אס־תשכילו לדעת מה חפץ אדנינו
Eph 5:18 ואל־תסבאו יין אשר רוח עושים בקרבם רק המלאו רוח עליון
Eph 5:19 ואמרו בנפשכם תהלות ושירות וזמרות יה שירו וזמרו בלבבכם ליהוה
Eph 5:20 ועל־הכל הודו לאלהינו אבינו תמיד בשם ישוע המשיח אדנינו
Eph 5:21 הקנעו איש מפני אחיו כיראת אלהים
Eph 5:22 ותנשים נכנעות תהיינה מפני בעליהן כמו מפני הארון
Eph 5:23 כי הבעל הוא־ראש האשה כמו גם־המשיח ראש העדה והוא המושיע לגותו
Eph 5:24 אף כאשר נכנעת העדה מלפני משיחה בן גם־הנשים תכנענה מלפני בעליהן בכל־ארחותן
Eph 5:25 ואתם אנשים אהבו את־נשיכם כאשר גם־המשיח את־עדתו אהב ויתן את־נפשו תחת נפשה
Eph 5:26 למען יקדשה ברברו אחרי אשר־רחץ אתה במקנה מים
Eph 5:27 להקים לו עדה נקברה ברה ותמומה מבלי בהרת או פחתת וכל־מום אין בה
Eph 5:28 בן המצנה על־האנשי לאהבה את־נשיהם כנופש כי האהב את־אשתו הוא אהב את־עצמו ואת־בשרו
Eph 5:29 כי מעולם לא־שנא איש את־בשרו רק מכלכל ומפנק אתו כאשר גם־המשיח את־עדתו
Eph 5:30 פי־אבריו גופו אנחנו מבשרו ומעצמו
Eph 5:31 על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד
Eph 5:32 גדול הסוד הזה ואני מדבר על־המשיח ועל־עדתו
Eph 5:33 אף גם־אתם איש איש מכם יאהב את־אשתו כנופש והאשה את־בעלה תירא
Eph 6:1 שמעו בנים בקול ילדיכם באדנינו כי דבר ישר הוא
Eph 6:2 כבוד את־אביך ואת־אמך זאת המצנה הראשנה אשר שקרה בצדקה
Eph 6:3 למען יטב לך ולמען יאריכון ימך על־הארמה
Eph 6:4 והאבות אל־תעירו חמת בניכם כי אס־תגדלום במוסר אדנינו ובתוכחתו
Eph 6:5 ואתם עבדים הקשיבו לקול אדניכם אדני ונחתכם ביראה ורעה ובתם־לב כמו למשיח
Eph 6:6 ולא כעבדה למראה עינים להפיק רצון מבני אדם כי אס־פעבדי המשיח העשים רצון אלהים בכל־נפשם

Eph 6:7 ועבדים משוב לב כעבדי ארנינו ולא כעבדי אנשים

Eph 6:8 הלא יהא ידעתם כל-דבר טוב אשר יעשה אתו האדם ארנינו ישלם-לו אס-עבד הוא או כן-חורים

Eph 6:9 ונס-אתם ארנים כן תעשו להם חדלו מנער-בם באשר ידעתם כי נס-להם ולכם ארון בשמים אשר אין עמו משוב פנים

Eph 6:10 ויחר הדברים אחי הנני אמר התעוררו בארנינו ובעו נבחרו

Eph 6:11 חגרו כל-ינשק אלהים למען תוכל לקום לפני נכלי השטן

Eph 6:12 כי לא עס-בשר ודם מלחמה לנו אך עס-אלופים ואילים שלישי ארץ מאפליה ומלאכי רעים אשר במרומים

Eph 6:13 על-כן קחו לכם כל-ינשק אלהים וחוכלו להתוצב בפני הקמים עליכם ביום רע ולהשאר נצבים בכלות כל-קרב

Eph 6:14 עמדו-נא מתניכם חגורי אמת ושריון צדק לבושכם

Eph 6:15 ופנעמיקם יפות בנעלים לבשר בשרת השלום

Eph 6:16 ובכל ערכו מנן האמונה אשר תוכלו לכבות בו חצים להטים מיד הצר

Eph 6:17 והתניצבו בכבע הישועה ובחרב הרוח אשר הוא דבר האלהים

Eph 6:18 והתפללו בכל-עת כל-חפלה וחחינה מקרב לב רוח ושקרים תהיו להעתיר ולהחנן בעד כל-הקדושים

Eph 6:19 ונס-בעד נפשי כי יושם דבר בפי ועו כר-אפתח שפתי להגיד סוד הבשרה

Eph 6:20 והבשרה אשר אני מלאכה אסור בכבלים ולהנתן-לי למלל ביד רמה פאשר נכון לי

Eph 6:21 אך לבעבור חרעון מה עמדי וכל-אשר אני עשה הגה טוביקוס האח האהוב והמשרת הנאמן לארנינו וניד לכם כל

Eph 6:22 כי לדבר הזה שלחתי אליכם להודיעכם מה מעשינו ולנחם את-לבכם

Eph 6:23 שלום אהבה ואמונה אלה-האחים מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח ארנינו

Eph 6:24 חסד לכל-האהב את-ארנינו ישוע המשיח באהבה נצחת

Phi 1:1 פולוס וטימותיוס עבדי ישוע המשיח אל-כל-הקדושים בישוע המשיח הישבים בפלפי עס-זקניהם ומשרתיהם

Phi 1:2 חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח ארנינו

Phi 1:3 אברכה את-אלהי בכל-עת אשר אזכר אתכם

Phi 1:4 ואעלצה תמיד בכל-חפלותי פאשר אחפלל בעד כלכם

Phi 1:5 אתם הנלויים אל-הבשרה למן-היום הראשון ועד-עתה

Phi 1:6 ויזאת אני בטח כי הוא אשר החל לפעל דבר טוב בכם נס-הוא וכלנו עדיים וישוע המשיח

Phi 1:7 כי בקרב לבבי אשא אתכם אם בשכתי בבית האסורים או מדי דברי להצדיק את-הבשרה ולהאריכה כי דבקים אתם בי כלכם בחבלים נפלו לי בחסד

Phi 1:7 כן חשבה נפשי עליכם במישרים

Phi 1:8 הן אלהים לי לעד כמה ארחמכם בדחמי ישוע המשיח

Phi 1:9 ועל-זאת אחפלל כיתרבה אהבתכם הלוך ורב בכל-העה והשכל

Phi 1:10 ולהפיר ולהבדיל בין טוב לרע להיות כרי לב ולא למוקש עדיים המשיח

Phi 1:11 מלאים פרי צדק על-ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותפארתו

Phi 1:12 ואני חפץ כי חרעון אחי זאת אשר באחני באה רק להועיל להליכות הבשרה

Phi 1:13 עד אשר נשמע בשער הבירה ובכל-שאר המקמות כי אסיר אני למען המשיח

Phi 1:14 ואחים רבים הדבקים בארנינו לבשו אמץ רב לנכח מוסרי וישמיעו ביתר עו את-דבר האלהים בכל-יפחד

Phi 1:15 אמנם יש מנידים עדות המשיח מקנאה ומריבה ויש מנידים מרוח נדיבה

Phi 1:16 ואלה המנידים עדות המשיח ממריבה ולא בתם-לב ויחשבו להוסיף לחץ למוסרי

Phi 1:17 אלה המנידים מאהבה ידעים כי להוציא צדקת הבשרה לאור אנכי עמד פה

Phi 1:18 אך מה אפוא עתה אס-בלשון רמיה או בשפת אמת הלא מקל-עבר הנד המשיח על-פיהם ועל-זה עלז אני וניל תגיל נפשי

Phi 1:19 כי בתפלתכם וברוח ישוע משיחנו הנתון לי ידעת כי נס-זאת תהיה-לי לישועה

Phi 1:20 פאשר הוחלתי כי בכל-דרכי לא אבוש משברי וכל-מבטחי פאז כן עתה כי רום המשיח במו-נפשי אס-בחיים אס-במות

Phi 1:21 כי חיתי הוא המשיח והמות הוא לכוחתי

Phi 1:22 אכן אם ינחנו לי חיי בשרי להביא עוד פרי עמלי אז לא ארע מה אבחר

Phi 1:23 כי נלחץ אני בין שתים נפשי קלחה להפחד להיות עס-המשיח אשר הוא טוב לי מכל

Phi 1:24 אפס להאריך חיי בשרי יחר טוב הוא לכם

Phi 1:25 ויזאת אני בטח ויודע כי אותר פה וישבתי עס-כלכם למרבה האמונה והשמחה לכם

Phi 1:26 ותפארתכם לפני ישוע המשיח הנדל בי פאשר אשובה אליכם

Phi 1:27 דרככם פאשר יאתה לבשרת המשיח וכי אבוא לראחכם או לשמע אן מרחוק או אמצא כי רוח אחר בכם ונפש אחת להלחם וחדו מלחמות אמונת הבשרה

Phi 1:27 רק שימו

Phi 1:28 ואל-יתראו ואל-תערצו מפני הקמים עליכם זה הוא להם לאות כליון ולכם לתשועה ונס-זאת יצאה מעם האלהים

Phi 1:29 אשר נתן לכם נס-להאמין במשיח ונס-להתענות בגללו

Phi 1:30 ונפתולי אלהים נפתלתם כמני פאשר ראתם אחי וכאשר הנכם שמעים עלי כיום הזה

Phi 2:1 לכן אשיש נחם מה במשיח אשיש אהבה משיבת נפש אשיש חבור הרוח אשיש חקמים וחסדים

Phi 2:2 השלימו-נא שיון לבבי והתאחרו ברעה אחת אהבה אחת נפש אחת ולב אחד

Phi 2:3 אל-תעשו דבר במריבה או בכבוד שווא כי אס-בענותכם תחשבו איש את-אחיו לגדול ממנו

Phi 2:4 אל-יחוש איש לטובת נפשו לבדו כי אס-גם לטובת רעהו

Phi 2:5 ויהי כן לבכם כלבב ישוע המשיח

Phi 2:6 הוא אשר במוצאתי נמצא בדמות אלהים ובכל-זאת לא חשב היותו שנה לאלהים כשכל לו

Phi 2:7 כי אִם־תִּנְצֵל אֶת־כְּבוֹדוֹ וְיִלְבַּשׁ דְּמוּת עֶבֶד וַיְהִי כַתְּבֹנִית אַחַד הָאָדָם

Phi 2:8 וְאַחֲרָיו אֲשֶׁר נִמְצָא כְּאָדָם לְהַאֲרֵם הַשְּׁפִיל נַפְשׁוֹ וַיִּכְנַע עַד־מָוֶת עַד־מוֹת עַל־הַעַץ

Phi 2:9 עַל־כֵּן גַּם־הָאֱלֹהִים הִרְמוּ עָלָיו וַיִּתְּרוּ־לָהֶם נִעְלָה מִכָּל־שָׁם

Phi 2:10 וְכִי לִשְׁם יֵשׁוּעַ תִּכְרַע כָּל־בְּרֵךְ אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְאֲשֶׁר מִתַּחַת לָאָרֶץ

Phi 2:11 וְכָל־לְשׁוֹן תִּשָּׁבַע כִּי יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הוּא הָאֲדֹרֵן לְכַבֹּד אֱלֹהִים הָאֵב

Phi 2:12 עַל־כֵּן אֲהוּבֵי נַפְשִׁי כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם אֵלַי תְּמִיד בְּהִיוֹתִי לַפְּנִיכֶם וְגַם־עוֹד וְחַד הַרְבֵּה פְּיוֹם בְּהִיוֹתִי מִרְחוֹק עֲבָדוֹ בִּירְאָה וּבִרְעָה לְיֵשׁוּעַ נַפְשְׁכֶם

Phi 2:13 וְכִי אֱלֹהִים הוּא הִנְחָן לָכֶם כַּחַפְזִי וְגַם־לַעֲשׂוֹת כַּחַפְזִי

Phi 2:14 וְכָל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ עִשׂוּ בְּכָלִי חֲלוּנָה וּבְכָלִי מְדוֹן

Phi 2:15 לְבַעֲבוֹר תִּהְיוּ זָכִים וְתִמְיָמִים כְּבָנֵי אֱלֹהִים בְּכָל־יְמֹם בַּחַד הַיּוֹם וְעַקֵּשׁ וּפְתִלְתֵּל אֲשֶׁר־תֵּאֲרוּ בִּינִיהֶם כְּמֵאֲרַת עַל־יְהִיאֲרֵץ

Phi 2:16 וְכִי תֵאֱחָזוּן בְּדָבָר הַחַיִּים לְהִיּוֹת לִי לְחַפְאֲרַת בְּיוֹם הַמְּשִׁיחַ כִּי לֹא חֲשַׁתִּי לְרִיק וְלֹא יַנְעֲמֵתִי לַתְּהוֹ

Phi 2:17 וְגַם לֹא יִשְׁפָּךְ דָּמִי עַל־יְזוּבָה וְעַבְדָּה לְאַמּוֹנֹתְכֶם אֲשִׁישׁ עַל־כָּלְכֶם וְאֵינִילָה

Phi 2:18 וְכִן שִׁישׁוּ גַם־אַתֶּם וְנִילוּ עִמָּדִי

Phi 2:19 וְאֵינִי חוֹחֵלְתִי בְּיֵשׁוּעַ אֲדִינֵנוּ לְשַׁלַּח לָכֶם מֵהֵרָה אֶת־שִׁמּוֹתֵיכֶם לְהַשִּׁיב נַפְשִׁי גַם־אֵינִי כְּאֲשֶׁר אֲדַע מָה עִמָּכֶם

Phi 2:20 וְכִי זוֹלַחְתִּי אֵינִי־אֲחִי אִישׁ כְּלִבִּי הִדְאָנָה לָכֶם מִמְקוֹר נַפְשׁוֹ

Phi 2:21 וְכִי כָלֶם חַפְצִי נַפְשִׁי וְדַרְשׁוֹן וְלֹא חַפְצִי יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Phi 2:22 וְרַק אַחַד וְיִדְעֶתֶם כִּי צְרוּף הוּא בְּעֵלִיל וְכִבֵּן לִפְנֵי אָבִיו עֶבֶד עָמִי בְּמִלְאָכּוֹת הַבְּשָׂרָה

Phi 2:23 וְאֵינִי כִּי אֲשַׁלְּחֵנוּ לָכֶם בְּקֶרֶב הַיָּמִים אַחֲרָיו אֲשֶׁר אֶרְאֶה מֵהֵרָעֵשָׂה בִּי

Phi 2:24 אֲדָךְ בְּאֲדִינֵנוּ כְּטַחְחִי כִּי גַם־אֲנִי אָבוֹא אֵלֵיכֶם מֵהֵרָה

Phi 2:25 וְרֵאִיתִי כִּי נִכּוֹן הִבְרָךְ לְשַׁלַּח לָכֶם אֶת־אֶפְרֹדִיטוֹס אַחִי סוֹמֵךְ יָדַי בְּעַבְדָּתִי וְגַבְרִי עִמִּיתִי בְּמִלְחַמְתִּי הִלֵּא הוּא הַשְּׁלוֹחַ מִכֶּם וְהִנְחָן לִי מִחֲסָרִי

Phi 2:26 וְכִי נִכְסַפָּה נַפְשׁוֹ לְכָלְכֶם וַיַּחַעֲצֵב אֶל־לְבוֹ בְּעַבּוֹר אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם כִּי חָלָה

Phi 2:27 וְכִי אֲמֵן חָלָה חָלָה וְנָטָה אֶךְ הָאֱלֹהִים הִפְּיָה אֵלָיו חֶסֶד וְלֹא אֵלָיו לְבָדוֹ כִּי אִסְגַּם אֵלַי לְבַלְתִּי הוֹסִיף לִי יָגוֹן עַל־יָגוֹן

Phi 2:28 עַל־כֵּן חֲשַׁתִּי לְשַׁלְּחֵנוּ לְמַעַן תִּרְאֶהוּ וְתִשְׁיִישׁוּ בּוֹ וְנִנְרַע יָגוֹן מִמֶּנִּי

Phi 2:29 אֲשֶׁר לִזְמַת קָדְמוֹ פָּנִיו בְּאֲדִינֵנוּ בְּשִׁשׁוֹן רַב וְהָבִו כְּבוֹד לְאַנְשֵׁים כְּמֵהוּ

Phi 2:30 וְכִי הֵינִי עַד־שְׁעָרֵי מוֹת בְּעַבּוֹר עֲבַדְתָּ הַמְּשִׁיחַ וַיִּשְׁלַף נַפְשׁוֹ מִנֵּד לְמַעַן הַמְּנוֹחַ הַחֲסָרוֹן אֲשֶׁר קִצְרָה וְדָכַם לְסַמְכֵנוּ

Phi 3:1 וְיִתֵּר הַדְּבָרִים אַחֲרֵי הֵינִי אֲמַר שְׂמַחוּ בְּאֲדִינֵנוּ הֵן לְכַתּוֹב אֵלֵיכֶם מִשְׁנֵה דָבָר לֹא לְשַׂרַח עָלַי וְשׁוֹב לָכֶם כִּי אֲשַׁנֵּן דְּבָרִי

Phi 3:2 הַשְּׂמַחוּ מִפְּנֵי הַכְּלָבִים הַשְּׂמַחוּ מִפְּנֵי פְעִילֵי אֹן הַשְּׂמַחוּ מִפְּנֵי קְצוּצֵי עֶרְלָה

Phi 3:3 וְכִי אֲנִי־בְנֵי בְרִית הַמּוֹלֹת אֲנִי־חַנּוּ אֲשֶׁר נַעֲבַד אֶת־אֱלֹהִים בְּרוּחַ וְאֲשֶׁר בְּיֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ נִחְלַל וְלֹא נָשִׂים בְּבִשָׂר מִבְּשָׂרֵנוּ

Phi 3:4 וְכִי יִשְׂרָאֵל לְבַטָּח גַּם־בְּבִשָׂר וְאִסְרִישִׁים אִישׁ בְּבִשָׂר מִבְּשָׂחוֹ הִלֵּא רַב לִי מִמֶּנּוּ

Phi 3:5 וְנִמּוֹל בְּיָשׁוּעַ יָמִים מִנְּזוֹעַ יִשְׂרָאֵל מִשְׁבַּט בְּנֵי־מִינָן עֲבָרִי בְּרַעֲבָרִי וּבְדַת הַתּוֹרָה פְּרוּשׁ

Phi 3:6 מִצַּד הַקְּנָאָה רְבִפְתִּי אֶת־עַבְדַּת הַמְּשִׁיחַ וּמִצַּד צְדָקַת הַתּוֹרָה לֹא נִמְצָא בִּי שְׂמִיץ דְּבָר

Phi 3:7 אֲדָךְ־מוֹתֵר כָּל־אֵלָה חֲשַׁבְתִּי לִי לְמַחְסוֹר בְּעַבּוֹר הַמְּשִׁיחַ

Phi 3:8 אֲמֵן הִלֵּא אֶת־כָּל אֲחֻשְׁבָה לְחֲסָרוֹן מִפְּנֵי יַתְרוֹן דַּעַת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִי אֲשֶׁר הִתְנַצַּלְתִּי בְּעַבּוֹרוֹ אֶת־כָּל אֲשֶׁר לִי וְלִדְמֵן חֲשַׁבְתִּים לְמַעַן וַיְהִי לִי הַמְּשִׁיחַ שְׂכָרִי

Phi 3:9 וְכִי לְהַמְצָא דְבָק בּוֹ אָנֹכִי אֲשֶׁר צְדָקְתִּי אֵינֶנָּה מִן־הַתּוֹרָה כִּי אִם־מִמְקוֹר אֲמוֹנַת הַמְּשִׁיחַ הִיא הַצְדָּקָה מִמְקוֹר אֱלֹהִים בְּאֲמוּנָה

Phi 3:10 וְכִי אַתּוֹ אֲבַקֵּשׁ לְדַעַת עִשְׂוֹ תְּקוּמַתּוֹ לְקַחַת חֵלֶק בְּמִכְאָבָיו וְלִהְיוֹת כְּמַתְּכַנְתּוֹ בְּמוֹתוֹ

Phi 3:11 וְכִי אֲוִילֵי אוֹכֵל לְעַמֵּד לְנוֹרְלֵי לְתַקְוָה מִן־הַמַּתִּים

Phi 3:12 כְּמוֹ אִם־כְּבָר הַשְּׁנֵתִי חַפְצִי אִי הִנְעֲמֵתִי עַד־תְּכַלִּית אֲבָל אֲרוּץ אַחֲרָיו אֵילִי אֲשִׁינֵנוּ כְּאֲשֶׁר בְּעַבּוֹר זֶה נִאֲחַזְתִּי בְּיַד יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ גַּם־אֵינִי

Phi 3:13 וְכִי אֲמַרְתִּי בְּלָבִי כִּי הַשְּׁנֵתִי חַפְצִי אֲדָךְ־אֲחַת אֲמַרְתִּי לְשַׁכַּח אֶת־אֲשֶׁר מֵאַחֲרָי וּלְנִשְׁוֹת בְּכָל־מֵאֲדָרִי אֶל־אֲשֶׁר לִפְנֵי

Phi 3:14 וְכִי אֵינִי אֵל־הַמְּשַׁכֵּחַ אֶל־שְׂכַר הַמְּרוּצָה כְּאֲשֶׁר קָרָאֵנִי אֱלֹהִים וַיְרוּמְנֵנִי בְּיֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Phi 3:15 וְכִי עֲתָה כָּל־הַשְּׁלָמִים מֵאַתְּנֵנוּ כְּמוֹ כֵּן וְחִשְׁבוּ וְאִם־יִשׁוּ בִּינֵיכֶם הַחֲשָׁבִים לֹא־כֵּן גַּם־זֹאת יִגְלָה לָכֶם אֱלֹהִים

Phi 3:16 וְכִי רַק אֶל־אֲשֶׁר הִנְעֵנוּ בְּמַסְלָה הַזֹּאת נִחְלַכָּה בְּמַעֲנֵל אַחַד וּבְלָב אַחַד

Phi 3:17 וְכִי לָכֵן אַחֲרֵי בְּעַקְבוֹתֵי וְהַחְבוּנֵנוּ אֶל־הַהֲלָכִים כֵּן כְּאֲשֶׁר הֵינִי לָכֶם לְמוֹפֵת

Phi 3:18 וְכִי רַבִּים הֵם הַהֲלָכִים אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי לָכֶם עַל־אֲדוֹתֶם וְעַתָּה גַם־בְּכִי אֵינִי אֲמַר כִּי־אֲרָבִי צָלִיב הַמְּשִׁיחַ הֵם

Phi 3:19 אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם אֲבָדוֹן וְאֱלֹהֵיהֶם הוּא הַבְּטָן וְכַבּוֹדָם בְּבִשָׂתָם וְאֶף־הִינּוּגֵם הַבְּלִי חֶלֶד

Phi 3:20 וְכִי הִינּוּגֵנוּ הִינּוּן אֲזָרְחִים בַּשָּׁמַיִם אֲשֶׁר מִשָּׁם נִחְכָּה לְמוֹשִׁיעֵנוּ הוּא יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינֵנוּ

Phi 3:21 אֲשֶׁר יִשְׁנֵה אֶת־נַפְשׁוֹ הַשְּׁפֵל וְיִשְׁוֶהוּ בְּחֵאָר גּוֹף כְּבוֹדוֹ כְּפִי־פַעֲלַת כַּחוֹ אֲשֶׁר בִּירוֹ לְשִׁית כָּל תַּחַת־הַנִּלְוִי

Phi 4:1 עַל־כֵּן אֲחִים אֲהוּבִים מִחֲמַדִּי נַפְשִׁי מְשׁוֹשׁ לְבִי נַעֲטַרְתָּ רֵאשִׁי עִמָּדוֹ הֵכֵן לִפְנֵי אֲדִינֵנוּ וַיְדִידִים

Phi 4:2 וְכִי הֵינִי רַחֵשׁ מִן־אֲבֹהוּיָהּ וְגַם כֵּן מִן־סוֹנְטִיכִי לְהַתְּחַלֵּף בְּלָב אַחַד לִפְנֵי אֲדִינֵנוּ

Phi 4:3 חֶבֶר נִאֲמֵן הַנְּצַמְרִילִי בְּעַבְדָּה אֶקְרָאֵנָה לְעִזּוֹר לְהֵן אֲשֶׁר עֲבָדוֹ עָמִי וְחֶבֶר בְּמִלְאָכּוֹת הַבְּשָׂרָה עַסְקָלִימִים וְעַסְיֹתֵר סַמְכֵי וְרִי אֲשֶׁר שְׂמוֹתֶם בְּסֶפֶר הַחַיִּים

Phi 4:4 שִׁישׁוּ בְּאֲדִינֵנוּ תְּמִיד וְעוֹד אֲשַׁנֵּה לְאֲמַר שִׁישׁוּ בּוֹ מְשׁוֹשׁ

Phi 4:5 עֲנִינֹת רֹחַכֶם תִּנְדַּע לְכָל־בְּנֵי אָדָם קְרוֹב הוּא אֲדִינֵנוּ

Phi 4:6 תְּרַחֲיוּ כִּי־דָאָה מִכֶּם אֶךְ הוֹדִיעֵנוּ כְּלִי־מִשְׁאָלוֹתֵיכֶם בְּחַפְזָה בְּחַנּוּהָ וּבְחֻרָה לְאֱלֹהֵינוּ

Phi 4:7 וְכִי הָאֱלֹהִים יַעֲזֵר אֶת־שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר לֹא יִכְלָנוּ כְּלִישְׁכָל לְנַצֵּר אֶת־לְבָבְכֶם וְאֶת־הִינּוּן רֹחַכֶם בְּיֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Phi 4:8 הוּא אֵיזָה נִכְבְּדוֹת בּוֹ וְאֵיזָה מְכֻוֵּנֵי יִשָּׂר אֵיזָה הוּא וְךָ אֵיזָה הוּא נִחְמָד וְאֵיזָה לּוֹ שֵׁם טוֹב אִם־יִשׁוּ מַעֲשֵׂה צְדָקָה אוֹ דְבָר לּוֹ נִאֲוֵה תְּהִלָּה שִׁימוּ לְבָבְכֶם לְכָל־אֵלָה

Phi 4:9 וְכִי טוֹף דְּבָר אַחֲרֵי שִׁימוּ לְבָבְכֶם אֵיזָה דְבָר אֲמַת

Phi 4:9 וְכֵן אֲשֶׁר לְמַדְתֶּם וּקְבַלְתֶּם וּכְמַעֲשֵׂי אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם אִי רְאִיתֶם כֵּן תַּעֲשׂוּ וְגַם אַתֶּם וְאֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם יְהִי עִמָּכֶם

Phi 4:10 וְאֵינִי שֹׁמְחֵת בְּאֲדִינִי עַד־מָאֵד כִּי עוֹד יָנוּב חִילְכֶם וְתִשְׁמְרוּ עֵין לְחֹשֶׁשׁ לִי אִף כִּי־עֵינֵיכֶם שֹׁמְחִים לְחֹשֶׁשׁ לִי חֲמוּד אֲבָל לֹא הָיוּ לָכֶם יָרִים

Phi 4:11 וְלֹא בַעֲבוּר מַחְסְרִי אֵינִי רֹבֵר כֵּן כִּי לְמַדְתִּי לֵהוֹיֵת שִׂמְחָה בְּחִלְקִי

Phi 4:12 וְדַע אֵינִי לַעֲמוֹד בְּשֵׁפֶל הַמְּדֻרָה וְלַעֲמוֹד בְּהִיּוֹת לִי הִי וְהוֹתֵר בְּכָל־מָקוֹם וּבְכָל־עֵת הַסִּבְנָתִי לְשִׁבְעַת וְגַם־לְרַעֲב לְחַיּוֹת בְּמוֹתֵר וְגַם־בְּמַחְסוֹר

Phi 4:13 אֶהְיֶה־כָּל־אֹכֵל אוֹכֵל בִּיד הַמְּשִׁיחַ הַמְּאֻרָּנִי חֵיל

Phi 4:14 אֲבָל אַתֶּם הַיֹּשְׁבֹתִים עֲשׂוּ כִי הַתְּחַבְּרֹתֶם עִמִּי בְצַרְתִּי

Phi 4:15 וְגַם־דַּעֲרֹנָא בְּנֵי פִילִפִּי כִצְאֵתִי מִן־מַקְדוֹנָא בְּתַחֲלַת הַבְּשָׂרָה לֹא הֵיחָה עָרָה אֲשֶׁר־בָּאָה בְּרַבְרִי מִשָּׂא וּמִתָּן עֲמֹדִי וְזִלְתִּי אַתֶּם לְבַדְכֶם

Phi 4:16 כִּי גַם־לְחַסְלוֹנִיקִי שְׁלַחְתֶּם לִי פַעַם וּשְׁתִּים הִי מַחְסְרִי

Phi 4:17 וְלֹא מִתָּן אֵינִי מִבְּקֶשׁ כִּי אִם־פְּרִיכֶם מִבְּקֶשׁ אֵינִי כִי יִשְׁנֶה לָכֶם לְרֹב

Phi 4:18 אֲדָךְ עָתָה יִשְׁלִי כֹל הִי וְהוֹתֵר וְאֵינִי מְלֹאֵתִי כִי לְקַחְתִּי מִדֵּ אֶפְרֹדִיטוֹס אֶת־אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם לִי לְרִיחַ נִיחַח מִנְחָה עָרָה לְרַצוֹן לְאֱלֹהִים

Phi 4:19 וְאֱלֹהֵי יִמְלֵא כָל־הַמְּחַסְרֶכֶם בְּעֲשָׂרֹו וּבְכַבּוֹדֹו בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Phi 4:20 וְלֹא־לְהִינֹו אֲבִינוּ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וְעַד אָמֵן

Phi 4:21 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם כָּל־הַקְּדוֹשִׁים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הָאֲדִים אֲשֶׁר עֲמֹדִי שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמְכֶם

Phi 4:22 כָּל־הַקְּדוֹשִׁים שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמְכֶם וּבְרֹאשָׁם אֱלֹהֵי אֲשֶׁר מִבֵּית קִיסְר

Phi 4:23 הַסוֹד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינֹו עִם־כָּלְכֶם אָמֵן

Col 1:1 פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּרַצוֹן הָאֱלֹהִים אֵינִי וְשִׁמוֹתֵיכֶם אֲחִינוּ

Col 1:2 אֶל־הַקְּדוֹשִׁים וְהָאֲדִים הַנֹּאמְנִים בְּמְשִׁיחַ יִשְׁבִי קוֹלְסָא חֶסֶד וְשָׁלוֹם יְתֵן לָכֶם אֱלֹהִים אֲבִינוּ וְאֲדֹוּנֵינוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

Col 1:3 הִנֵּה אֲנִיחֵו מוֹדִים לְאֱלֹהִים אֲבִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינֹו וּמַחְפְּלִים בְּעַדְכֶם תָּמִיד

Col 1:4 אַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ אֲמוֹנְתְכֶם בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְאֶהְבְּתְכֶם לְכָל־הַקְּדוֹשִׁים

Col 1:5 וּבַעֲבוּר הַתְּקִיָה הַצְּפוּנָה לָכֶם בְּשִׁמּוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵאֹ מִפִּי אֲמִרִי אֲמַת בְּבִשְׂרָה

Col 1:6 אֲשֶׁר הוֹבֵאָה אֵלֵיכֶם כִּמוֹ גַם בְּכָל־הָאָרֶץ וּפְרִיָהּ וְנִגְפָה בְּאֲשֶׁר הָיָא שִׁם כִּמוֹ גַם־בְּתוֹכְכֶם לְמֹן־הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם וְדַע יְדַעְתֶּם חֶסֶד אֱלֹהִים בְּאֲמַת

Col 1:7 וּכְאֲשֶׁר גַם־כֵּן לְמַדְתֶּם מִפִּי אֶפְרָסִי וְיִרְדֵּנוּ הַעֲבַד עִמָּנוּ וְחָדוּ הוּא מְשַׁרְתַּת הַמְּשִׁיחַ נֹאמֵן לְפָנֵיכֶם

Col 1:8 וְהוּא הַיָּדִיד לֵנו אֶת־אֶהְבְּתְכֶם לְפִי הַרוּחַ

Col 1:9 וּבַעֲבוּר זֹאת גַם־אֲנִיחֵנו מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כִּזְאֵת לֹא חָרַלְנוּ מִהַחְפֹּל וּמִהַחֲנָן בְּעַדְכֶם כִּי תִמְלֹא דַעַת רַצוֹן אֵל בְּכָל־חֲכֵמָה וְחַבּוּנָה הַעֲלִינָה

Col 1:10 לְהַחֲהִלְךָ כַּטוֹב בְּעֵינֵי הָאָדוֹן לְכָל־חַפְצֵי לְבוֹ לַעֲשׂוֹת פְּרִי בְּכָל־מַעֲשֶׂה טוֹב וְלִהְיוֹסֵף דַּעַת אֱלֹהִים

Col 1:11 לְהַתְּאָוֵר בְּכָל־עֵז כַּעַז כְּבוֹדוֹ לְכָל־תּוֹחֲלַת וְאֲדָךְ רוּחַ בְּלֵב שִׂמְחָה

Col 1:12 וְלִהְיוֹדוֹת לְאֲבִינוּ אֲשֶׁר הִכִּינֵנוּ לְקַחַת חֵיל בְּנִחְלַת קְרִשְׁיוּ בְּמוֹ־אוֹר

Col 1:13 וְאֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־נַפְשֵׁנוּ מִמַּמְשַׁלַּת הַחַשְׁדָּ וּיְחַרְלֵנוּ מִקּוֹם בְּמַמְלַכַת בְּנוּ אֲשֶׁר אֶהָב

Col 1:14 וְכִי נִמְצָא פְרוֹת בְּדַמּוֹ וְסִלְיָהָ לְחַטְאֵתֵינוּ

Col 1:15 וְהוּא צֵלֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר פָּנָיו לֹא יֵרָאוּ וּבְכּוֹר כָּל־נִבְרָא

Col 1:16 כִּי־בֹו נִבְרָאוּ כֹל אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַנִּנְלוֹת וְהַנְּסֻתְרוֹת אִם כְּסֹאוֹת וּמַמְשָׁלוֹת אוֹ כְּלִי־מִשְׁרָה וְשִׁלְטוֹן כָּלֶם בּוֹ וְלִמְעַנּוּ נִבְרָאוּ

Col 1:17 וְהוּא קְדֹמוֹן לְכָל־דָּבָר וְעַל־פָּנָיו הֵם עֲמֹדִים כָּלֶם

Col 1:18 הוּא רֹאשׁ הָעֵרָה אֲשֶׁר הָיָא נִוְיָתוֹ וְגַם־רֹאשׁ וּבְכּוֹר שֶׁקֶם מִן־הַמַּתִּים לְהִיּוֹתוֹ רֹאשׁוֹן לְכָל

Col 1:19 כִּי־כֵּן רָצָה אֱלֹהִים אֲשֶׁר בּוֹ יִשְׁכֵן מְלֵא הַכֹּל

Col 1:20 וְכֵן עַל־יָדוֹ יְהַפֵּךְ לֵב כָּלֶם לְהַתְּרַצוֹת אֵלָיו אַחֲרֵי אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ בְּדָם הַצֵּלֵב עָשָׂה שָׁלוֹם לְכָלֶם לְכָל־אֲשֶׁר בָּאָרֶץ וּלְכָל־אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם

Col 1:21 וְגַם־אַתֶּם אֲשֶׁר מוֹדְרִים הָיִיתֶם לְפָנֵים וְאִוִּים מִמְּקוֹר הַלֵּב עֲקֵב מַעֲשִׂיכֶם הַרְעִים

Col 1:22 הַפֶּדַע עָתָה אֶת־לְבָבְכֶם לְהַתְּרַצוֹת אֵלָיו בְּעֲצֻמוֹ וּבְכַשְׂרוֹ בְּמוֹתוֹ לְהַקְּיֹמְכֶם קְרִשִׁים לְפָנָיו זִכִּים מַעֲוֹן וְנִקְיִים מִכָּל־שִׁמְיָן הַדָּבָר אִם־תַּעֲמִירוּ מִיָּסְדִים וְהֵכֵן בְּאֲמוּנָה וְלֹא תִרְפוּ מִתּוֹחֲלַת הַבְּשָׂרָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם בְּאֲזִינֵיכֶם וְאֲשֶׁר שׁוּמָה בְּאֲזִינֵי כָל־יָצוֹר תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֵינִי פּוֹלוֹס הָיִיתִי לָהּ לְמַשְׁרַת

Col 1:23 וְכֵן

Col 1:24 וְעַתָּה הַנְּנִי שִׂמְחָה בְּעֵינֵי כִי אַתְּעַנֶּה בְּגִלְלַכֶם וְחֵילְכֶם הַנֶּעֱדָר מִן־חֲבָלֵי הַמְּשִׁיחַ אֲשֵׁלִים אֵינִי בְּכַשְׂרִי בְּעַד נִוְיָתוֹ הֵלֵא הָיָא עָרְתוֹ

Col 1:25 אֲשֶׁר הָיִיתִי לָהּ לְמַשְׁרַת כְּפִי־פַקְדַת אֱלֹהִים הַנְּחַנְנָה לִי בְּעַבְדְּכֶם לְמַלְאֵת אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים

Col 1:26 הוּא הַסוֹד אֲשֶׁר צְפוּן הָיָה מִעוֹלָם וּמִדּוֹר דוֹר וְעַתָּה נִגְלָה לְקְרִשְׁיוֹ

Col 1:27 כִּי־חַפְצֵי אֱלֹהִים לְהוֹדִיעֶם מֵהָ רֹב עֲשָׂר וּכְבוֹד בְּסוֹד הַזֶּה לְנוֹם הֵלֵא הוּא הַמְּשִׁיחַ בְּתוֹכְכֶם צְבִי כָל־חַמְדָּה

Col 1:28 אֲשֶׁר בְּשַׁרְתּוֹ אֲנִיחֵנו מִבְּשָׂרִים לְהַזְהִיר אֶת־כָּל־אִישׁ וּלְלַמְּדוֹ בְּלֵבָב חֲכָמָה עַד־אֲשֶׁר נִצְנִינּוּ כְּאֶדָם שָׁלֵם בְּמְשִׁיחַ יִשׁוּעַ

Col 1:29 זֶה הוּא אֲשֶׁר בּוֹ אֵינִי עֹמֵל וְעַד־כֹּל לֵב וְלֵב כִּכְחַ יָדוֹ הַחֲזִיקָה עָלַי

Col 2:1 וְאֵינִי חַפְצָתִי כִי חֲדַעְוֵן מִהֲרִבּוֹ הַקְּרִבּוֹת אֲשֶׁר עָרַכְתִּי בְּעַדְכֶם וּבְעַד־אֲנִישֵׁי לוֹדְקָא וּבְעַד־כָּל־אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֹתִי פָּנִים בְּפָנִים

Col 2:2 לְמַעַן יִמְצְאוּ נַחַם בְּלִבָּם לְהִיּוֹת קְשׁוּרִים בְּאֶהְבְּתְכֶם וּבְכָל־חַסְדָּן אוֹר שְׁכָלֶם וְשִׁכִּילוֹ אֶל־נִכּוֹן סוֹד הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ וְסוֹד הַמְּשִׁיחַ

Col 2:3 אֲשֶׁר בּוֹ צְפוּנִים כָּל־אֲצֻרוֹת הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת

Col 2:4 וְכִזְאֵת אֵינִי אֲמַר פְּרִי־יָדַיִם אֲחֵכֶם אִישׁ בְּשַׁפְתֵי חֲלִקוֹת

Col 2:5 כִּי אִדָּאִם בְּכַשְׂרִי רְחוּק אֵינִי מִכֶּם בְּכָל־זֹאת בְּרוּחִי הַנְּנִי אֲצִלְכֶם וּנְפִשִׁי שֹׁמְחָה לְרֹאוֹת סַרְר הַלִּיכּוֹתֵיכֶם וְחַקְךָ אֲמוֹנְתְכֶם בְּמְשִׁיחַ

Col 2:6 עַל־כֵּן פֹּאֲשֶׁר קְבַלְתֶּם אֶת הַמְּשִׁיחַ אֶת־יִשׁוּעַ אֲדִינֹו כִּי־גַם־תַּחֲהַלְכוּ לְפָנָיו

Col 2:7 מִשְׂרִישִׁים וּבְנוּיִם בּוֹ לַעֲמוֹד הֵכֵן בְּאֲמוּנָה פֹּאֲשֶׁר לְמַדְתֶּם וְלַעֲשׂוֹת חֵיל בְּאֲמִרֵי תוֹרָה

Col 2:8 הַשְׂמִירוּ לָכֶם פְּתִיחָיו לְשִׁלַּל לְמַחְקֵרֵי אִישׁ בְּמַשְׂאוֹת שְׂוֹא לְפִי מִצְוֹת אֲנָשִׁים מִלְּמַדָּה כְּרֶדֶךְ הַעוֹלָם וְלֹא כְּרֶדֶךְ הַמְּשִׁיחַ

Col 2:9 כִּי כָל־מְלֵא אֱלֹהִים שָׁכֵן בְּתוֹכּוֹ כִּמוֹ בְּתוֹךְ נִוְיָה

Col 2:10 וְאַתֶּם מִמְּלֵאִים בּוֹ אֲשֶׁר הוּא הָרֹאשׁ לְכָל־מִשְׁרָה וְשִׁלְטוֹן

Col 2:11 וְגַם־בּוֹ נִמְלָתֶם לֹא בְּמוֹלַת מִלְּאכַת יָד כִּי אִם־בְּהִסְתַּרְכֶם אֶת־נִוְיָת הַבְּשָׂר הַחוּטָא הֵלֵא הָיָא בְּרִית הַמוֹלּוֹת לְמַשְׁיחַ

Col 2:12 אשר נקברתם עמו בטבילה וכן גם עמו קמתם עלי ידי אמונתכם בנבורת אלהים אשר הקימו מן המתים

Col 2:13 ואתם אשר מתים היותם בפשעים ובערלת בשר החיה גם אתכם עמו כי סלח לכל פשעינו

Col 2:14 ואת ספר חבנו הוא ספר החקים אשר ענה בנו מזה והנו מן המסלה ויתקעוהו בצלב

Col 2:15 ויפשט שרי צבאות ושליטי חבל ונגד השמש נתנם לראוה בם ושם נאה נאה עליהם

Col 2:16 על כן אין לאיש להרשע אתכם עוד על דבר מאכל ומשקה או על דבר מועד ראש חדש או שבת

Col 2:17 כיהם רק צללים לדברים אשר התעוררו לבוא ומקורם הוא במשיח

Col 2:18 אל יעו איש להחליף את משכבתם כי ותאמר בשפלות רוח ונתון כבוד למלאכים ועמד בדברים אשר לא ראו עיני ומתנשא לשוא בעשתנות בשר

Col 2:19 ואינו מחזיק בראש אשר מקשר בו כל הנוף בפרקו ומיתרו וממנו ומצא או ילו וינהל כאשר ונדלנו אלהים

Col 2:20 לכן אם מתם עם המשיח בעובכם וסודות העולם למה זה בעודכם חיים בעולם תואילו לכת אחריו לאמר

Col 2:21 לא חקרב הלם לא תטעם לא תגע

Col 2:22 והם כלם חקים עשיתם לא יחיו בהם כמצות וחקיהם

להם מראה פני החכמה מחוץ בראת אלהים ובשפלות רוח ולענות את נפם כאשר בדאו מלבם וכלי אלה לא לכבוד להם כי אם בשכם ומצא חפץ כמו

Col 2:23 אשר

Col 3:1 ועתה אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר שם המשיח ישב לימין אלהים

Col 3:2 שימו לבכם לאשר מעל ולא לאשר בארץ

Col 3:3 כיהמתים אתם וחיובם צפונים עם המשיח באלהים

Col 3:4 וכאשר יופיע המשיח אשר הוא חיינו אז גם אתם תופיעו עמו בכבודו

Col 3:5 על כן הכחידו כלי תאוותם בארץ וזנוים שקוצים ושקויות זרות יצר רע ואהבת בצע אשר המתה לעברת אליהם

Col 3:6 כי בגלל אלה שפוכה חמת אלהים על בני המרי

Col 3:7 וגם אתם לפנים כאשר ושבתם בחוקם פן הלקתם בדרכיהם

Col 3:8 אך דעתה הסירו כל אלה מעליכם גם אתם זעף ועברה ורשעה וחרפות ודברי נבלה מפיהם

Col 3:9 אל תשקרו איש בעמיתו אחרי אשר פשטתם את הארס הקדמני עם הפעוליו

Col 3:10 ולבשתם את הארס החדש הוא אשר התחדש ברעת כצלם יצרו

Col 3:11 אשר איבדו יוני או יהודי נמול או ערל נלעג לשון פרא אדם עבד או כן חורים כי הכל ובכל הוא המשיח

Col 3:12 ואתם כבחירי האלהים כקדשיו וידידיו לבשו חמים וחסדים מקור לבכם רוח שפלה ענה וארך אפים

Col 3:13 לשאת איש את פני רעהו ולסלח לו לדבר ריב פירומצא ביניכם וכמו ארנינו סלח לכם פן תסלחו גם אתם

Col 3:14 ועל כל אלה לבשו אהבה אשר היא אגדת התמימים

Col 3:15 ושלום האלהים אשר נבחרתם לו בנוף אחר ימשל בקרב לבכם ואת שובו חכירו

Col 3:16 ותורת המשיח תהיה בפיכם תמיד בכל חכמה ללמד ולעורר איש את אחיו בתהלות ושירות וזמרותיה ומקרב לבכם תשירו לאלהים בתודה

Col 3:17 וכל אשר תעשו גם בדבר שפתים גם במעשה ידכם עשו כל בשם ישוע ארנינו ולהרות על ידו לאלהים אבינו

Col 3:18 ואתנה נשים הכנענה לבעליכם כמשפט לפני ארנינו

Col 3:19 כבעלי אשה אהבו את זניכם ולא תהיו להן למרת רוח

Col 3:20 שמעו בני אליליכם לכל אשר יאמרו כי לרצון הוא לארנינו

Col 3:21 אבות אל תתקעו את בניכם פניאמרו נושא

Col 3:22 ואתם עבדים שמעו אל ארניכם ארני הבשר לכל אשר יאמרו ולא בעבדה למראה עינים להפיק רצון מבני אדם כי אם בתם לב פיראי והנה

Col 3:23 וכל אשר תעשו עשו בכל נפשכם כמו ליהוה ולא לבני אדם

Col 3:24 הן ידעתם כי מאת יהוה תקחו שכרם ונחלתכם כי את ארנינו המשיח אתם עבדים

Col 3:25 כי המעול יקצר עול כאשר עשה ואין משוא פנים

Col 4:1 וגם אתם ארנים בצדק ובמשפט תעבדו את עבדיכם הלא ידעתם כי גם לכם ארון בשמים

Col 4:2 התעוררו להתפלל תמיד ושקרו להעתיך בתודה

Col 4:3 וחלו את פני האלהים גם בעדנו לפתח לנו שער לניב שפתינו לגלות סוד המשיח אשר בגללו אסור אני

Col 4:4 למען יודע לכל כאשר אביע כמשפט

Col 4:5 התהלכו בחבונה בקרב אלה אשר מחוץ לעדתנו וזבנו ויתענה

Col 4:6 יהי רברכם מהול בחן כמו ממלח במלח ותדעו להשיב נכחות לכל איש ואיש

Col 4:7 על דבר מעמדי הלא טוביקוס יגיד לכם הכל הוא אהוב ומשרת נאמן נבר עמיתו ועבד לארנינו

Col 4:8 כי לדבר הזה שלחתיו אליכם לדעת את שלומנו ולדבר נחמים על לבכם

Col 4:9 ועמו גם אוניסימוס בן ארצכם אה נאמן ויקר לי המת יודעו אתכם כל אשר נעשה פה

Col 4:10 אריסטרכוס אשר הוא עצור עמדי שאל לשלומכם גם מרקוס בן אחות ברנבא אשר נרשעת לקבל פניו בבואו

Col 4:11 וגם ישוע הנקרא בשם יוסטוס אשר הם מן הנמולים הם לבכם תמכו בנדי במלכות האלהים ושיבו את נפשי

Col 4:12 אפס בן ארצכם ועבד ישוע המשיח שאל לשלומכם הוא אשר נבר בתפלותיו בכל עת להעמידכם לפני האלהים שלמים וממלאים במלא חפצו

Col 4:13 כי עד אני לו אשר קנאתו נדלה לכם ולישבי לודקא ולישבי הירפוליס

Col 4:14 ידעו לוקס הרפא ודיקס שאלים לשלומכם

Col 4:15 שאלו לשלום אחינו אשר בלודקא ולשלום נומפס והקהל אשר בביתם

Col 4:16 אחרי קריאת האגרת הזאת באוניכם תנוה להקרא גם באוני קהל לודקא והאגרת אשר ללודקא תקראו בה גם אתם

Col 4:17 ואמרו אל ארכפוס זכור את משמרת הכהנה אשר לקחת מלפני הארון למלאכה

Col 4:18 זאת שאלת שלום בכתב ידי אני פולוס זכרו למוסרי וחסד אל עמכם אמן
וסלנוס וטימותיוס אלעדת התסלוניקים הרבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח
1Th 1:1 פולוס

1Th 1:2 הנה אנהנו מברכים אתהאלהים בכליעת עליבלכם ולא נחלל מתזכור אתכם בתפלותינו

1Th 1:3 בזכרנו תמיד לפני אלהינו אבינו אתמעשיכם באמונה אתעבודתכם באהבה ואתמבטח עזכם בתקנה באדנינו ישוע המשיח

1Th 1:4 כי ידענו אחים כי בחירו האלהים אתם וידידיו

1Th 1:5 באשר גםבשרתנו לא השמענו אתכם בקול דברים לבד כי אסגםבנבוכה וברוח הקדש ובבטחה עצמה פאשר ראיתם איך הלכנו בתוככם לשוב לכם

1Th 1:6 ואתם הלכתם בעקבותינו ובעקבות אדנינו ונקבלו אתדברינו ולבכם עלץ ברוח הקדש אף כירצה גדולה מצאתכם

1Th 1:7 עד אשר היותם למופת לכלאנשי אמונה במקדוניא ובאכיא

1Th 1:8 כי מכם יצא קול דבר והנה לא לבד במקדוניא ובאכיא כי אסגם בכלמקום יצא שמע אמונתכם באלהים עד אשר לא נותר לנו לדברעוד דבר

1Th 1:9 כי השמעים הגידו בפיהם איך באנו אליכם ואיך עזבתם אתהאלילים ותשובו אלהאלהים לעבד אלהים חיים אלהי אמת

1Th 1:10 ולחפחות לבנו מןהשמים לישוע אשר הקימו מןהמתים ואשר הוא מצילנו לעתיד לבוא מתרון אף

1Th 2:1 הן נפשכם אחי ידעת כי באנו אליכם לאתיה לריק

1Th 2:2 כי אחרי התלאה אשר מצאתנו ואתרו אשר התעללו בנו בפילפי הלא ידעתם כי אז מצאנו עו באלהינו להניד לכם בשרת האלהים נגד צדדים רבים

1Th 2:3 כי לא מפי משנה יצאה עדותנו ולא מקרב טמא שפתים ולא מלשון רמיה

1Th 2:4 כי כאשר מצא אלהים לבנו נכון לפנינו ונפקד בדינו אתהבשרה כן נדברה לא להפיק רצון מבניאדם כי אסמאלהים הבחן לבב

1Th 2:5 הן ידעתם כי מעודנו לא באנו בשפת חלקות ולא בנקלי בעיני בצע אלהים לנו לעד

1Th 2:6 גם לאבקשנו כבוד אנשים לא מןדכם ולא מידו אחרים אף כיריהתה לנו צדקה להעמיס עליכם לכלכלנו כשליחי המשיח

1Th 2:7 אך בנעמות הלכנו עמכם באמת אשר תשא אתבנה בחיקה

1Th 2:8 וכן זה כמה נכסף נכספנו לכם עד אשראמרנו לתח לכם גםבשרת האלהים ונסנפשו בעדכם כיריקתם בעינינו עדמאד

1Th 2:9 הלא תזכרו אחי אתהעמל ואתהניעה איך עבדנו לילה ויוםם לבלתי היות למשא עלאיש מכם פאשר הגדנו לכם בשרת האלהים

1Th 2:10 עדים אתם ועד אלהים כי בקרש בצדק ובתמים הלכנו לפניכם שמרו אמנים

1Th 2:11 פאשר אתם ידעים כירכאב אלפניו כן דברנו דברי מוסר ותנחומים עלילב כלאיש מכם

1Th 2:12 ונעיד בקם ללכת בדרך ישרה לפני אלהים אשר קרא אתכם לכבוד מלכותו

1Th 2:13 מהודות אתאלהינו כי האונתם לדבר האלהים אשר השמענו באזניכם לא כדבר אנשים כי אסקבלתם אתו כדבר האלהים לאמתו אשר רב פחו למאמינים

1Th 2:13 ובעבור זאת גםאנחנו לא נחלל

1Th 2:14 כי נמשחתם אחי לקהלות האלהים בישוע המשיח אשרבארץ יהודה כי עם הארץ הציקו לכם פאשר היהודים הציקו להן

1Th 2:15 הלא הם אשר המיתו אתישוע אדנינו ואתהנביאים ונסאתנו גרשו מנו והם לא טובים בעיני אלהים ונלוזים לפני כלאדם

1Th 2:16 אשר סגרו עלינו מקרא אלחגים לתשועה ובזאת מלאה סאת עונם כדרכם תמיד וחרון אף השיגם עדלכלה

1Th 2:17 ואנחנו אחי אחרי אשרירחקנו מכם זה מעט כמסתייבי פנים ולא כמרחיבי לב בקשנו מאד לראות אתפניכם בחשקרב

1Th 2:18 עלכן הואלנו לבוא אליכם אני פולוס גםפפעם גםפעמים והשטן עצרנו

1Th 2:19 כי מה תקנתנו מה שמחתנו ומה עטרת הפארתנו הלא אתם הנכם לפני ישוע המשיח אדנינו בבאו

1Th 2:20 כי הן אתם כבודנו ושמחתנו

1Th 3:1 עלכן כלכל לא יכלנו עוד ונאות להנתר באחינס לבדנו

1Th 3:2 ואתאחינו טימותיוס משרתאל בשרת המשיח שלחנו לחוק אתלבכם ולהזהיר אתכם באמונתכם

1Th 3:3 לבלתי ינוע לבאיש מפני הצרות האלה הלא בנפשכם ידעתם כי לואת יעדנו

1Th 3:4 כי גםהגדנו לכם מאז בהיותנו אצלכם כירצה חבוא עלינו וכן גםבאה פאשר ידעתם

1Th 3:5 ועלכן גם אני נלאיתי כלכל ואשלח לדעת עלדבר אמונתכם אם לא נסה המנסה אתכם לתת אתעמלנו לריק

1Th 3:6 טימותיוס מכם ויבשרנו עלדבר אמונתכם ואתבכתם כי זכרתם אתנו לטובה בכליעת וכי תחאו לראות אתפנינו פאשר גםאנחנו מתאווים לראות אתפניכם

1Th 3:7 ועתה פאשר שב אלינו

1Th 3:8 לואת אפוא אחי בכלצרות ורעות מצאנו תנחומים בקם בגלל אמונתכם

1Th 3:9 כי חיים אנהנו היום אם רק עמדים אתם הכן לפני אדנינו

1Th 3:10 כי במהנורה מהנשיב לאלהים בעבורכם על כלהשמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו

1Th 3:11 לילה ויומם נעתיר ונחפלה כי ינתן לנו לראות אתפניכם ולהשלים את אשרלכם באמונתכם

1Th 3:12 ואלהינו אבינו וישוע המשיח אדנינו וישר אתדרכנו אליכם

1Th 3:13 ואתכם רבה וכן ותן לכם אדנינו להוסיף באהבת איש לרעהו ובאהבת כלאדם פאשר גםאנחנו נוסיף לאהבה אתכם

1Th 3:14 וכן יכונן אתלבכם בקרש ולא ימצא בקם שמין דבר לפני אלהינו אבינו ביום ישוע המשיח אדנינו עםכלקרשיו
נדרש מכם ונזהיר אתכם בשם ישוע אדנינו פאשר קבלתם מפניו להתהלך במישרים ולמצא חן בעיני אלהים וכאשר גםאתם הלכים כן תעשו וכן תוסיפו

1Th 4:1 וסוף דבר אחי

1Th 4:2 כי ידעתם אתהמצות אשר נתנו לכם בשם ישוע אדנינו

1Th 4:3 כי זה רצון אלהים כי קדשים תהיו ותנזרו מןהתנות

1Th 4:4 וכלאיש מכם יבין לשמר פליו בקרש ובקבוד

1Th 4:5 לאבתחאה ועגבים כדרך הגוים אשר לא ידעו אתהאלהים

1Th 4:6 ולאיפרץ איש אתאחיו ולא יוננו בדרך הזה כי נקם והנה עלכלאלה פאשר הגדנו והעידנו בקם מאז

1Th 4:7 כי לאלתועבה קרא אתנו אלהינו כי אסלדרכך הקרש

1Th 4:8 ועלכן הבזה לא את־אדם הוא בזה כי אם־את־אלהים אשר נתן לכם רוח קדש

1Th 4:9 ועל־דבר אהבת אחים אין־לנו לכתב דבר אליכם כי הלא אתם למודי אלהים לאהבה איש את־אחי

1Th 4:10 וכן גם־עשייתם לכל־אחיהם אשר במקדוניהא כלה וקניחתנו אליכם אחי כי כן תעשו וכן תוסיפו

1Th 4:11 ותתאמצו לשבת בהשקט לעשות איש את־מלאכתו ולחיות על־יגיע כפיו כאשר צוינו אתכם

1Th 4:12 ובכן תתהלכו במישור את־אלה אשר מוחין לעדתנו ולא יחסר לכם כל־דבר

1Th 4:13 ועל־דבר ישני עפר הפצנו כי תרעון כי לא לכם להתאבל פאנשים אשר אין־להם תקנה

1Th 4:14 כי כאשר נאמין כי ישוע מת וחי כן גם־את־הישנים על־ידי ישוע נקים אלהים לפניו

1Th 4:15 כי כזאת אנו אמרים לכם בדבר יהוה כי אנחנו הנשארים פה בחיים למועד בוא אדנינו לא נקדם את־הישנים

1Th 4:16 כי בתרועה וזר אדנינו מן־השמים בקול שופר אלהים מפי שר־צבא המרום והמתים במשיח יקומו אז ראשונה

1Th 4:17 ואחר־יכן אנחנו הנשארים בחיים נלקח ונעלה עמם יחדו בעננים לקראת הארון ברקיע השמים וכן נהיה עם־הארון לנצח

1Th 4:18 לכן אפוא נחמו איש את־רעהו בדברים כאלה

1Th 5:1 ועל־דבר העתים והזמנים אין־דבר אחי להכתב לכם

1Th 5:2 הלא ידעתם היטב כי יום־יהוה כנגב בלילה יבוא

1Th 5:3 כאשר יאמרו שלום ושלום אז פתאם יבוא עליהם אידם כחבלי יולדה ולא ימלט להם פליט

1Th 5:4 אבל אתם אחי אינכם בחשך אשר יבוא עליכם היום כנגב

1Th 5:5 כי כלכם בני אור ובני יום אתם לא בני לילה ולא בני חשך אנחנו

1Th 5:6 ועל־כן אין לנו לישון כשאר האנשים כי אם־נשקר ונשתמר משקרן

1Th 5:7 כי הישנים וישנו בלילה והשכרים ישכרונ בלילה

1Th 5:8 ואנחנו בני יום נשתמר משקרן ונלבש שריון אמונה ואהבה ולכובע לנו תקנת הישועה

1Th 5:9 כי לא־יצר אתנו אלהים לבלתינו באפו כי אם־להביא לנו ישועה ביר־ישוע המשיח אדנינו

1Th 5:10 הוא אשר מת בעדנו ואם־נקיין אינישן עמו נהיה יחדו

1Th 5:11 ועל־כן הזהירו איש את־רעהו והשיבו איש את־נפש אחיו כאשר עשיתם עדיפה

1Th 5:12 ואנחנו נפצר בכם אחים לדעת בשום לב את־העמלים בכם ואת־הנצבים עליכם בשם הארון ואת־המוכיחים אתכם

1Th 5:13 ולהקביר יקר ערפם הגדול לאהבה אתם למען פעלים והחזיקו שלום ביניכם

1Th 5:14 ואתם אחינו נזהיר אתכם הוכיחו את־הממרים אמצו את־כפי הלבב סעדו את־החלים והאריכו אף לכל־אדם

1Th 5:15 השמרו פרוגמל איש לאיש רעה תחת רעה כי אם־רדפו להיטיב תמיד לאיש איש מקם וגם לכל־אדם

1Th 5:16 ואך שמחים תהיו כל־הימים

1Th 5:17 ולא תחדלו מהתפלל תמיד

1Th 5:18 הודו על־כל־דבר כִּי־זה לכם חפץ אלהים בישוע המשיח

1Th 5:19 לא תכבו את־הרוח

1Th 5:20 ואת־הנבואות לא תפרעו

1Th 5:21 בחנו כל־דבר והחזיקו בטוב

1Th 5:22 ומכל־שמן דבר רע אף למראה עין הרחיקו הנליכם

1Th 5:23 ואלהי השלום הוא יקרש אתכם מחבל ועדי־פלה וישמרתם מקל־רע ברוח נפש ונהיה למועד בוא אדנינו ישוע המשיח

1Th 5:24 נאמן הוא הקרא אתכם והוא גם־ישעשה

1Th 5:25 אָנָּה אָחִי הַתְּפִלִּינָה בְּעַדְנוּ

1Th 5:26 שאלו לשלום כל־האחים בנשיקת הקדש

1Th 5:27 הנני משיבעכם באדנינו לתת האגרת הזאת להקרא באוני כל־האחים הקדושים

1Th 5:28 חסד ישוע המשיח אדנינו עמכם אמן

2Th 1:1 פולוס וסילנוס וטימותיוס אל־עדת התסלוניקים הדבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו

2Th 1:2 חסד ושלום ותן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו

2Th 1:3 כמה עלינו להודות לאלהים תמיד בעבורכם אחי כאשר נכון לנו כי אמונתכם הלכת הלוך וגדל ואהבת רעים הלוך וקב בין בלכם

2Th 1:4 עד אשר גם־אנחנו נתפאר בכם לפני קהלות האלהים על־סבלכם ואמונתכם בכל־העשק והמרוצה אשר פגעו בכם

2Th 1:5 עדות לאלהים כי ישר משפטו לאמר כי נכנים אתם למלכותו אשר עליה נתתם שקמכם לסבל

2Th 1:6 כאשר גם־צדיק הוא אלהים להשיב צרה לצוררים

2Th 1:7 ולכם העשוקים ותן רוחה אתנו לעת הגלות גלות ישוע אדנינו מן־השמים עם־מלאכיו גברי כח

2Th 1:8 לנקם נקם בלהבת אש מאת אלה אשר לא־ידעו את־האלהים ולא שמעו את־בשרת ישוע המשיח אדנינו

2Th 1:9 אשר יענשו להשמידם עדי־עד מלפני הארון ומדבר נאנו

2Th 1:10 בימים שהוא כאשר יבוא להכבד בקרשיו ולהיות לפלא בכל־מאמיניו כי עדותנו אשר שמעתם מפניו אמת

2Th 1:11 אשר לזאת נתפלל תמיד לאלהינו להכין את־לבכם אליו כאשר קרא אתכם ולהשלים הפצו הטוב בכם וכל־מעשה האמונה בנבוכתו

2Th 1:12 למען יכבד בכם שם ישוע המשיח אדנינו ואתם תכבדו בו כחסדי אלהינו וישוע המשיח אדנינו

2Th 2:1 ועל־דבר ישוע המשיח אדנינו אשר יבוא ואשר יקבצנו אליו זאת בקשחנו מקם אחי

2Th 2:2 אל־יָנָה יתר לבכם פתאם ואל־תחילו לא מפני־רוח ולא מפני שמועה ולא מפני אנחה אשר יאמרון כי יצאה מידנינו לאמר יום המשיח הגה בא

2Th 2:3 אל־יוליד אתכם איש לתהו ולא תאבו לו כי לא־יבוא אסלא בראשונה יהיה הפעל ונגלה איש החשאה בן־האבדון

2Th 2:4 אשר יתקומם ויתגדל על־כל־אל ועבדת השם עדי־גי גם־ישב בהיכל אלהים כאלהים לאמר הוא האלהים

2Th 2:5 הלא תזכרו כי דברתי אליכם בדברים האלה בעוד הייתי עמכם

2Th 2:6 וכן ידעתם את אשר ועצרנו עתה למען יגלה בעתו
2Th 2:7 כי סוד הפשע כבר החל להוציא פעלתו אפס העצר ועצרנו עד אשר יוסר מתוך המסילה
2Th 2:8 ויאז יגלה הפשע אשר ימיתנו הארון ישוע ברוח שפתיו ובברק פניו וכחידנו
2Th 2:9 זה הוא אשר יבוא כששן בעלילותיו ברב־כח באחת ובמופתים ממקור אכזב
2Th 2:10 ויבגל־און ורמיה בין האברים הלא הם אשר לא רצו להנשע באהבת האמת
2Th 2:11 ויבצעבור זאת ישלח בם אלהים משאות שוא ומדוחים למען ואמינו בשקר
2Th 2:12 ויאשמו כל־אלה אשר לא שעו אל־דברי אמת ואחרי און לבם הלך
אחים נכון לבנו להודות לאלהים תמיד עליכם בחיורי ארנינו כי מראשית בחר בכם אלהים ויהי לכם לישועה אחרי אשר התקדשתם ברוח ואמונתכם אמת
2Th 2:13 ואנחנו
2Th 2:14 והוא קרא אתכם לכל־אלה עליפי בשרתנו לתת לכם חלק בכבוד ישוע המשיח ארנינו
2Th 2:15 ועתה אחי עמדו הכן ותחזיקו בלכת הנחון לכם על־דברי פינו או עליפי ארתנו
2Th 2:16 וישוע המשיח ארנינו ואמינו אלהינו אשר אהב אתנו ובחסדו נתן לנו נחם ערעור ותקנה טובה
2Th 2:17 הוא ינחם את־לבכם ויכונן אתם בכל־מעשה טוב ובכל־דבר
2Th 3:1 סוף דבר אחי החפלו עלינו ודבר יהוה רויץ ונאדר פאשר נאדר הוא בכם
2Th 3:2 ולנו תהיה פליטה ממתי און ואנשי רשע כי לא כל־אנשים אמינה בם
2Th 3:3 אך ארנינו נאמן הוא אשר יעודר אתכם וישמרכם מן־הרע
2Th 3:4 ואנחנו סמוך לבנו בארנינו כירעשים אתם כמצננתו וכן תעשו בזמנים הבאים
2Th 3:5 וארנינו ישה את־לבכם לאהבה את־אלהים ולהחיל למשיחם
2Th 3:6 ואנחנו מצוים אתכם אחינו בשם ישוע המשיח ארנינו להבדל מכל־אח ההלך בררך עקש ולא לפי הקבלה אשר קבל ממנו
2Th 3:7 הלא ידעתם את אשר עליכם ללכת בעקבותינו כי לא כנלוזים במעגלותם הלקנו לפניכם
2Th 3:8 ולחם איש לא אכלנו חנם כי אם־בעמל ובתלאה לילה ויומם לבלתי נהיה על־איש מקם לשרח
2Th 3:9 ולא מאשר איך־צדקה לנו כי אם־להיות למופת לכם בנפשנו אשר תלכו בעקבותינו
2Th 3:10 כי גם־היותנו עמכם צונו אתכם לאמר אם מאן ימאן איש לעשות במלאכה גם־אכול לא יאכל
2Th 3:11 כי שמענו כיריש בכם אנשים מעקשי דרך אשר לא ייגעו בדי מלאכה כי אם־ייגעו בדי ריק
2Th 3:12 ואת־אנשים כאלה אנחנו מצוים ומבקשים מהם לפני ישוע המשיח ארנינו לעשות בנחת מלאכתם ולאכל את־לחמם מיגיע פניהם
2Th 3:13 ואתם אחי אל־תהיו עופים בעשחכם טוב
2Th 3:14 ואיש אשר לא־ישמע את־דברנו באגרת הזאת תהו אתו לכד ולא תתערבו בחברתו למען יבוש
2Th 3:15 ואל־תחשבוהו לאיב כי אם־הוכח תוכיחון אתו כאח
2Th 3:16 וארון השלום הוא יתן לכם שלום בכל אשר תפנו כל־הימים וארנינו יהי עם־כלכם
2Th 3:17 זאת שאלת שלום בכתב ידי אני פולוס אשר הוא לאות בקל־אגרותי קזה אני כתב
2Th 3:18 חסד ישוע המשיח ארנינו עם־כלכם אמן
1Ti 1:1 פולוס שליח ישוע המשיח עליפי דבר האלהים מושיענו ועליפי הארון ישוע המשיח תקנתו
1Ti 1:2 אל־שימוחיוס בני כבן מחלצי ממקור אמונה חסד רחמים ושלום לך מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח ארנינו
1Ti 1:3 בלכתו למקדוניה בקשתיד לשבת באפסוס לצות על־אנשים אחרים לבלתי וורו תורה נכרה
1Ti 1:4 ולא יתעסקו בדברי אנדה ובחולדות הדרות חשבנות לאיך־קץ הנתנים ודים להתנבט ולא לחזק בית־אלהים באמונה
1Ti 1:5 כי־תכלית מצות התורה היא אהבה בלב שהור ברוח נכון ובאמונה נקיה מכל־סיני
1Ti 1:6 אך יש אשר נטו מני־ארח וילכו אחרי ההבל
1Ti 1:7 חאמרו להיות מורים בתורה ולא־יבינו את אשר ידברון ולא את־הדבר אשר עליו וחלטון
1Ti 1:8 הן התורה ידענו כי טובה היא אם־ילך האדם בנתיבותיה כמשפט
1Ti 1:9 והוא יבין כי תורה נתונה לא לאנשי צדק כי אם־לבני בליעל מרדים פשעים וחטאים עשי תועבה ונבלה מפי אב ואם או מרצחים
1Ti 1:10 נאפים ושכבים את־זכר נגבי נפש בנים כחשים ונשבעים לשקר ועוד אחרים כמוהם מורים בתורת חיים
1Ti 1:11 כפי בשרת כבוד האלהים ברוך הוא אשר הפקיד בידו
1Ti 1:12 ולהשיע המשיח ארנינו המאורני חיל אתן תהלה כי מצא את־לבי נאמן לפני ונקרב אתי לשרתו
1Ti 1:13 אנכי אשר מנהי הייתי לפני מרהף ומחבל אך רחמתי כי עשיתי בשננה בכל־אמונה
1Ti 1:14 ויגדל חסד ארנינו עלי ער־מאר ואמונה ואהבה בישוע משיחנו
1Ti 1:15 אמת הדבר ויאחה לכל־אדם לקבלו כי ישוע המשיח בא אל־הארץ להושיע את־חטאים ואנכי הראש להם
1Ti 1:16 ויבצעבור זאת רחמתי למען יגלה בי ישוע המשיח ראשנה את־כל־ארץ רוחו להיות למופת לבאים אחרי אשר ואמינו בו לחיי עולם
1Ti 1:17 ולמלך עולם שכן עד אשר עון לא תשרנו הוא אלהים אחד והתחכם לברו לו הנדלה והתפארת מהעולם ועד־העולם אמן
1Ti 1:18 את־המצנה הזאת אני מצוה היום שימוחיוס בני פאשר דברו עליך הנבואות מאן אשר על־פיהן תלחם מלחמת צדק
1Ti 1:19 כי תחזיק באמונה וברוח נכון ולא כאנשים אשר היתה רוח אחרת אתם ואנית אמונתם נשברה
1Ti 1:20 ומהם הומניוס ואלכסנדרוס אשר הסגרתים ביד הששן למען ינסרו ולא ינדפו עוד
1Ti 2:1 וזאת אני רחש ממך לפני כל־דבר להעמיר רנה ותפלה תחנה ותורה בעד כל־בני־אדם
1Ti 2:2 בעד מלכי ארץ וכל־אשר משרה על־שכמם למען נהיה חיי מנוחה ושלנה ביראת אלהים וביושרת לבב
1Ti 2:3 טוב הדבר הזה ולרצון בעיני אלהים מושיענו
1Ti 2:4 אשר הפץ יחפץ כי וישעו כל־בני־אדם וילמדו לדעת את־אמתו
1Ti 2:5 כי אלהים אחד הוא ומליץ אחד בין אלהים ובין אנשים הוא האיש ישוע המשיח

1Ti 2:6 וְאֵשֶׁר נָתַן אֶת־נַפְשׁוֹ כִּפּוּר בְּעַד כָּל־בְּנֵי אָדָם וְעַדוֹת זֶו עָלֵינוּ לְהַשְׁמִיעַ לְעַת מַצָּא
 1Ti 2:7 וְנֹאנִי נִקְרָאתִי לְהִיְתוֹלֵה לְמִנְדֵּי וְשִׁלְיִי וּמוֹרָה אִמַּת וְאִמּוּנָה לְנוּסִים הֵן אִמַּת אֲדַבְרָה בְּמִשִּׁיחַ וְלֹא שִׁקְר מִלִּי
 1Ti 2:8 וְלָכֵן הִנְנִי מִבְּקֵשׁ כִּי הֶאֱנָשִׁים יִחַפְּלֻוּ בְּכָל־מְקוֹם וְיִשְׂאוּ יְדֵיהֶם קֹדֶשׁ בְּבִלְי־כַעַשׂ וּמְדוּן
 1Ti 2:9 וְיִכְמוּ כֵן גַּם־הַנְּשִׁים תִּלְבַּשְׁנָה שְׂמֹלוֹתֵיהֶן הַרְאִיֹת לְהֵן בְּבִשְׂת פָּנִים וּבִטְוִיב טַעַם לֹא בְּחֻלְפּוֹת רֹאשָׁן וְלֹא בְּזָהָב וּפְנִינִים וְלֹא בְּמַחְלָצוֹת יָקָרוֹת
 1Ti 2:10 כִּי אִם־בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים כַּאֲשֶׁר נָכוֹן לְנִשְׂם אֲשֶׁר בִּירְאֵת אֱלֹהִים חֲפָצָן
 1Ti 2:11 הַאֲשֶׁה תִלְמַד בְּהַשְׁקָט וּנְפֹשָׁה כְּלִיל תִּכְנַע
 1Ti 2:12 וְנֹאנִי נָתַן לְאִשָּׁה לְלַמֵּד וְלֹא לְהַשְׁתַּרֵּר עַל־הָאִישׁ כִּי אִם־הִתְרַשׁ תִּתְרִישׁ
 1Ti 2:13 כִּי אָדָם נוֹצֵר רֹאשְׁנָה וְאַחֲרֵי־כֵן תְּהִה
 1Ti 2:14 וְאַדָּם לֹא נִפְתָּה כִּי אִם־הָאֲשֶׁה כַּאֲשֶׁר שָׁמְעָה דְבַרִּי הַמְּפַתָּה עִבְרָה בְּרִית
 1Ti 2:15 אֲךָ יִשְׁלַח תִּשְׁנֶעָה בְּבָנִים אֲשֶׁר חִלַּד אִם צְנוּעָה הִיא וּבְמַעֲגָלִי אִמּוּנָה וְאַהֲבָה וּבְדַרְךָ הַקֹּדֶשׁ תִּישׁוּב לְכַת
 1Ti 3:1 הֵן דְּבַר אִמַּת הוּא אִישׁ כִּי־יִבְקֹשׁ מִשְׁמַרְת רֹאשׁ הָעֵדָה מִבְּקֵשׁ טוֹב
 1Ti 3:2 אֲךָ רֹאשׁ הָעֵדָה תָּמִים וְהוּהוּ בְּלֹא שְׂמִיץ דְּבַר בַּעַל־אִשָּׁה אַחַת שֵׁם דְּרָךְ נְבוֹן דְּבַר וְרַצּוֹי לְבָנֵי אָדָם דְּלִתּוֹי יִפְתַּח וְאִישׁ מִשְׁפִּיל לְלַמֵּד
 1Ti 3:3 לֹא־לֵא שְׂתָה שְׂכּוֹר וְלֹא בַעַל מַהְלָמוֹת כִּי אִם־עֲשֵׂה רְצוֹן וּזְלַחַו וְרַף שְׁלוֹם וּמֵאִס כְּבַצַּע כֶּסֶף
 1Ti 3:4 וְגַם הוּא שָׂרָר בְּבִיתוֹ וּבָנָיו וּנְכֻנָּעִים לְפָנָיו וּמוֹרָאוֹ עֲלֵיהֶם
 1Ti 3:5 כִּי אִם־לֹא יִדַּע אִישׁ לְהִיֹּת שָׂרָר בְּבִיתוֹ אִיכָּה וְכִלְכַּל אֶת־עַדַת אֱלֹהִים
 1Ti 3:6 אֲךָ לֹא תִלְמִיד חֲרָשׁ פְּוִי־רוּם לְכַבוֹ וְהַמְשַׁטִּין יִרְשִׁיעֵנוּ בְּדִין
 1Ti 3:7 וְגַם־שֵׁם טוֹב נְחוּץ לוֹ מִפִּי הַעֲמִידִים מְחוּץ לְבִלְתִּי וְהוֹי לְבוֹו וּלְבִלְתִּי יִפֹּל בְּפַח הַמְשַׁטִּין
 1Ti 3:8 וְכֵן הַמְשַׁרְחִים מְקַבְּרִים וְהוֹי לֹא דְבָרִים בְּלִב וְלִב לֹא סִבְאִי וְיֵן וְלֹא נָשִׁים אַחֲרֵי הַבְּצַע
 1Ti 3:9 וְנָצְרִים סוֹר הָאִמּוּנָה בְּלִב שְׂהוֹר
 1Ti 3:10 וְגַם־הֵם יִבְחָנוּ בְּרֹאשְׁנָה וְאִם שְׂמִיץ דְּבַר לֹא נִמְצָא בָם יִקְרְבוּ לְשֶׁרֶת
 1Ti 3:11 וְיִכְמוּ כֵן גַּם־הַנְּשִׁים כְּבוֹדוֹת תְּהִינָה צוֹפִיֹת הַלִּיכּוֹתֵיהֶן וְנִאֲמָנוֹת כֹּפֵל וְלֹא שְׂטָנוֹת בְּלִשׁוֹן
 1Ti 3:12 וְהַמְשַׁרְחִים בְּעִלִּי אִשָּׁה אַחַת וְהוֹי הַמְכַלְפָּלִים בְּנֵיהֶם וּבְתֵיהֶם כַּמְשַׁפֵּט
 1Ti 3:13 כִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר יִשְׁרָחוּן כַּמְשַׁפֵּט יִקְנוּ לָהֶם מַעֲלָה רַמָּה וְיִתְרַצְוּ בְּאִמּוּנָה בְּנוֹשֵׁעַ הַמְשִׁיחַ
 1Ti 3:14 כִּזְאֹת כְּתַבְתִּי לָךְ בְּחוֹחְלִי כִּי אֶחֱשׂ לְבוֹא אֵלֶיךָ
 1Ti 3:15 וְאִם־אֲחֵר מְבוֹא תִדַּע כִּזְאֹת אִיךָ לְהַתְּהַלֵּךְ בְּבֵית אֱלֹהִים הַלֵּא הִיא עֲדַת אֵל חַי עֲמוּד הָאִמַּת וְיִסוּדָה
 1Ti 3:16 אֲמַנֵּם גְּדוֹל סוֹר הַתְּסִידוֹת אֱלֹהִים נִגְלָה בְּבִשָּׂר וְצִדְקָתוֹ נִגְלָה בְּרוּחַ מְלֹאכִים כִּי פָנָיו וְנוּסִים הַתְּבַשְּׂרוֹ וְשׁוּעָתוֹ אִמּוּנָתוֹ מְלֹאָה חֲבַל נִיעַל לְמָרוֹם כְּכּוֹד
 1Ti 4:1 וְהָרוּחַ יִגִּיד דִּיבְכָרָר כִּי בְּאִתְרִית הַיָּמִים יִתְעוּ אַנְשִׁים מֵאַרְחוֹת אִמּוּנָה וְיִזְנוּ אַחֲרֵי רוּחוֹת מַתְעַתְעִים וְתוֹרַת הַשְּׂרִים
 1Ti 4:2 עַל־יְדֵי מִשְׁפִּי כָזִב וְשִׁפְחֵי חַנְפִּים אֲשֶׁר לָבָם קִשָּׁה כְּנֻכָה בְּכִרְוֹל לֵהֵט
 1Ti 4:3 אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר לֹא יִתְנוּ לְקַחַת אִשָּׁה וּמֵאֲכָלִי שׁוּנִים וְיִחֲזִיקוּן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לֵאכֹל בְּחוֹדָה לְאִנְשֵׁי אִמּוּנָה וְיִדְעֵי אִמַּת
 1Ti 4:4 כִּי כֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים טוֹב הוּא וְאִין פְּגוּל מֵאוּמָה אִם־בְּחוֹדָה וְאֵכֹל
 1Ti 4:5 כִּי יִתְקַדֵּשׁ בְּאַמְרֵי־אֵל וּבְרַכְתּוֹ
 1Ti 4:6 אִם־תִּשְׂמִים בְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה לְפָנֵי הָאָחִים מִשְׁרַת טוֹב תְּהִיָה לִישׁוּעַ מִשִּׁיחַו וְאִמּוֹן עַל־יִרְאָחוֹת אִמּוּנָה וְחוֹרָה יִשְׂרָה אֲשֶׁר הִבְקָה נִפְשֶׁךָ אַחֲרֵיהֶ
 1Ti 4:7 אֲךָ הַרְחֵק מֵאַנְדּוֹת סְרוֹת טַעַם כְּשִׁיחוֹת נָשִׁים זְקוּנוֹת וְחֻדָּךְ לְנִפְשֶׁךָ בְּפַעֲלוֹת יִרְאֵת אֱלֹהִים
 1Ti 4:8 כִּי בְּפַעֲלוֹת הַגּוֹף תִּשְׁתַּכַּר מַעַט מוֹעֵר וְיִרְאֵת אֱלֹהִים לְהוֹעִיל לָךְ בְּכָל־אֲשֶׁר תַּפְנִה וּשְׂכָרָה אַתָּה חַי הָעוֹלָם הַזֶּה וְחַי הָעוֹלָם הַבָּא
 1Ti 4:9 וְהַדְּבַר הַזֶּה אִמַּת הוּא וְנֹאחָה לְכָל־אָדָם לְקַבֵּלוֹ
 1Ti 4:10 וּבְעַבְבוֹר הַדְּבַר הַזֶּה עֲמַלְנוּ וְנִעֲנֵנוּ עַן כִּי־שָׂמְנוּ בְּאִלְחֵי מַחְסְנוּ הַמוֹשִׁיעַ לְכָל־אָדָם וְעַל־יִתְרַת לְמֵאֲמִינִים בּוֹ
 1Ti 4:11 וְנֹאחָה הַצְנוּה בְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה וְחִלְמַד אַתָּם
 1Ti 4:12 אֲלֵי־יְבוֹו לָךְ אִישׁ לֹא־מֵר עוֹרָךְ נַעַר כִּי הוּהוּ לְמֵאֲמִינִים לְמוֹפֵת בְּדַבְּרֶיךָ בְּמַעֲשֶׂיךָ בְּאַהֲבָתְךָ בְּרוּחַ בְּאִמּוּנָתְךָ וּבְכַר לְכַבֵּד
 1Ti 4:13 וְשִׁמְרַת לְהִנּוֹחַ בְּסִפְרִים תְּמִיד לְהַשְׁמִיעַ מוֹסְרֶךָ וְלִקְרָךְ עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ
 1Ti 4:14 אֲלֵי־תִרְךָ יָרִיד מִמַּחַת שְׁמוֹם אֲשֶׁר נִתְּנָה לָךְ בְּדַבְּרֵי נְבוּאָה כַּאֲשֶׁר סָמְכוּ הַזְּקֵנִים אֶת־יְדֵיהֶם עָלֶיךָ
 1Ti 4:15 שִׁתָּה כְּלֵי־הַיַּיִן וְדַעֲנִיךָ בְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה וְכָל־אָדָם יִחַהוּ בְךָ כַּאֲשֶׁר תַּעֲלָה מַעֲלָה
 1Ti 4:16 שְׂמוֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ וְאַת־דְּבַרִּי תִתּוֹרַת וְשִׁוִּית אַתָּם לְנִדְרֶךָ תְּמִיד וְאִם כֵּן תַּעֲשֵׂה גַם־אֶת־נַפְשֶׁךָ וְגַם אֶת־נַפְשׁ שְׂמַעֲדֶךָ תוֹשִׁיעַ
 1Ti 5:1 אֲלֵי־תִנְעַר בְּזָקֵן כִּי אִם־כָּאֵב תִּזְהִינּוּ וְאַת־הַצְעִירִים כְּאָחִים
 1Ti 5:2 אֲלֵי־תִזְקְנוֹת כַּאֲמוֹת וְאַת־הַצְעִירוֹת כְּאָחִיוֹת בְּמַחְשְׁבָה כֹּלֵה זָכָה
 1Ti 5:3 אֲלֵי־כַבֵּד אֶת־הָאֵלְמָנוֹת אֲשֶׁר הִנָּה אֵלְמָנוֹת נִכְחוֹת
 1Ti 5:4 וְכִי־יִהְיוּ בָנִים לְאֵלְמָנָה אוֹ־בָנֵי בָנִים רֹאשְׁנִים הֵם לְלַמֵּד לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם־בֵּית מוֹלְדָתָם וְלִהְשִׁיב גְּמוּל לִילְדֵיהֶם כִּי הַדְּבַר הַזֶּה טוֹב הוּא וְרַצּוֹי לְפָנֵי אֱלֹהֵינוּ
 1Ti 5:5 אֲכֵן אֵלְמָנָה גְּלוּמְרָה נִכְחָה הִיא אֲשֶׁר תִּשִׂים בְּאֱלֹהִים מִבְּשִׁתָּה וְתַחְפַּלֵּל תְּמִיד תַּפְלוֹת וְתַחְנֻנִים לְיִלְהַ נְיוּם
 1Ti 5:6 אֲךָ הַרְדַּפֵּת חַי כְּשִׂרִים מִתָּה הִיא בְּחַיִּיתָה
 1Ti 5:7 וְנֹאחָה הַצְנוּה כְּאֵלֶּה לְבִלְתִּי יִמְצָא בְהֵן שְׂמִיץ דְּבַר
 1Ti 5:8 וְיָמִי הוּא אֲשֶׁר לֹא יְכַלְכַּל קְרָבָיו וְגַם מְבַנֵּי בִיתוֹ וְתַעֲלֵם הוּא בְּגַד בְּאִמּוּנָה וְכַע מִמְכַחַשׁ בִּיהוּה
 1Ti 5:9 לֹא־לֵא תְבוֹא אֵלְמָנָה עַל־סֹפֵר הַקְּהָל בְּלִתִּי מִבְּת־שָׂשִׁים שְׁנָה וּמַעֲלָה אֲשֶׁר הִתְחָה אִשָּׁת אִישׁ אַחֵד
 1Ti 5:10 וְיִשְׁלַח עַדוֹת עַל־מַעֲשֵׂהָ הַטּוֹבִים כִּי גְדֻלָּה בָנִים וְאַרְחִים הַבִּיאוּה בֵּית כִּי רַחֲמָה לְנִלִּי הַקְּדוֹשִׁים וְהוֹצִיאוּה נִפְשׁ נַעֲנָה מִמְצוּקוֹתֶיהָ וְכִי רַחֲמָה כְּלֵי־מַעֲשֵׂה טוֹב
 1Ti 5:11 אֲךָ אֵלְמָנוֹת צְעִירוֹת אֲלֵי־תִקְבַּל כִּי כַּאֲשֶׁר טַפֵּשׁ לָבָן וּפְרָקוֹ עַל הַמְשִׁיחַ מַעַל צְנָאָרָן כֵּן תַּחְשֵׁק נַפְשָׁן לְהַבְעֵל

1Ti 5:12 והנה עונן עליהן כי הפרו מכסא שפתיהן מראש

1Ti 5:13 והן הנה בעצלתים תלמדנה לסב מבות לבית ולא לבר בעצלתים כי אינם לטא הכל ולהוציא דבה ושיח אשר לא טוב

1Ti 5:14 ועל-כן רצוני כי תבקשנה הצעירות להנשא ללדת בנים ולשום עין על-הליכות הבית ולא לתת האנה לשוטן לרבר שטנה עלינו

1Ti 5:15 כי אחרות כבר סרו אחרי השטן

1Ti 5:16 כיהתהינה אלמנות בבית בן-אמונה או בת-אמונה תכלכל אתהן ולא תהיון למשא על-ערת אלהים למען תשיגו נדם לכלכל אלמנותיהם הנכחות

1Ti 5:17 הזקנים השמרים משמרתם הישב וכבודו בכבוד משנה יותר מהם אשר עבדתם ברבר אלהים ובלקחו

1Ti 5:18 כיהתהוב אמר לא-תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל יש שקר לפעלתו

1Ti 5:19 על-זקן לא תקבל שטנה בלתי אסעל-פי שנים או-שלשה ערים

1Ti 5:20 ואלה אשר קטאו הוכח תוכיח אתם בפני כל למען ישמעון גסיהם ויוראון

1Ti 5:21 הערתי בך היום נגד האלהים וישוע המשיח ונגד המלאכים בחיירותיה לשמר את-הדברים האלה ולא להטות משפט ובכל-אשר תעשה לא-תשא פני נגר

5:21

1Ti 5:22 אל-תסמך נידך על-איש בחפזון ולא תתערב בעונות אחרים ואת-הקרת נפשך תשמר

1Ti 5:23 אל-תשתה עוד מים כי אסמך לך מעט-יון שקוי לבטנך כי חלש אתה לרב

1Ti 5:24 ויש בני אדם אשר עונותם גלויים ומקדימים לבוא לפניהם למשפט ויש אשר עונותם מאחרים לבוא אחריהם

1Ti 5:25 וכמו כן גסיהמששים הטובים נודעים הם ואלה אשר לא-כן לא יוכלו להסתר

1Ti 6:1 העבדים הנשאים עלם יתנו כבוד לאדניהם ככל-אשר יאתה להם ולא-יחלל שם אלהים ותורתו יתחשבו לנגלים בעבור כיהתים הם כי אסב-חפץ יתר ועברון את-החלקים טוב עבדתם בגלל אמונתם ואתבתם ולפרת את-הדברים האלה וגסיהצנה עליהם

1Ti 6:2 ואלה אשר גסיהדניהם אנשי אמונה אל

1Ti 6:3 איש כיהתה הךך אחרת ולא ישית לבו לדברים הנאמנים לישוע המשיח אדנינו ולדברי מוסר בידאת אלהים

1Ti 6:4 איש יהיר הוא ואין תבונה בו כי נגוע הוא בדברי רבות להוכח מלים וממקום הצא קנאה תגרה נאצה ולב חרש קעה

1Ti 6:5 מלחמות הקלים בין העי רוח אשר האמת בתוכם נעדרת ויראת שמים בנדם לעשות מקנה וקנן סור מאנשים כאלה

1Ti 6:6 אמנם יראת אלהים ולב שמח בחלקו קנן גדול הוא

1Ti 6:7 כי לא-הבאנו מאומה לחבל ארצנו ונדענו כי לא נוציא ממנה מאומה

1Ti 6:8 על-כן בהיות לנו לחם לאכל ובגר ללבב נשמחה בחלקנו

1Ti 6:9 והמבקשים להעשיר ילכדו במסות ובמוקשים וברב תאות כסל ומשחת ובאחריתם ירדו לבאר שחת ואבדון

1Ti 6:10 כי שרש כל-רע אהבת כסף אשר חמדו בני-אדם ותעו מדרך אמונתם וכאילו נפשם במקבאים רבים

1Ti 6:11 ואתה איש אלהים ברחלך מאלה כי אסצדק תרדף יראת אלהים אמונה אהבה עצירות ונענה

1Ti 6:12 תחלם מלחמת צדק לאמונתנו ותחזק בנחלת חיי עולם אשר נועדת לה ואשר עדות טובה ענית לעיני עדים רבים

1Ti 6:13 תני פקד עליך היום נגד האלהים המחיה כל ונגד ישוע המשיח אשר ענה העדות הטובה לעיני פנטיוס פילטוס

1Ti 6:14 כיהתשמר את-המצוה הזאת בקה ותמימה עדיום התגלות ישוע המשיח אדנינו

1Ti 6:15 אשר בעתו יראנו המבקר המשל היחיד מלך המלכים ואדני האדנים

1Ti 6:16 אשר עמו לבדו מקור חיים שכן אור אשר אין לנשת אליו לא ראה אתו אדם ולא יעצרבח לראותו אשר לו הכבוד והגבורה לעולם ועד אמן

1Ti 6:17 צו על-עשירי העולם הזה לבלתי רום לבכם ולא-יבטחו בעשר אשר כנפים לו כי אסבאלהים הנתן לנו די והותר לשבע

1Ti 6:18 אך ועשו את-הטוב ויעשירו במעשים טובים לתת ולחלק לאשר אין נכון לו

1Ti 6:19 ולאצר להם אוצר ליסוד טוב לעתיד לרשת את-חיי האמת

1Ti 6:20 אנא שימותיוס שמר את-הפקרון אשר הפקר אתך והרחק נפשך משחוחות חוליו רעות רוח ומן-הבקר את אשר וכנו בשפת שקר בשם נתיבות התקמה

1Ti 6:21 ואשר מן-ההלכים בהן תעו מארה אמונתם חסד יהי עמך אמן

2Ti 1:1 פולוס שלית ישוע המשיח ברצון אלהים פאשר הבטיח לנו חיים בישוע המשיח

2Ti 1:2 אל-שימותיוס בן יקר לי חסד רחמים ושלום לך מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו

2Ti 1:3 ברנך הוא האלהים אשר עברתי אתו בתם-לבבי מימי אבותי כיהאזכרך תמיד בתפלתי מדי תתפלל בלילה וביום

2Ti 1:4 ונפשי קלתה לראותך כי רמעותיך עלו לזכרון לפני לשבע שמחות את-פניך

2Ti 1:5 ותניתי באמונה הצרופה אשר היתה מקדם בלב לואיס אם אמך ובלב אבניקה אמך ונדעתי מאד כי האמונה הזאת היא גס-בלבך

2Ti 1:6 ובעבור זאת באתי להזכירך כיהתערת מתנת האלהים הנתונה לך מעת אשר סמכתי ידך עליך

2Ti 1:7 כי לא נתן לנו אלהים רוח פחד כי אסרוח גבורה אהבה ומוסר

2Ti 1:8 ולכן אל-תבוש מעדות אדנינו ולא ממני אסירו רק נשא חבלי הבשרה ממני בגבורת אלהים

2Ti 1:9 אשר הביא לנו ישע ויקרא לנו ברבר קרשו לא כמעשינו כי אסכעצתו ובחסדו אשר חלק לנו בישוע משיחנו לפני ימות עולם

2Ti 1:10 וזה עתה עגלה לאור פאשר נגלה מושיענו ישוע המשיח אשר בבשרתו בלע את-המקת ויוצא לאור חיי-עד ונתיב אל-מות

2Ti 1:11 היא הבשרה אשר נקראתי להיות-לה למניד ולשלית ולמורה הנזים

2Ti 1:12 ובעבור זאת נשאתי התלאה הזאת ולא אבוש כיהדעתי במי האמנתי ובו בטחה נפשי כיהרב פת הוא לשמר את אשר הפקרתי בירו עדה-היום ההוא

1:12

2Ti 1:13 את-הדברים הנאמנים כצורתם ותכניהם תצפן אתך פאשר שמעת מפי באמונה ובאהבה אשר בישוע המשיח

2Ti 1:14 ואת-הפקרון הטוב אשר הפקר אתך שמר-לך ברות הקרש השכן בנו

2Ti 1:15 הנה ידעת כיהעזבוני כלם אשר באסא ובתוכם פוגלס והרמוגניס

2Ti 1:16 נגמל הארון חסד עס-בית אניסיפורוס כיהשיב נפשי פעמים רבות ולא-בוש מן-הכבל אשר נאסרתי בו

2Ti 1:17 ובהיותי ברומי שקר לבקשני עד כיהמצא אתי

2Ti 1:18 תחילו הארון למצא חסד מלפני יהוה ביום ההוא וכל-אשר היטיב עמדי באפסוס נפשך ידעת מאד

2Ti 2:1 וְאַתָּה בְּנֵי חֶזֶק בְּחֶסֶד יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
2Ti 2:2 אֲתָאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ מִפִּי בְּפָנַי עֲדִים רַבִּים הַשְּׁמַע בְּאָזְנֵי אַנְשִׁים נֶאֱמָנִים אֲשֶׁר וּכְנוּ לְלַמֵּד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִסְלִיחְתֶּם
2Ti 2:3 וְחָנְנָה שְׂכַמְךָ לְסָבֵל עִמִּי כְּאִשְׁחִיל בְּצַבָּא יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
2Ti 2:4 אִישׁ יֵצֵא לְצַבָּא לֹא־יִתְעַרֵּב בְּעַנְיֵים אַחֲרֵים וְיִפְיֵק רְצוֹן מִשֶׁר צָבָא
2Ti 2:5 וְאִם יֵצֵא צָבָא עוֹד לֹא יִשָּׂי אֶת־הַעֲטָרָה עַד אֲשֶׁר יֵצֵא כְּמִשְׁפָּט
2Ti 2:6 הָאֵבֶר הַעֲבֵר אֲרַמְתוּ רֵאשׁוֹן הוּא לְאָכַל מִפְּרֵי חֲבוּאָתוֹ
2Ti 2:7 בִּין בְּאֲשֶׁר־אֲנִי דָבַר וְהָאֲדוֹן יִתְּרִלְךָ חֲכָמָה בְּכֹל
2Ti 2:8 זָכַר אֶת־יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר קָם מִן־הַמָּתִים וְאֲשֶׁר יָצָא מִזֶּרַע יְהוָה כְּדָבַר בְּשִׁרְתִּי
2Ti 2:9 אֲשֶׁר בְּעִבּוּרָה צְרוּת עָבְרוּ עָלָי עַד אֲשֶׁר עָנּוּ בְּכָבֵל נַפְשִׁי כַּפַּעַל אֵין אֵךְ דָּבַר אֱלֹהִים לֹא יֹאסֵר בְּכָבֵל
2Ti 2:10 עַל־כֵּן אֶסְבֵּל כָּל־סָבֵל לְמַעַן יִשְׁיֵנוּ הַבְּחִירִים נִסְיָהִם חֲשׂוּעָתָם בְּיְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְחַפְּאָרְתָם תַּפְּאָרַת עוֹלָמִים
2Ti 2:11 אֲמַת הַדְּבָר הַזֶּה אִם־נִמְוֹת עִמּוֹ נִסְעֵמוּ נַחִיה
2Ti 2:12 אִם־נִסְבֵּל עִמּוֹ נִסְעֵמוּ נִמְלֵךְ אִם נִכְחָשׁוּבוּ נִסְהוּא וְכַח־שִׁבּוֹ
2Ti 2:13 אִם אֵין אֵין אֵין הוּא בְּאֲמוּנָתוֹ יַעֲמֵד כִּי לִכְחַשׁ בְּנַפְשׁוֹ לֹא יוּכַל
הָאֵלֶּה תִּזְכִּיר לְפָנֶיהֶם וְהַעֲד בָּם לְפָנֵי הָאֲדוֹן לְבַלְתִּי יֵבֹאוּ בְּדַבְּרֵי רִיבּוּת הַלּוֹכֵת מֵלִים אֲשֶׁר לֹא יוֹעִילוּ לְמֵאוּמָה כִּי אִם־לְמַסְךָ רוּחַ עוֹשִׂים בְּלֵב שְׁמַעְיָהִם
2Ti 2:14 אֶת־הַדְּבָרִים
2Ti 2:15 בְּקִשׁ לְהִיּוֹת טְהוֹר כְּכֹסֶף צָרוּף לְפָנֵי אֱלֹהִים כַּפַּעַל אֲשֶׁר לֹא־יִבוֹשׁ מִפְּעֻלּוֹ וְכִי־זֹרַע לְחַלֵּק דְּבַר־אֲמַת הַדְּבָר עַל־אֶפְנָיו
2Ti 2:16 אֵךְ הַרְחַק נַפְשְׁךָ מִשִּׁחּוֹת חוּלוֹן וְרַעוּת רוּחַ אֲשֶׁר יִמְשְׁכוּ אֶת־בְּעֻלְיָהֶם לְהוֹסִיף רָשָׁע לְמַכְבִּיר
2Ti 2:17 וְדַבֵּר פִּיהֶם כְּרֻקֵב יֹאכַל אֲשֶׁר מֵהֶם הוֹמְנִיּוֹס וְפִילִיּוֹס
2Ti 2:18 וְהֵם סָרוּ מִדְּרֶךְ אֲמַת לֵאמֹר כִּי־חַתִּית הַמִּתִּים כְּכַר הַיְתָה מֵאֵז וַיְהִי לְאֲמוּנַת רַבִּים לְמוֹקֵשׁ
2Ti 2:19 אֵךְ יוֹסֵד הָאֱלֹהִים יִקְוֶם לְנִצַּח וְזֶה הוּא חוֹתְמוֹ יוֹדַע יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־לוֹ וְגַם זֶה מִי אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם הַמְּשִׁיחַ יִחַדֵּל מַעֲשׂוֹת אֵין
2Ti 2:20 אֲוִלֵם בְּבֵית נְדוּל לֹא לְבַד כְּלִי וְזָב וְכִלִּי כֹסֶף כִּי אִם־גַּם יִמְצְאוּן שֵׁם כְּלִי עֵץ וְכִלִּי חֶרֶשׁ אֲשֶׁר יֵשׁ מֵהֶם לְכַבּוֹד וְיֵשׁ מֵהֶם לְקַלְלוֹ
2Ti 2:21 וְאִישׁ כִּי־יִשְׁהַר נַפְשׁוֹ מֵהֶם וְתָהּ לְכִלִּי כְּבוֹד לְכִלִּי קֶרֶשׁ וְלְכִלִּי יִקֵּר בְּיַד בְּעֻלְיוֹ מוֹכֵן לְכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב
2Ti 2:22 הַרְחַק לְבָב מֵתַאוֹת הַנְּעוּרִים אֵךְ רִדְף צֶדֶק אֲמִינָה אֲהַבָה וְשָׁלוֹם עִם־כָּל־הַקְּרִיאִים בְּשֵׁם הָאֲדוֹן מִלֵּב טְהוֹר
2Ti 2:23 חֶזֶק מַחְקָרֵי כֹסֶל וְרַעוּת רוּחַ חַדְלֵךְ כִּי מִשְׁרָשֵׁם יִפְרָה רִיב וּמְרוֹן
2Ti 2:24 וְלֹא לְעַבֵּד הָאֲדוֹן לְרִיב כִּי אִם־לְהִיּוֹת נוֹחַ לְכָל וּמְבִין לְלַמֵּד
2Ti 2:25 וּבְעַנְיַתְחֹן יוֹרָה אֶת־הַמְּמַרִּים אוֹלִי יִתֵּן אֱלֹהִים בְּלִבְכֶם לְשׁוֹב וְלִהְכִיר אֶת־הָאֲמַת
2Ti 2:26 וְלִהְמַלֵּט מִרְשַׁת הַשָּׂטָן אֲשֶׁר פָּרַשׁ לְרַגְלֵם וְאֲשֶׁר נִשְׁבּוּ כְּרַצּוֹנוֹ
3Ti 3:1 וְעַתָּה דַּעֲלֵךְ כִּי רַחוּת יִגְלִדוּ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים עַד־לְהַשְׁחִית
3Ti 3:2 כִּי־יִקְוֹמוּ אַנְשִׁים אֲהַבִּי עֲצָמָם רַדְפִּי בְּצַע מִרְחִיבֵי פִה וְעֵינַיִם רַחוּת דְּבָרֵי סָרָה מְמַרִּים לִילְרִיחֵם חֶסֶד לֹא וְכִירוֹ וְכָל־קֶרֶשׁ יִחַלְלוּן
3Ti 3:3 חֲסֵרֵי רַחֲמִים מִפִּירֵי בְרִית וּמְלַשְׁנִים זֹלְלִים אֲכֹזְרִים וְשָׂנְאֵי כְלִי־טוֹב
3Ti 3:4 מִסְרִים פְּחִזִים וְזוּדִים רַדְפִּים לְהַחְעַנֵּן בְּחַעֲנוּגִים מֵהַחְעַנֵּן בְּאֱלֹהִים
3Ti 3:5 וְהֵם פְּנִים לְהֵם כְּרַחוּת וְרֵאת שְׁמִים אֵךְ מִכְחָה אֵין בְּקֶרְבָּם וְעַל־כֵּן הַרְחַק נַפְשְׁךָ מֵהֶם
3Ti 3:6 כִּי־מֵהֶם הֵם הַחֲזִלִּים לְבֹא אֶל־הַבְּתִים לְנַהֵג כְּשִׁבְיֹת חֶרֶב נְשִׁים סְרוּת טַעַם מְלֹאוֹת עוֹן וּנְפִשָׁן שׁוֹקֵקָה לְכָל־תְּשׁוּקָה
3Ti 3:7 הֵן הֵנָּה הַלְמַדוֹת תְּמִיד וְלִדְעַת אֶת־הָאֲמַת אֵין לֹא לְדָן
3Ti 3:8 כִּי־יִכְמוּ יֵנִס וּמְבָרִים הַתּוֹצְבוֹ בְּפָנֵי מֹשֶׁה כֵּן נִסְאֵלָה מִתּוֹצְבוֹים בְּפָנֵי הָאֲמַת בְּנִים מִשְׁחִיתִים בְּרַעַת וְנִלְוִיִם בְּאֲמוּנָה
3Ti 3:9 אֵךְ חַפְצָם לֹא יִצְלַח עוֹד בְּיָדָם כִּי תִגְלָה וּבְלָתָם לְעִיֵּר־כָּל פֶּאֶשֶׁר קָרָה נִסְלֵאֲנָשִׁים הֵהֱם
3Ti 3:10 וְאֵתָה הִלְכַת בְּעַקְבוֹתֵי מַעֲגָלֵי תוֹרַתִּי בְּהִלְכוֹת חַיִּי וּבְמַעֲמַת פְּנֵי בְּאֲמוּנָתִי בְּאֵרֶךְ רוּחִי בְּאֲהַבְתִּי וּבְסִבְלוֹת נַפְשִׁי
3Ti 3:11 וּבְרִיּוּת וּבְצְרוּת אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי אֶפְפוּנִי בְּאִשׁוּכָא בְּאִקְוִיָּא וּבְלוֹסְטָרָא כִּי־שֵׁם נְרִדְפַתִּי עַל־צְנֹאֲרֵי עַד אֲשֶׁר־הִצְלִינִי הָאֲדוֹן מִכָּל־רִדְפֵי
3Ti 3:12 כִּי הִלֵּא כָּלֶם הַחַפְצִים בְּחַיִּי וְרֵאת שְׁמִים בְּיְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ נְרִדְפִים הָמָה
3Ti 3:13 אֵךְ אַנְשִׁים רַעִים וְקַסְמִים כֵּן וְרַעוּ וְכֵן יִשְׁחִיתוּ מַתְעִים הֵם וְנַחֲעִים
3Ti 3:14 אֶבֶל אֵתָה שָׁמַר אֶת־אֲשֶׁר לְמִדְתָּ וְהַשְׁפַּלְתָּ אֶל־נְכוֹן כִּי יָדַעְתָּ מִי־הוּא אֲשֶׁר מִפּוֹ לְמִדְתָּ
3Ti 3:15 וְכִי־מִנְעִרְךָ יָדַעְתָּ אֶת־כְּתָבֵי הַקְּרֵשׁ אֲשֶׁר עַל־יָדָם תִּשְׁכִּיל לְהוֹשִׁיעַ בְּאֲמוּנַת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
3Ti 3:16 כָּל־כְּתָבֵי הַקְּרֵשׁ עַל־פִּי רוּחַ אֱלֹהִים הָמָה וּנְכַנִּים לְהוֹרַת וְלְהוֹכִיחַ לְהַשִּׁיב נַפְשׁ וְלִישֵׁר בְּמַעֲגָלֵי צֶדֶק
3Ti 3:17 וְעַל־פִּיהֶם שָׁלֵם יְהִיֵּה אִישׁ הָאֱלֹהִים וְנִכּוֹן לְכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב
4Ti 4:1 לִכֵּן אֲנִי נֹדֵד פָּנֵי אֱלֹהִים וְנֹדֵד פָּנֵי יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ אֲשֶׁר יִשְׁפֹט אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמָּתִים כַּאֲשֶׁר יִגְלָה בְּמַלְכוּתוֹ הַנִּנִּי מִצְוֶף הַיּוֹם לֵאמֹר
4Ti 4:2 קְרָא אֶת־דְּבַר בְּשִׁרְתִּי וְלֹא תַחְדֵּל מִקְרָא נִסְבְּעַתּוֹ וְגַם בְּלֹא עֵתוֹ וּבְכָל־אֲרֶךְ רוּחְךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ וְתִנְעַר וְתִזְהַר לְפִי כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
4Ti 4:3 כִּי־יָבִיִּים יְבֹאוּ אֲשֶׁר לֹא־יִכְלוּ בְּנִי־אֲדָם תּוֹרַת חַיִּים כִּי אֲזַנְיָהֶם הֵנוּ בְּחֶרֶס וְהַמּוֹן מוֹדִים יֵצְבְּרוּ לְהֵם בְּאוֹתָם לְהַתְּנַרְדֵּבֵם
4Ti 4:4 מִן־הָאֲמַת וְסִירוּ אֲזַנְיֵם לְהַשׁוֹת אַחֲרֵי מִשְׁלֵי שׁוּא
4Ti 4:5 אֶבֶל אֵתָה עֲמַד עַל־מִשְׁמַרְתְּךָ הַחַעֲנָה תַּחַת יְדֵי הַרְעָה עֲשֵׂה מְלֹאכֶת הַמִּבְשָׁר וְכֹלָה אֶת־עִבְדְּךָ
4Ti 4:6 וְאֲנִי נִכְוֵנָה נַפְשִׁי לְהַשְׁתַּפֵּךְ עַל־יָדְכָה וְעַת חֲלִיפְתִּי בָּהּ
4Ti 4:7 מִלְחַמַת צֶדֶק נִלְחַמְתִּי אֶת־מְרוּצְחֵי הַשְּׁלֵמֹתִי וְאֶת־הָאֲמוּנָה נְצַרְתִּי
4Ti 4:8 וְלִמּוֹן־הַיּוֹם הַזֶּה צָפוֹן לִי כְּתֵר הַצֶּדֶקָה אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהוּא יִתְּרִלִּי הָאֲדוֹן שִׁפְט צֶדֶק וְלֵאֱלִילִי לְבָדִי כִּי אִם־גַּם לְכָל־הַחַפְצִים בְּהַתְּנַלְחוֹ
4Ti 4:9 חוֹשֶׁה וּבֹאָה אֵלַי עַד־מְהֵרָה
4Ti 4:10 דִּימִס עֲזָבִנִי כִּי אֲהַב אֶת־הַעוֹלָם הַזֶּה וְיִלְדִּילוֹ לְחַסְלוֹנִיקִי קְרִיִסְקוֹס לְגִלְטָא וְשִׁטוֹס דְּדִלְמִטָּא
4Ti 4:11 וְלוֹקֵס לְבָדוֹ נִשְׂאָר עִמִּי קַח־נָא אֶת־מְרְקוֹס וְהַבִּיאָהוּ עִמָּךְ לְעוֹרִילִי בְּעִבְדְתִּי
4Ti 4:12 אֶת־טוֹכִיקוֹס שְׁלַחְתִּי לְאַפְסוֹס

2Ti 4:13 תיבאנא אהך אתמעילי אשר עזבתי בטרואס תחת ידי קרפוס וגם אתהספרים אך אתהקלפים בראשם

4:14 2Ti אלכסנדרוס חרש הנחשת עשה לי רעות רבות ושלם-לו והוה כמעשהו

4:15 2Ti וגם-אתה השתמר מפניו כי הוא התיצב בפני למרות ולהפר דברינו

4:16 2Ti כפאשר באתי להצטחק בפעם הראשנה לא-עמד איש אתי כייכלם עזבוני אלו-חשב להם לעון

4:17 2Ti אבל הארון היה בעזרי ונחיקני למען תקרא הבשרה עליפי וישמעו כל-הגוים וגם-בעזרתו מפי ארוה נצלתו

4:18 2Ti כן וצילני הארון מפל-רע ויושיעני לבוא אל-מלכות שמים ולו אתן כבוד לעולם ועד אמן

4:19 2Ti שאל לשלום פרוסקה ועקילס ובית אניסיפורוס

4:20 2Ti ארסטוס נשאר בקורנתוס ואת-טרופימוס הנחתי במילטוס כי חלה הוא

4:21 2Ti מהר ונבא אלי לפני ומות החרף אובולוס ופודיס ולינוס וקלודיה וכל-אחינו שאלים לשלומך

4:22 2Ti אדונינו ישוע המשיח עסרוךך וחסדו עמכם אמן

1:1 Tit פולוס עבר אלהים ושליח ישוע המשיח כפי אמונת בחירי אלהים וכפידעת האמת ביראת שמים

1:2 Tit בחקות חיי עולם אשר הבטיח האל הנאמן מראש מקדמ-ארץ

1:3 Tit ואת-דברו נלה בעתו עליפי קריאת הבשרה הלא היא אשר הקרה אתי בפקדת אל מושיענו

1:4 Tit אל-טיטוס בני כבן מחלצי במנת חלק אמונתנו חסד ורחמים ושלום לך מאת האלהים האב ומאת אדונינו ישוע המשיח מושיענו

1:5 Tit בעבור זאת הנחתך בקרישי למלאת כל-אשר וחסר שם ולהקים זקני העדה בכל-עיר ועיר כפאשר צויתך

1:6 Tit כיריהיה איש נקי ואי-בו שמץ דבר בעל-אשה אחת ובניו מאמינים ואין דבתם רעה כי בני בליעל הם או בני-מרי העדה להיות נקי מפל-שמץ דבר כפן-משק בית-אלהים לא עשה כרצון עצמו לא איש חמה לא סבא וין לא בעל מהלמות ואשר לא נשא לבצע נבזה נפשו

1:7 Tit כי על-ראש

1:8 Tit כי אם-פתח דלתיו לארח ואהב כל-טוב השם עינו על-דרכיו צדיק וקדוש וכבש את-יצרו

1:9 Tit ומחזיק בדבר אמת לפי התורה ובכן ידיו רב-לו בתורת חיים גם-להזמיר וגם להוכיח את-הקמים עלינו

1:10 Tit כיריבים הם המאנים לשמע והטף ושיפון משאות שוא ומדוחים ועל-יתר מבני הנמולים

1:11 Tit אשר הסכר וסר פיהם כי הם ההפקים בתים שלמים ודברים ולמדון אשר לא כדת עקב בצע נבזה

1:12 Tit וכבר אמר אחר מהם והוא נביא מקרבם הקרטים אנשי קזב הם מעולם דמינם פתחו יער ובטנם בטן עצלות

1:13 Tit הערות הואת עדות אמת ועל-כן הוכח תוכיח אתם תוכחה נמרצה למען יחליפו כח באמונה

1:14 Tit ולא ושימו עוד לב אל-אגרות היהודים ואל-מצות אנשים אשר יסתירו פנים מן-האמת

1:15 Tit הכל שחור לטהורים אך לטמאים ולבני בלי-אמונה אין שחור מאומה כי גם-לבם ודעתם טמאתם גם

1:16 Tit בפייהם יגידו כידעת אלהים אתם ובמעשיהם יכזבו-לו כי נתעבים הם ולא אמן גם ולא-יצלחו לכל-מעשה טוב

2:1 Tit ואתה תדבר דברך כדת תורת חיים

2:2 Tit דבר אל-הקונים כי יפקחו עין על-דרכיהם להיות כבודים מאשרים ושלמים באמונה באהבה ובכח הסבל

2:3 Tit וכן גם-אל-הזקנות לפלס הליכותיהן כמשפט הליכות נשים בקרש לא להלשין בלשונן ולא למשוך בין את-בשרן כי אם-להורת ארח טוב

2:4 Tit לאשר את-הנשים הצעירות לאהבה את-בעליהן ואת-בניהן

2:5 Tit להצנע לכת לזכות את-ארחן ולעשות מלאכתן בביתן ולהיות טובות ונכונות תחת ידי בעליהן לבלתי ינתן דבר האלהים לגדופים

2:6 Tit וגם על-האנשים הצעירים הצוה לאמר כי יישרון ארחותם

2:7 Tit ואתה בנפשך היה תמיד למופת להם במעשיך הטובים ובאמרים נכחים ויקרים אשר אין בהם נפתל ועקש

2:8 Tit ובקלקח טוב אשר משחת אירבו עד אשר צריך ולבשר-בשת ולא ומצאו לרבר עלינו סרה

2:9 Tit ועל-העברים הצוה כיריקנעו תחת ידי אדניהם ולהיות להם לרצון תמיד ולא להשיב דבר למרות עיניהם

2:10 Tit ולא לנגב כי אם-להראות במעשיהם כי רוחם נאמנה ובזאת יפארו בכל את-תורת אלהינו המושיע לנו

2:11 Tit כי חסד אלהים זרח פשתר לישע בני האדם כלם

2:12 Tit ולהורות לנו להבדל מפל-רע ומחאות חיי בשרים ולגור בארץ הלזו בהשכל ובמישרים וביראת שמים

2:13 Tit ושינוי נשואות אל-החקקה הטובה לעת וילה כבוד האלהים הנדול וישוע המשיח מושיענו

2:14 Tit אשר נתן את-נפשו בערנו להציל אתנו מפל-עון ולטהר את-נפשנו להיות לו לעם סגלה מלאי קנאה למעשים טובים

2:15 Tit כדברים האלה תדבר ותזמיר בכל-חקף ואיש אל-יבזז לך

3:1 Tit צו עליהם לזכר להיות נכנעים תחת ידי משליהם ושריהם לשמע בקולם ולהיות נכנים לכל-פעל טוב

3:2 Tit לא לנהף איש לא לחרחר מרון כי אם-להתהלך בנחת ובענוה לעני כל-אדם

3:3 Tit כי לפנים הונו גם-אנחנו בכל-ילב לרעת בבלי-און להקשיב ותעי רוח עבדים לכל-תאונה וחמדה ומגדלים במשטמה ובקנאה שנואים ושנאים איש לרעהו

3:4 Tit אך כפאשר נגלו חסדי אל מושיענו ורחמיו לבני אדם

3:5 Tit הושיעה לנו ידו לא בצדקתנו אשר עשינו כי אם-בחסדו נולדנו מחדש במי הרחצה ונחדשנו ברות קרשו

3:6 Tit אשר שפך עלינו שפע רב על-ידי ישוע המשיח מושיענו

3:7 Tit למען נצדק בחסדו ונירש לנו חיי עולם כפאשר קוינו לו

3:8 Tit הוא חפצי כירחלמד הדברים האלה בכל-חקף למען ותאמצו המאמינים באלהים לשמר לעשות מעשים טובים אלה הם הדברים הטובים להועיל לבני אדם

3:9 Tit אך חלל לך משאלות קסל ותולדת תדורת וממריבות ומחלקות בדברי התורה אשר לא יועילו כי תהו הנה

3:10 Tit איש-ממכה אחרי אשר הוכח בתוכחה פעם ושתים שטה מעליו

3:11 Tit כיראש קוה הלא חרע כי עקש הוא ואשם כי לבו ואשימו

3:12 Tit כפאשר אשלח אליך את-ארטמס או את-טוכיקוס תחיש לבוא אלי לניקפלים כירחצתי לחרף שם החרף הנה

Tit 3:13 וְיִזְכֶּרְךָ הַסֵּפֶר וְאֶפֹּלוֹס כְּאִשֶּׁר יִלְכּוּן לְדַרְכְּכֶם תִּלְךָ עִמָּם לְשַׁלְחֵם וְרָאָה כִּי לֹא יִחְסְרוּן מֵאוּמָה
 Tit 3:14 וְגַם אֲנִישֵׁי הָעִיר שְׁלֵנוּ וְלִמְדוֹן לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים לְמִלְאֵת מַחְסוֹר וּזְלַתְם לְבַלְחֵי וְהָיוּ כְּלֵא עֲשִׂים פְּרִי
 Tit 3:15 כֹּל־הָאֲחִים אֲשֶׁר עִמִּי שְׁאֵלִים לְשִׁלּוּמָךְ שָׂאֵל לְשִׁלּוֹם אֲהַבִּי נִפְשֵׁנוּ בְּאִמּוּנָה הַחֹסֵד עִם־כֻּלְכֶם אָמֵן
 Phm 1:1 פּוֹלוֹס אֲסִיר וְשׁוֹעַ הַמְּשִׁיחַ וְיִמּוֹתוֹיֹס אֲחִי אֶל־פִּילִימוֹן אֲהַב לָנוּ וְתִמְךָ בְּיָדֵינוּ
 Phm 1:2 וְאֶל־אֶפֶיָה אֲחִירִי וְאֶל־אֲרַכְפּוֹס גְּבֵר עִמִּיתִי בְּמִלְחַמָּתֵנוּ וְאֶל־הִקְהָל אֲשֶׁר בְּבִיתְךָ
 Phm 1:3 הַחֹסֵד לָכֶם וְשִׁלּוֹם מֵאֵת אֱלֹהִים אֲבִינוּ וּמֵאֵת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינָנוּ
 Phm 1:4 אֲבָרְכָה אֶת־אֱלֹהֵי וְאֶזְכִּירְךָ תָּמִיד בְּחַפְלָתִי
 Phm 1:5 לְשִׁמְעַת הָאֵהָבָה וְהָאִמּוּנָה אֲשֶׁר תִּנְצֵר בְּנַפְשְׁךָ אֶל־יְשׁוּעַ אֲדִינָנוּ וְאֶל־כָּל־קִרְבָּי
 Phm 1:6 וְחַפְלָתִי כִּי אִמּוֹנְךָ תּוֹסִיף אִמּוֹן בְּאַנְדָּתָה עַל־יְדֵי הַדַּעַת מֵהַטּוֹב בְּכֶם לִפְנֵי הַמְּשִׁיחַ וְשׁוֹעַ
 Phm 1:7 כִּי אֲהַבְּךָ הִיָּחָה לִּי לְשִׁשּׁוֹן רַב וְתַנְחוּמִים אֲחִירִי אֲשֶׁר אֲתָה אֲחִי הָיִיתָ לְמַשִּׁיב נֶפֶשׁ בְּקִרְבִּי הַקְּדוּשִׁים
 Phm 1:8 וְעַתָּה אֵף כִּי רָחַב לְבִי בְּמַשִּׁיחַ לְצִוּוֹת עֲלֶיךָ אֶת־הַטּוֹב לְךָ
 Phm 1:9 בְּכָל־זֹאת לְמַעַן אֲהַבְתֵּנוּ אִנִּי פּוֹלוֹס הַזֶּקֶן וְאֲסִיר וְשׁוֹעַ הַמְּשִׁיחַ כִּיֹּם הִנְנִי לְהַפְגִּיעַ בְּךָ
 Phm 1:10 כִּי אֲפִינֵעַ בְּעַד בְּנֵי אֲשֶׁר בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוֹלְדֵתִיהוּ הֵלֵא הוּא אֲנִסִּימוֹס בְּנֵי
 Phm 1:11 אֲשֶׁר לֹא לִיחְרוֹן הָיָה לְךָ מִלְּפָנַי אֲכַל מַעֲתָה גַם־לְךָ גַם־לִי הוּא לִיחְרוֹן גְּדוֹל
 Phm 1:12 וְאִנִּי הִנְנִי מְשִׁיבוֹ אֵלֶיךָ כִּיֹּם שָׂא נָא אֶת־פְּנֵי כִּי בְּכָן־מַחְלָצִי הוּא
 Phm 1:13 אֵף כִּי חֲמַדְתִּי לְהַחְזִיקוֹ כִּי יַעֲמֵד לְשִׁרְתֵּנִי תַחֲתֶיךָ בְּעוֹד אִנִּי אֲסִיר בְּכַבְלֵי הַבְּשָׂרָה
 Phm 1:14 אֲכַל לֹא חַפְצָתִי לַעֲשׂוֹת דְּבָר בְּכַלִּי דַּעַתְךָ לְמַעַן יִהְיֶה נְמוּל טוֹבָךָ לֹא כִמוֹ בְּאַיִס כִּי אִסְבְּרָבָה
 Phm 1:15 וְאִנִּי בְּעִבּוֹר זֹאת נִפְרַד מִמְּךָ לִזְמַן קָצוּב לְמַעַן יִהְיֶה לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם וָעַד
 Phm 1:16 וְלֹא עוֹד פְּעֵד כִּי אִסְרְבִּי מֵעַבְדֶּךָ פֶּאֶחַ יָקִיר כִּי יָקִיר הוּא לִּי עַד־מָאֵד וּמֵהַיּוֹם כִּי כֵן יְהִי לְךָ גַם־נִגְדֵךְ פְּנֵי אֲנִישִׁים וְגַם נִגְדֵךְ פְּנֵי אֲדִינָנוּ
 Phm 1:17 וְעַל־כֵּן אִם לְחֵבֶר לְךָ תַחֲשַׁבְנִי קָבֵל־נָא פְּנֵי כְּפִי
 Phm 1:18 וְאִם עֲשֶׂךָ אֲתָךְ אוֹ אֲשִׁמּוּ בְּרֵאשׁוֹ מִנְדֵי תִרְרָשְׁנוּ
 Phm 1:19 אִנִּי פּוֹלוֹס כְּתַבְתִּי זֶה בְּיָדֵי אִנִּי אֲשִׁלֵּם וְלֹא אֲמַר אֵלֶיךָ כִּי חוֹב עֲלֶיךָ לְשַׁלְּמֵלִי גַם־בְּעַד נַפְשְׁךָ
 Phm 1:20 אֲנָא אֲחִי אֲמַצָּא בְּךָ רִנָּה זֹו בְּאֲדִינָנוּ הַשִּׁיבָה־נָא לְבִי וְכִלְיוֹתִי בְּמַשִּׁיחַ
 Phm 1:21 בְּטַחְתִּי כִּי תַעֲנֶה וְאֲכַתֵּב אֵלֶיךָ וְגַם יִדְעִיתִי כִּי־תוֹסִיף לַעֲשׂוֹת מֵאֲשֶׁר אֲמַרְתִּי
 Phm 1:22 וְנוֹסִיף עַל־זֶה תְּכַרְלֵי בֵּית מְלוֹן כִּי הִנְנִי מִיֹּחַל לְהַנְתֵּן לָכֶם כְּפִי תַפְלִחְכֶם
 Phm 1:23 אֱלֹהֵי שְׁאֵלִים לְשִׁלּוּמָךְ אֲפַפְרָס אֲשֶׁר הוּא עֲצוֹר אֲחִי בְּיְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
 Phm 1:24 וּמִרְקוֹס וְאַרְסֵטֶרְכּוֹס וְדִימָס וְלוֹקָס הַתַּמְכִּים בְּיָדִי
 Phm 1:25 הַחֹסֵד וְשׁוֹעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינָנוּ עִם־דַּחְכֶם אָמֵן
 Heb 1:1 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר מִקְדָּם אֶל־אֲבוֹתֵינוּ פַעֲמִים רַבּוֹת וּבְפָנַי שְׁנַיִם עַל־יְדֵי הַנְּבִיאִים
 Heb 1:2 דִּבֶּר אֵלֵינוּ לְקֵץ הַיָּמִין הָאֵלֶּה עַל־פִּי הַבֵּן אֲשֶׁר שָׁמְרוּ לְבַעַל נְחִלָּה כִּכֵּל וְאֲשֶׁר בּוֹ עָשָׂה גַם־שָׁמּוֹם וְאָרֶץ
 Heb 1:3 וְהוּא זֶהרָ כְבוֹדוֹ וְצִלְם פָּנָיו וְנִשְׂאֵ־כֹל בְּכַח דְּבָרוֹ וְאֲחִירִי אֲשֶׁר טָהַר אֲתָנוּ בְּנַפְשׁוֹ מַחֲטָאֵתֵנוּ יִשָּׁב מִיָּמִין אֲשֶׁר לוֹ הַגְּדִלָּה בְּמִרוֹם
 Heb 1:4 וַיִּנְבֵּה לְמַעַלָּה מִן־הַמַּלְאָכִים כְּאִשֶּׁר קָנָה לוֹ שֵׁם רֵם וְנִשָּׂא מֵהֶם
 Heb 1:5 כִּי לָמוּ מִן־הַמַּלְאָכִים אֲמַר מַעֲלָם בְּנֵי אֲתָה אִנִּי הַיּוֹם וְלִדְתֶיךָ וְכֵן עוֹד אִנִּי אֶתְהַדְּלוֹ לְאָב וְהוּא יְהִי־לִי לְבֵן
 Heb 1:6 וְכֵן בְּחַתּוֹ אֶת־כְּבוֹדוֹ לְשׁוֹב לְחַבֵּל אֶרֶץ־הוּא אֲמַר הִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כֹּל־מַלְאָכֵי אֱלֹהִים
 Heb 1:7 וְעַל־הַמַּלְאָכִים הוּא אֲמַר עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשַׁרְתָיו אִשׁ לְהַט
 Heb 1:8 אֵךְ עַל־הַבֵּן אֲמַר כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעַד שְׂבַט מִיִּשְׂרָאֵל שְׂבַט מַלְכוּתְךָ
 Heb 1:9 אֲהַבְתָּ צֶדֶק וְחִשְׁנָא רִשְׁעֵ עַל־כֵּן מִשְׁתַּד אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שָׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבָרְךָ
 Heb 1:10 וְכֵן עוֹד אֲתָה אֲדִינִי לְפָנַי הָאֶרֶץ וְסִדְתָּ וּמַעֲשֵׂי יְדִידֶיךָ שָׁמּוֹם
 Heb 1:11 הַמָּה יֵאבְדוּ וְאֲתָה תַעֲמֵד וְכֻלָּם כְּבִינָר וְיִבְלוּ
 Heb 1:12 כֹּל־כְּבוֹשׁ תַּחְלִיפֵם וְיִחַלְפוּ וְאֲתָה הוּא וְשִׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ
 Heb 1:13 וְלָמוּ אִיפּוֹא מִן־הַמַּלְאָכִים אֲמַר מַעֲלָם שֶׁב לִימִינֵי עַד־אֲשִׁית אֵיבֶיךָ הַדָּם לְחַגְלֶיךָ
 Heb 1:14 הֵלֵא כָּלֶם מַלְאָכֵי הַשָּׁרָת הֵם הַשְּׁלֹחִים לְשָׁרָת לְפָנַי הַבָּאִים לְנַחֵל יִשְׁעֵ נְחִלְתָם
 Heb 2:1 עַל־כֵּן הַמַּצְנֵה אֵלֵינוּ לְהַזְהֵר עַד־מָאֵד בְּדַבְרֵים אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ פְּרִי־לִוּוֹ מִשְׁעִינוּ
 Heb 2:2 כִּי אִסְתַּדְּבֵר דְּבָר עַל־פִּי מַלְאָכִים עֲמַד בְּתַקְפּוֹ וְכִלְעוֹן וְנַפְשֵׁ נִסְקַד בְּשִׁבְטֵ מוֹשֶׁשׁ
 Heb 2:3 אֵיךְ נִמְלֵט אֲנַחְנוּ אִם־לֹא נִשְׁרִית לֵב לְיִשְׁעֵ רַב כְּמוֹהוּ אֲשֶׁר בִּשְׂרַ הָאֲדוֹן מֵרֵאשׁ וַיִּאֲמֵן דְּבָרוֹ לָנוּ מִפִּי שְׁמַעִי
 Heb 2:4 וְגַם־אֱלֹהִים נָתַן עֲדוֹת עַל־זֹאת בְּאֲחוֹת וּבְמוֹפְתִים וּנְפִלְאוֹת וּבְמִתְנַחֲנוֹת רִיחַ קָדְשׁוֹ אֲשֶׁר חָלַק בְּרִצּוֹנוֹ
 Heb 2:5 כִּי לֹא תַחַת יְרִידֵה־מַלְאָכִים שָׁת אֶת־הָעוֹלָם הַעֲתִיד לְבֹא אֲשֶׁר עָלָיו אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים
 Heb 2:6 כִּי אִסְכְּפְרוֹת הַכְּתוּב הָאֵמַר שֵׁם מִה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנוּ וּבְךָ־אָדָם כִּי תַפְקִדְנוּ
 Heb 2:7 וְתַחֲסַרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וְכְבוֹד וְהָדָר תַּעֲטַרְהוּ תַמְשִׁילְהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדִידֶיךָ
 Heb 2:8 כֹּל שָׁתָה תַחַת־כַּנְּגִלּוֹ אֵךְ בְּאֲשֶׁר שָׁת כֹּל תַּחַתּוֹ לֹא הוֹתִיר דְּבָר אֲשֶׁר לֹא הוֹשַׁת תַּחַתּוֹ וְעַתָּה לֹא רָאִינוּ עוֹד כִּיֹּם כִּי הַכֵּל הוֹשַׁת תַּחַתּוֹ
 רֵאִים אֲנַחְנוּ אֶת־יְשׁוּעַ הַהוּא אֲשֶׁר חָסְרוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וַיַּעֲטַרְהוּ כְבוֹד וְהָדָר עַקֵּב חֲבָלֵי הַמָּוֶת אֲשֶׁר אֲפַפּוּהוּ כִּי בְּחִסְדֵּ־אֵל טַעַם טַעַם הַמָּוֶת בְּעַד כָּלֶם
 Heb 2:9 אֲכַל
 Heb 2:10 כִּי הוּא אֲשֶׁר הַכֵּל לְמַעַנְהוּ וּמִיָּדוֹ הַכֵּל הָדָר הוּא לוֹ לְהַנְחוֹת בְּנִים רַבִּים לְנֶאֱוֹן עִם וְלַהֲשִׁילֵם אֶת־יִשְׁרָאֵל וְיִשׁוּעַתָּם בְּכוֹר עֵנִי
 Heb 2:11 כִּי הַמְּכַפֵּר וְהֵם אֲשֶׁר עָלִיהֶם וְכַפֵּר מֵאֵב אֲחֵד הֵם כָּלֶם עַל־כֵּן לֹא בּוֹשׁ מִקְרָא לְהֵם אֲחִים
 Heb 2:12 בְּאִמְרוֹ אֲסַפְרָה שְׁמֶךָ לְאֲחִי בְּתוֹךְ קַהֵל אֶתְלַלְךָ
 Heb 2:13 וַיְעוֹד וַיֹּאמֶר וְקִוִּיתִי לוֹ וְעוֹד יוֹסִיף הִנֵּה אֲנִכִּי וְהִילָדִים אֲשֶׁר נְתַרְלֵי יְהוָה

Heb 2:14 וַיִּנְעַן כִּי הִילָרִים בְּשָׂר וְדָם מִנַּת חֲלָקָם כֵּן גַּם־הוּא לִבְשׂ בָּשָׂר וְדָם כְּמוֹתָם לְמַעַן וּבִלְע בְּמוֹתוֹ אֶת־מִלְאָךְ הַמּוֹת הוּא הַשָּׁטָן
 Heb 2:15 וַיִּשְׁלַח לְחַפְּשֵׁי אֶת־אֱלֹהֵי אֲשֶׁר מֵאִימַת מוֹת הָיוּ נֹכְבָּשִׁים כְּלִיּוּמֵי חַיִּיהֶם כְּעֹבְרִים
 Heb 2:16 הֵבִי כִּי לֹא לְמִלְאָכִים נָטָה יָדוֹ לְהוֹשִׁיעֶם כִּי אִם־לְזֹרַע אֲבָרָתָם הוּא לְמוֹשִׁיעַ
 Heb 2:17 וַיִּגְדַּל־כֵּן נִמְשָׁל נְדָמָה לְאֶחָיו בְּכָל לְמַעַן יְהִי כְהֵן גְּדוֹל בְּרַחֲמָיו וּבְאֲמוּנָתוֹ לְפָנֵי אֱלֹהִים לְכַפֵּר עַל־חַטָּאת הַעֵם
 Heb 2:18 הֵבִי כִּי כַּאֲשֶׁר הָיָה אִישׁ מִכַּאֲבוֹת וִירוּעַ מִסָּה בְּנַפְשׁוֹ כֵּן יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ בְּחוּגֵי מִסָּה
 Heb 3:1 עַל־כֵּן אַחֵי אֲנֹשֵׁי קִדְשׁ חֲבֵרִים מְקַשְׁיָבִים לְקַרְיָאֵת מְרוֹם הַבְּיֹטוֹ פָּנֵי מִלְאָכוֹ הַכְּהֵן הַגְּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֲשֶׁבַע לְשׁוֹנְגוֹ הוּא הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ
 Heb 3:2 אֲשֶׁר נֶאֱמַן הוּא לַעֲשׂוֹה בְּכָל־בֵּיתוֹ כְּמֹשֶׁה
 Heb 3:3 כִּי־יֵאָתֶה לוֹ יַתֵּר שָׂאת עַל־מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר בָּנָה בֵּית רַב כְּבוֹדוֹ מִן־הַבְּיֹט
 Heb 3:4 כִּי כָל־בֵּית בְּנוֹי בִּידֵי בָנָה וּבְנֵה־כָל הוּא אֱלֹהִים
 Heb 3:5 אָמֵן מֹשֶׁה כְּעֹבֵד נֶאֱמַן הָיָה בְּכָל־בֵּיתוֹ לְעֹדוֹת עַל־אֲמָרָיו אֲשֶׁק וְאֲמָרוֹן
 Heb 3:6 אֲדָךְ הַמְּשִׁיחַ נֶאֱמַן כִּבְּנוֹ בְּבֵיתוֹ וּבֵיתוֹ אֲנַחְנוּ אִם רַק נֶאֱחָז בְּמִבְטָחֵנוּ וְעוֹ חֲקִיתוֹ עַד־הַקֵּץ
 Heb 3:7 עַל־כֵּן כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל־פִּי רוּחַ הַקִּדְשׁ הַיּוֹם אִם־בָּקְלוּ תִשְׁמְעוּ
 Heb 3:8 אֶל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם כְּמִרְיָבָה כְּיוֹם מִסָּה בַּמִּדְבָּר
 Heb 3:9 אֲשֶׁר נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחֻגּוּנֵי גִסְרָאוֹ פְּעָלֵי אַרְבַּעִים שָׁנָה
 Heb 3:10 לִכְךָ אֶקוּשׁ בְּדוֹר הַהוּא וְאֲמַר תִּמְיֹד תַּעֲלֵי לִבְבִּי הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי
 Heb 3:11 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאָפִי אִם־יִבְאֹוּ אֶל־מִנְחֹתִי
 Heb 3:12 רָאִי־נָא אַחֵי גַם־אַתֶּם פְּרוּשֵׁי בְכֶם לֵב רַע חֹסֵר אֲמוּנָה לְסוּר מֵאֲחֵרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
 Heb 3:13 אֲדָךְ הוֹכִיחוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יוֹם בְּיוֹם כְּל־עוֹד אֲשֶׁר יִקְרָא הַיּוֹם לְבִלְתִּי יִקָּשׁ לֵב אִישׁ מִכֶּם בְּנִכְלֵי חַטָּאתוֹ
 Heb 3:14 כִּי חֲבֵרִים אֲנַחְנוּ לְמְשִׁיחַ אִם רַק נֶאֱחָז בְּמִבְטָחֵנוּ מִהַחֵל וְעַד־כֹּלֵה
 Heb 3:15 וְכַאֲשֶׁר נֶאֱמַר הַיּוֹם אִם־בָּקְלוּ תִשְׁמְעוּ אֶל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם כְּמִרְיָבָה
 Heb 3:16 וּמִי הָיוּ הַשְּׂמַעִים בְּעָלֵי הַמִּרְיָבָה הֲלֹא כִל־הֵיבְצִיאִים מִמִּצְרַיִם בְּיַד־מֹשֶׁה
 Heb 3:17 וּבְנוֹי הַחֲקוּשֵׁי אַרְבַּעִים שָׁנָה הֲלֹא בְחַטָּאִים אֲשֶׁר פָּנְרוּהֶם נִפְלוּ בַּמִּדְבָּר
 Heb 3:18 וַיִּעַל־מִי נִשְׁבַּע אִם־יִבְאֹוּ אֶל־מִנְחֹתוֹ הֲלֹא עַל־אֱלֹהֵי אֲשֶׁר לֹא הֵאֱמִינוּ
 Heb 3:19 וְאֲנַחְנוּ רֹאִים כִּי לֹא יָכֹלוּ לִבָּא מִפְּנֵי חֹסֵר אֲמוּנָתָם
 Heb 4:1 עַל־כֵּן בְּהוֹרֵת לָנוּ הַהִבְטָחָה לִבָּא אֶל־מִנְחֹתוֹ נְדָאן לְנַפְשֵׁנוּ פְּרוּשֵׁי־שֵׁב אִישׁ מִכֶּם כְּמֵאֲחֵר לִבָּא שְׂמָה
 Heb 4:2 כִּי בְשִׂרָה טוֹבָה בָּאָה גַם־אֵלֵינוּ גַם־אֱלֹהִים אֲדָךְ הַדְּבָר אֲשֶׁר שָׁמְעוּ הֵם לֹא־הוֹעִיל לָהֶם כִּי לֹא הִתְעַרְבּוּ בְּאֲמוּנַת לְבָבָם
 Heb 4:3 אֲנַחְנוּ הַמֵּאֱמִינִים בָּאִים אֶל־מִנְחֹתוֹ כַּאֲשֶׁר אֲמַר אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאָפִי אִם־יִבְאֹוּ אֶל־מִנְחֹתִי וּמִנְחָתָהּ זֹה הִיא מִן־הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר נִעְשָׂתָה בְּחוּסֵר אֲרִיזָה וְשִׁמּוֹם
 Heb 4:4 כִּי עַל־יוֹם הַשְּׁבִיעִי אֲמַר בְּמִקּוֹם אַחֵר וַיִּשְׁבַּח אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מִלְאָכָתוֹ
 Heb 4:5 וּבְמִקּוֹם הַזֶּה יֹאמַר עוֹד אִם־יִבְאֹוּ אֶל־מִנְחֹתִי
 Heb 4:6 הֵיבָא לָנוּ מִכְּלֹזָה כִּי יֵשׁ בָּאִים אֶל־הַמִּנְחָה וְהַשְּׂמַעִים אֶת־בְּשִׂרָה טוֹבָה מֵרֵאשׁ לֹא־כָאוּ מִפְּנֵי חֹסֵר אֲמוּנָתָם
 Heb 4:7 וְלִקְצֵן יָמִים רַבִּים הוֹסִיף וַיַּעַד יוֹם אַחֵר בְּאֲמָרוֹ עַל־פִּי דָוִד הַיּוֹם כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹם אִם־בָּקְלוּ תִשְׁמְעוּ אֶל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם
 Heb 4:8 כִּי אִלוֹ הַבְּיָאָם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמִּנְחָה הַנִּכְוָנָה לֹא הָיָה מְדַבֵּר אַחֲרֵיכֶן עַל־יוֹם אַחֵר
 Heb 4:9 וְלִכְךָ עוֹד נִשְׂאָר יוֹם שְׁבָחוֹן לְעַם אֱלֹהִים
 Heb 4:10 כִּי הֵבָא אֶל־מִנְחֹתוֹ יִשְׁבַח מִמִּלְאָכָתוֹ כַּאֲשֶׁר גַּם־שָׁבַח אֱלֹהִים מִמִּלְאָכָתוֹ שְׁלוֹ
 Heb 4:11 לִכְךָ נִתְאֲמָרָה לִבָּא אֶל־הַמִּנְחָה הַזֵּה פְּרוּשֵׁי־שֵׁב אִישׁ בְּלִחְתּוֹ בְּעַקְבוֹת הַמַּמְרִים
 Heb 4:12 כִּי־יִחַי דְּבַר אֱלֹהִים חֹק וְחַד מִכָּל־חֲרִב פִּיפִיּוֹת חֲצֵב וּבְקַע נִפְשׁ רוּחַ גַּם־מִחַם וְעַצְמוֹת וּבְחֵן מִחֲשֻׁבוֹת לֵב וַיְצַו
 Heb 4:13 וְאֵין יְצוֹר נֶעְלַם מִלְּפָנָיו אֲדָךְ הַכֹּל חֲשׁוֹף וְנִלְוִי לְעֵינֵי הַהוּא אֲשֶׁר עָלֵינוּ לְחַת דִּין לְפָנָיו
 Heb 4:14 וְנִשְׁתָּה בְּהוֹיֹת־לָנוּ כְהֵן גְּדוֹל נֶעְלָה עַד־מֵאֲדָר אֲשֶׁר צִלַח אֶת־הַשָּׁמַיִם יֵשׁוּעַ בְּרֵאֱלֹהִים נִשְׁמְרָה אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ לוֹ
 Heb 4:15 כִּי אֵין לָנוּ כְהֵן גְּדוֹל אֲשֶׁר לֹא־יוּכַל לְחוֹשׁ לְשִׁבְרֵנוּ אַחֲרָיו אֲשֶׁר גַּם־הוּא נִבְחַן בְּמִסּוֹת כְּמֵנוּ וְחִטָּא לֹא נִמְצָא־בוֹ
 Heb 4:16 עַל־כֵּן נִנְשָׂה בְּפֶה מֵלֵא אֶל־כִּסֵּא הַרְחֵמִים לְקַחַת חֹסֵד וְלִמְצֹא חֲנִינָה לְעוֹרֵלָנוּ לְעַחֹת בְּצָרָה
 Heb 5:1 כִּי כָל־כְּהֵן גְּדוֹל הַמּוֹרֵם מִבְּנֵי אָדָם נוֹעַד לְעַמּוֹד לְפָנֵי אֱלֹהִים בְּעַד בְּנֵי אָדָם לְהַקְרִיב מִנְחָה וְנִבַּח עַל־חַטָּאתָם
 Heb 5:2 וְהוּא מוּכָן לְהַרְגִיעַ רִגְשׁוֹ נִפְשׁוֹ לְשִׁנְגִים וּלְחַעִים כִּי גַם־הוּא אֵין מִחַם בְּבִשְׂרוֹ מִכִּפְרֵי־הַגֵּל וְעַד־רֵאשׁ
 Heb 5:3 בְּעֹבֹר זֹאת הָיָה עָלָיו לְהַקְרִיב בְּעַד חַטָּאת נִפְשׁוֹ כְּמוֹ בְּעַד הַעֵם
 Heb 5:4 וְלֹא יִקַּח אִישׁ אֶת־הַכְּבוֹד הַזֶּה לְנַפְשׁוֹ כִּי אִם־אֶת־אֲשֶׁר יִבְחָר־בוֹ הָאֱלֹהִים כְּאַהֲרֹן
 Heb 5:5 כֵּן גַּם־הַמְּשִׁיחַ לֹא הִתְנַשָּׂא מִנַּפְשׁוֹ לְהוֹיֹת כְהֵן גְּדוֹל כִּי אִם־עַל־פִּי הָאֲמַר אֱלֹוֹ בְנֵי אֶתָּה אֲנִי יִלְדְרִיךָ
 Heb 5:6 וְכַאֲשֶׁר אֲמַר גַּם־בְּמִקּוֹם אַחֵר אֶת־הַכְּהֵן לְעוֹלָם עַל־דְּבַרְתִּי מִלְכִּי־צֶדֶק
 Heb 5:7 אֲשֶׁר בִּימֵי מוֹנוּיָו בְּבִשְׂרוֹ הַקְרִיב חַפְלוֹת וְחַטָּוִינִים בְּקוֹל שְׁעָתוֹ וְדַמְעָתוֹ לְפָנֵי שִׁנְאֵי כַח וְחִלְצָנוּ מִמֶּנּוּ וַיַּעֲתֵר־לוֹ עֲקֵב יְרֵאָתוֹ
 Heb 5:8 וְאַף בְּהוֹיֹתוֹ בֵּן לְמַד בְּסִבְלֵתוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל מְצֻנָה
 Heb 5:9 וּבְהַמְצָאוֹ שְׁלֵם הָיָה לְכָל־שְׂמַעִיו לְמִקּוֹר תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים
 Heb 5:10 וּפְנֵי אֱלֹהִים יִקְבְּנוּ כְהֵן גְּדוֹל עַל־דְּבַרְתִּי מִלְכִּי־צֶדֶק
 Heb 5:11 עַל־כֵּן יִשְׁלַח הַרְבֵּה לְדַבֵּר וְדִי־בָאָר כְּבֹד מִמֵּנוּ בְּהוֹיֹתְכֶם עַרְלִי־אֲוֹן
 אֲשֶׁר הָיָה עָלֵיכֶם לְהוֹיֹת מוֹרִים בְּרַב הַיָּמִים נְחוּץ הַדְּבָר עֵתָה לְשׁוּב לְחַתוֹת הַעַת לְכֶם מִה הֵמָּה אֲבָנֵי פֶהָה בְּחוֹרַת אֱלֹהִים וּנְכֻנִים אַתֶּם לְחֻלָּב וְלֹא לְלֶחֶם שָׂמֹן
 Heb 5:12 כִּי חַתָּה
 Heb 5:13 כִּי כְלִי־מִי אֲשֶׁר חֻלָּב מוֹזוֹנוֹ אֵין לוֹ דַּעָה בְּדַבְרֵי צֶדֶק כִּי עוֹלֵל הוּא
 Heb 5:14 וְלָהֶם שָׂמֹן לְשִׁלְמִים אֲשֶׁר הִסְכִּינוּ בְּבַחֲנוֹת לְבוֹתָם לְהַבְדִּיל בְּיוֹטוֹב לְרַע

Heb 6:1 על־כן נרף כעת מאבני פנה בתורת המשיח ונעלה עד־תכליתה ולא נשוב לירות את־היסוד לתשובה מן־מעשים אשר מנת כם או אמונת אלהים
 Heb 6:2 או דין הטבילות וסמיכת ידים ותקומת המתים ומשפט עולם
 Heb 6:3 ונאנחנו נעשה זאת ברצות האל
 Heb 6:4 כי אלה אשר כבר ארו עיניהם וישמעו את־מדת שמים ורוח הקדש היתה למנת חלקם
 Heb 6:5 וישמעו את־דבר אלהים הטוב ואת־נפלאות העולם העתיד
 Heb 6:6 ואת־היכן סברו לא יתכן להם עוד להתחדש ולשוב כי הצליבו להם מקדש את־בן־האלהים וישמו אותו לתרפה
 Heb 6:7 כי הארץ השתה את־הגשם אשר הרזה אתה בפעם בפעם ותלד זרע טוב לזרע תשא ברכה מאת האלהים
 Heb 6:8 וכי־תצמיח קוץ וברבור אין חפץ בה צפויה היא אלי־מארה ואחריתה לבער
 Heb 6:9 אמן והחלנו יודים כי דברים טובים מאל נמצאים בכם דברים צפויים אלי־שועה אף כִּי־זאת דברנו
 Heb 6:10 כי לא יעול האלהים ולא ישפח את־מעשיכם ואת־האהבה אשר הראיתם לשמו סמכים הייתם לקדשיו ועודכם כן נסדוהם
 Heb 6:11 והפצנו כי איש איש מכם וזרע ממנמת עמלו כי חקנתו נאמנה עד־הקץ
 Heb 6:12 ולא תהיו עצלים כי אסתלכון בעקבות אלה אשר באמונתם ואך רוחם ירשו את־ההבטחות
 Heb 6:13 כי כאשר הבטיח אלהים את־אברהם ואין גדול ממנו להשבע בו נשבע בנפשו
 Heb 6:14 ויאמר כִּי־ברך אברך ותרבה ארבה אותך
 Heb 6:15 ובכן הוחיל בארץ רוחו וינחל את־ההבטחה
 Heb 6:16 כי אמנם אנשים נשבעים בגדול מהם ותקף השבועה וביא קץ לכל־ריב ביניהם
 Heb 6:17 ובכן כאשר חפץ האלהים בכל־תקף להראות את־יורשי ההבטחה כי עצתו אין להשיב ערב לפניהם בשבועתו
 Heb 6:18 ובשתי אגרות אלה אשר אין חליפות להן מכלתי וכלת האלהים לכזב נמצא לנו נסדעו הממלטים את־נפשנו לחחוק בחקקה הערוכה לפנינו
 Heb 6:19 אשר־היתה לנו עוגין לנפש נאמן וחקן ומגיע אל־מבית לפרכת
 Heb 6:20 אשר־שם בא ישוע הרץ לפנינו אשר־היה לכהן גדול לעולם על־דברתי מלפני־צדק
 Heb 7:1 כי זה מלפני־צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר נצא לקראת אברהם אחרי שובו מהפוח את־המלכים וברכהו
 Heb 7:2 ואשר חלקלו אברהם מעשר מכל ופשר שמו בראש מלך צדק ונסדכן מלך שלם הוא מלך השלום
 Heb 7:3 בלא־אב בלא־אם בלא יחס ואין לו תחלת תימים ואף לא קץ תימים ודומה לבן־האלהים הוא עמד כהן לעולם
 Heb 7:4 וראוי־א מה־נכבד הוא אשר אברהם ראש האבות נתדלו מעשר מראשית השלל
 Heb 7:5 ואמן יורשי הנהגה מבני לוי להם המשפט לקחת מעשר על־פי התורה מאת העם מאת אחיהם אף כִּי־יצאי ירד אברהם הם
 Heb 7:6 וזה אשר לא התניח למשפחתם לקח מעשר מאברהם ונסדברך אתו אשר ההבטחה נתונה לו מאן
 Heb 7:7 ודבר ידוע הוא מאין פצה פה כי הקטן יברך מן־הגדול
 Heb 7:8 ופה לקחים מעשר אנשים בני תמותה ושם זה הוא אשר עדות לו כי הוא הו
 Heb 7:9 ואם תשא ניב שפתי נסלוי הלכת מעשר נתן מעשר בחוד אברהם
 Heb 7:10 כי ברך אביו הנה בצאת מלפני־צדק לקראתו
 Heb 7:11 ואם תכלית כל־חפץ נמצאה בכהנת בני לוי אשר בתמינה נתנה התורה לעם מה־לכהן אחר כי יקום על־דברתי מלפני־צדק ולא יקרא על־דברתי אחר
 Heb 7:12 כי בהשתנות הנהגה נס־חליפת התורה בא תבוא אל־נכון
 Heb 7:13 והנה־זה אשר־ידבר בו כזאת בר־שבת אחר הוא אשר אין איש ממנו קרב אלי־המזבח
 Heb 7:14 כי מודעת זאת כי מיהודה צמח אדנינו ועל־שבת זה לא־דבר משה מאומה על־ארות הנהגה
 Heb 7:15 ונס־זאת מודעת בותר מדה כי יקום כהן אחר ברמות מלפני־צדק
 Heb 7:16 אשר איננו לפי מצות התורה לחיי בשרים כי אס־לפי הנהגה לחיי אין־סוף
 Heb 7:17 כִּי־העיד לאמר אתה כהן לעולם על־דברתי מלפני־צדק
 Heb 7:18 כי אמנם יש תנואה לדת הנתונה מקדם אשר היתה מפלי־כח ולבלי הועיל
 Heb 7:19 כי התורה לא בצעה דבר לתכליתו כי אס־את אשר על־ידה באה חקנה טובה ממנה אשר בה נקרב אל־האלהים
 Heb 7:20 ובאשר ישוע לא הנה לכהן מבלי שבועה
 Heb 7:21 כי המה היו לכהנים מבלי שבועה וזה בשבועה על־פי האמר אליו נשבע יהוה ולא נחם את־הכהן לעולם על־דברתי מלפני־צדק
 Heb 7:22 אשר לזאת ישוע הוא הערבון לברית הטובה מן־הראשונה
 Heb 7:23 ורבים היו כהנייה ההם כי לא יכלו לשבת לעד מפני המות
 Heb 7:24 וזה יען כי ישב לעולם נס־כהנתו לא תעבר ממנו
 Heb 7:25 ובבעבור זאת רב הוא להושיע תשועת נצח לכל־הבאים על־ידו לאלהים כי הוא חי לנצח להפגיע בעדם
 Heb 7:26 כי טוב לנו כהן גדול קדוש כמותו נקי כפים ובר לבב נבדל מחטאים ונשא מעל השמיים
 Heb 7:27 אשר אינלו חק יום יום ככהנים הגדולים להקריב קרבן בתחלה על־חטאת נפשו ואת־היכן בעד העם כי השלים את־זאת בפעם אחת בהקריב את־נפשו
 Heb 7:28 כי התורה הקימה אנשים לכהנים גדולים אשר רפוינם כם אף דבר־השבועה אחרי התורה הקים את־הבן אשר נעלה הוא בשלמות נצח
 Heb 8:1 סוף דבר הכל נשמע יש־לנו כהן גדול הישב לימין פסא הכבוד בשמים
 Heb 8:2 משרת בקדש ובמשכן אמת אשר האהיל יהוה ולא אדם
 Heb 8:3 וכל־כהן גדול יעמד להקריב מנתה וזבח ועל־כן נכון להיותו נס־לו קרבן אשר יקריב
 Heb 8:4 ואלו הנה בארץ לא הנה כהן מפני הכהנים המקריבים כל־קרבן בתורה
 Heb 8:5 במקדש אשר הוא דמות וצל לאשר במרום כאשר צוה משה מפני אלהים בעשתו ואת־המשכן כי אמר ראה ועשה כל כתבנית אשר אתה מראה בהר
 Heb 8:5 המכהנים

Heb 8:6 וְשֶׁתָּהּ הוּא לְקַחְתָּהּ כִּהְיָה נִשְׁכָּה מִזֹּאת כַּאֲשֶׁר נִשְׁכָּה בְּהַבְרִית אֲשֶׁר הָיָה לְמַלְאָכֵינוּ לְהַנְשִׁיכָהּ מִן־הָרִאשֹׁנָה וְנִתְּנָה עָלֶיהָ בְּכֹחַ טוֹבוֹת מִן־הָרִאשֹׁנוֹת

Heb 8:7 כִּי לֹא הָיְתָה הַבְּרִית הָרִאשֹׁנָה בְּלִי חֶסְרוֹן הֵלֵא לֹא יִבְקֶשׁ מְקוֹם לְשִׁנּוּיָהּ

Heb 8:8 אֲדָךְ בְּמִצַּח חֶסְרוֹן אֲמַר אֱלֹהִים הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִסְיָהוּנָה וְכִרְתִּי אֶת־בְּרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּרִית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה

Heb 8:9 לֹא כְבֹרִית אֲשֶׁר כָּרְתִי אֶת־אֲבוֹתָם בְּיוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הִפֹּתָהּ הִפְרוּ אֶת־בְּרִיתִי וְאֵנֹכִי בְּחַלְתִּי בָם וְנִסְיָהוּנָה זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת־בְּרִית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם וְנִסְיָהוּנָה נִתְּנָה אֶת־חֲדָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתְּבֶנָה וְהָיְתָה לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהָיְתָה לְעֵינֵי לֵעָם

Heb 8:10 כִּי

Heb 8:11 וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר דַּעוּ אֶת־יְהוָה כִּי כֹלָם יָדַעוּ אֲתִי לְמַקְטָנָם וְעַד־גְּדוּלָּתָם

Heb 8:12 כִּי אֶסְלַח לְעוֹנֵם וּלְחַטָּאתָם וּלְפִשְׁעֵיהֶם לֹא אֶזְכְּרֵם

Heb 8:13 בְּאֶמְרוֹ בְּרִית חֲדָשָׁה בְּלֹא אֶת־הָרִאשֹׁנָה וְהַבְּלָה וְהַנּוֹשֵׁנָת קְרוּב קִצָּה

Heb 9:1 אֵינִי אֵילֵם נִסְיָהוּנָה הָרִאשֹׁנָה הָיָה לָהּ חֶסֶד עֲבוֹדַת־אֵל וּמִקְדָּשׁ מִטָּה בְּאֶרֶץ

Heb 9:2 כִּי נַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר שָׁם הַמְנוּכָה וְהַשְׁלֵחַן וְלֶחֶם הַפָּנִים וְהוּא נִקְרָא קֹדֶשׁ

Heb 9:3 וּמִבַּיִת לְפָרֹכֶת מִשְׁכָּן הַנִּקְרָא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים

Heb 9:4 שָׁם מִחַתֵּת הַזָּהָב וְאֶרֶן הַבְּרִית מִצָּפָה זָהָב סָבִיב וְצִנְצֻנָתָהּ זָהָב אֲשֶׁר הִפֵּן בְּחוּכָה וּמִטָּה אֶרֶן אֲשֶׁר פָּרַח וְלִוַחַת הַבְּרִית

Heb 9:5 וּמִלְמַעְלָה כְּרוּבֵי הַקְּבוּד סָבְכִים עַל־הַכַּפֹּתָהּ וְאֵין לָנוּ עֵתָה לְדַבֵּר עַל־כָּל־חֶלְקָהּ וְחֶלְקָהּ לְבַדּוֹ

Heb 9:6 וְכַאֲשֶׁר נַעֲשׂוּ אֵלֶּה בָּאוּ תְּמִיד הַכֹּהֲנִים עֹבְדֵי עֲבֹדָה אֶל־הַמִּשְׁכָּן הַחֲדָשׁ

Heb 9:7 וְאֶל־הַפָּנִים בָּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְבַדּוֹ פַּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה לֹא בְּכָל־יָדָם אֲשֶׁר הָיָה לְכַפֵּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי שְׂגֵנוֹת הָעָם

Heb 9:8 בְּזֹאת הַיּוֹדֵעַ רֹחַ הַקֹּדֶשׁ כִּי עוֹד לֹא נִפְתַּח הַדֶּרֶךְ לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים כְּלִיעוֹר הַמִּשְׁכָּן הָרִאשׁוֹן עָמַד עַל־מְכוֹנוֹ

Heb 9:9 וְזֶה הוּא לְמַשָּׁל לְזֵמַן הַזֶּה בְּהַקְרִיבֵם מִנְחָה וְזָבַח אֲשֶׁר אֵין בָּם לְהַכִּין לְכַבֵּשׁ שְׁלָם אֶל־הָעֹבְדִים

Heb 9:10 כִּי חֲקוֹת הַנּוֹרָה הֵם עִם־מַאֲכָל וּמִשְׁתֵּהּ וּשְׂבִילוֹת שְׂנוֹת אֲשֶׁר נָתַנוּ עֲרֵעֶת הַתְּקוּן

Heb 9:11 אֲבָל בְּבֹא הַמְּשִׁיחַ לְהַיּוֹת לְכַהֵן גָּדוֹל עַל־הַטְּבוֹת הָעֲתִידוֹת בְּמִשְׁכָּן הַגָּדוֹל וְהַשְּׁלָם אֲשֶׁר אֵינָנוּ מַעֲשֶׂה יָדָם וְאֵינָנוּ מִהַבְּרִיאָה הַלְלוֹ

Heb 9:12 הוּא בָּא פַּעַם אַחַת אֶל־הַקֹּדֶשׁ לֹא בְּדָם שְׂעִירִים וְעִגְלִים כִּי אִם־בְּדָם נִפְשׁוֹ וְיִמְצָא פְּדוּת עוֹלָם

Heb 9:13 וְאֵם דָּם שְׂעִירִים וּפְרִים וְאֶפֶר הַפָּרָה זֶרֶק עַל־הַטְּמֵא וְיִטְהַר אֶת־בְּשָׂרוֹ וְיִקְדָּשֶׁהוּ

Heb 9:14 אֲפָּי כִּי־דָם הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּרוּחַ עוֹלָם הַקְּרוֹב אֶת־נַפְשׁוֹ בְּכָל־יְמֵוֹם לְאֱלֹהִים וְיִטְהַר אֶת־לִבָּבָם מִן־מַעֲשֵׂים אֲשֶׁר מוֹת בָּם לְעַבֵּד אֶת־אֱלֹהִים חַיִּים

Heb 9:15 בְּעֵבֹר זֹאת מִלְּאָךְ מַלְאָךְ מַלְאָךְ הוּא לְבְרִית הַחֲדָשָׁה וּמוֹתוֹ נִמְצָא לְכַפֵּרֶת הַפְּשָׁעִים תַּחַת הַבְּרִית הָרִאשֹׁנָה לְמַעַן יִשְׁיֵנוּ בְּחִירְיָהּ אֶת־הַבְּשָׂחַת נַחֲלַת עוֹלָם

Heb 9:16 כִּי בְּצוּאֹת הַמְּנַחֵל יִחְסַר מוֹת הַמְּנַחֵל

Heb 9:17 וּצוּאֹת הַמְּנַחֵל תִּקּוּם אִךְ אַחֲרֵי הַמּוֹת יַעַן אֵין לָהּ תִּקְוָה בְּחַיֵּי הַמְּנַחֵל

Heb 9:18 וְלָכֵן נִסְיָהוּנָת הַבְּרִית הָרִאשֹׁנָה לֹא נַעֲשְׂתָה בְּכָל־יָדָם

Heb 9:19 כִּי כַּאֲשֶׁר נִאֲמָרָה כְּלִי־מִצָּחָה כִּפִּי הַתּוֹרָה לְכָל־הָעָם בְּיַד־מֹשֶׁה לְקַח דָּם עִגְלִים וּשְׂעִירִים עִם־יָמִים וּשְׂנֵי תוֹלַעַת וְאוֹיֹב וְזִרְק עַל־הַסֶּפֶר וְעַל־הָעָם

Heb 9:20 וְיִאֲמַר הִנֵּה דִם־הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם אֱלֹהִים

Heb 9:21 וְכֵן עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־כָּל־כְּלֵי־הַשְּׁרָת זֶרֶק אֶת־הָדָם

Heb 9:22 וְכִמְעַט הַכֵּל לְפִי הַתּוֹרָה וְיִטְהַר בְּדָם וּבְכָלִי שִׁפְדוּדָם אֵין סְלִיחָה

Heb 9:23 וְלָכֵן נִכּוֹן הָיָה לְטַהַר קְדוּשָׁת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּכַנֵּת הֵם לְאֲשֶׁר בְּמִרוֹם אֲבָל הַדְּבָרִים עֲצָמָם בְּמִרוֹם בְּזֹכָחִים טוֹבִים מֵאֵלֶּה

Heb 9:24 כִּי לֹא בָּא הַמְּשִׁיחַ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ מַעֲשֶׂה יָדָם אֲשֶׁר תְּכַנֵּת הוּא לְמִקְדָּשׁ אָמֵת כִּי אִם־בָּא אֶל־עֵצָם הַשְּׂמוּם לְהַרְאוֹת עֵתָה בַּעֲדֵנוּ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים

Heb 9:25 נִסְיָהוּנָה לְהַקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ פַּעַמִּים רַבּוֹת כַּכֹּהֵן הַגָּדוֹל הַבָּא אֶל־הַקֹּדֶשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה בְּדָם לֹא־לוֹ

Heb 9:26 כִּי אִם־כֵּן הָיָה לוֹ לְהַתְּעוֹת פַּעַמִּים רַבּוֹת לְמַן הַסּוֹד אֶרֶץ אִךְ עֵתָה בְּקֵץ הַדְּרוֹת נִגְלָה פַּעַם אַחַת לְהַתֵּם הַטְּאוֹת בְּזֹכָח נַפְשׁוֹ

Heb 9:27 וְכַאֲשֶׁר נִגְזַר עַל־בְּנֵי אָדָם לְמוֹת פַּעַם אַחַת וְאַחֲרֵי־כֵן הַמִּשְׁפָּט

Heb 9:28 כֵּן נִסְיָהוּנָת הַקְּרוֹב אֶת־נַפְשׁוֹ פַּעַם אַחַת לְשֹׂאת חַטָּאת רַבִּים וּבְכָלִי חַטָּאת יִרְאָה שְׂנוֹת לְמַחְכִּים־לוֹ לְחַשׂוּעָה

Heb 10:1 כִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּהּ רַק צֵל טְבוֹת הָעֲתִידוֹת וְלֹא פִּנֵי עֵצָם הַטְּבוֹת הַהֵנָּה אֵין בְּכַחַתָּהּ לְהַכִּין שְׁלָם לְנַשְׂמֵים בְּזֹכָחִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ תְּמִיד שָׁנָה בְּשָׁנָה

Heb 10:2 כִּי אִם־לֹא־כֵן הֵלֵא וְיַחְדָּלוּ מִהַקְרִיבֵם עוֹד כִּי אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְהַרוּ הָעֹבְדִים פַּעַם אַחַת אֵין לָהֶם עוֹד מִחַשְׁבַּת חַטָּאת

Heb 10:3 אֵינִי אֵילֵם בְּקִרְבָּנוֹת הָאֵלֶּה יִשְׁזַכֵּר לְחַטָּאִים שָׁנָה בְּשָׁנָה

Heb 10:4 כִּי אֵין בְּדָם פְּרִים וּשְׂעִירִים לְנִשְׂא חַטָּאִים

Heb 10:5 עַל־כֵּן בְּבֹאוֹ אֶל־תַּבַּל אֶרֶץ אֲמַר זָבַח וּמִנְחָה לֹא חָפְצָתָנוּ נוֹרָה פּוֹנֵנָת לִי

Heb 10:6 עוֹלָה וְחַטָּאָה לֹא שְׂאֵלָתָה

Heb 10:7 אֲנִי אֲמַרְתִּי הִנֵּה־בָאתִי בְּמִנְלַת־סֶפֶר כְּתוּב עָלַי לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהִי

Heb 10:8 בְּאֶמְרוֹ מִרְאֵשׁ זָבַח וּמִנְחָה וְעוֹלָה וְחַטָּאָה לֹא חָפְצָתָנוּ וְלֹא שְׂאֵלָתָנוּ וְהֵם הֵמָּה הַמּוֹכָאִים לְפִי הַתּוֹרָה

Heb 10:9 אֲנִי יֹאמֵר הִנֵּה־בָאתִי לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ הִסִּיר אֶת־הָרִאשֹׁנָה לְמַעַן תִּקַּם אֶת־הַשְּׂנֵיָהּ

Heb 10:10 וּבְקִרְבָּנוֹת הַזֶּה אֲנִי מִתְּקַדְּשִׁים בְּקִרְבָּן נַפְשׁוֹ יְשׁוּעַת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הַקְּרוֹב פַּעַם אַחַת

Heb 10:11 וְכָל־כֵּהֵן עָמַד לְשֹׂרֵת יוֹם יוֹם וְלִהְיֶיבֶם בְּקִרְבָּן פַּעַמִּים שְׂנוֹת אֶת־זֹכָחֵם הַהֵמָּה אֲשֶׁר אֵין בָּם מַעֲוָלָם לְכַפֵּר עַל־חַטָּאִים

Heb 10:12 אֲבָל הוּא הַקְּרוֹב זָבַח אַחַד עַל־חַטָּאִים וַיִּשָּׁב לִימִין אֱלֹהִים עַד־עוֹלָם

Heb 10:13 וּמִמָּוָה הוּא מְנַחֵל עַד־יִשְׁתַּחֲוֶה אֵיכָּיו הַדָּם לְהַגְלִי

Heb 10:14 כִּי בְּקִרְבָּן אַחַד הַשְּׁלִים אֶת־הַמִּקְדָּשִׁים עַד־עוֹלָם

Heb 10:15 וְנִסְיָהוּנָת הַקֹּדֶשׁ יַעֲדֵנוּ כִּי כֹזֶאת כִּי אַחֲרֵי אֶמְרוֹ

Heb 10:16 זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אִתְּם אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם וְנִסְיָהוּנָה נִתְּנָה אֶת־חֲדָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתְּבֶנָה

Heb 10:17 וְיִוֹסֵף יֹאמַר וְלְעוֹנֵם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכְּרֵם

Heb 10:18 וּבְאֲשֶׁר יִשְׁשֶׁם סְלִיחָה לְאֵלֶּה אֵין מְקוֹם לְקִרְבָּן עַל־חַטָּאת

Heb 10:19 על-כן אחי בהיות לנו בטחון לבא אל-הקדש בדם ישוע
 Heb 10:20 אשר חנף מסלה חדשה לנו מסלת חיים הרך הפרכת אשר בשרו הוא
 Heb 10:21 ובהיות לנו כהן גדול על-בית האלהים
 Heb 10:22 נגשה בלב שלם ובאמונה אמן מטהרים מרעיון רע בלבנו אשר זרק עליו ובשרנו אשר רחין במים שהורים
 Heb 10:23 ונשמר היטב שבועת פינו על-דבר תקנתנו ולא נרף כי נאמן הוא המבטיח
 Heb 10:24 ונתבוננה איש אל-העוהו להתעורר לאהבה ולמעשים טובים
 Heb 10:25 ולא נחלל מבא אל-קהלתנו כדרך אנשים אחרים מפס כי אסינוכיא איש את-עמיתו ומה נסבראתכם כירקוב היום
 Heb 10:26 כי אסנתא בידון אחרי אשר קנינו דעת האמת לא-ישאר עוד קרבן על-חשאתנו
 Heb 10:27 כי אסנודר מפני משפט הצפוי ואש קנאה אשר תאכל צרים
 Heb 10:28 העבר תורת משה יומת בלי-חמלה על-פי שנים או-ששלה עדים
 Heb 10:29 התבוננו-נא מה-נורא הענש אשר יושח על-רמס בן-אלהים ומטמא דם ברית אשר נקדש בו ומנחף רוח נדיבה
 Heb 10:30 כי-ידענו מי הוא האמר לי נקם אני אשלם אמר יהוה ואמר עוד כי ידון יהוה עמו
 Heb 10:31 מה-נורא לנפל ביד אלהים חיים
 Heb 10:32 זכרו-נא ימים מקדם כאשר ארו עיניכם ושוט שוטף צרה עבר עליכם
 Heb 10:33 פעם הייתם לראיה מעני וקלס ופעם דאבה נפשכם לסבלות אחיכם ככם
 Heb 10:34 כי נכמרו רחמיכם אל-מוסרי והונכם הניזול מכם הנחתם בטוב-לב בדעתכם כי קנן גדול מזה ישלכם בשמים העמד לעד
 Heb 10:35 על-כן אל-תשליכו מבטחכם כי שקרו הרבה מאד
 Heb 10:36 וכי נסדהחלחל נכונה לכם בעבור אשר תעשו רצון אלהים ותשינו את אשר-דבר לכם
 Heb 10:37 כי עוד מעט-רנע והבא יבא לא יאחר
 Heb 10:38 וצדיק באמונתו יחיה ואסונג אחר לא-תריץ נפשי בו
 Heb 10:39 ואנחנו איננו מן-הנסונים אחר לאבדון כי אס-מבני אמונה להציל את-הנפש
 Heb 11:1 והאמונה מבטחעו בדבר חסנו לו דבר בחון בלב ולא תשורנו עין
 Heb 11:2 כי בזאת נתנה עדות לזקנים מדור דור
 Heb 11:3 באמונה נבין כי דבר אלהים נעשו שמים וארץ וכי הנמצאים לעינינו לא מחמר קדמוני נבראו
 הכל קרבן מנחה לאלהים מנחה טובה ממנחת קון אשר על-ידה נתנה לו עדות כי צדיק תנה בהעיד אלהים על-מנחתו ועל-פייה עורנו רובב אחרי מתו
 Heb 11:4 באמונה הביא
 Heb 11:5 באמונה לקח חנוף מבלי ראות מות ואיננו כירלקח אתו אלהים ובטרם הלקחו נתנה לו עדות כי את-האלהים התהלך
 Heb 11:6 ובלא אמונה לא-יוכל איש להפיק רצון מאלהים כי הבא לפני אלהים עליו להאמין כי הוא יש ומשלם נמול לדרשיו
 עשה נח את-התבה ויצל את-ביתו כי נרא תנה את-אלהיו אשר הזהירו על-העשירות שרם באו ועל-פייה הרשיע את-הארץ ויהי ליוהש הצדקה באמונתו
 Heb 11:7 באמונה
 Heb 11:8 באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל-הארץ אשר עמד לרשתה ונלך בבלי-דעת אנה הוא בא
 Heb 11:9 באמונה התנודר בארץ התונה לו כבארץ נכריה וישב באקלים הוא ויצחק ויעקב ויעקב יורשי ההבטחה עמו
 Heb 11:10 כירחקה לעיר אשר יסוד עולם לה ואשר בונה ועשה הוא האלהים
 Heb 11:11 באמונה נסדקה החליפה-כח לתזרוע ותלד אחרי בלתה עקב אשר תרצה כי המבטיח נאמן הוא
 Heb 11:12 ועל-כן מאחד ההוא הקרוב למות נולדו ככוכבי השמים לרב וכחול אשר על-שפת תים אשר לא יספר
 Heb 11:13 באמונה מתו כלי-אלה ולא ראו את-ההבטחות בקיומן כי אס-מקחוק חזו אתן ונאמנו ונצחלו לקראתן נידודי כירגרים ותושבים הם בארץ
 Heb 11:14 ואלה האמרים בזאת מזדיעים כי ארץ אשר להם הם מבקשים
 Heb 11:15 ואם הארץ היא אשר יצאו ממנה עלתה על-לבם הלא היה בדם לשוב אליה
 Heb 11:16 אולם טובה ממנה התאוה והיא בשמי מעל ועל-כן לא בוש האלהים מהם להקרא אלהים ונכנל-הם עיר שמה
 Heb 11:17 באמונה העלה אברהם את-יצחק ביום מופה וירש ההבטחות הקרים את-חידו לעלה
 Heb 11:18 אשר נאמר עליו כי ביצחק יקרא לך זרע
 Heb 11:19 ובבלבו אמר כי תשיג יד אלהים להקנימו מן-המתים וכן נסדשיבו אליו ויהי למופת
 Heb 11:20 באמונה ברח יצחק את-יעקב ואת-עשו וידבר על-עדתם
 Heb 11:21 באמונה ברח יעקב במתו את-ישני בני-יוסף וישחח על-ראש המטה
 Heb 11:22 באמונה הזכיר יוסף לפני מותו את-צאת בני ישראל ויצו על-אדות עצמותיו
 Heb 11:23 באמונה נצפן משה שלשה ורחים על-ידי אבותיו בהגלדו כי ראו כירטוב הגלד ולא יראו מהת המלך
 Heb 11:24 באמונה מאן משה בגלדו להקרא בן לבת-פרעה
 Heb 11:25 ויבחר-לו להתענות עם-עם אלהים מהתענג בתענוגי החטא בימי חלד
 Heb 11:26 ואת-חרפתו כחרפת המשיח חשב לעשר גדול מאצרות מצרים כי צפה אל-הנמול
 Heb 11:27 באמונה עזב את-מצרים ולא ירא מחמת מלכה כי נשא את-נפשו אליו כראה אתו אשר פניו לא יראו
 Heb 11:28 באמונה עשה את-הפסח ונתון את-הקדם על-הבתים לבלתי יגע בם המשחית את-הבכרים
 Heb 11:29 באמונה הלכו בים-סוף כמו בירשה והמצרים הלכו אחריהם וישקעו
 Heb 11:30 באמונה נפלו חמות וריחו בהסב אתן שבעת ימים
 Heb 11:31 באמונה לא אברהם רחב הזונה עם-בני בלעל כאשר אספה את-המרגלים אל-ביתה בשלום
 Heb 11:32 וימה אמר עוד הלא תקצר-לי העת כיראספר מדברי נדעון ברק שמשון ויפתח דוד שמואל והנביאים
 Heb 11:33 אשר באמונה כבשו ממלכות פעלו צדקות השינו הבטחות וסכרו פי אריות

Heb 11:34 כִּבְרוּ חַמַּת אֵשׁ נִמְלְטוּ מִפִּי חֶרֶב מִצְאוּ אֵין לָהֶם מַתּוֹךְ רַפּוּזָנָם עָשׂוּ חֵיל בַּמִּלְחָמָה וַיְנַסּוּ מַחְנוֹת זָרִים
 Heb 11:35 נִשְׁיָם מִצְאוּ אֶת־מַחְתֵּיהֶן כִּי קָמוּ מִן־הַמָּתִים וְרַבִּים הִתְעַנוּ וְלֹא מִצְאוּ פְּלִיטָה לְמַעַן יִקְוּמוּ בַיּוֹם הַתְּקוּמָה בְּיַחַד עַז
 Heb 11:36 מִקְצוֹתָם נִשְׂאוּ קְלוֹן וּמַחְלָמוֹת וְנִסְכָּבְלִים וְכָלְאִים
 Heb 11:37 וְנִסְקְלוּ בְּאֲבָנִים נָרְדוּ בַּמַּגְרוֹת נִצְרְפוּ בַּמַּסָּה וְהוֹצִיאוּ נַפְשָׁם לְטַבְחַת חֶרֶב נְעוּ בַּעֲוֹת כִּבְשִׁים וְעוֹיִם וְנִמְנוּ בַּחֶסֶר כֹּל בְּלַחֲץ בְּמִצּוֹק
 Heb 11:38 וְהָאָרֶץ לֹא שָׂהָה לָהֶם תָּעוּ בַּמַּדְבָּר בְּהָרִים בַּמְעָרוֹת וּבְמַחֲלוֹת עָפָר
 Heb 11:39 וְכָל־אֱלֹהֵי עֲרוֹת לָהֶם עָלִימוּנָתָם וְלֹא רָאוּ אֶת־הַתְּבַטְחוֹת בְּקִיּוּנָן
 Heb 11:40 וַיִּנְעַן הַכֹּהֵן אֱלֹהִים לֵנוּ אֶת־הַטּוֹב מִקֶּדֶם לְבַלְתִּי וַיְנִיעוּ הֵם לְכָל־תְּכַלִּיתָם מִבְּלַעֲדֵינוּ
 אַחֲרָי אֲשֶׁר הֵמִין עֲדִים כְּאֵלֶּה עֲטִירִים אַחְנוּ כַּעֲנָנִים מִסְבִּיב נִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ כָל־מִשְׂא וְחַטָּא אֲשֶׁר יִגְדְּרוּ בַּעֲדֵנוּ תָמִיד וְעַל־צַב תּוֹחֶלֶת נְרוּצָה בַּמְרוֹץ הַעֲרוֹךְ לַפְּנֵינוּ
 Heb 12:1 לָכֵן נִסְדָּאֲנָחֵנוּ
 Heb 12:2 וְעֵינֵינוּ אֲלֵי־יֵשׁוּעַ צוּר אֲמוּנָתֵנוּ הַגֹּמֵר עֲלֵינוּ אֲשֶׁר בַּעֲבוּר הַשְּׂמֵחָה הַזּוֹרְעָה לוֹ נִשְׂא עֵץ סִבְלוֹ וְאֶת־הַחֶרֶפָה בְּזָה נִשְׁבַּע לִימִין כֹּסֵא הָאֱלֹהִים
 Heb 12:3 הַחַבּוּבֵנוּ אֵלָיו אֲשֶׁר־נִשְׂא חֶגְרָה כְּזֹאת מִיד הַחֲטָאִים בְּנַפְשׁוֹ פָּתַח־רַפּוּ וַיַּעֲרֹף נַפְשָׁם
 Heb 12:4 עַרְיָבָה עוֹד לֹא קָמְתָם לְהִלָּחֵם בַּחֲטָא עַד־הַהֶם
 Heb 12:5 וַחֲשַׁכְחוּ אֶת־הַתּוֹכְחָה אֲשֶׁר נוֹכַחְתָּם כִּבְנִים לֹא־מֹסֵר יְהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים וְאֶת־תַּקְיָן בַּתּוֹכְחָתוֹ
 Heb 12:6 כִּי אֵת אֲשֶׁר־יֵאָהֵב יְהוָה יוֹכִיחַ וְכֹאִיב אֶת־בֶּן יִרְצֶה
 Heb 12:7 אִם־תִּשְׂאוּ אֶת־מוֹסְרֵוֹ הוּא לֹאֹת כִּי עֵינֵי אֱלֹהִים עֲלֵיכֶם כִּבְנִים כִּי מִי הוּא הַבֵּן אֲשֶׁר אָבִיו לֹא יִסְרְנוּ
 Heb 12:8 אֲפֹס אִם־תִּהְיוּ בְּאִי־מוֹסֵר אֲשֶׁר הוּא מֵנַת כֹּלֵם הֵלֵא זָרִים אַתֶּם וְלֹא בָנִים
 Heb 12:9 הֵן יִשְׁלַנוּ אֲבוֹת בְּשִׁרְנוּ אֲשֶׁר וְסִרְנוּ וְנִירָא מִפְּנֵיהֶם אִף כִּי־עֲלֵינוּ לְהַכְנַע מִפְּנֵי אָבִי הַרוּחוֹת לְמַעַן תִּהְיֶה נַחֲיָה
 Heb 12:10 וְהַמָּה וְסִרְנוּ לְיָמִים מְעֻשִׂים כְּטוֹב בַּעֲנִיָּהֶם אִךְ הוּא לְטוֹב לֵנוּ לְחַתְּלָנוּ חֵלֶק בְּקִדְשׁוֹ
 Heb 12:11 וְכִלְ־מוֹסֵר לֹא יִמְצָא לְשִׁשׁוֹן בַּעֲתוֹ כִּי יוֹסֵף עֲצַב עִמוֹ אִךְ אַחֲרֵי־כֵן יִתֵּן פְּרִי שְׁלוֹם לְאֲשֶׁר יִצְרְפוּ בּוֹ לְצַדִּיקָה
 Heb 12:12 עֲלֵיכֶן חוֹקוֹ יָדִים רַפּוֹת וּבְרָכִים כְּשִׁלּוֹת אֲמַצוּ
 Heb 12:13 וַיִּשְׁרֹו מַסְלוֹת לְרַגְלֵיכֶם לְבַלְתִּי תַקַּע כַּף יָרֵךְ הַצֹּלַע כִּי אִם־תִּרְפָּא
 Heb 12:14 בְּקִשְׁנוּ שְׁלוֹם עִם־כָּל־אָדָם וְקִרְשָׁה אֲשֶׁר מִבְּלַעֲדֶיהָ לֹא־יִרְאֶה אִישׁ אֶת־הָאָרוֹן
 Heb 12:15 הַשְּׂמֵרוֹ לָכֶם פְּרוּיָנָע אִישׁ מִחֶסֶד אֱלֹהִים פְּרוּיָשׁ בְּכֶם שֶׁרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְחִלְלוּ בּוֹ רַבִּים
 Heb 12:16 פְּרוּיָהוּיָה בְּכֶם אִישׁ זֶה וְחִלַּל כַּעֲשׂוֹ אֲשֶׁר מָכַר אֶת־בְּכֹרְתוֹ בַּעַד נִזִּיר עֲרֻשִׁים
 Heb 12:17 הֵלֵא יַדְעָתֶם כִּי חַפֵּץ אַחֲרֵי־כֵן לְרַשֵׁת אֶת־הַבְּרָכָה וְשָׁמַע לֹא תִהְיֶה לוֹ וְאִף כִּי־בִקַּשׁ בְּדַמְעָה לֹא מִצָּא מְקוֹם לְחִשְׁבָתוֹ
 Heb 12:18 כִּי הִנֵּה לֹא בָאֲתֶם אֶל־הָר אֲשֶׁר תִּנַּע בּוֹ יָד וְאֲשֶׁר אֵשׁ תִּלְהַט אֹתוֹ וְלֹא אֲלֵעָנָן וְעַרְפֶּל וְרַעֲשׁ
 Heb 12:19 וְלֹא לְקוֹל שׁוֹפָר וְקוֹל דְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמְעִיו שָׁאָלוּ לְבַלְתִּי יוֹסֵף דַּבֵּר עִמָּהֶם
 Heb 12:20 כִּי קִשְׁתָּה עֲלֵיהֶם הַמַּצְוָה מִנְּשֵׂא לֹא־מֹר וְאִף נִסְבַּח־הַמָּה תִנַּע בְּהָר סָקֵל סָקֵל אִי־רָה תִּזְרָה בַּחֲצִים
 Heb 12:21 וּמַה־יִּזְוָרָה תִּהְיֶה הַמַּחְזֶה עַד שָׁנָם מִשָּׂה אִמֹר פַּחַד קָרְאוּ וַיִּרְעָה
 Heb 12:22 כִּי אִם־בָּאֲתֶם אֶל־הָר צִיּוֹן אֲלֵי־עִיר אֵל חַי אֲלֵי־רוּשְׁלַיִם הַעֲלִינָה וְאֶל־רַבְבוֹת צָבָא מַלְאָכִים
 Heb 12:23 וְאֶל־עֲדַת הַבְּכוֹרִים אֲשֶׁר הָמָה בְּכַתּוּבִים בְּשִׁמּוֹם וְאֶל־אֱלֹהִים שִׁפְשֵׁת הַכֹּל וְאֶל־רוּחוֹת הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ שְׁלָמִים
 Heb 12:24 וְאֶל־יֵשׁוּעַ מַלְיָן לְבָרִית חֲדָשָׁה וְאֶל־דָּמוֹ הַנּוֹרָק אֲשֶׁר קוֹל קְרִיאָתוֹ טוֹב מִקוֹל דָּמוֹ הַכֹּל
 Heb 12:25 הַשְּׂמֵרוֹ לָכֶם פְּרוּיָסִירוֹ מִן־הַדְּבָר בְּכֶם כִּי אִם־לֹא נִמְלְטוּ הַסֵּרִים מִן־מִזְחֵיהֶם בְּאָרֶץ אִיךְ נִמְלַט אַנְחָנוּ אִם נִסּוּר מִן־מִזְחֵיהֵנוּ מִשְׁמִים
 Heb 12:26 אֲשֶׁר קָלוּ אִזְ הָרַעִשׁ אֶת־הָאָרֶץ וְעַתָּה הַגֵּד לֹא־מֹר עוֹד אַחַת מִעַט הִיא וְאִנִּי מְרַעִשׁ לֹא לְבַר אֶת־הָאָרֶץ כִּי אִם־גַּם אֶת־הַשְּׁמַיִם
 Heb 12:27 וּמַה שְׂאֵמֵר עוֹד אַחַת מִעַט הוּא מִנִּיד חֲלִיפַת־כָּל אֲשֶׁר יִמוּט מִן־הָרַעֲשׁ כְּדָבָר נִבְרָא רַק לְזִמְנוֹ וְאֲשֶׁר לֹא יִמוּט מִן־הָרַעֲשׁ יַעֲמֵד לְעַד
 Heb 12:28 לָכֵן בְּהִיּוֹת לֵנוּ מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא תִמוּט נְבוּאָה בַּתּוֹרָה וְנַעֲבָדָה אֶת־הָאֱלֹהִים לְרַצּוֹן לוֹ בְּאֵימָה וּבִירָאָה
 Heb 12:29 כִּי אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא
 Heb 13:1 שְׁמֵרוּ אֶהְבַּת אַחִים בִּינֵיכֶם תָּמִיד
 Heb 13:2 וְאֶל־חֲשַׁכְחוּ מִתְכַּנְּסִים אֶרְחִים מֵאֶהְבָּה כִּי בְּאֶהְבָּה זוֹ יֵשׁ אֲשֶׁר בְּכִלְי־דַעַת הַכְּנִיסוּ מַלְאָכִים אֶת־בְּתֵיהֶם
 Heb 13:3 וְזָכְרוּ אֶת־הָאִסְרִים כִּמוֹ אִם־אַתֶּם אִסְרִים עִמָּהֶם וְאֶת־הַנְּלִחְצִים כַּאֲשֶׁר גִּם־אַתֶּם עִמָּהֶם בְּכֶשֶׁר אַחַד
 Heb 13:4 קָדַשׁ תִּהְיֶה הָאִישׁוֹת לְכָל־אִישׁ מִכֶּם לֹא תַחֲלִלוּ אֶת־צוּעֵי אִישׁ וְאֶת־זִנּוּיִם וְנֹאפִים וְשִׁפְטֵי אֱלֹהִים
 Heb 13:5 הַרְחִיקוּ דַרְכְּכֶם מֵאֶהְבַּת כֶּסֶף וְשִׁמְחוּ בְּדֵי חֲלֻקְכֶם כִּי הוּא אִמֹר לֹא אֶרְפֹּךְ וְלֹא אַעֲזָבְךְ
 Heb 13:6 עֲלֵיכֶן נִבְטַח וְנִאֲמַר יְהוָה לִי בַּעֲזָרִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם
 Heb 13:7 וְזָכְרוּ אֶת־מַאֲשְׂרֵיכֶם אֲשֶׁר־הִנִּידוּ לָכֶם דְּבַר הָאֱלֹהִים בֵּינוּ לְחַתְּלִית הַרְכָּם וּלְכֹן בְּאֲמוּנָתָם
 Heb 13:8 יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַנּוֹ הוּא אַחְמַל וְהוּא הַיּוֹם וְהוּא לְעוֹלָם וָעַד
 Heb 13:9 אֶל־אֵלֵי־תִמוּטוֹ מִפְּנֵי חוֹרַת שְׁנוֹת וְזֵרוֹת כִּי טוֹב לָלֶב אֲשֶׁר חֶסֶד יִסְעֲדֵנוּ לֹא חָקִי מֵאֲכָלִים חָקִים לֹא־טוֹבִים לְבַעֲלֵיהֶם
 Heb 13:10 וַיִּשְׁלַנוּ מִזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְאֹכַל מַעֲלִיו אִין מִשְׁפָּט לְמִשְׁרָתִי הַמִּשְׁכָּן
 Heb 13:11 כִּי־פָנְרִי הַזְּבָחִים אֲשֶׁר דָּמָם הוֹבָא אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּיַד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְכַפֵּר עוֹן נִשְׂרַפּוּ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 Heb 13:12 בַּעֲבוּר זֹאת נִסְיָשׁוּעַ לְאֲשֶׁר יִקְדַּשׁ אֶת־הָעָם בְּדָמוֹ עִנָּה מַחוּץ לְשַׁעַר
 Heb 13:13 עֲלֵיכֶן נִצְאָה־נָא אֵלָיו אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְנִשְׂא אֶת־חֶרְפָתוֹ
 Heb 13:14 פַּה אִי־לֵנוּ עִיר עֹמֶדֶת לְעַד אִךְ הָעִיר הַעֲתִידָה אֲנִי מִבְּקָשִׁים
 Heb 13:15 וְעַתָּה נִקְרִיב עֲלֵי־יָדוֹ וּבְחַי חוֹדְהָ לְאֱלֹהִים תָּמִיד הֵלֵא הֵם פְּרִי שְׂפָתֵינוּ הַנְּתַנּוֹת תּוֹרָה לְשִׁמּוֹ
 Heb 13:16 אִךְ לְנִמְלִי־טוֹב וּלְפָדוֹר לְאֲבוּנִים אֶל־חֲשַׁכְחוּ כִּי־זָבָחִים כְּאֵלֶּה הֵם לְרִיחַ נִיחַח לְאֱלֹהִים
 וְהַקְנִיעוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־שִׁקְדִים הֵם עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם כַּעֲמִידִים לְחַת דִּין וְחֲשׁוֹבִן בַּעֲבוּר וַעֲשׂוּ כְּזֹאת בְּחָרְבָה וְלֹא בְּאֶנְחָה כִּי לֹלֵא כֵן לֹא־טוֹב לָכֶם הַדְּבָר הַזֶּה
 Heb 13:17 שְׁמַעְנוּ אֶל־מַאֲשְׂרֵיכֶם
 Heb 13:18 הַחֲפִלְלוּ עֲלֵינוּ כִּי־יִרְדְּעֵנוּ מֵאֵד כִּי נִכּוֹן לִבְנוֹ וְלַחֲתֵלֶךְ בְּמִישְׂרִים תָּמִיד כָּל־חַפְצֵנוּ

Heb 13:19 ויבֹחֵץ יוֹתֵר אֲנִי שָׂאל מֵעַמְכֶם לַעֲשׂוֹת זֹאת לְבַעֲבוֹר יִתֵּן לִי לְשׁוֹב אֵלֵיכֶם עַד־מִהֲרָה

Heb 13:20 וְאֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר בְּרִית עִוְלָם הָקִים מִן־הַמֹּתִים אֲחִירָעָה הַצָּאן הַגְּדוֹל אֲחִירָשׁוּעַ אֲדִינִי

Heb 13:21 הוּא יִכְוֵן אֶתְכֶם בְּכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב לְמַלֵּא אֲחִירָחֲצוּ וְיַפְעַל עִמָּכֶם כְּמִטּוֹב בְּעֵינָיו בִּירְיֹשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר־לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וְעַד אָמֵן

Heb 13:22 וְאֲנִי שָׂאל מֵעַמְכֶם אַחֵי שְׂאוּרָא דְבִרְי מוֹסְרֵי כִּי־מַעֲט מְזַעַר כְּתַבְתִּי אֵלֵיכֶם

Heb 13:23 וְיֻדְעוּ כִּי טִימֹתוּס אַחֵינוּ יֵצֵא לְחַפְשֵׁי וְאִסְרָב בְּקֶרֶב הַיָּמִים אֲרָאָה אֹתוֹ אֲחִירָפְנִיכֶם

Heb 13:24 שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם כָּל־מֵאֲשֶׁר־יִכְוֶם וְכָל־הַקְּדוֹשִׁים וְאֵלֶּה אֲשֶׁר מֵאִישְׁלֵיא פְקָרִים לְשָׁלוֹם לְכֶם

Heb 13:25 הַחֲסֵד עִם־כָּלְכֶם אָמֵן

Jam 1:1 וַיַּעֲקֹב עָבַד לְאֱלֹהִים וְלֹא־דָוָן יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֶל־הַעֲדָה הַפְּזוּרָה מְשַׁנֵּים עֶשֶׂר הַשְּׂבָטִים שְׁלוֹם

Jam 1:2 הַשְּׁבוּ לְכֶם אַחֵי אֵךְ לְשִׁמְחָה אִם מִסּוֹת שְׁנוֹת חֲקָרִינָה אֶתְכֶם

Jam 1:3 בְּדַעַתְכֶם כִּי כוֹר בָּחֵן אֲמוֹנְתְכֶם יִתֵּן לְכֶם אֲחִירָפַח הַסֶּבֶל

Jam 1:4 וְיַפְעַלְתָּ כַח הַסֶּבֶל תְּהִיָּה שְׁלָמָה לְבַעֲבוֹר תְּהִיָּה שְׁלָמִים וְחַמִּימִים וְלֹא יִחְסַר לְכֶם דְּבָר

Jam 1:5 וְאִישׁ מִכֶּם כִּי יִחְסַר חֲכָמָה וְיִבְקֶשֶׁנָּה וְתִתְּנָה־לוֹ מֵאֵת הָאֱלֹהִים הַיִּתֵּן לְכָל בְּרוּחַ נְדִיבָה וְאִין־מְכָלִים דְּבָר

Jam 1:6 אֵךְ יִבְקֶשׁ בְּאֲמוּנָה וְלֹא יִפְסַח עַל־שִׁתִּי סַעֲפִים כִּי הַפִּסַח עַל־שִׁתִּי סַעֲפִים דוּמָה הוּא לְגַלִּי הֵינָם אֲשֶׁר הֵם עֲלִים וְיֻרְדִים מִפְּנִירֹחַ

Jam 1:7 וְהָאִישׁ הַהוּא אֲלִירָמָה בְּנַפְשׁוֹ כִּי־יִשְׂא דְבָר מֵאֵת יְהוָה

Jam 1:8 אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר חָלַק לְבוֹ פָּחוּ הוּא בְּכָל־נְתִיבָתָיו

Jam 1:9 אִוּלֵם אֵךְ שְׂפֵל וְחֵלְלֵל בְּרוּמֹמוֹת נַפְשׁוֹ

Jam 1:10 וְיַעֲשִׂיר בְּשִׁפְלוֹת נַפְשׁוֹ כִּי כְצִיץ חֲצִיר כִּן יַעֲבֵר

Jam 1:11 כִּי כְצִאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִכְרָתוֹ יִיבֵשׁ חֲצִיר אֲמֵלֵל צִיץ וְצִיץ תִּפְאָרְתוֹ נִבֵּל כִּן יִבֵּל הַעֲשִׂיר עַל־יְשֻׁבִיל מְרוּצָתוֹ

Jam 1:12 אֲשֶׁר־יֵהִי הַנִּבְחָן בְּמִסָּה כִּי בְהִבְחָנוֹ יִשָּׂא עֲטָרַת הַחַיִּים אֲשֶׁר־דָּבַר אֲדִינִי לְאֵהָבִיו

Jam 1:13 אֲלִירָאֵמֶר הַנִּכְשֵׁל בְּמִסָּה הָאֱלֹהִים נִסָּה אֹתִי כִּי כֹאֲשֶׁר אִין מְנַסָּה אֶת־הָאֱלֹהִים בְּרַע כִּן גַּם־הוּא לֹא־יִנְסָה אִישׁ

Jam 1:14 אֵךְ כִּל־אִישׁ תִּאֲוֹת נַפְשׁוֹ תִּנְסָהוּ כִּי יִמְשֹׁךְ וְיִלְכְּדֶבֶה

Jam 1:15 וְהַתְּהַאָּה אַחֵרֵי אֲשֶׁר הִרְתָּה תִלְדַּח חֲטָא וְהַחֲטָא כֹאֲשֶׁר הוּא שְׁלֵם יוֹלִיד מוֹת

Jam 1:16 אֲלִירָחֲתֵנוּ אֲחִירָנַפְשָׁכֶם אַחֵי הַיִּקְרִים

Jam 1:17 כִּל־מִתְּנָה טוֹבָה וְכָל־חֲשׂוֹרָה שְׁלָמָה יִרְדַּח מֵעַל מֵאֵת אַבִּי הַמְּאֵרַת אֲשֶׁר אִין־חֲלִיפּוֹת לוֹ אֵךְ לֹא צַל תְּמוּרָה

Jam 1:18 וְהוּא בְּאֹתָ נַפְשׁוֹ הוֹלִיד אֲתָנוּ בְּדָבָר אֲמָתוֹ לְהִיָּוֵת לוֹ כְּרֹאשִׁית תְּבוּאָתוֹ בְּחוּךְ יְצוּרֵי

Jam 1:19 לְכֵן אַחֵי הַיִּקְרִים יְהִי כִל־אִישׁ מִכֶּם מְהִיר לְשִׁמְעַ בְּשֵׁשׁ לְדָבָר וּבְשֵׁשׁ לְקַצֵּף־קַצֵּף

Jam 1:20 כִּי־קַצֵּף אָדָם לֹא יַפְעַל צְדָקָת אֱלֹהִים

Jam 1:21 עַל־כֵּן הַסִּירוּ מֵעֵלֵיכֶם כָּל־גִּלְגוּלִים וְכַבֵּד רִשְׁעָה וּבַעֲנָה הַחַזִּיקוּ בַחֲוָרָה הַנְּטוּעָה בַחֲוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה לְהוֹשִׁיעַ לְנַפְשֹׁתֵיכֶם

Jam 1:22 וְרָאוּ לְהִיָּוֵת עֲשִׂים דְּבַר הַמְּצִנָּה וְלֹא רַק שְׁמַעִים לְאִזֵּן לְהַחֲתוּעוֹת אֲחִירָנַפְשָׁכֶם

Jam 1:23 כִּי הַשְּׁמַע דְּבָר וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ נִמְשָׁל הוּא לֹאִישׁ מְבִיט תֹּאֵר פְּנֵיו בְּרֹאֵי מִלְּטַשׁ

Jam 1:24 כִּי הוּא מְבִיט פְּנָיו וְכָרְנֵה הוֹלֵךְ וְשָׂכַח מִהִירָאֵרוֹ

Jam 1:25 אֵךְ הַשֵּׁם עֵינֵינוּ בַחֲוָרָה הַתְּמוּמָה אֲשֶׁר חָפַשׁ בָּהּ וְהִנֵּה בָּהּ תְּמוּד וְאִינֵנוּ שְׁמַע וְשָׂכַח כִּי אִסְעֵשָׂה הַדְּבָר לְמַעֲנֵהוּ הָאִישׁ הַהוּא יִאֲשֶׁר בְּמַעֲשָׂהוּ

Jam 1:26 וְאִסְרָדְמָה אִישׁ מִכֶּם לְהִיָּוֵת עַבְד אֱלֹהִים וְלֹא יִשְׁמַר כֵּסֵן לְשׁוֹנוֹ כִּי אִסְיִחְעָה אֲחִירָלְבָבוֹ עַבְדָּתוֹ הַכֵּל הִיא

Jam 1:27 זֹאת הִיא עַבְדָּה טְהוֹרָה וְתְמוּמָה לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ לְבָבָר יְחוּמִים וְאֲלִמְנוֹת בְּמַצּוֹקוֹתֵיהֶם וְלִהְשִׁתְמַר מִן־שִׁמְצֵן דְּבָר מִן־עֲרֹחַת הָאֲרָץ

Jam 2:1 אֲלִירָחֲסִירוּ פְּנִים אַחֵי בְּאֲמוּנָת יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִי אֲדוֹן הַכְּבוֹד

Jam 2:2 כִּי אִסְרָבֵא אִישׁ אֲלִירָבִית הַכְּנִסְתָּ לְכֶם הַדּוֹר בְּשִׁבְעוֹת זָהָב וְלְבוֹשׁ מְחֻלְצוֹת וּבֹא שֵׁם גַּם־עֵנִי בְּבָגְדִים צוּאִים

Jam 2:3 וּפְנִינִים אֲלִירָלְבוֹשׁ מְחֻלְצוֹת לְאִמֵּר שְׂבִה־נָא פַה בְּמוֹשָׁב נִכְבָּד וְאֲלִירָעֵנִי תֹאמְרוּן אַתָּה עֲמַד שֵׁם אוֹ שֵׁב לְהָרִם הַנְּגִלִי

Jam 2:4 הָאֵם לֹא לֵב וְלֵב בְּקֶרְבְּכֶם וְאִם לֹא כְשִׁפְטִים חֲרָשֵׁי רַע אַתֶּם

Jam 2:5 שְׁמַעֲנוּ אַחֵי הַיִּקְרִים הֲלֹא אֱלֹהִים בְּחַר בְּעֵנֵי הָאֲרָץ לְהִיָּוֵת עֲשִׂירֵי אֲמוּנָה וְיִרְשִׁי מַלְכוּת כֹּאֲשֶׁר דְּבָר לֹא־הָבִיו

Jam 2:6 וְאַתֶּם הוֹבְשִׁתֶם פְּנֵי עֵנֵי הֲלֹא הַעֲשִׂירִים הֵם יַעֲשִׁקוּן וְיִסְחַבּוּן אֶתְכֶם לְמִקּוֹם הַמְּשִׁפֵּט

Jam 2:7 וְגַם הַשֵּׁם הַטוֹב אֲשֶׁר נִקְרָא עֵלֵיכֶם יִשִּׁימוּ אֹתוֹ לְחַרְפוֹת

Jam 2:8 הִנֵּה אִם תִּשְׁמְרוּ דַח תְּמַלְכוּת כְּפָחוּב בַחֲוָרָה וְאַהֲבַת לְהַעֲדָ כְּמוֹךְ תִּישִׁיבוּ לַעֲשׂוֹת

Jam 2:9 אִוּלֵם אִסְחִישָׂאוּ פְּנִים חֲחֲטָאוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם וְעַל־פִּי הַחֲוָרָה תִּשְׁפֹּטוּ כְּפִשְׁעִים בָּהּ

Jam 2:10 כִּי הַשְּׁמַר אֲחִירָל־הַחֲוָרָה וְעַבְד אַחַת מִמְּצוּתֶיהָ הוּא אִשֵּׁם כְּעַבְד כָּל־מְצוּתֶיהָ

Jam 2:11 כִּי הָאִמֵּר לֹא תִנְאָף גַּם־הוּא אִמֵּר לֹא תִרְצֵחַ וְאִס־אַתָּה לֹא נֹאפֵת אֵךְ רִצְחַת פִּשַׁע בַחֲוָרָה הַנְּדָךְ

Jam 2:12 וְאַתֶּם כֹּה תִרְבְּרוּן וְכֹה תַעֲשֶׂנוּ פְּעֻתִים לְהַשְׁפֵּט עַל־פִּי הַחֲוָרָה אֲשֶׁר חָפַשׁ בָּהּ

Jam 2:13 כִּי אִין חֲסֵד בְּדִין לֹאִא חֲסֵד אֵךְ כַּח הַחֲסֵד יַעַז עַל־כַּח הַדִּין

Jam 2:14 אַחֵי מְהִירָעִיל לֹאִישׁ הָאִמֵּר כִּי אֲמוּנָה בּוֹ וּמַעֲשִׂים אִין לוֹ תִתְּנָכֵל אֲמוּנָה לְהוֹשִׁיעַ־לוֹ

Jam 2:15 אִם אֵךְ אוֹ־אַחֹת יְהִי עִירְמוּם וְאִין לָהֶם לָחֵם חֲסֵם

Jam 2:16 וְאִישׁ מִכֶּם יֹאמֵר אֲלֵיהֶם לְכוּ לְשָׁלוֹם וְחַס־לְכֶם וּשְׂבַעְתֶּם וְלֹא־תִחְתְּנוּ לְנַפְשֵׁיכֶם דִּירָחֲסִקֶם מִהִירָתֵן לָהֶם דְּבַר שְׂפָתִים

Jam 2:17 כִּן גַּם־הָאֲמוּנָה אִם מַעֲשִׂים אִין עֲמָה מִתָּה הִיא לְבָרָה

Jam 2:18 אֲבָל יֹאמֵר אִישׁ הֵן אַתָּה יֵשׁ אֲמוּנָה בְּךָ וְאֲנִי יֵשׁ־לִי מַעֲשִׂים הַרְאֵנִי אֲחִירָאֲמוּנָתְךָ בְּכָלִי מַעֲשִׂיךָ וְאֲנִי מְחוּךְ מַעֲשִׂי אֲרָאָךְ אֲחִירָאֲמוּנָתִי

Jam 2:19 אַתָּה מֵאֲמִין כִּי אֱלֹהִים אַחַד הוּא וְהִישָׁבַת לְהֵאֲמִין וְגַם הַשְּׂדִים כִּן נֵאֲמִינוּ וְנִחִילוּן

Jam 2:20 אֵךְ עָתָה רַעַה רִיחַ אִם חֲפֻצָּת לְדַעַת כִּי אֲמוּנָה בְּכָלִי מַעֲשִׂים מִתָּה הִיא

Jam 2:21 הֲלֹא בְּמַעֲשֵׂי נִצְדָק אֲבַרְתֶּם אֲבִינוּ בְּהַעֲלָתוֹ אֲחִירָצִחֵךְ בְּנוֹ עַל־גַּב הַמּוֹצֵחַ

Jam 2:22 הַנְּדָךְ רֹאֵה כִּירָאֲמוּנָה נְתִיבָתְךָ לְמַעֲשֵׂיוּ וּמְחוּךְ מַעֲשֵׂיוּ נַעֲשִׂתָה אֲמוּנָתוֹ שְׁלָמָה

Jam 2:23 והיוקם הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשבילו צדקה ונס נקרא אהב אלהים

Jam 2:24 והנה ראים אתם כי במעשים יצדק איש ולא באמונה לבדה

Jam 2:25 וכן גס דרבה היונה נצדקה במעשיה כאשר הביאה את המלאכים אל ביתה וחשלתם בדרך אחרת

Jam 2:26 כי כמוניוף בלא נשמה מת הוא פן גס אמונה בבלי מעשים מתה היא

Jam 3:1 לא תקימו מכם אחי מורים רבים בדעתכם כי תכבד עלינו ירהמשפט

Jam 3:2 כי רבות נכשלונו כלנו ומי אשר לא יכשול בשפתיו איש תמים הוא ויכיו רבילו לשים מעצור לכלבשרו

Jam 3:3 והנה פי הסוס נבלם במתן לבעבור ישמע וינטה לפי רצונו

Jam 3:4 והנה גס אניות גדלת הנההפות ברוח עזה וטה אתן משוט קטן אל אשר ופחץ רוח החבל

Jam 3:5 פן גס הלשון אבר קטן ומדברת גדלות אף מעט אש תבער יער גדול

Jam 3:6 והלשון אש היא הלשון עולם קטן ומלאו און נחנה בתוך אברינו מחללת כל הבשר מלהטת נלגל הטבע ויקדת מאש גיהנם

Jam 3:7 כל מיין בהמה ועוף ורמש וחיותים נכבשים הם כלם כי האדם למינהו כבש אתם

Jam 3:8 אך הלשון לבדה אין לאל יד אדם לכבשה רעה היא מאין מעצור ומלאה חמת מות

Jam 3:9 בה נברך יהוה אבינו ובה נקלל אנשים אשר נעשו בצלם אלהים

Jam 3:10 מפנה אחר חצא ברעה וקללה לא יכן אחי לא יעשה כן בכם

Jam 3:11 התקיר באר מימיה מחוקים ומרים ממוצא אחר

Jam 3:12 התעשה האנה אחי ענבי גפן והנפן התוציא תאנים פן ממים מלוחים לא יצאו מתוקים

Jam 3:13 מי חכם ונבון בכם וראנו את מעשיו מתוך מעגלי חיו הטובים בענות חקמתו

Jam 3:14 ואם חמת קנאה בכם ולבכם יגרה מדון למה תחללו ותכחשו נגד פני האמת

Jam 3:15 לא זו החכמה הבאה מעל כי היא מלמטה לארץ מטבע הבשר או השרים

Jam 3:16 פרי במקום קנאה ומרמים שם מהומה וכל דבר בליעל

Jam 3:17 החכמה הירדת מעל שמוהה היא פיה תפתח לשלום ובעונה דבריה נוחה היא להתרצות מלאה רחמים ופרנה טוב אין עמה משא פנים ואין חנפה בה

Jam 3:18 זה פרי הצדקה זרע לבטח לעשי שלום

Jam 4:1 מאין תגרה ומלחמות ביניכם אם לא מתוך התאות הפרצות באבריכם

Jam 4:2 תתאו ואין לכם תרצחו וחקנאו ויריכם לא תעשינה תושיה תחנרו ותלחמו ואין לכם מאומה יען לא שאלתם

Jam 4:3 שאלתם ולא השנתם יען ברעה שאלתם למלא משאלות תאוכם

Jam 4:4 האם לא ידעתם נאפים ונאפות פראהבת העולם איבה היא לאלהים לזאת אפוא מי הוא החפץ להיות אהב העולם איב לאלהים ותשב

Jam 4:5 האם תחשבו כי המקרא יזחיר לרוק ותרות השכן בקרבנו האם תאנתו קנאה

Jam 4:6 אכן הוא נתן יתר חן על-כן הוא אמר יהוה ללצים גליו ולענוים יתן חן

Jam 4:7 לכן הכנעו מפני אלהים התיצבו בפני השטן וינוס מפניכם

Jam 4:8 קרבו אל אלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם מתראון תזכו בלבבכם בעלי לב ולב

Jam 4:9 התעצבו התאבלו והילילו שחוק והפך לכם לאבל ושמתה לתונה

Jam 4:10 השפילו נפשכם לפני יהוה והוא ירים אתכם

Jam 4:11 אחי לא תרברו איש בעמיתו המרבר באחיו ותהן את אחיו הוא מרבר בתורה וכן את התורה ואם את התורה תרין אינך עשה התורה כי אם שפטה

Jam 4:12 אחר הוא המחחק והשפט הוא אשר הכח בידו להציל ולאבד ומי אתה הוא כי תשפט את עמיתך

Jam 4:13 הווי האומרים גלכה לנו היום או למחר לעיר ההיא ונסחר שם שנה אחת ונעשה לנו חיל

Jam 4:14 ואתם לא תדעון מה יגיד יום מחר כי מה תויכם קישור ורעה כרנע ואחר געלה בתהו

Jam 4:15 אך פזאת עליכם לאמר אם ירצה יהוה ונחיה נעשה כזאת או פזאת

Jam 4:16 אך אתם מתהללים בנאותכם כל תהילה כזאת רעה היא

Jam 4:17 וכל הירע לעשות פטוב וכישר ולא יעשו חטאו ישא

Jam 5:1 הווי עשירי עם זעקו הילילו לצרות אשר תקרינה אתכם

Jam 5:2 עשורכם רב ובנדיכם יאכל עש

Jam 5:3 תזתב יועם הכסף ישנא והון נמאס הזה יענה בכם לעד ואכל בשורכם כאש זה הוא האוצר אצרתם לכם ליום אתרון

Jam 5:4 הנה שחר הפעלים זעק שחר קצרי שרתים אשר עשקתם וזעקת הקצרים באה באוני יהוה צבאות

Jam 5:5 התענוגותם בארץ התענוגותם וישמן לבכם כמו ליום טבחא

Jam 5:6 הרשעתם המיתם את הצדיק והוא לא עמד בפניכם

Jam 5:7 על-כן דמו אחי עדיבא הארון הנה האפר יחכה לתבואת האדמה הטובה ויחל ער-אשר נבוא יורה ומלקוש

Jam 5:8 פן הוחילו גס אתם אמצו את לבכם כי פני הארון הנה באים

Jam 5:9 אל תלוננו אחי איש על-רעהו ולא תאשמו במשפט הנה השפט עמד לפתח

Jam 5:10 קחו לכם אחי למופת צרות הנביאים וארץ רוחם הנביאים אשר דברו בשם יהוה

Jam 5:11 הנה אהנו מאשרים כח הסבל וכח סבלות איוב הלא שמעתם ונס ראיכם מה היתה אחריתו מאת יהוה כי יהוה רחום וחנון הוא

Jam 5:12 ושתה אחי לפני כל דבר אל-תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא כל-שבועה אחרת וכה יהיה דברכם הן הן או לא לא פרתקשו במשפט

Jam 5:13 אם יציר לאיש מכם ותפלל ואם לבו טוב עליו זומר

Jam 5:14 אם יתוה בכם חלה יקרא לזקני העדה והתפללו עליו ומשחו אתו שמן בשם יהוה

Jam 5:15 ותפלה עס אמונה תעור לחלה ויהוה יקימו ואם חטא ונסלחלו

Jam 5:16 לתוך התודו עונותיכם איש אל-רעהו והתפללו איש בעד רעהו ורפא לכם כירחפלת צדיק רב כחה בפעלתה

Jam 5:17 אל-אלהיו היה בעל נפש כמנו והתפלל לבלתי היות מטר ולא-היה מטר על-הארץ שלש שנים וששה חדשים

Jam 5:18 וישב והתפלל והשמים העריפו מטר והארץ נתנה את-יבולה

Jam 5:19 אחי אם אחר מכם יסור מדרך האמת ואיש אחר ישיבנו

Jam 5:20 ידע-נא כי המשיב את-החוטא מדרך פשעו יציל נפש ממות ויכסה על-פשעים רבים

1Pe 1:1 פטרס שליח ישוע המשיח אל-הבחורים הפוזרים הנרים בפנטוס גליטא קפודקיא אסיא וביתוניא

1Pe 1:2 אשר נבחרו מקדם מטעם אלהים האב לקדשם ברוחו ולהכין לבם לשמע לישוע המשיח וזו דמו עליהם חסדכם ושלומכם ונא

1Pe 1:3 ברודף הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר כנרל חסדו הוליד אתנו שנית לתקות חיים בחקומת ישוע המשיח מן-המתים

1Pe 1:4 לנתלה אשר לא תשחת ולא תחלל ולא תבול הצפונה לכם בשמים

1Pe 1:5 כי שמורים אתם בכח אל על-ידי אמונתכם לתשועה אשר תגלה לקץ הימים

1Pe 1:6 אשר בה תגילו ער-מאד אף כיעתה תחאבלו למצער להגלי מסות שנות אשר באן נחוי

1Pe 1:7 לצרף אמונתכם אשר רחוק מחורב מזהב מזקק באש אשר אחריתו ער-אבד ואמונתכם תהיה לתהלה לכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע המשיח

1Pe 1:8 אשר אתו אהבתם אף כי לא חוייתם פניו ותאמני-בו אף כי ערעתה לא ראייתם אתו בעיניכם ובו תשישו בששון עצום מספר וקליל בהדרו

1Pe 1:9 כאשר המצאו את-דפרי אמונתכם ואת-תשועת נפשכם

1Pe 1:10 את התשועה אשר עליה חקרו ודרשו הנביאים אשר נבאו על-החסד הצפון לכם

1Pe 1:11 ויחזרו לדעת מתי ואיך יבוא המועד אשר הודיעם רוח המשיח אשר שכן בקרבם כאשר הניד להם מראש חבלי המשיח והכבוד אשר בעקבם כי לא לנפשם כי אסל-נפשכם חיו הדברים ההם אשר הגד לכם היום מפני המבשרים ברוח הקדש השלוח משמים דברים אשר מלאכיה נכספים להבטיבם

1Pe 1:12 וינגלה להם

1Pe 1:13 על-יכן חזרו מתניכם ויאמין לבכם התעוררו ויחלו בכל-מארכם לחסד אשר יסובב אתכם בהתגלות ישוע המשיח

1Pe 1:14 וככונים מקשיבים אל-תשועו נפשכם לנפש תאנה אשר היתה לכם לפנים מבלי-דעת

1Pe 1:15 כי אס-קדשים תהיו בכל-הדרכים כאשר הקרא אתכם קדוש הוא

1Pe 1:16 כי כן כתוב והייתם קדשים כי קדוש אני

1Pe 1:17 ואם השפט איש לפי מעלליו אשר לא ישא פנים אס-אתו תקראו אביכם התהלכו לפניו ביראה פלימי מגורכם

1Pe 1:18 הן ידעתם כי לא-יבכסוף ויבזבז אשר יכלו באחריתם נפדייתם מארחות שוא אשר נחלו לכם אבותיכם

1Pe 1:19 כי אס-בדם יקר בדם המשיח שה תמים ומום אין-בו

1Pe 1:20 והוא הוכן מקדם טרם הוסד ארץ ונגלה באחרית הימים למענכם

1Pe 1:21 אשר על-ידי מאמינים אתם באלהים אשר הקימו מן-המתים ויתגלו כבוד לבעבור תמצא אמונתכם ותקותכם באלהים

1Pe 1:22 ואחרי אשר זכיתם את-נפשתיכם לשמע אל-האמת על-ידי הרוח ולא-הבה איש את-אחיו בלא שפתי מרמה תאמצו ואהבתם את-אחיהם בתם-לב

1Pe 1:23 פאנשים אשר נולדו שנית ולא מזרע אכזב כי אס-מקור נאמן בדבר אלהים אשר הוא חי ונצב לעולם

1Pe 1:24 כי כל-הבשר חציר וכל-כבוד-איש כציון חציר יבש חציר נבל ציון

1Pe 1:25 וידבר יהוה יקום לעולם והוא הדבר אשר בשרו לכם המבשרים

1Pe 2:1 ועתה הסירו מכם כל-רשעה וכל-מרמה וחספה וקנאה וכל-שפת רכיל

1Pe 2:2 וכעוללים אשר נולדו מקרוב בקשו לשבע חלב וד משדרי בינה אשר עליו תגדלו לישועה

1Pe 2:3 אס-כך באמת ובתמים טעמתם כר-טוב אדנינו

1Pe 2:4 ואליו באתם כמו אל-אבן חיים אשר מאסו בני אדם אך נבחרת היא ויקרה לאלהים

1Pe 2:5 וגם-אתם אבני חיים להבנות היכל עליון לכהנת קדש להקריב זבחי-רוח לרוח יוחם לאלהים ביד ישוע המשיח

1Pe 2:6 וזה הוא שאמר במקרא הנני יסד בנין אבן בתן פנה ויקרה והמאמין בה לא יבוש

1Pe 2:7 על-יכן לכם המאמינים הוא לאבן חפץ ולא-אשר אינם מאמינים הוא אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה

1Pe 2:8 ולאבן נגף ולצור מכשול כי נכשלו-בו בחסר אמונתם כאשר גם-להכשל נועדו מאז

1Pe 2:9 ואתם הנכם בחי-רוחיה ממלכת כהנים נוי קדוש ועם סגלה לו לספר תהלתו אשר קרא אתכם מחשף לאור פלא

1Pe 2:10 אשר לפנים לא-עם הייתם ועתה עם אלהים לפנים בנים לא-דרחמו ועתה מן-חמים

1Pe 2:11 ואני שאל מכם ידידים כגרים וחושבים להגיד מתאות הבשר הנלחמות בנפש

1Pe 2:12 ולהתחלף במישרים בין הנוים אשר דברו עליכם סרה כפעלי און ועתה יחבננו במעשיכם טובים ויכבדו את-אלהים ביום פקרו

1Pe 2:13 והקנעו לכל-משרה אשר לבגיא-אדם למען הארון אסל-מלך כאשר הוא הראש

1Pe 2:14 ואסל-שרים כאשר הם שלוחיו לתת נקמה בפעלי און וכבוד לעשי טוב

1Pe 2:15 כי כן חפץ אלהים בעשחכם טוב לשים מחסום לפי הסכלים אין תבונה בם

1Pe 2:16 והיו כבני חורים אך לא לשית חפשתכם כמכסה על-פני מעשים רעים כי אס-כעבדי אל

1Pe 2:17 כבדו כלאיש ככבוד אהבו את-אחיהם וראו את-האלהים והבו כבוד למלך

1Pe 2:18 ועבדים ככם הקנעו לפני אדניכם בכל-יראה לא לבד לפני ישרים וטובים כי אס-גם-לפני גלזזים

1Pe 2:19 כי בואת יאשר אדם אסישא מכאב ויענה חנם רק להיות לבו תמים עם-אלהיו

1Pe 2:20 כי מה-תפארתכם אם תחרישו כאשר חכו באשמותיכם רק אס-תענו עקב מעשים טובים ותתרחש תחרשון זאת תהיה לכם לתהלה מאת האלהים

1Pe 2:21 כי הלא לזאת נקראתם ואף גם-המשיח נדפה בגללכם ויהי לכם למופת ללכת בעקבותיו

1Pe 2:22 אשר לא-חמס עשה ולא מרמה בפיו

1Pe 2:23 אשר חרפוהו חרפיו ולא השיב חרפתם אל-חיקם נענה ולא יפתח-פיו כי אס-הפקיד משפטו לשפט צדק

1Pe 2:24 והוא נשא את-חטאתינו בבשרו על-העץ לבעבור נמות לחטאה ונחיה לצדקה ואשר בחברתו נרפא לכם

1Pe 2:25 כי צאן אבודות הייתם ותשבו כיום אל-הרעה המשיח אל-נפשתיכם

1Pe 3:1 וכן גם הנשים הכנענה לפני בעליהן ואסור אנשים מאנים לשמע הבשרה אתן בענות דרככן תקנינה אתם ליהוה באין אמר ודברים
 1Pe 3:2 פאשר יחוו כי בוראה ובתם דרככן
 1Pe 3:3 ופארכן לא יהיה פאר חיצון במחלפות ראש ועדי זהב או בגדי חמדות
 1Pe 3:4 כי אסיהאדם הפנימי בסתר הלב ברוח עגוה והשקט אשר אין לו כליון והוא יקר בעיני האלהים
 1Pe 3:5 כירכן היה לפנים פאר הנשים הקדושות אשר שמו תחלתן באלהים ולפני בעליהן נכנעו
 1Pe 3:6 כמו שרה אשר שמעה בקול אברהם וקראתה לו אבא ותנו לה אתן לבנות לה אם טוב תעשינה ולא יבא בתוככן מרד לב מפחד
 1Pe 3:7 ואתם האנשים ראו לשבת עם נשיכם בהשכל חנו כבוד לאשה כירכלי רך היא מקם וגם חברתכם במתנת החסד והחיים ובכן לא תמנע תפלה מבתיכם
 1Pe 3:8 וסוף דבר היו כלכם לאנשי לב אחד אנשי חמלה אהבי אהנה אנשי רחמים ושפלי רוח
 1Pe 3:9 לא תגמלו לאיש רעה תחת רעה או קללה תחת קללה כי אסדברכה כי לזאת נקראתם למען תירשו אתי הברכה
 1Pe 3:10 מיראהש חפצן חיים ולראות ימים טובים יצר לשונן מרע ושפתיו מדבר מרמה
 1Pe 3:11 יסור מרע ויעשה טוב ויבקש שלום וירדפוהו
 1Pe 3:12 כי עיני יהוה אל צדיקים ואינו אל שועתם פני יהוה בעשי רע
 1Pe 3:13 ומי יעשה עמכם רע אסתרדפו לעשות טוב
 1Pe 3:14 אפס אסגם חפצנו עקב צדקה אשריכם אך אתימוקם לא תיראו ולא תערצו
 1Pe 3:15 אתי יהוה אלהים אתו תקדישו בלבבכם ובעגוה ויראה היו נכנים תמיד לתת מענה לכל הדרש מקם מה יסוד תקנותכם
 1Pe 3:16 וברוח נכון אשר בקרבכם ובשוו הדברים סרה על דרככם הטובה במשיח והמלשינים אתכם כפעלי און
 1Pe 3:17 כי טוב לכם להתענות אם כן רצה האלהים עקב עשות טוב מאשר תחענו עקב עשות רע
 1Pe 3:18 כי גם המשיח ענה פעם אחת בחטאתינו איש צדיק בעד אנשים חסאים ויביאנו ערה האלהים אחרי אשר הומת בשרו ונחי ברות
 1Pe 3:19 ויעבר ויקרא אתי הקריאה גם אליה רוחות אשר במשמר
 1Pe 3:20 אשר לא האמינו לפנים פאשר חפה אלהים אליהם בארץ אפו בימי נח ערה אשר נעשתה התבה ואנשים מעטים שמנה נפשות נמלטו בה מן המים
 1Pe 3:21 הלא
 למופת לשבילתנו במים אשר חושיע לנו גם היום לא לרחץ את צואת הבשר כי אסלזכות את לבנו ברות נכון לפני האלהים על ידי תקומת ישוע המשיח
 1Pe 3:22 אשר עלה השמימה וישב לימין האלהים ומלאכים שרו צבא וגברי כח שם אלהים תחת ידו
 1Pe 4:1 ועתה אחרי אשר ענה המשיח בעדנו בבשר התאדורו עו רוח כמוהו גם אתם כי המטה והמענה בבשרו יחדל מחטוא
 1Pe 4:2 ולא תחורו אחרי תאוות בשר נדם פלימי חייכם על האדמה כי אסאחרי חפץ אלהים
 1Pe 4:3 כי לנו אשר עשינו כחפץ הנוים בימים עברו עלינו בלכתנו עמכם בארחות זמה וענבים בבתי זוללים וסבאים והלולים ובגולולי האלילים
 1Pe 4:4 וכיום וניעו ראש ונלעונו ככם כי לא תרוצו עוד עמכם לששף זמחם
 1Pe 4:5 העתידים לתת דין וחשבון לפני העתיד לבוא לשפט את החיים ואת המתים
 1Pe 4:6 כי על כן היתה קריאת הבשרה גם אליהמתים למען ישפטו בבשר ככני אדם ויחיו בחיי רוח כאלהים
 1Pe 4:7 הנה קין בלדבר קרוב על כן השפילו והתעוררו בתפלה
 1Pe 4:8 אך בראש בלדבר אהבו איש את רעהו באהבה רבה כי אהבה תכסה על פשעים רבים
 1Pe 4:9 שמרו אהבת אחים בקרבכם ולא תחערב תלונה בה
 1Pe 4:10 איש איש מקם כמתן אשר תשיג ידו כן תפזרו איש לרעהו כפקודים נאמנים על חסדי אלהים הרבים
 כדבר אלהים והמשחת ומלא פקדתו כדבר אלהים הטובה עליו למען יקבד שם אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והממשלה לעולם ועד אמן
 1Pe 4:11 כי ודבר איש בקהל יהי דברו
 1Pe 4:12 אלה תפלאו וידיים כי תבואו להבחין בכור עני כמו אסקרה אתכם דבר זר
 1Pe 4:13 אך תשישו באשר חברים אתם לחבלי המשיח וכן תשישו ותעלצו בהגלות נגלות כבודו
 1Pe 4:14 אשריכם אם יחרפו אתכם בעבור שם המשיח כי נחה עליכם רוח הכבוד ורוח אלהים אצלם מנאין הוא ואצלכם נכבד
 1Pe 4:15 ולא יסר איש מקם כרצח או כענב או כפעל און או כמרגל בפקדת אחרים
 1Pe 4:16 אבל אסיענה באשר שם המשיח נקרא עליו אליבדש כי אסירדה את אלהים בשם הזה
 1Pe 4:17 כי בא היום להחל משפט מבית אלהים ואסכנו החל מהאפוא תהיה אחרית הממרים את בשרת אלהים
 1Pe 4:18 ויאם לצדיק קשה להנצל אל מי יפנה רשע והטא
 1Pe 4:19 על כן המענים כרצון אלהים וסיפוי להיטיב ויפקידו את נפשם ביד יוצרם כי נאמן הוא
 1Pe 5:1 ואל תזניגים ככם אני תזנן כחבר להם ועד לחבלי המשיח ואשר נכון לי חלק בכבוד העתיד להגלות אקרא ואצוה לאמר
 1Pe 5:2 רעו את ערר האלהים הנמצא אתכם השגיחו אליהם לא באנס כי אסברוח נדיבה בנפש חפצה ולא למען בצע בצע
 1Pe 5:3 לא להשתרר על נחלת יהוה כי אסלהיות למופת לצאן
 1Pe 5:4 וכאשר יופיע אביר הרעים אז תשאו עשרת תפארת אשר לא תבול
 1Pe 5:5 וכן הנערים ככם הכנענו לפני הזקנים וכלכם התאדורו עו העגוה ועזרו איש לאחיו כי בית גאים יסח אלהים ולעניים ותרחן
 1Pe 5:6 השפילו נפשכם תחת ידיאל שדי והוא ירומם אתכם בעתו
 1Pe 5:7 וכל יחבכם השליכו עליו והוא יראנ לכם
 1Pe 5:8 התעוררו שמרו לכם מאד כי השטן הצרר אתכם יתור פארי נהם וישחר אל אשר יבלע
 1Pe 5:9 אך באמונה תמדרו נגדו כגברים וחדעו כי צרות כאלה עברו גם על אחיכם אשר בארץ המה
 אשר עינתם לימים מעטים יתן לכם לב שלם מאת אלהי החסד אשר קרא אתכם לכבודו עד עולמי עד במשיח ישוע ויחזק ויאמץ ויכוונן אתכם לנצח
 1Pe 5:10 ואחרי
 1Pe 5:11 ולו הכבוד והממשלה עד עולמי ועלמים אמן

הַדְּבָרִים הַמְעֵשִׂים הָאֵלֶּה כַּחֲבֵטֵי אֱלֹהִים בְּיַד־סִלְגִּינֹס אַחֲוֶיְכֶם הַנֶּאֱמָן לְהַזְהִיר אַתְּכֶם לִפְי חוֹת דַּעְתִּי וּלְהַעֲדִיר לָכֶם כִּי חֶסֶד אֱלֹהִים הוּא חֶסֶד אֱמֶת עֲמְדוּ בּוֹ הַכֵּן
1Pe 5:12 אַח

1Pe 5:13 עֲרַח כִּבֵּל הַנּוֹבְחָה כְּמוֹכֶם שְׂאֵלֶת לְשִׁלּוֹם לָכֶם וְכֵן גַּם־מִרְקוֹס בְּנֵי

1Pe 5:14 שְׂאֵלוֹ אִישׁ לְרַעְהוּ לְשִׁלּוֹם בְּנִשְׁקַת אֶהְבֶּה שְׁלֹם לְכָלֶכֶם אֲשֶׁר בְּמִשְׁיַח וְשׁוֹעַ אֲמֵן

2Pe 1:1 שְׁמַעְנוּ פְּטָרוֹס עֶבֶד וְשׁוֹעַ הַמִּשְׁיַח וְשִׁלְיָחוֹ אֶל־אֲשֶׁר נֶאֱחָזוּ עִמּוֹ בְּאִמּוּנַת הַיִּקְרָה וּבִצְדָקַת אֱלֹהֵינוּ וּמוֹשִׁיעֵנו וְשׁוֹעַ הַמִּשְׁיַח

2Pe 1:2 חֶסֶד וְשִׁלּוֹם רַב בְּדַעַת אֱלֹהִים וְשׁוֹעַ אֲדִינֵנוּ

2Pe 1:3 כְּאֲשֶׁר נָתַן לָנוּ יְהוָה בְּנִבְרֹתָו כְּלִי־מִשְׁעָן חַיִּים וְיָרָאת שָׁמַיִם עַל־יְדֵי דַעַת הַקְּרָא אֲתָנוּ בַּעַז צְדָקָתוֹ

2Pe 1:4 וְעַל־יְדֵיכֶם נָתַן לָנוּ הַבְּטָחוֹת גְּדֻלוֹת וְקִרְוֹת עַד־מְאֹד לְהַנְחִיל לָכֶם חֵלֶק מִטִּבַּע אֱלֹהֵי אַחֲרָיו אֲשֶׁר נִצְלַתְּם מִשַּׁחַת וְתַאֲוֹת הָעוֹלָם

2Pe 1:5 בְּעֵבֹר זֹאת הִתְאַמְצוּ כְּכִלְמֵאֲדָכֶם לְהוֹסִיף אֶל־אִמּוּנַתְכֶם צְדָקָה וְאֶל־צְדָקָה דַּעַת

2Pe 1:6 וְאֶל־דַּעַת מַעְצָר לְרוּחַ וְאֶל־מַעְצָר לְרוּחַ כַּח הַסִּבֵּל וְאֶל־כַּח הַסִּבֵּל וְיָרָאת אֱלֹהִים

2Pe 1:7 וְאֶל־יָרָאת אֱלֹהִים אַחְנָה וְאֶל־אַחְנָה אֶהְבֶּה

2Pe 1:8 כִּי אִם־אֵלֶּה הַחַיִּינָה כִּכֶּם כְּדֵי הַמְדָּה אוֹ יָחַר עַל־הַמְדָּה לֹא תוֹכְלוּ לְשַׁכַּח בְּעִצְלָתוֹם מִכְּלֵי עֲשׂוֹת פְּרִי בְּנֵי הַדַּעַת לְשׁוֹעַ הַמִּשְׁיַח אֲדִינֵנוּ

2Pe 1:9 כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה אֵינְלוֹ הוּא עוֹר אוֹ עֵצִים עֵינָיו מִרְאוֹת וְשִׁכַח אֶת־טִיטְהָרְתוֹ מִחַטָּאָיו הַרְאֵשִׁים

2Pe 1:10 וְעַל־כֵּן אַחִי עֲשׂוּ כְּלִי־אֲשֶׁר בְּכַחְכְּכֶם לָקוּם כִּי נִקְרַאתְּם וְנִבְחַרְתֶּם אֶלְיָכֶם וְאִם כֵּן תַּעֲשׂוּ לֹא תִכְשְׁלוּ לְנִצַּח

2Pe 1:11 כִּי כִּזָּה וַיַּחַח לָכֶם הַשַּׁעַר לְמַלְכוּת עוֹלָם אֲשֶׁר לְאֲדִינֵנוּ מוֹשִׁיעֵנו וְשׁוֹעַ הַמִּשְׁיַח

2Pe 1:12 עַל־כֵּן לֹא אֶרְף מִהַזְכִּירְכֶם תָּמִיד עַל־אֵלֶּה אֲף כִּי־יִרְעַתְּם אֶת־הָאֱמֶת בְּאֲשֶׁר הִיא וְכִּה אַתֶּם מִיִּסְדִּים

2Pe 1:13 וְחַח לְבִי דְבַר טוֹב לְהַעֲלוֹת עַל־רוּחְכֶם וּלְהַעֲדִיר אַחְוֶיְכֶם כְּלִי־יָמֵי שְׁבִתִּי בְּאֶהְלִי הַזֶּה

2Pe 1:14 כִּי יִדַּע אֲנִי כִּי חַיִּשׁ יִצְעַן אֶהְלִי כְּאֲשֶׁר גַּם־יִשׁוֹעַ הַמִּשְׁיַח אֲדִינֵנוּ גִלָּה אֶת־אֲזִינוֹ

2Pe 1:15 וְהִנְנִי עֹמֵל כְּפִיִם לְבַלְתִּי יָמוּשׁ מִכֶּם זְכוּרֹן הַדְּבָרִים הַהֵם גַּם־אַחֲרָי חֲלִיפָתִי

2Pe 1:16 כִּי לֹא אַחֲרָי מְשָׁלִי שׂוֹא וּמְדוּחִים הִלְכְּנוּ כְּאֲשֶׁר הוֹרְעוּכֶם אֶת־נִבְרֹתוֹ אֲדִינֵנוּ וְשׁוֹעַ הַמִּשְׁיַח וּבֹאֵי כִּי אִם־עֵינֵינוּ הָיוּ רְאוּת אֶת־הוֹדֵר פְּנֵינוּ

2Pe 1:17 כְּאֲשֶׁר נִשָּׂא כְבוֹד וְעוֹ מֵאֵת הָאֱלֹהִים הָאֵב כְּבֹא אֵלָיו קוֹל מְהֵרָה נֹאנֵנוּ לֹא־מֵר זֶה בְּנֵי יְדִידֵי אֲשֶׁר בּוֹ רְצַתָּה נִפְשִׁי

2Pe 1:18 וְאֶת־הַקּוֹל הַהוּא שְׁמַעְנוּ בְּאֲזִינוֹ יֵצֵא מִן־הַשָּׁמַיִם בְּהִיוֹתָנוּ עִמּוֹ בְּהַר הַקָּדֶשׁ

2Pe 1:19 וְדַבֵּר הַנּוֹבֹאָה בְּרוּר לָנוּ כְּפִיִם פִּי שְׁנַיִם וְאַתֶּם חִיטְבִּיבוּ לְשִׁית אֵלָיו לֵב כְּמוֹ אֶל־לְפִיד בַּעַר בְּמַחְשָׁכִים עַד אֲשֶׁר יִקְעַע הַשַּׁחַר וְאוֹר הַיּוֹם יִזְרַח בְּלִבְכֶם

2Pe 1:20 וְזֹאת יִדַּע תִּרְעוּן מִרְאֵשׁ כִּי נְבוֹאָת כַּחֲבֵי הַקָּדֶשׁ אֵינְנָה תְלוּיָה בְּפִתְרוֹן הַפֶּתַח אֶתָּה לְרִצּוֹנוֹ

2Pe 1:21 כִּי מְעוֹלָם לֹא־יִצָּאָה נְבוֹאָה מִפִּי אִישׁ לְרִצּוֹנוֹ כִּי אִם־אֲנִשֵּׁי אֱלֹהִים הַקְּדוּשִׁים הַבִּיעוּ מִן־הָאֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר נִתְּנָם רוּחַ הַקָּדֶשׁ לְהַבִּיעַ

2Pe 2:1 וְגַם־נִבְיָאֵי שְׁקֵר הָיוּ כְּעַם כְּאֲשֶׁר הָיוּ מוֹרִים מִתַּעִים גַּם־בְּכֶם אֲשֶׁר יָגִדוּ וְגוֹדִים מִשְׁחִיתִים יִכְחָשׁוּ בְּאֲזֵינָם אֲשֶׁר קָנְסוּ וְנִבְיָאוּ שֵׁאת פִּתְאֵם עַל־נַפְשָׁם

2Pe 2:2 וּמִפְּנֵי רַע מַעֲלָלֵיהֶם רַבִּים יִמְשְׁכוּ אַחֲרֵיהֶם וּבַעֲבוּרֶם דֶּרֶךְ הָאֱמֶת יִחַלֵּל

2Pe 2:3 וְלִכְבַּעַב בְּצַע בְּמִשְׁאֹת שׂוֹא יַעֲשׂוּ אַחְוֶיְכֶם לְמַסְתֵּר לָהֶם אֲשֶׁר מִשְׁפָּטָם הוֹכִיחַ מֵאֵז לֹא יִאֲחַר בְּאוֹיְבֵיהֶם לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן

2Pe 2:4 הֵן אֱלֹהִים לֹא חָס עַל־הַמַּלְאָכִים הַחַטָּאִים אֲשֶׁר הוֹרִידָם לְבֹאֵר שַׁחַת וְיִסְגִּירָם בְּמִשְׁמַר וּבַאֲפֵל עַד־יּוֹם הַמִּשְׁפָּט

2Pe 2:5 וְכֵן לֹא חָס עַל־דִּירוֹת קְרוֹמִים מִשְׁחִיתֵי דָרְכָם עַל־הָאֲרֶץ אֲשֶׁר מָחָה אֲתָם כְּמוֹ הַמַּבּוּל וַיִּמְלֹט כֹּחַ אֶת־נִחַת הַקְּרָא בְּצָדֶק הוּא וְשָׁבַע נַפְשוֹת עִמּוֹ

2Pe 2:6 וְאַחֲרָיו סוֹם וְעַמְרָה שַׁחַח עַד אֲשֶׁר הָיוּ לְאֶפֶר וְאַת־הָאֲשָׁמִים שַׁחַח לְמַהֲפָכָה לְהִיוֹת לְאוֹת לְזוֹדִים הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם

2Pe 2:7 וַיִּצַּל אֶת־לוֹט הַצְּדִיק אֲשֶׁר הִתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ בְּרֹאחוֹ מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים בְּקִרְבֵּי בְנֵי בִלְעִיל

2Pe 2:8 כִּי הַצְּדִיק הַזֶּה אֲשֶׁר יִשֵּׁב בְּחֻוֹכֶם דָּאָבָה עָלָיו נִפְשׁוֹ הַיִּשְׂרָה בְּרֹאחוֹ יוֹם יוֹם וּבְשִׁמְעוֹ רַע מַעֲלָלֵיהֶם

2Pe 2:9 כִּי יִדַּע יְהוָה לְהַצִּיל אֶת־יְהוֹרָיו מִכּוֹר צָרְפָם וּלְחַשֵּׁךְ אֶת־הַרְשָׁעִים לַעַת מִשְׁפָּט הַלְּשִׁיב עֲלֵיהֶם אֶת־אֲוֹנָם

2Pe 2:10 וּבְרֹאשָׁם הֵם הַמְּבַקְשִׁים תַּעֲנוּגֵי בְּשָׂרִים בּוֹמָה וְעַנְבִּים בּוֹזֵי מִשְׁחָלָה עֵזִי פְּנִים וְקִשְׂי עֶרְף אֲשֶׁר לֹא יַחֲלוּ מִפְּנֵי אֲדִירִים לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם עֶתֶק

2Pe 2:11 אֲף כִּי מִלְּאֲכִים גְּדֻלִים מֵהֶם בַּעַז נִכַח לֹא יִבִּיעוּן עֶתֶק עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה בְּמִשְׁפָּט

2Pe 2:12 אֲךָ בְּעָרִים אֵלֶּה יִחַרְפוּן וְלֹא יִדַּעוּן מַה כְּבַתְמוֹת אֵין הַבֵּינן הַנּוֹצְרִים לִפְי חֶסֶם יִלְכְּדוּ וְיִוְכְּלוּ אֶל־טִבַּח כֵּן יִתְפָּשׂוּ בְּשִׁחִיתוֹתָם וְיִאֲבָדוּ

גְּמוּל לָהֶם כְּפִרֵי מַעֲלָלֵיהֶם הִלָּא הֵם הַמִּתְעַנְּגִים עַל־מִרְזַח סוֹרְחוּם לְאוֹר הַיּוֹם וְהַמְּנַאֲלִים בְּחַבְרָבְרוֹת וּמוֹמִים וּבְמִשְׁתָּה אֶהְיִים וְתַעֲלִסוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲנוּ עִמְכֶם

2Pe 2:13 זֶה

2Pe 2:14 עֵינֵינוּ מִלְּאוֹת נֹאפִים מַחְטֹאֵי לֹא וְשִׁבְעוּן נַפְשׁוֹת פִּתְאִים יִצְדָּדוּ וְאַחֲרָי בְּצַעֵם לָכֶם הַלֵּךְ בְּנִים מִקְּלָלִים

2Pe 2:15 עֵיבּוֹ אֲרַח יִשְׂרָה וְיִחַעְנוּ וְיִלְכוּ בְּדֶרֶךְ בְּלַעַם בְּרַב־עוֹר אֲשֶׁר חִמַּד שְׁלֹמֹנִים עֶקֶב עוֹלָתָהּ

2Pe 2:16 אֲךָ הוֹכַח בְּחֻוֹכָה עֶקֶב פִּשְׁעוֹ וְאַתּוֹן נִאֲלָמָה דְּבַרָּה בְּקוֹל אֲדָם בְּאֲזִינוֹ הַנְּבִיא לְחַשֵּׁךְ אֶת־מִשׁוֹנָתוֹ

2Pe 2:17 בְּאֲדֹרוֹת הֵם בְּאֵין מִים נִשְׂיָאִים נְהַקְפִּים בְּרוּחַ וְאֵין נֶאֱשָׁם וְחַשֵּׁךְ אֶפְלָה צְפוּן לָהֶם לְעוֹלָם

2Pe 2:18 כִּי שׂוֹא יִדְבְּרוּ בְּלִשׁוֹן מְדַבְּרַת גְּדֻלוֹת וּבְחַשׁוֹקַת חַיִּי בְּשָׂרִים יִצְוּדוּ בְּחַשֵּׁת עֲרֻמָּתָם אֶת־הַמַּמְלָטִים מִן־תַּעֲוֵי דֶרֶךְ

2Pe 2:19 דְּרוֹר יִקְרָאוּ לָהֶם וְהֵם בְּנַפְשָׁם עֹבְדִים לְמִשְׁחִיתֵי כִּי לְמוֹי אֲשֶׁר וְכַבְּשֵׁי־אִישׁ גַּם־עֶבֶד הוּא לוֹ

2Pe 2:20 וְאֵלֶּה אֲשֶׁר נִמְלָטוּ מִתּוֹעֲבוֹת הָאֲרֶץ בְּדַעַת אֶת־אֲדִינֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנו וְשׁוֹעַ הַמִּשְׁיַח אִם־יִשׁוּבוּ וְשִׁקְעוּ בְּתוֹעֲבוֹת הָאֵלֶּה וְכַבְּשׂוּ תַחַת יָדָן וְאַחֲרֵיהֶם רַעַה מִרְאִשִׁיתָם

2Pe 2:21 טוֹב לָהֶם לֹא לְדַעַת מַעֲנִילֵי צְדָק מֵאֲשֶׁר יִדַּעוּן וְסוֹר מִמְּצוּהַ הַקְּדוּשָׁה הַנִּתְּנָה לָהֶם

2Pe 2:22 וְאֲמֵן עֲלֵיהֶם הַמִּשְׁלֵל אֶלְיָכֶם כְּלַב שֵׁב עַל־קָאוֹ וְחֹזִיר עֲלֵה מִן־הַחֲרִיצָה לְהַחֲלִיל כְּרַפְּשׁ

2Pe 3:1 זֹאת הִיא הָאֲנָחָה הַשְּׁנִית יְדִידִים אֲשֶׁר אֲנִי כָּתַב לָכֶם עֵתָה וּבִשְׁתִּיחָן בְּאֶתִי מִזְכִּיר לְעוֹרֵר אֶת־לְבַבְכֶם הַטוֹב

2Pe 3:2 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נִאֲמָרוּ מִקֶּדֶם בְּיַד הַנְּבִיאִים הַקְּדוּשִׁים וְאַת־מִצּוֹת אֲדִינֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנו עַל־יְדֵי שְׁלִיחֵיכֶם

2Pe 3:3 אֲךָ דַּעַת לָכֶם מִרְאֵשׁ כִּי בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יָבֹאוּ לְצִיִּים הַזֵּנִים אַחֲרָי תִּתְּנָתֶם וְיִחַלְצוּצְצוּ לֹא־מֵר

2Pe 3:4 אֵיחָה הַבְּטָחַח בְּאוֹ כִּי מֵאֵז שִׁכְבוּ הָאֲבוֹת נִשְׂאָר כְּלִי־דְבַר עַל־חַחַן כְּמוֹ מִרְאִשִׁית הַבְּרִיאָה

2Pe 3:5 וְנַעֲלָם מִעֵינֵיהֶם פִּתְאֵם נִפְשָׁם כִּי הַשְּׁמַיִם נִעֲשׂוּ מִקֶּדֶם וְעַל־יְדֵי הַיּוֹם נִבְרָאָה הָאֲרֶץ מִן־הַיָּמִים בְּדַבֵּר אֱלֹהִים

2Pe 3:6 וּבְיָמִים אֵין אֲבָרָה הָאֲרֶץ הָיְתָה בַּעֲבַר שׁוֹט שׁוֹטָף עָלֶיהָ

2Pe 3:7 השמים והארץ אשר לפנינו היום הוכנו בדברו למאכלת אש ושמרים הם ליום המשפט באבד רשעים

2Pe 3:8 אך אליה שבתו יודים זאת אמת כי יום אחד בעיני והנה כאלף שנים ואלף שנים כיום אחד והנה למלאת את אשר דבר נגד החשבים כי עבר המועד כי אסמאריך לנו אף אחרי אשר לא נחפץ באבד איש כי אסבהביא כלאדם אתלבולו לחשובה

2Pe 3:9 ולא יאחר

2Pe 3:10 אך יום והנה כנבב ובא בלילה אז וחלפו השמים ברעש גדול והיסדות ימסו מפני האש והארץ והמעשים אשר בה ועלו בלהב

2Pe 3:11 ועתה אם נמנים כלאלה ערכמה עליכם להיזהר להתהלך בקדש וביראת אלהים

2Pe 3:12 ולהכות ולצפות לבא יום האלהים אשר ולהט אתהשמים ונמסו והיסדות נמנים באש כלם

2Pe 3:13 ואנחנו כפי אשר דבר לנו מחכים לשמים חדשים וארץ חדשה אשר צדק גליון בם

2Pe 3:14 עלינו יודים באשר אתם מחכים לאלה שקרו להמצא לפניו זכים ותמימים בשלום

2Pe 3:15 ואתה ארץ רוח ארנינו תחשבו לחשועה כאשר קתב אליכם גםפולוס אחינו וידרנו כפי חכמתו הנחונה לו

2Pe 3:16 וכן קתב בכלאנרותיו בדברו שם עלאלה ובהן יש דברים קשים מהבין אשר בערים ופחזים וסלפום כאשר גםיעשו ביתר הספרים להשחית נפשים

2Pe 3:17 ואתם יודים אחרי אשר ידעתם כליזאת מראש השמרו לכם פןתחורו אחרי תעתעו בניבליעל ונפלתם ממצבכם הנאמן

2Pe 3:18 אך תגדלו הלוף וגדלו בקסד ובדעת ארנינו ומושיעינו ישוע המשיח אשר לו הכבוד מעתה ועדעולם אמן

1Jo 1:1 הנה אנחנו מנידים לכם אתדבר החיים הוא אשר הנה מראשית אשר שמענו באזנינו ראינו בעינינו אשר הבטנו ואשר ידנו מששו מקורו

1Jo 1:2 הוא מקור החיים אשר נגלה לנו ונראהו ונעיד ונניד לכם כי זה הוא מקור חיי עולם אשר הנה עסדהאב ואשר נגה לנו

1Jo 1:3 כי אתה אשר ראינו ושמענו נניד לכם למען תדבקו בנו גםאתם כי הלא דבקם אנחנו באב ובכנו ישוע המשיח

1Jo 1:4 ואנחנו כתבים לכם כדברים האלה למלאת אתלבכם שמחה

1Jo 1:5 וזאת היא מלאכותיה אשר שמענו מפני להניד לכם כי אלהים אור הוא וכלחשך אין בו

1Jo 1:6 אםינאמר כי דבקם אנחנו בו ובחשכה נתהלך קב הוא כפינו ואמת לא פעלנו

1Jo 1:7 אך אסבאור נתהלך כאשר הוא באור הנהו אז חפרנו וחדו ודסרנו ישוע המשיח וטהרנו מקלעון

1Jo 1:8 אםינאמר כי איןבנו עון מתעים אנחנו אתנפשתינו ואמת בקרבנו נערת

1Jo 1:9 אםינתוה אתחטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו אתחטאתינו ולטהר אתנפשנו מקלעון

1Jo 1:10 ואםינאמר כי לא קטאנו שמנו אתו למכזב ודברו בקרבנו אין

1Jo 2:1 הנינו כתב אליכם ילדי כדברים האלה לבלתי תחטאו ואסחטא איש יש עליו מלאך מליץ לפני אבינו הוא ישוע המשיח הצדיק

1Jo 2:2 והוא כפר עלחטאתינו ולא לבד עלחטאתינו כי אסגם עלכלהארץ

1Jo 2:3 ובזאת נכיר כי ידענו אתו אסנשמר אתמצותיו

1Jo 2:4 האמר ידעתי אתו ואתמצותיו לא ישמר כזב הוא ואין אמת בו

1Jo 2:5 אך השמר אתדברו אהבת אלהים כלולה בו באמת ובזאת נכיר כייבו נתלונן

1Jo 2:6 האמר כי הוא מתלונן בו ישלו ללכת גםבעקבותיו

1Jo 2:7 אחי לא מצוה חדשה אניכתב אליכם מצוה ישנה היא אשר היתה לכם מקדם והמצוה הישנה היא התורה אשר שמעתם מקדם

1Jo 2:8 והנינו מוסרף וכתב לכם מצוה חדשה ונאמנת היא גםיבו גםיבכם כי תחשך עבר ואור אמת זורח

1Jo 2:9 האמר כייבאור הנהו ושנא אתאחיו הוא עורנו בחשכה

1Jo 2:10 האהב אתאחיו הוא שכן באור ואין לו מכשול

1Jo 2:11 והשנא הוא ישב חשך ובחשך ילך ולאירדע אנה הוא הלך כי תחשך עור אתיעניו

1Jo 2:12 הנינו כתב אליכם ילדים כייסלחו לכם חטאתיכם בעבור שמו

1Jo 2:13 כתב אני אליכם אבות כייידעתם אתו אשר מוצאתיו מקדם כתב אני אליכם בחורים כייגברתם עליהרע קתבתי אליכם ילדים כי ידעתם אתהאב

1Jo 2:14 קתבתי אליכם אבות כייידעתם אתו אשר מוצאתיו מקדם קתבתי אליכם בחורים כייבני חיל אתם ודבר אלהים שכן בקרבכם וגברתם עליהרע

1Jo 2:15 לא תאהבון אתהעולם ולא אתהאשר לעולם איש כייאהב אתהעולם אין בקרבו אהבת האב

1Jo 2:16 כי כלאשר בעולם חמדת הבשר תאות העינים וגאון שוא אשר בחיי אדם אינם מורהאב כי אסמנהעולם

1Jo 2:17 והעולם הזה כליל יחלף עסתאתיו והעשה רצון האלהים ישכן לנצח

1Jo 2:18 ילדי הנה עת הקץ באה ואתם שמעתם כי ובא שוטן המשיח ואתה אשר רבים עתה שטני המשיח גרע בזאת כי עת הקץ היא

1Jo 2:19 והם יצאו מאתנו אפס לאמשלנו היו כי לו היו משלנו אז נשארו עמנו אך יצאו לבעבור יודע כי לא כלם משלנו הם

1Jo 2:20 אבל אתם שמן משחת הקדש עליכם ואתכל ידעתם

1Jo 2:21 לא קתבתי אליכם על כי לאידעתם אתהאמת כי ידעתם אתה וכי כלשקר איננו ילדי האמת

1Jo 2:22 מי הוא הפזב בלתי המכחש בישוע לאמר כי לא המשיח הוא זה הוא שוטן המשיח המכחש באב ובבן

1Jo 2:23 כלהמכחש בבן גםהאב איןלו והנתן תורה לבן לו גםהאב

1Jo 2:24 ואתם שמרו בלבבכם אתהדבר אשר שמעתם מראש כי אסתשמרו אתהדבר אשר שמעתם מראש תתלוננו גםיבבן גםיבאב

1Jo 2:25 ואת אשר דבר לתתלנו הוא חיי עולם

1Jo 2:26 כזאת קתבתי אליכם מפני החפצים להתעות אתכם עליכם ואין מחסור לכם לאחד האנשים ללמדכם דבר כי המשחה ההיא תורה אתכם כלידבר אמת ובה אין שקר וכאשר תורה אתכם כן בו תתלוננו

1Jo 2:27 והנה המושחה אשר נמשחתם מידו נשארת

1Jo 2:28 ועתה ילדי תתלוננו בצלו למען נגילה בהגלותו ולאנבוש מלפניו ביום באו

1Jo 2:29 אםיידעתם כייצדיק הוא הלא תדעון כי גם כליפעל צדק נולד ממנו

1Jo 3:1 ראו מהנפלאה אהבת האב אשר נתן לנו להקרא ונתיה בני אלהים ובעבור זאת לא ידע אתנו העולם כי גםאתו לא ידע

1Jo 3:2 ועתה יודים בנינו אנחנו לאלהים וערכה לא נודע מהנהיה באחריתנו אך ידענו כי נשנהלו לעת יגלה כי נראהו אז כאשר הוא

1Jo 3:3 וְכִלְהֶשֶׁם מִבְּשָׁחוֹ בּוֹ יִטְהַר אֶת־נַפְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר גַּם הוּא טָהוֹר
 1Jo 3:4 כִּלְהֻמָּטָא מִמֶּרְהָ הוּא בְּתוֹרָה כִּי הַחֹטָא מְרִי הוּא בְּתוֹרָה
 1Jo 3:5 וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי הוּא בָּא לְשֹׂאת אֶת־חַטָּאתֵינוּ וְחֹטָא לֹא הָיָה בּוֹ
 1Jo 3:6 כִּלְהַמְתִּילוֹנָן בּוֹ לֹא יִחַטָּא וְכִלְהֻמָּטָא לֹא רָאָהוּ וְלֹא יִדְעוּ
 1Jo 3:7 יְלִדֵי אֱלִיתָעָה אַחֲכֶם אִישׁ מִי הוּא פֻּעַל צְדָק צְדִיק הוּא כַּאֲשֶׁר גַּם־הוּא צְדִיק
 1Jo 3:8 וּמִי הוּא פֻּעַל אֲוֵן מְרִישֶׁטָן הוּא כִּי הִשְׁטָן פֻּעַל אֲוֵן הוּא מִקְדָּם וּבַעֲבוּר זֹאת בָּא בְּיַהֲלָהִים לְהַרֵס פְּעֻלוֹת הִשְׁטָן
 1Jo 3:9 כִּלְהַמְתִּילוֹד מֵאֱלֹהִים לֹא יִחַטָּא כִּי זָרְעוּ נִשְׂאָר בְּתוֹכּוֹ וְלֹא יוֹכֵל לְחַטָּא אַחֲרָי אֲשֶׁר נוֹלַד מֵאֱלֹהִים
 1Jo 3:10 בְּזֹאת יוֹדְעוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים וּבְנֵי הִשְׁטָן כִּלְאִישׁ אֲשֶׁר צְדָקוֹת לֹא־יַעֲשֶׂה אֵינֶנּוּ מֵאֱלֹהִים וְכֵן כִּלְאֲשֶׁר לֹא־יֹאחֵב אֶת־אֲחָיו
 1Jo 3:11 כִּי זֹאת הִיא הַפְּקָדָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מִקְדָּם לֹא־הִבֵּה אִישׁ אֶת־אֲחָיו
 1Jo 3:12 לֹא כִּקֹּון הֶבֶא מִמְקוֹר הַרֵעַ וַיְהִרְגֵנּוּ אֶת־אֲחָיו וּמִדוּעַ הִרְגוּ יַעֲן כִּי־מַעֲשֵׂי הָיוּ רָעִים וּמַעֲשֵׂי אֲחָיו יִשְׂרָיִם
 1Jo 3:13 אֶל־תַּחַמְהוּ אַחֵי אִם הָעוֹלָם יִשְׁנָא אַחֲכֶם
 1Jo 3:14 הֵן יְדַעִים אַנְחֵנוּ כִּי עֲבָרְנוּ מִן־תְּמִימוֹת אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבְּנוּ אֶת־אֲחָינוּ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יֹאחֵב אֶת־אֲחָיו שֶׁכֵּן מוֹת הוּא
 1Jo 3:15 כִּלְהִשְׁנָא אֶת־אֲחָיו רִצָּח הוּא וַיְדַעְתֶּם כִּי כִלְרִצָּח אֵין לוֹ חֵלֶק בְּחַיֵי עוֹלָם
 1Jo 3:16 בְּזֹאת נִשְׁפָּל מִה הוּא אֶהְבֵּה כִּי הוּא נָתַן נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ כֵּן גַּם־עֲלֵינוּ לְתַת נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ אֲחֵינוּ
 1Jo 3:17 מִי הוּא אֲשֶׁר־לוֹ הוֹן בְּאֶרֶץ וְרָאָה אֶת־אֲחָיו בְּחָסֵר כֹּל וְקִפֵּץ רַחֲמָיו מֵאִתּוֹ אִיךְ תִּלְדָּבוּ אֶהְבֵּת אֱלֹהִים
 1Jo 3:18 יְלִדֵי אֶל־יֹאחֵב בְּנִיב שְׁפָתַיִם וּבִמְעַנָּה לְשׁוֹן כִּי אִם־בְּמַעֲשֶׂה יָד וּבְדַרְכָּךְ אִמַּת
 1Jo 3:19 וּבְזֹאת אַנְחֵנוּ מִפְּרִיזִים כִּי מִמְקוֹר אִמַּת אַנְחֵנוּ וְלִקְרֹאת פְּנֵינוּ סְמוּךְ יְהִיָּה לִבְנוֹ
 1Jo 3:20 אִם־לִבְנוֹ יִרְשִׁיעַ אֲחֵנוּ אֱלֹהִים גְּדוֹל מִלִּבְנוֹ וּמִבִּין־כֹּל הוּא
 1Jo 3:21 אִם־לִבְנוֹ יְדִידִים לֹא־יִרְשִׁיעַ אֲחֵנוּ נְכוֹן לִבְנוֹ לִפְנֵי אֱלֹהִים
 1Jo 3:22 וְכִלְאֲשֶׁר נִשְׂאָל נִקַּח מִדּוֹ כִּי־נִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־הַטוֹב בְּעֵינָיו נַעֲשֶׂה
 1Jo 3:23 וְזֹאת הִיא מִצְוַתוֹ לְהֵאֱמִין בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּנוֹ וְלֹא־הִבֵּה אִישׁ אֶת־רַעְיוֹנוֹ כַּאֲשֶׁר צָנְנוּ
 1Jo 3:24 וַיִּשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו בּוֹ וַיְחַלּוֹן וְהוּא גַּם־כֵּן יִשְׁכַּרְבוּ וּבְזֹאת נִכִּיר כִּי־הוּא שֶׁכֵּן בְּנוֹ וּבְרוּחַ אֲשֶׁר־נָתַן לָנוּ
 1Jo 4:1 יְדִידִים אֶל־תֵּאֱמִינוּ כִּלְלִירוּחַ כִּי אִם־תִּהְיֶה אֶת־הַרוּחֹת אִם־מֵאֱלֹהִים הֵם כִּי נִבְיָאֵי שִׁקְרָה רַבִּים יֵצְאוּ בְּאֶרֶץ
 1Jo 4:2 בְּזֹאת תִּפְדִּירוּן אֶת־רוּחַ הָאֱלֹהִים כִּלְרוּחַ אֲשֶׁר מוֹדָה כִּי־יִשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ וְכֹא בְּבִשָׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא
 1Jo 4:3 וְכִלְרוּחַ אֲשֶׁר לֹא מוֹדָה בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הֶבֶא בְּבִשָׁר אֵינֶנּוּ מֵאֱלֹהִים וְהוּא רוּחַ שׁוֹטֵן הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם עָלָיו כִּי־יָבֵא וְכִבֵּר יִשְׁנֵנוּ בְּאֶרֶץ
 1Jo 4:4 וְאַתֶּם יְלִדֵי מֵאֵת אֱלֹהִים הַנֶּכֶם וְאֶת־נִבְיָאֵי שִׁקְרָה נַצַּחְתֶּם כִּי־גְדוֹל הוּא אֲשֶׁר אַחֲכֶם מֵאֲשֶׁר אַתֶּם בְּאֶרֶץ
 1Jo 4:5 הֵם מִן־הָאֶרֶץ עֲלֵיכֶן עֲלֵה־הָאֶרֶץ וַיְבָרְוּ וְהָאֶרֶץ תִּשְׁמַע אֲלֵיהֶם
 1Jo 4:6 וְאַנְחֵנוּ מֵאֵת אֱלֹהִים וַיְדַע אֶת־אֱלֹהִים יִשְׁמַע אֲלֵינוּ וְאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַע אֲלֵינוּ בְּזֹאת נִכִּיר רוּחַ אִמַּת רוּחַ תַּעֲתֻעִים
 1Jo 4:7 יְדִידִים נִאֲהַבְיָנָא אִישׁ אֶת־רַעְיוֹנוֹ כִּי הֵאֱהָבָה מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא וְכִלְאֲשֶׁר יֹאחֵב נוֹלַד מֵאֱלֹהִים וַיְדַע אֶת־אֱלֹהִים
 1Jo 4:8 וּמִי אֲשֶׁר לֹא יֹאחֵב אֵינֶנּוּ יֹדַע אֶת־אֱלֹהִים כִּי אֱלֹהִים הוּא אֶהְבֵּה
 1Jo 4:9 בְּזֹאת נִגְלָתָה אֶהְבֵּת אֱלֹהִים לָנוּ כִּי־שִׁלַּח אֶת־בְּנוֹ וַיְחִידוּ בְּאֶרֶץ לְמַעַן נִתְּחִה בּוֹ
 1Jo 4:10 פֶּה הוּא אֶהְבֵּה מִצָּאת לֹא כִּי אַנְחֵנוּ אֶהְבְּנוּ אֶת־אֱלֹהִים כִּי אִם־הוּא אֶהֱבֵב אֲחֵנוּ וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנוֹ לְהוֹיֹת לְכַפֵּר עֲלֵי־חַטָּאתֵינוּ
 1Jo 4:11 יְדִידִים אִם־כִּכֶּה אֶהֱבֵב אֲחֵנוּ הָאֱלֹהִים גַּם־עֲלֵינוּ לֹא־הִבֵּה אִישׁ אֶת־רַעְיוֹנוֹ
 1Jo 4:12 אֶת־אֱלֹהִים לֹא־רָאָה אִישׁ מֵעוֹלָם אִם־יֹאחֵב אִישׁ אֶת־רַעְיוֹנוֹ אֱלֹהִים יִשְׁכַּרְבְּנוּ וְהוֹתָה אֶהְבֵּתוֹ כִּלְלוֹהָ בְּחוֹכְנוּ
 1Jo 4:13 בְּזֹאת נִדְעַ כִּי אֲנוּ מִתְּלוֹנְנִים בּוֹ וְהוּא בְּנוֹ כִּי־נָתַן מְרוּחוֹ עָלֵינוּ
 1Jo 4:14 וְאַנְחֵנוּ רָאִינוּ וְנַעֲרָה כִּי שִׁלַּח הָאֵב אֶת־הַבֵּן נָאֵל הָאֶרֶץ
 1Jo 4:15 מִי הוּא אֲשֶׁר מוֹדָה כִּי יִשׁוּעַ הוּא בְּיַהֲלָהִים אֱלֹהִים יַעֲנֵה בְּתוֹכּוֹ וְהוּא בִּאֱלֹהִים
 1Jo 4:16 וְאַנְחֵנוּ יְדַעְנוּ וְנִבְשֵׁת בְּאֶהְבֵּת אֱלֹהִים אֱלֹהִים הוּא אֶהְבֵּה וּמִי אֲשֶׁר יַעֲנֵה בְּאֶהְבֵּת יַעֲנֵב בִּאֱלֹהִים וְאֱלֹהִים יַעֲנֵה בּוֹ
 1Jo 4:17 בְּזֹאת כִּלְלוֹהֵבְנוּ תְּכִלִּית אֶהְבֵּה בְּהוֹיֹת לָנוּ בְּשׁוֹן לְיוֹם הַמַּשְׁפָּט כִּי גַּם־אַנְחֵנוּ בְּאֶרֶץ הוּאֵת מְלֹאֵי אֶהְבֵּה כְּמוֹהוּ
 1Jo 4:18 אֵין פֶּחַר בְּאֶהְבֵּה אֲבָל אֶהְבֵּה שְׁלֵמָה תִּגְרַשׁ פֶּחַר כִּי־הַפֶּחַר הוּא פֶּחַר מִפְּנֵי עֵנֶשׁ וְהַמִּפְחָד אֵינֶנּוּ שְׁלֵם בְּאֶהְבֵּתוֹ
 1Jo 4:19 אַנְחֵנוּ אֶהְבִּים אִתּוֹ כִּי הוּא אֶהֱבֵב אֲחֵנוּ מִקְדָּם
 1Jo 4:20 אִם־יֹאמֵר אִישׁ אֶת־אֱלֹהִים אֲנִי אֶהֱבֵב וְהוּא שֵׁנָא אֶת־אֲחָיו כִּזָּב הוּא כִּי אִם־לֹא יֹאחֵב אֶחָיו אֲשֶׁר רָאָהוּ אֵיכְכָה יוֹכֵל לֹאֵהֱבֵב אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִרְאֵנוּ
 1Jo 4:21 וְזֹאת הַמִּצְוָה מֵאִתּוֹ בָּאָה אֲלֵינוּ כִּי הֵאֱהֵב אֶת־אֱלֹהִים יֹאחֵב גַּם־אֶת־אֲחָיו
 1Jo 5:1 כִּלְהַמְאֱמִין כִּי יִשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ זֶה יֵלֵד מֵאֵת אֱלֹהִים וְהֵאֱהֵב אֶת־מוֹלִידוֹ יֹאחֵב גַּם אֶת־יְלִידָיו
 1Jo 5:2 בְּזֹאת נִדְעַ כִּי יֹאחֵב אֶת־יְלִדֵי אֱלֹהִים אִם אֶת־אֱלֹהִים יֹאחֵב וְאֶת־מִצְוֹתָיו נִשְׁמַר
 1Jo 5:3 כִּי זֹאת הִיא אֶהְבֵּת אֱלֹהִים לְשִׁמֹּר אֶת־מִצְוֹתָיו וּמִצְוֹתָיו לֹא קִשׁוֹת הֵן מִנְשֵׂא
 1Jo 5:4 כִּי כִלְהִילוֹד מֵאֵת אֱלֹהִים יַעֲזַח אֶת־הָעוֹלָם וַיַּנְצִיחוּן לְנַצַּח אֶת־הָעוֹלָם בִּיד אֲמוּנָתָנוּ
 1Jo 5:5 וּמִי הוּא הַמְּנַצֵּחַ אֶת־הָעוֹלָם בְּלִתֵּי כֹךְ הַמְאֱמִין כִּי יִשׁוּעַ הוּא בְּיַהֲלָהִים
 1Jo 5:6 וְזֶה הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר־בָּא אֲלֵינוּ בְּמִים וּבְרֵם לֹא בְּמִים לְבַד כִּי אִם־בְּמִים וּבְרֵם וְהָרוּחַ הוּא מַעִיד עָלָיו כִּי הָרוּחַ אִמַּת הוּא
 1Jo 5:7 כִּי שְׁלֹשָׁה הַמַּעֲרִידִים בְּשִׁמִּים הָאֵב וַיְהִדְבֵּר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּשְׁלֹשָׁתָם אֶחָד הֵמָּה
 1Jo 5:8 וּשְׁלֹשָׁה הַמַּעֲרִידִים בְּאֶרֶץ הָרוּחַ וְהַמִּים וְהַקֶּם וּשְׁלֹשָׁתָם אֵלֶּה לְדַבֵּר אֶחָד וַיַּעֲדוּן
 1Jo 5:9 אִם־עִדוּת אֲנִשִּׁים נְכוּנָה בְּעֵינֵינוּ עִדוּת אֱלֹהִים גְּדוֹלָה מֵזֹאת כִּי זֹאת הִיא עִדוּת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הָעִיד עֲלֵבְנוּ
 1Jo 5:10 הַמְאֱמִין בְּבְיַהֲלָהִים יִשְׁלַח עִדוּת בְּנַפְשׁוֹ וְאֲשֶׁר לֹא יֵאֱמִין לְדַבְרֵי הָאֱלֹהִים נָתַן אִתּוֹ לְכֹזֵב יַעֲן כִּי לֹא־הֵאֱמִין לְעִדוּת אֲשֶׁר הָעִיד אֱלֹהִים עֲלֵבְנוּ
 1Jo 5:11 וְזֹאת הִיא הָעִדוּת כִּי חַי עוֹלָם נָתַן לָנוּ אֱלֹהִים וְחַי עוֹלָם אֵלֶּה בִּיד בְּנוֹ
 1Jo 5:12 מִי אֲשֶׁר־לוֹ הַבֵּן יִשְׁלַח חַיִּים וּמִי אֲשֶׁר אֵין־לוֹ בְּיַהֲלָהִים אֵין־לוֹ חַיִּים
 1Jo 5:13 בְּזֹאת כִּתְּבִיתִי אֲלֵיכֶם הַמְאֱמִינִים בְּשֵׁם בְּיַהֲלָהִים לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ לָכֶם חַי עוֹלָמִים וּלְמַעַן תֵּאֱמִינוּ בְּשֵׁם בְּיַהֲלָהִים

1Jo 5:14 וכן בשחוננו בו אסנשאל ממנו דבר כרצונו ישמע בקולנו
 1Jo 5:15 ואחרי אשר ידענו כי שמע הוא בקולנו לכל אשר נשאלו נבטח כי משאלות לבנו יתורלנו כאשר שאלנו ממנו
 חטא חטא אשר אין בו משפט מות ופנינו ונתרלו חיים כל עור הוא מאלה אשר לא חטאו חטא מות כירוש חטא מות אשר איננו אמר להפניע בעדו
 1Jo 5:16 איש כיראה את אחיו
 1Jo 5:17 כל מעשה אשר לא נכון חטא הוא ויש חטא אין מות בו
 1Jo 5:18 ידענו כי כל הילוד מאת אלהים לא יחטא כי הילוד מאת אלהים ישמר את נפשו והקע לא יונע בו
 1Jo 5:19 ידענו כי מאת אלהים אנהו וכל העולם ברע הוא
 1Jo 5:20 וידענו כי בן האלהים בא ונתרלנו לב להשפיל אתו אשר הוא אמן ולו אנהו אשר הוא אמן הוא ישוע המשיח בנו זה הוא אלהי אמן וחי ער
 1Jo 5:21 ילדי השמרו לכם מן האלילים אמן
 2Jo 1:1 הוקן אל בעלת הבית הבחירה ואל בנייה אשר אני אהב בתסלב ולא אני לבדי כי אסנם כל ידעי האמת ואתם
 2Jo 1:2 בעבור האמת אשר תשפן בתוכנו ונסחשאר לעולם
 2Jo 1:3 חסר חמיה ושלוס ותן לנו האלהים האב וישוע המשיח ארונינו ברהאב ממקור האמת והאהבה
 2Jo 1:4 שמחתי ערמא כירמאתי מבניך הלכים בדרך אמת כמצות אבינו אשר קבלנו עלינו
 2Jo 1:5 ואני שאל פיוס מן בעלת הבית לא ככתב אלך מצוה קשה כי אסכזאת אשר עלינו מקרם כי נאהב איש את רעהו
 2Jo 1:6 וזאת היא אהבה כי נשמר את מצותיו והמצוה היא אשר תשמרון לעשתה כאשר שמעתם מראש
 2Jo 1:7 כי מחטים רבים יצאו בארץ אשר לא יודו כירשוע המשיח הוא הבא בבשר כזה הוא מתעה ושוטן המשיח
 2Jo 1:8 השמרו לכם לבתי חאברון את אשר פעלנו כק ראו להשיג מלא שכרכם
 2Jo 1:9 כל העבר תורת המשיח ואינו חסה בה אירלו אלהים והחסה בתורת המשיח ישלו נסהאב ונסהבן
 2Jo 1:10 כיריבא אליכם איש ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אתו הביתה ולא תשאלו לו שלום
 2Jo 1:11 כי השאל לשלוס לו חבר הוא לו ברע מעשיו
 2Jo 1:12 רבות לי לכתב אליכם ואינו חפץ לכתב בספר וכדיו כי אקנה לבא אליכם ולדבר פה אליפה למלאת לבכם שמחה
 2Jo 1:13 בני אחותך הבחירה דרשים לשלוס לך אמן
 3Jo 1:1 הוקן אלניוס תיקר אשר אני אהב בתסלב
 3Jo 1:2 כלתה נפשי יודי כי תצליח בכל הפעול והייתי שלם בנוף ובנפש ואיש מצליח
 3Jo 1:3 כי שמחתי מאד כאשר באו אחים וניגדו על אמתך כי בדרך אמת אתה הלך
 3Jo 1:4 אין גדלה משמחתי כי אשמע על בני אשר בדרך אמת והלכון
 3Jo 1:5 באמונה מעשיך יודי כל אשר אתה עשה עס האחים הארחים
 3Jo 1:6 אשר נתנו ערותם על אהבתך בפני הקהל ושוב תעשה כי תעור להם על דרכיהם לרצון לפני אלהים
 3Jo 1:7 כי למען שמו יצאו ולא לקחו מיד הנוים מאומה
 3Jo 1:8 על בני מוטל עלינו לקבל פניהם ולהיות עזרים לאמת
 3Jo 1:9 ואני כתבתי אליה עדה אך דיוטרפס חפץ להיות לראש להם לא קבל אתנו
 אפקר עליו מעשיו אשר עשה כי דבר סרה עלינו ואין די לו ביאת כי אפלא יאבה לקבל את האחים ואת אלה אשר יאבו ועצרבם ומתוך הקהל יגרשם
 3Jo 1:10 על בני בבאי
 3Jo 1:11 יודי אתלך בעקבות הרעים כי אסבעקבות הטובים העשה טוב הוא מאת אלהים והפעל קע את אלהים לא ראה
 3Jo 1:12 ודימטיוס ישלו ערות מקלה עדה נסמפי האמת ונסמפינו ונדעתה כי עדותנו נאמנה
 3Jo 1:13 רבות לי לכתב אלך אך לא חפצתי לכתב בעט ובדיו
 3Jo 1:14 אבל אקנה לראותך במהרה ופה אליפה נדברה שלום לך רעניו פקדים לשלומך ואת רעניו אתך תפקד לשלוס לאיש איש בשמו
 Jud 1:1 והיה עבד ישוע המשיח ואחי נעקב אל המקראים באלהים האב ואהובים נצורי ישוע המשיח
 Jud 1:2 חסד שלום ואהבה ירבינו לכם
 כאשר חשתי לכתב אליכם לפי כל חפצתי על דבר ישועת כלנו הציקתני רוחי לעורר אתכם במכתבי להלחם מלחמות אמונה אשר נתנה כליל לקדשים
 Jud 1:3 ויודים
 בהתנבב בתוכנו אשר נקבו מאז לנפל בירי המשפט אנשי רשע ההפקים חסד אלהינו לדבר בליעל ובארנינו משל נחיד ישוע המשיח וכחשו לאמר לא הוא
 Jud 1:4 כי באו אנשים
 Jud 1:5 ואני להעלות על לבכם חפצתי את כל אשר ידעתם מאז כי אחרי אשר נאל יהוה את העם מארץ מצרים האביר אתם אשר לא האמינו
 Jud 1:6 ואת המלאכים אשר לא שמרו את ממשלתם ואת מעונם עזבו הסניכם לניא צלמות אסורים במוסרות למשפט היום הגדול
 Jud 1:7 כסדם ועמרה והערים מסביב אשר זנו ברכי זנוניהם ואל בשר זרים ענבו נמנו לנקמת אש עולם להיות לאות הראון לכל בשר
 Jud 1:8 וכמו כן חלמי התלמות האלה אשר ישמאו אתהבשר ובוו שרי מעלה ועל אדירים וביעו עתק
 Jud 1:9 ומיכאל השר הגדול למלאכים כאשר רב עס הששן במריבת גוית משה לא הביע עתק עליו במשפט רק אמר ונהר ונהר כך
 Jud 1:10 אף אלה וחרפון ולא ידעו קוה ומה אשר ידעו עתק בהמות אין תבונה כם והפך עליהם למשחית
 Jud 1:11 אלהים להם כיהלכו בדרך קון ועקב שקר נדחו בתעתי בלעם וכמו במרד קרח ורדו לאבדון
 ישבים אהכם למשחה אהבים ורעים אתנפשמם ולא ידעו בשת נשיאים נדפים ברוח ואין נשם בשלכת ואין פרי ומתים מות משנה מענה וערשקש
 Jud 1:12 וצורי מכשל הם על דרכים
 Jud 1:13 גלים סערים בים אשר יגרשו רפס בשתם כוכבים נכבים אשר חשך אפלה צפון להם עריער
 Jud 1:14 ועל אלה נבא שביעי לארם הוא חנוך לאמר הנה בא והנה ורבות קדשו עמו
 Jud 1:15 לעשות משפט בכל ולהוכיח את בני בליעל כלם על קל אשר השיעו לעשות ועל כל דבריו עתק אשר דברו בו החטאים בזרון
 Jud 1:16 אלה הם רגנים מתלוננים וזנים אחרי תאונתם אשר פיהם ודבר גדלות ונשיאים פנים בער בצע כסף
 Jud 1:17 אתם יודים וזרו את הדברים אשר נאמרו מקרם ביר שליחי ארנינו ישוע המשיח

Jud 1:18 זאת אשר הנידו לכם כי באחרית הימים יקומו לצים רדפי תאוה לפי שרירות לבם הרע

Jud 1:19 הם המתנדרים להודים בעלי נפש ורוח אין בהם

Jud 1:20 ואתם יודים השיבו נפשכם באמונה אשר היא לכם קדש קדשים וחלו פניאל ברוח הקדש

Jud 1:21 וישמרתם את נפשתיכם באהבת אלהים ולחסדי ישוע המשיח אדנינו חכה תחכו לחיי עולם

Jud 1:22 ואת אלה המתנדרים יסר תסרון אתם בחמלה

Jud 1:23 ויש מהם אשר תושיעו והצילו אתם כאור משרפה ויש מהם אשר עליהם תחוסו ברעה ושקץ תשקצו את ההגדר המגאל מזוב הבשר

Jud 1:24 והוא אשר בידו לשמרכם ממוקש ולהקימכם המימים לפני כבודו בששון רב

Jud 1:25 ואלהים החכם לבדו הנאל אתנו לו הכבוד והגדלה והממשלה והגבורה מעולם ועד עתה ועד עולמי עולמים אמן

Rev 1:1 החזיון לישוע המשיח אשר נתן לו האלהים להראות את העברות אשר עברו עליו וישלח בידו מלאכו ויורה לעבדו ליוחנן

Rev 1:2 הוא אשר הניד את דבר האלהים ואת ערות ישוע המשיח ככל אשר ראה

Rev 1:3 אשרי הקרא את דברי הנבואה הזאת ואשרי שמעיה השמרים ככל הכתוב פה כי קרוב היום

Rev 1:4 ויוחנן אל שבע הקהילות אשר באסיה חסר לכם ושלום מאתו אשר הוא הוה הוה וקא ומאת שבעת הרוחות העמידים לפני כסאו

Rev 1:5 ומאת ישוע המשיח העד הנאמן הבכור הקם מן המתים ועליון למלכי ארץ אשר אהב אתנו ובדמו רחצנו מחטאתינו

Rev 1:6 ויעש אתנו לממלכת כהנים לאלהים אביו אשר לו התפארת והנצח עד עולמי עולמים אמן

Rev 1:7 הנה בא עשעשניס וראתה אתו כל עין ועני אשר דקרו אתו וספרו עליו כל משפחות האדמה אמן אמן

Rev 1:8 אנכי אלף ותו ראש וסוף ואסי יהוה אלהים אשר הוא הוה הוה וקא אלהי צבאות

Rev 1:9 אני יוחנן אחיכם הלכת חלק בחבלי ישוע המשיח במלכותו ובחולתו הייתי באי הנקרא פטמוס על דבר האלהים ועל ערות ישוע המשיח

Rev 1:10 ותנהג עלי הרוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול כקול שופר לאמר הראשון והאחרון ואת אשר ראה כתב בספר ושלת אל שבע הקהילות אשר באסיה אל אפסוס שמירנא פרנמוס תיאטרא סרדיס פילדלפא ואל לודקנא

Rev 1:11 אני האלף והתי

Rev 1:12 ואפן לראות את הקול המדבר אלי ויהי בהפנתי שכמי וראי שבע מנרות זהב

Rev 1:13 ובחוף המנרות כמראה כן ארס עשה מעיל מניע עד מרגלתי ואזור זהב אזור במתניו

Rev 1:14 וישער ראשו כצמר נקן לבן כשלהג ועיניו כלבות אש

Rev 1:15 והגליו כעין נחשת קלל צרוף בתוף הכבשן וקולו כקול מים רבים

Rev 1:16 ולו שבעה כוכבים על יד ימינו מפיו יצאת חרב פיפיות חדה ופניו ככרק השמש בנברתו

Rev 1:17 ויהי בראתי אתו ונפל להגליו כמת וישת את יד ימינו עלי ויאמר אלי אל תירא אני ראשון ואני אחרון

Rev 1:18 ואני הוא החי אשר הייתי מת והנה אני חי לעולם ועד ומפתחות המות והשאל בידו המה

Rev 1:19 ואתה כתב את אשר ראית את הדברים אשר לפניך ואת האתיות לאחר

Rev 1:20 סוד שבעת הכוכבים אשר ראית עלי ימיני ואת שבע מנרות הזהב שבע קהילות המה ושבע המנרות אשר ראית שבע קהילות הנה את

Rev 2:1 אל מלאך הקהל באפסוס כתב פה אמר האחו שבעה כוכבים בימינו המתהלך בתוף שבע מנרות זהב

Rev 2:2 וידעתי את מעשיך את עמלך ואת עוצר רוחך וכי לא תוכל שאת אנשי ראו ותבחן את האמרים כי שליחים הם ואינם כן כירמציאת אתם כזבים

Rev 2:3 ואתה בעצמך רוחך סבלת הרבה למען שמי ולא עיפה נפשך

Rev 2:4 אפס דבר לי אליך כיראתה בתוך הראשנה עזבת

Rev 2:5 וזכרנא אפוא מאין נפלת שובתה אלי ועשה כמעשיך הראשונים ואם לא תאבה ולא תשוב אבוא אליך והרפתי מנחתך ממזבחה

Rev 2:6 אבל דבר טוב נמצא בך כי חתעב את עמלך הנקלסים אשר גס אנכי מתעב אתם

Rev 2:7 מי אשר אינני לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות למנצח אתן לאכל מעין החיים אשר בגן האלהים

Rev 2:8 ואל מלאך הקהל בשמירנא כתב פה אמר הראשון והאחרון אשרמת ותי

Rev 2:9 וידעתי את מעשיך ואת עוצר רוחך ואת רישך אף כי עשיר אתה ואת הגדופים מפי האמרים כי יהודים הם ואינם כן כי אסיהם בית הכנסת לששן הצרה הבאה עליך הנה השושן יתן אנשים מכם אל בית הסהר למען תבחנו ועברה עליכם צרה עשרת ימים הנה נאמן עד המות ונחתי לך עשרת החיים

Rev 2:10 אל תירא מפני

Rev 2:11 מי אשר אינני לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות למנצח לא יפגע בו המות השני

Rev 2:12 ואל מלאך הקהל בפרנמוס כתב פה אמר ההוא אשר לו חרב פיפיות חדה

Rev 2:13 את מעשיך ואת מקום שבתך מקום כסא הששן ואתה רבבת בשמי ולא שקרת באמונתי גס בימים אשר הומת ככם אנטיפס עד נאמן לי במקום מושב הששן

Rev 2:14 אפס שמץ דבר מצאתי בך כירנמצאו בך אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה לבלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות

Rev 2:15 וכן נמצאו גס בך אנשים דבקים בתורת הניקלסים אשר שנאתי

Rev 2:16 שובתה נא אפוא ואם לא תשוב אבוא עליך מזהרה ונלחמתיכם בחרב פיפיו

Rev 2:17 לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות למנצח אתן מן המן השמיר ונחתי לו אכן לבנה ועל האבן חקוק שם חרש אשר איש לא יקבנו בלתי המקבל

Rev 2:18 מי אשר אינני

Rev 2:18 ואל מלאך הקהל בתיאטרא כתב פה אמר בן האלהים אשר עיניו כלבות אש ומרגלתי כעין נחשת קלל

Rev 2:19 וידעתי את מעשיך את אמונתך את עוצר רוחך וכי רבו מעשיך האחרונים מן הראשונים

Rev 2:20 אפס דבר לי אליך כי הושבת עמך את איובל האשה האמרת כירנביאה היא ללמד את עבדי ולפתחם לזנות ולאכל מזבחי אלילים

Rev 2:21 ואני נחתי לה זמן לשוב והיא לא שבה מתזנותיה

Rev 2:22 הנה אני משיל אתה אל המטה ונאפיה עמה בצרה גדולה אס לא ישובו ממעשיהם

Rev 2:23 ואת בנייה אפה בהדר ונדעו כל הקהלות כי אני הוא בחן פליות ולב ולאי איש מכם כמעלליו אשיב לו

בתיאטריא כלי-אשר לא נטו ידם עס-הלמודים ההם ולא ירדו לעמק מחקריו השטן כאשר זה לשונם בפייהם אליכם הנני מדבר כי לא-אשים עליכם על אחר
Rev 2:24 ואתם הנשואים

Rev 2:25 בלתי כייחשמרון את אשר קבלתם עליכם לשמר עד כי אבוא

Rev 2:26 המנצח השמר את מצותי עדי-הקץ את-לדו משקלה על-הגוים

Rev 2:27 והוא ירעם בשבט ברזל וככלי יוצר ינצחם כאשר דבר לי אבי נסאני

Rev 2:28 ונתתי לו את-כוכב השחר

Rev 2:29 מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות

Rev ואל-מלאך הקהל בסרדיים כתב כה אמר ההוא אשר-לדו שבעה רוחות האלהים ושבעה כוכבים ונעתי את-מעשיך כירלך שם אשר אתה חי והגד מת
3:1

Rev 3:2 התעורר-נא וחזק את-השארות הנמצאה הקרבה למנת כי לא-מצאתי את-מעשיך שלמים לפני אלהי

Rev 3:3 וזכר אפוא מה-למדת ומה שמעת ושמר כלי-אלה ושובה אלי ואס-לא תחוש להתעורר אבוא כנגב ולא תרע באיזו שעה אני בא עליך

Rev 3:4 ושלך שמות מעשים נס-בסרדיים אשר לא שמאו את-בגדיהם הם ותהלכון עמי בבגדים לבנים כי להם יאתה

Rev 3:5 המנצח הוא ילבש לבנים ולא אמתה את-שמו מספר החיים כי את-שמו אודה לפני אבי ולפני מלאכי

Rev 3:6 מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות

Rev 3:7 ואל-מלאך הקהל בפילדלפיא כתב כה אמר הקדוש הנאמן אשר בגדו מפתח הוד הפתח ואין סגר והסגר ואין פתח

Rev 3:8 ונעתי את-מעשיך הנה נתתי לפניך שער פתוח אשר-לא-יוכל איש לסגרו כי ישלך כח מעט ותשמר את-דברי ולא שקרת בשמי

ן את-אלה מבית-הכנסת אשר לשטן האמרים כי יהודים הם ואינם כן כי אס-כזבים הנני נתנם לפניך כי יבאו וישתחוו על-יפפות רגליך וירעו כי אני אהבתיד
Rev 3:9 הנני נת

Rev 3:10 וען שמרת את-דברי בעצר רוח ונסאני אשמך ביום מסה הבא על-תבל כלה לנסות את-ישיבי הארץ

Rev 3:11 הנני בא מהרה שמר את אשר לך פן-יזח איש ממך את-פתחך

ולא-יעתק עוד ממקומו החוצה וכתבתי עליו את-שם אלהי ואת-שם עיר אלהי הלא הוא ירושלים החקשה הירדת מאת אלהי מן-השמים ואת-שמי החדש

Rev 3:12 המנצח אתנו לעמוד בהיכל אלהי

Rev 3:13 מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות

Rev 3:14 ואל-מלאך הקהל בלודיקא כתב כה אמר האמן עד האמת והצדק וראשית בריאת האלהים

Rev 3:15 ונעתי את-מעשיך כי לא קר ולא חס אתה מירוחן והיית קר אויחם

Rev 3:16 אך יען כי נטה אתה משניהם לא חס ולא קר אקרא אתך מפי

Rev 3:17 ואתה אמת הן העשרתי וכביר מצאה ידי ולא אחסר דבר ולא ידעת כי-נרדפה ואמלל אתה עני עור וערם

Rev 3:18 אי-עצף לקנות מגיד זהב צרוף באש וחמשר ובגדים לבנים אשר תלבש ובשנת ערוךך לא תגלה ושמן מרפא למשח עיניך למען תראה

Rev 3:19 כלי-איש אשר אני אהב אוכיחו ואסכרו על-כן החאמי-נא ושובה אלי

Rev 3:20 הנה אני עמד לפתח דופק איש כי ישמע את-קולי ופתח את-הדלת אבא והוא עמדי

Rev 3:21 המנצח את-לדו לשבת עמי על-פסאי כאשר נסאני נצחתי וישבתי עם-אבי על-פסאו

Rev 3:22 מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות

הדברים האלה ראיתי והנה שער נפתח בשמים ותקול הראשון אשר שמעתי כשופר מדבר אלי לאמר עלה הנה והראתיד את אשר תקרינה את-ריכון
Rev 4:1 אחר

Rev 4:2 ותנח עלי הרוח כרנע והנה כסא נצב בשמים ואחר ישב על-הכסא

Rev 4:3 והישב שהוא כמראה אבן ישפה כאבן אדם וקשת סביב לכסא כעין ברקת

Rev 4:4 ועשרים וארבעה כסאות עמדים אלה-כסא מסביב ועל-הכסאות ראיתי עשרים וארבעה זקנים ישיבים מלבשים בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם

Rev 4:5 ומחוד הכסא יצא ברק רעם ורעש ושבעה לפידים בערים לפני הכסא אשר-הם שבעה רוחות האלהים

Rev 4:6 ולפני הכסא ים וזכית כעין הקרח ובחוד הכסא וסביב לו ארבע חיות מלאות עינים מפנים ומאחור

Rev 4:7 דמות החיה הראשונה כארז והחיה השנית כעגל והחיה השלישית פנים לה כפני אדם ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף

כנפים לאחת והן מלאות עינים מסביב ומלפנים והשקט אין להן זרם לילה כי קראות קדוש קדוש והנה אלהי צבאות אשר הנה הנה ועתיד לבא

Rev 4:8 וארבע החיות שש כנפים שש

Rev 4:9 ולעת החיות נתנות הוד והדר ושבח לישוב על-הכסא אשר-הוא חי עדי-עולמי עולמים

העשרים וארבעה הזקנים על-פניהם ומשתחווים לפני הישוב על-הכסא אשר הוא חי עדי-עולמי עולמים ואת-עטרותיהם ניפו וירידו ארצה לפני הכסא לאמר
Rev 4:10 כן יפלו

Rev 4:11 לך והנה אלהינו יאתה לקחת הוד והדר ועו כי אתה בראת כלי-אלה וברצונך נהיו ונבראו

Rev 5:1 ונארא והנה בימין הישוב על-הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמות

Rev 5:2 ומלאך אדיר ראיתי קרא בקול-גדול מי ידיו רבילו לפתח את-הספר ולהחיר את-חתמיו

Rev 5:3 ולא-נמצא רבי-כח בשמים ובארץ ומתחת לארץ לפתח את-הספר ואף לא-להביט אליו

Rev 5:4 ואני בכיתי הרבה בכה כי לא-נמצא רבי-כח לפתח את-הספר ולקרא בו או-להבט אליו

Rev 5:5 ונאמר אלי אחד מן-הזקנים אלה-בכה הנה גבר הארזי משבט יהודה שש הוד לפתח את-הספר ולהחיר שבעת חתמיו

והנה בחוד הכסא וארבע החיות ובחוד הזקנים עמד שש כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר שבעה רוחות האלהי המה משששים בכל-הארץ
Rev 5:6 ונארא

Rev 5:7 ונבא וינח את-הספר מימין הישוב על-הכסא

את-הספר ונפלו על-פניהם ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים לפני השש וכנור ביד איש איש מהם ומחתות זהב מלאות קמרת אשר תפלות הקדושים הנה
Rev 5:8 ויהי בקחתו

Rev 5:9 ונשירו שיר חדש לאמר לך נאנה לקחת את-הספר לפתח את-חתמיו כי נשחת וברמך קנית עתך לאלהים מכל-שבט ולשון ומכל-עם ונוי

Rev 5:10 ותעש אתם למלאכים ולכהנים לפני אלהינו למלך בארץ

Rev 5:11 ואז ראיתי ושמעתי קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים ומספרם רבאות רבבות ואלפי אלפים

Rev 5:12 והם ענו בקול רם נאזה לשה הטבות לקחת עז ועשר וחקמה ונבונה והוד והדר וברכה ומתחת לארץ ואשר עלפני הימים וכל אשר בהם שמעתי ענים לאמר אלהישוב עליהכסא ואלהישה הברכה וההוד וההדר והממשלה ערעולמי עולמים

Rev 5:13 וכלינצור אשר בשמים ובארץ

Rev 5:14 וארבע החיות ענו אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו עלפניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים

Rev 6:1 אחריכך ראיתי אתהשה פתח אחד מןשבעה החתמות וקול אחת מןארבע החיות כקול רעם שמעתי לאמר בא וראה

Rev 6:2 ונארא והנה סוס לבן והרכב עליו לו קשת ונעטרורלו עטרה ויצא כנבור מלחמה אשר יעז בנבחרו

Rev 6:3 וכאשר פתח אתהחתום השני שמעתי אתהחיה השנית אמרת בא וראה

Rev 6:4 ויצא סוס אחר אדם והרכב עליו כח בידו להעביר אתהשלוש מןהארץ לבעבור והרגו איש אתהעהו וחרב גדלה נתנה בידו

Rev 6:5 וכאשר פתח אתהחתום השלישי שמעתי אתהקול החיה השלישית לאמר בא וראה ואבט והנה סוס שחר והרכב עליו מאזני משקל בידו

Rev 6:6 ואשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בבקע כסף ושלשה קבים שערים בבקע כסף ואתהשמן ואתההין ואתהשחת

Rev 6:7 וכאשר פתח אתהחתום הרביעי שמעתי קול החיה הרביעית לאמר בא וראה

Rev 6:8 ונארא והנה סוס פנין ורקון והרכב עליו מות שמו ושאלו יצאת אחרינו וכח נתן להם להרג אתהרבע הארץ בחרב בקעב בחרב ובחית השדה

Rev 6:9 וכפתחו אתהחתום החמישי ונארא מתחת למזבח אתהנפשות הנהרגים עלדבר האלהים ועל אשר נתנו אתהדוחם

Rev 6:10 והם צעקים בקול גדול ערמתי ארני אל קדוש אל אמת ערמתי לאתבא במשפט ולאחכם המנו השפוך מישבי הארץ

Rev 6:11 ונתתןלהם מתלוצות לבנות לאמר כי עליהם להוחיל עוד מעט עד אשר שלם יהיה מספר חבריהם ואחיהם אשר ישפך המם כמותם

Rev 6:12 וכפתחו אתהחתום הששי ונארא והנה זנעה גדלה השמש לבשה קדרות כאהרת שער ותנרם נהפך לרם

Rev 6:13 וכוכבי השמים נפלו ארצה כחאנה בשלכת פניה מפני רוח סערה

Rev 6:14 השמים כספר נגלו וחרים ואוי הם נעתקו ממקומם

Rev 6:15 וימלאכרארץ ושריה ושרי האלפים ושירי עם ונברי כח עבדים ובני חורים התחבאו במערות כלם ובין הסלעים בהרים

Rev 6:16 ויאמרו אליההרים ואלהסלעים נפלו עלינו פסו אתנו מפני הישב עליהכסא ומפני חרון אף השה

Rev 6:17 כי יום ועמם הגדול בא ומו יעמד

Rev 7:1 ואחריכך ראיתי ארבעה מלאכים עמדים עלארבע כנפות הארץ ותפשים בארבע רוחותיה לבלתי תהי רוח נשבת לא בארץ ולא בים ולא בכלעין

Rev 7:2 ונארא מלאך אחר עלה ממוכתשמש ונשא חותם אלהי ויקרא בקול גדול אלארבעה המלאכים אשר הפקדה בידם להשחית אתהארץ ואתהים

Rev 7:3 ויאמר אליהשחיתו אתהארץ ואתהים ואתהעצים עד כיתחמנו אתהעבדי אלהינו עלמצחותיהם

Rev 7:4 ואשמע אתהמספר הנחתמים מאת אלף וארבעה וארבעים אלף אשר נחתמו מקרב כלבני ישראל לשבטיהם

Rev 7:5 בנייהודה נחתמו שנים עשר אלף למטה בני ראובן נחתמו שנים עשר אלף למטה בניגד נחתמו שנים עשר אלף למטה בנימנשה נחתמו שנים עשר אלף

Rev 7:6 למטה בנינפתלי נחתמו שנים עשר אלף למטה בנימנשה נחתמו שנים עשר אלף

Rev 7:7 למטה בנישמעון נחתמו שנים עשר אלף למטה בנילוי נחתמו שנים עשר אלף למטה בניישכר נחתמו שנים עשר אלף

Rev 7:8 למטה בניזבולון נחתמו שנים עשר אלף למטה בנייוסף נחתמו שנים עשר אלף למטה בניבנימין נחתמו שנים עשר אלף אשר לאיוכל איש לספר מקרב כללהגוים והמשפחות והעמים והלשונות באו ויעמדו לפני הכסא ולפני השה מלכשים שמלות לבנות וכפות המרים בידיהם

Rev 7:9 אחריכך ראיתי והנה המון רב מאד

Rev 7:10 ויקראו בקולגדול ויאמרו הושועה לאלהינו הישב עליהכסא ולשה

Rev 7:11 וכלהמלאכים הנצבים סביב לכסא וסביב לזקנים ולארבע החיות נפלו עלפניהם לפני הכסא וישתחוו לאלהים

Rev 7:12 ויאמרו אמן הברכה והתפארת והבינה והתודה והגדלה והגבורה והנצח לאלהינו ערעולמי עולמים אמן

Rev 7:13 וינען אחד מןהזקנים ויאמר אלי מי אלה הם המלכשים שמלות לבנות ומאין באו

Rev 7:14 ויאמר אליו אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מרב צרה אשר פכסו שמלחם בדם השה עד אשר הלבינו

Rev 7:15 ועלכך הם עמדים לפני כסא האלהים ומשרתים לפניו בחיכלו יומם ולילה והישב עליהכסא וכן עליהם

Rev 7:16 לא ירעבו ולא יצמאו עוד ולא יזכם שרב ושמש

Rev 7:17 כי השה אשר בחוף הכסא הוא ירעה אתם ועלמבועי מים חיים ונהלם ומהה אלהים כלדמעיה מעיניהם

Rev 8:1 אחר פתח אתהחתום השביעי ויהי רממה בשמים כחצי שעה

Rev 8:2 ונארא שבעה שופרות נחונים לשבעת המלאכים העמדים לפני האלהים

Rev 8:3 ויבא מלאך אחר ויעמד אצל המזבח ובידו מקטרת זהב ויתנו לו עקרת קטרת להקטיר עסתפלות כלהקדושים עלמזבח הזהב אשר לפני הכסא

Rev 8:4 ויעל עתר ענן הקטרת עסתפלות הקדושים מיד המלאך לפני האלהים

Rev 8:5 וינקה המלאך אתהמקטרת וימלאה אש מעלהמזבח ויצק עליהארץ ויהי קול ורעם וברק ורעש

Rev 8:6 וישבעת המלאכים עסשבעת שופרותיהם עמדו נכנים לחקע

Rev 8:7 ויחקע המלאך הראשון ויהיברד ואש נדם בלולים ויהיו שטפים ארצה ותשכף שלישית הארץ ושלישית העצים וכליירק עשב נשכף

Rev 8:8 ויחקע המלאך השני וכמו הר גדול בער באש נפל אלהיחוף הים ושלישית הים נהפקה לרם

Rev 8:9 ויגעו כלבשר אשר נשמתרוח חיים באפיו אשר בשלישית הים והאניות שלישית מתן נהרסו

Rev 8:10 ויחקע המלאך השלישי ויפל כוכב גדול כלפיד בער מןהשמים ויפל עלהשלישית מןהנהרות ומןמעיינות המים

Rev 8:11 והכוכב נקרא שמו לענה ושלישית מןהמים היתה ללענה ורבים מבני אדם מתו מןהמים כי מרים הם

המלאך הרביעי והנה שלישית מןהשמש הפתה ושלישית מןהיירח ושלישית מןהכוכבים עד כיתשכה ושלישיתם והיום לא הגיה אורו ושלישיתו וכן הלילה

Rev 8:12 ויחקע

Rev 8:13 ונארא ואשמע מלאך מעופף כחצי השמים קרא בקול גדול אוי אוי אוי לישבי הארץ מפני קלות השופר אשר יחר שלשת המלאכים נכנים לחקע

Rev 9:1 ויחַקַּע הַמַּלְאָךְ הַחַמִּישִׁי וְאָרָא כּוֹכַב נֹפֵל מִן־הַשָּׁמַיִם אַרְצָה וַיִּתְחַלְוּ מִפְתַּח לְבָאֵר הַתְּהוֹם

Rev 9:2 וַיִּפְתַּח אֶת־בָּאֵר הַתְּהוֹם וַיַּעַל קִיטָר מִן־הַבָּאֵר כְּקִיטָר הַכֹּכַשָׁן רַב־מְאֹד וַתַּחֲשֶׁךְ הַשָּׁמֶשׁ וַפְּנֵי הַשָּׁמַיִם מִקִּיטָר הַבָּאֵר

Rev 9:3 וַיִּמְחוּדֶךָ הַקִּיטָר וַיָּצֵא אַרְבָּה עַל־הָאָרֶץ וְכַח נֶטֶן לָהֶם כֶּכֶח הַעֲקָרְבִים בְּאָרֶץ

Rev 9:4 וְהֵם צִוּוּ לְבַלְחֵי שַׁחַת אֶת־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְלֹא אֶת־הַיִּרְקָק וְלֹא אֶת־עֵץ הַשָּׂדֶה כִּי אִם־אֶת־הָאֲנָשִׁים לְבָדֶם אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חוֹתֶם אֱלֹהִים עַל־הַמָּצוּחַ

Rev 9:5 וְלֹא נָתַן לָהֶם לְהַמִּיתָם כִּי אִם־יִרְקָק לְעֵנָתָם חַמְשָׁה חֳדָשִׁים בְּמַכְאוּב קֶשֶׁה כַּמַּכְאוּב אֲדָם אֲשֶׁר הָעֲקָרְבַּ וַכֵּנוּ

Rev 9:6 בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּבְקָשׁוּ בְּנֵי־הָאָדָם אֶת־הַמָּוֶת וְלֹא יִמְצְאוּהָ וַיִּשְׁאֲלוּ אֶת־נַפְשָׁם לְמוֹת וְהַמָּוֶת וַיִּבְרַח מֵהֶם

Rev 9:7 וַיִּמְרָאָה הָאֲרָבָה כַּמְרָאָה סוּסִים עֲרוּכִים וְעַל־רֵאשֵׁיהֶם כְּעַמְרוֹת זָהָב וַכִּפְנֵי אַנְשִׁים פְּנִיהֶם

Rev 9:8 וַיִּשְׁעַר לָהֶם כְּשַׁעַר נָשִׁים וַשְּׁנִיחֶם שְׁנֵי אֲרִיֹת

Rev 9:9 וַעֲלִיחֶם שְׁרִינִים כְּשִׁרְיֵי בְרָזֶל וְקוֹל כְּנַפְיָהֶם כְּקוֹל מַרְכָּבוֹת הַמּוֹן סוּסִים אֲשֶׁר וַרְצוּן לְקָרֵב

Rev 9:10 וַיּוֹנְבוֹת לָהֶם כְּמוֹ עֲקָרְבִים וּבְזוּנְבוֹתָם הִרְבְּנוֹת אֲשֶׁר אוֹנֶם בָּם לְעוֹנֹת אֶת־בְּנֵי אָדָם חַמְשָׁה חֳדָשִׁים

Rev 9:11 וַעֲלִיחֶם מִלֶּךְ הוּא מִלְּאֵךְ הַתְּהוֹם אֲשֶׁר שָׁמוּ בַשֶּׁפֶת עֵבֶר אֲבֹדוֹן וְהַיִּנְיִים וַקְּרָאוּ־לוֹ אַפּוֹלִיוֹן

Rev 9:12 נָהִי אַחֵר חֶלֶף הַלְדָּ־לוֹ וְנָהִי שְׁנֵי שְׁלִישֵׁי הַנֶּגֶם בָּאִים

Rev 9:13 וַיִּחַקַּע הַמַּלְאָךְ הַשִּׁשִּׁי וַאֲשַׁמַּע קוֹל קְרָא מִבֵּין קַרְנוֹת מוֹצַח הַזָּהָב אֲשֶׁר לִפְנֵי אֱלֹהִים

Rev 9:14 אֱלֹהֵי־הַמַּלְאָךְ הַשִּׁשִּׁי אֲשֶׁר הַשׁוֹפָר בְּיָדוֹ לֵאמֹר הַתֵּר אֶת־אֲרָבְעָה הַמַּלְאָכִים הָאֲסוּרִים עַל־הַנְּהַר הַגְּדוֹל הַנְּהַר־פָּרָח

Rev 9:15 וַאֲרָבְעָה הַמַּלְאָכִים הַתָּרוּ אֲשֶׁר עֲרוּכִים הָיוּ לִשְׁעָה וְלַיּוֹם וְלַחֲדָשׁ וְלַשָּׁנָה לְהַמִּית אֶת־הַשְּׁלִישִׁית מִן־בְּנֵי הָאָדָם

Rev 9:16 וּמִסְפַּר צְבָאוֹת הַפְּרָשִׁים עָלֶיהָ לְשַׁתִּי רַבּוֹת רַבּוֹת כִּי־כֵן שָׁמַעְתִּי מִסְפָּרָם

Rev 9:17 וְכֵן רָאִיתִי בְּחִזּוֹן אֶת־הַסּוּסִים וְאֶת־רֹכְבֵיהֶם אֲשֶׁר שְׁרִינֵיהֶם כַּמְרָאָה אִשׁ חַכְלַת וְנִפְרִית וְרֹאשֵׁי הַסּוּסִים כְּרֹאשֵׁי אֲרִיֹת וּמִפִּיהֶם עֹלָתָה אִשׁ עֶשֶׂן וְנִפְרִית

Rev 9:18 וּבְשִׁלַּשׁ מִנְפּוֹת אֱלֹהִים כְּאִשׁ בְּעֶשֶׂן וּבְנִפְרִית הַעֲלוֹת מִפִּיהֶם הָיָה חֶלֶק שְׁלִישֵׁי מִן־בְּנֵי הָאָדָם

Rev 9:19 כִּי־יָרַח הַסּוּסִים בְּמִרְפִּיהֶם וּבְזוּנְבוֹתָם כִּי זָבּוֹתָם כְּנַחְשִׁים הֵם וְרֹאשֵׁים לָהֶם אֲשֶׁר בָּם הֵם מַחְבְּלִים

אֲשֶׁר לֹא מָתוּ בַּמִּנְפּוֹת הָאֵלֶּה לֹא־שָׁבוּ מִמַּעֲשֵׂי יְדֵיהֶם מִהַשְׁתַּחֲוֹת עוֹד לְשָׂרִים וְלַעֲצָבִי זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשָׁת וְאֲבָן וְעֵץ אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא־יִשְׁמְעוּן וְלֹא יִתְלַכּוּן

Rev 9:20 וַיִּשְׁאָר בְּנֵי הָאָדָם

Rev 9:21 וַיִּגַּם לֹא־שָׁבוּ מִרְצוֹן וּמִכְשָׁפִים וּמִזִּנוֹת וּמִזְנוּכָה אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם

Rev 10:1 וַאֲרָא מִלְּאֵךְ אַחֵר אֲדִיר יָרֵד מִן־הַשָּׁמַיִם עֹטָה עָנָן כְּשִׁלְמָה וְקַשְׁתׁ עַל־רַאשׁוֹ פָּנָיו כַּעֲנַן הַשָּׁמֶשׁ וְהִגְלִיו כְּעַמּוּדֵי אִשׁ

Rev 10:2 וַיִּבְרָדוּ סָפֵר קָטָן פָּחוֹחַ וַיִּצְעַן אֶת־הַגּוֹל הַיָּמִינִית עַל־הַיָּם וְאֶת־הַשְּׂמָאלִית עַל־הָאָרֶץ

Rev 10:3 וַכֵּאֲרֵי שָׁאֵן קָרָא בְּקוֹל גְּדוֹל וַבְּקִרְאוֹ הִשְׁמִיעוּ שְׁבַעַת הַרְעָמִים קוֹל דְּבָרִים

הַשְּׁמִיעוּ שְׁבַעַת הַרְעָמִים קוֹל הַדְּבָרִים הוּא־לִּי לְכַתֵּב וַאֲשַׁמַּע קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר אֵלֵי חַתוּם אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הִשְׁמִיעוּ שְׁבַעַת הַרְעָמִים וְאֶל־חַתְכֶּתֶב אִתָּם

Rev 10:4 וַכֵּאֲשֶׁר

Rev 10:5 וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר רָאִיתִי עֹמֵד עַל־הַיָּם וְעַל־הָאָרֶץ הָרִים אֶת־זִמְיָנוּ אֶל־הַשָּׁמַיִם

Rev 10:6 וַיִּשְׁבַּע בְּחֵי הַעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֵת אֲשֶׁר־בָּם וְאֶת־הָאָרֶץ וּמִלּוֹאָהָ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־אֲשֶׁר בַּחֲוֹכֵי אִם־תִּמְשֹׁךְ עוֹד הָעַת

Rev 10:7 כִּכּוֹן בְּיָמֵים הָהֵם אֲשֶׁר הַמַּלְאָךְ הַשְּׁבִיעִי יִתֵּן קוֹלוֹ וַיִּוָּאֵל לְחַקוּעַ יְהִי סוּד אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר בִּשְׂרָא אֶת־עַבְדֵי הַנְּבִיאִים

Rev 10:8 וְהַקוֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבֶּר אֵלַי שְׁנֵית לֵאמֹר לֵךְ קַח אֶת־הַסְּפָר הַפָּתוּחַ מִיַּד־הַמַּלְאָךְ הַעֹמֵד עַל־הַיָּם וְעַל־הָאָרֶץ

Rev 10:9 וְנֹאֲלֵךְ אֶל־הַמַּלְאָךְ נֹאמַר אֵלָיו תִּנְהַלֵּי אֶת־הַסְּפָר הַקָּטָן וַיֹּאמַר אֵלַי קַח לֵךְ וְאָכַל אֹתוֹ וְהוּא יִגְמַר לְבִטְנֶךָ וּבִפִּי יִהְיֶה כְּדָבָר לְמַחֹק

Rev 10:10 וַנֶּאֱחָף אֶת־הַסְּפָר הַקָּטָן מִיַּד־הַמַּלְאָךְ וְאָכַל אֹתוֹ וַיְהִי בִּפִּי כְּדָבָר לְמַחֹק אֵךְ הַמַּר לְבִטְנִי אַחֲרַי אֲכָלִי אֹתוֹ

Rev 10:11 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הֲלֹא תוֹסִיף עוֹד לְהַנְבִּיאַת עַל־רֵבִים עַמִּים וַיִּגְוִים וְלִשְׁנוֹת וּמַלְכִים

Rev 11:1 וַיִּתְחַלְּוּ־לִי כִנְיָה דוֹמָה לְכִנְיָה הַמּוֹדָה וַיַּעֲמֵד הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמַר קוּם וּגְמַר אֶת־הַיִּכָּל הָאֱלֹהִים וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־מִקְוֵי הַמַּשְׁתַּחֲוִיִּים שֵׁם

Rev 11:2 וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אֶת־הַיִּכָּל הַחִיצוֹן וְלֹא תִמַּד אֹתוֹ כִּי־נָתַן בְּיַד־יְהוָה וְקִמְסוּ אֶת־עֵיר הַקִּדְשׁ אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם חֳדָשׁ

Rev 11:3 וַתִּחַתֵּי לִשְׁנֵי עָדִי וַנִּבְאוּ יָמִים אֶלְפִי מֵאֲתָנִים וּשְׁשִׁים בְּלִבוֹשׁ שֶׁקַּ

Rev 11:4 וְהָאֱלֹהִים הֵם שְׁנֵי הַיּוֹתִים וַשְּׁתֵי הַמְּנֻרֹת הַעֹמְדִים עַל־אֱלֹהֵי הָאָרֶץ

Rev 11:5 וַכִּי־יִבְקָשׁ אִישׁ לִנְגַע בָּם תִּצַּא אִשׁ מִפִּיהֶם וְתֹאכַל אֶת־אִיְבֵיהֶם מוֹת וּמוֹת כְּלֵי־מִבְקָשׁ לִנְגַע בָּם לְקַעַח

Rev 11:6 וְהֵם יִשְׁלָאֵל יָרֵם לְעַצֵּר אֶת־הַשָּׁמַיִם לְבַלְחֵי הַיּוֹם מִטָּר כְּלִימֵי נְבוֹאָתָם וַיֵּשׁ לֵאלֹהִים לְדָם לְהַפֵּךְ אֶת־הַיָּם בְּכַל־מָקוֹ כְּדֵי חֲפָצָם

Rev 11:7 וַכִּכְלוֹת עֲדוּתָם תִּלְחַסֵּם־בָּם תַּחֲנִיחַ הָעֵלָה מִן־הַתְּהוֹם תִּגְבַּר עֲלֵיהֶם וַתִּתְרַג אִתָּם

Rev 11:8 וַתִּפְרֹקֵיהֶם וַפְּלוּ בְּרָחוּב הָעִיר הַגְּדוֹלָה הַנִּקְרָאת בַּשֶּׁפֶת מִשָּׁל סוּדוֹם וּמִצְרַיִם אֲשֶׁר שָׁם־נִצְלַב גַּם־אֲדִנְיָהֶם

Rev 11:9 וְרַבִּים מִן־הָרְעָמִים וְהַמִּשְׁפָּחוֹת וְהַלְשָׁנוֹת וְהַגּוֹיִם יִרְאוּ אֶת־פְּנֵיהֶם שְׁלֹשַׁת יָמִים וַחֲצִי וְלֹא יִתְנוּ לְקַבֵּר אֶת־הַחֲלָלִים בְּמִקְוֵם קָבֵר

Rev 11:10 וַיִּשְׁבּוּ הָאָרֶץ וַיִּשְׁשׂוּ וַיִּגְלוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁלַחוּ מִנּוֹחַ אִישׁ לְרַעְהוֹ אַחֲרָי אֲשֶׁר עָבְרוּ שְׁנֵי הַנְּבִיאִים הָאֵלֶּה אֶת־יִשְׁבּוּ הָאָרֶץ

Rev 11:11 וּבְמִלְאֵת שְׁלֹשַׁת יָמִים וַחֲצִי בָּא בָהֶם רוּחַ תִּיִם מֵאֵת הָאֱלֹהִים וַיַּעֲמָדוּ עַל־רֵגְלֵיהֶם וַחֲתַת אֱלֹהִים נָפְלָה עַל־כָּל־רֵאשֵׁיהֶם

Rev 11:12 וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל גְּדוֹל קְרָא אֲלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר עֲלוּ הִנֵּה נִעְלָו בְּעַנְן הַשָּׁמַיִם וְעִנֵּי אִיְבֵיהֶם רֹאוּת

Rev 11:13 וַיְהִי רַעַשׁ גְּדוֹל בַּעַת הַהִיא וַתִּפֹּל עִשְׂרִית הָעִיר וַשְּׁבַעַת אֶלְפִים אַנְשִׁים לְמִסְפַּר שְׁמוֹת מַתּוּ כְּרַעַשׁ וַתִּנְשָׂאֲרִים רַעְדָה אֶחָדָתָם וַיִּתְנוּ כְּבוֹד לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם

Rev 11:14 וַיְהִי שְׁנֵי חֶלֶף הַלְדָּ־לוֹ וַיְהִי הַשְּׁלִישִׁי עַד־מַהֲרָה הִנֵּה בָּא

Rev 11:15 וַיִּחַקַּע הַמַּלְאָךְ הַשְּׁבִיעִי וַקְּלוֹת גְּדוֹלִים נִשְׁמְעוּ בַשָּׁמַיִם לֵאמֹר הִיטָה מַמְלַכַת הָאָרֶץ לְאֲדִנְיָנוּ וְלִמְשִׁיחוֹ וְהוּא וּמִלֶּךְ לְעוֹלָם נַעַד

Rev 11:16 וַעֲשִׂרוּם וַאֲרָבְעָה הַזִּקְנִים הַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים עַל־כִּסְאוֹתָם נָפְלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לֵאלֹהִים

Rev 11:17 וַיֹּאמְרוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לֵךְ וְהָיָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת הַזֶּה וְהָיָה וַיְבֹאוּ כִּי לְבַשְׁתָּ עוֹ גְּדָלְךָ וַתִּמְלֹךְ

וְהָיוּ בְּחֵרוֹת אִפְסָם עַד בֹּא חֲרוֹן אַפְּךָ וַיּוֹם הַמִּשְׁפָּט לִישְׁנֵי עָפָר וְלַחַת שֶׁקֶר לְעַבְדֵי־ךָ הַנְּבִיאִים וְהַקְּדוֹשִׁים וְנֹרְאֵי שִׁמְךָ הַקְּטָנִים עַם־הַגְּדוֹלִים וְלַעֲבָרֵי אֶת־עַבְדֵי־ךָ הָאָרֶץ

Rev 11:18 הַגּוֹיִם

Rev 11:19 וַאֲזַי נִפְתַּח חֻיכַל הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וַאֲרוֹן בְּרִיתוֹ נִרְאָה שָׁם בְּמַקְהָשׁוֹ וַיִּתְמַלְטוּ בְּרָקִים וְקוֹלֹת רַעְמִים וַיִּזְעַקוּ וַיִּבְרָךְ כָּבֵד

Rev 12:1 וַיֹּאמֶר גְּדוֹל נִרְאָה אִזּוּ בַשָּׁמַיִם אִשָּׁה עָטָה מַעֲטָה שָׂמֶשׁ וְלִבְנָהּ תַּחַת הַרְגְלֶיהָ וְעַל־רֵאשֶׁתָּהּ יָצִין נֹר שְׁנַיִם עֶשֶׂר כּוֹכָבִים

Rev 12:2 וְהָיָה הָרָה לָלֶת וַתִּזְעַק בַּחֲבֻלֶיהָ כִּי נִהַפְכוּ עָלֶיהָ צָרִיהָ

Rev 12:3 וַיִּזְרַק אֹתָהּ שָׁנֵי בַשָּׁמַיִם וַהֲנִיחַ תַּנִּין גְּדוֹל כַּמְרָאָה אֲשֶׁר וְלוֹ שִׁבְעָה רֵאשִׁים וְעֶשֶׂר קַרְנִים וְעַל־רֵאשָׁיו שִׁבְעַת כְּתֻרוֹת

Rev 12:4 וַיִּסְחָב בּוֹנֵבו שְׁלִישִׁית מִן־כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וַיְשַׁלְכֵם אַרְצָה וַיַּעֲמֵד הַתַּנִּין לִפְנֵי הָאִשָּׁה לַעֲשֵׂת לָדָתָהּ לְבַלֵּעַ אֶת־בְּנָהּ בַּהֲגִדְלוֹ

Rev 12:5 וְהָיָה יְלֶדָה אֶת־בְּנָהּ בֶּן יוֹכָר אֲשֶׁר עָתֵד לָרְעוֹת אֶת־הַנּוֹיִם כֻּלָּם בַּשַּׁבָּת בְּרִזְלוֹ וַיִּלְקַח בְּנָהּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֶל־כִּסְאוֹ

Rev 12:6 וְהָאִשָּׁה בָרְחָה לָהּ הַמְדַבְּרָה אֲשֶׁר־שָׁם הוֹכִירָלָה מְקוֹם עַל־פִּי הָאֱלֹהִים לְכַלְכֵּל אֶתָּהּ שָׁם יָמִים אַלֶּף וּמֵאוֹתָם וְשִׁשִּׁים

Rev 12:7 וְהָיָה מַלְחָמָה בַשָּׁמַיִם מִיְכָאֵל וּצְבָאוֹ עִרְכוּ קָרָב עִם־הַתַּנִּין וְהַתַּנִּין וּצְבָאוֹ נִלְחָמוּ עִמָּם

Rev 12:8 וְלֹא יָכְלוּ לָהֶם וּמִקוֹמָם לֹא נִמְצָא עוֹד בַּשָּׁמַיִם

Rev 12:9 וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת־הַתַּנִּין הַגְּדוֹל הוּא הַנִּחַשׁ הַקְּרָמִנִי אֲשֶׁר קָרְאוּ לוֹ שׁוֹטֵן וְשָׁטֵן אֲשֶׁר הִדִּית כְּלִי־שִׁבִי תַּבַּל אֹתוֹ וְאֶת־מִלְאָכָיו עִמּוֹ הַשְּׁלִיכוּ אַרְצָה קוֹל גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לֵאמֹר הַיּוֹם בָּאָה יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ וּבִזְרוֹתָיו וּמַלְכוּתוֹ וּמִמְשַׁלְתּוֹ מִשִּׁיחוּ כִּירוֹחֵר שׁוֹטֵן אֲחֵינוּ אֲשֶׁר־עָמַד לְשַׁטְנֵם לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה

Rev 12:10 וַיִּאֲשַׁמְעוּ

Rev 12:11 וְהֵם גָּבְרוּ עָלָיו בְּרַם הִשָּׂה וּבַעֲדוֹת פִּיהֶם וְלֹא־אָהָבוּ אֶת־נַפְשָׁם עַד־מוֹת

Rev 12:12 עַל־כֵּן רֵנוּ שָׁמַיִם וַיִּזְהַלוּ אֲחֵם הַשְּׁכִנִים שָׁם אוֹי לִישְׁבֵי הָאָרֶץ וּלְשִׁכְנֵי הַיָּם כִּי־יִזְכַּר אֲלֵיכֶם הַשָּׁטֵן וַחֲמָתוֹ גְּדוֹלָה מִדַּעְתּוֹ כִּי חָקַצַר עִתּוֹ

Rev 12:13 וּכְרָאוֹת הַתַּנִּין כִּי הוֹרֵד אַרְצָה וַיַּרְדֶּף אַחֲרֶיהָ הָאִשָּׁה אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ בֶּן הַזָּכָר

Rev 12:14 וַיִּחַתּוּ לָאִשָּׁה שְׁתֵּי כְנָפַיִם כַּנֶּפֶץ הַנֹּשֵׂר הַגְּדוֹל וַתִּקַּף הַמְדַבְּרָה אֶת־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִכְלְכְלוּ אֶתָּהּ מוֹעֵד מוֹעֵדִים וַחֲצִי מִפְּנֵי הַנִּחַשׁ

Rev 12:15 וַיִּקַּף הַנִּחַשׁ הַגְּדוֹלִים מִפְּנֵי אַחֲרֵי הָאִשָּׁה לְשַׁטְפָּהּ בְּנָהָר

Rev 12:16 וַתַּעֲזוֹר הָאָרֶץ לָאִשָּׁה וַתַּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתַּבְלַע אֶת־הַנִּחַשׁ אֲשֶׁר־הִקְיָא הַתַּנִּין מִפְּנֵי

Rev 12:17 וַיִּקְצַף הַתַּנִּין עַל־הָאִשָּׁה וַיִּלְךְ לַהֲלַחֵם בּוֹתֵר זָרְעָה שְׁמֵרֵי מִצּוֹת־אֱלֹהִים וְעִרְוֹת יְשׁוּעַת הַמַּשִּׁיחַ אֲחֵם

Rev 13:1 וַיִּאֲעֵמַד עַל־חֹלוֹ שִׁפְתַי הַיָּם וַיֹּאמֶר חַיָּה עֵלָה מִן־הַיָּם אֲשֶׁר לָהּ שִׁבְעָה רֵאשִׁים וְעֶשֶׂר קַרְנִים וְעַל־קַרְנֶיהָ עֶשֶׂר עֲטֻרוֹת וּשְׁמוֹת גְּדוֹפוֹים עַל־רֵאשֶׁתָּהּ

Rev 13:2 וַתַּחֲזֶה אֲשֶׁר עִינֵי רַאֵי דְמִתָּה לְגִמְרוֹ וְרַגְלֶיהָ רַגְלֵי רַב וּפִיהָ כִּי אֲרִי וְהַתַּנִּין נָתַן לָהּ אֶת־כַּחַתּוֹ וְאֶת־כִּסְאוֹ וּמִמְשַׁלְכֶיהָ

Rev 13:3 וַאֲחִיזָה אַחֲרָי מִרְאֵשֶׁתָּהּ כַּמְכָה מַכַּת מוֹת וּמַכַּת הַמּוֹת נִרְפָּאָה וְכֹל־הָאָרֶץ הַעֲרִיצוֹ אֶת־הַחַיָּה וַיִּנְהַרְוּ אַחֲרֶיהָ

Rev 13:4 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ אֶל־הַתַּנִּין כִּי־נָתַן מִמְשַׁלָּה לַחַיָּה וּלְפָנֵי הַחַיָּה הִשְׁתַּחֲוּוּ לֵאמֹר מִי כַמוֹ הַחַיָּה מִי יַעַז לַהֲלַחֵם בָּהּ

Rev 13:5 וְלֹא יָוֶלָה נֶתַן פֶּם מַמְלַל רַבְרָבִן וַחֲרָפוֹת וְכַח נֶתַן־לָהּ לַעֲשׂוֹת כַּרְצוֹנָהּ שְׁנַיִם וָאַרְבָּעִים חֹדֶשׁ

Rev 13:6 וַתַּפְתַּח אֶת־פִּיהָ לַחֲרָף אֶת־הָאֱלֹהִים וּלְגַדֵּף אֶת־שְׁמוֹ וְאֶת־מִשְׁכַּנּוֹ וְאֶת־שִׁכְנֵי הַשָּׁמַיִם

Rev 13:7 וַיִּנְתְּנוּ־לָהּ לַעֲשׂוֹת מַלְחָמָה עִם־הַקְּרוֹשִׁים וּלְגַבֵּר עֲלֵיהֶם וּמִמְשַׁלָּה נִתְּנָה לָהּ עַל כְּלִישְׁבַּט וְעַם וּלְשׁוֹן וְגוֹי

Rev 13:8 וְכֹל־יִשְׁבְּוֹ הָאָרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתָם מִנִּי אִזּוֹ תִּסְדַּר אַרְצָה בְּסִפֵּר חַיֵּי הַשָּׂה הַטְּבוּחַ

Rev 13:9 מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְיָם לוֹ וַיִּשְׁמַע

Rev 13:10 מִי אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה שְׁבִי שְׁבִי וְלֶךְ מִי אֲשֶׁר יָמִית בַּחֲרָב בַּחֲרָב יוֹמַת בּוֹזָאת נִמְצָא עֲצֵר רוּחַ וְאִמּוֹנָה לְקַרְשִׁים

Rev 13:11 וַיֹּאמֶר חַיָּה אַחֲרַת עֵלָה מִן־הָאֲרָמָה בַּעֲלַת שְׁתֵּי קַרְנֵיָם כַּכְּבֹּשׁ וּמִדְּבַרְתָּ כַּפִּי תַּנִּין

Rev 13:12 וְהָיָה מִשְׁלַל עַל־פְּנֵי הַחַיָּה הַרְאֵשְׁנָה בְּכָל־מִמְשַׁלְתָּהּ וּבַפְּעֻלַת יָדֶיהָ הִשְׁתַּחֲוּוּ הָאָרֶץ וַיִּשְׁבְּוֹהָ לִפְנֵי הַחַיָּה הַרְאֵשְׁנָה הַנִּרְפָּאָה מִן־מַכַּת הַמּוֹת

Rev 13:13 וַתַּעֲשֶׂה מוֹפְתִים גְּדוֹלִים עַד גַּם־לְהוֹרִיד אֶשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם אַרְצָה לַעֲיִנֵי בְנֵי אָדָם

Rev 13:14 וַתַּדְרִיחַ אֶת־יִשְׁבְּוֵי הָאָרֶץ בַּמּוֹפְתִים הַנְּחוּנִים לָהּ לַעֲשׂוֹת לִפְנֵי הַחַיָּה וַתֹּאמֶר אֶל־יִשְׁבְּוֵי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת צִלְם לַחַיָּה אֲשֶׁר־הִפְתָּה מִפְּתִיחֶיךָ וַתַּחֲוִי

Rev 13:15 וְגַם נָתַן לָהּ לְהַפִּיחַ רוּחַ בְּצִלְם הַחַיָּה עַד אֲשֶׁר כָּל לְרַבֵּר וּלְעֲשׂוֹת חֵק מִי אֲשֶׁר־לֹא יִשְׁתַּחֲוּוּהָ לְצִלְם הַחַיָּה יוֹמַת

Rev 13:16 וַתַּנְהַר אִמֵּר כִּי כִמְטָן כְּגִדוֹל כְּעֵינִי כְּעֵשִׂיר כְּעַבְד כַּכְּרֹחֲרוֹם כֻּלָּם יַחְוּוּ תוֹ עַל־יָדֵי יוֹמָם אוֹ עַל־מַצְחָם

Rev 13:17 וְכִי לֹא־יִכְבַּל אִישׁ לְקַנּוֹת וּלְמַכֵּר בְּלַחֵי הוּא אֲשֶׁר לוֹ הַתּוֹ הוּא שֵׁם הַחַיָּה אוֹ־מִסְפָּר שְׁמָהּ

Rev 13:18 פַּה חֲקָמָה צְפוּנָה וְהַמְשַׁכֵּל יַחֲשַׁב אֶת־מִסְפָּר הַחַיָּה כִּי מִסְפָּר אָדָם הוּא וּמִסְפָּרוֹ תִּרְסוּ

Rev 14:1 וַיֹּאשָׁא עִינֵי וַהֲנַחֲשָׁה עִמּוֹ עַל־הַר צִיּוֹן וַאֲצִלוּ מֵאָה וָאַרְבָּעִים אַלֶּף נֶפֶשׁ וָאַרְבַּעַת אֲלָפִים הֵם אֲשֶׁר שָׁמוּ וְשֵׁם אָבוֹי כְּתוּבוֹים עַל־מַצְחָם

Rev 14:2 וַיִּאֲשַׁמְעוּ קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל רַעַם אֲדִיר וְאֶקְשִׁיב קִשְׁבּוֹ וַהֲנִיחַ הוּא קוֹל מְנַנְנִים הַפְּרָשִׁים עַל־פִּי גְבֻלֵיהֶם

Rev 14:3 חֹדֶשׁ לִפְנֵי הַכִּסֵּא וּלְפָנֵי אַרְבַּע הַחַיּוֹת וְהַזְּקִנִים מִבְּלִי וְכַלֵּת אִישׁ לְלַמֵּד אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּלַחֵי מֵאָה וָאַרְבָּעִים אַלֶּף וָאַרְבַּעַת אֲלָפִים אֵלָה אֲשֶׁר נִפְדּוּ מִן־הָאָרֶץ

Rev 14:4 וַיִּשְׁירוּ שִׁיר

Rev 14:4 וְהָלֹא הֵם אֲשֶׁר לֹא־נִגְאָלוּ בְּנִשְׁיִים כִּי בַתְּמַתָּם הֵם כַּחַחֲלוֹת וְהַלְכִים אַחֲרֵיהֶם הִשָּׂה אֶל־אֲשֶׁר יָלַךְ וּפְדוּיִים הֵם מִקֶּרֶב בְּנֵי הָאָדָם כַּכְּסוּרִים לֵאלֹהִים וְלִשָּׁה

Rev 14:5 וּמִרְמָה לֹא־נִמְצָאָה בְּפִיהֶם כִּי יִשְׁרִים וְחַמּוּיִים הֵם לִפְנֵי כִסֵּא הָאֱלֹהִים

Rev 14:6 וַיֹּאמֶר מִלְאָךְ אַחַר מַעוּפָף בְּלֵב הַשָּׁמַיִם וּבַשֶּׁרֶת עוֹלָם גִּידוֹ לִישְׁבֵי הָאָרֶץ וּלְכִלְיוֹי וְשִׁבְטֵי וּלְשׁוֹן נַעַם

Rev 14:7 וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל וַיֹּאמֶר אֶת־הָאֱלֹהִים וְהִבְרִילוּ כְבוֹד כִּי יוֹם הַמַּשְׁפָּט הִנֵּה בָא הַשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵינוּ אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֵת כְּלִי־מַעֲיָנוֹ מַיִם

Rev 14:8

Rev 14:8 וּמִלְאָךְ אַחַר קָרָא אַחֲרָיו נִפְלָה נִפְלָה כָּבֵל הַעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר מִיּוֹן חַמַּת תּוֹנָתָה הַשְּׁקֵתָה אֶת־כָּל־הַנּוֹיִם

Rev 14:9 וּמִלְאָךְ שְׁלִישִׁי קָרָא אַחֲרֵיהֶם בְּקוֹל גְּדוֹל מִי אֲשֶׁר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ אֶל־הַחַיָּה וְאֶל־צִלְמָהּ וַיַּחֲזִיחַ אֶת־חַחֲתּוֹ עַל־מִצְחוֹ אוֹ עַל־יָדוֹ

Rev 14:10 גַּם־הוּא וַיִּשְׁתָּה מִיּוֹן חַמַּת אֱלֹהִים מִכּוֹס הַתְּרַעֲלָה הַמְּלֹאָה מִזֶּג עֲזָמוֹ וַיַּחַגְלַל בּוֹזְעֻפוֹת אֵשׁ וַנִּפְרִית לַעֲיִנֵי צָבָא הַקָּדָשׁ לַעֲיִנֵי הַשָּׂה

Rev 14:11 וַיַּעֲשֶׂן כּוֹר עֲנַיִם וַעֲלָה עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים וּמְנוּחַ לֹא יִמְצָאוּ יוֹמָם וְלַיְלָה הַמַּשְׁתַּחֲוּוּים אֶל־הַחַיָּה וְאֶל־צִלְמָהּ וַאֲשֶׁר הַחַחֲוֹ תוֹ שְׁמָה עַל־בִּשְׂרָם

Rev 14:12 פַּה נִמְצָא עֲצֵר רוּחַ לְקַדְשִׁים פַּה הַשְּׁמָרִים מִצּוֹת הָאֱלֹהִים וְאִמּוֹנָתָה וַיִּשׁוּעַ

Rev 14:13 קוֹל קָרָא אֵלֵי מִן־הַשָּׁמַיִם כַּחַב אֲשֶׁרֵי הַפְּתִיחַ אֲשֶׁר מִן־הַיָּם וְהַלְאָה יְמוֹתוֹ בְּאֲדָנֵי וַאֲף גַּם־הַרְוִיחַ עֵנָה לֵאמֹר שָׁם יִנְחוּ וַיַּעֲוִי כַח וְהַלֶּךְ אַחֲרֵיהֶם מַעֲשֵׂה צָרְקָם

Rev 14:13 וַיִּאֲשַׁמְעוּ

Rev 14:14 וַיֹּאשָׁא עִינֵי וַהֲנִיחַ עֲנַן צַח וְעַל־הָעֲנַן רַכֵּב כַּדְמוּת בְּרָאָם וַיִּגְדֵר זֶהָב עַל־רֵאשׁוֹ וּבִגְדוֹ מַעֵל מַלְטָשׁ

Rev 14:15 וּמִלְאָךְ אַחַר יָצָא מִן־הַחַיִּיכָל וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל אֶל־הַרְכָּב עַל־הָעֲנַן שְׁלַח אֶת־הַמַּנְגֵּל וּקְצַר כִּי בָא מוֹעֵד לְקַצֵּר אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּשַׁל קְצִיר הָאָרֶץ

Rev 14:16 וַיִּשְׁלַח הַרְכָּב עַל־הָעֲנַן אֶת־מַנְגְלוֹ עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּקְצַר אֶת־קְצִיר הָאָרֶץ

Rev 14:17 וּמִלְאָךְ אַחַר יָצָא מִן־הַחַיִּיכָל אֲשֶׁר בְּמִרוֹם וְגַם־בִּגְדוֹ מוֹמְרָה מַלְטָשָׁה

Rev 14:18 אֲשֶׁר לוֹ שְׁלִטוֹן עַל־הָאֵשׁ וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל אֶל־אֲשֶׁר לוֹ הַמּוֹמְרָה הַמַּלְטָשָׁה לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־הַמּוֹמְרָה הַמַּלְטָשָׁה וּבְצַר אֶת־אֲשִׁפְלַת נַפְן הָאָרֶץ כִּי־הִבְשִׁילוּ עֲנָבֶיהָ

Rev 14:18 ויבא מלאך אחר מן המזבח

Rev 14:19 ויגף המלאך את מזמרתו על הארץ ויבצר את אשכולת נפן הארץ וישלכן אל תוך הנהג הנהג הנדולה היא נת חמת אלהים

Rev 14:20 ויורדו בנת מחוץ לעיר ויצא דם מן הנהג ויגיע עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות כפרת ארץ

Rev 15:1 וארא מופת אחר גדול ונורא בשמים שבעה מלאכים נשאים שבע מגפות אחרות כי בהנהגתם חמת אלהים

Rev 15:2 וכיום זכוכית גדולה באש נראה לעיני ואלה אשר נברו על התהיה ועל הצלמה ועל התהיה ומספר שמה עמרים עליום הזכוכית וכנרות אל בך

Rev 15:3 ואז ישירו שיר משה עבד האלהים ושיר השם לאמר גדלים ונוראים מעשיך יהוה אלהי צבאות ודרכיך אמת וצדק מלך הקדושים

Rev 15:4 מי לא יראך יהוה מי לא יתן כבוד לשמך קדוש אתה לבדך וכל העושים נבאו וישתחוו לפניך כפי צדקתך נגלתה

Rev 15:5 ואחריו יבין ראיתי והנה היכל משכן העדות נפתח בשמים

Rev 15:6 ושבעה מלאכים נשאי שבע המגפות יצאו מן ההיכל מלבשים בגדי שש צח ובהיר ונורא אזור זהב במתניהם

Rev 15:7 ותתן אחת מארבע החיות אל שבעת המלאכים שבעה מזרקי זהב מלאים חמת אלהים אל חי עד עולמי עולמים

Rev 15:8 וההיכל ומלא עשן מכבוד עז אלהים ולא יכל איש לבא אל ההיכל עד אשר תכלינה שבע המגפות אשר בידו שבעת המלאכים

Rev 16:1 ואשמע קול גדול מן ההיכל קרא אל שבעת המלאכים לאמר לכו והריקו את שבעת המזוקים המכילים חמת האלהים על הארץ

Rev 16:2 וילך הראשון וירק את מזוקו על הארץ ויהי לשחין רע פרח באנשים אשר תו החיה בהם והמשחיתים אל הצלמה

Rev 16:3 וירק השני את מזוקו אל תוך הים ויהי לדם פדם אשר יוובו פגרים מתים ותמת כל נפש חיה אשר בים

Rev 16:4 וירק השלישי את מזוקו על הנהרות ועל מעיני מים ויהפכו לדם

Rev 16:5 ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה יהוה והנה ויהיה ויהיה כפי כרצתך

Rev 16:6 הם שפכו דם קדשים ונביאים ואתה השקותם דם כפי כרצתך ואתה להם

Rev 16:7 ואשמע קול מן המזבח אמר אמן משפטך יהוה אלהים אל שדי אמת וצדק

Rev 16:8 והרביעי הריק את מזוקו על פני השמש ויחמלו ללהט את האנשים באש

Rev 16:9 וירבו האנשים בלהט נורא מאד ויגדפו את שם אלהים השליש על המגפות האלה ולא שבו לתחילו כבוד

Rev 16:10 וירק החמישי את מזוקו על פסא החיה ותחשף מלכותה וינשכו את השונם מרב כאבם

Rev 16:11 ויגדפו את אלהי השמים מפני המכאוב והשחין ולא שבו ממעשיהם

Rev 16:12 וירק הששי את מזוקו אל תוך הנהר הגדול ונהר פרת ונהר טיגר ונהר ארבע נהרות אחרות ויפשו את השמים

Rev 16:13 וארא שלשה רוחות טמאים כתבנית צפרדעים יצאים מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר

Rev 16:14 כי הם רוחות השדים העשים מופתים וקאים אל מלכי ארץ ותבל פלה לאסף אתם למלחמה ליום הגדול הוא יום אלהי צבאות

Rev 16:15 הנני בא כנבא אשרי האיש הנעור ואת בניו הוא נצר לבלתי ילך ערם וראו את ערוחו

Rev 16:16 והם הקהילו אתם אל המקום אשר העברים יקראו לו הר מגדו

Rev 16:17 והשביעי הריק את מזוקו על פני רקיע השמים ויצא קול גדול מן ההיכל העליון מן הכסא לאמר נעשתה

Rev 16:18 והנה נשמעו קלות וברקים ורעמים ויהי רעש גדול אשר לא היה כמותו למן היות אדם על הארץ כי גדל הרעש עד מאד

Rev 16:19 ותחלק העיר הגדולה לשלשה חלקים ערי הגוים נפלו וכל הגדולה נפקדה לפני האלהים להשקותה כוס יין חמת אפו

Rev 16:20 ויגדו ויהיו חיים ויהיו עתה נעתיקו ממקומם ואינם

Rev 16:21 וימזג השמים המטירו כרד ככר על ראשי האנשים ויגדפו האנשים את האלהים על דבר מגפת הברד כפי כבודתה מכתו עד מאד

Rev 17:1 ויבא אחר מן שבעת המלאכים נשאי שבעת המזוקים וידבר עמרי לאמר אלי בא וראך את משפט הזונה הגדולה הישבת על מים רבים

Rev 17:2 אשר זנו אחריה מלכי הארץ וישבי תבל השתכרו מוין תונתה

Rev 17:3 ויוליכני ברוח המדברה וארא אשה ישבת על תהיה ארמה כחולע מלאה שמות גדופים ושבעה ראשים לה ועשר קרנים

Rev 17:4 והאשה לבושה ארזמן ושני חולעת ועטה זהב אבני חפץ ופנינים וכוס זהב בידה מלאה שקוצים ותועבות וזונה

Rev 17:5 ועל מצחה כתוב שם בדרך סוד בכל הגדולה היא אם תיגות ושקוצי הארץ

Rev 17:6 וארא את האשה שכרה מדם הקדושים וערי ושעו ושמה אחרתני עד מאד מראות אתה

Rev 17:7 ויאמר אלי המלאך למה זה תשתומם הנני מניד לך סוד האשה והתהיה הנשאת אתה בעלת שבעה ראשים ועשר קרנים

מיתהתהם ולאבדון חר וישבי תבל אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים מראש מקדמי ארץ שמה תאחזם בראתם את התהיה אשר היתה ואיננה נעתיקה לבא

Rev 17:8 התהיה אשר ראית עינד היתה בארץ אחריון חלפה לה ועוד תעלה

Rev 17:9 פה איש חבונות ובין שבעה הראשים שבעה הרים הם אשר האשה ישבת עליהם

Rev 17:10 והמלכים שבעה הם חמשה מהם נפלו אחר מלך פיום והאחרון לא בא עוד והנה כי נבא יעמד אך לזמן קטן

Rev 17:11 והתהיה אשר היתה ואיננה הוא מלך שמיני ומן השבעה הוא ולאבדון ילך

Rev 17:12 ועשר הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא הניעו עוד למלוכה כי אסכמלכים ומשלו שעה אחת עמהתהיה

Rev 17:13 ורוח אחר בהם ואת חילם וממשלתם ותנו אל התהיה

Rev 17:14 והם ולחמו את ההשה ותשה ויבר עליהם כי הוא ארון האדנים ומלך המלכים וצבאו עמו קריאי אל בחיורו ונאמניו

Rev 17:15 ויוסף ויאמר אלי המים אשר ראית אשר ישבת שם הזונה הם עמים וקהל עמים וגוים ולשונות

Rev 17:16 ועשר הקרנים אשר ראית עמהתהיה הם יחדו וישנאוה את הזונה והציגוה שממה וערמה ואכלו את בשרה ושרפוה כליל באש

Rev 17:17 כי האלהים נתן לבן למלא את עוצתו ולהיות לקן דעה אחת לתת את ממשלתו לתהיה עד כפי יומם ודברי האלהים מתחיל ועד פלה

Rev 17:18 והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה שחתי בממלכות הארץ

Rev 18:1 ואחריו יבין ראיתי מלאך אחר ירד מן השמים שר וגדול והארץ האירה מכבודו

Rev 18:2 וירקא בכח ועז לאמר נפלה נפלה בכל הגדולה היתה לגונה שעירים בתי כלאים לכל רוח טמא וכן לכל עוף שקץ ותעב

Rev 18:3 כי מוין חמת תונתה שחז כל העושים ומלכי תבל זנו אליה וסחרי ארץ העשירו משפעת חיל תעגניה

Rev 18:4 ואשמע קול אחר מן השמים קרא צאו מתוכה עמי פתגעו בחטאתיה ודבקו בכם תחלאתיה

Rev 18:5 כי נענו אל השמים חטאתיה ויזכר אלהים את שונה

Rev 18:6 שלמורלה נמולה שנמלה לכם עשורלה כפלים במסך הפוס אשר מסכה מסכורה כפלים
Rev 18:7 כפאשר הוזה נבירה ומענה כן הביאו עליה מרה ואכל כי אמרה בלבכה מלכה אני לעולם לא אשב אלמנה ולא אדע שכול
Rev 18:8 על-כן תבאנה לה ביום אחר קל-תחלטיה מות אבל ורעב והיתה למאכלת אש כי חוק יהוה אלהים השפט אתה
Rev 18:9 ומלכי-ארץ אשר זנו אתה ותתעלסו עמה בתענונים ויכו ויספרו לה בראתם את-עשן שהפתה
Rev 18:10 וממנו ושבר מרחוק יעמדו וקוננו אוילך אוילך בכל עיר רבתי עם קרניה נשגבה ברנע אחר בא עלוך משפטך
Rev 18:11 ויבכו והתאבלו עליה כנעני-ארץ כי אין קנה עוד לסחרם
Rev 18:12 סחר זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים שש וארזמן ומשי ושני כל-עצי בשמים כלי שנהבים וכלי עצים יקרים נחשת ברזל ושיש
Rev 18:13 קמון-בשם וקמרת סמים מר ולבונה ויון ושמן סלת וחטים מקנה בקר וצאן סוס ורכב עבד ושפחה
Rev 18:14 רחק ממך פרי תאנה לעינך וכל-ענבים ומנדים לא תמצא-עוד אלו להם ואינם
Rev 18:15 והרכלים אשר מצאו און להם בעוביניה ממנו ומשבר יעמדו מרחוק ויכו עליה ויספרו לאמר
Rev 18:16 אללי לקריה הגדולה אשר לבשה שש וארזמן ושני ותעד עדי-הב אבני-חפץ ופנינים
Rev 18:17 ארץ ספו תמו כרנע כל-היון עתק זה וכל-חבל ועבר ארחות ימים מלחים ועשי מלאכה ביום מרחוק עמדו
Rev 18:18 ויצעקו בראתם את-עשן שהפתה לאמר איה עיר הגדולה
Rev 18:19 ויורקו עפר עליה-ראשיהם ויזעקו בבכי ואכל לאמר אללי לקריה הגדולה מחיל עשקה העשירו כל-בעלי אניות בים ועתה הפוכה היא כמורנע
Rev 18:20 צהלו ורנו שמים קדשים שליחים ונביאים כירגם אלהים את-נקמתכם מידה
Rev 18:21 ומלאך אחר גבור נשא אבן גדולה כפלח רכב וישלך אליהו הים ויאמר ככה תשקע בכל העיר הגדולה בשפף קצף ולא-תמצא עוד
Rev 18:22 לא-ישמע עוד כך קול מנגנים ושרים והמית חללים וחצצרות וכל-הקש וחשב לא-ימצא עוד בחוכך אף לא ישמע כך קול החים
Rev 18:23 ואור גר לא יארבך וקול חתן וקול פלה אבד ממך וען כנענך היו נכבדי-ארץ ובכשפף נדחו כל-הגוים
Rev 18:24 ורם הנביאים והקדושים נמצא בכנפייה וכל-חללי הארץ
Rev 19:1 ואחר-כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים קראים הללויה התשועה והתפארת והעו ליהוה אלהינו
Rev 19:2 אמת וצדק משפטו כישפט את-הזונה הגדולה אשר-השחיתה את-הארץ בתזותה וידרש מידה אחים עבדי השפוף
Rev 19:3 ויענו שנית הללויה ער-עולמי עולמים ועלה עשנה
Rev 19:4 ועשרים וארבעה הוגנים וארבע החיות נפלו על-פניהם וישתחוו לאלהים הישב על-הכסא ויאמרו אמן הללויה
Rev 19:5 וקול קרא יצא מן-הכסא לאמר הללו את-אלהינו כל-עבדי ויראוי הקטנים עס-הגדולים
Rev 19:6 ואשמע כקול המון רב וקול מים רבים וכשאון רעם חזק קרא הללויה כירמלך יהוה אלהי צבאות
Rev 19:7 לכו ונשמחה ונגילה ונתנה לו כבוד כי באה חתנת השה וכלחו ערוכה בכל
Rev 19:8 ויתן לה ללבש בוץ וך ונקי כי בוץ הוא צדקת הקדושים
Rev 19:9 ויאמר אלי כתב אשרי הקראים אלה-משמה לחתנת השה ויוסף ויאמר אלה רברי אלהים אמת
להשתחות לו ויאמר אלי לא-כן ראה אנכי עבד כמודד וחבר אני לך ולא-אחיד המחזיקים בערות ישוע לאלהים תשתחוה כי עדות ישוע היא רוח הנבואה
Rev 19:10 ואני נפלתי לרגליו
Rev 19:11 וארא את-השמים נפתחים והנה-סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן וישר ומשפטו ומלחמתו במישרים
Rev 19:12 עיניו כלהבות אש ועטרות רבות על-ראשו ועליו שם חקוק אשר לא-ידע אותו איש מלבדו
Rev 19:13 והוא עטה לבוש מאדים בדם ושמו נקרא דבר האלהים
Rev 19:14 ויבא השמים רכבים אחריו על-סוסים לבנים מלבשים בנדי-בוץ וך ונקי
Rev 19:15 וחרב חדה יצאת מפיו להכות בה את-הגוים ולרעם בשבט ברזל והוא רחף בנת וין החמה והועף אלהי הצבאות
Rev 19:16 ועל-בגדו ועל-ירכו כתוב שם מלך המלכים וארני הארנים
Rev 19:17 וארא מלאך אחר עמד על-השמש וקרא בקול גדול אל-כל-עוף כנף המעופף על-פני רקיע השמים לאמר באו האכפו אלה-משמה הגדול לאלהים
Rev 19:18 ויאכלתם בשר מלכים בשר שרי אלפים ובשר נבורים בשר סוסים ורכביהם ובשר בני חורים ועבדים קטנים עס-גדולים כלם
Rev 19:19 וארא את-החיה ומלכי הארץ ומתניהם כירעכו להלחם עס-רכב הסוס וצבאו נאחו עמה הוא אשר עשה האחות לפנייה להדיח את-נשאי תו החיה ואת-המשפחהוים לצלמה והם שניהם השלכו חיים אלהוך גם התבערה הבער בנפרית
Rev 19:20 ותתפשח החיה ונביא השקר
Rev 19:21 ויהנשארים נפלו לפי חרבה היצאת מפי רכב הסוס ועוף כל-כנף שבעו מבשרם
Rev 20:1 וארא מלאך יורד מן-השמים ובגדו מפתח התהום ורחק גדול
Rev 20:2 ויחפש את-המנין את-הנחש הקדמוני הוא הששן השוטר ויאסר אותו לאלף שנים
Rev 20:3 וישליכוהו אלה-תהום ויסגר עליו ויחתם מעל למסגר לבלתי ריח עוד את-הגוים ער-חם השנים אלף ואחר-כן יתר לזמן קטן ראש למען עדות ישוע ולמען דבר האלהים אשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא נתנו את-התוהו עלי-מצחם ורדם הם קמו ויחיו וימלכו עס-הקמשיח אלף שנים
Rev 20:4 וארא כסאות עמדים ולישבים עליהם נתן בדם לעשות משפט ונפשות פרותי
Rev 20:5 ויתר המתים לא-קמו לחיים ער-חם אלף השנים זאת היא התקומה הראשונה
Rev 20:6 אשרי אשרי אנשי-רקד אשר יקחו חלקם בתקומה הראשונה המות לא ישלט-בם שנית כי כהנים יהיו לאלהים ולמשיחו ומלכו עמו אלף שנים
Rev 20:7 ואחרי כלות אלף השנים יתר הששן מבית כלאו
Rev 20:8 ויצא להדיח את-הגוים בארבע כנפות הארץ את-דגו ומנוג ולתקהילם למלחמה קהל אשר לא יספר כחול הים
Rev 20:9 ויעלו על-מרחבי ארץ ויסבו את-מחנה הקדושים ואת-העיר הנקמה ותחד אש מאת האלהים מן-השמים ותאכל אתם
Rev 20:10 והששן אשר הדיחם נדח לים בער באש ונפרית אשר-שם תחיה ונביא השקר להיות מענים שם יומם ולילה ער-עולמי עולמים
Rev 20:11 וארא כסא וך וגדול וישב עליו אשר ארץ ושמים נדרו מפניו ולא-ינודע מקומם איו
המתים גדולים עס-קטנים עמדים לפני-יהוה וספרים נפתחים וספר אחר נפתח הוא ספר החיים וישפטו המתים כעלילותם כאשר הם כתובים בספרים ההם
Rev 20:12 וארא את

Rev 20:13 ויתן הים את־המתים אשר בחוכו והמות והשאל נחנו את־המתים אשר־בם וישפטו איש איש כמעשהו

Rev 20:14 והמות והשאל נהרפו אל־תוך ים בער באש זה הוא המות השני הים הבער באש

Rev 20:15 וכל־איש אשר לא־נמצא כתוב בספר החיים נהרף אל־תוך הים הבער באש

Rev 21:1 וראו שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והים אין עוד

Rev 21:2 ואת־העיר הקדושה את־ירושלים החדשה אנכי יוהנן ראיתי ירדת מאת אלהים מן־השמים ככלה בקשריה ערוכה לבעלה

Rev 21:3 וקול גדול מן־הכסא שמעתי לאמר הנה משכן אלהים עם־אנשים ושכן בתוכם הם ויהיו־לו לעם והאלהים יהיה אתם והיה להם לאלהים

Rev 21:4 ומקהה כל־דמעה מעיניהם המות לא־יהיה עוד ואין אבל וצעקה או דאבה כי הראשנות חלפו ואינם

Rev 21:5 והישב על־הכסא אמר הנני עשה הכל חרש ואלי אמר כתב כי הדברים האלה כנים ונאמנים

Rev 21:6 ויוסף ויאמר נעשקה אנכי אלה ותו ראשון ואחרון ולצמא אתן מבאר מים חיים תנם

Rev 21:7 והמצנח יורש כל־אלה ואני אהיה־לו לאלהים והוא יהיה לי לבן

Rev 21:8 ואכל בעלי לב רזו בנים לא אמן גם נבזים ומרצחים זנים וקסמים עבדי פסל וכל־אנשי שקר חלקם בים הבער באש ונפרית הוא המות השני

Rev 21:9 ויבא אלי אחד מן־שבעת המלאכים נשאי שבעה המזוקקים המלאים שבע המנפות האחרונות וידבר אלי לאמר בא ואראך את־הפלה אשר תהיה

Rev 21:10 וישאני ברוח אלה גדול ונשא ויראני את־העיר הגדולה את־ירושלים עיר הקדש ירדת מן־השמים מאת אלהים

Rev 21:11 ועליה חפץ כבוד אלהים והמאור לה זורח כאבן יקרת ערך כאבן ישפה כעין תרשיש לטהר

Rev 21:12 והחומה גדולה וגבהה תסב אתה ובה שנים עשר שערים ועל־השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם על־שמות שנים־עשר שבטי בני ישראל

Rev 21:13 שלשה שערים מזרחה שלשה שערים צפונה שלשה שערים נגבה ושלשה שערים מערבה

Rev 21:14 ולחומת העיר שנים עשר יסודות ושנים עשר שמות על־שנים עשר שליחי השם חקוקים עליהם

Rev 21:15 והדבר בי החזיק קנה זהב בידו למד את־העיר ואת־שעריה ואת־חומתה

Rev 21:16 והעיר היתה מרובעת ארבה כרחבה וימד את־העיר בקנה המדה שנים עשר אלה כברת־ארץ ארבה ורחבה וקמתה מדה אחת להם

Rev 21:17 וימד את־חומתה מאה וארבעים וארבע אמות במדה איש כי־זאת מדה המלאכים

Rev 21:18 ובנין החומה אבני ישפה והעיר זהב אופיר כזכוכית לטהר

Rev 21:19 והיסודות לחומת העיר ממלאים ככל־אבני חפץ היסוד הראשון ישפה השני ספיר השלישי שבו והרביעי רךקת

Rev 21:20 החמישי שהם הששי אדם השביעי תרשיש השמיני יהלם התשיעי פטרה העשירי נפך עשתי העשר לשם ושנים העשר אחלקמה

Rev 21:21 ושנים עשר השערים שנים עשר פנינים כל־שער ושער מאחד הפנינים ורחוב העיר כחם פז כזכוכית לטהר

Rev 21:22 והיכל לא־ראיתי שמה כי היכלה יהוה אלהי צבאות והשם

Rev 21:23 והעיר אין צורך לה לאור השמש ולננה הירח כי־כבוד אלהים אורה והשם נר להאיר לה

Rev 21:24 ופדוים מקרב הנוגים הלכו לאורה ומלכי־ארץ וביאו אליה הדרכים

Rev 21:25 ושעריה יומם לא־יסגרו ולילה לא־יהיה שם

Rev 21:26 והובא אליה הדר הנוגים ותפארתם

Rev 21:27 ולא־יבא שם איש חלל ולא בעל תועבה או פעל שקר כי באיה רק הכתבים בספר החיים אשר לשם

Rev 22:1 ויראני נחל מים חיים כעין זכוכית לטהר יצא מתחת פסא האלהים והשם

Rev 22:2 ובתוך רחוב העיר על־שפת הנחל מדה ומדה עץ חיים עשה פרי שתים עשרה פעמים בשנה מדי־חדש בחדשו ובכר פרו ועלהו לתרופת הנוגים

Rev 22:3 וכל־הרם לא־יהיה עוד ובחוכה יכון פסא האלהים והשם ועבדיו ישרתהו

Rev 22:4 והם יראו את־פניו ונשאו את־שמו על־מצחם

Rev 22:5 ואין לילה שם ואין צורך להם לאור נר ולאור שמש כי־יהוה אלהים ותן אורו עליהם ולפניו ומלכו עד־עולמי עולמים

Rev 22:6 ויאמר אלי הדברים האלה כנים ונאמנים ויהוה אלהי רוחות הנביאים שלח את־מלאכו להראות את־עבדיו את אשר תקרינה בקרב הנוגים

Rev 22:7 והנני בא עד־מהרה אשרי השמר דברי הנבואה בספר הזה

Rev 22:8 ואני יוהנן שמעתי וראיתי את־אלה ויהי בשמעתי ובראתי את־אלה ואפל לרגלי המלאך אשר־הראני את־אלה להשתחוות לו

Rev 22:9 ויאמר אלי לא־כן ראה אנכי עבר כמוך ודבר אני לך ולא־תחיד הנביאים ולשמרים את־דברי הספר הזה לאלהים תשתחווהו

Rev 22:10 ויאמר אלי עוד אל־תחתם את־דברי הנבואה אשר בספר הזה כי קרוב המועד

Rev 22:11 בן־עולה יוסף עשות עול ונחעב יוסף על־תועבתו איש צדיק יוסף על־צדקתו וקדוש יוסף להתקדש בקדשתו

Rev 22:12 ואני הנני בא עד־מהרה ושקרי אתי לשלם איש כמעשהו

Rev 22:13 ואנכי אלה ותו ראשון ואחרון ראש וסוף

Rev 22:14 אשרי השומרים את־מצותיו והיה להם רשיון לאכל מעץ החיים ולבא העיר דרך שעריה

Rev 22:15 ומחוץ לעיר הפלבים ותקסמים והזנים והמרצחים ועבדי האלילים וכל־אהב קזב ופעל שקר

Rev 22:16 אני ישוע שלחתי את־מלאכי להעיר לכם על־אלה לעיני תקהלות אנכי שרש הוד וחטר ממנו אור נהה וכוכב השחר

Rev 22:17 והרות והפלה אמרים באה־נא והשמע יאמר באה־נא וכל־צמא יבא וכל־הצמא יקח מים חיים תנם

Rev 22:18 הערתי בכל־השמע דברי נבואת הספר הזה אם־יוסף איש עליהם יוסף אלהים עליו את־המכות הכתובות בספר הזה

Rev 22:19 ואם־יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע אלהים את־חלקו מספר החיים ומעיר הקדש הכתבים בספר הזה

Rev 22:20 והמעיד דברים אלה ענה לאמר אכן אני בא עד־מהרה אמן באה־נא הארון ישוע

Rev 22:21 חסר ישוע המשיח אדנינו עם־כלכם אמן